

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1878.

Comenius Collection

Vet. DB202.3.R83.B8/1

Tiskem knižeci arcibiskupské knihtiskárny.

**STAROČESKÁ
BIBLIOTHÉKA,**

WYDÁWANÁ

NÁKLADEM ČESKÉHO MUSEUM.

ČÍSLO II.

WÁCSLAWA BŘEZANA

ŽIWOT

WILÉMA Z ROSENBERKA.

W PRAZE.

W KOMMISSÍ U KRONBERGRA A ŘIWNÁČE.

1847.

WÁCSLAWA BŘEZANA
ŽIWOT
WILÉMA z ROSENBERKA

S P I S Ů M U S E J N Í C H
ČÍSLO XXIV.

W PRAZE,
W KOMMISSÍ U KRONBERGRA A ŘIWNÁČE.

1847.

169. a. 12.

Předmluva.

Wácslaw Březan, byw spráwcem archivu Třebonského za času pana Petra Woka, posledního vládaře domu Rosenberského, a za pana Jiřího ze Šwamberka, rodu tohoto dědice, patří mezi nejznamenitější starší dějepisce vlasti naší. Wlastnost, kterau nade všechny jiné historiky české 16 a 17 století vyniká, jest svědomitost badání jeho. Nebo kdežto jiní toho věku spisowatelé, jako ku př. Hájek, při starších dějích spojowali se zprávami ledajak snešenými, prawdiwé a smyšlené věci na jednu hromadu skládajíce, jiní pak, wytečnější, hlavně zanášeli se ději svého věku, jichž sami buď byli účastni buď dobře svědomi (ku př. Bartoš Písař, Sixt z Ottersdorfu); Wácslaw Březan newzaw sobě na práci, nežli se dobře mohl býti, wážil zpráwy o starších i nowějších událostech naskrze jen z listin a jiných písemných hodnowěrných pamětí, hlavně ze svěřeného sobě archivu Třebonského. Díla jeho, jichž nejwětší díl nyní ztracen jest, byly nejwice rodopisy rozličných panských rodin českých, nejprřednější z nich obsírná historie domu Rosenberského od prwního počátku toho rodu až do jeho wymření panem Petrem Wokem 1611, do které, jakž sám prawí, originaly, z nichž čerpal, dílem od slova k slowu přepisowal.

S historií tauto až do smrti pana Petra Kulhawého, čili do r. 1545, hotow byl léta 1609, kteréhožto roku sepsal kratší historii rodu Rosenberského pod názvem: „Rosenberské kroniky krátký a summowní wýtah,“ nej-

wice k vůli stromu téhož rodu, který byl zhotovil, jemuz dílko ono slaužiti mělo za wyswětlení. Krátký tento přehled historie Rosenberské, obsahující wýtah z obšírného onoho díla až do r. 1545 a kratičké nawr-ženíčko, jak on to jmenuje, o pozdějších časích, o kterých obšírně neměl ještě sepsáno, až do poslednějších let pana Petra Woka, wytisťeno jest w Časopisu Musejním r. 1828 (we Swazku 4. str. 39—88) dle půwodního rukopisu spisowatelowa, zachowaného w archivu zámeckém w Jindřichowě Hradci. Obšírnější jeho historie Rosenberské zachowalo se několik swazků konceptu w archivu Třebonském, a mimo to život pana Wiléma z Rosenberka w rukopise universitní bibliothéky Pražské, dle něhož způsobeno jest toto wydání. Z okolnosti, že tento Žiwot, aneb jak spisowatel sám jej nazýwá, „Padesátní letopis,“ není dílo samostatné, nýbrž část onoho díla daleko rozsáhlejšiho, nyní z wětšiho dílu ztraceného, wyložiti jest sobě některá místa w knize, kde spisowatel na wyprawowání předcházející aneb teprwé přijíti mající se odwoláwá, ježto w knize samé se nenachází.

Pan Wilém z Rosenberka byl synowec swrchu řečeného pana Petra Kulhawého, po jehož smrti stal se domu Rosenberského wládařem. Přistaupil tedy Brezan ke spisowání tohoto Žiwota jeho teprw po sepsání onoho krátkého wýtahu (dokončeného 1609, 20 Prosince), a sic, jak widěti jest z poznamenání při začátku knihy samé, roku 1610. Při začátku roku 1611 hotow byl až do konce roku 1569, kteraužto prwní část žiwotopisu od 3 Unora až do 8 Března 1611 na čisto přepsal pro pana Petra Woka, bratra páně Wilémowa (wiz str. 176), kterýž ji sobě brzy před smrti ještě přečetl (wiz str. 304). Se sepsáním ostatní části hotow byl 13 Čerwence 1611, též ještě za žiwobyti pana Petra Woka; přepsání však dokonat již po smrti jeho, totiž dne 11 Ledna 1612 za pana Jana Jiřího, wládaře domu Šwamberského.

O žiwotu spisowatele samého žádná zpráva nezachowala se krom udání Balbina w Bohemia docta (wiz we wydání Ungarowě Pars II. p. 258), kdež prawi,

že cestowaw někdy Třeboni, slyšel od starých lidí, kteří jej byli ještě znali, že pro nějakau winu, které se dopustil, (a sice nejspíše prý, že udělal falešné listy pro rod Šwamberský, jakoby jemu ze smlauwy přináleželo práwo dědictwí), propadl hrdlo, ale prý jemu milost učiněna pod tau wýminkau, že jakožto wšecky příběhy a tajnosti rodu Rosenberského zewrub znající, uwázati se musil we srownání ohromného archivu Třebonského a sepsání historie pánů Rosenberských. Kolik při tomto udání prawdy jest, aneb co smyšleno, nelze dobře sauditi, zwlášť poněwadž widěti není jak sobě to Balbin sám představowal, kdy byl Březan odsauzen aneb milost jemu učiněna, zdali za wládařstwí pana Petra Woka čili kdy později, a od koho? Na žádný způsob nemohl býti zhotowitelem křiwých listů o práwě pánů Šwamberků; neb toto práwo bylo skutečně uznáno, a páni Šwamberkové i za žiwobyti Petra Woka k němu se hlásili, i po jeho smrti skutečně nastaupili w ně.

Z ostatních díl Březanových zachowán jest ještě žiwotopis pana Bohuslawy ze Šwamberka a historie domu Šternberského. Registrík wšech listin archivu Rosenberského na Třeboni od něho hned r. 1597 složený nalezá se w knížecím Lobkowickém archivu w Raudnici. Widěti z toho, že owšem již nějakau řadu let předtím musil býti při archivářském úradě swém w Třeboni. Roku 1580 zdržowal se, jak zmínku činí w žiwotě pana Wiléma (str. 246), někde nedaleko Kosmonos; newyswitá zdali tam byl stálý jeho byt, čili jen krátké zdržení.

**In nomine Christi aggressus sum historiam illustris principis
domini, domini Guilielmi Ursini Rosenbergiaci Anno Domini 1610 in
inclyto castro Třebona.**

W. Březan.

Padesátní letopis

to jest:

poznámenání některých věcí paměti hodných pana
Wiléma z Rosenberka,

za padesáte a sedm let zběhlých, počítajice od času narození téhož pána
až do léta Kristowa 1592.

Maje o tom slavném a dobře zasloužilém k vlasti
swé i wší swaté říši wysoce urozeném pánu, panu Wilé-
mowi z Rosenberka Annales aneb letopis z listů a pamětí
hodnowěrných pořádně vytáhnauti, nejprwé jednoho kaž-
dého dítěte páně Joštowa z Rosenberka čas narození s kra-
tičkau historií položím.

Pan *Jošt Jeho Mt* s prwní manželkau paní *Bohunkau*
z *Štarkenberka* zploditi ráčil dceru pannu *Annu*, prwní dítě,
jenž narodila se léta p. 1530 dne 26 Januarii, již kmotrau
býti ráčila králowna Anna, dědička česká, manželka krále
Ferdinanda. O túž pannu šlechtičnu z Rosenberka skrze
přimluwu krále Ferdinanda urozený pán, pan Jan z Wol-
kenšteinu, dworénin a šenk královský, aby mu k stawu
swatého manželstwí dána byla, při panu strýci jejím, panu
Petrovi z Rosenberka, jednal l. p. 1544. Ale z jakých
příčin mu připowědina nebyla, nenacházím. Ta potom od
pánů poručníků k stawu swatého manželstwí zasnaubena
a dodána byla panu Joachimowi z Hradce, jakož o tom při
historii pánů poručníků obsírněji doloží se. A poněwadž
nejstarší mezi sirotky Rosenberskými byla, za tau příčinau
pan. manžel její prawil se jmiti práwo ku poručenstwí
jiných dětí i wšech panstwí Rosenberských na místě jejím,
očež potom ubrmanskau wypowiedí s jistým dowolením

královským porovnání takto: Aby páni poručníci Rosenberští nad věno její již zaplacené čtyřmi tisíci kopami miš. za tu spravedlnost ještě 5000 kop položice, je spojili. Dále o též paní při historii neb genealogii pánů Hradeckých najde se.

Rodina Jeji Mti paní *Anny z Rogendorfu*, druhé manželky pana Jošta z Rosenberka:

1. První dítě *Ferdinand Wok*, narodil se l. p. 1531 we čtvrtek po sw. Jiří ráno po třetí hodině německé w jedné čtvrti hodiny na znamení váhy. Král Ferdinand ráčil mu kmotrem býti. Ten zase umřel, nedočkav roku, na sw. Joachima, jinak 9 Decembris, a w klášteře Wyšebrodském pochován.

2. *Alžběta*, narozena l. p. 1532 w auterý přede všemi swatými, jinak 30 Octobris, při sedmé hodině w noci na znamení kozorožce. Paní máť, bywši u pana otce w Rakausích w Egenburku, tam wyležela. Stará paní N. z Pucheimu z Rapsu byla jí kmotrau. L. p. 1552 skrze biskupa Passowského jednal o ni, aby mu k manželství dána byla, hrabě N. vom Hag, který prvé jměl markrabinu z Baden. Ale když přátelé, zvláště pan vladař, raději chtěl ji w zemi osaditi, a že předkové páni z Rosenberka nerádi swých dcer wen z království vydávali, jemu odpověď dána, dále o ni nejednal. Pročež ona zůstawši w zemi, l. p. 1554 w neděli masopustní wdána za pana Jindřicha neb Hendricha staršího z Šwamberka. Přínos byl na Zwíkow teprw w sobotu po božím wstaupení, kteréhož dne JMt pan vladař do Wodňan jew, při JMti pan Joachim z Hradce, pan Ondřej Ungnad a někteří stawu rytířského z Krumlowa, se dvěma sty čtyřeceti jedním koněm, se wyprawiti ráčil. W neděli na Písku přibýlo panstwa: pan Heralt Kawka z Řičan s jedenácti koňmi, pan Wácslaw Šwihowský se čtyřmi, pan Břetislav Šwihowský se čtyřmi, pan Wácslaw Leskowec s sedmi, pan Wlachyně Leskowec též s sedmi koňmi i jiní stawu rytířského, tak že wší jízdy na Písku sjelo se s tím přínosem tři sta a čtyři koní. Pan Henrich předeřpsaný žiwot swůj dokonal na Zwíkové dne 18 Ledna jinak w pondělí před sw. Fabianem a Šebastianem l. p. 1574, mezi jedenáctau a dwanáctau hodinau na českém orloji

u přítomnosti paní manželky své a pana Petra Woka z Rosenberka, pana šwakra svého. Pochován w sklípku Bechynském. Paní Alžběta nedlauho po pánu wdowila, umřevši 5 dne měsíce Februarii l. p. 1576 na Zwikowě, a w neděli dne 19 Febr. pohřeb jí od pana Petra Woka a paní Anny Hradecké wykonán. Leží tělo její podle nebožtíka pana manžela w kostele Bechynském w sklípku.

3. *Oldřich*, narozen l. p. 1534 w auterý dne 11 Febr. aneb den památný Desideria po jedné hodině z půl noci na zámku Krumlowě. Na kmotrowstwi král Římský, uherský a český se paní manželkau swau královnau Annau od pana vládaře dožádání, témuž dítěti w rukojemstwi při křtu swatém dožádati se ráciwše, na swém místě oswíceného knížete Arnošta neb Ernsta, biskupa Passowského, postawiti ráčili. A w roce 1535 zase umřel w druhú neděli w postě. Též w klášteře Wyšebrodském pohřben.

4. *Wilém*, narozen l. p. 1535 dne 10. měsíce Března, w čtvrtú hodinu před polednem, jakož paní máte poznamenala i kancléř Albin, na znamení blíženců na zámku Šicendorfu w Rakausích. Jemuž kmotrem byl a jej při swatém křtu držel pan Jan Hofman, swobodný pán z Grunpuchlu a z Strocha. O jehož žiwotu ihned po páních poručnících pořádně položi se.

5. Páté dítě *Bohunka*, narozena na Krumlowě l. p. 1536 dne 17 měsíce Března mezi šestau a sedmau hodinau před polednem na znamení wodnáře. Jeden pán morawský N. z Mezříče o ni počal státi, aby mu k stawu swatého manželstwi dána byla; ale dřiw než k tomu přišlo, umřel l. p. 1551, a tak táž panna Bohunka jinak Wendelina l. p. 1554 od svého pana bratra pana Wilíma, jakožto vládaře domu Rosenberského, zamluwena bywši k stawu swatého manželstwi panu Janowi mladšímu purkrabí Pražskému i dodána potom. Weselí swatební i složení manželské wykonalo se na Krumlowě českém w neděli před sw. Fabianem a Šebastianem l. p. 1556. Ač ta swatba determinowána byla l. p. 1555 k wykonání, však z jistých příčin od toho času až do roka plného odložena.

O témž weselí a přínosu paní Bohunky paní máti takto poznamenati ráčila:

Dne 19 Januarii nejvyšší purkrabě Pan Jan Popel s přátely swými přijel na Krumlow mezi dvěma a třemi hodinami, a u večer wykonaly se oddawky i složení.

21. Pán z Pernšteina odjel.

22. Pan Zachariáš z Hradce odjel. Také toho dne pan ženich s přátely swými odjel, a přínos se konal k Prachaticům, a všickni hosti se rozjeli kromě pana Joachima z Hradce a pani manželky jeho, pana Bartoloměje z Šwamberka a jeho pani, pana Joachima Šlika, pana Ondřeje Ungnada, pána z Waldšteina, pana Jirika Ernreicha z Rogendorfu, pana Wita Albrechta z Puchimu; ti jeli se paní newěstau. Forirowé předeslání pan Humpolec a Jan Černý z Winoře.

23. Z Prachatic na Winterberk jeto.

24. Do Sušice.

25. Odtud do Klatow. Tu připojiwše se někteří páni a z rytířstwa jeli s nimi až na Tayn. Tu pan vladař se panem Petrem Wokem, bratrem swým, a s nemalým počtem panstwa a rytířstwa, jměwše koní okolo 390, w Klatowech w sobotu den památný sw. Pawla na wiru obráčení noclehowali.

26. Do Teyna Horšowa paní newěsta přinešena; a tu pan ženich s přátely swými proti paní newěstě wyjel poctiwě, a toho dne swatební weselí konal pan purkrabě nejvyšší, wdáwaw dceru swau N. za pana Zbynka Berku. Do třetího dne hodowáno i w mumrajích kratochwil i jinak provozowána.

29. Pan Joachim z Hradce a páni bratří z Rosenberka z Teyna odjeli na Zwikow, pak na Zelenau horu, pak k domowi, a paní máti ráčila jeti na Bor ku panu Bartolomějowi z Šwamberka.

31 Januarii odtud zase na Teynec přijewši, k Klatowům, Horažďowicům, Prachaticům až na Krumlow šťastně přijela. Pan Henrich z Šwamberka se paní swau na té cestě paní stárau všudy prowázew, až w Prachaticích odjel, obrátiw se k Bechyni a odtud na Zwikow.

Na místě JMKé krále Maximiliana byl wyslán na to weselí paní purkrabowé pan Wratislaw z Pernšteina.

Táž paní purkrabová morní bolestí postřelena život dokonala l. p. 1557 dne 16 měsíce Listopadu w auterý na středu we 12 hodin w noci na Krumlowě, a ku pohřbu odtud wezena na Teyn Horšow, kdež tělo její odpočívá. Pan purkrabě nejvyšší welmi srdnatě žalostil pro smrt její, protože s sedmi dítkami maličkými, z nichž nejstarší 12ti let bylo, osiřel, kteréž ona ne jako macecha, ale jako prawá máti milowala a je ópatrowala.

6. *Ewa*, narozena na Krumlowě l. p. 1537 dne 12 měsíce Dubna mezi šestau a sedmau hodinau před polednem na znamení blíženců.

Wdawky její prwni:

Skrze pana Joachima z Hradce, nejvyššího kanceléře králowství českého, heroického a slawně wznešenému pánu, panu Mikolášowi hraběti z Serinu k stawu swatého manželství, mocnosti dáním od pana wládaře témuž panu kanceléři zasnaubena, i na Hradci Jindřichowě jměwši swatební weselí, za téhož pana hrabě wdána.

Wdání její podruhé:

L. p. 1578 nejjasnější kněžna, paní, paní Leonora arcikněžna rakauská, kněžna Mantuanská a z Monferratu, skrze poselství své se wší pilností jednati ráčila při pánech z Rosenberka, aby paní sestra jejich, paní Ewa, pozůstala wdowa po někdy panu Mikolášowi hraběti z Serinu, urozenému pánu, panu Pawlowi hraběti z Gasoldu k stawu swatého manželství zamluvena a dodána byla, a on pan hrabě snažně tolikéž skrze své wyslané a přátely o to jednal, tak že Jich Mti páni z Rosenberka, poněwadž wůli k tomu paní sestra jejich dala, jiného za manžela jmiti nechtěwši, 16 dne měsíce Září, totiž w auterý po powýšení sw. kříže, panu hraběti laskawě odpovědi dáním zasnaubiti ji a na jistém konci to manželství postawiti ráčili. Táž paní Ewa potom tam w městě Mantui život dokonala l. p. 1591 mense Augusto.

7. Sedmé dítě *Petr Wok*, narozen na zámku Krumlowě l. p. 1539 prwního dne měsíce Října, jinak Octobris, ráno k šesté hodině na znamení blíženců. Pan Albrecht z Gutenšteina kmotrem byw, při křtu swatém na swých rukau pána držel. Osiřal po panu otci swém, we čtrnácti

dnech aneb dwau téhodnú byw stáří. Historii JMti po le-topisích páně Wilémowých s pomocí boží také položiti nepominu.

O páních poručnicích:

Oznámeno napřed, že pan Petr Kulhawý nařídil kšaftem poručníky w domu Rosenberském dwé hrabat, pana Albrechta z Gutenšteina a pana Jeronyma Šlika z Holejče hrabě z Passauna a z Lokte, a třetího pana Oldřicha Holického z Šternberka, a ten kšaft pán nebožtík swěřil Wáclawowi Albinowi z Helfenburka, kancléři swému, a po smrti páně Petr Dúdlebský, regent wšech panstwí, pánům poručníkům Jich Mti, aby se ráčili na Krumlow k přečtení téhož kšaftu sjeti, dopisowal. Kdež pak pan hrabě z Gutenšteina a pan Holický na Krumlow přijeli, chtěwše do kšaftu nahlédnauti, aby se wěděli podlé téhož kšaftu kterak dále zachowati; k čemuž i purkrabowé a auředníci z zámkůw i poslowé z měst sjeli se, aby podlé náležitosti a pokudžby kšaft w sobě wyměřowal, ku pánům poručníkům Jich Mti zachowali se a powinnost učinili. Ale poněwadž pan Šlik pro krátkost času a dalekost cesty k tomu publikowání kšaftu příjezdem swým dostačiti nemohl a nepřijel, týž kšaft skrze kancléře Rosenberského Albina nicméně týmž pánům poručníkům dwěma přednešen a ukázán; kteří přijawše a otewřewše, dil toliko téhož pořizení wůbec přečísti dali, aby auředníci na panstwí pánů mladých Rosenberských i poddaní wěděli se kým spravowati, a k komu w potřebách swých utíkati. Než další a plné publikowání téhož kšaftu poodloženo do příjezdu třetího pana poručníka. A poněwadž mnohé řeči mezi lidmi wůbec procházely, jakoby někdo něco na škodu mladých pánů před se bráti chtěl k zrušení kšaftu nebožtíka pána, chtěje poručenstwí na sebe wztáhnauti, i také pro jiné důležité pánů z Rosenberka potřeby, a zvláště což se majestátůw probodených panem Petrem starším na klášter Korunu dotýkalo, aby o to práwo sirotci připraweni nebyli, neprodleně pán z Gutenšteina a pán Holický do Wídně k králi Ferdinandowi JMti jeli, aby ty obmysly lidské předjíti mohli. A přijewše do Wídně, králi JMti o kšaftu nebožtíka pana Petra z Rosenberka oznámili, poníženě pro-

siwše, aby JMt nad těmi sirotky mladými z Rosenberka, tudíž nad nimi poručníky, milostiwau ochránliwau ruku držeti ráčil, přitom žádawše, aby ta dva majestáty zkasirowaná, jenž se na mužský kmen Rosenberský wztahowala, w příčině zboží kláštera Korunského zase obnoweni a potvrzeni byli. Kdež JKMt jako pán sprawedliwý ráčil se milostiwě ku pánům poručníkům nakloniti, a to za odpověď dáti: Předkem že JKMt jakožto nejwyšší poručník všech sirotkůw a wdow w králowství českém, ráčí tak učiniti a nad týmiž sirotky, pány mladými z Rosenberka, i nad pány poručníky swau milostiwú, ochránliwú králowskú ruku držeti; jakož pak ráčil pánům poručníkům na to poselací list wydati. Než co se dotýkalo listů probodených, do příjezdu swého do králowství českého odložiti ráčil.

Páni poručníci starawše se o dobré sirotkůw nepomíjeli i pana biskupa Passowského, jako přítele a strýce jejich, žádati, aby jich radau i pomocí při JMKé neopauštěl, kterýž w jistotě opravdowě a wěrně jich se ujímal, a k jejich dobrému w jednání při králi nápomocen byl.

Léta páně 1546.

We čtvrtke po památce sw. Pawla na wíru obráčení ^{1546.} teprw a prwé nic, páni poručníci všickni tři na Krumlow sjeli se, a tu před nimi kšaft skrze kancléře publikowan. A poněwadž ten kšaft w sobě obsahowal, aby páni poručníci w zámky a paustwí prwé se neuwazowali, úředníci jim jich nepostupowali, ažby nejprwé všechny swrchky, penize, klenoty sinwentowány a spečetěny byli; i podlé téhož pořizení páni poručníci tak zachowali se, a dwojnásobní inventáře neb registra sepsati i spečetiti daly; a po wykonání toho hned úředníci a purkrabowé domu Rosenberského pánům poručníkům všechněm třem společně a nerozdílně powinnost učinili, a wěrnost zachowati, jako na dobré a ctné lidi záleží, slíbili. Dále, poněwadž pán nebožtík w kšaftu dostawil, aby páni poručníci strýce a strýně jeho, dítky dobré paměti pana Jošta, bratra páně, chowáním opatrowali poctiwě, jak by na ně náleželo, budto na zboží

1546. jejich, aneb kdeby se jim nejlépe widělo; a poněwadž dítkám, a zvláště dcerám, nejlépe a nejužitečněji jest, aby při mateři chowány byly, a když jest za žiwnosti swé se paní matkau jejich paní Annau Rosenberskau z Rogendorfu natom pán nebožtík srownal se, aby paní wůli toho jměla při dítkách swých buď na Třeboni neb na Krumlowě zůstáwati, anobrž před smrtí swau žádostiwě při paní wyhledáwal, aby neprodléwala k dítkám swým přijeti, jenž tehdaž paní w Šteyru býti ráčila: pání poručníci jednosworně za nejlepší uznali, aby paní máti jejich, což můž býti nejspíše, na Krumlow přibrati ráčila se; jakož hned pání poručníci po Její Mt poslali, a paní potom w sobotu po hromnicích, když pání poručníci do Prahy ujeli, na Krumlow přijela, a hned tu také děti panu Joštowi z Hradce na Krumlow přivezeny.

Při tom sjezdu pání poručníci uwážili, aby zbyteční služebníci na Krumlowě chováni nebyli, a tak dali odpuštení všechněm dwořanům. A však aby dokonce prázdno a pusto na Krumlowě nebylo, poněwadž paní wdowa Její Mt a děti tu chowány býti měly, i také pro hosti přátelské, aby jim byl kdo slauže, někteří služebníci stawu rytířského zase přijati. A poněwadž pání poručníci za příčinau opatrowání statkůw swých stále na Krumlowě zůstáwati nemohli, uradiwše se na to, zřídili a přidali osoby k radě panu heitmanowi, aby ne na něm samém táž wšecka spráwa záležela, nežli aby sobě všickni na místě pánůw poručníkůw wěrně pomáhali, kdyžby jaká těžká wěc, opatření spěšného potřebující, s kteraužby se do příjezdu páně odložiti nemohlo, nastala, uradice se mohli zawřiti a k opatření náležitému přiwésti; což by pak hlawního a znamenitějšího bylo, toho aby bez wědomí a wůle pánůw nekoncowali. A k té radě zřídili tyto osoby: pana Jana Milbocha, p. Adama Sudka, p. Jindřicha Drachowského a p. Jindřicha Wojíře. Stalo se w sobotu po sw. Pawlu na wiru obrácení.

Pání poručníci dawše pořádně wšecky swrchky, klenoty oc. popsati a ty spisy spečetiti, k dosti učinění dalšímu pořizení nebožtíka s kšaftem a jedním inventářem ku Praze z Krumlowa w neděli před hromnicemi wyjeli. A když

páni poručníci na té cestě ku Praze jedauce u pana Ol- 1546.
 dřicha Španowského na Zelči noclehem byli, tehdy w au-
 terý ráno na hromnice přede dnem, nežli páni poručníci
 wstali, přijeli w poselství od pana Joachima z Hradce ku
 pánům poručníkům s listem věřicím pan Wacław Štítný a
 pan Ctibor Wrchotický, a na ten list věřici to poselství
 konali; požádawše pánuů od pána swého, poněwadž ne-
 božtik pan Petr z Rosenberka připowěditi a listem pod
 pečeti swau pánu jejich, panu Joachimowi zapsati se račil,
 že pannu Annu z Rosenberka, dceru nebožtíka pana Jošta,
 bratra swého, když šestnácti let stáří bude, k swatému stawu
 manželskému jemu dáti chce; a poněwadž panně šlechtěně
 již šestnácte let minulo, že žádá pánuů poručníkůw, aby
 podle též námluwy pánu z Hradce dána byla, a k dodání
 den, kdyby pan Joachim, ženich, se pány a přátely swými
 na Krumlowě jměl se dáti najíti, jmenowan byl. I ura-
 diwše se páni poručníci, tuto odpověď týmž wyslaným
 dali: poněwadž jest ji dobré paměti pan Petr, wládař Ro-
 senberský, panu Joachimowi z Hradce dáti připowěděl,
 i také pod pečeti swau zapsal se, že oni také od toho
 býti nechťejí; a tak k dodání panny Anny šlechtěny
 z Rosenberka k stawu manželskému témuž pánu z Hradce
 den jmenowali w neděli poslední masopustní, na ten den
 we jméno boží aby pan ženich se pány a přátely swými
 na Krumlow k dokonání toho manželství přijeli. Tu odp-
 owěd poslowé páně z Hradce wděčně přijawše, za to žádali,
 aby páni poručníci tím poshowěti račili, ažby oni to mohli
 pánu swému oznámiti, za jiné nemajíce, nežli že pán jejich
 takowú přátelskú odpověď s radostí wděčnou přijíti račí;
 čemuž od pánuů poručníkůw místo dáno, a potom ode
 pána z Hradce přišel posel stízně do Prahy za pány po-
 ručníky s psaním, kteréž w sobě obsahowalo děkowání
 z tak přátelské odpovědi, a že pan ženich k tomu weselí
 swatebnímu chystati se bude, a na Krumlow k tomu času
 přijede. A co se dotýče zwání, aby o to se usnesli, která
 strana které by zwáti jměla, aby se nepotkávali; nežli
 w příčině pozvání krále JMti aby netoliko obojí strana
 pozwali, ale i s strany formule jednostejně se srownali.

W pátek po hromnicích páni poručníci kšaft ne-

1546. božtíka pana Petra z Rosenberka mocným listem královským ke dskám zemským položití ráčili, a také hned do desk zemských wepsán, a popis swrchkůw a klenotůw spečetěný podlé téhož pořizení nebožtíka pána přitom ke dskám zemským položen, a Jan Prošowský, pisař u desk, z poručení pánůw úředníkůw menších desk zemských jej přijal a schowal, i také do register že jest položen, zapsal; nežli druhý inventář w táz slova psaný i též pečetmi stwrzený za sebau páni poručníci zanechali.

Pánům poručníkům widělo se i to za potřebné, poněwadž znamenitá a weliká jednání za příčinau věci domu Rosenberského sbíhati se musela, ta aby do knih pořádně poznamenána byla, a odtud do jiných trojích kněh pro jednoho každého poručníka slovo od slova wpisována byla, a jedny aby zůstávaly na Krumlowě při kanceláři; a to z té příčiny, kdyžby z požehnání božího páni mladí let swých došli, aby to poznali, že páni poručníci nepomíjeli ničehož, cožby dobrého, užitečného i počestného domu Rosenberského býti mohlo, vyhledáwati, i také že se w tom swém poručenství k nim sirotkům věrně a právě zachovali. Nýbrž uznali též, aby ještě jiné knihy zřízeny byly čtvery pro kancelář a pány poručníky, do kterýchžby všelijací počtové auředničtí i pisařští zapisováni byli rozdílně a pořádně, a cožkoli peněz hotových při kterém po jeho počtu bylo nalezeno, aby do komory komorního písaře, a odtud do sklepu a truhly, kterážby troje zamčení jměla, schováno bylo, než klíč jeden za každým panem poručníkem aby zůstával, a jeden bez druhého k penězům nemohl.

Když ta swatba, jakž nahoře oznámeno, měla konána býti, k tomu času pán bůh ráčil dopustiti na pana ženicha, pana Joachima z Hradce, že se na oči roznemohl, tak že bezelstně na cestu wydati se nesměl, aby o oči i o zdraví snad nepřišel. Takž w středu před nedělí masopustní poslal pan ženich pana Ctibora Wrchotického, služebníka swého, ku pánům poručníkům s listem wěřicím, výmluwna se činiw, že bezelstně nedostatek zdraví na očích na Krumlow se pány a přátely přijeti mu zbraňuje, s tau žádostí, aby panna newěsta w auterý masopustní od pánů poručníků a pánů

přátel na Hradec dovezena byla. Na to poselství páni ^{1548.} poručníci odpověď dali, že jsau té nowiny w prawdě nerádi uslyšeli, a že pánu toho srdečně nepřejí; než aby jměli pannu newěstu do Hradce dovezti za pánem, že se jim widí to býti něco neobyčejného a w domu Rosenberském, aby se taková věc kdy zběhla, neslýchaného; a poněwadž oni toliko poručníci jsau, aby jim to k ničemu jinému, že něco nowého začali, přičteno nebylo, což by se jim k nějakému posměchu potom wztáhnauti mohlo, a pán z Hradce bezpochyby že by jim toho přiti neráčil, a také páni poručníci že očekávají na Krumlow vyslaného od JKMTi, též pana biskupa Passowského, pánůw hrabat Šamburských a jiných drahně znamenitých pánůw a přátel, a kdyby těch, odjedauce se pannau newěstau, jměli tu nechati, nemohlo by se to dobře trefiti; ale však že páni poručníci jmají ku pánu bohu tu naději, že pana ženicha jeho swatá milost do toho času pozdrawiti ráčí, že bude moci se wyprawiti na Krumlow.

Potom w pátek pán z Hradce poslal opět pana Ctibora Wrchotického a pana Mikoláše Kunce s psaním, i od paní Anny Rosenberské z Hradce, že se na swém zdrawí nelepší, prosíce vždy, aby panna newěsta do Hradce donešena byla, široce ty věci a bezelstnost swú w těch psaních předstírajíce. I dána odpověď, že se ještě páni a přátelé nesjeli, a bez rady jejich že se toho pánům poručníkům učiniti newidí. Než poněwadž na královském místě pan Zbyněk Berka z Dubé a na Strakonících k tomu weselí obrán, kterýž také na dožádání pánůw nazejtří, t. j. w sobotu, neprodleně přijel; ihned w neděli páni poručníci se pány přátely hostmi radu o to drželi, a na tom se všickni snesli, poněwadž jest nedostatek zdrawí pana ženicha w to wkročil, že to může býti, aby panna newěsta do Hradce donešena, a pánu z Hradce k stawu manželskému donešena byla, a že se neuznává, aby to k nějaké ujmě domu Rosenberskému býti jmělo; a takž páni Jich Mti wyjeli poctiwě z Krumlowa s pannau newěstau a jiným fraucimorem, okolo 236 koní jměwše, w pondělí masopustní až na Třeboň; a potom w auterý masopustní podlé žádosti pana ženicha panna newěsta na Hradec donešena.

1546.

Smlauwy swatební mezi pány poručníky s jedné a panem Joachimem jakožto ženichem s strany druhé staly se w zámku na Hradci na weliké síni, kdež slowe před zlatým pokojem, o wěno panny newěsty, jehož wydáno od pánů poručníků 4000 kop miš. hotových; proti tomu pan ženich panně newěstě tolikéz a třetinau wyš nad to podle práwa a řádu země ujistil, a při tom sňatku weselí swatební nákladně se všemi dostatky učinil.

A ač nahoře dotknuto auhrnkem, že páni poručníci o dobré pánů mladých sirotkůw jednali, však widí mi se tuto něco i po částkách k tomu přiložiti, že jednali při králi o wrchnost a obranu kláštera Borowanského; o hory, aby fedrowány byly olowem bez aufslaku a mýta na grunty Rosenberské; o wynahrazení nákladu na jízdný lid pro tažení do Uher proti nepříteli; o potvrzení práv a wysad města Soběslawě; nebo město to o swá privilegia starodáwní před půl třetím stem lety přišlo, co jměli od knížat a králů českých, když od nepřatel zlezeno a wypáleno bylo, jako i jiná některá města w králowství českém, pročež při páních poručnících vyhledávali o stwrzení těch obdarování, kterých dosáhli od pánů z Rosenberka; takž podobně i o Lomnické i jiná města a městečka na panství pánů mladých jednali. Item w příčině newolí a saudních rozepří starali se, aby buď podle sprawedlnosti a práwa země wyslyšány byly (a proto sobě od krále za tři léta, aby k týmž saudům na swém místě zmocniti mohli, milost zjednali), aneb aby nějakým přátelským během o ně na místě postawiti mohli. Nemeškali také od biskupa Passowského léna na Házle, a což w Rakausich jměli, na místě mladých pánů přijíti.

27 Apr. Její Mt paní wdowa Rosenberská ráčila jeti z Krumlowa ku pánu z Gutenšteina na Žirownici dle přátelského pana poručníka a paní jeho nawštívení.

24 Mai. w ponděli před sw. Urbanem Její Mt paní wdowa Rosenberská za pánem z Gutenšteina k JMKé s strany dětí swých z Krumlowa do Prahy jeti, a tam za některý den pobýti ráčila.

— Julii byl sněm držán w Praze při času sw. Jakuba, na němž pro obhájení země berně swolena s kopy po 6

denářích; a poněwadž kurfüršt saský do země lužické 1546.
wojensky wpadl, a žeby se nějaký lid na pomezí českém
sbírali jmel, aby to přetrženo bylo, pročež na sněmích
krajských jednáno, kterakby mu odeprino býti mohlo. Za
tau příčinou páni poručníci na rozkaz královský, jenž byl
takowý, aby stawowé králowství českého na den sw. Wá-
clawa u města Kadaně jedenkaždý s lidem swým se strhl,
lid jízdný i pěší z panstwi Rosenberských wybrawše, pana
Jindřicha Drachowského za polního heitmana nad ním usta-
nowili, dawše mu službu na měsíc 35 kop miš. a na tři
koně jako jiným. Jemuž nápomocni byli Jan Pauzar s 7,
Hynek Tučap s 8, pán z Kolowrat se 3, a Mičhal Din-
dorfár z Kaplice se 3 koňmi. Platilo se měsíčně na kůň
po 12 zl. anebo po 9 kopách 36 gr. miš. Mimo to jízdných
poddaných sirotčích wyprawili 34, a takowůž jim službu
dávali. Pěších bylo přes půl třetího sta, a těm žold šel
měsíčně po 3 kopách, fendrichowi 6 kop, duplžoldnářům
tolikéž. První mustrunk partikularní držán w Soběslawi
tu neděli před sw. Wáclawem, a tu se počalo platiti; a
odtud táhli k Kadani. Druhý mustrunk stal se u Šloka-
beru, a platilo se na půl měsíce, ten čtvrték po sw. Lu-
káši. Třetí mustrunk byl držán u města Elsnice (kteréž se
poddalo, čtyry míle od Chba), ten čtvrték po všech swa-
tých, a placení šlo na půl měsíce. Čtvrtý mustrunk mustro-
wán w městě Elznici w sobotu po sw. Alžbětě; též pla-
ceno na půl měsíce jízdným i pěším. Pátý mustrunk tudíž
w též městě wykonán ten pátek po sw. Ondřeji, a do-
placeno za půl měsíce na třetí měsíc všechněm. Rotmistr
w tom tažení byl Jiřík Groff, colmistr Jan Ploskowský. A
tak toho roku to tažení s nemalým nákladem wykonalo se.

Nadto bywši weřejnost proti nepříteli Turku, král
Ferdinand vyhledával při poručnících domu Rosenber-
ského zápůjčku k tomu tažení proti nepříteli Turku šesti
kusů střelby polní weliké s kulemi a jinými potřebami, a
k tomu šedesáti centněřů prachu. Na žádost královskú
na místě jiných poručníků pán z Gutenšteina králi odpo-
wěd dal: co se střelby dotýče, ta že w zbytku w domu
Rosenberském není, nebo prwé některými kusy krále fe-
drowali; nicméně dvěma kusy a kulemi železnými, co

1546. bude moci býti, že krále opatřiti chce. Nadto budeli král potřebowati kusů ještě dwau s kulemi kamennými, že zapůjčí; než co se prachu dotýče, tím že krále založiti nemůže, že nedostatek jest, a prvé dō 30 centnéřů ho k tažením předešlým vydáno. 2. Že prachowny zapálením škodu na něm a sanytru wzali. Stala se výmluwa listowní w ponděli před powýšením sw. kříže. Dále páni poručníci na žádost kráľowskú powolení dali, že lid z panství sirotků Rosenberských do Uher wyprawený ještě po sw. Martině jeden měsíc při nejvyšším heitmanu Šebestianowi z Weitmüle a na Chomútowě na poli zanechali, a jemu zaplatiti dali; a netoliko to činiti, ale i do wojska císařského, kteréž w Rakausích leželo, mauky i jiné špiže dodáwati poručili.

We čtvrtěk před sw. Remigiem Mauric a Augustus bratři, saská knížata, do Prahy přijeli w malém počtu. Král i s arciknížetem Ferdinandem proti nim wyjewše, chybiti jich ráčili, tak že knížata prvé do hospody přijeli. Nicméně král k nim do hospody přijeti, jich přiwítati i k wečeři nahoru wzíti ráčil. Nedlauho se w Praze zdržowawše, odjeli.

Léta paně 1547.

1547. Ač toho roku nejwětší zanepráždnění bylo pro kurfiršta saského, však nejprvé widí mi se poznamenati i jinší některé paměti hodné věci w domu stalé, a potom o tom tažení proti kurfirštu pořádně w krátkosti položiti.

Před sw. Řehořem Prachatiěti podwolili se dáwati pánům z Rosenberka mladým, aby w žiwnosti sladownické překážky neměli, po dwů groších miš. s wěrtelē, a tak i jiná městečka, Husinec, Záblati a Wolary k tomu přistaupili, a posudní dávali s dowolením pánů poručníků, na ten způsob, kdyby w té smlauwě oni státi nechtěli, aby wůli jměli dáti rok napřed wěděti, a páni tolikéž; nebo již tehdaž páni a rytířstwo w Čechách sladownických obchodů ujímali se.

W neděli po božím wstaupení paní Její Mt wdowa Rosenberská z Rogendorfu ráčila jeti z Krumlowa do Hradce dle nawštíwení přátel pána Hradeckého a paní dcery swé

manželky páně. Bylo panských jízdných 7 koní, páně 1546.
Wojtrowi 2, pana Adama Sudka 2, pana Jana Kolchreiter
3, wozníků paní JMti 6, a tak bylo všech koní 20.
Táž paní předešlá též w sobotu před sw. pannau Mar-
kylau jela do Hradce. Byla při Její Mti jedna Petinga-
rin N. w fraucimoru, znamenitá zpěwakyně.

Před sw. Wawřincem pan Hanuš Hofman, dobrý
přítel pánů mladých Rosenberských, přijel na Krumlow
schwalně, chtěw se se pánem z Gutenšteina, panem po-
ručníkem, shledati a o dobré sirotčích promluwiti. Pána
nenašed, nedlauho se tu zdržowal. Ten při králi Ferdi-
nandowi o věci sirotkům potřebné podlé příležitosti času
jednati opravdowě nepomíjel; nebo králi příjemný byl.
S týmž panem Hofmanem paní wdowa Rosenberská, paní
Joštowá, w ponděli před sw. Wawřincem se 12 koňmi
ráčila jeti do Šteyru, přijewši tam we středu den sw.
Wawřince.

W auterý u wigilii sw. Matauše pán z Gutenšteina
wyjel z Krumlowa ku Praze.

W středu na sw. Matauše paní opět ráčila jeti do
Šteyru ku panu Hofmanowi na weseli swatební, když dceru
wdával se dewlti koňmi; a pobywši w Šteyru třinácte dní,
potom k domowí zase obrátila se.

W sobotu po sw. Woršile pán z Gutenšteina jel z Krum-
lowa do Wodňan na swatbu panu Zigmundowi Malowci na Li-
bějicích, s newěstau pannau Annau, dcerau pana Wáclawa Me-
telského i se swými pány a přátely w padesáti we třech koních.

Při památce swaté panny Kateřiny páni poručníci sjeli
se všickni na Krumlowě, jednowše s pilností o dobré si-
rotčích, aby všeckno mírně, počestně a náležitě šlo. Pročež
ráčili jistý řád a zřízení, kterak by se auředníci a písarowé
po panstwach i také poddaní chowati jměli, w spis uwéstí,
a w českém i německém jazyku wydati.

Jakož někdy Budějowští zjednali sobě patent pro ob-
hajowání silnic od pánů z Rosenberka, o čemž nahoře při
historii pana Jana Pokojného oznámeno, takž také za pana
poručníka o to stáli, aby jim wydán byl; kterýž na žádost
jejich w tuto formuli jim wydati poručili:

Albrecht hrabě z Gutenšteina a na Žirownici oc.,

1546. Jeronym Šlik z Holejče, hrabě z Passaunu, oc. a Woldřich Holický z Šternberka a na Leštně oc., mocní otcovští poručníci domu páně z Rosenberka, wám purkrabím, richtářům, lowčím, hajným i jiným všem úředníkům na panstwach pánůw z Rosenberka poraučíme a přikazujem, jestližeby kde vyslaní pro obhajování silnic měšťanůw Budějowských nadešli silnicemi neobyčejnými formany wezauci, a obstawiti je se přitrefilo, abyste jim w tom překážky nečinili, ale raději podlé možnosti jim w tom fedrunk okazali; ač se chcete nelibosti naší uwarowati. Však což se poddaných pánů z Rosenberka od Nowých hradůw k Krumlowu s kaupěmi forujících dotýče, těm se žádné překážky činiti nemá; a to tak státi jmá do dalšího wám oznámení a poručení. Dán pod sekryty našimi na Krumlowě we čtvrtek po sw. Mikoláši l. 1547.

Její Mt paní Joštowá ráčila sobě zjednati od pánů poručníků dům w Krumlowě w Latraně na Nowém městě s zahradau, proto aby tu w pokoji nábožně dny swé při swých milých dítkách dokonati mohla, nežádawši toho užiti než do smrti. A poněwadž pan Milboch, služebník Rosenberský, tu již dům swůj sešlý Dutka jměl, paní od něho jej kaupiwi, k domu swému, wnowě stawěti je dawši, připojiti ráčila. A nechtěwši mnohými autratami pány obtěžowati, přestala na deputatu ročním, kterýž se jí wydával na penězích, totiž 400 kop miš. Nicméně, když dítky neb Její Mt co tak wice žádali, paní poručníci, však s dobrým uwážením, aby zbytečnosti nebylo, k tomu powolowali. Nad to držeti ráčila Její Mt i špitál Krumlowský se dworem a důchody, a jich, však chudé opatrujeci, užíwati ráčila.

W sobotu den sw. Silvestra paní Její Mt ráčila jeti na swatbu ku panu Španowskému na Zeleč a odtud do Hradce.

Tažení proti kurfiřtowi.

Předně král JMt Ferdinand třem poručníkům domu Rosenberského na Hanuše Fridricha, někdy kurfiřta saského, žeby některý počet lidu jízdného i pěšihó jmaje, králowství tomuto a zemím k němu připojeným i Mauriciowi strýci swému škoditi mňail, listem swým stížnost

tůžebně oznámíti ráčil, s milosti^{1547.}wau žádostí, aby páni poručníci k odvrácení toho nebezpečenství neprodleně w desíti dnech z panství Rosenberských 500 drábů wyprawice, do Prahy odeslali, a službu za dwa měsíce připowěděli, a k sprawování se heitmanem jim od krále představeným je zawázali; aneb neposlaliliby páni lidu, aby aspoň peníze za dwa měsíce na takový počet wojáků králi odeslali. Datum psaní královského na hradě Pražském, w středu před swatými třmi králi anno ut supra. Psaní to královské pan Albrecht z Gutenšteina otewřew, králi zase, že JMti žádost na jiné poručníky wznese, a na čem se dále snesau, že Královskou Milost neprodleně zprawí, předstíraje k vyplnění žádosti královské nemožnost pro závady domu Rosenberského i krátkost času, s prosbou poddanau, aby JMKá sirotky Rosenberské w milosti^{wé} ochraně jmíti ráčil, odpověď dal, již datum na Žirownici we čtvrtek den tří králů.

Zatím král JMt ráčil sjezdy po krajích za tau příčinou mandatem swým otewřeným we čtvrtek před sw. Antonínem položití, na kterýž sjezd z domu Rosenberského k předjmenowanému času Adam Sudek na Písek do kraje Prachenského wyprawen byl. A nawrátiw se odtud, toto oznámil: Že předkem wznešení bylo od pana Kawky a pana Jana Malowce, jakožto kommissarů krále JMti kraje Prachenského, že toho znamenitá a weliká potřeba toho králowství a zemí k němu příslušejících jest, poněwadž Hanuš Fridrich, kníže saské, do zemí k králowství českému příslušejících wojensky wpadl a krátkost času nesnáší, aby sněm obecní položen byl, že žadatí ráčí král JMt aby stawové k obhájení tohoto králowství na dwa měsíce s jednoho tisíce kop grošů českých po jednom koni jízdném dobře opatřeném wyprawili. Na to pánům kommissarům dána odpověď od kraje, že jim to nijakž na tak kwapný čas možno učiniti není, a že s to býti nemohau. Od pánů kommissarů obšírně mluweno, že jest poručení JKMtí, welice k tomu kraj naponínati, aby takové JMti žádosti odporni nebyli, že jim to milosti^{wé} wzpomínati i nahražowati ráčí; a jestli žeby pak vždy k tomu neswořili, že mají ještě z zadu nějaké poručení od JKMtí stawům

1347. oznámíti, ale žeby raději, aby z lásky, které ku pánu svému stawowé jmají, k tomu se dobrowolně podwolili.

Proti tomu krajané dali odpověď, že oni newědí k čemu swolowati bez sněmu obecniho, než sice podle možností swých žeby se rádi we všem poslušenství dali najíti; a však na čem se koli jiní krajowé snesau, že se i ten kraj Prachenský w tom rádi chtějí dáti wolně nadjíti, a s nimi w tom rovnost jmiti. A když nemohli páni komissari jiného podwolení dosáhnauti, oznámili, že jim poručeno od JMKé, artikul swolení zemského starodáwniho oznámíti takto »Nalezli wúbec za práwo, chtěliby kdo mocí wtrhnauti anebž žeby wtrhl do koruny české, chtě tudy králowství obdržeti, proti tomu abychom sobě všickni pomocni byli pod pokutau, to jest, aby takowý čest, hrdlo i statek ztratil, a z země wyhnán byl; a kdožby takowého zastáwati chtěl a jej fedrowal, ten aby w túž pokutu upadl. Po takowém předložení pánů kommissarů o takowém swolení zemském krajané wždy na tom stáli, jak se jiní krajowé snesau, že se s nimi srownati chtějí. Páni kommissari nemohše nic spůsobiti, s přátelským a snažným napomenutím krajanůw, aby dalšímu poručení králowskému na odpor nebýwali, nýbrž weřejně se k od pírání nepříteli strojili, swau řeč zawřeli. I nač se dále wúle a poručení králowské wztahowalo, widí mi se JMtu list slowo od slowa i pro nawrzení historie tuto položit ku pánům třem poručníkům domu Rosenberského takto.
Ferdinand oc.

Urození wěrní naši milí! Psaní vašemu dvojímu, kteréž jste nám učinili, jsme šířeji wyrozuměti ráčili; a předkem což se nynějšího osobního a spěšného do pole tažení dotýče, tuto wám na to odpověď dáwati ráčíme: Poněwadž to tažení, jakž mandátowé naši tištění šířeji w sobě obsahují, předce státi se má; protož sirotky z té předešlé žádosti naší na ně wzložené propaustíme, tak že nebude potřebí za ty dwa měsíce na těch 500 pěších nám peněz posílati, toliko aby počet ten lidu, což na ně dáti přijde, předce k Litoměřicům wyprawen byl, a tam se na den panny Marie hromničné nyní přísti, jakž nepochybujem, najíti dal; a my wám to i sirotkům jako wěrným poddaným

našim wšl milostí naši kráľowskau wzpominati i milostiwě 1547.
 nahražowati ráčíme. A poněwadž jsme týmž sirotkům, a
 donu Rosenberskému wždycky milostí naši kráľowskau
 naklonění byti ráčili, a ještě na jiném nejsme, nechťic my,
 aby sirotci k jakým škodám skrze nepřítomnost jejich
 heitmanůw neb purkrabůw přijiti měli; protož milostiwé
 k tomu powolení naše dāwati a toho dopauštěti ráčíme,
 aby dotčení heitmané a purkrabowé jejich na záměcích a
 při městech týchž sirotkůw zůstāwali, než na místě swém
 osoby hodné z stawůw swých na wýš psaný den k Lito-
 měřicům wyprawili. Dán na hradě Pražském w sobotu po
 sw. Fabianu a Šebestianu léta oc. a kráľowstwí našich
 Římského 17ho a jiných jedenmécítmého.

Ferdinand oc.

Henricus burgravius Misnensis,
 S. R. Bohemiae cancellarius.

Páni poručníci se wšl pilností přičinili se k dosti-
 učinění rozkazu kráľowskému, lid sirotčí k tomu tažení až
 do množství set pěších, a na ně berní s kopy po 4 den.
 vybrati dawše. Wolili wšak toliko jízdných poddaných
 z panstwí do čtyřyceti, kromě stawu rytířského několikrát
 wíce wyprawili, poručiwše je panu Jindřichowi Drachow-
 skému, heitmanu jim předstāwenému. A takž pán z Gu-
 tenšteina s panem Holickým (nebo třetí pan poručník, pan
 Šlik, jměw statky na pomezí, při té výprawě býti nemohl)
 předučiniwše náležitě napomenutí jakož purkrabím na zám-
 cích takž i měšťanům, aby pobožně, ctně a šlechtně
 chowali se, též opatrně sobě wedli před nepřátely, Petra
 Daudlebského s jinými raddami doma nechawše, nařídili,
 aby střelbau i žoldněři město i zámek opatřili, a před
 nepřátely pilně chránili. Wyjeli z Krumlowa na Třeboň
 w ponděli před hromnicemi, díl jízdných s sebau wzawše;
 nežli jiaí w Soběslawi k mustrunku, jenž držán byl na
 den hromnic, strhli se. A takž w neděli po hromnicích
 do Prahy přijeli, a odtud w středu, den sw. Apolleny jeli
 do Welwar, a tu některý den pobyli. W ponděli den sw.
 Walentina hnuli se do Budyně. W středu po sw. Wa-
 lentinu páni ráčili přijeti do Habrowic, a tu leželi několik
 dní. We čtvrték první w postě přitáhli do Gottleben

1547. w mišenské zemi; w pátek do Perna; než páni ráčili státi w Cipsu. Odtud do jedné wsi blízko Drážďan přitáhli. W pátek po neděli Invocavit pán ráčil do Drážďan wtrhnouti. We čtvrtek po neděli Laetare, nawracující se zase, byli w Krupce; w sobotu dostali se do Mostu; w neděli do Chomútowa; w pondělí do Kadaně; w auterý po neděli Judica w Podlesicích; we středu w Žluticích; we čtvrtek w Teplé; w pátek u Boru w Česowicích; w pondělí po květné neděli w Pletnšteině we Falcu; w auterý w Týršenreitu; we čtvrtek zelený w Kinsperku. I to připomenauti sluší, když byl pán z Gutenšteina s lidem Rosenberským w Drážďanech, a uźřel, an někteří reithari barewné sukně jměli, pročež nařídil o tom ihned, aby sobě ty sukně, jichž bylo do dwadceť šesti, ti všichni do černé barwy dali, a s jinými se srownali, což se tak wykonalo.

Co se mezitím přihodilo, z psaní kanclěře Rosenberského Albina, kdež píše ku pánu z Gutenšteina, namítá se takto mezi jinými věcmi: Než toho nemohu pominauti, jak jest naše žalost některých tu středu po sw. Jiří, již asi hodinu na noc, w radost, a některých také buřičůw, ježto by byli snad rádi zlé widěli, radost w žalost obrácena. Nebo jakž jsme my na hradě Pražském po tom šťastném wítězství Císařské Welebnosti oc. Te Deum laudamus wesele zpíwali, tak také dole w Praze tuším že jsau Requiem zpíwali. Nebo jsem to od některých z Prahy řemeslníkůw a některých stawu vyššího slyšel w uši své, že oni nemohau kurfiršta nijakž opustiti, a že ho jmají sobě jako za nějakú pevnú zeď; ale jakž uslyšeli, že jím ta zeď padla, byli jsau hned krotčejší a pokornější, a pěkně že se k straně královské jměli oc. Než o dalších přiběžích pán z Gutenšteina Petrowi Daudlebskému znáti dává takto: Wězte, že mi pan Oldřich Holický psaní učinil, že jest s králem JMti w Praze, a král JMt že w sobotu minulau do Prahy s lidem svým wálečným přitahnauti ráčil, i děla dáti se všemi potřebami přiwěsti, a lidu žeby jízdného jmíti ráčil na 3000 a jedenácte praporcůw knechtůw, zámek a Malú stranu že osaditi ráčil i most od Malé strany. Datum we čtvrtek po sw. Prokopu. A když tak král s Pražany i jinými městy a některými pány

i rytíři w newoli zůstával, pán z Gutenšteina k tomu wedl 1547.
 služebníky domu Rosenberského i poddané, aby všickni
 pohotově byli, ažby další jaké nebezpečenství nastalo,
 k bránění. Jak wděčně král tu powolnost pánů poruč-
 níků přijíti ráčil, otewřeným listem JMti znáti dává se
 takto:

My Ferdinand z boží milosti Římský, uherský, český
 oc. král, infant w Hispanii, arcikníže rakauský, a mar-
 krabě morawský oc. oznamujem tímto listem všem: Ja-
 kož jsme předešlého času roku tohoto osobně do pole
 proti nepříteli našemu a králowství našeho českého i ji-
 ných poddaných našich wěrných milých Hanušowi Fridri-
 chowi, někdejšímu kurfirštu saskému, táhnauti, a dosti
 dlouhý čas w poli proti těmž nepříteli ležeti, a jej s po-
 mocí pána boha všemohauciho, podlé císaře Římského
 JMti pána a bratra našeho nejmilejšího, přemoci a pora-
 ziti ráčili: tu jsau poručníci domu Rosenberského, wěrní
 naši milí, na milostiwú žádost naši na místo téhož domu
 Rosenberského a sirotekúw některý počet jízdných podlé
 nás do pole wyprawili, a dwa poručníci s týmž počtem
 táhli, a při nás w poli proti nepříteli dotud, dokudž jsme
 my w poli býti ráčili z powinné poddanosti zůstali a se-
 trwali, a nemalý náklad při témž tažení pro dobré naše
 a králowství českého učinili, kteraužto pohnoc tak od týchž
 poručníkůw na místě sirotčím a domu Rosenberského
 s námi tehdáž wyprawenau jsme milostiwě od nich při-
 jali a přijímáme, a jim to napotom wší milostí naší krá-
 lowskau wzpomínati a nahražowati ráčíme. Tomu na swě-
 domí pečet naši králowskau menší k listu tomuto přitisk-
 nauti jsme rozkázali. Dán na hradě Pražském w pátek
 po sw. Bartoloměji léta uts. a králowství našeho Řím-
 ského 17 a jiných 11.

Ferdinand.

Henricus, burgravius Misnensis,
 S. R. Bohemiae cancellarius.

J. Žabka.

Léta páně 1548.

1548.

W sobotu po hromnicích Její Mt paní Joštová ráčila jeti z Krumlowa na Witoraz na swatbu panu Pragorowi, w sedmnácti koních.

W neděli černú jinak smrtelnú w postě paní wdowa Její Mt ráčila předsewzítí cestu do Šteyru, ale k welikonoci ráčila zase na Krumlow přijeti. Paní ráčila při sobě jmiti bratra swého nebožtíka dceru Alžbětu z Rogendorfu, a swé sestry tři děti a panen jiných stawu rytířského několik.

Páni poručníci, pán z Gutenšteina a pán Holický, do Prahy wyprawili se za příčinau trhu o statek někdy Tábořských, kterýž w pokutě na krále JMt připadl, poněwadž ten welmi k panství domu Rosenberského příležitý byl, a to jednání prodlení jmiti nechťelo, proto že jiní na poskoku byli, kteříž o něj stáli. Ten trh mezi kráľowskými a Rosenberskými s dowolením jistým krále JMti, ač tehdaž w zemi nebyl, zawřín, že ujali jej za 22,000 kop miš. a tu summu dřiw dwau měsíců i od wložení toho trhu do desk jedno sto osmdesáte osm kop a osm gr. miš. wyprawili.

W sobotu po sw. Wítu paní Její Mt ráčila jeti do Šteyru ku panu Hofmanowi, a we středu po swatých Petru a Pawlu zase na Krumlow nawrátila se.

Den sw. Anny pan hrabě z Gutenšteina před sebe wzal cestu do Wídně k králi o některé potřeby pánů z Rosenberka, a než odjel, to naříditi ráčil o řadu při wyslýchání lidí w rozličných příhodách a příbězích: Nejprw aby každý k swému richtáři w menších věcech, a nemohlilby toho richtář spokojiti, tehdy k auředniku neb purkrabí swému se utíkal; teprw kdyžby toho heitmané wyříditi nemohli, do kanceláře ucházeti se měli. A to proto pán učinil, že někteří špatnými chatrnými věcmi kancelář zanepraždňowali. Však což hlawních a welikých věcí bylo, to zupřímó do kanceláře přednášino býti jmělo. I to nařídil, aby sobě raddy hodinu ranním jitem uložili, a w hromadu se scházíwaly, i také po obědích hodinu, proto aby poddaní neprodleně o pře swé konce bráti mohli.

Také i k tomu přiwedl, že počet s strany autrat domow- 1548.
ních od písaře Krumlowského každého týhodne heitmanu
a kancléřowi u přítomnosti komorního písaře pro dobrý
řád přijímán.

Toho roku za jistými příčinami páni poručníci při
sw. Jiří to nařídili skrze Daudlebského heitmana, že na
panstwi Krumlowském w Fridberce, w Wltawě, Planě,
w Sonberku, w Wolařich, w Záblatí, w Husinci, w Heide
wšickni nájemní potoci rybákům wypowědění.

W středu po sw. Remigii wzal před sebe jízdu pan
Albrecht z Gutenšteina k JMKé do Prešpurku za pří-
činau rozepře, kterůž jměli na místě pánů mladých s La-
dislawem Čáčkem o nějaký dluh, témuž Čáčkowi po někdy
panu Jindřichowi z Rosenberka pozůstalý, aby z saudu
komorního zdwižena byla.

We čtvrtek den sw. Františka týž pan poručník
ráčil wyjeti z Krumlowa ku Praze dle aučtu w příčině
nákladu na jízdné, kteříž při panu Albrechtowi Šlikowi
k Eseku na onen čas táhli.

Tehdáž na panstwi Helfenburském též se piwo wa-
řilo, a powarné králi do komory odwozowalo za Jiříka
písaře Helfenburského, a tehdáž pod zámkem piwowár
ustawen, a nebylo se ještě začalo wařití w něm. Wařila
se také piwa i na Drslawicích za písaře Jana Klatowského.

Těch časů tito dolowé pawowáni mimo Krumlowské:
u Březi bei der silber fercha (u stříbrné sosny), u Rožmi-
tala u swatého Ondřeje, na Kraicperku, u Koruny kláštera
w dolu Voltfatru, u Maškowce u mladého Abrahama. Petr
Daudlebský, ač na peníze laskaw byl, však s chutí tyto
nadepsané hory pawowal. K tomu u čtrnácti spomocníků,
krále Dawida i jinde tolikéž. Byli též páni kwerkové páni
mladí z Rosenberka, pán z Gutenšteina, pan Oldřich Holický,
paní Anna Rosenberská wdowa, paní Potentiana sestra Její
Mti, manželka páně Hofmanowa, Sofia paní z Remburku,
pan Joachim Šlik, pan Šebestian Šlik, Adam Sudek, Jiřík
a Wáclaw Kunašowé, Wáclaw Albin kancléř, Jindřich Su-
dek purkrabě, Křištof Kořenský, Ruprecht Altenšteiner,
Křištof Kappel auředník na Kurperku, Wolf Palachar
z Lince, Wolf Mauren z Lince i někteří měšťané Krumlowští.

Léta páně 1549.

1549. Weselští přiwedli sobě do města wodu ku potřebě a ku pohodlí, a patnácti centněří olowa od pánů poručníků k tomu stroji sedrowání.

Pán z Gutenšteina, ač nehrubě zdráv a na nohy mdlý, však k hromnicím za příčinou saudu, kterýž Čáček jměl míti se pány, do Prahy wyprawil se i druzí dva poručníci. Tam přijewše, nedlauho meškali se, a král JMt Ferdinand tehdaž tam býti račil.

Toho roku na faře Krumlowské štít stawín za kněze Mikoláše Mráza, arcipřišta Bechynského, při čase rozeslání sw. apoštolů. A tehdaž také nad starau kanceláři na zámku zdi postaweny, a nad nimi štíty wyhnány, kteréž dílo pan poručník nejstarší schwálil.

Co se tehdaž w Praze dalo, we psaní swém pán z Gutenšteina k Petrowi Daudlebskému oznamuje takto: Co se na sněmu děje, wězte, že arcikníže Maximilian za krále českého wolen a korunowan býti jmá, ač času není jmenowáno. Berně swolena, kteréž jměly dáwany býti, když se dcery JKMTi wdávaly a arcikníže Maximilian ženil. Ty čtyry berně mají rozdílně spraweny býti, totiž každého půl léta půl auroku, a to za dvě létě oc. Datum na Hradčanech w sobotu po sw. Walentinu. Co potom dále w králowství řízeno, píše pan poručník w jiném psaní takto k předepsanému rytíři: Wězte, že král JMt sjezd pokládá na Táboře tento autery příští, a já jakožto heitman toho kraje musím tam býti oc. Datum w pátek po wstaupení pána Krista.

W sobotu u wigilii sw. Matěje paní stará Její Mt račila jeti do Hradce na masopust.

Pán z Gutenšteina, drabný čas zdržowaw se w Praze, opravdowě a bez oddechu tak wěc při komoře jednal o dobré sirotčí, poněwadž král pro wyprawu proti nepříteli do Uher panu otci mladých pánů a panu strýci jistau summu, kterauž swědky prokázal, powinowat byl, i také za sanytr a děla, aby jim ujistěna byla, k tomu přiwedl.

Letního času při památce swatých Petra a Pawla pán

z Gutenšteina vyslal Petra Daudlebského s perkmistrem a 1549. hawěři w ta místa k klášteru Wyšebrodskému, kdežby se skála, překážející plawbě na Wltawě, an woda malá byla, stlauci a odprázdniťi mohla, aby jim to hned projednal, a je s dostatkem k tomu dílu fedrowal. Což tak na některých místech wykonáno; nebo všickni, kdož o tom slyšeli, páně předsewzetí schwalowali.

Pan hrabě Albrecht we čtvrtek před swatau pannau Markytau obeslán byw od krále JMti k rozdělení panství Šworcemburku s kurfirštem saským na cestu vydal se.

W sobotu po nanebewzetí panny Marie Její Mt paní Joštowá ráčila jeti do Prahy z Krumlowa na swatbu, když se pan Šwamberk ženil, jměwši do 35 koní. Potom pán z Gutenšteina též za Její Mtí přijeti ráčil.

Král Ferdinand vydal mandat l. 1547 při času sw. Kateřiny w příčině dluhůw králowských někdy za předkůw jeho, králů českých, zašlých, aby jedenkaždý swú sprawedlnost na hradě Pražském jistým osobám odwedl, na kteréžto prikazování w spisích podané král zasednauti s bedliwým uwážením, a wěřitele, mezi jinými i pány poručníky Rosenberské obeslati, aby s průwody dali se najiti w pondělí po sw. Šimonu Judowi l. p. 1549, poručiti ráčil.

W neděli před sw. Šimonišem a Judau pán JMt z Gutenšteina ráčil jeti do Soběslawě s jinými pány a přátely kupowati půl zámku Bechyně s panstwím k ní náležejícím od pana Šwamberka. Jměli všech koní 34.

W auterý po všech swatých paní Její Mt ráčila jeti na Žirownici ku panu Albrechtowi hraběti z Gutenšteina, a odtud do Hradce.

Arcikníže Ferdinand den sw. Lidmily z Prahy wyjel, a tau silnici k Budějowicům a Krumlowu cestu před sebe wzal; než paní stará tehďaz se pannami šlechticnami w Praze byla.

Toho roku podlé sněmowního zůstání a swolení nařízeno, aby w této zemi jedna míra, totižto žejdlík, loketstrych i rybní děber a wáha byla; a nemělo se starých měr a wah než do sw. Wáclawa užíwati; pak i hned nové a jednostejné všudy míry a wáhy jměly užíwány býti, a kdožby toho nezdržel, že z pokuty obwiněn býti mohl.

Jměwše horníci Krumlowští swé obdarování i pečeť

1549. horní, prosili pána z Gutenšteina o potvrzení a další vysazení jich, tak aby ty hory na mizinu nepřišly, w čemž pán rád by jim byl nápomocen, ale tak prostředku, když chatrně rudy šly, spomožení wynajíti se nemohlo.

Při času swatého Tomáše, umřew před tím opat w klášteře Wyšebrodském, kněz Pawel, kdež visitator řádu jejich přijel, žádosti w jsa tu opata dosaditi, pán z Gutenšteina na místě swém i jiných poručníků p. Petra Daudlebského, p. Drachowského a p. Wojíře k wolení a dosazení tam jiného opata, však aby se přitom jurisdikci pánů z Rosenberka w ničemž neumenšilo, a aby ten wolen byl, kterého opat nebožtík za hodného poznával i oni poznávají, wyprawil. I wolen jest a potvrzen na místě nebožtíka kněz Jan.

O domu Rosenberském na zámku Pražském, kterak nejprw wystawen.

Oznámeno napřed při historii pana Petra Kulhawého, že pán málo před swau smrtí započal dáti stawěti z gruntu dům na hradě Pražském; ale poněwadž stawení weliké bylo, několik let stawěti se musilo. A nejprw projednáno l. p. 1545 w neděli Laetare nařízením pana Petra předepsaného panem Wáclawem Špulířem z Jiter a Wáclawem Albinem kancléřem Rosenberským s mistrem Hanzem zedníkem, Wlachem, o to dílo, aby je z gruntu náležitě wystawěl, tak jakož spatruje se, kromě pawlačí, schodů a tesaného díla, též štítu wyhnání a wydynchowání w domě, očež jiné smlauwy učiněny byly, a od těch všech zdí a klenutých sklepů a paláce we všem domu jedno druhému na pomoc, i kde okna býti jměla, počítajíce od látru, platilo mu se po 30 krejcařích. Ale jaký náklad za pánů poručníků na to stawení šel, widí mi se tuto krátce wýtah z register položiti, že naloženo a wydáno:

Léta páně 1545 . . . 1278 kop 31 gr. 6 den.

" " 1546 . . . 2670 " 43 " $\frac{1}{2}$ "

" " 1547 . . . 3114 " 18 " 5 "

" " 1548 . . . 4900 " $5\frac{1}{2}$ " — —

" " 1549 . . . 4634 " 29 " 5 " w kte-

rémž stawení to dokonáno.

Summa summar. 16,598 kop $28\frac{1}{2}$ gr. $2\frac{1}{2}$ den. vše miš.

Příčina pak stawení tohoto domu ta byla: Poněwadž 1549. s jiným stawením a hradem také dům pánů z Rosenberka l. p. 1541 shořel, a nejměw pan Petr Kulhawý po shoření jiného domu; nějaký Blažej z Prefatu, měšťenin Starého města Pražského, w to se podwolil, že mu domu swého w Celetné ulici, kterýž někdy pánůw Trčkůw byl, ale již sešlý, propůjči, dokudž by swého zase pán neustawěl. Prefatowi na to 100 kop pro opravu propůjčeno. Ale když dům ten pro pána nehodil se, pán požadaw zase peněz, předepsaný z Prefatu wápenici swí, w kteréž se i cihly páliły, za Aujezdem na Smíchowě ležící, pánu pro těch 100 kop k užíwání dle stawení domu jeho na hradě, dokudžby zase summy nenawrátil, postaupil; a té wápenice pan Petr z Rosenberka, páni poručníci i pan Wilém z Rosenberka užíwati ráčili až do léta 1554, w kterémžto roku Lukáš z Prefatu, nebožtika Blažka syn, o ni w saud dál se, pána z pronájmu též winice obwinil, a nejprwé na krále wznášel. Pan wládař slušnú odpověď dal; Prefat nechťel na tom přestati oc., pána k tomu přiwedl, že pán swědomím proti němu pohotowě byl; ale nepřišlo k publikowání, nebo skrze pana Jana z Lobkowic, nejvyššího hofmistra králowství českého, a pana Jiříka z Gerštorfu, podkomořího téhož králowství, strany narownány a smířeny.

Continuatio historiae domini Gulielmi.

Mezi jinými dětmi pana Jošta z Rosenberka čas a místo narození pána Wiléma, syna třetího, ale dítěte pátého Jeho Mti, oznámen; již o študiích neb cwičení w dětinstwí téhož pána mladého osiřalého dotknauti nepominu. Nejprw na Krumlowě při panu strýci, když spůsobilost wěku jeho s sebau nesla, učen litery znáti, skládati a čísti. Potom léta páně 1542, jsa stáří okolo sedmi let, od pana Petra, strýce swého, byl dán do Mladé Boleslawě na učení ku panu Arnoštowi Krajířowi; kdež jměwše učeného preceptora z Witemberka, Matiaše, přijmím Polej (kterýž potom do Polsky dostal se, a byl kancléřem u hraběte z Gorky) s syny páně Krajířowými a jedním mladým Šlikem pilně za některý měsíc učiti se počal. Wacslaw Tým byl jako hofmistr páně Wilémka toho času. A když k podzimku w tom kraji přímoří rozmáhalo se, pan wládař ku panu

- Krajířtowi služebníka swého w neděli po sw. Bartoloměji wyprawil, aby strýce jeho odtud wyzdwihl, s tím doložením, pokudžby pan Krajíř syny swé i s preceptorem z toho nezdravého powětří na Krumlow odeslati mnil, že je rád přijíti i opatřiti chce. Panu Krajířtowi newidělo se toho učiniti; nežli pán mladý Rosenberský sám s wyslaným na cestu wydaw se, ku panu strýci na Krumlow zase přijel.

L. p. 1544, když welebné oswicené kníže a pán, pan Wolfgang biskup Passowský žádosti pana wládaře powoliti, a páně strýce k sobě dle dobrého zwedení do učení ličerního nabytí přijíti, s tím doložením, že o něj neméně než o syny bratra swého pečowati chce, připowěditi ráčil: pan Petr wděčně to přijaw, Wilémka strýce swého s žádostí služebnau na pana biskupa wzložena, aby jej začka dewitiletého netoliko jako přítel k dobrému wěsti dáti, a naň laskaw býti ráčil, na cestu wyprawiw, k Passowu na woze w auterý 29 dne Julii odeslal. Kterýž dostaw se tam, ke všemu dobrému schopný se ukazowal i k učení chtiwý, tak že pan biskup pánům poručníkům, anobř i JMKé o něm tu chwalu dal, že jemu se to pacholátko dobře líbí, a pokudž tak poctiwě dá se wěsti, že jistá naděje weđe, že z něho znamenitý muž bude, i k službě JKMti i dědicům JMti se hodí.

Léta páně 1546 pan Albrecht hrabě z Gutenšteina, pan poručník, pánu mladému do Passowa toto psaní odeslal.

Urozený pane ujče můj zvláště milý! Přálbych Wám zdawí, přitom i we všem jiném dobrý a šťastný prospěch wěrně rád. Oznamuji Wám, že teď nedáwno minulého času s strany důležité a jisté zvláštní potřeby waší, totiž sirotkůw a mladých pánůw z Rosenberka, já a pan Oldřich Holický z Šternberka, pan šwagr můj, jsauce (podlé pana Hieronyma Šlika, hraběte z Passaunu) poručníci, u JMKé w Widni byli jsme, a děkujíce pánu bohu všemohaucímu w tom dosti milostiwú odpowěd a poněkud připowěd dosáhli. Protož Wám to ku potěšení oznamuji a proto, abyste na ten čas o nic jiného nepečowali (neb já s jinými pány poručníky wašimi bohda to všecko, což náleží a býti může, wěrně a dobře wám wykonáme a opatříme), tuliko jakž o Wás posawad dobré slovo slyším, ještě dále k tomu

pilnost swú přiložili, tomu se vyučili a nawykli, cožby Wám —
 potomně w užitečném a poctiwém prospěti mohlo. A ob-
 zvláště žádám, že pilnost jmíti budete s jinými, kteříž
 při Wás časem bywají, jenž tu řeč umějí, mluwíc, abyste
 česky nezapomenuli; nebo Wám jakožto tomu, kterýž w zemi
 české swé zboží a panství jmá, potřebí, a bez toho jazyku
 nelze býti může. Protož Wám teď i knížky, kteréž jsem
 sám skládal a tisknauti dal, posílám; kteréžto pro mne
 schovejte, a w nich čtauce předně sobě jazyk český ku
 paměti a w nezapomenutí přiwozujte, a přitom, což ctnost-
 ného a užitečného duši w nich najdete, tím se spravte, a
 podlé toho zachovejte. Pán bůh všemohaucí rač dáti Wám
 we všem dobrém wzrost a prospěch. Datum na Krumlowě
 w pondělí po nowém létě uts.

Páni poručníci zapověděli poddaným domu Rosen-
 berského 1. aby žádných dobytků Budwičanům neprodá-
 wali. 2. ani piw ječných k šenku od nich nebrali; kteréžto
 věci Budějowským i poddaným Rosenberským stízně bywše,
 král w to wložití se a na dobré míře zase postawiti ráčil.
 Než již tehdaž příčin hledáno k wyzdwižení od pánů no-
 vých piwowárů.

Wdávawši se toho roku, jakž nahoře obšírně ozná-
 meno, panna Anna šlechtična z Rosenberka, pan biskup
 Passowský pozván byl, aby se pánem mladým Wilémem na
 tůž swatbu přijeti ráčili. Za jistými příčinami sám wypra-
 witi se nemohl, nežli při pánu mladém jednoho raddu swú,
 Benedikta Schatzela, s wýmłuwau přátelskau na Krumlow
 odeslal, kteříž místo pána biskupa zastali.

Bylo i toho roku k podzimku, tak jakž na sněmu
 zůstáno, proti nepříteli Turku weřejné tažení, a král o mu-
 nici, totiž střelbu s kulemi, prachem a potřebami k tomu
 staral se, i za propůjčení jí poručníků Rosenberských i za
 doplacení za měsíc třetí lidu jejich pod heitmanem Dra-
 chowským žádal.

Léta paně 1547 mladí hrabata z Plawna, učiwše se
 též w Passowě se panem Wilémem z Rosenberka, s pre-
 ceptorem swým doktorem Jindřichem Scriboniem do Wlach
 wypraweni. Pán mladý Rosenberský bylbý rád s nimi na
 cestu se vydal; ale páni poručníci a paní máti tomu místa

- nedali, nybrž usilowali ho domů powolati. Ale pan biskup ani jiní přátelé, poněwadž na nejlepším učení byl, neradil k tomu, aby odtrhowán a z Passowa tak pojednau wzat býti měl; nicméně toho roku na Krumlow mladý pán z Passowa pro nawštíwení paní matě, pana bratra, panen sester přijel, a zase s Hanzem Hartmanem 12 dne Decembris k Passowu obrácen.

Léta páně 1548 pan Jan Milboch, služebník domu Rosenberského, w ponděli po sw. Máří Magdaleně, ráno okolo čtvrté hodiny w městě Krumlowě w domu swém na Nowém městě žiwot dokonat. Paní Její Mt domu i zahrady jí příležitostě dostati po něm ráčila. Nejmel než kuchařku, která ho opatrowala; ta tu děditi nemohla, než brzy wyprázdniti musila.

Toho roku w sobotu po sw. Hawle kaupili páni poručníci od JMti krále Ferdinanda wsi Košice, Dauby, Štrkow, Planu oc. někdy Tábořských za 11000 kop gr. českých.

1549. L. p. MDXLIX páni poručníci bywše w Praze při času hromnic učinili psaní panu biskupu Passowskému o pana Wiléma, aby ho ráčil na Krumlow ten masopust odpustiti, a o to také na Krumlow psali panu Daudlebskému, aby pro něj odeslal. S kteraužto jizdau pro weliké sněhy až do 18 dne Unora se prodliło; kteréhož dne heitman Hanze Hartmana pro pána wyprawil. Pán mladý w nebytí pana biskupa od kancléře JMti wyprawen, panu biskupu list k dokázání wděčnosti, poděkowání za JMti prokazovaná dobrodiní, jakž nejwice mohl, učiniw, zanechaw, k Krumlowu obrátil se; než poočerstwěw w swé patrii, brzo zase do Passowa k študium cestu před sebe wzal.

Toho roku páni poručníci úmysl jměwše na druhý rok pána mladého z Passowa na Krumlow powolati, stárali se, aby pánu hodného člověka za hofmistra zjednali. I jměw dobré slovo urozený wládyka Melichar Stolinský z Kopist, kterýž u jednoho pána w Wídni slaužil, dali s ním jednati, aby službu hofmistrskú při mladém pánu k sobě přijal. On k tomu powolil, a jakž rok jeho wyšel, na Krumlow dal se najíti. Příčina toho nejwětší byl pan Jeronym Šlik, hrabě z Passaunu, protože u pána byw pře-

dešle, jako věrný služebník dobře choval se, i opatrně 1549. sobě wedl.

Ale poněwadž w Passowě drahný čas pan Wilém štu-dowal, sluší wěděti i, čemu se učil, a kdo praeceptorowé jeho byli. Doktor w písmech swatých Henricus Scribonius, potom probošt Pražský, dialecticam a rhetoricam pánu četil. Druhý praeceptor stálý w Passowě byl Christophorus Lingelius, a ten školu spravowal a při něm jeho po-mocníci. Ten potom byl rentmistrem w Passowě. A takž pán mladý z Rosenberka dobře prospěl w latině Cicero-nowě, w oratorství a w umění o ctnostech, jež ethicam nazývají; štu-dowal i w theologii; katechismu katolickému učil se, málo od Lutherowa rozdílnému. Slyšel od bi-skupa výklad z Augustina swatého na modlitbu páně, a od Scribonia mezi jinými pěknými a pobožnými wyswět-leními katechismu i výklad na epístoly k Římanům swau rukau poznamenával. I historii příběhůw Římských s pil-ností slychal i čítal; než arithmetice, té se teprwa, když byl při dvoře císařském w Augšpurce, od jednoho počtáře naučil, 1550 léta. Condiscipulowé neb spolu-učedlníci páně mezi jinými byli hrabata z Plawna, hrabata z Salmu Miku-láš a Ludwík, Bernhart hrabě z Hardeku, Křištof Eicinger, Stubenberger, jeden z Rogendorfu, Mikoláš Popel, Jan Fridrich Hofman pana Hanse Hofmana syn, a služebník páně Wilémů Jan Albin, kancléře syn.

Hned tebdáž pan Wilém za symbolum wzal sobě *Σπεύδα ῥαδώς*; Festina lente; *Čísle mít Vernunft*, anno 1547.

Téhož léta oswicené kníže, biskup Salcpurský, jmějw cestu ku Praze, den všech swatých na Krumlow přijew, tu noclehowal. Nazejtří stěží ku Praze obrátil se. Pří-moří proskakowalo w Krumlowě, že na holesti však řídko někdo umřel.

Nicméně paní Její Mt Petříčka s jeho školau do klá-štera Wyšebrodského odeslati ráčila; nebo neumenšowalo se morowé powětrí, nýbrž táhlo se až na druhý rok; a nejprwé přestalo na Třeboni, potom i na Krumlowě.

Toho roku w Swinech Trhowých sto třiceti jeden saused wyhořel, a jest jich w tom městečku přes tři kopy osedlých.

1549. Pan Albrecht hrabě z Gutenšteina, nawštíwen byw od pána boha těžkau nemocí, a žádaw se pánem mladým se shledati, wyprawil s žádostiwým psaním ku panu biskupowi do Passowa, aby pan Wilém na krátký čas od JMti odpuštěn byl na Krumlow, Melichara Stolinského, zjednaného páně hofmistra; kterýž pro něj jew w sobotu před hromnicemi, přijel zase s pánem mladým na Krumlow w pátek po hromnicích.

Pán mladý po některém dni nawrátil se zase do Passowa; nebo ještě byl od pána biskupa odpuštění a rozžehnání newzal. Nežli brzo potom, totiž w pondělí po sw. Apollonii, týž hofmistr, Melichar Stolinský, pro pána swého mladého podruhé do Passowa, aby JMt odtud s předučiněným wděčným biskupowi JMti poděkowáním náležité odpuštění wezmauce, s obdařením poctiwým praeceptorů i dworu páně biskupowa wyzdwihl a domů přivezl, odeslán. Pobyw pán mladý některý týden na Krumlowě, nepominul listowně panu biskupowi za přijatá dobrodiní wděčné poděkowání učiniti; na kteréž zase w latinském jazyku právě otcowské psaní panu Wilémowi odeslal w tento rozum:

Welmi schwalujeme twú pilnost w psaní a srdečnú wděčnost. Pročež konečně za to jměj, že my tě se všemi twými nikdy neopustíme, a zvláště když srozumíváme, že pamatuješ na dobrodiní naše; nebo mnohých dobrodiní hoden jest, kterýž malých wděčen se býti ukazuje. Jakéz pak koli dobrodiní předešleť jsme prokázali, to jsme učinili rádi a s ochotnau myslí, a o to se přičiníme se wší pilností napotom, abychom twé poctivosti chránili. Ty jen, jakož jsi započal, w uměních potřebných prospěch beř. Ten způsob počestný žiwota, kterýž jsi zde u nás na sebe wzal, stále zachowávej, a což jsi nám osobně řečí swau připowěděl, i nyní psaním swým připowídáš, skutkem splniti hled; jakož my owšem za to máme bez pochybnosti, že se od tebe tomu zadosti stane. Na znamení jisté a důwod list tento twůj jmáme, kterýmž smýšlení naše o tobě w mysl naši wzaté, tak jsi potwrdil, abychom docela nadáli se, že tím budeš, jakowéhož jsme wždycky tě býti předpowídali, totižto vlasti swé ozdoba, rodu swého

okrášlení, všech ctností a umění snažný ochránce. A kdež 1550.
tè takowého spatříme, z twého dobrého podaření se potěšíme, že naše zwedení tobě tak šťastně sedlo. Naposledy tě napomínám, aby tu chválu, kterýž tobě páni poručníci nyní dávají netoliko obdržel, ale i dále rozšířil, tak aby podle dobrého smýšlení o tobě ode všech tak hleděl se zachowati, aby to říci mohli, že se jemu hojně dosti stalo. To pak nejsnázeji tauto jednau cestau wykonati moci budeš, když se na to vydáš, aby takový byl, za jakowéhož jmín býti chceš; a tudy nás k sobě laskawé ještě laskawější spůsobíš, i rodu swému starožitnému jasnosti nemálo přidaš.

Wolfgangus, Eps. Pataviensis.

Post scripta.

Pánům poručníkům oznámiti můžeš, že jsem wčera dostal psaní, w němž mi se oznamuje, že již papeže jmáme, kterýž wolen dne sedmého, a osmého dne tohoto měsíce publikován, někdy kardinala de Monte, jenž na minulém koncilium Tridentinském papeže nebožtíka legatem byl, virum, ut audio, Caesari perpetuo adversarium et alias parum laudatum, muže, jakož doslychám, welmi císaři nepřátelského a i sice nehrubě dobré slowo jmajícího.

Pan biskup Passowský do Wídně cestu k králi Ferdinandowi před sebe wzal, a přijel tam z počátku měsíce Martii; i aby zakázání swému dosti učinil, spolu se panem Janem Hofmanem mladého pána z Rosenberka, (kterýž tam také přijel, wydaw se z Krumlowa na cestu we středu, před nedělí Laetare) na předešlé najednání JMKé ke dworu a službě praesentowal a dodáwal. A když páni poručníci, jakož nahoře oznámeno, hofministra pánu mladému zjednali, pan biskup nemalú práci wynaložil, aby také hodného mu praeceptorá najíti mohl, w akademiích ptáti se daw; až jeden učený doktor w práwích jménem Nicolaus Paur pánu dohozen, a se pánem mladým do Wídně, potom do Šteyru jew, však stízně psaní pánům poručníkům, kterak by nezachowáwaje náležitého řádu, pán mladý špatné práce jeho užítí nemohl, s jinými obtížnostmi, jichž mu se psáti newidělo, odtud učinil, s postyskowáním nawrhuje, že dále roku slaužití nemíni, než žeby jinému té služby

1550. přál. Nicméně byl předce s panem Wilimem i w Augšpurce. Služby jměl peněžité 200 kop miš. Nacházím, že potom l. p. 1551 byl w Regenspurce 2 Apr. Psal se kancléřem.

Pan Wilém w Widni sedrowán obydlím u opata z Schottu, a jest mu pěkný nowý pokoj zjednán, protože byl blízko pana Jana Hofmana, kteréhož se pán mladý z Rosenberka přidržel, a raddami jeho, jež upřímné a sobě k dobrému býti poznával, spravował se. Jměl pán 14 koní a čeládky w hospodě strawující osob 18.

W pondělí před sw. Jiří pán mladý ráčil jeti z Widně se panem Hofmanem do Brna, a tu pobýti několik dní, Špilberk nad městem, též klášter dole i jiná stawení spatřiwše.

Druhý den měsíce Máje obrátiti se ráčil pán mladý z Brna zase k Widni, a tu pobýti až do 30 dne měsíce Máje. Z Widně nejprw k Šteyru; a tu se se paní máteři swau shledal; a potom k Augšpurku se panem Hofmanem cestu před sebe na koni wzíti ráčil; 31 Mai z Lambachu do Mileku, krmení u sanct Polden; 1. Junii z Mileku do Amschetten, w Wasen pokrmení; 2. pokrmení w Ašpachu, do Scheneru. 3. do Šteyru ku panu Hofmanowi; tu pobyli až do 24 Junii; do Kremsmünsteru, w Lambachu pokrmení; 25 do Feckopruku; 26 do Mauerskirchen, krmení w Purkhauszen; 27 do Öttenga; 28 do Wasserburku; 29 do Mnichowa; 3. Julii do Pruku; 4. Julii do Augšpurku, kdež tehdaž JMt král Římský ráčil býti, a pán mladý druhdy s králem na myslivost wyjžděl. A tu na sw. Jakuba osmi osobám počaly se peníze na wychování dáwati, jmenowitě lokajowi Blažkowi, Beyčkowi, Štalpabowi, krejčímu, hofmistrowým dvěma pacholkům, páně Španowského pacholku, totižto na týden po koruně. Než pět osob: hofmistr, Španowský, doktor a Jan pachole a pisař, jměli w hospodě strawu a od jídla dávali po 14 kr. Pachole, Wacław Holický z Šternberka, na té cestě štěstí nemělo; nebo w Augšpurce na neštowice dewět neděl leželo; potom když se pozdrawil, od jiných pacholat ztloučen, a podruhé hojiti musil se. 4. Novembris přibýlo k službě pánu mladému w Augšpurku dvě pacholat, Šternberk předepsaný a Donický. W tom čase, co pán

w Augšpurku byl, hofmistra swého do Čech dwakrát za 1550. pilnými potřebami wyprawował.

L. p. 1551 dne 9. Martii hofmistr páně hnul se z Augšpurku k Donawertu se třemi koňmi, pacholkem, dvěma lokaji; odtud do Neuburku, potom Engelštat, Pfarrungu, Regenspurku, Staufu, Deckendorfu, Straubingu, Lince; po wodě dolů k Grčínu do Klosterneunburku a do Wídně k 18 dni Martii přijeli; než JMt pán, ten se krále JMtí nespauštel, ale při JMtí jel také k Wídni, a můž býti, že na Krumlow zajel.

Anno 1551 JMt wyprawiti ráčil hofmistra swého samotřetího se třemi koňmi po welikonoci ku poručníkům do Čech, za přičinou tau, aby pánu panství postaupili.

Pán mladý, byw při dvoře krále Římského, nechtěl auctoritatem své nížiti, nařídil, aby mu odesláno bylo z Krumlowa půl druhého sta hřiwen stříbra na mísy a nádoby stříbrné, kterýchž by při jídle užíwal; nebo sioe, co jich hotových jměli, vše starodávní weliké dílo bylo, a nedal ho pán rušiti.

Toho času privilegia, majestátové i jiní přední listové domu Rosenberského w kaple sw. Jiří na zámku Krumlowě chováni byli; od nichž heitman starý, Petr Daudlebský, klíče jmiwal; než po smrti jeho swěření panu kancléři Albinowi.

Léta páně 1550 w auterý po neděli Laetare žiwot dokonat na Krumlowě Petr Daudlebský, heitman a regent všech panství domu Rosenberského. Byl člověk správný a náramně skrbný, tak že i paní wdově Její Mtí s ním se postýskáwalo; ale to vše činil, chtěw přispořiti pánům mladým panství. Nechal statku za mnoho tisíc, a o něm pořizení učinil, pánům mladým polowici, a druhau polowici přátelům swým odkázal; však přede vším pánům mladým a pannám šlechticnám Rosenberským, každému a každé po 50 kopách gr. č. na zlatý řetízek dle jeho budaucí památky před rozdělením statku aby vydáno bylo, rozkaz učinil. Dle kšaftu nebožtíka do desk wložení do Prahy wyprawen Jan Kolkreiter z Kolkreitu.

W pátek před sw. Witem paní Její Mt ráčila jeti

1550. do Šteyru s jedenmécíma koňmi, a zase přijeti ráčila na Krumlow w středu po sw. Janu.

Roku toho pan Albrecht, hrabě z Gutenšteina, poručník přední domu Rosenberského, život svůj dokonal na Žirownici, w pátek po sw. Bartolomějowi, we dvě hodiny na noc. Paní Anna Holická z Šternberka, wdowa, po něm s Šebestianem a Henrichem syny pozůstala.

Druhý poručník též, hrabě pan Jeronym Šlik, w veliké neštěstí a hrozné trápení upadl, nebo byw w Joachimsthalu, tu palec mu se u nohy zapálil, kterýž mu tak nesnesitelnú bolest učinil, že mu jej lékař s barvířem (sic) ihned musili odnít; ale krátce jej uřezawše, ten oheň předce wyše se dáwal, tak že lékaři, aby mu spomoženo býti mohlo, na tom se snesli, že mu asi dobře dlaní pod kolenem noha uřezána býti musí; což když jinak býti nemohlo, podstaupiti to mēw, nejprwé kšaft a rozkázání w přítomnosti manželky své a dvou hrabat mladých, synů svých učinil, a se všemi se smířiw i odprosiw, ačby komu ublížil, swátost welebnú od swého predikanta přijal, a tu těžkost přetrpěl, o nohu přišed. Stalo se 11 Decembris. Nacházím, že pojednau od toho neumřel, ale předce i druhého roku při času sw. Ambrože i sirotek Rosenberských věci při králi se panem Holickým listowně řídil, až před 12 dnem Junii jako i starý pán Holický, pan Jan, běh života swého dokonal.

Pan Oldřich z Šternberka, když druzí dwa pro nedostatek zdraví domu Rosenberského opatrowati nemohli, z powinnosti častěji toho roku na Krumlow dohlídal, a podzimního času byw také tam, w pátek před sw. Mataušem odtud zase k domowi, jehož Melichar Stolnický, hofmistr a Burian Litwín wyprowázeli, obrátil se.

We čtvrtek před stolowáním sw. Petra, apoštola božího, Martin fismistr panství Krumlowského projednal s Matesem Prungraberem z Přídolí o nalámání skály k tarasu na rybník Plastowský za 28 kop miš. a on proti tomu zaručil, že do sw. Hawla dosti kamene naláme. A takž toho roku na témž rybníce taras kamenný dělán.

Toho roku Latranská brána stawína nákladem měšťan Latranských; nebo se w to byli pánům poručníkům

podwolili. Item škola w Třeboni stáwina nákladem opata a konventu kláštera, tudíž takměř všecko z gruntu wyzdwiženo. Opatowé již tehďáz s mnichy w malé wáznosti býti počali, snad pro swé chowání; a newole mezi wrchností a nimi vznikaly o grunty, lidi, roboty, lowy oc. tak že potom, jakož níže na swém místě doloží se, z rukau jim ten klášter wyňat se vším zbožím. 1550.

Toho roku nalezena ruda stříbrná na horách Ratiorských, kteráž bywši prubowána od hórniků Gutthen-ských, přinesla z centnéře stříbra za 2 k. 27 gr. 4 d.; i poněwadž mimo náklad na každém centnéři do půl zlatého užítku wydávála, dále jest dobývána a šmelcowána, tak že ty hory potom skrze pány wládaře domu Rosenberského pawowány a k spuštění přivedeny nejsau, nýbrž užitek hojný přinesú, jakž na swém místě oznámeno bude.

Toho času pan Wáclaw Metelský z Feldorfu umřel (1550); kšaft jeho do Prahy, aby do desk wložen byl, po sw. Markétě wezen. Učinil mocnú otcowskú poručnici paní Annu Rosenberskú z Rogendorfu; než odkaz swědčil Anně Malowcowé, dceři jeho.

Těch časů k domu Rosenberskému statkové příkupování: Drslawice, statek někdy Binarowský, od pana Zigmunda Robmhapa za 1200 kop gr. č. Sedlec od pana Šebestiana Kořenského, Zeleč od Oldřicha Španowského, Winterberk od pána z Hradce. Stáli i páni poručníci o osmnácte wesnic od Hluboké blíž Wolyně a Helfenburku ležících, než zmeškali, protože komora o ně s Adamem Řepickým trh podlé přípowědi královské jemu předučinně zawřela (1550). A pro to příkupování nemohlo hoto-vých peněz zbýwati, anobřz pomalu dluhů w domu Rosenberském přibýwati musilo.

Ten týden o středopostí začalo se piwo bílé wařiti na Zelči za Jana písaře, a vždy každého waru wysta-wáno patnácte wěrtelů, wěrtel po 1 kopě miš.

Byl toho času na Drslawicích písařem při důchodech a piwowáře Jan Plosek, jinak z Ploskowic; ten swéwolně odtud, neučiniw počtu, s nějakau summau peněz wywázl; po němž nelitowawše nákladu páni poručníci spěch spů-sobili, a doptawše se jeho w Salcpurku wsaditi dali, a při

1550. biskupowi snažně, i krále potřebowawše, jednali, aby z toho práwa do Čech propuštěn a vydán byl; i nemohli toho raddy, poněwadž w zjewné newěře a krádeži postižen, bez umenšení jurisdikcí a práwa jejich, aby odtud wyzdvižen byl, uznati; tu zanechán a konec swůj wzal.

Léta páně 1551.

1551. W pátek po třech králích paní JMt ráčila jeti i se pannami šlechtičnami na Žerownici dle swatebního weselí pana Jana Pasowarského.

Byw pan Wilém při dworu JMKé w Wídni, wznešení s prosbau ponženu w příčině opatření domu swého na JMKú učiniw takowé poručení od JMtí pozůstalým pá-nům poručníkům zjednal:

Ferdinand oc.

Urození wěrní naši milí! Oznamujem wám, že jsme od urozeného Wiléma z Rosenberka i na místě bratra jeho mladšího, wěrného našeho milého, wíce nežli jednau prošení, poněwadž urozený Albrecht z Gutenšteina z tohoto swěta jest powolán, kterýž spolu s wámi jedním poručníkem zřízeným a zmocněným týchž sirotkůw z Rosenberka byl, a urozený Jeronym Šlik z Holejče, hrabě z Passaunu oc., wěrný náš milý, také na zdrawí swém nedostatek trpí, pro kterýž tak bedlivě jako prwé k spravování dohlídati, a podlé poručenství toho statku opatrowati nemůže, a zvláště znajíc, že jmenovaný Wilém z Rosenberka léta swá dospělá jmá, bude moci sobě i mladšímu bratru k dobrému hospodařiti a spravowati. Kdež nemohauce my to sirotku k lepšímu dobře učiniti, wám poraučíme prikazujíc, abyste nadepsanému Wilémowi z Rosenberka i na místě jeho mladšího bratra, všeho statku, podlé poručenství po otci jejich sprawedliwě náležitého a příslušejícího, na den sw. Jiří aneb nazejtří postaupili, a toho se nikterakž nezbraňowali aniž odpírali, jsauce powinni tak učiniti; a on pokudž zřízením králowství českého jest wyměřeno, sám od sebe i na místě bratra swého při dskách zemských z práce a z dobrého spravování i opatrowání statku wám poděkowání, jakž jest

toho obyčej, učiniti má. I znajíce jistú vůli naši býti, 1551.
tak se zachowejte, jináče nečiníce. Datum w Wídni w au-
terý welikonoční l. 1551.

Jeronymowi Šlikowi a Oldřichowi Holickému z Šternberka poručníkům domu Rosenberského.

Podlé toho pán mladý skrze psaní s pěkným předložením příčin při páních poručnících, aby mu podlé královského rozkazu na již jmenovaný termín panství postaupili, vyhledával. Pan Jeronym Šlik pro těžkú a nesnesitelnú nemoc swú více na onen swět než na tento bleděw, bez odpornosti mocný list od sebe vydal, kterýmž všecněm heitmanům, purkrabím, všelijakým úředníkům a konšelům, richtářům a všecněm poddaným oznamuje, že poručenství toho se zbawuje, a jich, aby powinnost pánu swému dědičnému vykonali, napominá a poraučí. Než pan Oldřich Holický za prodlaužení terminu do dwau neděl po sw. Jiří žádal, též pro swůj nedostatek zdraví a pana otce swého; což tak pán mladý učinil, a pánu poručníku den w auterý po božím wstaupení a nic dále, protože od JMCé na krátký čas domů odpuštěn, poručenství takového k vzdání a panství postaupení osobnímu jmenowal, i přátely k tomu dni zachystal. Ale pan Holický vždy těžce zůstával, a na cestu wydati nesměw se, skrze plnomocniky na swém místě tu věc listowně takto opatřil:

Já Oldřich Holický z Šternberka a na Leštně známo činím tímto listem přede všemi, jakož na rozkaz JMKé a žádost urozeného pána, pana Wiléma z Rosenberka, pana ujce swého milého, pánu jsa od dobré paměti pána, pana Petra z Rosenberka poručníkem a jedním správci domu Jich Mtí pánů z Rosenberka učiněn, zase statkůw panu Wilémowi z Rosenberka, panu ujci swému milému, postaupiti jmám; i poněwadž ne zaumyslně, ale z dopuštění božího, nemocí jsa obtěžen, toho wykonati osobně pro nedostatek zdraví swého nemohu: tímto listem mocně poručil jsem a poraučím urozeným vládykám panu Heřmanowi Malowcowi z Malowic a panu Wilému Wojkowskému z Milhostic a na Jemništích, JMti panu Wilémowi z Rosenberka, panu ujci mému milému, těch všech statků JMti náležitých postaupiti, pány auředniky na zámcích všech ze wší

1551. powinnosti mnau zawazané, purkmistry z měst, z městeček, richtáře ze wsi všech mocně propustiti a postaupiti se wši poddaností, a JMti pánu z Rosenberka w moc jakožto prawému dědici uwésti; a na potvrzení toho a pro lepší wědomost swú vlastní pečet k tomuto listu zinocněnému jsem přitisknauti dal. Jenž jest dán a psán na Leštně we čtvrtek den božího wstaupení l. 1551.

Pan Wilém při konci psaní swého témuž pánu Holickému takto odpisuje:

Kdež pak tiž páni poslowé Waši podlé téhož zmocnění i poručení Wašeho na místě Wašem jsau to wykonali, a mně jsau panstwi a statkůw mých od osoby Waši, jakožto jednoho z pánůw poručníkůw mých, postaupili. Z čehož já Wám, můj zvláště milý pane ujče, přátelsky děkuji, i také Wám se toho, což jste k dobrému a užitečnému mému a bratra mého w mé mladosti pracowati ráčili, rád dobrým přátelstwím odplacowati i odsluhowati chci oc. Datum na Krumlowě w úterý po slavném hodu božího na nebesa wstaupení léta oc.

A tak postaupena pánu mladému tato níže psaná panstwi:

Krumlowské s osedlými	3209	
Třeboňské	1337	
Nowohradské i s duchowními	1747	
Rosenberské	746	
Helfenburské	713	
Chúsnické	877	
Milčinské	213	kromě

těch, kterýchž paní Rosenberská z Hradce w držení býti ráčila.

Město Prachatice s wesnicemi 237

Item s lidmi duchowními a wrchnostmi nad nimi.

Kláštera Wyšebrodského	879	osedlých
Kláštera Korunského	136	"
Kláštera Třeboňského	261	"
Kláštera Borowanského	111	"
Kláštera panenského w Krumlowě	141	"
K fátě Krumlowské	329	"

Summa těch osedlých 11035.

Item Wintbrberské panství, Drslawice, Lherice s wes- 1551.
nicemi. Item potom dostal i toho zboží, kteréhož v držení
byla paní Anna Rosenberská z Hřadce i jiných.

Pán mladý, když se v panství uvažal, všecky a vše-
lijaké vězně po všech panstvích pustiti a prázdna vězení
učiniti rozkázal, i mnohým hrdla šenkowal, i vražedníky
na zápisy vydaw, a tudy od milosrdenství správu domu
svého začal.

Po ujetí panství pan vladař sobě raddy obrati a
poddaným za správce představití ráčil takto:

Wilém z Rosenberka oc., správce a vladař domu
našeho Rosenberského, maudrým a opatrným purkmistrům
a raddám, richtářům v městech, v městečkách, wesnicích
i všem poddaným našim na panství N. (jednokaždé spě-
cifikowaw) věrným milým, příteň swú i všecko dobré
wzkazující, tímto listem oznamujem. Jakož poněkud wám
wědomo, že z příčin některých ještě bytu našeho usta-
wičně doma býti nemůže, i poznávající toho býti welikú
potřebu, aby osoby na Krumlowě zřízeny byly, k kterýmžby
wsickni poddaní naši zření, kdyby kterému z poddaných
našich potřeba pilná ujiti se nastala, oč by swými úřed-
níky narownání býti nemohli, jako k osobě naší vlastní
míti měli, aby žádný z poddaných našich w své sprawe-
dliwosti a potřebě obmeškán nebyl, zřídili jsme na místě
našem za raddy a správce na Krumlowě urozené wladky
Adama Sudka z Dluhé, Jindřicha Wojíře z Protiwce, Mi-
koláše Humpolce z Tuchoraze a Wacława Albina z Hel-
fenburku kancléře, věrné naše milé, aby oni w nepřitom-
nosti naší wsickni spolu, aneb kdyby který z nich z po-
treby odjel, ti, kteří doma zůstali, moc měli jednoho kaž-
dého na místě našem wyslyšeti, před sebe sročiti, uwážiti
a jednomu každému za sprawedliwé učiniti, jakobychom
sami osobně přítomni byli; jakož jim toho dobře wěříme,
že se oni we všem k jednomu každému tak, jakž jsme
jim o tom dostatečně poručili, a jim toho swěřili, sprawe-
dliwě zachowají. A wám také všem wůbec i jednomu
každému zwlastě poraučíme, kdyby kterému co takového
nastalo, jeztoby k naší vlastní osobě příslušelo, a žeby
co uředníku jeho rownati aneb k místu wěsti nenáleželo,

1551. abyste se k wyś jmenowaným osobám, raddám našim zřizeným, wěrným milým, o to ucházeli, jimi se w takowych potřebách sprawowali, a na nich přestawali, jináče nečiníce. Dán pod naším vlastním dekretem na Krumlowě w pondělí před slawností sw. Jana křtitele božího l. p. 1551.

A též raddy také, jakož málo níže dotkne se, za plnomocníky při saudech, tak také zvláštním přiznáním za zmocněné dskami, aby mohli na místě páně týmiž dskami zápisy w přčině summ dlužních neb správních přijímati i propauštění, nařídil.

Jinú potřebnú věc pan vládař na králi JMtí obdržeti ráčil takto :

W kwateru pamětném zeleném l. 1551 w sobotu po sw. Janu křtiteli božím.

Ferdinand, z boží milosti Římský, uherský, český král, infant w Hispanii, arcikníže rakauské a markrabě morawský, lucemburské a slezské kníže a lužický markrabě, z plnosti moci své a z zvláštní milosti královské Wilémowi z Rosenberka oc. milost učiniti a toho dopustiti jest ráčil: Jestli žeby on Wilém z Rosenberka chtěl kohožkoliw před saudy zemské větši neb menši i k jiným všem soudům království českého pohnati aneb listy jakýmižkoli obeslati, aby na místě a jménem jeho Mikuláš Humpolec z Tuchoraze, Wáclaw Albin z Helfenburku, kancléř jeho Wiléma z Rosenberka, Jiřík Labaunský z Strašína, Jiřík bakalář od Bílých Orlůw, Wáclaw z Peclinowce, Jiřík Ursin z Wladoře, všech šest, pět, čtyry, tři, dva spolu neb jeden z nich mohli a moc jměli, mohl a moc jměl poháněti i také obeslati, k nim stáwati, se ohlašowati, sauditi se, pře wěsti, odpowidati, to všecko učiniti, což k těm všem pŕhonům a obesláním učiniti přísluší. A také jestli žeby on Wilém z Rosenberka kohožkoli chtěl před též nadepsané saudy, větši neb menši i jiné w království českém, pohnati, neb listy jakýmižkoli obeslati, aby na místě a jménem jeho, nadepsaní poručníci jeho, všech šest, pět, čtyři, tři, dva spolu aneb jeden z nich, mohli a moc jměli, mohl a moc jměl ty všecky pŕhony a obeslání k sobě přijímati, k nim stáwati, se ohlašowati, sauditi se, pře wěsti, odpowidati, i to všecko učiniti, což k těm pŕhonům neb

obesláním před týmiž všemi saudy přísluší. A cožby oni 1551.
nadepsaní poručníci tímto poručenstwím vysaudili, to jmá
býti k ruce jeho, Wiléma z Rosenberka, a cožkoli pro-
saudí to také na statku jeho-shledáno býti jmá, a jim na-
depsaným poručníkům swým to všecko na zisk i na ztrátu
poraučí. A tato milost jemu Wilémowi dána léta oc. 51,
w auterý po swátosti, a od téhož dne trwati má až do tří
let pořád zběhlých a dále nic. Posel na to od JMKé
ke deskám zemským byl jest Wolf z Wřesowic a na Dau-
brawské Hoře, nejvyšší písař králowstwí českého a krále
JMti téhož králowstwí komory české president, z vládyk
jsa na to od JKMti k deskám zemským zvláště vyslaný.
Stalo se toto přiznání na českém Krumlowě l. b. oc.
padesátého prwního w pondělí před sw. Janem křtitelem
božím.

Tento výpis dán jest z desk zemských z rozkázání
urozeného a statečného rytíře pana Wolfa z Wřesowic a
na Daubrawské Hoře, nejvyššího písaře králowstwí českého
a krále JMti téhož králowstwí komory české presidenta,
pod pečetmi Wiléma z Hradešína, místokomorníka k. č. a
Woldřicha z Prostiboře na Lochowicích, místopísaře téhož
králowstwí českého l. oc. 51, w sobotu po sw. Ondřeji,
apoštolu božím.

Woldřich z Prostiboře ná Lochowicích,
místopísař králowstwí českého.

W pátek 90 božím wstaupení pán mladý JMt a paní
máti Její Mt se pannami šlechticnami, dcerami swými, i ji-
ným fraucimorem ráčili jeti ku pánu z Hradce na Žirownici
pro přátelské nawštíwení, a odtud na Pacow ku pánu
Španowskému.

Pan Jeronym hrabě Šlik, ještě při letnicích w swém
trápení lezew na zámku Rabštejně, nezapomenul na pána
mladého z Rosenberka, nýbrž pána přátelským psaním na
rozžehnanau nawštíwil, s tím osvědčením, že wěrně podlé
možnosti swé o dobré domu JMti pečował; a poněwadž
jak od dobré paměti pana Petra z Rosenberka z důwěr-
nosti ujcowské k tomu poručenstwí nařizen byl, že pana
ujce swého, pána mladého, prosí w takowěz naději, že
syna jeho sobě poručena jmiti bude, s tím doložením,

1551 pan vládař rady paní máteře swé, pana biskupa Passowského a páně Hofmanowy ať nepobíhá, že pána napominá, a pánu bohu w této smrtedlnosti s rozžehnaním poraučí.

Král Maximilian toho roku měw do Čech přiweztí paní manželku swú arcikněžnu Marii z Hispanie, oddaw se na cestu do Wlach do Genua, a odtud pustiti se mině a plawiti po moři k hispanské zemi do Warsalony pro tůž paní králownu, manželku swú, kdež tehdáž býti ráčila, a odtud zase k Italii do Genua nawrátiti se; arcikníže Ferdinand pány české k wyprawení do Wlach dle průvodu dáni tak slawné arcikněžně napomínati a žádati ráčil, i pana vládaře takowým psaním:

Ferdinand z boží milosti arcikníže rakauské.

Urozený wěrný náš milý! Psaní twému, kterýmž se omluwna činiš, žeby do Genue a odtud s nejjasnějším knížetem panem Maximilianem králem českým JMti, pánem a bratrem naším nejmilejším, a paní manželkau Jeho Lásky s strany opuštění statku swého, w kterýž jsi se teď w nowě uwázal, do těchto zemí jeti a tak w brzkém času wyprawiti se nemohl, jsme wyrozuměli. I poněwadž o tom zpráwu jmiti ráčíme, že poručníci tvoji až posawád statek twůj tobě bez škody jsau spravowali, ještě to na ten krátký čas s auředniky twými, kteréž jmáš, dobře učiniti a přihlídnauti budau moci. Protož tebe ještě milostiwě žádáme, poněwadž při statku swém málo zmeškáš, že se w tom JMKé, panu otci našemu nejmilejšímu Jeho Lásce i nám (poněwadž ta jízda jest tobě k poctiwosti, a žádný jí nám ještě neodpowěděl, a ty také aby prwní nebyl) poslušným ukážeš, a tak se podlé prwní žádosti naši powolně zachowáš; což tobě potomně milostiwě wzpomínáno bude. Dán na hradě Pražském w auterý swato-dušní l. oc. 51.

Ferdinand.

Henricus, burgravius Misnensis,
S. R. Bohemiae cancellarius.

Post scripta: Pakliby wždy pro opatření statkůw a jiných pilných potřeb twých tu jízdu wykonati nemohl, tehdy nám to, tím neprodléwaje, oznámiti neopomíjej, abychom se wěděli čím sprawiti, a králi Maximilianowi

Jeho Lásce, pánu a bratru našemu nejmilejšímu, o tom 1551.
zprávu učiniti mohli. Datum uts.

Na takové arciknížecí druhé psaní pán připsal arciknížeti, že tak poslušně a poddaně se zachowati, a na tu cestu se do Wlach k průvodu dání královně Marii wyprawiti a wydati chce. Pročež arcikníže jiné psaní pánu učinil takto:

Urozený, wěrný náš milý! Wědětiť dáváme, že nám nejjasnější kníže, pán Maximilian, král český, pan bratr náš nejmilejší, psaní učinil a oznámil, že tyto dni z Wídně do Genuie wyjeti ráčí. Protož tebe milostiwě žádáme, aby na den sw. Jana křtitele božího nejprw příštího w Linci se najíti dal, a nazejtří s jinými osobami do Genuie jel. A my tobě to milostiwě wzpomínati ráčíme. Dán na hradě Pražském w pondělí po sw. Bonifacii l. oc. 51.

Dříve nežli pán z Krumlowa wyjel, ku pánu se připojili páni towaryši též cesty k wykonání, pan Zachariáš z Hradce, pan Adam Řepický (ten w Mailandu we Wlaších život dokonal), páni Leskowci i jiní, a tam w Linci z celého království českého panstvo a rytířstwo k tomu přínosu wybrané sjelo se. Pan wládař časně do Lince pro zjednání dle osoby své též pana Joachima z Hradce a paně bratra hospod napřed odeslaw, z domu wyjel 23 Junii; než král Maximilian, pan ženich (sic), ten napřed z Wídně na poště k Italii před sebe cestu wzal. Pan wládař s jiným towaryšstwem, když tu jízdu konawše do Salcpurku i Inšpruku dostali se, a odtud do Čech psaní poslali, potom táhli k Mailandu. Pan Joachim z Hradce, jako wěrný přítel, zase pánu mezi jinými věcmi pěkně napomenutí učinil listowně takto: Wás, nejmilejší pane šwakře můj, napomínám, i jakž nejvýše býti může, prosím, abyste pána boha všemohauciho před očima srdce swého jměli, a nedali se bidnému swětu a towaryštwu na nic na to nawěsti, proč byste pána boha swého na sebe rozhněwati měli a duši uskoditi. Učiniteli to, wšecky cesty a šlépěje Waše Wám řídití a spravowati bude, tak že toho nic na Wás nedopustí, což by Wám nejméně na škodu býti mělo. Dej Wám to srdce všemohaucí nebeský bůh pro swé weliké a neobšáhlé milosrdenství.

1551. Přitom pán Hradecký pánu mladému píše takto: Nowin odsud obzwláštních žádných Wám napsati newím, než paní z Gutenšteina, wdowa pozůstalá, jest také z tohoto swěta powolána, a při bratru swém, pánu Holickém na Leštně umřela. Paní Zajícová také umřela, a k tomu těchto dnůw znamenitá škoda mu se stala; nebo weliký díl zámku Budyně mu se obořilo a roztrhlo nějakým prachem, kterýž we věži pán jměl, a hlásný neb holomek zapomenul swíčky na věži, a tak se zapálilo a toho se prachu dohořelo, a jedenácte osob zabilo se a zasulo, a on pán welmi těžce nemocen jest. Dcera jeho, která jmá pana Litwína Popela, také na smrti leží, a tak právě ruka páně se ho dotkla. Pan Fürsic starý ten jest také z tohoto swěta powolán dnůw pominulých.

Potom od datum listu tohoto we dwau nedělích týž pan kancléř, pan Joachim z Hradce, k cisari do Wídně jel, a tam za některú neděli pobyl.

Toho roku kladeným ohněm w městě Jihlawi přes 300 domůw, jakž se správa dávala, wyhořelo, a město Polná, že málo ho zůstalo, vypáleno, i w jiných krajích mnoho o ohních slyšáno bylo. Z té přičiny pán z Hradce regentů Rosenberských napomínal, aby se před ohni a palíči po panstwi opatrowali.

Při konci měsíce Augusta počali na bolesti morní místem okolo Krumlowa promírati. Paní Její Mt pana Petra Woka s pannami šlechticnami na Třeboň úmysl ráčila miti poslati; ale když tam také blízko počalo se nakažení zjewowati, z toho sešlo, než zůstali na Krumlowě předce. I toto se nachází, že toho roku při swatém Wáclawě byl mor weliký, tak že na Třeboni a w osadě k té faře náležité každý den nejprw po 5, po 6, a potom po 10, po 15 a 16 pochowávali. Trwal dluho, tak že wíce než 900 umřelo.

Léta předepsaného JMKa mandát wůbec wydati a rozsilati po krajích poručiti ráčil, kterýž w sobě summowně toto obsahowal:

1. Že JMKa několik let s nepřitelem Turkem příměří jmíti ráci a pokoj.

2. Že je Turek zrušil a mír wywolil, i k tažení proti křesťanstwu welmi silně w Uhřích zhotowil se.

3. A protož hotowost weřejná sněmem l p. 1543 ¹⁵⁵¹ nařizená aby proti němu zdwižena byla, totižto s jednoho tisíce kop grošů českých jeden kůň zbrojný a čtyři pěši, aneb místo čtyř pěších druhý jízdný k výpravě na poskoku byl.

4. Po druhém oznámení w potřebě nuzné aby wzchůru byli, a táhli, kamžby náleželo, dle obhájení křesťanstwa. Datum toho mandátu w Wídni w pátek po sw. Jilji oc.

Podlé tohoto královského mandátu páni raddy kance-láře Krumlowského nepominuli po panstwach hned takové weřejnosti, nechtěwše z zadu býti, w nebytí pána mladého doma naříditi.

Měsíce Října česká jízda auprawná proti královně přijewše do Genuie, tu na pana ženicha a newěstu (sic) očekáwali několik neděl, až se jim welmi stýskalo. O králi Maximilianowi diwných nowin doslýchali, že wyprawiw se s 11 galemi, s Francauzy na moři půtku jměl, a zase zpátkem ustaupiti musil, a takž příjezd jeho wždy se prodlužowal. Andre Dori z Genua s několika galeemi dle průvodu dání králi Maximilianowi k Hispanii se pustil, a mimo Marsilii táhl, kteráž pewnost náleží králi franskému. A že heitman té pewnosti, moha ho peraziti a jíti, tudy jej propustil, proto w strachu byl, aby mu král hlavy zsmísti nédal; z té příčiny se dwěma galeemi odtud odjel do Neapolis, a k císařským přistaupil.

Král Maximilian s arcikněžnau Marií manželkau swau a dítkami šťastně do Genuie w pátek před sw. Kateřinou přibrati se ráčil.

Toho roku pan Wilém nawrátil se do Čech; nebo we Wlaších dlauho w městě Fogera i w jiných, i také zase nawracuje se w Inšpruku několik neděl se zdržowati ráčil. Než Wlaši dobře Čechům měšce přetrásli; pána mladého z Rosenberka mnoho tisíc korun ta jízda stála.

Dne 24 Octobris jinak w auterý po sw. Woršile JMt paní stará z Rosenberka wyjeti ráčila k Passowu dle nawštíwení paní hraběnky staré z Salmu. Nebo toho množstwikrát listowně s prosbau vyhledáwala. A ráčila zase přijeti we čtvrtek po wšech swatých.

Léta páně 1552.

1552. 21 Januarii král Maximilian z Inšpruku hnul se do Halu, a odtud potom po wodě plawil se k Linci s králowau swau Marii a frauimorem španělským. Ale prodlaužila se ta cesta; nebo králowna nebyla zdráwa, nepřiwykši německému powětří. Pan Wilém, wládař domu Rosenberského, na poštu wsedw cestu k Linci před sebe wzal a odtud na Krumlow.

Při času hromnic paní Její Mt ráčila býti se pannami šlechticnami z Rosenberka, dcerami swými, w Wyšším Brodě, a poněwadž tehdaž cikáni, wyhnáni bywše z Rakaus., na panstwi Krumlowském okolo Plany i jinde roztrausili se, o tom kanclěřowi poručiti ráčila, aby bez meškání z panstwi wybyti byli. Raddy nařizené na Krumlowě pana Holického i w té věci i w jiných w nepřítomnosti pana wládaře, jakožto někdy poručníka domu Rosenberského se dotazowali a za radu žádali.

Před sw. Matějem pán mladý JMt přijew na Krumlow, chtěw s radostí a weselím masopust, poněwadž mu pán bůh ráčil šťastně domů pomoci nawrátiti se, a že se s swau paní matkau, panem bratrem a pannami sestrami w dobrém zdrowí shledal, kwasiti, ráčil písaře německého Mikoláše Witticha do Lince s wozem a se čtyrmi koňmi po městské pozaunáře neb muzikanty odeslati, aby na Krumlow přijedauce JMti poslaužili. Než purkmistr, richtář a radda města Lince rádi by to učinili a pánu takowau muziku odpustili, ale tím se wymlauwali, že krále Maximiliana w brzkých dnech očekávají, a protož že welmi nepřipadně pán ráčí o ně státi, a že newědí, kterak bez swé nějaké hanby je odeslati. 26 Februarii. Nicméně pán ráčil muziku w Čechách, při kteréž dosti wesel se panem Joachimem z Hradce, paní manželkau jeho i jinými pány a přátely pobýti ráčil, sobě najíti; a tudy pánu přčina dána, že sobě do domu wselijakú muziku, nelitowaw nákladu, nechtěw se jiných prositi, zjednati ráčil. W Budějowicích českých Joachimowi warhaniku ráčil dáti dělati regal nowý s několika mutacimi, a od něho dáti 90 kop miš. K tomu také i jiná instru-

menta muzická i muzikanty a pozaunáře JMt pán zjednali 1359.
ráčil. Gregor pachole, wyučiw se w Linci na pozaun a cink,
ač byl připowěd dal městu slaužiti, však na žádost páně
auřad Linecký JMti pánu ho pustili, a ten až do sešlosti
wěku a skonání při domu Rosenberském zůstal.

O té jízdě do Italie proti královně i to wěděti sluší,
že Jan Hodějowský ze jména, kteří byli z Čech, jak se wy-
prawili a kudy jeli, i o jiných příhodách wypsaw, dal poetowi
wlatinské werše uwěsti, kteříž spisowé měli by se někde najíti.

Městečko Swiny Trhowé před časem shořewše, jich
131 osedlých, a znamenitú škodu wzawše pomoci od pana
wládaře, když se ze Wlach nawrátiti ráčil, vyhledáwali;
a ačkoli přes 900 strichů obilím založení, však pán
kterakby zase wystawěti se a k žiwnosti přijíti mohli, nař-
diti ráčil.

Pan Wolf starší Krajír z Krajku a na Nowé Bystřici,
nejwyšší purkrabě Pražský, dělaw weliký rybník, pan wládař
o to dopisowal se ku pánu, poněwadž předešle za pánů
poručníků strhw se jeden rybník Bystřický škodu welikú
udělal, aby pán wěděl, co činí, a raději na takowé zsilené
wodě toho díla nechál. Zase odepsal: Co se tam prwé
stalo, že to božím dopuštěním šlo, když hrom do trauby
udeřil, ji rozwrhl i s hrází, že se strhnauti musil; než ny-
nější dílo že se wší bezpečností dělá, a stawidla na rybní-
cích že dobře opatřena jsau k utrhnutí zbytečné wody.

Doslýchati bylo toho roku, že Martin von Rossa z Ni-
derlandu se 30000 pěchoty a 11000 jízdy králi franskému
do jeho země wpadl, do dwaceti měst popálil a tři
wzal, a táhl upřímo k Paryži, a král před ním byw w strachu
s swým wojskem ustaupil. I pokřik šel o knížeti Mauriciowi,
že s swým lidem a towaryštwem Erenburgské klausy wzal,
a w ponděli pominulý do Inspruku wtrhl, a ležení swé na
dlaubých lukách u Inspruku rozbil; tak za to jměli, že
ssilen byl lidem wýborným do osmi tisíc. Ty nowiny po-
znamenal pan Wratislaw z Pernšteina, u Wídně byw dne
28 Mai.

Toho také času Nornberk od markraběte Branden-
burského obležen byl, a týž markrabě Albrecht po uči-
něné s Nornberčany umluvě odtrhw, město Cheb obehnat.

1552. Čechové welmi se toho lekli. Z té přičiny ihaed weřejnost, ačby do králowství wpád s wojskem swým učiniti chtěl, po wší zemi nařídili. Pan wládař se pánem z Hradce obeslal swé heitmany z panství na Třeboň. W ponděli po sw. Janu o to radu drželi. Lid wyprawen byl na pomezí, a očekáwal, až se w Passowě smlauwa zawřela.

W ponděli po slawném hodu ducha sw. pan Woldřich Holický z Šternberka Ottagara, bratra swého mladšího, z Leštna na Krumlow ke dworu JMtí pana wládaře, aby při panu Petrowi Wokowi učil se, poněwadž pan wládař na žádost pána z Šternberka tonu dowolení dal, wyprawil. Než starší bratr Wáclaw ten při panu wládařowi slaužil.

Toho roku před letnicemi král Maximilian w Passowě, kdež k Jeho Jasnosti kníže Mauric i jiná knížata říšská i biskupové za přičinau smluvení a spokojení knížat říšských se byli sjeli, býti ráčil. Pan Joachim z Hradce k hodu sw. ducha odtudž z Passowa na Krumlow přijel, než to jednání pro upokojení říše prodlužowalo se.

JMtí pan wládař některé wesnice s dowolením jistým králowským od panství Hlubockého kaupiti ráčil, a ty od Jetřicha Slatinského purkrabí Hlubockého na' místě pana Ungnada w ponděli swatodušní JMtí panu Wilémowi postaupy, přijímaw je k ruce JMtí Mikuláš Humpolec. Byly pak tyto wsi: Čepřejice, Jiřetice, Bohaunice, Kamenná, Wschlapy, Twrzice, Bušanowice, Úlehle, Nahořany, Neu-sluzice, Tříteže, Setěchowice, Bolikowice, Radohostice horní, Radohostice dolní, Stranějowice, Milejowice, Hostice, za půl čtwrta tisíce kop grošů č., a tak do desk wloženy.

Dne 14 měsíce Junii JMtí pan wládař se paní máti swau ráčil wzíti cestu před sebe do Šteyru, a tam 3-dni pobywše, zase k domowí se obrátili.

W auterý před sw. Janem ráno we dvě hodině starý písar na Rosenberce jménem Beneš Sittich umřel, aneb raději zastřelen w domě swém. Ránu w něm našli proti srdci, a na košili bylo znáti, že se z ručnice zastřelil; nebo košile byla prachem opálena. Jindřich Cinyšpan z Heršlaku heitman věci jeho wšecky spečetiti dal.

W prostředku měsíce Augusta morowé powětří na Krumlowě se rozmáhalo; pan wládař se dworem swým

ráčil se při konci téhož měsíce na Třeboň obrátiti. však 1552.
 měsíce Prasince týž mor w Krumlově přítrž bráti počal.

Pan vladař z čeho se přiznáwal k berni, z originalu se znáti dáwa takto:

Já Wilém z Rosenberka oc. správce a vladař domu našeho Rosenberského oc. wyznávám tímto listem přede všemi, že jsem podlé swolení sněmowního, kteréž se stalo na sněmu obecním, kterýž držán byl na hradě Pražském léta oc. padesátého druhého ten pondělí po nowém létě, statek swůj všecken, kteréhož na ten čas užívám, též také nad kterýmž wrchnost jmám, jakožto klášterský, farářský, kaplanský, žádných dluhůw sobě newyraziwše, zač stojí, šacowati dal; a poddaných swých, též i klášterských, farářských, kaplanských šacowati dal; a toho jmám za summu jednokrát sto tisíc dewadesáte a dwa tisíce a čtyry sta kop g. českých. A lidé poddani moji i ti, nad kterýmiž wrchnost jmám, mají ho za summu dwakrát sto tisíc, osm tisíc, čtyry sta čtyrydceti a dvě kopě grošůw vše českých. A to přijímám k swému swědomí. K tomu na swědomí pečet. Jenž jest dán na Třeboni we čtvrtek den sw. Jiljí l. 1552.

Toho roku když pan vladař w hospodářství swém dobře se ohlídl, a správně sobě wedl, KMt k tomu pána míti ráčila, aby wykonaje powinnosti podlé zřízení a práwa země, do saudu zemského dosedl; a nejedno poručení w příčině té od krále sobě učiněné jměl, a zvláště a dostatečně, aby ničím se newymlauwaje při sw. Wáclawě k saudu zemskému na hrad Pražský najíti dal se, a místo za saudce jednoho k sobě přijal. Pán s poddanau wěrností i wolností se wýmluwna jakož mladostí swau takž i za jinými příčinami důležitými učinil. Byla pak ta hlavní příčina místo Rosenberské přední w saudu zemském, jež kníže z Plawna byl sobě osobil w létech mladých pána z Rosenberka, an páni poručníci škodně w tom buď zapomenali aneb zanedbali sprawedliwosti praeeminenci domu Rosenberského. Pročež pán mladý na tom ustrnul, aby sprawedlností swých dobýwal a hájil, s tím doložením, ač by o tu pauhú sprawedliwost připrawen byl, že nemíni w Čechách zůstati, než tam zase obrátiti se, odkudž jeho půwod jest, to jest do Italie. Dále pán poníženú žádost

1552. na krále prositebně a poddaně wzkládal, poněwadž se velikých věcí jeho dotýče, aby JMKá král Ferdinand do příjezdu svého do Čech tím prodlení mu učiniti ráčil. Král milostiwě k žádosti páně nakloniw se, až do přítomnosti své w králowstwi té věci zanechal.

Nicméně pan vládař we čtvrtek den sw. Michala archangela ráčil wyjeti z Třeboně, wzaw před sebe cestu ku Praze, jměw všech koní 78, totižto swých jízdných 40, osly 3, u špižného wozu 6 koní. A tito dworané se pánem jeli: pan Mičan, pan Kolichreiter, p. Škol, p. Muchek, p. Olbram, p. Hons Lauter, p. Perger, p. Španowský, p. Tučap; všickni po 2 koních jměli; pan Wojír a pan hofmistr po 3 koních, než pan Leskowec jměl 8 koní. A byw pán měsíc w Praze, dwa pankety drzew protráwil okolo šesti set kop miš.

Posudní JMKé tehdáž dáwáno bylo po dwau groších českých aneb po dwau bílých, a za jeden kwartal od sw. Jiří až do sw. Jakuba; z domu Rosenberského sešlo se ho 658 kop, 39 gr. vše miš. a od sw. Jakuba až do sw. Hawla 755 kop 37 gr. miš.

We čtvrtek den všech swatých pán ráčil jeti z Třeboně ua Štěkeň na swátek pana Pawla Malowce. První nocleh byl w Wodňanech, w středu na Štěkni. Odtud zase wyjeti ráčil w pátek po všech swatých do Prachatic a tu noclehowati, w sobotu do Netolic, odtud k Hluboké, potom na Třeboň.

Arcikníže Ferdinand byw místodržícím w králowstwi českém zvláštní libost jměw w štwání, pana Wiléma z Rosenberka a pana Joachima z Hradce listowně pobídnauti ráčil a jich žádati, aby w pondělí před sw. Kateřinou k Raudnici od šesti se 20 chrty dali se najíti, že s nimi rád wetowati ode sta dukátů až do tisíce a zakládati chtiti se ráčí. Datum psaní na Poděbradech dne — Novembris.

Toho roku berně swolena proti Turku, nepříteli wiry křesťanské, tak že každá wrchnost duchowní i swětská z statkůw pozemských z tisíce kop miš. po 12 kop. miš. a lidé poddaní z statkůw a nábytkůw též z tisíce po 12 k. dáwali a wyprawowali, první polowici Georgii 1553 léta, a druhú polowici Bartholomaei téhož roku nastalého 53.

Slauziw někdy domu Rosenberskému Křištof Elbel

za vládařství pana Petra Kuřawého, potom dostav se ku 1552.
panu Wolfowi z Wřesowic, nejvyššímu písaři království
českého, na jeho přimluvu i bratra jeho Bernarta od pana
Wiléma z Rosenberka také za služebníka přijat. Datum
přimluwčích psaní 28 Decembris.

Drahota w Čechách. Žito bylo po 1 kopě a někde po
70 gr., owes po 40 gr. a místem po 30 gr., hrách po 2 kopách
a pšenice po 70 gr. a někde po 80 gr.

Léta páně 1553.

We čtvrtek po sw. třech králich JMt ráčil wyjeti 1553.
z Třeboně s fraucimorem a dwořany swými na weselí swa-
tební pana Zachariáše z Hradce na Polnú; ráčil jmíti koní
wšech 99. Se pánem jeli p. Kawka, p. Krajíř, p. Šwihow-
ský, p. Mičan, p. Stolinský, p. Michal Španowský, p. Je-
řábek, p. kancléř, p. Byšický, p. Kristof Albe, p. Perger,
p. Leskowec s 8 koňmi, p. Hons Lauter, p. Burian, p.
Kolchreiter, p. Škol, p. Kyzaur, všickni jezdecky. A ráčil
byti wně až do neděle sw. Vincencí, a takž pan Zacha-
riáš z Hradce ženil se w neděli po třech králich l. uts.

Dne 18 Februarii pan vládař listy otewřenými wšudy
po panství znáti dáwal, že proto überreitera aneb po-
jezdného nařiditi ráčil: 1. Aby po wesnicích překupování
dobytky, obilí, mlíčného i jiných věcí žiwných nedopau-
štělo se, než aby jedenkaždý do měst, městeček po pan-
ství swém hnál, wezl a nesl k prodaji; než což se dotýče
řezníků po panství, ti toho užiti mohli, ale cizopanští nic,
tak aby se dobytek z panství od žádného newyhaněl.
2. W krémách ne jiná než panská piwa aby vybírána a
šenkována byla.

Toho roku na konec masopustu JMt pan vládař mnoho
pánů stawu rytířského sobě blíž přisedících jakožto sau-
sedů na masopust do Králowa pozwal, s nimi masopust
wesele kwasiti, a je k sobě přátelskau službau wolně naklo-
niti ráčil.

W pátek w noci na sobotu před nedělí Invocavit ně-
jakau nešťastnou příhodau mezi čtvrtau a pátau hodinau
mlýn panský pod Nowými hrady wyhořel; kamení mlýnské

1552. se rozpukalo, a kdyby lidé k bránění byli se nesběhli, i dworu by se bylo nechybilo.

Kněz Ondřej, opat Třebonský, podle sněmownho swolení, kteréž se stalo na sněmě obecním, držaném na bradě Pražském léta 1553 w první neděli w postě, jinak před stolowáním sw. Petra, statek swůj klášterský šacowal za summu dwadceť tisíc čtyřidceť pět kop miš. a lidé poddaní klášterní jměli ho za patnácte tisíc dewět set osmdesáte tři kopy vše miš. Datum listu w neděli postní, jenž slowe Judica, anno uts. Než kláštera Koruny tento šacunk byl za summu 3600 kop miš. a poddaných za 5472 kop též miš.

Pan wládař od krále Ferdinanda za heitmana kraje Prachenského nařizen; k němuž přidán statečný Wilém Přech z Čestic a na Česticích, přijawše ten auřad k sobě ode dne sw. Jiří až do roku.

Některý čas w postě t. j. w středu před zwěstowáním panny Marie, w Ledenicích městečku na panstwi Třebonském patnácte dworůw z gruntu wyhořelo. Žena nějaká šedši s swětlem na noc k telné krawě zapálila; ač lidí dosti bylo, však nemohli odolati.

Kněz Bartoloměj, opat Korunský, winice klášterní Křeniccké odewzdal panu Wilémowi z Rosenberka 6 Aprilis, však w jisté smlauwě.

Dělán most u Plané přes řeku Lužnici na dolním příwoze. Smluwno dílo pány Jarohněwem Sádla z Wražného, Janem Wolbramem z Štěkře, Jiříkem Robbmhapem z Suché a Mikolášem Humpolcem z Tuchoraze s Wácławem richtářem z Plané, z dewadesáti kop miš., dwau dčberů ryb a pěti wěrtelů piwa řidkého. Actum w auterý po památce swatých Filippa a Jakuba. A ten nákladem pana wládaře udělán proto, aby k Zelči pro piwa mohli jezdit.

W pátek po památce sw. kříže nalezení umřel na Nowých hradech písař důchodní Jiřík, za heitmanstwi Krištofa Muchka.

Toho roku JMt pán ráčil na Zelené hoře u pana Adama Šternberka o swátcích letnicích býti, wyjew z Krumlowa we čtvrtěk před hodem seslání ducha sw. s padesáti jedním koněm. Mezi jinými dwořany jeli s JMtí pan Ho-

lický, p. Wilém Sádlo, p. Adam Baubinský, p. Mirek, 1553.
p. Šwejnoch oc. Jelo se k Prachaticím, tu jeden nocleh,
potom na Střelu, tu druhý, odtud na Zelenú Horu, pak
zase k Strakonícím, a tu pán ráčil dvě noci zůstati, pak
skrže Prachalice domů se nawrátiti.

W pondělí před sw. Witem pan vladař s Její Mti
paní starú s padesáti čtyrmi koňmi ráčil se na cestu wy-
prawiti, a z Krumłowa wyjeti na Pacow, a odtud do Rych-
nowa ku panu Wlachyni Leskowci dojeti.

Jiřík Baworowský, auředník Helfenburský, ostatek zdí
k piwowáru pod Helfenburkem náležejících w pondělí před
sw. Witem podlé wyměření dal založiti; kteréž we dwa-
nácti dnech dokonány, a tak ten piwowár dostawen, o kte-
rémž stawení i napřed dotčeno.

Od mistodržcího w zemi Ferdinanda arciknížete toho
času takowé psaní ku panu vládaři wyšlo:

Urozený wěrný náš milý! Wědětiť dáwáme, že Jeho
Láska král Maximilian, pán a bratr náš. nejmilejší, té wůle
býti ráčí s Její Láskau kněžnau Mantuanskau osobně do
Krakowa na weselí swatební jeti, a toho se na nás dožá-
dati ráčil, abychom tebe psaním naším k tomu napomenuli,
aby od tohoto čtvrtku nejprw příštího w témdni při Jeho
Lásce w Widni najiti se dal, a předse odsud s Jeho Láskau
do Krakowa na kočích jel. Protož tebe milostiwě žádáme.
aby tak učinil, a na swrchu psaný den do Widně přijel
a s sebau málo osob, což můžeš nejskrownější počet —
neb Jeho Láska žádnému přes tři neb čtyry služebníkůw
pasírowati neráčí — wzal; tuť oznámeno bude, kolikby služe-
bníkůw s sebau wziti jměl. Kdež pak té milostiwé wíry a
naděje do tebe jsauce, že se w tom, nedadauc sobě ničímž
překaziti, ani se čím wylauwaje, powolně najíti dáš; a
Jeho Láska král Maximilian i my tobě takowú twú powolnost
wsí milostí naši wzpomínati a nahražowati ráčíme. Datum na
hradě Pražském w neděli po sw. Janě křtiteli božím l. 1553.

A ač žádost arciknížecí wztahowala se, aby pán do
Widně přijel, však král Maximilian psaním swým žádal,
aby pán jen do Olomauce 7 Julii wyprawil se, a potom
když se termin prodlaužil, oznámil, že miní z Widně 22
Julii wyjeti, aby pán konečně na jednom koři 23 Julii

1553. také w Olomauci dle wykonání té jízdy do Polska dal se najíti, a na krále očekával.

Když se pán na předešlé arciknížete Ferdinanda psaní k wykonání té jízdy nedostatkem zdraví, kterýž na sobě jměl, výmluwna činil, JMt arcikníže jinším psaním pána žádal, poněwadž prostrannější čas k tomu obrán, aby pán, ačby se pozdrawil, žádosti jejich dosti učinil; což pán tak vykonal, a we čtvrtek po sw. panně Marketě wyjel z Krumlowa na 5 koních bez jízdnych k Olomauci, a odtud do Polska s králem Maximilianem na cestu wydal se.

Wšak předtím w pondělí před sw. Prokopem JMt pán ráčil z Krumlowa wyjeti na Třeboň, a odtud we středu na Bystřici ráčil přijeti se 38 koňmi.

Brzo potom JMt pan wládař ráčil wyprowázeti kněžnu saskú Kateřinu rozenú z Meckelburku, owdowělú (ta pána často do Mišenska zwávala na štwani). Jeli po sw. Kilianu w pondělí do Soběslawě, jměwši kněžna Její Mt wšech koní 39 a JMt pán 80. Mezi jinými dwořeníny byl pan Zmrzlik. Někteří služebníci Její Mt z Soběslawě až do Milčína prowázeli.

Od pana wládaře štwaní u Weselj položeno 1553 k pondělímu před sw. Mataušem. Weliký počet stawu panského i rytířského z Čech i z Morawy od pána na ně pozwáno, někteří připsawše, že přijedau, jako pan Wolf Krajíř, nejvyšší purkrabě Pražský, pan Joachim z Hradce, p. Adam z Šternberka, p. Zachariáš z Hradce, p. Woldřich Holický, p. Petr a p. Zigmund z Šelnberka.

Pan wládař widěw nepřikladný, anobrž rozpustilý žiwot a nejedny výstupky a neřády při kněžstvu na panstwích swých, praelatům Pražským na ně sužiti sobě ráčil; kteříž přísný mandat, kterak by se w powolání swém pobožně a šlechtěně jako wůdcowé jiných chowati jměli, wydali knězi Tomášowi arcipryštu Bechynskému a farářu Krumlowskému a mistru Ambrožowi pomocniku jeho, aby sami na sebe dobrý příklad dadauce, je k ctnému žiwotu jakož pěkným napomináním i také trestáním skutečným přidrželi, JMt pána prosíce, aby jim w tom z moci své nápomocen býti a kněžstwo takové neposlušné wazbau trestati dáti ráčil. Datum mandatu latinského na hradě

Pražském 14 Octobris. A za tau příčinau pán před osobu swú a děkana swého Krumlowského wsecko kněžstwo na jistý den obeslati, a jim některé artikule dlě dobrého řádu mezi nimi nařízené wydati ráčil. 1553.

W středu den všech swatých JMt pán ráčil z Krumlowa na Třeboň, a odtud ku Praze se pánem z Hradce k arciknížeti JMtí na štwaní jeti. W auterý po sw. Martině pán zase na Krumlow z Prahy se nawrátil. Šternberger při pánu jel s dwořany.

W ponděli den sw. panny Barbory JMt pán na Krumlowě drahně znamenitých hostí jmití a náležitě je uctiti ráčil. Jmám za to, že JMt král Ferdinand s dworem swým tu se zastawiti, když na sněm jel, ráčil. Nebo 24 Decembris JMKá do Mnichowa k knížeti baworskému přijew, welmi dobře chowán, odtud potom k Augšpurku na sněm říšský před sebe cestu wzal, a tam byl 30 Decembris.

Léta páně 1554.

Pan Wilém byw hned z počátku swého vládařtwí w nedorozumění s Budějowskými z příčiny té, že Budějowští po silnicích lidi páně, s rozličnými kaupěmi jedauci, po častu stawowali, pročež pán zase Budějowským se oplacowati, a lidem swým, aby do města na žádné trhy a jarmarky nechodili, města ničímž nefedrowali, přísně poručiti ráčil, tak že welký swízel proto město Budějowice trpěti musilo. Z té příčiny léta předeepsaného sjewše se strany na Třeboni w středu po sw. třech králích, pány prostředky Joachimem z Hradce a na Hradci purkrabí Karlšteinským, Wolfem Krajířem starším z Krajku a na Nowé Bystřici nejwyšším purkrabím Pražským Ondřejem Ungnád z Suneku a na Hluboké, Henrichem starším z Šwamberka a na Zwikowě, Heratem Kawkau z Řičan a na Štěkni a Šwihowě, Janem starším z Šwamberka a na Milewském klášteře, Wilémem Přechem z Čestic a na Česticích poněkud narownány takto: Poněwadž bez spatření těch silnic a spráwedliwostí na ně nemůže se té při s gruntem rozuměti, že se jim termin k dalšimu srownání do roku pokládá; však mezitím cožby panští lidé po panstwí wozili, aby 1554.

1554. jim překáženo na cestách od Budějowských nebylo, kromě kdožby do Lince neb Čáhlowa handlowal, ten silnici na Budějowice jezdití jměl, a pán proti tomu nebraň poddaným, zvlášť blízko přisedícím, do města na trhy. Actum ut supra.

W pátek před sw. Fabianem a Šebastianem pán ráčil se dwaceti pěti koňmi do Passowa na masopust, častau přátelskau žádostí hnut byw, když nemohl sám pan biskup na Krumlow přijeti, wyprawiti se, a jej pana strýce swého, na nějž jakž na otce přirozeného laskaw byl, nawštíwiti, nawrátíw se zase domů w středu před obrácením sw. Pawla na wíru.

Na konec masopustu konal weselí swatební pan vládař panně sestře swé Alžbětě uts., na kterémž mezi jinými tito páni byli: p. Julius hrabě z Hardeku, paní Trčková, p. Mezřický, p. Wilém z Šternberka, p. Jan mladší z Lobkowic, nejvyšší komorník králowství českého, (nejvyšší pan purkrabě byl též při té swatbě), p. Ungnad, p. Heralt z Říčan, p. Adam z Šternberka, p. Wáclaw Šwihowský, posel biskupa Salcburského, p. Joachim z Hradce, p. Haugwic, p. Zachariáš z Hradce, poselství biskupa Passowského, p. Bartoloměj z Šwamberka, p. Jiřík Křinecký, p. Jan a p. Wlachyně a p. Wáclaw Leskowci, p. Linhart z Říčan, p. Michal Španowský, p. Tetaur, pp. Malowci a rytířstwa drahný počet.

Toho roku panu vládaři přišlo listovní poručení od krále Ferdinanda, aby promluvě s dostatkem se pannau abatyší Bohunkau z Šternberka w klášteře Krumlowském, jí oznámil, aby k vůli královske Kateřinu z Biskupic, dceru pana Wáclawa z Biskupic, poněwadž se o ní dobré slovo slyšelo, a s ní asi tři aneb čtyry obstární sestry z toho kláštera propustila, že ji král za abatysi do králowé kláštera w Starém Brně nařizowati ráčí. Panna abatysě Krumlowská s nechutí tomu powolila, a neráda též panny z Biskupic (nebo bohatá byla), obmýšlejit dobré konwentu swého, odtud propustila; než jiné žádné z konwentu, ani nějaké panny Reginy na královske připsání a jednání pana vládaře několikero, s plačtiwau truchliwostí wšecken konwent, náboženství a řeholu swú obhajowawši, propustiti nechtěla

a nemohla, protože tak se zavazují při velování, že z toho kláštera, dokud živy, vyjítí nechtějí, a na to svátost welebnů přijímají. 1554.

Císař Ferdinand měsíce Martii byl w Prešpurce, pak odtud k Wídni hnul se, a byl w Wídni 29 Aprilis. Ještě král w Wídni byl i 5 Julii, a táhl k Čechům. Potom jel do Augšpurku na sněm druhého roku, jakž níže.

Arcikníže po krajích mandaty swými mustrunky položiti ráčil, aby jeden každý podle swolení sněmowního ze dwau tisíc kop gr. č. jeden kůň a čtyry pěší wojsky wyprawil. „I jměw pan Wilém k takowému mustrunku lid swůj na Písek z Prachenska, a z Bechynska na Tábor wyprawiti, aby tam w pondělí po sw. Tiburci byli, i poněwadž pána takowý patent pozdě došel, a pán swé poddané we třech krajích jměl w desíti, dwadci i patnácti milech, a sotwa we dwau nedělích by je w hromadu spravil; protož poslaw k tomu času služebníky swé Adama Sudka z Dluhé a Buriana Litwína z Zahrádky na Písek a Humpolce na Tábor, u pánů heitmanů krajských jakožto mustrhěřů se výmluwna swau bezelstností učinil, že lidu swého wyprawiti nemohl.

Mikoláš Humpolec dohlídal na panství k hospodářství, před sw. Jiřím dostaw se na Kuklweit, když tu wody nejměli aneb ji hledati zanedbali, wynalezw dvě studénky staré, dal je wyprázdni a wyčistiti, a tudy wodau piwowár i dwůr opatřil. Item tudíž w nové chmelnici wysazowati dal.

19 Mai Henrich nejstarší kníže z Plawna, kancléř králowství českého, náhle umřel, otec Henricha staršího a Hendricha mladšího, vlastních bratří těch, kteříž se se panem vládařem saudili.

4 Junii byl neobyčejný weliký mráz; i sice předtím mrazové býwali, tak že pamětníka nebylo, aby takowé počasí pamatowal.

W neděli před sw. Burianem město Lomnice míli od Třeboně vzdáli wyhořelo.

Pan Wilém do akademie Wittemberské mládence posílati a na ně nakládati ráčil; mezi nimiž jeden študowaw w též slavné akademii, jménem Křištof Kulička, 28 Junii ku pánu listowně ohlašowal se.

1554. Při času nawštíwení swaté Alžběty od matky boží pan Hendrich z Šwamberka se paní Alžbétou z Rosenberka, manželkou swau, na Krumlowě českém dle nawštíwení paní máteře a přátel byli, w nebyti pana Wiléma doma.

Léta předeapsaného měsíce Čerwence stawena škola Krumlowská, kdež nyní domus pauperum slowe. Dwa auředníci na to nařizeni, že k tomu dílu dohlídali a dělníkům platili, totiž Franc šwec a Pawel Praunberger, měšťané Krumlowští; a tak pan vládař z gruntu tu školu wystawěti daw, preceptory mládeži nařídil na swůj náklad, jež se nemálo tu učilo i mládenců, kteříž potom k kněžství hodili se; nebo l. 1555 již slowútná byla ta škola, a z učení Pražského rektor do ní podáván.

W auterý před sw. Jakubem pan vládař ráčil u pana Šebestiana Kořenského na Sedlici na křtinách kmotrem býti, při pánu Melichar Stolinský z Kopist též byw.

Léta ut supra w středu před sw. Wawřincem pan Jarohněw Sádlo z Wražného a na Liderowicích z poručení JMti pána byl na Třeboň obeslán s strany rybníka na Hradecku, kterýž jest skrze téhož pana Jarohněwa wyměřen, též w přítomnosti pána Jiřika Robbmhapa z Suché a Oňdřeje fišmeistra panství Třebonského; a to takto, že jest též místo, kdež jmá ten rybník býti, okolo wyměřeno 6 kop 8 rowazcůw, a hráz 30 rowazcůw, učini wšeho wyměřeného 6 kop 38 rowazcůw. Toho času Tisý rybník okolo wyměřen; bez hrází facit 4 kopy rowazcůw, a hráz jest wyměřena na Tisém rybníce 64 rowazcůw; učini toho okolo Tisého, co wyměřeno, 5 kop 4 rowazce. A tak se řachází, žeby ten rybník na Hradecku o 64 rowazce více wytopil; než rozuměti, že Tisý od Krčina jako i jiní rybníci powyšován byw, topí mnohem více než předešle.

W pátek po památce nanebewzetí panny Marie JMt pan vládař ráčil z Krumlowa wyjeti k Hradci a odtud do Prahy k sněmu, kterýž držán byl na hradě Pražském w auterý po sw. Bartoloměji w přítomnosti JMKé krále Ferdinanda. W pondělí pak po sw. Bartoloměji pán z Rosenberka JMKé supplikaci podal w tato slowa:

Jakož WKMt ráčili jste mně před některými časy

milostiwé psaní a poručení, abych do saudu zemského za 1554. jednoho saudce dosedl, učiniti, na kteréžto psaní WKMt jsem zase odpověď skrze psaní i také austně dával, a za to WKMt poníženě prosil a žádal, abyste WKMt wzhlednau na mladost mů, mne milostiwé ponechati, a do saudu dosazowati neráčili; kdež pak na takowú mů poníženú žádost ráčili jste milostiwé mně toho až do příjezdu šťastného WKMt do králowství českého odložití; a poněwadž z wůle pána boha všemohaucího šťastně jste do tohoto králowství přijeti ráčili, a saud zemský, do kteréhož bych dosednauti jměl, se přibližuje: WKMt jakožto swému milostiwému králi a pánu se wší poníženau poddaností toto psaní a supplikaci podávám, a WKMt jakožto swého milostiwého krále a pána prosím, že WKMt mne při tom místě, w kterémž jsau předkové moji bohda sprawedliwě sedali a toho místa užíwali, poněwadž od Jich Mtí slawné paměti císařůw a králůw i také od WKMt to potvrzeno sobě i rodu mému jmám, a přitom také ode wší koruny králowství českého předkové moji toho jsau došli i také wždycky zachowáwání a zústawowání býwali, mne i rod můj milostiwé zústawiti ráčíte. Nebo WKMt jakožto ten pán, kterýž od pána boha všemohaucího wysokým rozumem obdařen býti ráčí, dobře znáti ráčíte, jak jest mi možné pro rod můj a poctiwost swú jináče nežli předkové moji do saudu zemského dosednauti, poněwadž jsem toho místa s pomocí pána boha všemohaucího ničím nepotratil, nýbrž poníženě prosím, že mi milostiwé wážití ráčíte. Neb pro rod a poctiwost swú stížnosti swé s strany téhož místa mého w tento sněm s milostiwým wědomím WKMt na stawy králowství tohoto také wznéstí minim. Nejmilostiwější králi! w swé milostiwé paměti jmíti a držeti ráčíte, kterak mnohé platné a wěrné služby, nelitujíc statkůw ani ničehož, předkové moji, i tudíž já, jsau předkům WKMt i tudíž WKMt činili; já pak od swé mladosti wždycky jsem při WKMt wě všech wěcech podlé swé nejwvyšší možnosti poddaně a poslušně se chowal, a s pomocí boží ještě se chowati budu, a wždy jsem té poníženě a celé naděje, že WKMt mne a rod můj při tom místě, kteréhož jsau předkové moji wždycky sprawedliwě w užívání ode

1554. wšī koruny králowstwī českého byli, též milostiwě zůsta-
witi ráčíte.

I tu jest JMKá ráčil takowú rozepři mezi panem
Wilémem z Rosenberka a knížaty z Plawna na sebe k přá-
telskému jednání wzíti, a w auterý i w středu nechal w sněmu
strany slyšeti skrze komissaře tyto, a komissaře k wyslyšení
obojí strany té rozepře tyto wydati, jenž byli:

Jan starší Popel z Lobkowic, nejvyšší sudí králow-
stwí českého.

Jan mladší z Waldšteina a na Hrádku.

Jan Bořita z Martinic a na Smečně.

Jan starší z Řičan.

Šebastian Markwart z Hrádku, purkrabě Karlšteinský.

Jiřík Gerstorf, podkomoří králowstwí českého.

Tu pak w auterý po sw. Bartoloměji byl jest JMt
pán z Rosenberka se pány a přátely swými do zelené swě-
nice před swrchu psané komissaře powolan, i jest skrze
nejvyššího pana sudiho promluweno, že JMKá ráčil jest
jim poručiti obě dvě straně wyslyšeti, a aby JMKé, wysly-
šice strany, co sobě jedna každá strana do sebe stěžují,
zpráwu dali, že ráčí rád mezi Jich Mtmi pracowati a cestu
wyhledawati, poněwadž jsau přirození a krewní přátelé,
aby spolu raději dobře byli. Dále jest od téhož pana
sudiho mluweno, že jest knížatům z Plawna od JMKé
supplikaci páně podána, na kteraužto supplikaci že knížata
z Plawna tu odpověď dāwají, že ta supplikaci páně z Ro-
senberka do osob knížat stížnost nenese, než do krále
JMti a stawůw, a tak že knížata odpověď na tůž suppli-
kaci dāti powinni nejsau. Ale nicméně že knížata toto
prawí, žeby se do pána z Rosenberka toho nenadáli, aby
sobě měl pán co do nich stěžowati, že jsau oni ani pan
otec jejich nikdá pánu žádné příčiny k tomu nedali, ano-
brž pan otec jejich mnohá platná přátelstwí poručníkům
a pánu z Rosenberka jest činíwal. Pak tímli se pán jim od-
placuje, že jim to odniti chce, čehož jim nedal? Třetí že
jsau oni páni z Plawna stará w říši knížata, a JMCá též
Králowská, kurfirštowé Jich Mtí za knížata je wyswědčili, že
předkové páně z Plawna knížecího titule užíwali, a protož
jim jsau to stwrditi ráčili. Nadto wyše i stawowé je w tomto

kráľowstwí za knířzata přijali, řádajíc, aby se pán proti nim 1554.
upokojil a jich při tom zanechal.

Na tuto řeč JMti pán z Rosenberka ráčil jest řádati wystaupení, a tu jest po wystaupení skrze pana Jiřika Labaunského tato odpověď dána: Ře jest pán z Rosenberka se pány a přátely swými ráčil slyřeti, co Jich Mti knířzata z Plawna ráči stířžného do JMti pána jmíti, pak ře k tomu toto ráči prawiti, ře sobě nic do pána nejmají stěřžowati, ře o nic pán nowého neráči státi ani užiti řádá, než řehoř jsau prwe řředkowé od starodáwna wřdycky beze wří překářky wřelijakých lidí užiwali, totiž w saudu zemském hned po králi po prawé ruce ře jsau sedali a ne knířzata, téř w sněmích wřdyckny řřední blas a w relaci jsau býwali, téř i řřed knířzaty slezskými řřední místo při korunowání jmíwali, a po prawé ruce králi korunu při korunowání držíwali; a kde jest pan otec jejich místo w saudu zemském míwal, téř i w sněmích, kde jest w relaci zapisowán býwal, to ře jest wřem wřbec známo, a ře wřdycky páni z Rosenberka řřed knířzaty w relacích místo jmíwali, a také w saudu zemském řádná knířzata nesedala; toho dokláďajíc, kdeř se knířzata stará jmenují, ře jest pánu s podiwením, ře se ode řtyr set let prawí býti knířzaty, jeřto toho titule nikdy neuřiwali, ani za knířzata kdy držáni byli, až teď w nowě, jeřto pán z Rosenberka netoliko od řtyr set let rodu knířzeciho býti ráči, ale mnohem wíce, coř kdyby k tomu přijíti mělo, toby se ukázalo; i toho dokláďajíc, ře w zřizení zemském starém jsau se stawowé za krále Wladislawa sobě zapsali a zawázali na wěčné budauci řasy sobě to držeti a pány z Rosenberka při tom místě hned po prawé ruce králi w saudu zemském a ne knířzat zanechati; proti tomu páni z Rosenberka od titule knířzeciho ře jsau pustili, a jeho ustaupili, aby se s stawy w kráľowstwí řeském srownali. Teď řak aby měli to zřizení staré na ubliřzení páně řhtíti zjinařiti, ře jsau toho učiniti na řkodu pánuw z Rosenberka nemohli, a zwlářtě w létech páně řěťinských a řeze wřeho prowinění. I aby o swé místo přijíti měl, ře neráči té naděje do JKMtí ani do stawů w kráľowstwí řeském býti, aby to místo měli pánu odniti a knířzatům z Plawna dáti. Kdeř dále Jich Mti knířzata z Plawna ozná-

1554. mili, kterak jest pan otec jejich přátelství pánům z Rosenberka činiwal oc. i k tomu pán z Rosenberka toto prawi, že o tom nic wěděti neráčí; činiwalli jest pak pan otec knížat jaké přátelství pánům z Rosenberka, že jest darmo nečiniwal, než za to že jest hojnú odplatu jmiwal; než že ted pán z Rosenberka jest to poznati ráčil přátelství pana otce jejich, widauc pána w sirobě a w létech dětinských, že jest sobě na ublížení páně jeho místo obmyslil a o ně usilowal. Byloli jest to pak přátelství, že to k uwážení Waši Mti pán z Rosenberka připauští, jesto jest se pan otec knížat ani jiný žádný o to místo prwé pokusiti nesměl, když jsau páni z Rosenberka kteří w létech dospělých býwali aneb byl, jesto kdyby pán z Rosenberka léta byl jmiti ráčil, jest té naděje, žeby pan otec knížat z Plawna nikdá se byl o to nepokusil; i toho dokládajíc, že proti pánu nic není, aby oni knížata býti neměli, nýbrž že jim pán té poctiwosti knížecí rád přiti ráčí, toliko at oni také w to, čehož jsau pánu nedali, newkráčeji; a kteréhožto místa JMt král majestátem swým za auřadu kancelřství pana otce jejich knížat potwrditi jest ráčil s podepsáním ruky otce jejich, protož že za to žádati JMKé ráčí, aby při tom místě zůstawen byl.

Zase skrze pana sudiho na místě knížat z Plawna tato odpověď dána: Předkem kdež pán z Rosenberka w odpovědi předešlé toho doložiti ráčil, kterak by pan otec jejich, knížat, w létech páně nedospělých o to místo usilowal, a o ně jej připravil oc., žeby se do pána toho nenadáli, aby pan otec jejich po smrti swé ode pána dotýkán býti jměl, a proto že pánu časem swým, poradice se se pány a přátely swými, odpověď dáti chtějí. Co se pak titule a stawu jejich knížecího dotýče, to že jest tak, že jsau toho neužíwali z příčiny chudoby swé, ale poněwadž pak pán bůh panu otci jejich a jím ráčil to štěstí dáti a z chudoby pomoci, že také na jiném nejsau, než to, co jim bůh dal, užíwati chtíti, a že jest pán z Rosenberka za žiwnosti pana otce jejich nikdá tomu nic neřikal, až již i léta zemská prošla, ani páni poručníci páně, než až teprwa po smrti pana otce jejich že pán z Rosenberka teprw na to nastupuje; že i páni poručníci páně

z Rosenberka w tom sněmu relatoři byli, a k tomu se přiznali podlé jiných, a nic neodpírali. Naposledy že knížata z Plawna toto poručili powěditi: Že jest jim s podiivením, že pán z Rosenberka ty věci před se béře, a ten sněm l. oc. 49 že rušiti chce, ješto tu již netoliko jich samých knížat se dotýká, ale dotýče se tu i JMti krále Maximiliana, kterýž tím sněmem za krále wolen jest; a ješto kdyby ten sněm jměl w nic obrácen býti, tehdy by tudy král Maximilian o wolení své přišel; nadto pak že i mnozí, kteří podlé pána z Rosenberka stojí, že jsau w témž sněmu relatoři byli, a teď že proti své relací stojí, a že jsau té naděje, že se zdravě na to, co před se berau, rozmyslí, a že oni za věc jistú drží, což jim jednau stawowé dali, že jim toho zase newezmau.

Zase od pána z Rosenberka za odpověď dáno: Jakož Jich Mti knížata z Plawna pánu poručili oznámiti, kterak by pana otce jejich po smrti jeho dotýkal, čehož jsau se nenadáli, a že pánu časem swým odpověď na to dají; k tomu pán z Rosenberka toto prawi, že jest pana otce jejich nic nedotýkal, než odpověď jim na jejich řeči dáti ráčil, a však jestli pak pánu z Rosenberka jakú odpověď dají, tehdy že jim odpověď také zase knížatům pán dáti ráčí. A kdež Jich Mti knížata z Plawna to od sebe mluwiti dali, žeby pán z Rosenberka za žiwnosti pana otce jejich tomu všemu místo dáwal, nic k tomu neříkal, až teď po smrti pana otce jejich, a až léta zemská prošla, též páni poručníci že jsau relatoři byli, a protož že se jim widí, že pán z Rosenberka zbytečně ty věci před sebe béře; k tomu pán toto prawi: Že jest prwé na to nastaupiti nemohl, než až pánu léta dána byla, a w statek swůj se uwázal, a že jest za žiwnosti pana otce jejich pán z Rosenberka hned na to ráčil nastaupiti, jakž do saudu zemského obeslan býti ráčil, aby dosedl, že jest hned JMKé skrze supplikací pán oznámiti ráčil, pro kterou příčinu neráčí moci dosednauti do saudu zemského, totižto z příčiny místa swého a pana otce jejich, knížat; o čemž pan otec jejich dobře wěděl, že pán z Rosenberka tomu místa dáwati neráčí, a k tomu se i proti pánu strojil, přátely sobě jednal, což by se dostatečně prokázati mohlo;

1554. a w tom se na pamět JMKé pán táhnauti ráčí, že jest to tak, a že jest pán nic neobmeškal, a páni poručníci páně pánu jsau nic toho, což se poctiwosti páně a rodu i budoucích páně dotýče, obmeškati ani promlčeti nemohli; nebo jsau toliko statku páně poručníci byli, a ne poctiwosti; a bylili jsau relatoři, tedy jsau od osoby a statkůw swých byli, a též statků páně oc. Na poslední artikul žeby pan vládař i páně páni přátelé, kteříž jsau toho sněmu relatoři byli, neníčko proti relacím swým stáli, a to, k čemuž prwé swolili, bořiti by chtěli, a krále Maximiliana, kdyby ten sněm l. 49 měl w nic obrácen býti, o wolení královské připrawiti, pán z Rosenberka i se pány přátely swými toto za odpověď dáwati ráčí, že jsau se wždycky, jako na ctné a dobré pány a též jako na ctné rytíře náleží, chowali a chowají, jim knížatům z Plawna ani žádnému toho napřed nedadauce.

S těmito se všemi odpory tíž páni kommissaři w středu po sw. Bartoloměji šli jsau k JMKé, i ráčil jest JMKá pana Jana z Waldšteina a na Hrádku nad Sázawau, a s ním pana Jiříka z Gerštorfu, podkomořího králowství českého, k JMtí pánu z Rosenberka do zelené světnice poslati, s těmito řečmi: že jest JMKá všemu tomu, co sobě pán z Rosenberka do knížat z Plawna stěžowal, wyrozuměti ráčil, a že ráčí té wůle býti, mezi nimi přátelsky sám jednati, a nějakých cest k upokojení a srownání pohledati; však že za to ráčí pána žádati, aby pán sněmu se nedotýkal, ani do něho chodil, a knížata z Plawna že tolikéž učiní, a že i za to ráčí žádati, načem se stawowé snesau a w sněmu zawrau, aby k tomu také pán swolil. Pán z Rosenberka skrze též pány tuto odpověď JMKé dal, že čehož JMKá žádati ráčí, že tak učiniti chce; i nechodil pán do spěmu ani knížata z Plawna. I ráčil JMKá tu rozepři na sobě držeti až do čtvrtku před narozením panny Marie; na ten den pak ráčil jest strany před osobu swú královskou sročiti a před sebe obzwláště každú stranu we čtyrech osobách pauštěti. S knížaty z Plawna tito wstupowaly: pan Ličkowski, pan Petr Šwamberk, pan Karel z Žerotína; Wilém Klenowský; a se pánem z Rosenberka pan Břetislaw Šwihowský, pan Joachim z Hradce, pan Zdeněk Mezeřícký,

pan Jaroslaw z Pernšteina, pan Henrich z Šwamberka. Na- 1554.
posledy pak obědwě strany se všemi jejich pány a přátely
před sebe JMKá pustiti ráčil, a skrze nejvyššího pana su-
dího toto jest stranám oznámeno: Že jest JMKá s pilností
mezi stranami jednati ráčil, aby mezi knížaty z Plawna a
pánem z Rosenberka jakožto krewními přátely urownání
se státi mohlo; ale poněwadž obě dvě strany na swém
stojí, že JMKá ráčil jest té wůle býti, ty věci bedliwě
uwážíc, aby se žádné straně nic neublížilo, wypowiedí
sprawedliwau rozeznati učiniti; ale poněwadž powěťří mo-
rowé w městech Pražských se čím dále vždy wíce roz-
máhá, že býti ráčí té wůle, z Prahy sebau přeč hnauti; a
protož takowé rozepře knížatům z Plawna a pánu z Ro-
senberka odkládati ráčí až do swého zase na hrad Pražský
nawrácení; a po nawrácení zase JMKé na hrad Pražský
we třech nedělích pořád zběhlých aby strany před JMKau
se všemi potřebami stály, a tu že JMKá wyslyšice strany,
sprawedliwú odpověď a konec učiniti ráčí; a mezi tím
časem aby se k sobě strany pokojně chowaly a spolu
dobře byly jakožto krewní přátelé, a všech podstat proti
sobě hledati aby zanechaly. I ráčil jest JMKá po té řeči
od stolu wstáti a k stranám jíti, aby sobě rukau podaly;
wzawši každau stranu za ruku, podal jim w hromadu, řka,
aby spolu dobře byli.

Tito páni a přátelé ráčili podlé pána z Rosenberka
státi :

Předkem stawu panského:

Joachim z Hradce a na Hradci, Jaroslaw z Pernšteina
na Pardubicích, Břetislav Šwihowský, Jindřich Planský,
Zdeněk Mezerický, Henrich z Šwamberka, Jindřich Draho-
buzský, Lorenc Šlik, Jan z Říčán a na Kosowé Hoře,
Adam z Šwamberka, Zachariáš z Hradce, Šťastný Křínecký
z Ronowa, Zdislaw Zwířetický z Wartenberka, Jindřich
z Waldšteina, Jiřík z Waldšteina, Wáclaw z Waldšteina,
Fridrich z Waldšteina, Jan z Šelnberka, Wáclaw Šwihow-
ský, Zdeněk Zmrzlik, Jan Říčanský z Říčán a na Wšera-
dicích, Jan Humburk, item pan Adam z Šternberka, p.
Jan z Waldšteina, p. Jan Šlik, p. Jan stáry Říčaňský, Jiřík
Labunský, prokurator.

Stawu rytířského:

Jan Leskowec, Jan Jeníšek, Wlachyně Leskowec, Adam Koc, Jan Kalenice, Ladislav Běšín, Tobiáš Hřan, Jan Hřan, Woldřich Muchek, Adam Muchek, Hendrich Hozelaur, Jan Byšický purkrabě hradu Pražského, Jan Pešík z Komárowa a na Waldeku, Adam Ctínský, Zdeněk Wita, Michael Španowský, Fridrich Wojtř z Strakonic, Jiřík Čejka, Ondřej Nebřehowský, Křištof Koc, Jan Koc, Pawel Malowec na Zbraslawicích, Wilém Wojkowský, Pawel Kurka, Adam Budowec; item pan Brychnar, Bohuslaw z Šlejbor, Fridrich Bechyně, Beneš Wrš z Sádlna, Dworčický mladý od Soběslawě, Wita starý, Silwestr Mlázowský, Petr Hamza, Hynek Wamberský, Woldřich Wamberský, Jan Čabelický a na Teyně, Waleš Robmhap, Petr Robmhap, Suda, který na Zdechowiech, Petr Kekule, Adam Chanowský, Šebestian Kořenský, Bohuslaw Malowec, který na Wihlawech, Bohuslaw Malowec, který na Borotíně, Šebestian Leskowec, Wáclaw Leskowec, Tristran Předence, páni Janowští dva, pan Arnošt Witanowský, Petr Obytecký, Petr Zálužský.

Tito stáli se pány z Plawna:

Stawu panského:

Karel z Žerotína, Jaroslaw z Kolowrat, Ličkowský, heitman na Jochimthále, páni Kurcpachowé dva bratři, Albrecht Smiřický, Šebestian Šlik páně Joachima bratr, Petr z Šwamberka a na Ronšperce, Jan z Šwamberka a na Boru, Joachim z Šwamberka, Jan z Weitmile, Wolf Šlik; Wáclaw z Kolowrat jinak Mašťowský, p. Křištof z Donína, JMt nejvyšší purkrabě Pražský.

Z rytířstwa:

Pan písař nejvyšší, pan sudí nejvyšší, pan purkrabě Karlšteinský, Wilém Klenowský, Burian Trčka, Wilém Trčka, Jan Šlowský, Mikoláš Miřkowský, Jakub Hruška, Němec Reinšperger z Krásné Komory, Jan Žatecký, Jiřík Kokořowec z Plzenska, Florian Grispek, Fabian Šeinoch, Šebestian Šeinoch. Erazima řečníka jměli.

Další wznášení a supplikowání pana wládate takowé bylo:

Nejjasnější králi a pane, pane můj nejmilostiwější!

Jakož WKMt onehdejšího dne na jednu i druhú poníženú 1554.
 prosbu mů, což se té rozepře mezi pány z Plawna, purkraby
 w Mišni, a mnau dotýče, milostiwě jste se k tomu nakloniti,
 a mně některé prostředky, jakby táž rozepře mohla podlé
 sprawedlnosti swůj konec wzíti, předložiti ráčili; já pak,
 jakožto WKMt wěrný, poddaný a ponížený služebník, ta-
 kowěz prostředky jsem na milostiwů žádost WKMt pod-
 daně přijal, nad to wyše WKMt z milosti swé kráľowské
 to wšecko, jakým způsobem před se wzíti ráčíte, swými
 usty kráľowskými wšem stawům a obywatelům kráľowství
 českého při přítomnosti pánůw poslůw ze wšech zemí
 k tomuto kráľowství náležitých milostiwě jste oznámili rá-
 čili, s tím doložením, že takowú rozepři, prwé nežli se
 sněm zawře a relací podlé starobylého způsobu wykoná,
 o to sprawedliwý konec uděláte ráčíte; z kteréžto milo-
 stiwe péče, jakž může nejponíženěji býti, WKMt jakožto
 swému nejmilostiwějšimu králi a pánu poddaně děkuji, a
 po wšecky časy odsluhowati nepřestanu; a tak w tomto
 spisu WKMt a stawům kráľowství českého stížnosti swé
 poddané oznamujíc podávám.

A předkem WKMt a Wašim Mtem wšem stawům w milo-
 stiwe a dobré wědomosti jest, kterak předkowé a wšecken
 rod můj od Jich Mtí císařůw a králůw českých a wšech
 tří stawůw kráľowství českého před mnohými léty a pamětní
 lidskými jsau za služby swé wěrné, kteréž jsau Jich Mtem
 císařům a králům českým a wšemu kráľowství českému,
 nelitujíc hrdel, žiwotůw ani statkůw swých, wěrně, platně
 a užitečně činili, i tak z mnohých jiných příčin tím obda-
 řeni a k tomu připuštění, že jsau místa swá prwní (ten, kterýž
 jest byl správce a wládař domu a rodu Rosenberského)
 přede wšemi obywateli kráľowství českého při sněmích
 obecních, sjezdích, wolení Jich Mtí králůw českých, při
 korunowání, w saudech zemských, krále JMti radách, w re-
 lacích sněmowních i zemských, a tak při jiných wšech
 wěcech a potřebách zemských míwali, toho užíwali a ni-
 žádný jest předkům mým těch wšech let a časůw w to
 newkročil; a tak jsau wždycky toho w užívání byli: jakož
 pak slawné paměti král Wladislaw, když jest ráčil wymě-
 řowání o saudu zemském i jiných wěcech zemských s po-

1554. wolením a jistým vědomím všech tří stawůw na sněmu walném, kterýž tehdaž toho času pro též potřeby držán byl, činiti, wzhlédnauč JMKá i s Jich Mtmi stawy králowstwí na to, že předkové moji těch míst wždycky od starodáwna užíwali, ráčil jest w zřízení zemském starém obzwláštní nejeden artikul, kde rod můj swá místa jmíti jmá, ustanowiti, a na věčné budauci časy zříditi, a předešlá sedění a místa domu Rosenberskému majestáty i týmiž zřízeními zemskými milostiwě stwrditi; a všickni stawowé toho času za sebe a za swé dědice a budauci, což tak JMt král Wladislaw naříditi a ustanowiti ráčí, připowěděli zadost učiniti, a to na budauci a věčné časy pewně, stále a neporušitedlně zdržeti, jakž týž list w sobě šíře obsahuje a zawírá; kdež pak o saudu zemském hned w prwním listu w starém zřízení takto se slowo od slowa začíná:

Nejprwé král JMt jmá seděti na důstojenstwí stolice swé w saudu zemském, a u noh JMti nejwyšší purkrabě Pražský, a po prawé ruce králowské pán z Rosenberka, kterýžby w saudu sedal, a podlé něho nejwyšší hofmistr a tak dále, jakž též zřízení w sobě obsahuje, kteréž se na budauci a věčné časy učinilo, jakž pak JMt král Wladislaw to majestátem swým, kterýž také do zřízení zemského zapsán jest, milostiwě stwrditi ráčil.

Druhý artikul též w starém zřízení: Co se pánůw z Rosenberka dotýče, ten každý, kdoby z nich wládařstwí neb panstwí rodu z Rosenberka na sobě jměl, ten toliko jmá nade všemi úředniky zemskými sedati a místo swé jmíti; jiní všickni páni z Rosenberka mají sedati mezi jinými pány wedlé let.

A poněwadž pak WKMt i tolikéž Waše Mti stawowé králowstwí českého o tom vědomost jmíti ráčíte, že jsau toho předkové moji těch všech míst užíwali, a přitom od Jich Mtí králůw i wší koruny králowstwí českého zůstawování býwali; wšak což jest mi se w mých malých osíralých a dětinských létech na ublížení mé a všeho rodu mého beze všeho provinění stalo, nemohu toho dle powinnosti (poněwadž se wysoce mne a rodu mého dotýkati chce) pominauti, nežli WKMtí jakožto pánu swému a Wašim Mtem stawům králowstwí českého stížnost swú oznámiti a

předložiti, kterak já, jsa se panem Petrem Wokem, bratrem 1554
 swým, toliko já w létech šesti, a bratr můj we čtrnácti
 dnech stáří, po smrti pana otce swého pozůstalý, potom
 od pana Petra mladšího, strýce swého, wen z země na
 učení dán jsem byl (jsa stáří w létech jedenácti) k dů-
 stojnému knížeti a pánu, panu Wolfgangowi biskupu Pas-
 sowskému, hraběti z Salmu, ujci a příteli swému krewnímu,
 při kterémž jsem w swých mladých létech i také po smrti
 pana Petra strýce swého několik let pořád byl; tu jest
 předešlých časůw w těch mých mladých a osíralých dě-
 tinských létech (jsa tehdaž, jakž swrchu dotčeno, na učení
 wen z země dán), jakž toho zpráwu jmám, pan Henrich
 z Plawna, purkrabě mišenský, toho času nejvyšší kancléř
 království českého, jest se dožadował, aby míst knížetských
 zde w království českém užíwati mohl, kdež pak jakýmž-
 koli způsobem do zřízení zemského na weliké ublížení mé
 a rodu mého oba předešlé artikule z starého zřízení zem-
 ského jsau změněna; nebo w prvním artikuli postaweno
 jest, každé kníže před rodem mým aby swé místo w saudu
 zemském jměl; w druhém artikuli též doloženo jest, kde
 rod můj swá místa jmíti má chyba knížat, kteříž w Čechách
 jsau, ješto z tobo rozuměti se inůže, že pán z Plawna,
 purkrabě mišenský, tehdaž nejvyšší kancléř království
 českého, znaje to, že já i bratr můj w mladých dětinských
 a osíralých létech jsme, ani žádný z rodu našeho swých
 dospělých let že nejma, aby se o to zasaditi a takowé věci
 odpor učiniti mohl, toho času jest se dožadował. Neb tomu
 newěřim, aby se byl pán o to pokusiti směl, kdyby který
 tehdaž z rodu našeho swá dospělá léta jměl, nýbrž o WKMt
 jakožto o králi sprawedliwém a pánu swém milostiwém
 i o WMtech wšech stawích jiné naděje nejsem, než kdyby
 kdo z rodu mého jsa w létech swých dospělých, tomu
 odpor učinil, sprawedlnost rodu našeho by oznámil a oká-
 zal, že byste přitom rod můj milostiwě ráčili zachowati,
 a nikoli takowé zřízení, kteréž jest na welikú mú ujmu a
 wsemu rodu mému, dopaustěti ráčili změnňowati. Neb dotud,
 dokudž jsau předkowé moji w swých dospělých létech
 byli, při WKMt w službách a WMtech stawůw a potřebách
 zeuských we wšech a wselijakých prácech wěrně pracowati

1534. pomáhali, ani žádný z předkův páně z Plawna ani on pan Henrich, purkrabě mišenský, jsa tehdaž nejvyšším kancléřem království českého, o to jest nížadné odpornosti s předky mými (měw pod nimi swá místa) nejml, ani kdo toho žádati směl, nač jest, když jsme my oba bratři w dětinských a nedospělých létech byli, nastaupil. A poněwadž pak jsauce já se panem bratrem swým toho času w mladých, nedospělých a dětinských létech, nížadný odpor proti tomu ničemuž nemohw učiniti, tíž artikulowé na zlehčení a ujmu sprawedliwosti naší a všeho rodu našeho jsau do zřízení zemského zapsáni, k čemuž předkové moji ani my oba bratři nížadné nejmenší příčiny WKMtí jakožto pánu našemu nejmilostiwějšimu ani WMtem všem stawům, chudému ani bohatému, jsme nedali, ani toho, aby nám to, což jest předešle předkům našim od Jich Mtí cisařůw a králůw českých a všeho království českého nám (jakž wyš dotčeno) popříno a dáno, majestáty, zřízeními zemskými stwrzeno, odjímáno býti jmělo, nýbrž wždycky předkové moji k WMtí i wší koruně království českého poddaně, poslušně, služebně a k každé osobě obzwláště přátelsky se chowali, nelitujíce podlé Jich Mtí králůw českých i tolikéž WMtí jakožto pánůw swých milostiwých a vlasti swé, hrdel, statkůw i jiných všech wěcí wynaložiti, a všeho toho, což kdy na království české přicházelo, nésti a upřímně dopomáhati, jakž pak o tom WKMt i WMtí páni stawowé dobrou wědomost jmíti ráčíte, w jakých nejedněch prácech, službách Jich Mtí králůw českých a WMtí i zemských předkové moji jsau býwali, a já s bratrem mým tolikéž k WKMtí, jakožto ku pánu swému milostiwému i WMtem všem wždycky jsme se bohda wěrně, dobře a chwalitebně chowali, chowáme a bohda chowati budeme do našeho nejvyššího přemožení; po smrti pak pana Henricha z Plawna, purkrabí mišenského, někdy nejvyššího kancléře království českého, synowé a dědicowé jeho před WKMtí jsau již dokonce, nám to odjiti a w těch místech nad námi sedati chtěce, se postavili, kterúžto rozepři WKMt až posawád na sobě držeti ráčíte; ale my oba bratři, jakožto na onen čas osiřelí, nejmajíce nížadného, aby byl o to co říkati aneb nás zastati chtěl, a k tomu jsauce děti,

odpíráti nemohauce, ani co se o nás smýšlí, vědauce: jsem 1554.
té ponížené naděje, že WKMt, jakožto pán můj milostivý
i WMti stawowé na mě a rod můj toho dopustiti neráčíte;
nebo jest se to w tomto králowství nikdá prwé netoliko
rodu jednomu, ale nižádnému z obywatelůw nepřihodilo
a nestalo, aby o něm zřízení zemské bez wědomosti a
přítomnosti jeho předěláwáno na škodu a jinému k jeho
zwelebení býti jmělo, jakoby se tuto tau měrau, kdyby
swůj průchod jmiti muselo, což se jest (jak swrchu do-
těeno) nám w našich dětinských a osiřalých létech, nejma-
jice od žádného w tom opatření, stalo (sic). Nebo týmž
zřízením zemským starým, kteréhož my užiti žádáme, to
místo přední jinému wyměřeno není nežli rodu mému.
Také jiných žádných stawů wíce w tomto králowství podlé
swobod našich býti nemá a nemůže, nežli panský, rytířský
a městský, a ty tři stawy WKMt jako náš milostivý král
a pán při práwích, swobodách wždycky jste milostiwě zů-
stawowati ráčili. Tolikéž swobody a obdarowání králow-
ství českého od předešlých císařůw a králůw Jich Mti
slavných a swatých paměti a i od WKMtí toliko na tři
stawy a na žádná knížata aneb na čtvrtý staw knížecí se
newztahuje, ješto kdyby osobě knížecí co toho výšeji
nežli osobě z těch tří stawůw propůjčeno býti mělo, tu-
dížby čtvrtý staw mimo všecka obdarowání na ublížení
wšech obywatelůw býti musel, čehož mně dále wykládati
potřebí není; nebo WKMt i Waše Mti všickni stawowé,
cožby tu dobrého a platného zniknauti mohlo, tomu dobře
rozuměti ráčíte, poněwadž se tu netoliko mne a rodu
mého na ten čas dotýká, ale pod tím protržením i bu-
daucně stawu panskému a rytířskému a míst w úřadech
w sedání i jináče náležitých, jakž též úřady a místa wy-
měřeny jsau, na zlehčení dotýkati chtělo. A protož WKMtí
jakožto pána swého milostiwého poníženě a poddaně pro-
sím a Wašich Mti všech stawůw králowství českého, aby
to mně a rodu mému skrze WKMt a Waše Mti stawy krá-
lowství českého na tomto sněmu nynějším k náprawě při-
wedeno bylo, abychom při starém o rodu našem zřízení
zemském, též obdarowání zachowání a zůstawení byli; a
což jest na ujmu sprawedliwostem našim w našich mladých

1554. dětinských létech na dožádání pana Henricha z Plawna, purkrabí w Mišni, tehdáž nejvyššího kancléře království českého, se stalo a ublížilo, čehož jest nikdá bohda rod náš ani my nepotratili, ani k tomuto svolowali, aby na ublížení naše zřízení zemská o rodu našem proti našim spravedlivostem měla změněna a jinačena býti, té jisté naděje a dokonalé jsem, že WKMt jakožto můj milostivý pán a Waše Mti stawové království českého že mne a rod můj přitom jakožto jednoho z obyvatelůw milostiwě zůstawiti ráčíte: nebo pánům z Plawna a purkrabím mišen-ským, jakožto ujcům a přátelům krewním, toho všeho, čímž jsau od JMti Cisařské a swaté říše obdařeni, buď na knížetství aneb na jiné věci, rád přeji, aby swých míst, jakž jsau předkové jejich w swaté říši na sněmích aneb jináče užíwali: a také což předkové moji od Jich Mtí císařůw a králůw českých a wší koruny království českého jmají, a toho w tomto království w užívání byli, jsem té naděje, že mne také WKMt jakožto můj milostivý pán i Waše Mti všickni stawové přitom milostiwě zůstawiti a mně to a rodu mému k nápravě přiwéstí, což jest se tu nám ublížilo, ráčíte. S tím se se vším WKMt jakožto swému milostiwému králi a pánu a Wašim Mtem stawům království českého k spravedliwému opatření poraučím. Waši Mti

wěrný poddaný

Wilém z Rosenberka.

Odpověď knížat z Plawna.

Nejjasnější králi, pane, pane náš nejmilostiwější! Jakož WKMtí jest pan Wilém z Rosenberka spis podal, předkládaje, kterakby předkové a všecken rod jeho od starodáwna od Jich Mtí králů českých a všech tří stawůw království českého před mnohými léty a pamětmi lidskými za služby swé wěrné, kteréž králům českým činili, a z mnoha jiných příčin tím obdařeni a k tomu připuštění byli, že jsau místa swá prwní ten, kterýžby správce a vládař rodu a domu Rosenberského byl, přede všemi obyvateli království českého při sněmích obecních, sjezdích, wolení Jich Mtí králůw českých a při korunování, saudech, sedání w krále JMti radách, w relacích sněmo-

wních i zemských jmíti jměti, a toho všeho žeby JMt král Wladislaw slavné paměti i zřízením zemským všickni tři stawové to stwrditi a zapsati ráčili; pak w jeho létech mladých žeby oswiceny kníže pan Henrich, purkrabě w Míšni oc. pan otec náš milý, dobré paměti, jsa toho času nejvyšším kancléřem králowství českého, se dožádal, aby míst knížetských w králowství českém užíwati mohl, a žeby jakýmžkoli způsobem do zřízení zemského na weliké ublížení rodu jeho předešlého zřízení zemského dwa artikule měly změněny býti, a w prwním artikuli že postaweno jest, každé kníže před rodem jeho aby své místo w saudu jměl, a w druhém že doloženo jest, kdeby rod jeho swá místa jmíti jměl chyba knížat, kteří w Čechách jsau oc. vykládají: to, jakoby tu jemu a rodu jeho něco ublíženo býti jmělo, a po smrti pana otce našeho my žebychom jim pánům z Rosenberka to odjiti chtěli, a w těch místech nad nimi sedati oc. žádají WKMt a stawůw tohoto králowství, aby jemu a rodu jeho na tomto sněmu nynějším obecním k nápravě to přiwedeno bylo, jakž pak jeho spis a sepsání širšími slowy to všecko w sobě zawírá: i nejmilostiwější králi! nenadáli jsme se toho, aby pan Wilém z Rosenberka po smrti dobré paměti pana otce našeho, nejmaje sobě k tomu přičiny žádné dané, na důstojenství a poctiwosti knížecí nám sáhati měl; nebo by se to ukázati mohlo, že pan otec náš w potřebách pánům z Rosenberka wždycky wolný a prospěšný nacházeti se dal, zač bychom se wděčnosti wíce nežli takowé nepřizně nadáli. Ale poněwadž se pak pán z Rosenberka bez slušné přičiny k nám míti (chce), chtíc nám poctiwost knížecí odjiti; musíme pánu bohu to poručiti, a své poctiwosti, pokudž nám náležité, brániti a hájiti. A widí se nám, že pán z Rosenberka bezpotřebně na to nastupuje, a pana otce našeho dobré paměti po smrti jeho dotýká, jakoby při WKMt a stawích tohoto králowství něco neslušného wyžádati jměl, ješto tomu newěříme, kdyby pan otec náš dobré paměti žiw byl, aby pán z Rosenberka o to pokusiti se směl; neb my bohda pro pána z Rosenberka poctiwosti knížecí jako starožitná knížata říšská w říši i w tomto králowství a jinde užíwati budeme, tak jakž Jeho Welebnost Císařská a WKMt

1554. jako král Římský a kurfürštwé, knížata a jiní stawowé w říši pana otce našeho slawné paměti a nás za starobylá knížata wyswědčowati ráči, tolikéž a nicméně w tomto králowstwí českém WKMt jakožto král český a páni auředníci a saudcowé zemští a stawowé tohoto králowstwí českého to jsau všeco dobré paměti panu otcí našemu a nám jakožto dědicům jeho w tom králowstwí českém téhož důstojenstwí knížeciho, tolikéž místa i titule, jakž na knížata náleží, abychme užíwali, to příti a powoliti, a to všeco sněmem obecním, relacimi sněmowními, w nichž poručníci z Rosenberka i jiní přátelé jejich podlé jiných za relatory zapsáni jsau, zřízení zemským, psanými pod pečeti zemskou, nálezy w saudu zemském utwrditi a upewniti ráčili. Té celé nepochybné naděje jsme k WKMt jakožto králi křesťanskému a pánu našemu nejmilostiwějšimu, a též tak ku pánům a stawům králowstwí českého, což jste ráčili s bedliwým a pilným uwážením na sněmích obecních i jinak jednau ustanowiti a stwrditi, že pro pána z Rosenberka toho zase měniti a rušiti neráčíte; nebo kdyby toto na žádost pána z Rosenberka mělo změněno a zjinačeno býti, muselyby všechny sněmy i nálezy w nic obráceny býti; coby potomně z toho pojíti mohlo, to všeco WKMt též i stawowé tohoto králowstwí wyše a lépe, než my na tento čas pokládati chceme, znáti ráči. Však také těmi sněmy pánům z Rosenberka nic ujato není; nebo oni své místo mezi stawem panským mají; a také to nic nowého a prwé nebýwalého není; nýbrž od starodáwna ten pořádek w tomto králowstwí držán jest, že knížata místa swá při sněmích, w sedání w saudu, w radách při JMKé a jinak před pány z Rosenberka jmiwali, což se všeco ukazuje. Protož WKMt poníženě a poddaně prosíme, a celé té naděje k WKMé a stawům tohoto králowstwí jsme, že ráčíte na naši sprawedliwost i také na mnohé a užitečné služby, které pan otec náš WKMt a tomuto králowstwí, i na dobrodiní, které mnohým osobám w tomto králowstwí učinil, wzhlédnauti, a to, což z slušných, hodných a uznalých příčin jste utwrditi a upewniti ráčili, bez prowinění našeho odjímati, ani další w tom překážky činiti dopustiti neráčíte, neb by to welmi těžké a prwé neslýchané věci

nimi nastati chtěly, aby to, což tak jednau WKMtí a 1554.
 všemi stawy jest utvrzeno, bez přičiny změněno býti
 mělo, což slýcháno není, aby se předešle komu bez přičiny stalo, ani stawu panskému neb rytířskému; nežli kdož jest koli co při stawích buď w přijetí do stawu i jinak sobě objednal, při tom každý zůstawen jest; také my nicméně jiné nepochybné naděje nejsme. A my se wždycky a na budaucí časy službami swými poddanými a poníženými jakožto wěrní poddani, nelitujíc hrdel a statkůw našich, toho WKMtí odsluhowati chceme, a pánům stawům tohoto králowství všelijakým a vším dobrým přátelstwím odslaužíme a odplacowati budeme.

WKMtí

wěrní poddani

Henrich starší a Henrich mladší vlastní bratři,
 purkrabowé w Míši.

Druhý spis pána z Rosenberka, replika proti odpovědi
 Plawenských.

Nejjasnější králi a pane, pane můj nejmilostiwější a WMtí páni a stawowé králowství českého! Odpověď, kterúz jsau na stížnost a wznešení iné páni z Plawna, purkrabowé mišensští, WKMtí dali, té jsem porozuměl. A předkem kdež toho dokládají, že by se nenadáli, abych bez přičiny jich mně dané na důstojenství a poctiwost jejich knížecí sáhati jměl, a to žeby se ukázati mohlo, kterak pan otec jejich w potřebách předkůw mých wolný a prospěšný nacházeti se dal, jakž týž artikul šířeji w sobě obsahuje; i hned z prwupočátku, nejmilostiwější králi, jakž jste WKMtí tutu rozepři skrze vydané osoby k jednání a k rownání podati ráčili, zjewně před týmiž pány jsem se slyšeti dal, i tudíž teď nyní w spisu a stížnosti své prwní, kterúz jsem WKMtí a WMtem všem stawům podal, oznámil i ještě oznamuji, že já pánům z Plawna, purkrabům mišenským, jakožto krewním přátelům swým, toho všeho, čím jsau od JMCé též od WKMtí jakožto krále Římského i ode všech stawůw swaté říše obdařeni, buď na knížetství neb jiné věci, aby toho na sněmích i jiných věcech říšských užíwali, rád přeji, nic jim w to nesáhajíc, ani jaké překážky činíc; já pak nic jiného i s rodem mým

1554. nežádal jsem a nežádám, než abych při tom, při čemž jsau předkové moji od Jich Mtí králů českých a vši koruny království českého obdařeni, sněmy, zřízeními zemskými stvrzeni, w království českém užíwati mohl; jakú by pak pan otec jejich rodu mému wolnost a prospěšnost činiti jměl, o tom wědomosti nejímám; však jestli že jsau jaké prospěšnosti předkům a rodu mému činěny byly, za to jest odměňování se činilo, a cožby se také prokázati mohlo; jaké jest mi se pak dobré přátelství od téhož pana Henricha z Plawna, purkrabí mišenského, w mých mladých osiřalých létech stalo, a oč by mě a rod můj připrawiti chtěl, to se nyní w skutku nachází. Že pak páni z Plawna, purkrabové mišenští, WKMtí a WMtem stawům to tak předkládají, jakobych já beze vši příčiny jim poctiwość knížecí odjiti chtěl, pánu bohu to poračejíc, a jakobych bezpotřebně po smrti pana otce jejich dotýkati jměl, a že tomu newěří, tím dokládajíc, kdyby pan otec jejich žiw byl, abych se o to pokusiti směl, a že oni pro osobu můj poctiwość knížecí w říši i w tomto království i jinde užíwati budau, jakž jsau je JMCá, WKMt i stawowé říše za knížata wyswědčili: i jak osoba má ku pánům z Plawna, purkrabím mišenským, wždycky se ohlašowala, všech míst w říši, poněwadž říšská knížata býti se prawi, jim přejíc, oznamowala, to jste WKMt i WMti stawowé již nejednau při jednání i w spisích mých slyšeti ráčili; však páni z Plawna, purkrabové mišenští, nechťejí se natom nasytiti, aby těch míst jakožto knížata říšská w říši užíwati mohli, nýbrž i o místo mé od Jich Mtí králů českých i vši koruny království českého mně dané, mě a rod můj připrawiti usilují, čehož jsem se od pana otce jejich i také od nich nikdá nenadál, jsa sebau jist, že jsem jim jakožto pánům přátelům svým krewním nižádné příčiny nedal; o to pak abych se za žiwnosti pana otce jejich pokusiti nesměl, na pamět WKMtí jako pána swého milostiwého se poníženě táhnu, že za žiwnosti pana otce jejich nejedno psaní jste mi, abych do saudu zemského dosedl, učiniti ráčili, kdež pak swé ponížené psané odpowědi i také supplikaci tolikéz austně u Wídni i jinde o to, z kterých příčin, poněwadž jest mi mé místo, kteréhož že

jsem bohda ničímž nepotratił, odjímati by mi se chtělo, 1554.
sedati tam mně možné není, WKMtí poddaně jsem oznamoval, co se i při kanceláři české najíti může; a kdyby pan otec jejich do tohoto času žiw byl, a předce místa mého užíwati chtěl, tolikéž s pomocí pána boha místa swého, které jest mi od Jich Mtí králůw českých a wší koruny králowství českého dáno, panu otci jejich podle sprawedlnosti bych bránil a tomu odpor učinil. A jakž oni páni z Plawna, purkrabowé mišensští, hlásající se knížata říšská, swých míst w říši swaté užíwati chtějí, tak já podle obdarowání a wyměření Jich Mtí králůw českých a wší koruny králowství českého také pro osoby pánů z Plawna, purkrabi mišenských, w králowství českém bohda užíwati budu.

Na tom pak páni purkrabowé w Mišni nejwětší grunt swůj zakládají, oznamujíc, že nic méně WKMt jakožto král český, páni auředníci a saudcowé zemští a stawowé tohoto králowství to všecko panu otci jejich a jim jakožto dědicům w tomto králowství důstojenství knížecí, místa a titule powoliti, sněmy obecními, relacemi sněmowními, w nichžby poručníci moji i jiní přátelé podle jiných za relatory zapsáni byli, zřízením zemským, nálezy w saudu zemském dáti a utwrditi ráčili, a žeby tudy, kdyby se to zjinačilo, předešli sněmowé i nálezy měniti se museli. I WKMt ráčili jste tomu milostiwě porozuměti i WMti wšickni stawowé králowství českého, kterak w mých mladých osiřalých létech mně místo mé, kteréž jest předkům mým, jakž již mnohokrát oznámeno, beze všeho prowinění na dožádání někdy pana Henricha z Plawna, purkrabi mišenského, toho času nejwvyššího kancléře králowství českého, wzato býti chtělo; a oba artikulowé zřízení zemského, které se na wěčné a budaucí časy wztahují, jsau změněna a jináč předělána na škodu a ublížení rodu mého, ješto kdybych já léta swá aneb někteří z rodu mého byl jměl, tomu bychom místa nedali, WKMtí jakožto pánu našemu milostiwému i WMtem stawům sprawedlnost naši ukázali, té jsem jisté naděje, žebyste rod můj milostiwě přitom zanechati ráčili; ale jsauce toho času děti a sirotci, ničemu tomu jsme odpírati nemohli. Abych já na

1554. ty sněmy a nálezy, kteréž tu jsau předešle učiněny, ty aby k zrušení přijiti měli, aneb komu koli jinému aby se w tom jaké změnění aneb skrácení státi jmělo, nastupowal, toho jste WKMt ani WMti stawowé slyšeti neráčili, než toliko w tom, což se rodu mého dotýče, a w mých mladých dětinských létech co jest se stalo a přitrefilo, to aby k nápravě přiwedeno bylo. Nebo podlé starobylého způsobu králem Wladislawem ustanoweného a stwrzeného, ni žádnému jinému propůjčeno není nález wynášeti nežli stawu panskému a wládyckému, a tak se zachowáwá, že panský a wládycký potaz a ne knížecí wynášejí, ješto kdyby kterážkoli knížata w saudu sedati měli, i z toho ze všeho by sjíti muselo. Poručníci pak i jiní přátelé moji podlé jiných že jsau za relatory zapsáni byli, chtějice páni purkrabowé mišenští něco toho na pomoc bráti, i WKMt i WMti stawowé w těch we všech sněmích, kteréž jsau těch let, jakž jest též zřízení předěláno, byly, najiti neráčíte, aby kde poručníci moji na místě mém aneb rodu mého za relatory býti měli; než býwali jsau oni relatorowé od osob swých, jako ti, jsauce w tomto králowství obyvatelé, jmajice swé statky vlastní, tu jsau se w těch místech, kdež náleželo, zapisowati dali a relatory býwali. Nebo kdyby na místě rodu mého k tomu něčemu se přiznáwali, relatoři býwali, tehdy by přede všemi zapisowati se dali; a kdyby i pak k tomu něčemu se přiznáwali, čehož se nenajde, tehdy jsau tím mně a rodu mému mé sprawedlnosti nic ublížiti nemohli; neb jsau oni poručníci moji ne nad poctiwostí rodu mého nežli toliko nad statkem mým byli ustanoweni, a ni žádný poručník, cožby se k poctiwosti rodu wztahowati mělo, na škodu sirotkům nic toho obmeškati a potratiti nemůže. Nebo jakž způsob s strany poctiwosti w tomto králowství se chowá, to jest všecko zřízením zemským, na kteréž se táhnu i také prokazowati se bude, wyměřeno. Jestliže pak páni z Plawna, purkrabowé mišenští, k těm pánům, že jsau se za relatory postawowali, toho co k nim mluwiti chtějí, beze wší pochybnosti, že na to slušnou odpověď jmiti budau. S strany pak wynášení nálezůw w saudu zemském páni z Plawna, purkrabowé mišenští, nikoli toho neprokáží, aby kdy

který pán z Plawna, jakž jsau do tohoto království přijati, kdy 1554.
nad kterým pánem z Rosenberka, kterýž vládařem domu Rosenberského byl, sedati aneb místo jmiti jměl, tolikéž ani pan otec jejich; nýbrž to se ukazuje, že jsau vždycky páni z Plawna, purkrabové mišenští, i tolikéž pan otec jejich, pod pány z Rosenberka v relacích sněmowních, w saudu zemském, krále JMti radách sedávali, a netoliko pod rodem mým ale i pod jinými rody zde w království českém jsau sedávali, nálezy vynášeli, a místa swá po létech, jakž řád w stawu panském ukazuje a wyměřeno jest, jmiwali, což se také ukáže.

Wykládají pak to páni z Plawna, purkrabové mišenští, že těmi sněmy mně nic ujato není, poněwadž své místo mezi stawem panským jmám, nýbrž že od starodáwna pořádek w tomto království držán byl, že při sněmích, w saudu zemském, w radách při JMKé knížata před rodem mým swá místa jmiwali. I nejmilostiwější králi a WMti páni a stawové, již tomu milostiwé a dobře porozumíwati ráčíte, jakými mnohými spůsoby páni z Plawna, purkrabové mišenští, by mne rádi o místo mé připravili, ješto kdyby byly dsky neshořely, ku pádu nepřišly, mnohé věci a paměti byly by se našly a ukázaly, jak a kterak jsau se ty všeccky věci dály; však WKMt a WMti stawové milostiwé o tom wěděti i slýchati jste ráčili, což se w pamětech a privilegiích najíti může, že předešlých dáwných časůw a let netoliko tři stawové ale i čtvrtý jakožto staw duchowní též býwal; arcibiskupové jsau své hlasy jmiwali, království české mnohými jinými věcmi jest roztržité bylo, a mnohé různice jsau o sedání w sněmích, w saudích zemských jmiwali, ješto z toho jeden staw proti druhému jsauce se pozdwihowali, jakž by se to všecko, kdyby dsky nebyly shořely, pořádně a mnoho prokázat mohlo. I chtějíc JMt král Wladislaw slawné paměti takové všeccky a všelijaké různice w mír a pokoj mezi stawy na wěčné a budaucí časy uwěsti, ráčil jest o všech a všelijakých věcech na sněmu walném to naříditi, a na wěčné a budaucí časy ustanowiti, kdež jsau stawové připowěděli od sebe i potomkůw a budaucích swých, to stále, neporušitedlně zdržeti, i také jak saud zemský osazowati se jmá,

1554. naříditi, a rodu mému přední místo nade všemi obyvateli království českého ukázati, jakž též zřízení w sobě ukazuje, kteréhožto místa rod můj w sněmích, w saudu zemském, krále JMti radách, w relacích bez překážky užíwal jest, ani žádné odpornosti o tom jest nejměl, ješto kdyby král Wladislaw slavné paměti a stawové království českého byli ráčili za dobré a užitečné znáti, byliby ráčili pánům z Plawna aneb stawu knížecímu místo ukázati, však ničehož toho se nestalo, nýbrž beze wší pochybnosti předkové pánůw z Plawna, purkrabowé mišenští, jsauce již w království českém, toho všeho činiti a ustanowiti pomáhaři, a tak podle jiných obywatelůw za sebe i dědice swé tomu všemu, což tak král Wladislaw nařídil, slibili zadosti učiniti, ješto tehdaž bylo jim zapotřebí, chtěli jsau místa nad rodem mým užiti, se ohlásiti a o to mluwiti, a aby takowé nařízení na věčné a budauci časy se nestalo, toho brániti. Ale však před tím zřízením i potom od počátku, jakž jsau do země přijati, toho neukáží, aby kdy který nad vládařem domu Rosenberského sedati a swé místo jmíti měl, aneb nálezý wynášeti měl, nébrž to se prokazuje, že wždycky od prwopočátku páni z Plawna, purkrabowé mišenští, pod pány z Rosenberka jsau sedali a místo swé jměli. Žeby pak toho něco se snad najíti mohlo, jakoby knížata před rodem mým sedati měli, to jest (ač jestli že se najde) za příčinau se státi muselo, aneb někdy snad synowé krále Jiřího aneb wnukowé jeho jakožto krále českého snad jsau sedawali, býwawše gubernatorowé, heitmané a mistodržící Jich Mti králůw českých, ješto se k tomu ničemu přirownati on pán z Plawna nemůže; nebo pan otec jejich ani oni, páni z Plawna, w takowých úřadech nebýwali a nejsau.

Naposledy páni z Plawna, purkrabowé mišenští, WKMtí za to žádají, aby při tom zůstaweni byli, co jest jim jednau dáno; neb žeby to těžké věci byly, což se jednau tak stwrdí, bez příčiny aby změněno býti jmělo, což že slycháno není, aby se stawu panskému aneb rytířskému stalo, tím dokládajíc, kdož jest koli co při stawích buď w přijetí do stawůw i jinak sobě objednal, při tom každý že jest zůstawen byl; i nejmilostiwější králi a WMtí páni

stawowé králowství českého, poněwadž páni z Plawna chtějí 1554.
toho, což jest mi se w mých malých a osiřalých létech
stalo a do zřízení zemského zapsáno, k ublížení rodu
mého užiti, čím wíce a wýše já nemám sobě stěžowati, co
jest králem Wladislawem a stawy králowství českého pře-
dešle mně a rodu mému dáno, zřízenímí zemskými a ma-
jestáty předešlých králůw i WKMtí stwrzeno, aby mi odji-
máno býti mělo? nýbrž já WKMtí jakožto krále a pána
swého milostiwého a WMtí wšech stawůw za to, aby mi
to k náprawě přiwedeno bylo, a při předešlém zemském
zřízení, kteréž se na věčné a budaucí časy stalo, abych
zůstawen byl, poníženě žádám, neb WKMtí i WMtem wšem
stawům k tomu, abych těch míst w sněmích, w sedání
w saudu zemském užiti neměl, předkové moji nikdy jsau
nejmenší příčiny nedali, ani toho ničímž nepotratili, nýbrž
wždycky jsau se wěrně, poddaně k WKMtí a králowství
českému chowali. Neb by to věci žalostiwé a nikdá ne-
slychané byly, aby zřízení zemské w mladých a dětinských
létech, když kdo ani k tomu nic říkati ani se o to zasa-
diti může, na ublížení mělo změnňowáno býti; nebo i jiní
rodowé tak swé řady dědičné a místa wyměřená w saudech
zemských jako páni maršálci i jiní jmají, ani žádnému
nerčili w mladých a osiřalých létech jeho, ale w dospělých
odjímano nebylo a není, aniž muž býti, nýbrž každý přitom
zůstawen jest; i já též té poddané a ponížené naděje jsem,
že mne při tom WKMt i WMtí páni a stawowé zůsta-
witi ráčíte.

A poněwadž pak, nejmilostiwější králi i WMtí páni a
stawowé, jak předkové moji těch míst vždycky jsau uží-
wali, a přitom od Jich Mtí králůw českých i wší koruny
králowství českého zůstawowání býwali, a jakým způsobem
pan Henrich z Plawna purkrabě mišenský, tehdaž nejwýšší
kancléř králowství českého, w mých mladých a osiřalých
létech do zřízení zemského za kníže wepsán jest, tomu
jste milostiwě porozuměti ráčili: nebo i to se ukazowati
bude, že předkové páni z Plawna, purkrabowé mišensští,
když jsau na žádost jejich do králowství českého přijati
byli, ne za knížata, nežli za pány z Plawna jsau přijati,
na ten způsob zawazující a poddávající se za many

1554. i s budaucími swými do králowství českého; w kterémžto způsobu a stawu panském mnohá a dlouhá léta před stem nebo dvěma sty býwali, i též pan otec jejich tomu nic neříkaje, nýbrž w sněmích, radách, w relacích, w saudech zemských za staw panský pod rodem mým a jinými pány jsau sedávali, za relatory odbýwali. Neb by to již věci těžké byly, aby někdo z říše aneb z jiných zemí za mana aneb jináč za obywatelē do králowství českého na žádost přijat byl, potom o to usilowal, aby nade všemi obywateli swá místa a hlasy sobě dowéstí a jmíti mohl. Nebo, milostiwý králi a WMti páni a stawowé, i toto milostiwě považiti ráčíte, že to není slycháno, aby osoba jedna dwú míst a hlasú w jiných zemích a králowstwach užiti chtěla, jako páni z Plawna, purkrabowé mišenští, w říši sedati, míst, hlasu oc. a zde w králowství českém tolikéž nejpřednějších míst a hlasú by užiti chtěli, ješto takowým způsobem, kohožby koli JMCá podlé mocnosti swé císařské za kníže, buď cizozemce, kterýžby potomně sem se přibral, aneb zde w králowství českém wyzdwihl a knížetstwím obdarowal, tehdy by ten každý nade všemi pány úředníky zemskými, též nade mnau a rodem mým we všech místech králowství českého užiwati a sedati by chtěl na welikú ujmu všech obywatelů králowství českého privilegium a swobodám našim, poněwadž ne více nežli tři stawowé zde w králowství českém jsau, býti by muselo, což WKMt wždycky jste ty tři stawy při tom milostiwě zústawowati ráčili, a král Wladislaw slawné paměti téhož předešlého času úřady zemské, kde kdo seděti, místa míti na budaucí časy, i také kolik osob w témž saudu zemském stawu panského a rytířského sedati má, rozdělití a na budaucí a wěčné časy, též i relatory ke všem wěcem zemským i jiným toliko panskému a rytířskému stawu to učiniti a ustanowiti ráčil, ješto jináče kdyby se změňowati to mělo, na weliké ublížení stawu panskému i rytířskému býti by musilo. A tak nejmilostiwější králi i WMti všickni páni stawowé již tomu milostiwě jste porozuměti ráčili, a že z té důležité potreby — neb mi se znamenité věci, mne a rodu mého dotýkati chce — na to nastupuji, poněwadž předkům mým od Jich Mtí králůw českých i wší koruny

království ta místa, aby nad obyvateli království českého sedali a místa svá měli, milostivě jsau ustanowiti a popříti ráčili, a předkové moji nikdá jsau toho bohdá nepotratili, aby těch míst w sněmích, saudech zemských, při wolení a korunowání králůw českých užíwati neměli, a pánům z Plawna, purkrabům mišenským, postupowati. Nebo od přijetí sem pánů z Plawna, purkrabů mišenských, do tohoto království nikdá místa nad rodem a předky mými jsau neměli, nýbrž pod předky mými sedávali, též w saudech zemských nálezy předkové moji i jiní rodové jsau wynášeli, při wolení králůw českých též své hlasy přední, i při korunowání we všech ceremoniích přednost jsau předkové moji (o čemž WMtem stawům dobře vědomo) jmiwali a toho užíwali, jakž se pak na milostiwú pamět WKMTi poddaně táhnu, když jest bylo při šťastném korunowání WKMTi, při kterémž jsau knížata říšská, markrabové, knížata slezská byli, však w tom, což jest náleželo při témž šťastném korunowání království českému a jich starobylým pořádkům, rodu a předkům mým w nic jsau newkračowali, ani co toho před sebe proti předkům mým berauce. Také knížata předešlí, kteříž jsau w království českém byli a ještě jsau, jakožto kníže Arnošt baworské, kterýž znamenité říšské kníže jest, nikdá jsau na to nenastupowali, nýbrž tomu všemu podnikujíc, to což tři stawové království českého kdy swolili a w starobylém spůsobu mezi sebau buď při saudu zemském aneb jinaké jmiwali, podnikali a podnes podnikují, znajíce to, že jim tu nic nenáleželo a nenáleží.

A protož z těch ze všech příčin té jsem ponížené naděje k WKMTi jakožto králi a pánu swému milostiwému i do WMti všech stawů království českého, že mě a rod můj přitom milostivě zůstawíte a mně to k náprawě přiwěsti a nad privilegii, swobodami, ztíženými zemskými království tohoto milostiwú ruku swú držeti ráčíte. A poněwadž pak páni z Plawna, purkrabové mišenští, zase na tuto mau stížnost, kterau WKMTi podávám, odpověď swú dáti mají podlé milostiwého WKMTi powolení a toho dopuštění, budeli toho potřeba co dále k odpovědi jejich buď na WKMT neb na WMti stawy království českého

1554. wzněsti, k tomu mluwiti, to sobě wždycky, pokudž potřeba má kázati bude, pozůstawuji. S tím se WKMtí jakožto králi a pánu swému milostiwému a WMtem stawům poručena činím.

Dále při l. p. 1556, kterak pánu s Plawenským saud osazen, s celau tau rozepří a akci i wypowiedí najde se.

Léta páně 1554 pan wládař patenty swými do měst a městeček swých znáti dáwati ráčil o snešení sněmowním, aby wěděli poddaní, kterak se w tom míti.

1. Aby posudní vybírali od sw. Hawla příštího až do tří let po 2 gr. č.

2. Robotní a nádenní lidé aby od swých pánů listy jměli.

3. Cikáni aby trpíni a přechowávání na panství nebyli. Datum w Krumlowě w auterý po sw. Lambertu.

W příčině fedrowání města Krumlowa potřebami živnými pán do richtářství po panství takowá poručení wydati ráčil:

Wilém z Rosenberka.

Přízeň má, opatrný richtáři milý! Jakož jest lůni w tom richtářství tobě poručeném poručeno a rozkázáno bylo, aby všickni sausedé ničehož, což prodajného jmají, budto obilí wšeliké, sýry, másla, slepice, kuřata, wejce i jiné, cožkoli prodati mají, jinam newozili, nenasili ani doma neprodávali, než aby se s tím se vším na Krumlow obrátili, pod skutečným trestáním i také pod pokutau neodpustitelnau; i bylo jim létos, když dila přišla, to prominuto, aby nebyli powinni tím, až zase po dělich bude. I poněwadž již pán bůh ráčil to dáti, že jest po dělich, i také že jsau sobě lidé již zasili, jest mé přísné poručení, aby jim rozkázal, aby jeden každý na každý čtvrtek do Krumlowa, jakž prwé, s wěcí prodajnau přijel neb přišel, a jinam nikam nežli do Krumlowa neprodával, pod skutečným trestáním i pokutau, jakž prwé naříženo jest; nebo se budau zapisowati tím způsobem jakž prwé. Nebo i toho zpráwu jmám, že mnozí do jiných měst prodávají, ješto budeli kdo w tom postižen, bude mu wšecko pobráno, a k tomu skutečně trestán. Protož jest mé poručení, aby jim to všem wůbec i každému zwlastě bedliwě předložil, aby se wěděli čím sprawiti, škody i trestání uwarowati. Datum na Krumlowě w pátek po sw. Diwiši l. uts.

Toho roku oc. 54 král Ferdinand z Čech zase do 1554. Wídně se obrátiv, pak měsíce Listopadu wzal před sebe cestu do říše, k Linci jew a potom odtud do Augšpurku, za nímž tam i pan Wilém z Rosenberka wyprawil se w druhau neděli adventní, a w tom čase arcikníže Ferdinand byl w Wídni, a turnaj o masopustu rozpisowal.

W auterý po sw. Kateřině pan Wilém z Rosenberka, než do říše jel, se pány přátely swými na Hradci se shledaw, s nimi radu o swú při, která jměl s knížaty z Plawna, držel, jenž byli tito: nejvyšší pan kancléř králowství českého pan Joachim z Hradce, pan Henrich z Šwamberka, p. Jan Říčanský, p. Jan z Šwamberka, p. Zachariáš z Hradce, p. Wilém Přech, p. Jan Leskowec, p. Adam Koc. A poněwadž swědomí dle wyvýšenosti a starožitnosti rodu swého netoliko w Čechách, w Morawě i w říši, anobř i w Italii při páních Ursinich potřebowal, krále za připsání, aby mu vydána táž swědomí byla, požádal. Odporná pak strana, bywši w Plzni, jměla při swé straně nejvyššího pana purkrabí Pražského a pana hofmistra i s panem písařem zemským, a tam spolu radili se.

Již těch let pan wládař, ač mladý pán, však rozumný, spráwný a vážný, weliký zřetel u všech stawů králowství českého jměl. K dotwření toho jen cedulku pana Ladislawa z Lobkowic, maršálka dworského, tuto slovo od slova z listu jeho, když o propuštění nějaké osoby pan wládař žádal, wpiši takto: Ač, můj milý pane a příteli a šwakře, manželka má sobě do té jistě Anny nemalú stížnost klade, že jest jí ze dwora ušla, a přitom i jinú dèwečku odwedla; však proto nicméně, poněwadž tak jimiti ráčíte, tak se dle žádosti Waši státi má.

25 Novembris byl pan wládař se paní máti, se panem Henrichem z Šwamberka a manželkau jeho při swatebním weselí na Hradci, a ráčil tu od neděle den sw. panny Kateřiny až do pátku den sw. Ondřeje zůstati, jměw koní 106.

Léta páně 1555.

1555. Při času nowého léta předeepsaného pan vládař od arciknížete Ferdinanda do Plzně, kdež tehdaž arcikníže býti ráčil, obeslán z příčin obzvláštních potřeb krále JMt i také za příčinou nějakých neswěcených kněží, že na ně saud osazen byl, aby tam dal se najíti we středu po nowém létě. Pán k tomu času pro nedostatek zdrawi dostačiti příjezdem swým nemohl, nežli po některém dni, nejprw předeslaw do Plzně Humpolce, aby pána hospodau, wínem i jinými potřebami opatřil, sám také 8 dne Januarii za ním wyprawiti se k Prachaticům, potom k Nepomuku, a odtud do Plzně we čtvrtek dne 10 Januarii přijeti ráčil.

Bywši paní Anna Rosenberská z Rogendorfu w Šteyru u pana Hofinana a paní sestry swé paní Potenciany, manželky páně, nawrátiti se ráčila zase na Krumlow i se panami šlechticnými, dcerami swými, w auterý před sw. Fabianem a Šebestianem, a tehdaž pana vládaře doma nebylo.

5 Februarii w říši sněm w Augšpurce začal se, na nějž k císaři Ferdinandowi nejprwé přijeli kníže würtensberské a kníže baworské.

W neděli a poslední dni masopustní bylo konáno swatební weselí na Krumlowě od pana vládaře Křistofowi Pergarowi dwořenínu, panu ženichowi, a paní Margaretě Polchingerin, newěstě, byw tehdaž panem hospodářem na témž bradu pan Henrich z Šwanberka, a kázal dáwati dosti jísti i píti; nebo bylo z čeho. Přitom konány rozličné kratohwile, turnajowé a střelby, wystrílewsé některý centněř prachu, dosti bylo, by nepřátelé před Krumlowem leželi; wyprawowaw tehdaž pan vládař troje weselí swatební.

W neděli den sw. Matěje JMt arciknížecí držel toho dne w Plzni turnaj přes planky, a wedl při swé straně 10 koní w barvě čerwené, a na to pozlátka na deky. Proti němu s druhé strany pan Jaroslaw Smiřický wedl též 10 koní w barvě brunátné a na nich postříbřené, a každý z nich běhal do sedmi ran. Nejprw běhal JMt arcikníže, proti němu pán Smiřický; ale arcikníže zlámal čtyry dřewa, a pán Smiřický též čtyry. Potom po nich běhali pan Joachim Šlik a Štampach; zlámal pan Joachim Šlik dřevo,

a Štampach čtyry, a tak jest uhozen pan Jáchim Šlik, že 1555.
wíce honiti nemohl. Po nich běhali Krístof Markwart
s Jablonským; zlámali po několika dřewích. Po nich běhali
pan Šebastian Šlik s Julusem Wlachem, který při arciknížeti jest, toliko jednu ránu na sebe udělali; uhodil Julius Wlach pana Šebastiana Šlika, až mu urazil přední kus zbroje, že více honiti nemohl. Po nich běhali Malwic s Šebastianem Šenochem; Malwic zlámal čtyry dřewa a Šenoch dvě. Po nich běhali Wilém Miřkowský s Posidowským, který při arciknížeti jest; Miřkowský zlámal tři dřewa a Posidowský jedno. Po nich běhali pan Košátecký z Kolowrat a doktora Gallusa syn; zlámali po jednom dřewě, po nich kteří jsau běhali, nic nedowozowali. Než naposledy u folium JMt arcikníže zlámal 18 dřew, že jich žádný více nezlámal, a potom u večer, když danky rozdávali, dali přední dank Malwicowi a druhý JMt arciknížeti.

Frái-turnaj druhý.

W pondělí po obědích, než turnaj byl, JMt arcikníže darowal panně newěstě koflíky dwa, jeden na druhém, a pan Ungnad otec její darowal jí řetěz a list wěnný. Potom se wyprawili do turnaje, a w něm jsau byli dwa mentenadores tito: pan Krístof Zajíc a Ctidruh Chlum, a proti jim dvěma byly tyto osoby: JMt arcikníže, p. Lacek z Šternberka, p. Košátecký, Wchynský mladý, Krístof Agrešt Wlach, Hobortar, Malwic, pan Jaroslaw z Kolowrat, Wilém Miřkowský, Andre Teufel, pan Šebastian Šlik, Jiřík Jablonský a pan Šebastian Šlik (sic), ti dwa se wyprawili do turnaje po polsku s trubačem; sukničky na zbroji měkké i wartířové jejich tělné a bílé barwy. Potom pan Ungnad přijel po husarsku w barvě, a před ním jeli dwa synové jeho a jiní dwa, měwše s sebau w ruce rozžžené swíce. Běhal pan Ungnad, zlámal o Chluma dřewo; nebo jsau prwé s sebau srozumění jměli; neb pan Ungnad žádné zbroje na sobě nejměl, než toliko w své merhowané aksamitové župici byl a w barvě. A když bylo folium, s každé strany bylo jich po sedmi osobách bez špisůw, toliko s kordy se tlaukli; a když jich bylo dwa tři na jednoho, tehdy pan Ungnad přiběhl s palcátem, pomohl jej tlauci a bítí pozadu a tak se z toho turnaje rozjeli; a když bylo

1555. po večeři, rozdávali danky. Přední dank dali Jiříkowi Jablonskému, že jest své tři špisy pořad zlámal, a druhý dali Krištofowi Agreštowi Wlachu, že jest se kordem dobře pral, a třetí dali Cidruhowi Chlumowi, že nejvíce dřev zlámal.

W auterý nebyl žádný turnaj. Než hned po večeři byl mumraj, a w tom mumraji bylo osm osob. Jich čtyři byly připraveny co bohyně, majíce na twáři larwy a wlasý dlouhé žluté a na hlavě wěnce zelené z pušpánu, a sukně tykytové bílé a při nich rukávy z kůže žluté a nohawice též žluté, a měly w pravé ruce střely bílé a w lewé okrauhlé terče postříbřené, a druhé čtyry měly na sobě z telecích koží čepice a w larwách též u wěncích pušpánových, a připraveny byly k wodním mužům nápodobny. Kabáty na sobě měli žluté, tak přistrojeni, coby nazi byli a pludrhozy z telecích koží chlupaté a na nohách punčochy zelené, a swice zelené w rukau nesli připravené, coby nochtlicht byl; když ji wystrčil rukau nahoru, wysel z ní oheň. I šli jsau spolu bohyně po pravé straně a wodní muži po lewé, a tancem wlaským šli; když přišly před fraucimor, poklonili se; potom šly-samy čtyry bohyně, a přinesly newěště munšanc; podruhé šly k panně Lukšance, také munšanc přinesly; potom odešly k paní z Waldšteina; i potom šli ti čtyři muži wodní, a přinesli panně Filippině munšanc, a ty čtyry bohyně stály; a když po munšanci bylo, šly s pannami k tanci; potom wodní muži i bohyně samé wlaské tance tancowali. Potom když po tanci wlaském bylo, ti čtyři wodní muži šli přeč, a ty čtyry bohyně tu zůstaly, a tak ten večer žádného mumraje nebylo, a bohyně čtyry byly jsau JMt arcikníže, pan Jaroslaw Smiřický, pan Zajíc, pan Proškovský.

Při tom weselí byl tento fraucimor: nejvyšší paní hofmistrowá králowství českého, nejvyšší paní maršálowá králowství českého, nejvyšší paní pisařová, pana maršálka dworského Franc von Turn žena, nejvyššího pana heitmana hradu Pražského žena, paní Joachimowá Šliková, paní Lorencowá Šliková, paní Wáclawowá Švihowská, paní Jaroslawowá z Kolowrat, paní Beřkowská a paní Lukšanowá s swým fraucimorem.

Dále pak pan Jan starší z Šwamberka a na Milew-

ském klášteře, přitom byw, w psaní swém ku panu Wi- 1555.
 lémowi z Rosenberka o těch kratochwilích dokládá takto:
 Toho pominauti, co jest se komu při tom turnaji folium-
 šlechů přihodilo w tuto neděli minulú, nemohu. Pak abyste
 wěděti ráčili, že mnoho osob, jakožto pan Jaroslaw z Smi-
 řic, pan Jaroslaw Kolowrat ženich, Šprincl, Julius de Leva,
 Štampach, zraněných a ztlučených jest, tak že rukama
 hnauti nemohau, a někteří na hrdlích je nositi musejí;
 Andre pak Teufel ten pod oko uhozen skrz hledí, tak že
 hrubý kus třísky jemu z oka vytáhli a welmi se zle má;
 nebo se obáwati, že oko jemu wyteče a o ně přijíti musí.
 JMt arciknížetská sám také welice uhozen dřewem, tak že
 ruka krwí JMti podběhla, což w tento pondělí minulý sám
 ukazowati ráčil w pokoji. To ráčí míti zisk takowé krato-
 chwile. A ješto měli by držáni býti tři turnaji při weselí
 dcery páně Ondřejowé Ungnadowé, ale nedržím, aby ty
 osoby, kteréž prwé ztlučené jsau, w tom míti mohli.

Toho roku kurfürstowé swětští a některá knížata
 říšská sjezd drželi w Normberku, a společně se snesli
 o pokoj a swornost, aby jej mezi sebau zachowali.

Pan wládař domu Rosenberského uwažowal to, kterak
 w městech a městečkách poddaní JMti welmi pracně a
 úsilně se žiwí; rád chtěje jim pomoci, dvě cesty lepšího
 jich opatření najíti ráčil: jedna aby z wesnic wselikými
 žiwými věcmi fedrowáni byli; protož k jednomu každé-
 mu městu a městečku jisté wsi obrátiti, aby tam na trhy
 w jisté dni chodíwali, ráčil; druhé ráčil městům a městečkům
 wárky pustiti, wšak tak, aby s každého wěrtěle do komory
 JMti odwozowáno bylo čtyry groše bílá, přitom nařidiw,
 kterak by se w tom pořádně a náležitě, aby některým
 k ublížení nebylo, chowati měli; prodáwali se též podda-
 ným sladowé panští po 1 kopě a na desiti strýších jeden
 se jim nadával.

We čtvrtěk po welikonoci pán ráčil z Krumlowa do
 Augšpurku wyjeti, a přijeti tam ráčil we čtvrtěk po sw.
 Jiří, pobyw tam až do pondělího po neděli Cantate, kte-
 réhož dne hnul se zase k Donawertu, potom Engelštat, u
 Tegendorfu; pak w sobotu před křížowú nedělí do
 Passowa přijel, a odtud k domowí. Když do říše jel, pana

1555 vládaře prowadili až do Drkolen pan Petr Wok bratr JMti a pan Hénrich z Šwamberka.

Lusthauz nahoře w zahradě nad zámekem Krumlowem stawín a toho roku na místo dohotowen.

Pan vládař hodnú i milostiwú pamět a wýsadu městu Krumlowu učinitj ráčil, že Latran k městu starému, aby jedno nerozdílné město bylo, připojil a přiwtělil, wydaw jim na to privilegium, jehož datum w středu u wigilii památky blahoslawené panny Marie nanebewzetí léta uts.

17 dne Septembris arcikníže Ferdinand panu vládaři dowolení dal, aby do Morawy odjetí, a swé wěci při saudu přístím před pány auředníky a saudci téhož markrabství jednati mohl; což pán tu jízdu tak šťastně wykonal; nebo markrabství toho jak přiwtělené země k králowství w swé příčině nepobíhá.

23 Octobris JMt arcikníže na štwaní přijeti do Weselí mínil, oznámiw, že tyto osoby při swé straně jmíti bude, ač by potřebí bylo základu: pana Jana Smirického starého, p. Karla z Žerotína, p. Wiléma Trčku a p. Adama z Šternberka, woliw jej za inšpektora a heitmana téhož štwaní. To štwaní minulo, protože obeslán byw arcikníže od pana otce, jměl w Inšpruku konečně 12 dne Octobris býti; nebo mínil císař Ferdinand do Hišpanie ještě toho roku po moři se plawiti, pak k Karlowi V bratru swému do Niderlandu obrátiti se. A takž arcikníže w padesáti kleprlicích wyjel na poště z Prahy 5 dne Octobris, od Prahy k Linci, Salcpurku a Inšpruku. A jakžkoli z toho štwaní k Weselí sešlo pro nepřítomnost wzemi arciknížete, však nicméně pan vládař předce štwaní držel u Wihlaw se pány některými a rytířstwem.

26 Octobris pán z Hradce, nejwyšší kancléř, jměw w Widni z poučení arciknížete některé pilné wěci wyříditi, k tomu času nejprw na Hradci se panem vládařem a se paní starau Rosenberskau, se panem purkrabím nejwyšším, nejwyšším panem hofmistrem a purkrabím Karlšteinským, item panem Hendrichem z Šwamberka, shledaw se, na tu cestu k Widni se oddal.

Biskup Passowský, napřed jmenowaný, měsíce Novembris a Decembris těžce nemocný několik neděl lezew, z

tohoto světa se odebral. Děkan, senior a kapitola Passowská 1555. wolili sobě za biskupa welebného kněze a urozeného pána Wolfganga z Glosen thumděkana w Regenspurku, jakožto staršího z swého bratrstwí, 20 dne Decembris. Tentýž 12 dne Junii léta následujícího w Římě konfirmaci dosáhl.

Mikuláš Humpolec s dědici swými mužského pohlaví toliko do žiwota za wěrné služby dostal w zápisu we 200 kopách čes. od pana vládaře wsi Daubrawice; odcizowati ji od domu nemohl, než summu wypowěda a přijma, zase k domu pustiti powinen byl s wynahražením toho, cožby při tom statečku zlepšil. Přitom i díl řeky puštěn má. Stalo se na Krumlowě w pátek den sw. Cecilie.

Léta páně 1556.

Toho roku pan Wilém z Rosenberka dvoje saudní 1556. zaneprázdnění nemalé jměl. O jednom již napřed do-
tknuto, totižto s knížaty z Plawna; o druhém, kterěz jměl s mnichem Korunským, též brzo položil se. A poněwadž nijakž přátelským během pan vládař s Plawenskými porownán býti nemohl, král Ferdinand sám osobau swau, přijaw k sobě z panstwa i rytířstwa nižepsané osoby, saud stranám osadil, totižto: pana Jana z Lobkowic na Týně Horšowském, nejvyššího purkrabí Pražského, pana Jana nejstaršího z Lobkowic a na Zbiroze a Točniku, nejvyššího hofmistra králowstwí českého, pana Adama z Šternberka a na Zelené Hoře, nejvyššího komorníka králowstwí českého, pana Jana z Waldšteina a na Hrádku, nejvyššího sudí králowstwí českého, pana Jana z Martinic a na Smečně, purkrabí Karlšteinského, pana Zdeňka z Lomnice a na Lědči, pana Wáclawa Zajíce z Hasenburka a z Kosti, dědičného truksasa králowstwí českého, pana Jaroslawa Smiřického a na Kostelci a Škworci, pana Joachima Šlika na Šwamberce, německých lén heitmana, p. Jana Haugwice a na Litomyšli, pana Ladislawa z Lobkowic a na Chlumci, krále JMti maršálka, pana Jaroslawa z Pernšteina a na Pardubicích, pana Břetislawa Šwihowského a na Horažďowicích, pana Jana staršího Říčanského, pana Heralta Kawku na Štěkni, pana Jana mladšího Říčanského a na Kosowé

1556. Hoře, pana Jiřího z Waldšteina a na Hostinném, pana Jindřicha z Waldšteina a na Dobrowici, p. Jana z Šwamberka a na Milewště, p. Jankowského z Španberku, p. Zdenka Krajíře a na Landšteiň, p. Zikmunda Berku a na Stranowě, p. Adama z Šwamberka a na Přindě, p. Jaroslawa z Kolowrat, p. Jana Šwamberka a na Boru, p. Wojtěcha z Waldšteina a na Libšteiň, p. Hobelta z Šleinic. Z stawu rytířského byli: pan Wolf z Wřesowic a na Daubrowské hoře, nejvyšší písař království českého; pan Jiřík z Gerstorfu, podkomoří krále JMti, p. Šebestian Markwart z Hrádku, purkrabě Karlšteinský, p. Bernart z Nestajowa a na Risenburce, purkrabě kraje Hradeckého, Jan Salawa z Lipy a na Malešowě, p. Zdeněk Malowec z Pacowa a na Chýnowě, p. Oldřich Dubanský z Duban heitman hradu Pražského, p. Jan Kalenice, p. Jan Leskowec a na Cerekwici, p. Petr Chotek z Wojnáina, prokurator krále JMti, p. Petr Bechyně z Lažan, heitman Staršího města Pražského, p. Wilém Klenowský, heitman Nového města Pražského, p. Jan Myška na Hrádku, p. Wilém Trčka a na Welíši, p. Křištof Skuhrowský, p. Wáclaw Bechyně, p. Jan Hodějowský, p. Šebestian Leskowec, p. Pawel Malowec, p. Šlowský, p. Kalenice, p. Hauska, p. Wrabský, p. Koc, p. Čejka.

Wýpis nálezu z register královských súdu komorního mezi knížaty z Plawna a pánem z Rosenberka léta 1556.

Jakož jest JMKá, pán náš nejmilostiwější, na poníženú prosbu urozeného Wiléma z Rosenberka, správce a wládaře panství a rodu Rosenberského, co se té rozepře, kteráž mezi nim Wilémem jakožto půwodem s jedné a oswicenými Henrichem starším a Henrichem mladším swatě Římské říše knížaty, purkraby w Míšni, hrabaty z Harnšteina a pány z Plawna, z Gerowa, s strany druhé dotýče, jemu Wilémowi některé prostředky, jak by ta rozepře podlé sprawedliwosti konec swůj wzíti mohla, předložiti ráčil; kdež pak on Wilém z Rosenberka po takowém JMKé předložení stížnost swú JMKé a stawům království českého w spisu jest podal, předkem to JMKé a stawům k paměti přiwozujíc, kterak jsau předkové a všecken rod

jeho od Jich Mti císařůw a králůw českých a všech stawů králowství českého před mnohými léty a pamětmi lidskými za služby jejich věrné, které jsau císařům a králům českým i všemu králowství českému, nelitujíc hrdel, životůw ani statkůw swých, věrně, platně a užitečně činili, i také z mnohých jiných přičin tím obdařeni a k tomu připuštění že jsau, místa swá první, ten který jest byl správce a vládať domu Rosenberského, přede všemi obyvateli králowství českého při sněních obecních, sjezdích, wolení Jich Mti králůw českých, při korunowání, w saudech zemských, krále JMti radách, w relacích sněmowních zemských jmiwali a toho užíwali, ani žádný předkům jeho, Wiléma, těch všech let a časůw w to newkročil, a tak jsau toho vždycky w užíwání byli; jakož pak slavné paměti král Wladislaw, když jest wyměřowání o saudu zemském i o jiných věcech zemských s powolením a jistým wědomím všech tří stawůw na sněmu walgém činiti ráčil, wzhlédše JMKá s stawy na to, že předkové jeho, Wiléma, těch míst vždycky od starodáwna užíwali, ráčil jest w zřízení zemským starém obzvláštně nejeden artikul, kde rod jeho, Wiléma, místa jmiti má, ustanowiti, a na věčné budauci časy zdržeti, a předešlá sedání a míst domu Rosenberského majestáty i týmž zřízením zemským stwrditi, a všickni stawové toho času za sebe, swé dědice a budauci tomu zadost učiniti připowěděli, a to na časy budauci a věčné pevně, stále a neporušitedlně zdržeti, jakž tiž artikulové sněmowní šíře to ukazují; však což se jest jemu Wilémowi z Rosenberka w jeho malých osiřalých a dětinských létech, na ublížení jeho a všeho rodu jeho, beze všeho prowinění stalo, když on toliko w létech šesti, a Petr Wok bratr jeho w čtrnácti dnech stáří po smrti otce jejich pozůstali, a potomně od strýce swého wen z země, jsa w létech jedenácti, k Wolfgangowi, biskupu Passowskému, hraběti z Salmu, ujci swému, na učení dán, tu že někdy Henrich z Plawna, purkrabě w Míšni, toho času nejvyšší kancléř králowství českého, se dožadował, aby míst knížetských zde w králowství českém užíwati mohl; kdež pak jakýmžkoli způsobem do zřízení zemského na weliké ublížení jeho a rodu jeho oba předešlé artikule z starého zřízení zem-

1556. ského jsau mēnění, a každé kníže před rodem jeho aby w saudu zemském místo jměl, postaweno, a w druhém artikuli též, kde rod jeho, Wiléma, místa swá jmiti má, chyba knížat, kteří w Čechách jsau, položeno; ješto z toho se rozuměti může, že dotčený pán z Plawna, purkrabě w Míšni, znajíc to, že on Wilém i bratr jeho w mladých dětinských a osiřalých létech jsau, žádný z rodu jejich dospělých let nejmaje, aby se o to zasaditi a tomu odpor učiniti mohl, toho času se toho dožádal, a předešle, pokudž předkové jeho w swých dospělých létech byli, žádný z pánůw z Plawna ani dotčený pan Henrich, purkrabě mišenský, žádného odporu proti tomu ničemémuž, jmajíc pod ním místa swá, nečinil, ani kdy toho žádati směl; a poněwadž tím způsobem wyš dotčení artikulowé na zlehčení sprawedliwosti jeho do zřízení zemského zapsáni jsau, k čemuž předkové jeho žádné nejmenší příčiny JMKé ani žádnému z stawůw tohoto králowství nedali, a po smrti nadepsaného Henricha z Plawna synowé a dědicowé jeho před JMKau již jim to dokonce odjiti, nad nimi sedati chtíce, se proti tomu postavili, ješto skrze to proti swobodám a obdarowání tohoto králowství čtvrtý staw na ublížení všech obywatelůw by přibyl; JMKé on Wilém z Rosenberka s poníženau poddaností prosíc, tolikéž i stawůw tohoto králowství, aby JMKá s stawy jemu a rodu jeho na nynějším sněmu to k náprawě přiwěsti ráčil, tak aby při starém o rodu jejich zřízení zemském a při obdarowáních zachowání a zústaweni byli, jakž to všecko týž spis jeho, Wiléma z Rosenberka, šíře w sobě obsahuje a zawírá, kterýžto spis z poručení JMKé dotčeným knížatům, aby zase na to odpověd dali, jest podán, což jsau tak učinili, a potom dále jedna každá strana na to všecko jiné další spisy se všemi průwody swými podle poručení JMKé jsau podali; kdež pak JMKá, jmajíc při sobě nejvyšší úředníky a soudce zemské, též raddy JMKé, nicméně osoby od stawůw panského a rytířského z plného sněmu obecního k tomu přidané, to všecko wyslyšeti, a dále strany, chtělyliby co mimo ty spisy a ukázání wěsti a mluwiti, z milosti swé králowské, aby wždy žádné straně ublíženo nebylo, k tomu připustiti ráčil. I předkem od Wi-

líma z Rosenberka taková stížnost jeho w spisu JMKé 1556. podaná jest přečtena, položiw přitom majestát krále Wladislawa slavné paměti, kterýž praví, že vyměření o sedání w saudu zemském učiniti, a místo rodu z Rosenberka, kteréhož prwé užíwali, nade všemi jinými potvrditi ráčil; kterýžto artikul w zřízení zemském starém obzvláště jest postawen; začez všickni tři stawové tohoto králowství i na místě búdaucích swých připowěděli, dosti tomu, což tak týž král Wladislaw na věčné časy ustanowil, učiniti a zdržeti; a tak se tím ukazuje, že netoliko za krále Wladislawa JMti, ale i za předešlých králůw českých Jich Mtí wždycky předního místa páni z Rosenberka užíwali. A poněwadž páni z Plawna, purkrabowé mišensští, w prwním swém spisu toho doložili, že tomu, aby od předešlých králůw rod z Rosenberka taková obdarowání jměl, místa nedávají; z té příčiny předkem ten majestát že se ukazuje. Položiw také majestát krále Ludwika slavné paměti, potvrzení wyš dotčeného majestátu, též dwa majestáty JMKé, pána našeho milostiwého, kterýmž JMKá také těch obau majestátůw potwzowati ráčí, a prawě, že w tom poslednějším léta 1544 wyslém majestátu někdy pan Henrich purkrabě mišenský, otec jich bratří, jsa nejvyšším kancléřem králowství českého, se podepsal. Dále praví, že w druhém spisu jich, pánůw z Plawna, ten jeden artikul jest položen, že w zřízení zemském jest wypuštěno, a tudy jakoby již to místo pánůw z Rosenberka k změnění přišlo, jsa toho času Petr z Rosenberka přítomný, že tomu w ničemž na odpor nenastupowal, i na ten artikul tu odpověd on, Wilém z Rosenberka, dáváje, že tím vypuštěním toho artikule w témž zřízení nemohlo jest to místo rodu jeho k změnění přijíti, nýbrž též zřízení wztaženo jest na staré zřízení a daly, a tak po wytištění téhož zřízení wždycky jak i prwé při sedání w saudu zemském páni z Rosenberka jsa zachowáni a toho místa swého až do l. 1544 w užívání pořádném byli, jakž to JMKé podáno jest, že Petr z Rosenberka w sněmích relací po králi JMti činil, tolikéž w saudu nade všemi úředníky sedal, a tak od toho času to místo pánůw z Rosenberka nikdá k změnění až teprw léta 1550, když on, Wilém, w létech dětinských a sirotčích,

1556. jak dotčeno, byl, nepřišlo. Jest také w tom spisu jich, purkrabů mišenských, i to postaweno, že JMKá s stawy práw tohoto králowství přičiniti i ujiti moc jmíti ráci, a tak což na obecním sněmu podlé té mocnosti JMKé a stawůw jest zawřino, tomu on, Wilém, na odpor se stawě-jíc, že tudy JMKé w tu mocnost a důstojenství a stawům sáhá; i tomu zjewně odpírajíc, nýbrž k tomu, že JMKé a stawům ta mocnost slušně, práw podlé uznalé potřeby přičiniti neb ujiti, náleží, také se přiznává, ale toliko o to, jaké obdarování od předešlých králůw Jich Mtí jmá, aby při tom od JMKé podlé JMti potvrzení a od stawůw byl zůstawen, se zasazuje; a což tak bez přítomnosti za let dětinských jeho, Wiléma z Rosenberka, jmajíc na budauci a wěčné časy bez přerušení trwati, změněno, to aby zase k náprawě přiwedeno bylo; nebo wěc rozdílná jest, když se všech stawůw a obywatelůw tohoto králowství dotýče, w čemž pro jisté příčiny všem stawům také s JMKau nařízení činiti náleží; ale když se jedné osoby a jednoho rodu, jakž někteří auřady dědičné w tomto králowství jmají, dotýče, to na sněmu ani jinak zvlášť bez přítomnosti a wědomí toho, čiž wěc jest, měniti se nemůž; a tak on Wilém, pokudž vlastní osoby a rodu jeho se dotýče, o to toliko se domlauwá. Takéž z téhož majestátu krále Wladislawa se nachází, jak JMt znaje mnohé rozdíly a newole o úřady a místa w tomto králowství mezi stawy, pro tu příčinu z Uher přijeti, a aby ty různice upokojeny býti mohly, nařízení s strany auřadůw, při kterém stawu který zůstati, a jak jedni po druhých w saudu zemském sedati mají, učiniti ráčil; a jest toliko dvěma stawy, panským a rytířským, ten saud osazen; při čemž o knížatech, byliliby w Čechách, aby nad pány z Rosenberka místo jmíti měli, žádné zminky není, jako tuto nowým zřízením to staré zřízení jest proměněno; při kterémžto nařízení krále Wladislawa předkové jich, pánů z Plawna, jsouce, tak dobře jako i jiní k tomu se přiznali, a w saudu zemském pod jinými pány sedali. Také zřízení zemské jest, že potaz titulem toliko i relací tím jménem se činí; a kdyby knížata w saudu sedajice přední místa držeti měli, jizby knížetským, panským a vládyckým titulem potaz wy-

nášeti se musel, a tak s toho zřízení na věčné časy učiněného tudy by sjíti muselo. A poněwadž saud zemský jako studnice znamenitá jest usazen, z kteréhož všecy jiné dobré věci, řád, jednota a pokoj pochází, a mocnost JMKé se tu twrdí, jakby tedy těmi dvěma artikuli k ujmě rodu jeho, Wiléma z Rosenberka, oprawením předělán býti jměl, poněwadž od té wypowiedi krále Wladislawa JMti až do toho nowého zřízení w ničemž proměněn není? táhnauc se w tom na zřízení zemské, že rozsudkowé krále JMti, též panští a wládyčtí w swé mocnosti zůstati a před se jiti mají; a tak wypowied krále Wladislawa, zvláště poněwadž i potvrzena JMKau pánem naším jest, w ničemž zrušena býti nemůž. Také JMKé to předkládaje, aby pro budaucí řád a pokoj ti dwa artikulowé w nowě oprawení zase k náprawě přiwedeni byli, i to JMKé k paměti přiwozujíc, že při korunowání JMKé někdy Petr z Rosenberka byw, korunu před JMKau nesl, a we všech poctiwostech místa předního užil, w tom se na pamět JMKé a Jich Mtí, kteříž tehdaž přítomni byli, táhnauc; nebo kdyby ti změnění dwa artikulowé průchod jměli, když k korunowání přijde, braliby knížata na se ceremonie stawu panskému náležitě, skrze což rozdwojení a newole škodné JMKé a tomuto králowstwu powstati by mohly, ješto předešle JMKá s stawy to předcházeti ráčí, tak když která knížata do tohoto králowstwu se přijímali, musili se ne za knížata, než toliko za staw přiznáwati, jako i kníže Arnošt baworské na ten způsob přijat jest, a listem swým k stawům tohoto králowstwu se přiznal. A jinak bylyby věci nebezpečné, aby knížata říšská, kupující w tomto králowstwu statky, měli hlasu knížecího w saudech a sněmích užíwati, a tak w říši swé hlasy jmajíce, tam věci swé podlé wůle jejich wykonávali, cožby z toho dobrého přijiti mohlo, jest snadné k uwážení JMKé; jakž na to mnozí staří příkladowé jsau, když knížata w tomto králowstwu byli, w jaké roztržitosti králowstwu bylo. Než jaká poctiwost jim, purkrabům mišenským, w říši náleží, toho že on, Wilém z Rosenberka, jim přejíc, také sprawedliwě, čímž rod jeho w tomto králowstwu jest obdařen, užiti žádá; nebo praw a řádů nemohau nežli tři stawowé podlé powinnosti

1556. swých jakožto zřízení zemské léta oc. 30 vytištěné, na kteréž se on, Wilém, také táhne, podlé JMKé dopomáhati (sic). Také oni z Plawna w spisu swém toho dokládaji, že to, čímž někdy otec jich od Jeho Welebnosti Císařské na sněmu říšském obdařen, a na to také powoleni od JMKé a stawůw tohoto králowstwi dosáhl, zřízením zemským, relaciami a nálezy jest stwřeno. K tomu on, Wilém z Rosenberka, prawí, že to nowé obdaření a užíwání proti starším privilegium a užíwání postačiti nemůž, a w tom na zřízení zemské a některé wypowiedi krále Wladislawa JMti, též saudu komorního, což již JMKé také podáno, se táhnau, že poslednější majestátowé proti starším odsuzowání býwali; a tak podlé toho wšeho ukázání prosic JMKé on, Wilém z Rosenberka, za milostiwé a sprawedliwé opatření. — Proti tomu od knížat Henricha staršího, Henricha mladšího, purkrabůw w Míšni, jest mluweno, že předkem od něho, Wiléma z Rosenberka, zřízení léta oc. 30 vytištěné, w kterém žádná zmínka o rodu z Rosenberka není, jinak se wykládá, to, co w něm položeno neb není; a ten artikul, kterýž on Wilém z Rosenberka sobě stěžuje, k lepšímu jeho do nowého zřízení jest postawen, kterýž w tom prwním byl pominut, jak ten, kdožby vládařem domu Rosenberkského byl, nade všemi úředníky swé místo jmiti má kromě knížat, kteřížby w Čechách byli. A poněwadž to slowo: *jma krom knížat*, mimo majestát krále Wladislawa že doloženo, sobě stěžují; na to předkowé jeho, když to zřízení léta oc. 30 se wytisklo, a žeby artikul o rodu jejich wypuštěn byl, kdyby jaké ublížení swé w tom znali, nebyliby toho mlčením pominuli; ale znajíc, že JMKá a stawowé tu moc a swobodu, práw přičiniti a ujiti, jmiti ráčí, také sobě w tom pokoj dali; poněwadž w tom spisu swém šířejí o tom položili, opáčením toho JMKé zanepraždňowati nechťic; a vždy se jim widí, že tím nowým zřízením jemu, Wilémowi z Rosenberka, a rodu jeho nic ublíženo není, nýbrž místo jeho nad jinými úředníky podlé toho majestátu krále Wladislawa jest wyhlášeno, a tak zbytečně od něho na to se nastupuje; neb naděje není, aby JMKá s stawy komu tím, aby knížata do toho králowstwi přijímána býti nejměla, zawázan býti ráčil, aniž to

aby knížata míst svých užíwati neměli, není zapovědino; a tak když JMKá to bedlivě s Jich Mtmi rozvažowati ráčí, nedotýčeli se w tom welice mocnosti a důstojenství JMKé a stawůw tohoto králowství, čemuž on, Wilém, na odpor se stawí, to při takowém JMKé uwázení zůstawujíc; nebo tu ta stížnost jeho, Wiléma z Rosenberka, jinak více proti JMKé a stawům tohoto králowství, nežli to zřízení zemske nové, kteréž JMKá s stawy s bedlivým uwážením ustanowiti ráčil, býti se widí; a co někdy kníže Henrich, otec jejich, při JMKé a stawích, aby w tomto králowství důstojenství knížecího užíwati jako i jinde mohl za své wěrné JMKé a tomuto králowství činěné služby, w kterých i život swůj složil a dokonal, obdržel, to žádnému, a tak ani jemu, Wilémowi z Rosenberka, k žádnému ublížení není, a to zřízení všem wůbec jisté a známé jest, ješto když to zřízení skrze jisté osoby od JMKé k tomu wolené wyprawowáno a srownáno bylo, jest potom wůbec na sněmu wyhlášeno, ješto každý, znal-li přitom co na ujmu swau, mohl k tomu mluwiti, ale on, Wilém z Rosenberka, ani žádný jiný nic se k tomu neohlásil, a tak místo to otcí jejich, knížat, netoliko tím zřízením ale sněmy jako léta 52, 53 užíwáním jest stwrzeno, ano když on, Wilém z Rosenberka, tím, že tehdaž let dokonalých nejměl, se zastírá, je proti tomu zjewné, že léta 50 kšaft, kterýž posawad wě diskách jest, učinil, a tak jmaje léta k kšaftowání, nad to tehdy k tomu, w čemby se rodu a poctivosti jeho, jakž se to wykládá, dotýkalo, ohlásiti se mohl; ale pomínuw toho, teprw po věci jisté stwrzené na to nastupuje, ješto w těch sněmích, a zvláště léta 49, mocné otcowské poručníky jmaje, ti zapisowati se za relatory dali, a tak, což se tu pořádného stalo, stwrditi pomohli. Než aby tudy čtvrtý staw w králowství tomto přibýti jměl, bezpotřebně ten wyklad se činí, poněwadž JMKá s stawy s bedlivým uwážením to, jak tím užíwáním důstojenství knížecího staw čtvrtý přičiněn býti nemá, dostatečně opatřiti ráčil, mimo což není dále potřebí JMKé a stawům toho předkládati, a což již jednau dobře opatřeno, o to se také starati. Také JMKá i to w těch knihách w čerwené kůži i druhých najíti ráčí, že po tom majestátu,

1556. kterého strana proti nim, knížatům, užiti chce, knížata, kteří obyvatelé w tomto králowství byli, do saudu zemského dosazował, a kníže Jindrich Münsterberské wždycky nad pány z Rosenberka sedal, též také výpisowé z desk dworských jsau podáni na to, jak markrabowé morawští též knížata slezská nade všemi úředníky a také i nad rodem z Rosenberka místa swá jměli, jakož i toho, že kníže Karel Münsterberské prwního místa na saudu užíwal, pamět lidská ještě jest; na to také výpisy dwa z register saudu komorního položiwše, a přitom majestát císaře Zikmunda s zlatau bullí, též majestát císaře Karla IV, nicméně krále Jiřího, což jim knížatům z Plawna z poručení JMKé z kancelláře JMti vydáno, kladauce, prosíce přitom JMKé za to, aby Pražané podlé předešlého JMKé poručení majestáty swé položili, z kterýchžto všech majestátůw že také to, jak knížata jsauce w králowství tomto wždycky míst předních hned po králích Jich Mtech užíwali, se vyhledá; a tak nic nowého tuto se nestalo, než což prwé obecně za pořádek držáno, to jest obnoweno; při čemž oni knížata od JMKé a Jich Mtí žádajíce býti zústaweni. Žeby pak předešle páni z Plawna do tohoto králowství toliko za obyvatele přijati byli, při tom i to on, Wilém z Rosenberka, přiwozujíc, jak některá knížata, žádajíce obyvatele w tomto králowství býti, důstojenství knížetského w tomto králowství užíwati, jako i kníže Arnošt baworské, se odřekli; není naděje, aby se to našlo; a by pak i někdo, moha něčeho sprawedliwě užiti, to dobrowolně opustil, tím jinému uškoditi a JMKé a stawům k přijímání knížat do králowství tohoto cesta zawřiti se nemůž, a tak ani to, že předešlejší obdaření rōdu Rosenberskému nic na překážku jim, knížatům, w užíwání důstojenství knížeciho není, než kdyby ta privilegia, že i nad knížaty wládař domu Rosenberského sedati má, od něho, Wiléma, se ukázala, měliby se podlé čeho zasaditi, ale ani toho, aby nade všemi obywateli místo jim ukázáno bylo, jakž jest powědino, se ničímž neprowozuje. Také JMKé to w dobré wědomosti jest, kterak Jeho Welebnost Cisařská a knížata říšská Jich Mti to, že někdy kníže Henrich otec jich z rodu starodáwního knížeciho pošel, wyswědčo-

wati ráci; a když se předkové jejich do království tohoto dostali, že na sněmy říšské obesláni býwali, a tak z těch důvodůw to, aby knížecího důstojenství užíwati mohli, jest jim stvrzeno. I to praví, že w knihách pana Krajíře to se nachází, když poselství z tohoto království bylo, že Lew z Rozmitála oc. první místo nad pány z Rosenberka držel. Za jakau příčinau předek jeho, Wiléma, při korunování JMKé předního místa užil, to JMKé w paměti jest, čehož oni, knížata, vykládati nechti, než o tom se wí, že při wolení krále JMtí žádný z Rosenberka nebyl. Dále praví, že w relaci sněmowní léta 41 se nachází, že Jan z Wartenberka, nejvyšší purkrabě Pražský, nad Petrem z Rosenberka postawen, jakž také na to wýpis z desk zemských JMKé jest položen; tím pak při swau doličující, že to znamenitě zřízením zemským jest opatřeno, což tak za práwo wůbec se nalezá a ustanowuje, jak to ode všech lidí beze všeho přerušeni skutečně zdržáno a zachowáno býti má, táhnouc se w tom na dwa artikule zřízení zemského, a vždy jak prwe podle toho, což jednau k stvrzení dokonalému přišlo, prosíce od JMKé i stawůw zůstaweni býti, a s tím se vším poračejíc se také JMKé a Jich Mtem k opatření spravedliwému. — K tomu od Wiléma z Rosenberka to jest mluweno, že JMKá w obštrných slowich to, jak páni z Plawna předešlé spisy své bezpotřebně i s rozličnými dskami opatřili, slyseti ráčil, a tak že dle potřeby rodu svého zase na to odpověď porozšířiti musí. A předkem kde zase od nich, pánůw z Plawna, na to, jak w zřízení zemském léta 30 oc. wytištěném artikul o rodu z Rosenberka jest wypuštěn, jest nastaupeno, ač na ten artikul dosti za odpověď již jest dáno, však nad to toho dokládajíc, že ten artikul o sedání vládařůw rodu z Rosenberka do majestátu krále Wladislawa JMtí jest postawen, a potomně od JMKé pána našeho potvrzen; tak tím wypuštěním tehdaž toho artikule ze zřízení zemského nemohlo to k zrušení přijiti, a widí se, že oni, páni z Plawna, proti tomu krále Wladislawa wyswědčení a JMKé potvrzení neměli by to dáti od sebe mluwiti; kde také to jest mluweno, žeby on Wilém z Rosenberka, jmajíc předce místo své nade všemi pány, zbytečně na tuto při nastupowal,

1536. ješto jinak tomu, čeho oni purkrabowé w Mišni pod tím hledají, se rozumí, totiž aby ne po prawé ruce králi JMti ale po prawé ruce knížatům sedali, a tak by proti privilegium z míst swých sstrčeni byli; nebo jinajice knížata w saudu hlas, chtěli by ho i w snémích i w relacích užiti, poněwadž to jedno z druhého pochází, skrze co saud zemský a nařízení krále Wladislawa JMti byloby potupeno. Dále auředníci jinak než do stawůw panského a rytířského pod hrdlem přijimati nemají relací, ješto knížata činice relací, nemohla by jinak než slauti knížeci, panská a vládycká; jest pak také i to wykládáno, že JMKá na otce jejich, purkrabůw mišenských, žádost s stawy w užívání důstojenství knížetského toho potwrditi i w zřízení zemském ten artikul doložiti poručiti ráčil, k čemuž poručníci jeho, Wiléma z Rosenberka w relaci se přiznali; k tomu praví, že poručníci s strany poctiwosti rodu jeho k ničemuž se přiznati nemohli, aniž také nad poctiwostí a rodem poručenství neměli, než nad dětmi a statkem; také nenajde se, aby jako poručníci na místě jeho Wiléma takové přiznání učinili, ale toliko od osob swých, jsauce obyvatelé w tomto králowství; a že poručníci o poctiwost toho, nad kýmž poručníci jsau, sauditi se nemohau, w tom se na zřízení zemské táhnau; a tak w tom nic pomocného jim, purkrabům mišenským, se nenachází. Což se také toho, žeby on, Wilém z Rosenberka, kšaft léta oc. 50 učinil, a léta majíc tomu na odpor nenastupowal (sic), proti tomu artikuli na pamět JMKé se táhnu, že hned jak k létům dospělým jsem přišel, to na JMKů wznesl, a pro změnění toho místa do saudu zemského dosésti se zbraňowal; a takž žádné w tom promlění, jakž rozumí se, že to strana k tomu wede, státi se nemohlo; s strany pak toho, žeby někdy otec jejich, pánůw z Plawna, přiznáním w snémích léta oc. 52 a 53 k relaci titul knížeci stwrditi měl, k tomu praví, že všeco w nowě po tomto posledním zřízení dalo se, ale jeho, Wiléma z Rosenberka, věci jsau staré, kteréž sprawedliwě před nowými předejiti mají; ano by dsky neshořely, proti těm dvěma nowým snům mohlo by se starých do padesáti na užívání místa toho od rodu Rosenberského ukázati; což kdyby před rukama bylo, ne-

wěři se, aby někdy Henrich z Plawna, wěda, že rod jeho 1556.
 žádného zvláštního hlasu w saudu a sněmích nejměl, na
 to nastupowati směl; nebo i to se z průvodu jeho, Wi-
 léma, wyhledá, že páni z Plawna za many do králowství
 tohoto se přiznali. Žeby také předešle knížata w saudech
 sedali, wyklad toho činíce, že tudy nic nowého otec je-
 jich, purkrabůw w Mišni, sobě nezjednal, to také widí se,
 že obdaření rodu Rosenberského nic k ujmě se nestalo;
 nebo sedalili jsau knížata w saudu neb w sněmích, byli
 synowé králowšti aneb gubernatorowé, a byt i gubernator
 stawu knížeciho nebyl, tedy pro důstojenství JMKé sta-
 wové wěděliby se jak k němu zachowati; ale knížata říšská
 aby w saudu zemském sedati měli, toho se ničímž neu-
 káže. Také jest na to, žeby předešle knížata i jiní páni
 nad pány z Rosenberka sedati měli, nastaupeno, na nějaké
 knihy pana Krajíře a pána z Wartenberka oni, purkra-
 bowé mišenští, táhnauce se; i o tom, jaké to knihy a od
 koho jsau přijaté, se newí, a tak nejsauc on, Wilém z Ro-
 senberka, té wiry, aby JMKá toho, aby těmi škartami ta
 wypowied krále Wladislawa JMTi a potvrzení JMKé i uží-
 wání toho pořádné mělo k zrušení přijiti, dopustiti račil;
 nebo se tomu zjawně odpírá; než jestli který z Rosenberka,
 nejsa vládařem, podlé let mezi jinými pány sedal, jak dobře
 to nařízení krále Wladislawa JMTi na to se wztahuje, to ke
 škodě tomu, kterémuž místo první jako vládaři náleží, býti
 nemůže. Kde také i to jest mluweno, žeby léta 41 w relaci
 sněmu obecniho někdy Jan z Wartenberka, tehdaž nejvyšší
 purkrabě Pražský, nad Petrem z Rosenberka postawen byl,
 k tomu prawí, že týž Petr z Rosenberka osobně přitom
 nebyl, ale jiní na místě jeho se přiznali, a tak to z omylu státi
 se muselo; nebo téhož léta hned po JMKé za relatora byl
 postawen; na to sněm, který téhož 41 léta byl držán,
 položiwše, a dále i w tom také na pamět JMKé táhnauc.
 Žeby také žádný z Rosenberka k wolení JMKé pána na-
 šeho wolen nebyl, těm holým slowům beze všeho dů-
 wodu on, Wilém z Rosenberka, místa nedávajíc, nýbrž
 také w tom na pamět JMKé se potahujíc, že wedlé jiných
 hlas JMKé dal, a tak přitom byl, ano před spravowáním
 JMKé tohoto králowství předkové jeho, Wiléma, wždycky

1556. domu rakauského se věrně přidrželi, a předkům JMKé platně slaužili, načež i obdarování mnohá jmají; a tak oni, purkrabové mišenští, toho, aby při tom, což jednau nowě stwrzeno, zůstaweni byli, vždy užiti žádajíce, nad to on, Wilém z Rosenberka, čím starožitněji rod jeho, jak prwé mluweno, obdařen jest, sprawedliwě přitom zůstati žádá, přitom také pro poctiwost rodu swého některé listy na pergameně s pečetmi přiwěšenými knížat Ursinůw, kterými se k krewnosti rodu Rosenberského přiznávají, položíw, a tak což tuto on, Wilém z Rosenberka, před se wzal, prawíc na tom JMKé i tohoto králowství dobré býti, aby to, což pro samý řád a pokoj se nařídilo, w mocnosti zůstalo, ale oni, purkrabové mišenští, toliko osoby swé, jakožta říšská knížata že opatrují; tím pak on Wilém z Rosenberka k swé sprawedlnosti dokládajíc; poněwadž Jich Mti předešli králowé čeští i potom budaucí třem stawům toliko powinnost činiti ráčí, jednoho každého při řadu a práwu zůstawiti, a nad to král Wladislaw JMt toliko dwěma stawům také milost o nápadech učiniti ráčil, a relací toliko o ty tři stawy se děje, JMKá také se třima stawy práwa dopomáhati ráčí, a tak také jedné tři stawové z práwa w powinnosti JMKé jsau, i z těch příčin to, což tak na wěčné časy utwrzeno, w swé stálosti zůstati, a ne tak pro osobu jich, pánůw z Plawna, k změnění přijiti má; s tím jakž i prwé poraučejíc se w tom JMKé a Jich Mtem k uwážení. — Na to od knížat, purkrabůw w Míšni, jest mluweno, že wšěcko to, což jest prwé spisy i w řeči předkládáno, nyní se znowa opakuje, a přitom rozумы s výklady takovým předešlým řečem dájají se, a tak na každú řeč obzwláště odpowědi dawatí, widí se býti bezpotřebné, a byloby i proti oznámení JMKé; protož tím JMKé zanepraždňowati nechće, než o tom toliko zmínku činíce, žeby synowé králůw českých toliko, jak se tu wykládá w saudech sedali, ješto když JMKá w ty wýpisy w knihy pana Krajíře a Wartenberka nahlednauti ráčí, najde se, že netoliko knížata Münsterberská ale také i knížata Görlická, Těšinská a Opolská w saudech sedali, a místa swá nad pány z Rosenberka držíwali, aniž také knížata Münsterberská synowé krále Wladislawa nebyli, a ten výklad jako i jiný jemu, Wilé-

mowi z Rosenberka, žádného prospěchu nepřináší. Kdež 1556.
 pak také JMKé to, jakoby on, Wilém z Rosenberka, w tom
 netoliko swé, ale přitom JMKé a tohoto králowství dobré
 obmyslel, předkládá; i jest jisté, že z wůle pána boha
 všemohauciho JMKá dobré JMKé a tohoto králowství bez
 opatrowání jeho, Wiléma, jinak vyhledati uměti ráčí; než
 poněwadž toho, na čemž podstata důvodu jeho by byla,
 totiž že předkové jeho nad knížaty předešle sedali, a
 druhé že již více knížat JMKé a stawům do tohoto krá-
 lowství přijmati jest zastaweno, ničímž se neprokazuje,
 tedy newí se, čím on, Wilém z Rosenberka, jim, knížatům,
 w užívání důstojenství jich knížecího překážku činiti může.
 Nebo jakú moc král Wladislaw JMt k tomu, aby rod z Ro-
 senberka místem nad jinými z stawu panského obdařen
 byl, jmiti ráčil, widí se, že z takowěz mocnosti JMKá pán
 náš s stawy tohoto králowství to užívání místa podlé dů-
 stojenství knížecího někdy knížeti Henrichowi otcí jejich
 a budaucím jeho potwrditi moci ráčil; naposledy polo-
 žiwše majestáty od Pražan složené, a podlé toho všeho
 ukázání wždy prosíc JMKé a Jich Mtí za milostiwe a spra-
 wedliwé opatření; a které listy on, Wilém z Rosenberka,
 na rod swůj klade, poněwadž o starožitnost rodu na tento
 čas rozepře žádné není, zdá se zbytečné býti tím zane-
 prážňowaní; neb by pře o to byla, také by oni, knížata,
 to, jak rod jich od některého sta let z knížat říšských po-
 šel, provedli, jakož pak také i JMKá w milostiwe wědo-
 mosí na díle to jmiti ráčí. — Naposledy pak od Wiléma
 z Rosenberka to na tu řeč jich, knížat, purkrabůw mišen-
 ských, jest powědino, že o tom, aby která jiná knížata
 mimo syny krále Jiřího kdy do kterého saudu usazeni
 byli, se newí, což kdyby tak bylo, tehdy by nařízení
 jménem knížat, pánůw a vládyk k wynášení potazůw se
 bylo stalo, a tak zůstawali by JMKé čtyři stawowé tohoto
 králowství w powinnosti; ale jest to všecko tím zřízením
 krále Wladislawa na jistý spůsob ustanoweno. A aby to,
 že rodu Rosenberskému nad knížaty místo jest ukázáno,
 se provozowati mělo, neukazuje potřeba; nebo poněwadž
 čtvrtý staw jest zapowědin, již páni z Rosenberka předce
 w swém prwním místě zůstawají; než jim, pánům z Plawna,

1556. to ukázati byloby powinné, že starší privilegia na to mají, aby nade všemi jinými podle důstojenství knížecího hlasu a místa w království tomto užíwati mohli; protož čeho se neukazuje, toho také se užiti nebude moci. — A tak to všeco od stran připuštěno jest k uwážení JMKé a Jich Mti spravedlivému. — Tu nejjasnější kníže a pán, pan Ferdinand, Římský, uherský, český oc. král, infant w Hiapanii, arcikníže rakauské a markrabě moravský, lucemburské a slezské kníže a lužický markrabě oc. jakožto král český, jmajíc JMKá při sobě nejvyšší úředníky a soudce zemské, též raddy JMKé, nicméně osoby z obce od stawůw panského a rytířského na plném sněmu obecním nynějším přidáné, račil jest stížnost jeho, Wiléma z Rosenberka, w spisu, též odpověď knížat, purkrabůw mišenských, JMKé podanú, i jiné stran další spisy slyšeti, přitom majestáty císařůw a králůw Jich Mti, krále Wladislawa nařízení, dsky artikulůw sněmowních a relací, výpověď krále Jana a jiné rozsudky staré i nové saudu komorního, wysvědčení knížat Ursinůw i jiná, knihy pamětí starých, zřízení zemská i jiná ukazování a jich s obau stran pře líčení, toho všeho s pilností powážíwši, takto o tom JMKá wypowiedati račí: Poněwadž jest se to našlo a vyhledalo z majestátu slavné paměti krále Wladislawa, stawům království českého daného, také i zřízení zemského JMKau všemi třmi stawy tehdaž utvrzeného, že saud toliko dvěma stawy, totiž stawem panským a rytířským, osazen jest byl, a na potomní a věčné časy osazován tak býti má, a on Wilém z Rosenberka to jest majestátem od JMti krále Wladislawa slavné paměti předkům a potomkům rodu jeho daným, kteříž slavné paměti králem Ludvíkem též i JMKau dostatečně potvrzení jsau, i také zřízením zemským starým o dosazení saudu zemského za slavné paměti krále Wladislawa učiněným a vyměřeným dostatečně prokázal, že rod jeho, který by byl vládařem panství a rodu Rosenberského, w saudu zemakém sedati, a místo po pravé ruce JMKé nade všemi úředníky zemskými w témž saudu zemském na budaucí časy jmíti a držeti má, kteréhožto místa předkové jeho vždycky w držení a užívání beže wši překážky jsau byli až do jeho, Wiléma z Rosenberka,

osoby: i z těch příčin JMKá jej, Wiléma z Rosenberka, jakožto vládaře a správce domu a panství Rosenberského, i budauci jeho při témž místě w saudu zemském, jakž napřed dotčeno, zůstawowati ráčí, tak že jemu ani budaucím jeho ti artikulowé s strany knížat w saudu zemském nad nimi sedání w zřízení zemském l. oc. 49 učinění a z starého zřízení zemského proměnění, ke škodě nejsau a býti nemají; též také kdyby relací sněmu obecného o přitštění pečeti zemské k jakýmkoli listům aneb potřebám činěna ke dskám zemským býti měla, poněwadž toliko těm dvěma stawům, panskému a rytířskému samým náleží, on, Wilém z Rosenberka, s budaucími swými, vládaři aneb správci rodu Rosenberského, jakožto přední osoba w těch stawích při takových relacích činění se zůstawuje. A což se Henricha staršího a Henricha mladšího knížat, purkrabůw w Míšni, dotýče, ti podlé swého důstojenství knížecího w radách JMKé, w sněmích a relacích sněmowních míst a přední přimluwy w stawu panském i w jiných místech jim náležitých užíwati mají. Dali pamětné. Stalo se w pátek po wstaupení na nebe pána Krista jinak dne sw. Žofie, léta tisícího pětistého padesátého šestého.

Když pán tu při obdržel i k tomu přiwedl, že artikulowé w zřízení zemském postawení na ublížení místu Rosenberskému oprawení, a knížata tudy, aby čtvrtého stawu w zemi nebylo, na budauci časy wymustrowání; a takž páni z Rosenberka, obdržewše w saudu, w sněmích oc. místo přední, počali užíwati Ursinowského erbu, a psalo se jim Wysoce urozeným.

Pan vládař na té cestě a w Praze byl od středy po welikonoci až do pátku před hodem slavným seslání ducha swatého.

Druhá newole, kterouž pán jiněl s knězem Matějem mnichem, kterýž se opatem Korunským titulowal, ale ode pana vládaře za to nikdy, nežli jen na průbu do roku, až by se o jeho žiwotu a chování přezvědlo, přijat nebyl, takowá byla: Týž rozpustilý a lehkomyšlný mnich stížnosti nejedny od jakéhožkoli náwodu na krále Ferdinanda wznášel, žalowaw na pána z Rosenberka a předky páně, že mu panství, klenoty, majestáty, swátosti z toho

1556. kláštera odňali, a že se mu w jeho práwo a sprawedlnost wkládají, a že mnohá příkoří od auředníků páně snášeti musí, chtěje se docela jako jiní klášterowé králowští z poddanosti páně wytáhnauti. Pan vládař proti tomu mírnú, slušnú a dokonalú zprávu učinil, že mnich nezbedný a neřádný zbytečně krále zanepraždňuje: aby JMKá jim kommissaře k wyslyšení, že swú newinu proti němu ukázati chce, wydati ráčil; což tak wykonáno, že král, wybraw lidi swětské i duchowní, poručiti ráčil, aby k jistému dni strany do Soběslawě k wyrozumění těm stížnostem oběslali. Mezitím když ten mnich tak zlý witr na Krumlowě při panu vládařowi jměl, stěhowal swé věci potají w noci z kláštera do Budějowic. Nicméně to tak wykonalo se, že páni kommissaři přijeli i obžalovaná strana, pan vládař, ale mnich se nedostawil, neb čila kosa kámen; a tu se našlo z mnohých swědomí, že ten mnich, kněz Matěj, pesky, rufiansky w swé řehole se chowal, z kláštera pod Zelenau horau ušed, cizú ženu odlaudil, ji sobě w klášteře Koruně chowal, a s ní pankharty jměl; žádaje pan vládař, aby před takovým lehkomyšlným mnichem pokoje a práwa swého užiti mohl, a aby pro swé neprawosti mnich ztrestán byl.

Tito byli kommissaři: doktor Jindřich, probošt kostela Pražského, Antonin z Mohelnice, mistr křížowníkůw s červenau hwězdau, který potom arcibiskupem Pražským byl, Petr Chotek z Wojnina na Wraném, JMti w králowstwi českém prokurator, Petr Bechyně z Lažan. — Rok podruhé položili w místo předepsané w středu na den matky boží sněžné; ale jak ta newole dále šla a konec swůj wzala, králowská psaní znáti dávají, jež tuto slovo od slova položím:

Urozenému Wilémowi z Rosenberka na českém Krumlowě, wěrnému našemu milému.

Ferdinand, z boží milosti Římský, uherský, český oc. král, infant w Hispanii, arcikníže rakauské a markrabě morawský.

Urozený wěrný náš milý! Psaní twému poníženému, w kterémž nám s strany opata Korunského, že jest se před kommissaři našimi na den od nich jmenowaný nepo-

stawil, činíš, i také o způsobích a neřádech jeho nám 1556.
oznamuješ, a přitom, aby mohl týž opat pro své takové
neřády ssazen, a jiný na to místo postawen býti, poníženě
žadáš, všemu tomu jsme tolikéž i z té zprávy a relací,
kterůž nám kommissari naši w té věci od nás zřízení dá-
wají, porozuměti ráčili. I jakž nad dobrými lidmi ducho-
wními wždycky swú milostiwú ruku, aby ochraňowáni a
od žádného utiskáni nebyli, držeti, tak také zlí aby swého
průchodu nejměli, nýbrž k trestání a takových neřádných
věci k skutečnému přetrhování každého času přicházeli,
to obmysleti ráčíme. A poněwadž týž klášter swaté Ko-
runy visitatora swého, opata Plaského jmá, psáti jemu rá-
číme, tolikéž proboštu kostela Pražského, aby k tobě oba
sjele, téhož opata Korunského k sobě obeslali, a podlé ná-
ležitosti a prowinění jeho trestati dali, a z téhož kláštera
wzali, a to místo kláštera sw. Koruny jiným opatem, kte-
rýžby službu boží i týž klášter, jakž náleží, opatrowal,
bez prodléwání s radau probošta Pražského a twau osadil,
tak aby se w něm, jakž náleží, služba boží řídit i diti
mohla. Však poněwadž w swých předešlých i také nyněj-
ším psaní twém toho dokládáš, že předkové twoji na týž
klášter swaté Koruny od předkůw našich, králůw českých,
obdarowání a od nás potvrzení jmáš na dědičnú wrchnost
téhož kláštera; a protož jest poručení naše, aby buď ori-
ginal anebo hodnowěrný vidimus téhož obdarowání a od
nás potvrzení týmž proboštu Pražskému a opatu Plaskému
ukázal, tak aby oni podlé twého obdarowání tu věc opa-
třiti a téhož opata ssaditi, a jiným s radau twau to místo
opatřiti mohli; na tom na všem jistú vůli naši naplníš.
A oni jak tu věc wyřídí, mají nám o tom o všem zase
oznámiti. Toho jsme tebe na psaní twé milostiwě tajna
učiniti neráčili. Dán w Widni w středu po sw. Jiljí l. oc.
56 a království našich Římského 26 a jinych 30.

Ferdinand.

Joachimus de Nova Domo
S. R. Bohemiae cancellarius.

S. Heldt
vicecancellarius.

1556. Ne pojednau mnich se spokojil, nejedněch cest ko-
štowáwaw, chtěw panu włádaři i při saudech na hradě
Pražském, aby podlé kšaftu někdy pana Petra staršího
z Rosenberka zboží všeco k tomu klášteru náležející po-
staupeno bylo, zaneprázdnění učiniti, až naposledy prawdau
přemožen a ztrestan, jakož o tom níže psaná copia listu
královského nawrhuje.

Welebnému Jindřichowi proboštu kostela hradu Praž-
ského a Wolfowi opatu kláštera Plaského společně neb
rozdílně, wěrným našim milým.

Ferdinand z boží oc.

Welební wěrní naši milí! Psaní a relací waši, kteréž
jste nám s strany Matěje, předešlého opata sw. Koruny,
jsúce w té věci zřízení kommissari naši, učinili, jsme wy-
rozuměti ráčili, a že jste toho jistého Matěje z dotčeného
opatství Krumlowského ssadili, a jeho z toho naň zjewného
průvodu i také též osoby ženské naň seznání podlé po-
ručení našeho do trestání wzali, a jiného pořádného, do-
brého a křesťanského člověka téhož zákona, kněze Jana,
za opata usadili oc. Takowú práci a pilnost waši, které
jste přitom jměli, i o privilegiích a swobodách urozeného
Wiléma z Rosenberka na českém Krumlowě, wěrného na-
šeho milého, kteréž na ten klášter jmá, že jste nám ozná-
mili a zpráwu o tom dali, to všeco od wás přijímati rá-
číme. A tobě kněze Wolfe, opate Plaský, jakožto visitato-
rowi téhož kláštera Korunského, poraučeti ráčíme, aby jej,
kněze Matěje, někdejšího opata, pokudž se tobě za slušné
zdá a widěti bude, w témž wězení jiným ku příkladu tre-
stati dal. Na tom naši wůli královskou naplníš. Dán w Řezně
w sobotu po sw. třech králich l. 1557.

Byl tedy týž opat dán na panství JMti pana włádaře
do kláštera Wyšebrodského do trestání, a visitator jeho,
opat Plaský, pana włádaře žádal, aby wezma jej JMt na
záwazek k dostawení před něho, z toho wězení propustiti
ráčil; což pan włádař, když swú chwili uhlédal, vykonal
a k visitatorowi jej odeslati ráčil.

Hned z počátku toho roku na piwowáru Kuklweit-
ském pan włádař nedal wařiti, tak také i na jiných
poněwadž poddaným swým ráčil wárky pustiti na jistý

spůsob, jakož nahoře oznámeno; než dwůr tudíž šafařem 1556. opatřen.

14 Februarii paní stará Rosenberská z Rogendorfu se panem Petrem Wokem synem a pannau Ewau dcerau swau z Krunlowa vyjeti ráčila až do Třeboně; nazejtří na Hradec, kdež swatba konána býti jměla panu Michalowi Španowskému, tu našedši we zdraví pana Wiléma syna swého i jiné všecky přátely, kteříž se k tomu sňatku sješli.

16 Februarii jinak w neděli masopustní pan Michal Španowský se pannau Annau Šwihowskau, dcerau pana Půty, oddawky a sňatek jměl na Hradci. To weselí swatební dal jim strojiti i na ně zwal pana Joachima z Hradce nejvyšší kancléř králowství českého.

17 Februarii Burian Litwín pojímal sobě za manželku pannu Maruši Walowskú; a oddawky toho dne byly též na Hradci.

18 Febr. Bywši dobrá sanice, pan Joachim Hradecký se panem Wilémem z Rosenberka a panem Henrichem z Šwamberka jeli na Bystřici na saních, a toho dne zase na Hradec se nawrátili.

Toto přepsáno z vlastního poznamenání Její Mti paní staré: Jan Jeřábek s Franckem Leben dostaw se od domu Rosenberského do Drážďan, tam při kurfürstowi Augustowi a paní kněžně materi jeho dworu Její Mti auřad hofmistrský na sobě jměl, dobré pana vládaře s pilností jednaw.

Páni Rakušané sjewše se w nemalém počtu w Widni za příčinau nepřitele Turka, vybrali z sebe lidi rozumné, kteříž by radu drželi dle odepření tomu pohanskému ukrutenství, a o pomoc k stawům králowství českého wyslati měwše, poslali nejprwé s listem wěřicím ku panu Wilémowi z Rosenberka z prostředku swého pana Erasima z Štahrenberka, pana Erasma z Windischgrätzten a pana Gebharta Waltzera, Římského krále JMti raddy, aby při pánu jednali o naučení a pomoc, kterak by dále při králowství českém o ni vyhledáwati a sollicitowati jměli. Datum psaní 11 dne Martii.

W středu před nedělí smrtnau we wsi Branné na panství Třeboňském jedenácte dworů do gruntu shořelo, chyba asi čtyř světnic obhořelých, kteréž obhájili. A po-

1556. něwadź w té wsi powolně ku potřebám JMti páně dávali se nacházeti, pan wládař ráčil jim náležitú pomoc jakož na wystawení takž i k žiwnosti další učiniti.

W středu po welikonoci pan wládař z Krumlowa ku Praze cestu před sebe wzal na sněm, kterýž na hradě Pražském držán býti měl w středu po prowodní neděli, a potom i k saudu komornímu před vlastní osobu králowskú w té při, kterúz jměl s knížaty z Plawna, o kteréž již napřed oznámeno, se dostawil.

Toho času zámek Rosenberk, poněwadž na něm residenci od dáwního času nebyla, welmi sešel, a z wětšího oprawen, tak aby na něm purkrabí pan Škol bydliti mohl.

W sobotu po božím wstaupení pan Wilém z Rosenberka powinnost do saudu zemského učiniw, dosedl, a raddau krále JMti učiněn, a potom k letnicím na Krumlow přijel.

Okolo 16 dne Maji umřew urozený Šebestian z Štainachu, a jměw streynu swú, dceru někdy Pawla bratra swěho, jednu jménem Annu w fraucimoru Její Mti paní Anny Rosenberské z Rogendorfu; zetowé nebožtíka, kteříž dcery jeho jměli, Jakub hrabě z Šermperku a Kašpar Cedlic z Mauru w Ertperku, listowně paní žádali, aby ji domů odpustiti ráčila, aby s swými přátely o statek po nebožtíkowi porownati se mohla. Ta potom l. p. 1558 dostala se za manželku Seifridowi Naringerowi, a w městě Gratzu swatbu jměli 30 dne Maje, to jest na slawný hod ducha swatého seslání.

W sobotu po sw. Wítě patentem pod pečeti swau pan wládař přiznawající listy zhotowiti dal, že podlé snešení sněmowního léta téhož při přítomnosti JMKé držaného statek swůj wšecken šacowati dal, kteréhož jměl za 205,700 kop gr. a poddaní páně jměli za 20,360 kop. gr.

Psaní takowé od krále Římského ku panu Wilémowi přišlo:

Ferdinand z boží milosti Římský, uherský oc.

Urozený wěrný náš milý! Wědětiť milostiwě dáváme, že jest nejjasnější kníže Ferdinand, arcikníže rakauské oc. syn náš nejmilejší Jeho Láska, tyto dni z hradu Pražského na milostiwé a otcowské poručení naše sem

k nám do Widně přijel, a tak Jeho Lásku we jménu pána 1556.
 boha všemohaucího s bedlivým a dostatečným w radě
 uwážením odtud do králowství uherského s některým
 počtem lidu wálečného proti auhlawnímu a žižniwému ne-
 příteli všeho křesťanstwa, Turku, a předkem pro obranu
 swatě wíry křesťanské, a k tomu všech králowství, zemí a
 wěrných poddaných našich milých wyprawiti ráčíme. I po-
 něwadž pro takowý odjezd Jeho Lásky žádného správce
 na hradě Pražském na místě našem na ten čas není, a
 Jeho Lásky bohda šťastný příjezd do některého měsíce se
 protáhne, ráčili jsme zatím urozené Jana mladšího z Lob-
 kowic na Teyně Horšowě, nejvyššího purkrabí Pražského,
 Jana staršího též z Lobkowic na Zbiroze, nejvyššího
 hofmistra králowství českého, a statečné Jiříka z Gerštorfu
 na Cholicích, podkomořího téhož králowství, a Bernharta
 Žehušického z Nestajowa na Risenburce, purkrabí kraje
 Hradeckého, wěrné naše milé, na místě našem zří-
 diti, aby tu na hradě Pražském až do dalšího jistého
 poručení našeho pobyli, a všecky věci podlé náležitosti
 spravowali, a jestližeby kdy jaká toho potřeba nastawaje
 naše a králowství tototo byla, aby tebe a jiné auředníky
 zemské k sobě na hrad Pražský obeslali a o takových po-
 třebách radu drželi oc. A protožť poraučíme, milostiwě
 žádajíc, kdybykoli dotčené osoby tebe na místě našem
 k sobě obeslaly, aby ihned, ničímž se nezastírajíc, k nim
 na hrad náš Pražský dojel, a takovým potřebám wyro-
 zuměw jim raden a pomočen byl, a w tom se tak powolně
 a poslušně, jakož o tobě nepochybujem, zachowal, jináče
 nečiníc. A my tobě to milostiwě wzpomínati i nahražowati
 ráčíme. Dán w Widni w sobotu po proměnění pána Krista
 léta oc. 1556.

K tomu tažení pan wládař od arciknížete dožadován
 byl, i také od bratra arciknížecího krále Maximiliana k jízdě
 do Niderlantu požádán a napominán byl. Proti žádosti ar-
 ciknížat wýmluwy slušné s předeštěním příčin hodných
 a důležitých učinil, bez toho dosti projíždek a zane-
 práždění jměw.

Toho roku, poněwadž sbírky swolené podlé sněmu
 na jisté termíny odvedeny býti měly, dal pan wládař na

1586. poddaných swých, nehleděw jich obtížiti, ješto jini jináče od swých poddaných vybírali, nejprwé vybírati s kopy po 2 $\frac{1}{4}$ den. a podruhé po 3 $\frac{1}{2}$ d.

W pátek po swatém Bartoloměji Ponědražský statek k panství Třebonskému připojen; nebo podlé jistého trhu od pánů z Šwamberka ten den postupován skrze jejich wyslaného páně Wiléma z Rosenberka kommissari, při čemž také byl Kašpar Ebner z Wosale, důchodní písař Třebonský.

Pan vládař obrátiw se na cestu do Řezna, jel dle nawštíwení pana purkrabí nejvyššího, pana šwagra swého, k Teynu Horšowu, i přijel tam we středu při památce powýšení sw. kříže, a zase odtud odebral se na další cestu w sobotu po též památce do Minichwoltu neb Woltmini-chu do Řezna w neděli před sw. Matausem, a w pondělí od Řezna z Nytanaw do Naipurku, pak do Freintu a landkrabí z Laichtenburku, pak do Boathauzu; odtud w pátek před sw. Wáclawem pán ráčil na Bor přijeti, a tu až do neděle zůstati; w neděli před sw. Wáclawem do Plzně, w pondělí na Lochowicích, w auterý den sw. Michala pán ráčil do Prahy přijeti, a zase w auterý před sw. Hawlem pán z Prahy wyjel.

Toho roku w středu den swatých Šimonise a Judy JMt pán, jeda z Krumlowa k Wídni, ráčil na Nowých hradech přes noc zůstati; bylo 45 koní. Jeli se pánem nejvyšší pan purkrabě Pražský a pan purkrabě Karlšteinský, obesláni tam bywše od krále JMtí za příčinau nějakých těžkých věcí, kteréž jim dosti činiti daly. W čtvrtek w Bindigšteiku byli, w pátek w Sicendorfu u pána z Rogendorfu, w sobotu u vigillii všech swatých do Wídně přijeli, w pátek po sw. Martinu z Wídně pán JMt služebníky své wyprawił se 42 koňmi k Krumlowu. Nejprw do Kelerštorfu, w sobotu po sw. Martině w Rozích, w neděli w Kremži, w pondělí před sw. Alžbětau w Gmundu, w auterý w Swinech Throwých, w středu na Krumlowě.

Opět jiná cesta panu vládařowi nastala do Olomouce, do Wratislawě s nejvyšším panem purkrabím Pražským w kommissi JMKé do týchž zemí a měst na sněmy obecni; jehož paní mateř ráčila do Hradce prováditi w auterý po sw. Mikuláši. Bylo všech koní se pánem 83. Jeto pak we

čtvrtek po sw. Mikuláši do Telče, toho dne též do Třebíče, w pátek po sw. Barboře w Ejwančicích, w sobotu w Wiškowě, w neděli den sw. Lucie do Olomauce přijeli, w neděli před sw. Tomášem do Šternberka, w pondělí den sw. Tomáše w Fraidenthalu, kde páni Bruntalští w Selště sídlo jměli, w auterý w Cukmantlu, odtud ten den do Henrichowa, a tu pán přes boží hod ostal několik dní, w pondělí den mláďátek do Wratislawě přijel, w středu den tři králů w Němči, we čtvrtek w Kladsku, w pátek w Náchodu, w sobotu w Smiřicích, w neděli po třech králích w Pardubicích. Jednáno pak od pánů kommissarů w Olomauci, aby stawowé s mocí do králowství českého na sněm wyslyce, zajedno se pány Čechy jednali a zawírali, totižto: jedno o pomoc náležitú proti nepříteli Turku; druhé kterak by dluhowé králowští spokojeni býti mohli. Ale stawowé po několikeru žádostiwém předstírání toliko k tomu swolili, že na sněm osoby stawu panského a rytířského na hrad Pražský s plnomocenstwím wyprawí, a co ti se podwolí w příčině prwního artikule, že tomu místo wšecko markrabství dá; než což se druhého artikule dluhu placení dotýče, na to že se jim plnomocenstwí newydá, než jen aby tomu wyrozumějice, podlé jiných zemí k králowství náležejících, kterak by tíž dluhowé wywazeni býti mohli, o tom zpráwu Morawanům učinili. Třetí kommissar byl pan Šebastian Markwart z Hrádku, purkrabě Karlšteinský. Ten se tu roznemoh, se pány na Slezsko jeti nemohl, než doktor Mehl s ním dále pracowal a z Olomauce po swaté Lucii wyjeli.

Regenti toho roku na Krumlowě zůstawše, w nehytí páně jistý řád při dworu, wymustrowawše některé, nařídili; a byli tito: Melichar Stolinský z Kopist, Adam Sudek z Dlúhé, Antonin Kyzaur z Mejowa. Jindřich Sudek z Dlúhé od pana Wiléma z Rosenberka za úředníka nad kuchyní a piwnicí nařizen, a instrukcí mu wydána, kterak by se w tom úřadu říditi měl; a Matěj Pišek za kuchmistra ustanowen. Na cestách pak, poněwadž časté pojízdky pán jmiwal, aby též rozšafnost s dobrým řádem zachowána byla, a zbytečnost místa nejměla, pán auředníka ustanowil Mikuláše Humpolce z Tuchoraze, a jemu

1556. ku pomoci přidání pan Křištof Kořenský, Jan Albin a písaři Walentin a Jiřík, a na to mu též jistá instrukcí na Krumlowě sekretem páně spečetěná w pátek před sw. Mikulášem vydána léta uts.

Osmého dne měsíce Decembris, jenž bylo w auterý den památný početi panny Marie, o půl noci we wsi Stropnici Dlaubé na panství Nowohradském jeden dwůr wyhořel, a oheň w stodole wyšel. Potom w čtvrtek na témž panství we wsi Pušndorsfu ranním jitem oheň w chlévě wyšel, a čtyry dwory spálil. Než w neděli předtím panu Wokowi Pauzarowi w Olešnici sedm dworů wyhořelo; o tom znáti dal do kanceláře Krumlowské Wojtěch Hultzšporer z Hošteina, auředník Nowohradský.

Léta páně 1557.

1557. Málo předtím oznámeno, co pan Wilém s jinými wyslanými kráľowskými w Olomauci při sněmě jednal, a že k Slezsku obrátil se. Přijel tedy do Wratislawě w neděli po wánočním hodu léta minulého, a w auterý po tom sněmu kommissi swú před knížaty, biskupem, pány a rytířstwem i městy řídili, kteráž rovně na to se wztahowala, jako na markrabství morawské. Po mnohém snažném w tom pracování páni wyslaní jiného zjednatí nemohli, nežli že se podwolili dle obau dwau artikulů zmocněných z knížetství na sněm do Čech k wyslání na ten cíl, aby zemím uwažowati jich pomáhali, však bez podwolowání, než aby, co Čechové a Morawané swolí, doslychajíce, s tím nawrátice se, stawům na sněmu w knížetství přednesli. Byly pak k tomu osoby od země woleny: kníže Hanuš z Monsterberka, Wilém Kultzboch, Ernst Gellern z Swídnického a Dawid Los z Hlohowského knížetství. Do Wratislawě za pány kommissaři přijel pan Adam z Šternberka, nejvyšší komorník kráľowství českého, dle napomození jim w tom jednání při stawích. Se panem Wilémem služebníci JMti byli Huřpolec, Buzický, Pawel Baubinský, Muchek Wamberský a Metych pachole páně, jenž tam přátely swé nawštíwil.

JMKa to wěrně, poddané a snažné pana wládaře

s jinými kommissari jednání oblíbiw, listem swým wdě- 1557.
nost ku pánu prokázati ráčil těmito slowy: (Ráčil w té
kommissi trwati od soboty před sw. Mikulášem l. 1556 až
do čturtku před sw. Antonínem l. 1557.)

Ferdinand oc.

Urozený, wěrný náš milý! Relací, kterúz jsi nám spolu
s jinými kommissary našimi, k sněmu do Olomauce též do
Wratislawě zřízenými, učinil, tomu jsme porozuměti ráčili;
a takowú pilnost a práci twú, kterúz jsi w též kommissi
jměl, milostiwě od tebe přijímati ráčíme; nebo jsme při
těch obojích sněmích to poznati ráčili, že jsi spolu s ji-
nými kommissari našimi všelijak pilně, bedliwě pracowal, a
na pilnosti swé nic sjíti nedal; což my tobě wší milostí
naši králowskau wzpomínati i nahražowati ráčíme. Toho
jsme tebe, aby o této naší milostiwě wůli wědomost jmiti
mohl, tejna učiniti neráčili. Dán w Řezně w pátek po sw.
Šťastném léta oc 57, a králowství našich Římského 17 a
jiných 31.

Pan vládař domu Rosenberského, wzaw před sebe
jízdu do Braunšwické země (tak jakž wůbec powěst šla,
knížeti Brunšwickému Erichowi do Minden na křtiny) wy-
jel z Krumlowa w středu den sw. Blažeje, a přijel do
Mindu w sobotu před sw. Matějem w padesáti dewiti ko-
ních; a byw tam přes masopust do postu, zasnaubena mu
od knížete Ericha s woli kněžny Alžběty rozené z Bran-
denburku, paní mateře jejich, kněžna Kateřina, sestra
JMti, za manželku, a smlauwy wykonaly se na tento způsob:

1. Pan vládař aby pojma ji sobě za manželku, jakž
na staw jejich knížeci náleží, Její Mt chowal.

2. Při náboženství ewangelickém, jmajíc swého pre-
dikanta, aby překážky netrpěla.

3. Wěna že po ní pan bratr Její Mti s weyprawau,
jakž na kněžnu náleží, 20.000 f. wyprawí.

4. Pan vládař Rosenberský, pan ženich, tolikéz ob-
měniw, což učinilo všeho 40.000 f., w kteréž summě
hrabství Nowohradské kněžně zapsal, když by ho pán
bůh neráčil smrti uchowati, aby w ně uwázala se.

Swatební weselí kníže wykonal též panně kněžně se-
stře swé a panu vládaři domu Rosenberského dne 28

1557. měsíce Februarii, a toho dne s oddawkami i manželské složení wykonáno.

W neděli Invocavit pan Wilém z Rosenberka jew z Mindu, ráčil do Hailigštat s kněžnau Její Mti manželkau swau přijeti. Bylo koní panských 57, knížete Brunšwického koní 22, wozníků kněžny Její Mti 8, k tomu špižní wůz se čtyrmi koňmi; summa 91 kůň.

W pondělí po Invocavit JMt pán ráčil w Hailigštat přes den s kněžnau Její Mti i se wší čeládkau odpočiwati; bylo koní panských 54, kněžny Její Mti 30 koní, staré kněžny 6 koní, všech 90 koní. Tu rozžehnow se s swau nejmilejší paní manželkau, kněžnau Kateřinau, a paní mateří Její Mti, obrátil se druhý den k Northauzu cestau wedauci do Čech, skrze Lipsko, k Mostu, Slanému, pak k Beraunu, potom k Krumlowu; než kněžny předeepsané potom na podzim přínos wykonat se, o čemž níže. Byly pak tyto nížepsané osoby, které s JMti panem vládařem k knížeti Brunšwickému do Mindu jely, z stawu panského i rytířského: pan Jindřich z Waldšteina, p. Wacław z Donína, p. Ludwik Mezerický, p. Michal Španowský, Jan Španowský, Křištof Muchek, Mikoláš Humpolec, Adam Chanowský, Jan Kolchreiter, Burian Litwin, Alexander Škol, Jiřík Mirek, Křištof Buzický, Jan Albin, Pawel Baubinský, Jan Ror, Mikuláš Wrchotický, Mikoláš Štybic, Mikuláš Kořenský, Jiřík Strachotinský.

Mezitím paní mateř Rosenberská, když pan vládař syn Její Mti byl w říši, we čtvrték po sw. Walentinu s druhým panem synem swým, panem Petrem Wokem, a šlechticnau pannau Ewau jeti ráčila na masopust na Zwikow, pak odtud se panem Henrichem z Šwamberka a manželkau jeho na Teyn Horšow k nejvyššímu purkrabí Pražskému, kdež s swými milými přátely nejedněmi se shledawši, s weselím masopust okwasili.

I toho roku výprawa proti Turku byla, jakž král listem ku panu vládaři znáti dáwa takto:

Ferdinand.

Urozený, wěrný náš milý! Wědětitiť dáwáme, že pro obranu swaté wíry křesťanské, králowstwí a zemí, našich wěrných poddaných milých a tak všeho křesťanstwa k

dobrému počet koni proti nepříteli Turku do Uher z říše wésti se má, a 20 dne měsíce Máje, to jest we čtvrték po neděli Cantate, do Hba 1000 koni k mustrunku přijeti má, a odtud k Wídni a dáleji do Uher we jméno pána boha potáhne, a tudy tíž reithaři k Weselí cestu swú wzíti mají. A protož jest poručení naše, aby profi-antem, špiží a jinými věcmi se opatřil, tak když cestu swú tudy wezmau, aby všelikými potřebami a opatrowáním opatření byli za jejich slušné peníze; nebo to také opatření ráčíme, aby se lidem žádných škod nedálo. A tak ta naděje jest, že okolo pondělka po božím wstaupení w Weselí budau; a protož wěda o tom, budeš wěděti k tomu času to jak opatřiti, aby tíž reithaři nedostatku nejměli. Na tom jistú wůli naši naplníš. Dán na hradě Pražském w neděli po sw. Jiří l. 1557 a králowství našich Římského 17, a jiných třicátého prwního.

A za příčinau též weyprawy proti nepříteli pan vládař nařídil všudy po panství, že podlé snešení sněmowního s tisíce kop grošů č. 12 kop gr. č., aneb s jedné kopy mišenské, po 3 den. berně vybírána byla.

Kateřina kněžna Brunšwická, manželka pana vládaře Rosenberského, bywši při sestře své kněžně Alžbětě w Mansfeldu, roznemohla se tam; pro kteroužto příčinu pan manžel Její Mti z Čech k ní se w auterý před božím wstaupením we 23 koních wyprawil; ano také nachází se, že túž paní manželku swú w Mansfeldu při času swaté Markéty nawštíwil.

W neděli před sw. Bartolomějem pan vládař z Krumlowa do Prahy přijeti ráčil, a odtud zase k domowí w auterý před sw. Jiljím se hnauti na Leštno, a tu přes noc zůstati.

Opět w neděli před sw. Wáclawem JMt pán jew z Krumlowa do Prahy k saudu zemskému, ráčil do Soběslawě přijeti, a tu přes noc zůstati, přibraw se do Prahy w auterý den sw. Wáclawa. Bylo osob 28 a koní 24.

Pan vládař s knížetem Erichem Brunšwickým usnesše se o den k přínosu kněžny manželky p. vládaře na Krumlow w neděli před sw. pannau Markétou, jinak 11 dne Julii, pan vládař panů přátel nemálo listowně k tomu

1557. času, s žádostí, aby barwu poznamenánu a namalowanu pro poctiwost páně přihotowiti dali, pozwati ráčil; ale když w to jisté přičiny wkročily a přínos ten protáhly, pan wládař předjmenowaný čas zase listowně odpisowati ráčil takowau formulí:

Službu oc.

Jakož jsem Wás psáním swým předešle přátelsky žádal, abyste ku potřebě a poctiwosti mé na přínos manželky mé tu neděli před sw. Markétau na Krumlow přijeli, kdež pak přátelská odpověď jest mi od Wás dána, a jináče jsem se nenadál, nežli že na týž čas a den týž přínos předse swůj průchod jmiti bude; však těchto pomínutých dnůw JMt oswícený kníže a pán, pan Erich, kníže Brunšwické a Luneburské, pán a šwagr můj milý, ráčil jest k tomu poselstwu učiniti i tolikéž psáním oznámiti, že nikoli k témuž času osobau swau ani jináče téhož přínosu JMtí wykonati možné není, z přičiny té, že JMt nejjasnější kníže a pán, pan Filipp, král anglický a hispanský oc. jeho k sobě jako toho, u kterého JMt kníže Erich na ten čas w službě býti ráčí, obeslati ráčil, kdež na takové obeslání při JMKé stízně se najíti dáti má. Protož Wám, abyste wědomost jmiti mohli, oznamuji a přátelsky za to žádám, kdybych Wám zase, na který den by jistotně týž přínos býti jměl, oznámil, že se ku potřebě a poctiwosti mé najíti dáti ráčíte.

19 Octobris, to jest w auterý před sw. Worsilau, Její Mt kněžna Kateřina, manželka pana Wiléma z Rosenberka prwní, z země Brunšwické, a s Její Mti kněžna Erichowá a Jiří Ernst, hrabě z Henneperku, se paní hraběnkau do Prahy přijeti ráčili i okolo 250 koní jměwše.

20. W středu w Praze odpočiwali.

21. We čtврtek den sw. Worsily z Prahy do Benešowa přijeti ráčili.

22. W pátek po sw. Worsile ráčili na Tábor přijeti.

23. W sobotu na Třeboň.

24. W neděli před sw. Šimonišem Judau z Třeboně ráčili do Budějowic přijeti, a tu přes noc zůstali.

25. A tak w pondělí před sw. Šimonišem na Krumlow přijeti ráčili.

3 Novembris w středu po všech swatých Její Mt kněžna manželka knížete Brunšwického Ericha s Její Mti hraběnkau z Henneberka z Třeboně [sic] (z Krumlowa) wyjely na Třeboň. Jměly koní 240. Pan Jindřich z Waldšteina wyprowázel.

4. We čtvrtek na Tábor.

5. W pátek na Lešno. Služebníci díl w Bystřici díl pod Těšlí a wětší díl w Benešowě noclehowali.

6. W sobotu po všech swatých a před sw. Martinem do Prahy přijeli, a tu až do ponděliho zůstati ráčili.

Poslednější determinowání od knížete Brunšwického stalo se ke 24 dni měsíce Octobris, to jest w neděli po sw. Lukáši; na kterýžto den kníže s hrabaty z Henneberku, kněžnami, pány a rytířstwem z říše w znamenitém počtu počestně na Krumlow přijel; proti němuž s několika sty jízdných w barvě se pány přátely swými a služebníky pan vládař weystrojně wstříc wyjel. Kníže pán šwagra swého a paní manželku nejmilejší wesele přiwítaw na hrad swůj Krumlow doprovodil, a jakž na takowé hosti náleželo, traktirowal.

Knížete Ericha manželka Sophia, rozená kněžna saská, z Krumlowa do Prahy jela; přijewši tam w sobotu po všech swatých, w domě pana vládaře na hradě hospodu a opatření jměla

Podlé smluw swatebních w příčině náboženstwí ewangelického aby paní kněžna Rosenberská mohla při něm bez překážky zůstawena býti i swého predikanta jmti, pan manžel Její Mti pan vládař Rosenberský, dne 3 Novembris netoliko ctihodného Tomana neb Tomáše Šalera w jisté umluwě o byt opatření a službu s ním učiněnou. aby stále při dworu zůstáwal, přijíti i druhému Laurentio Arthopaeo od knížat z Henneperku propůjčenému na čtvrt léta téhodni deputat skrze prostředky a smlauwce kníže Jiříka Ernesta, brabě z Henneberku a pana Petra Woka z Rosenberka oc. naříditi ráčil. Měsíce Decembris byw týž predikant w domě na hradě Pražském s jinými dworany páně a paní kněžny, kázani w pokoji Její Mti, tak jakž za obyčej knížata ewangelická jmají, dne páně nedělního učinil. Král Ferdinand dowědew se toho, welmi se pohnul, že neobyčejná wěc na residenci jeho se začíná,

1557. panu vládaři poračuje, aby toho více nebyvalo, nýbrž aby toho nowáka náboženství Lutherianského odbyl, a kněžnu k katolické religii přidržel. Pán výmluwna se učinil, že ona od mladosti w náboženství Lutherianském vychována, nikdy při službách Římských nebyvala, a jinak sobě ho za manžela pojiti nechťela, i přátelé její dowoliti, zvlášť kur saský, nechťeli, pokudž jí neslibil při náboženství zanechati; to že vykonal a jí se zapsal, pročež že mocí puditi ji k náboženství slušné není, než že přitom ji zůstawiť powinen jest; však nicméně pěkným nawedením, pokudž by naprawena býti mohla, že snažiti se chce, aby JMKa to těžce sobě bráti neráčil.

Na hradě Pražském stala se naposledy právě příhoda nešťastná. Té noci, když kněžny tam přijely, a již i služebníkům jejich do komory w domě páně z Rosenberka na zámku ukázáno bylo, tu dva služebníci hraběte z Henneberka, towaryši, kteříž spolu jako bratři byli, po tmě, nejměwše předešlé žádné swády, jeden z nich dobyw kord, jménem Dam von Herda, wstrčil do druhého, jehož jméno bylo Eschwir, tak že déle čtvrt hodiny žiw nebyl, jej zabil. Morděř chtěl z zámku ujiti, trefil na holomky, prosil jich, aby ho wen pustili, připowídaje, že jim tři tisíce zlatých chce dáti, ale toho obdržeti nemohl; nebo pokřik stal se, že jednoho zabil. Pan heitman hradský a pan Jindřich z Waldšteina nejvyššího pana kancléře wzbudili, o té věci oznamující; kteříž wzawše hofmistra starce kněžny z Henneberku, šli s ním mezi mosty k témuž jistému morděři; našedše rozkázali ho wžiti a na Bilú wěži wsaditi. Kněžny dowěděwše se toho, welice se nad tím zarmautili, i diwný pláč vydali, prosíce, aby ten služebník při hrdle zachován byl. Druhého dne cestau swau dále obrátily se. Arcikníže Ferdinand tehdaž na zámku nebyl, nežli byl na Poděbradech, a s tau věci, poněwadž kněžny bez wědomí jeho na hrad forýrowány byly, nic činiti nechťel. Takž pan kancléř se panem vládařem za to před králem odpowídati, a tu nešťastnú příhodu obcházeti musili. Za toho wězně od kněžen přimluwná psaní i od jiných knížat přicházela, kterýž teprw po dlaubém wězení wypuštěn. Ta příhoda zběhla se při času sw. Martína.

Toho času pošta od krále JMti z Wídně přišla do Čech, list přinessi, kterýmž král všechny pány auředníky zemské, totiž pana purkrabí nejvyššího i tolikéz pána z Rosenberka, předkem pana hofmistra, pana kancléře, pana purkrabí Karlšteinského, pana purkrabí kraje Hradeckého a pana písaře k sobě do Wídně k určitému dni, totižto ke čtvrtku po sw. Ondřeji, obeslati ráčil; nicméně i listem zawritým obzvláštně pan vladař ku prwnímu dni Decembris od krále obeslán, jměw úmysl král 10 dne Decembris z Wídně k Ulmu obrátiti se, a tu se všemi kurfiršty a knížaty i zeměmi radu držeti. Na tu cestu pan vladař w pátek po sw. panně Kateřině do Wídně k králi se wyprawil, wyjew z Prachatic k Budějowicům, a odtud přímo k Wídni silnicí.

Roznemohw se Altenšteiner, purkrabě Krumlowský, pan vladař psaním swým nařídil, aby pan Daudlebský auřad ten k sobě přijal, a na místo Piška aby Šurat kuchmistrem byl, a tu tehďáz také dworu uskrowněno. Datum rozkazu w pondělí po vigilií sw. Tomáše na Winterberce, kdež tehďáz pan vladař se paní kněžnau manželkau i paní mateří, panem bratrem a pannau sestrau před morowým powětřím obýwati a dwůr swůj jmíti ráčil.

Toho času tudíž jmenowaný Ruprecht Altenšteiner umřel w auterý den sw. Tomáše apoštola, w noci na středu mezi jednau a druhau hodinau, a Daudlebský po něm i auřadu purkrabství Krumlowského i owdowělé manželky paní Barbory Petingarowé dostal.

Při wánocích na panství Krumlowském wlcí welikú škodu činili, zwěř a dobytek dáváce; a ač myslivci snažowali se něco jich ulowiti, nic dowěsti nemohli; nebo jim slezeti nechtěli pro některé čarodějníky, jenž se w tom slyšeti dali, že je zaháneti i posílati umějí, a na kterou owci ukáže, že tu wlk udáwí.

We čtvrtek po slavném hodu narození pána Krista JMt pán ráčil wyjeti z Wintrberka ku Praze na sněm. Prwní nocleh učinil na Střele, jměw 25 koní, druhý w Dlahéwsi. Z Prahy zase wyjel w pondělí před sw. Pawla na wíru obrácení k Wintrberku, a tu se třemi

1557. koňmi pan Leskowec přibyl; třetím dnem do Prahy přijeli; na panget naloženo 6 kop a koliks grošů.

Oznámeno při létu 1549, jaký náklad kterého roku na stawení nejprvního domu Rosenberského na hradě Pražském vycházel. Widi mi se také tuto položití ostatek nákladu na dostawení ho od léta předepsaného až do l. 1557. Naloženo léta p. 1550 . . 2234 kop 45 gr. 2 den.

1551 . . 3281 — 44 — $\frac{1}{2}$ —

1552 . . 3258 — 12 — $4\frac{1}{2}$ —

1553 . . 832 — 41 — 3 —

1554 . . 1227 — 12 — — — $12\frac{1}{2}$ alb.

Od W. Kernicha 1555 . . 275 — 16 — $2\frac{1}{2}$ — $22\frac{1}{4}$ —

1556 . . 206 — 9 — $1\frac{1}{2}$ —

Summa toho nákladu sedmiletního na dům 11,316 kop 39 gr. 4 den.

Pojma k tomu náklad pětiletý nahoře psaný při l. p. 1549, učiní všeho nákladu na týž nový dům Rosenberský . . . 27,914 kop 8 gr. 3 d. m. Než co se potom více stawělo a rozšířilo při tom domu, níže najde se. Nežli pan Wilém chtěw rád dostati Kašperských hor, dům králi na zámku Pražském chtěl postaupiti, dokládaje, že naň přes 45 tisíc naloženo.

Léta páně 1558.

1558. W sobotu w noci na neděli před sw. Walentinem, jinak 12 dne Februarii, we vsi Horusicích na panstwi Třebonském sedmnácti hospodářům dworowé shořeli i dobytka mnoho. Doslýchalo se, že z stodoly richtářowy oheň vyšel. Předtím w Dunajowicích oheň do korbelíku smolného wložený a do pazderí mezi stawení wstrčený s přiloženau slamau z strniště trhanau vyšel, a nějaký pacholek k tomu se přitrefil, pěkrik udělal, tak že uhasili. To se stalo za heitmanstwi Jiřika Robmhapa.

Kněžna Alžběta rozená z Brandenburku, manželka nejprwé Ericha staršího, knížete Braunšwického, jejíž syn byl kníže Erich mladší, a dcery Alžběta (ta byla při smrti paní mateře), N. manželka pruského knížete a Kateřina Rosenberská, sestry vlastní, podruhé wdaná za kníže Popo

hrabě z Henneberku, život svůj dokonala l. 1558 dne 25 Mai 1558. we středu, a pochována w pátek následující. Za tau přičinau pan vládař kněžnu Kateřinu, manželku svůj, dle porovnání s přátely o statek po Její Mti pozůstalý do Mansfeldu wyprawil, přitom psaní žádostiwé ku panu bratru Její Mti knížeti Brunšwickému Erichowi učinil, poněwadž až posawad pro mnohá zaneprázdnění i také pozdwižení vojenské od úředníků země Brunšwické jí kněžně Kateřině brautšac wyprawen není, aby při té jízdě jej na hotowě w Mindu naleznau wyzdwihnauti, a s sebau do Čech přivezti mohla, k tomu kníže JMt aby se přičiniti ráčil. Datum psaní 27 Junii. Než paní kněžna teprw měsíce Julii na cestu wydati ráčila se, obeslána bywši k jistému dni od přátel do Ilmenau k narownání. A ráčila na té cestě býti od neděle před nanebewzeti panny Marie až do středy den sw. Wáclawa.

3 Augusti w šestú hodinu na noc hrom udeřil na obročníci panskú w Krumlowě a zapálil.

Okolo swatého Wáclawa w Prachaticích na morowau ránu mřeli, počawši se nakažení od jarmarku jejich, že nejprw na žloutenice a čerwenky byli někteří nemocni.

Po sw. Hawle zase k tomu se měli, aby na Drslawicích k ruce JMtí páně wařili (nebo jakž napřed oznámeno, byly wárky panské přestaly), sprawiwše nádobí, pšenice nakaupiwše, a wypowieděwše w Husinci a Záblati posudni, aby krčmáři zase obrátili se k panskému piwowáru. Před sw. Markétau l. 1559 již se bylo wařilo. Úředníkem tam byl Wolf Behr z Wejdu, purkrabě na Helfenburce.

Auředník Winterberský Jan Černý s Němci o grunty, když se do Čech za mnoho mil podávaly, newoli jměl. Tengler nějaký, biskupa Passowského tu blízko Čech na Wolfštánu auředník dal udělati most přes potok Bognwasser a napajedla neb koryta, kteréž auředník Winterberský posekati a rozmetati a jiný most postawiti dal, protože tu nowé mezníky sobě wyzdwihowati chtěli, jist se tím býti prawě, že na panství páně a gruntech českých Němci svůj vůli provozují, i ryby a zwěř lowí. Týž Oldřich Tengler nadepsaný dal za rybníkem na Wlčím poli u potokůw nějakých na gruntech páně předtím

1558. postawiti šibenici, wše na potupu Čechům. O tu wěc pan wládař na krále wznášel, aby ta wěc netoliko proň, ale i pro králowství české opatřena byla. Král poručil oběma stranama, aby k sobě pokoj zachowaly až do nařízení komissi; než poněwadž od polámání wětre m dříwi stezky saumarům se zalamowaly, auředník páně Wintrborský dal je až po Windewasser odprazdňowati, aby saumaři probá-
něti mohli.

23 Septembris měšťané Krumlowští u Štinglhamru jez dali dělati, na nějž šlo nákladů přes 100 kop.

Pan wládař k saudu swatowáclawskému do Prahy jeti ráčil. W Praze za několik neděl zdržowal se, kdež dwůr JMti co osob a koní k JMti příslušejících bylo, w středu před sw. Alžbětou poznamenáno, jmenowitě: pan Zdeněk Kawka sám druhý, koně 2; p. Wáclaw Leskowec sám sedmý, 7; p. Jan Španowský; pán z Žerotína sám druhý, 2, p. Humpolec sám třetí, 3; p. Maitoller sám třetí, 3; p. Jindřich Sudek sám třetí, 3; p. Buzický sám třetí, 3; p. hofmistr pana Petra Woka JMti sám druhý, 2; p. Pawel Baubinský sám druhý, 2; p. Trojanský sám druhý, 2; p. Sigmund Malowec sám druhý, 2; P Wamberský sám druhý, 2; p. hofmistr kněžny Jeji Mt, 1 kůň; Mirek; D. Tomáš Albin, 1; Běšín Dlauhý, Říčanský, Wrchotický, Hrabaně, Metych, Pasadowský, Wilém, páně hofmistrů syn, Ochauzar, Malowec, Pražma, kromě jiných služebníků a čeládky poddané. Koní JMti páně i se páně Petro-Wokowými 23, pánů dworánů 35; summa 58 koní.

Měsíce Novembris paní kněžna Rosenberská zase z patrie k domowí se nawracowala skrze Bor a Teyn Horšowský, kdež u přátel noclehy jmíti ráčila.

Paní Anna Rosenberská z Rogendorfu mezi jinými grunty také w užívání byla mleyu w Krumlowě pod zámkem, do smrti své jsauc dobrau hospodyní; mysléc na budauci časy, aby po ní pan wládař téhož důchodu užíwati mohl, dala jej rozšířowati, od kamene stawějíc, a ozdobo-
wati štítem mistrowi Honzowi zedníku z Thürnu, a z Grönderssee, od díla dawši 102 kop hotových. Jmíti také ráčila Jeji Mt paní stará w užívání špitál Krumlowský s dworem a grunty i lidmi k němu náležejícími, opatřiwi chudé.

Item dům na Nowém městě s zahradau, přikaupiwi k ně- 1558.
mu jiné domy a zahrady, wystawěti dala a rozšířiti, jakž
napřed oznámeno. Jměla i piwowár swůj, a wystawowala
do wesnic na panství Krumlowském. Držela i Plawničku,
a tu owčín swůj jměla, item dwůr Malotín.

W středu před sw. Martinem sněm držel se na hradě
Pražském, k kterémuž i pan vladař se wyprawiti ráčil; a
w pátek po všech swatých wyjew z Třeboně ráčil na Pa-
cow přijeti a tu přes noc zůstati, jew s JMti pan bratr
páně, pan Petr Wok, pan Kawka a pán z Žerotína; bylo
tu všech koní 66. W sobotu po všech swatých jeto na
Lešno, a tu přibyli k JMti někteří služebníci, tak že bylo
koní všech 85. W neděli do Prahy přijeli. Kteréhožto
času, dne 8 Novembris, císař Ferdinand po přijetí císař-
ství do Prahy přijel, a od arciknížete Ferdinanda syna
swého a stawů slawně a poctiwě přiwítán. Předtím w so-
botu po všech swatých noclehowal w Hradci Jindřichowě,
jeda z Widně.

Toho roku pan vladař nové předměstí nad branau
Swinenskau zakládati ráčil, a stawěti dáti počal nových
domů i na místo zhotowiti, a lidem, kteřížby se žiwiti
chtěli w mírnosti, prodáwati je na weruňky poručil; a když
se kupci našli, ještě jiných domů k těm čtrnácte wyzdwi-
ženo. Prodávali se pak ti domečkové po 70 kopách a
záwdawku 6 kop; po 3 kopách werunci sprawování: 2
strychy owsa a 4 dni roboty na ně powinnosti roční uwe-
deno. Tehdy za úředníka byl Kašpar Ebner, a ty věci
řidil. Pašek tesař ty domky stawěl.

Sausedský rybník počal se dělati léta tohoto 58, a
jest na něj wynaloženo 848 kop 47 gr. 5 den.

Nachází se i to, že pan vladař mezi lidmi owce swé
w nájmu na panství Třebonském (wšak newím čím pů-
wodem) jmíti ráčil; pročež auředník w přičině wlny, po-
něwadž jí polowice pánu náleželo, dotazowal se kancléře,
kterak by se zachowati měl.

Léta páně 1559.

1559. W středu po třech králích pan vládař smlauwu s slo-
wútným mistrem Tomanem Garyšem, cisařským dělolijem,
a od lití JMti šesti kusů střelby na hradě Pražském w děl-
niei jeho, aby jeden kus osmi centnéřů wáhy Widentské
stíží a jedné welikosti byl, z nichž by se po dwau librách
železných kulí wystřelowati mohlo, na takowý mustř, jakýž
mu se s erbem, textem a jménem páně wvdá, k zhoto-
wení do welikonoci se všemi dostatky, však kromě faso-
wání, učinil; pán k tomu že 48 centnéřů z staré střelby cejgu
a pro ohněm sjiti přídawku 4 cent. a 80 lib. přivezti na
hrad Pražský dá, a odtud, když se zhotowí, zase od mistra
kusy wyzdwihnauti; od díla pak od jednoho centnéře po
2 kopách, i náklad, coby při tom wynaložil, zaplatiti, když
se zprubují wystřelením, poručiti ráčí, aneb materii swau,
pustiti ji po 2 kopách témuž mistru, za tu práci odměni.
Ta smlauwa wykonala se na Krumlowě. Nad to pan Wilém,
aby materii k prachu jmiti mohl, dal w klášteře Koruně
sanytr páliiti, poněwadž k tomu země příhodná nacházela se.

12 dne Januarii, jinak we čtvrtěk po třech králích,
pan vládař sausedům swým stawu rytířského, pánům Pau-
zarům, p. Křiřtofowi Kořenskému, p. Janowi Koblenskému,
p. Wáclawowi Sudlicowi, přisedicím na panství Nowohrad-
ském, psaní učinil, jich napominaw, poněwadž poddani
JMti sobě stěžují, že na obilích pro jejich myslivosti we-
liké škody berau, a že se nemírně zwěř wyhubuje, aby
gruntůw JMti (poněwadž toho přestati nechtějí) prázdni byli.

17 dne Januarii wes Žabowřesky na panství Krum-
lowském docela wyhořela.

Pan vládař odbyw čtyř swatebních weselí některým
služebníkům swým na Krumlowě, po nich newelmi zdráv
jsa, ne proto žeby se trunkem (poněwadž wína ani piwa
nepil) obtížil, ale že mimo diaetu swú pánům přátelům se
propůjčil, však nicméně k konci masopustu do Prahy na
swatbu pana Ladislawa syna páně komornikowa z Štern-
berka se wyprawiti mínil, a wyjew až do Milčína, když
nemoc se rozmáhala, zase domů obrátiti se a na Třeboni

několik nedělí ležeti musil. K saudu postnímu zemskému 1559. že přijeti nemůže, arciknížeti i pánům auředníkům a saudcům zemským se výmluwna učinil.

JMCá račil býti toho času w Augšpurce za přičinau sněmu, a napřed přede všemi knížaty přijel. Za ním potom saský korfiršt, daw nejprw nakaupiti k wíře nepodobné množství všelijakých potřeb, se přibral i také mladé saské kníže. Kurfüršt brandenburský poněkud pro nemoc prodlaužil.

Toho času šly nowiny, o nichž pan kancléř panu vládaři z Augšpurku psal, kterak papež weliký počet knih potupil, a co jich dostati mohl popáliti dal, dokládaje toho takto w německém jazyku: Da megst sain Witz sehen, was er thut. Ist vnsünniger Mensch; etliche Haylige Vetter, welche von viel hundert Jahren von Hailiche Christliche Kirche sayn angenommen, desgleichen verwürfft er. Gott wirt Ihn gewiss flucks, ee dan er stirbt, straffen.

Toho roku w Hišpanii konány exequiae aneb pohřební pompa císaři Karlowi pátému welmi nákladně a slawně, kteráž potom také od císaře Ferdinanda w Augšpurce, též s nelitowáním nákladu, počestně wykonána.

Pro wýš oznámený nedostatek zdraví pan vládař do Prahy ku počátku zasednutí saudu zemského nemohw přijeti, psaním při nejvyšších auřednicích, panu komorníkowi, panu sudím, panu hofmistru, se výmluwna swau bezelstností učinil, ale však nepominul předce na cestu, když ho pán bůh pozdrawil a rada lékařů nezbraňowala, se wydati, tak že ještě saud zastal. Datum psaní w auterý po neděli Invocavit.

Owčín nowý toho roku dodělán u dwora Swachowa na panství Nowohradském blízko Welešina a owcemi osazen, a w opatrowání byl Krumlowských purkrabů.

26 Februarii, jinak w pátek před nedělí Oculi, na Nowých Hradech osm domů wyhořelo, pět na rynku a tři w ulici, a bylo toliko přes ulici Wojtěcha Hultzšporera, úředníka a důchodního písaře tudíž. Kdyby se lid byl přesporní k bránění nesběhl a witr se neobrátil, bylo by po všem městě weta; nebo se bylo již w pěti domích jiných popálilo. Však nicméně na dwanácti domích, i také

1559. písaře důchodního, střechy potrhali a otlaukli, tak že k veliké škodě lidé přišli. A jakžkoli domové shořeli, na swrchu však světnic a wnitř domy obhájili, kromě jedna světnice shořela. A vyšel ten oheň od Paule Cinara z chlěwu, rovně když slunce vycházelo. Žena jelo w bílém dni do chlěwa s laučí všedši, položila lauč rozpálenú do okna, a nechawši ji ležeti, odešla do světnice. Podlé okna na druhém chlívě blíže krátkého lokte otawa ležela, a oheň sňala, a potom oheň do stodoly přišel, a dále do jiných pěti stodol přes ulici, a tak rozmohl se.

Na kuchyni JMti toto se wytrawowalo l. 1558 od welikonoci za celý rok pořád až do postu léta 1559, jmenowitě wolůw 198, kraw a bykůw 21, telat 135, skopců 499, kozlat 18, jehňat 58.

Jměwši sobě Její Mt paní stará Rosenberská od pana wládaře, syna swého, w jisté smlauwě a summě 8000 zlat. k užíwání piwowár Widowský postaupený, užíwawši ho několik let, zase panu synu proti spokojení Její Mti summau, wywařiwši nejprwé forrot swůj, což se ho wíce mimo Její Mti inventář postaupený našlo, ho odstaupila.

W auterý před sw. Jiřím Jiřík mlynář od Tábora nad Austim od pana wládaře projednal dílo při městě Rosenberce, totižto od udělání a postawení dwů mleynů nowých, jeden s oné a druhý s této strany jezu na řece Wltawě za 250 kop miš. s přiměnkami na obilí a piwě, jakož pak i to dílo tak wykonal.

Před sw. Jiřím pan Wilém z Rosenberka s Její Mti kněžnau, paní manželkau, a paní mateří swau ráčil z Krumlowa na Teyn k nejwyššímu panu purkrabímu wyjeti, a býti tam ráčil od ponděliho po sw. Jiří až do soboty po sw. Marku. Jmíti ráčil koní 73.

Léta předeapsaného dne 6 měsíce Maji kněz Ambrož, učený muž, při faře Krumlowské pomocník, umřel, na nějž lito weršowé nacházejí se:

Qui fuit in sophiae clarissimus arte magister

Et dignus Pylii saecula videre senis,

Occidit, ecce, gravis prisca pietate sacerdos

Crumnovii, Ambrosius, splendor honorque chori;

Auspiciis cujus multos bene recta per annos,

Ecclesia haec magnum sumpsit in urbe decus,
Sive sacro resonanda essent haec templa boatu

Seu fierent summo thura adolenda deo.

Praefuit assiduus semper altaribus ipse,

Ut specimen aliis hac pietate daret.

Seu vindex flectenda fuit laesi ira tonantis,

Incubuit precibus nocte dieque piis,

Longaque pauperibus dispersit dona, scholaeque,

Quam potuit, tulerat sponte patronus opem.

Extitit impulsor Rovensi Vencesilao

(Ejus adoptivus nam prope gnatus erat),

Ut tres redditibus fundaret pinguibus aras,

Ornaretque bonis haec pia templa suis.

Plura sui fuerat nobis monumenta daturus,

Ni sibi clausisset mors truculenta diem.

Illius hinc tegitur vicino marmore corpus,

Mens caelo Ambrosiis vescitur atque cibus.

Dne 10 měsíce Máje, jinak we středu po neděli Exaudi, mezi desátou a jedenáctou hodinou ku polední oswícená kněžna Kateřina, paní Rosenberská, manželka pana Wiléma, w Wařích, kamž ji předtím pan manžel i se paní matkou swau byl wyprowodil, žiwot dokonala. Pan wládař o smrti její s truchliwostí a litostí srdečnou knížeti brunšwickému Erichowi, panu šwakra, oznámil, wyslaw k JMti štolmistra swého Jana Španowského z Lisowa a na Pacowě a Bastiana Stiera sekretáře, aby kníže o nemoci její i také o opatření místně spravili, s tou žádostí, aby JMt nad tím odjití nejmilejšího přítele z swěta spolucitelnost žalosti se pánem jmiti ráčil. Sestra nebožky paní Rosenberské, kněžna Alžběta hrabinka Henneberská, k ní přijewši s žiwotním lékařem z Brunšwaigu, doktorem Burchartem, při ní až do skonání zůstávala. Táž nebožka kněžna welmi pracně a těžce umírala; nebo byla paní mladá a silná. Ku pohřbu nesena do kláštera Wyšebrodského, a tam tělo její odpočívá.

Epitaphium illustrissimae D. D. Katharinae oc. conjugis illustrissimi Guilielmi Urstni Domini a Rosenberg.

Inclyta sub saxo jacet hoc Catharina sepulta,

Erici quondam filia chara senis;

1559.

Brunschwigiae populo dux et fortissimus heros,
 Dum vixit, fuerat hic patriaeque pater,
 Ortum praeclarae matri sed Marchia donat,
 Argumentum ingens quae pietatis erat.
 Et generose thoro nympha haec Guilielme jugali
 Digna pari lecto quae sociata tibi
 Gignendae ducta est spe prolis Caesaris undas,
 Mox juvenis fatuo concidit illa malo,
 Expers exanguis vestri hic non pulvis amoris
 Conjungant animas sidera clara poli.

Pan Wilém zármutkem welikým pro paní swú w nemoc těžkú upadl, že u samého bylo poražení šlakové. Nebo jedné strany hlavy necítil, a jedním ramenem vládnauti nemohl, a diwně sobě počíнал. Tehdáž w Prachaticích byw před morem s paní mateří swau, a potom měsíce Julii pro nezdrawé powětří, kteréž w Krumlowě i okolo bylo i jinde, na Winterberce s dworem swým přednějším, fraucimorem nebožky paní kněžny drahný čas obýwati ráčil, na Krumlow i z příčiny zármutku nebožky paní kněžny nejezdě.

Při konci měsíce Augusta mor se w kraji rozmáhal i na Krumlowě, že po pěti i po šesti za den na morní zhynulo.

29 Junii, jinak we čtvrték den sw. Petra a Pawla apoštolů božích, Její Mt paní stará s fraucimorem jewši z Krumlowa k Winterberku, přijeti ráčila ten den do Prachatic a tu noclehowati; bylo koní 32. A tehdáž Jan Daudlebský oc. purkrabě Krumlowský, postřelen jsa bolestí morní před sw. Bartolomějem na zámku umřel. Po nebožtíkowi auřad ten spravowal Petr Iwan z Trojan.

Pan Wilém, kaupiw od pana Diwiše Malowce zboží Libějowské, okolo času sw. Wawřince postaupeno je jměw, za auřednika tam některý čas Trojanského nařídil, pokudžby jinému nebylo odwedeno. Na kterýž statek potom brzo podán za písaře důchodního Jiřík Lomnický, a tomu poručeno, aby se se panem Diwišem pěkně srownáwal a k němu se náležitě chowal; nebo týž písař, když hlavu chmelem přebíral, mistrný byl.

Byw toho roku nedostatek na obilí, pan vládař za-

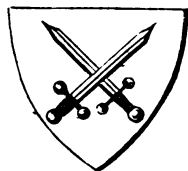
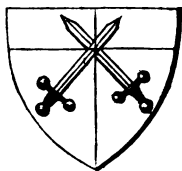
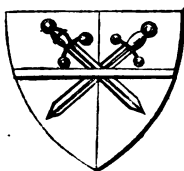
powěděl zamlauwání a překupowání obilí po wsech, a ob- 1559.
zvláště do Němec.

Wyhořewši tehďáž bez mála wšecko město Hradiště hory Tabor, jakž doslýchalo se, ohněm kladeným, pan wládař poddaným swým w městech listowně poručení učiniti ráčil, jedno aby mezi sebau ponůcky we dne i w noci nařídili a při branách opatřili, aby se wědělo, kdo do města puštěn; druhé w domích shlédnauce nebezpečná místa, před ohněm opatřili; třetí aby pohořalým Táborským pomoc, spolucitelnost nad jejich záhubau jmajíce, učinili. Datum psaní na Wintrberce w středu před powýšením sw. kříže. Psáno pak bylo těmto městům: Krumlowu, Třeboni, Prachaticům, Soběslawi, Nowému hradu, Rosenberku, Wintrberku.

Pan wládař držel panství Rabské, a jměl tu swého auředníka Jindřicha Sudka z Dlúhé, kterýž tu hospodářství na rybnících i jinak opatrowal i napravowal; kdez léta toho před sw. Lucii woda tak weliká byla, že pamětníka nebylo, aby wětší pomaěl. Lidé jedauce k mostu, skoro ztopili se, kterýž od ní welikau škodu wzal, a sotwa ostal. A okolo Sušice a Horažďowic také weliké škody zdělala.

14 dne Decembris, jinak we čtvrtek po sw. Lucii, kněz Matěj z Rinarce, přijmím Kožka, w klášter Borowanský skrze Melichara Stolinského a Mikuláše Humpolce uведен, jemu lidi téhož proboštství i jiné wšecko postaupeno. Byl tu tehďáž jeden mnich, jménem kněz Jan, kteréhož Kožka při sobě zanechal, až by se k počtu přihowil a jej wykonal. Ten sice dobře hospodařil, ale že w Praze byw něco proti pánu mluwil, w nemilost upadl a odtud wybyt; a tak dobrý hospodář wypuzen, a zlý dosazen. Před tím kněz Kožka byl opatem kláštera sw. Prokopa, a aby na Borowanech w klášteře býti mohl, k tomu opata Braumowského professi na žádost pana wládaře oswoizen. Dokud Krčína za úředníka jměl, hospodářství jeho stálo; než potom, když Krčín na Krumlow se dostal, kněz probošt pšenice i jiné obilí rozprodaw, peníze propil, piwowár opustil, krémy dvě panu Krístofowi Kořenskému we stu kopách miš. w Nesměni a w Rankowě, zastawil, a

1559. naposledy když se nadlužil a vše zpustoval, klášter panu vládaři odewzdal, a dni své po frantowsku strávil. Však nejprw z Borowan dostal se za kaplana do špitálu Krumlowského 1564 léta, a toho roku pak za faráře do Prachatic podán, potom do Suchdola na panství Třebonské dostal se 1566 léta, a tam umřel. Chowal mnoho koz, a druhdy kozly wožíwal se. Erb jeho byl dwa meči na kříž wlození.

Těch časů hory stříbrné nad Chwalšinami pawowány. Uwedeno na ně 85 kukusůw, z nichž pan vládař šest zakládati ráčil.

Z měst Prachatic a Wintrberka za tři léta, to jest 1558, 9 a 60, sešlo se pomezního mýta a ungeltu 761 kop 20 gr. 5 den. českých.

Pan vládař něco rewí winných při městě Soběslawi w tom úmyslu, aby se gruntowé k užítku a w winice přiwésti mohli, wysazowati dáti ráčil; ale tam nepřiležitost krajiny a studenost odporowala.

Léta páně 1560.

1560. Pan vládař JMt se panem bratrem, panem Petrem Wokem, w pátek před třemi králi zWintrberka, kdež tehdáž residenci z příčiny nakaženého powětří na Krumlowě pán jměl, cestu před sebe k Widni wzíti ráčil, a zase brzo domů přijel, pana bratra tam nechaw. Mezitím paní matě, aby sama na Wintrberce nezůstávala, nawštíwila pana syna pana Henricha z Šwamberka na Zwikowě.

Měsíce Unora powětří w Krumlowě wyčistěno, že žádný wíce na morní nestonál.

Pan Adam z Šternberka, nejvyšší komorník králowství českého dokonaw život swůj, dle opatření auřadu toho arcikníže místodržící zemský panu vládaři psaní takowé učiniti ráčil:

Ferdinand, z boží milosti arcikníže rakauské oc.

1560.

Urozený wěrný náš milý. Jakož o tom dobrú wědomost jmaš, že pominulých dnůw urozený Adam z Šternberka, nejvyšší komorník králowství českého, z tohoto swěta sešel, i znaje JMKá pán a otec náš nejmilostiwější, toho důležitú potřebu býti, aby ten auřad zase obnoven byl, ráčil jest JMKá nám milostiwě a otcowsky poručiti, abychom na místě JMKé při nejprwnějším saudu zemském, když nejvyšší auředníci a saudcowé zemští se sjedau, od nich k témuž auřadu nejvyššího komornictwí hlasy wzali, a spíšice JMCé spěšně odeslali. I chtěce my, aby se takowá milostiwá wůle JMCé, jakž se nahoře píše, před zasednutím saudu zemského wykonati mohla, a protož na místě JMCé poraučíme, aby zatím na osobu hodnú k témuž auřadu pomyslił, a nám ji při výšpsaném čase podlé starobylého chwalitebného spůsobu oznámil, jináče nečinice. Dán na hradě Pražském w neděli po sw. Valentinu l. 1560.

A když od pánů i JMCé na ten auřad wolen pan wladař domu Rosenberského, jakú swú poníženú a bystrú wymluwu proti tomu přdestřel, níže psaný spis znáti dáwa takto:

Nejjasnější a nejmilostiwější arcikníže! Jakož WAKMt ráčili jste se mnau mluwiti, a wůli JMCé milostiwě mně oznámiti, a to takowú, abych já úřad nejvyššího komornictwí králowství českého na sebe přijal, z kteréhožto milostiwého oznámení mně od WAKMt i také z psaní JMCé pána mého nejmilostiwějšího, jaká milostiwá wůle JMCé i také WAKMt jest, poněwadž JMCá w témž swém psaní toho dokládati ráčí, že to ku poctiwosti mé i rodu mého jest, tomu všemu jsem porozumněl. A předkem z takowé JMCé i WAKMt, jakožto pánůw mých nejmilostiwějších a milostiwých, milostiwé paměti, kterúz mně a rodu mému ku poctiwosti obmysleti a jmíti ráčíte, pokudž nejvýše můž býti, se vši poníženau poddanosti děkuji, a bohda mi to pán bůh popřiti ráčí, že se toho JMCé i WAKMt tak, jakž jsem to wždycky rád činil, we vši poddanosti odsluhowati budu; a tak jiné naděje nejsem, než že JMKá i WAKMt nikdá jste mě jinak poznati neráčili,

1560. a bohdá do mého hrobu poznati neráčíte, poněwadž ta a nejiná celá má wůle jest, než abych se podle swé nejvyšší možnosti JMCé a WAKMt poníženě a poddaně zachowáwal. Však co s strany téhož nejvyššího komornictwí auřadu na sebe přijetí na rozmyšlení při sobě jmám aneb nesu, nemohl jsem toho pominauti, abych zase WAKMt, poněwadž z poručení JMKé jste ráčili o to se mnau mluwiti, nejměl oznámiti. Předkem ráčí JMKá i také WAKMt dobře o tom wědomost jmiti, w jakých já mladých létech jsem, z kterýchžto příčin, i také nezwyk práci a sedaje teprwa nedáwno w saudu zemském, obáwám se, cožby ne zaumyslně neb bezelstně kdyby se co obmeškalo, aneb tak, jakž náleží, newyřídilo pro nezwyklost a mladost mů, aby mi to potom k nějakému obmeškání přičteno nebylo. Druhé tak jakž JMCá i také WAKMt milostiwě o tom dobrú wědomost jmiti ráčíte, jakými já i také w rodu mém potomci a budauci moji, správci a wládaři domu našeho Rosenberského, privilegiemi a wysadami i zřizením zemským s strany místa držení předního nade všemi pány a auředniky a saudci zemskými obdarowani jsme, což pak JMCé nálezem mně i budaucím správcům i wládařům domu Rosenberského stwřeno jest; proti čemuž, čehož jsau mi předkové moji pozůstawili, aby toho jakého nejmenšího protržení jaká příčina býti měla, a také abych toho úřadu žádostiw býti aneb na sebe co toho potahowati měl, nerád bych, aby mi to přičítáno bylo, toho se dopustil. A protož WAKMt jako swého milostiwého pána poníženě prosím, že toto oznámení mé, co na rozmyšlení u sebe jmám, JMCé, začez poníženě a poddaně prosím, ode mne oznámiti, i také za mne se milostiwě přimluwiti ráčíte, aby JMCá toho předložení a oznámení mého k žádné nemilosti mi toho přičítati a obracetí neráčil, jsa té poníženě a poddaně prosby i naděje, že JMCá jako můj nejmilostiwější pán i WAKMt, kterýmž sebe i rod swůj poníženě a poddaně poraučím, dokonale a cele se důwěřujíc, w tom we všem milostiwě mě opatřiti ráčí jako toho wěrného poddaného swého, kterýž, jakž napřed dotčeno, w tom i jiném we všem w milostiwú a otcowskú ochranu se poračuje, a další wůli a poručením milostiwým JMCé

i také WAKMti se sprawiti poddaně a poslušně, milostiwé 1560. odpovědi očekáwaje, chci.

Král tohoto předestření poddaného powážiw, zase panu vládaři oznámiti poručiti ráčil, mladosti a nezvyklosti že nemá se proč, jsa od pána boha zvláštními dary a uměním obdařen, wymlauwati. Co se pak přednosti místa dotýče, ta že tím auřadem ani jiným, kterýžby na sebe vládař domu toho držel, zmenšena býti nemá. Pročež že ho sobě milostiwé poručena jmaje, na ten auřad potvrzuje. Nicméně aby w tom panu vládař nějakého zmatku nejměl, pro wyjiti wstříc obmyslím lidským JMCá král Ferdinand revers na týž auřad nejvyššího komornictwí pánu w neděli Laetare wydati ráčil, i potom l. 1570, když přijímal na sebe auřad nejvyššího purkrabstwí Pražského, od krále Maximiliana majestátem w takowěz přičině dostatečně opatřen.

W pátek před sw. Matějem jinak 23 Februarii w městěčku Lomnici na panstwí Třebonském skrze nešetrnost jednoho domu, u Newstáwalů řečeného, 50 domů wyhořelo, též kostel farní i fara, poněwadž w nebytí doma samého hospodáře, řečeného Newstáwala, kterýž žiwnost swú přes swět provozowal, ze dwora jeho oheň wyšel, a žena, doma s čeledí bywši, toho neopatřila, pročež pro swú nedbanliwost a nerozšafnost wězením za některý čas ztrestána. Pan Ungnad, dožadán byw od pana vládaře, z lesůw swých k panstwí Hlubockému příležitých pomoc k stawení zase pohořalým učinil.

27 dne měsíce Martii, prawau pobožností a šlechetností weden jsa i také sněmowním snešením, kteréž stalo se na sněmu držaném toho roku na hradě Pražském w pondělí po nowém létě, že jakož jiní neřadowé, bezbožnosti a hříchowé proti pánu bohu, na témž sněmu, tak i ten hanebný a zwyklý hřích ožralstwí zapowědíní byli, i pan vládař staral se o to, aby poddaní takowých nepravostí se wystříhali. Pročež listowním pobožným obšírným předložením z písem swatých o wůli boží, s oznámením přestupníkům pomst hrozných, a plnitelům milosti boží, zvlášť kterák pán bůh nepřitelem Turkem křesťanstwo suzowati a dále wzbuzowati ho ráčí, jich ku pobožnosti a

1560. k střídmosti napominati, a to mrzuté obžerstwí zapowěditi ráčil.

W středu po neděli Cantate jinak 15 dne měsíce Máje JMt pan Wilém z Rosenberka s nejvyšším panem purkrabím Pražským jew z Krumlowa do Prahy, do Soběslawě na noc přijeli. Bylo koni páně 39.

Těch časůw pan vládař, doslýchaw, žeby w Widni nějáci turnajowé ku poctiwosti arciknížeti Ferdinandowi a knížeti baworskému nařízení býti jměli, jměw tam pana bratra swého, pana Petra Woka, při dworu krále Maximiliana, wyprawil ku páru služebníka swého Buzického, aby přes wykonání těch turnajů pro pána mladého w těch rytířských kratochwilích sprawení a JMti poslaužení tam pobuda, potom zase ku paņu vládaři do Čech se nawrátil.

W těch turnajích a rytířských kratochwilích, měw k nim pan Petr Wok welikú chuť, dobře a šťastně se pánu zwedlo, tak že daňk u JMKé i arciknížete obdržel. Ta nowina když přišla ku panu vládaři, welice nad tím potěšen byl, a panu bratrowi po Mirkowi, služebníku páně, štědrú ruku ukázal. A byl tehdaž také při pánu w Widni při těch rytířských hrách Jan Španowský.

13 dne Julii, jinak u wigilii sw. panny Markety, pan vládař s nejvyšším panem purkrabím na Wintberk přijeli.

Toho roku Alexander jinak Ondřej Wlach z Lomnice, Pawel dell' Aqua, Jan Bernart z Voltelina a Alexander též dell' Aqua, zedníci, stawěli i potom wystawěli panu vládaři piwowáry w Krumlowě, w Lomnici a Třeboni. K témuž Krumlowskému piwowáru a sladowni Petr Iwan z Trojan, purkrabě na Krumlowě, dal nalámati kamene toho roku 150 sáhůw.

W Lomnici na podzim w piwowáře počalo se wařiti, a za týden tři wárky wykonaly se, a w Třeboni tolikéž; než tu z studnice smradlawau wodau wařeno, ale pivo wyborné děláno, načež welmi těžce měšťané hleděli.

Toho roku i masné krámy staré w Třeboni wystaweny.

Léta předepsaného w neděli před nowým létem od pana vládaře Melichar Stolinský, JMti hofmistr, wyprawen na Rabi k postaupení auřadu i lidí téhož panstwi k sprá-

wowání panu Sezimowi Miřkowskému z Stropčic s jistým 1560.
inventářem.

Toho roku mandaty své zápowědní pan vladař w přičině ladování a překupování po wsech neřádných obnowowal, wšecky věci takowé žiwné prodajné aby do měst a městeček na panství dodávány a odbyvány předně byly; dobytek z panství aby wyprodáván a vyháněn nebyl; pšenicemi předně aby piwowáři panští opatrowáni byli za ty peníze, jak w trhu bude.

Léta páně 1561.

Pan vladař wzaw na sebe auřad nejvyššího komornictwí zemského, Melichara Stolinského, hofmistra swého, za místokomorníka obrátiti ráčil, a Mikolášowi Humpolcowi z Tuchoraze dopomohl, že starostau komorníci při dskách zemských w králowství českém učiněn. 1561.

W středu po sw. Matěji zjednán Jakub Krčín za podpurkrabí na zámku Krumlowě, a instrukcí od JMti pána purkrabímu Janowi Wamberskému a témuž podpurkrabímu Krčínowi vydána, kterauž se spravowati měli, a s Krčínem tak zjednáno, že mu ročně dáti jmělo se 30 kop m. a jeden kůň ku potřebě JMti páně mu se uchowati a šaty dávány býti měly. Přitom jednání na místě JMti páně byli P. Melichar Stolinský, hofmistr páně, Jan Wamberský, purkrabě, a Wáclaw Albin, kancléř.

W neděli poslední masopustní pan vladař na žádost pana Wiléma, Zdenka, Ladslawa a Jana pánů bratří z Šternberka dowoliti ráčil, že w domu JMti na hradě Pražském už páni bratří z Šternberka weselí swatební panně Alžbětě sestře své šlechtičně z Šternberka, wdávawše ji za pana Jindřicha purkrabí z Donína, wykonávali.

Při času welikonočním jeden paustenník z Herafle, jménem bratr Wáclaw, s jistým dowolením pana vladaře byt sobě oblíbil na panství Třebonském, na paušti u sw. Maří Magdaleny, a tu na samotnosti zůstával.

Jiřík Strachotinský měsíce Máje umřel na Krumlowě; byl komorním písařem.

Štvání a kratochwile u Weselí na panství Třebonském.

15 dne Aprilis oba páni bratři z Rosenberka a pan Jan Popel z Lobkowic, nejvyšší purkrabí Pražský, s swými dwořany a čeládkau z Třeboně do Weselí přijeli a toho dne odtud do Soběslawě wstříc arciknížeti Ferdinandowi jeli.

We středu dne 16 Aprilis předjmenowaní páni Jich Mti s JMAKci, knížetem Ferdinandem přijeli do Weselí, kdež pro kratochwile všelijaké místo obráno, i stawení nové ode dřewa wyzdwiženo bylo, a ten den w radosti dokonali.

We čtvrték dne 17 Aprilis po poledni arciknížeci Mt se panem vládařem a jinými pány a rytíři, jichž se tu nemalý počet sebralo, na štvání jeti ráčil.

W pátek 18 Aprilis před polednem opěty na štvání jeli; po obědích z kuší a ručnic střeleno skrz trychtěr, w kostky hráno, a k večerau dva mladá nedwědy štwali.

W sobotu 19 Aprilis před polednem w záwod koně pauštěli, a po obědích opět z kuší a ručnic střeleno, tauši házeno a deset párů kohautů w bromađu spuštěno, a potom páni po pořádku pryčowání, naposledy w skoky a zápasy dali se.

W neděli 20 Apr. po obědích veliký nedwěd štwán. W pondělí 21 Aprilis druhý veliký nedwěd raketli pálen a štwán. A toho dne patnácte párů chrtů w základ puštěno. A toho dne po poledni JAKMt odjeti ráčil.

	Základové
Střelba z kuší šla o	150 tolarů.
Střelení z ručnic o koflik za	250 —
Záwod koní o	400 —
Záwod s chrtý každý pár o	100 —
Spauštění kohautů o	1000 kaprů.
Taušní házeno o	100 tolarů.

W středu před hodem seslání ducha sw. asi hodinu před večerem w Frimburce, městečku náležícím ku panství Krumlowskému, z stodoly kladený oheň vyšel, kterýmž dewět domů do gruntu spáleno; za kterauž příčinau veliký strach na lidech byl, a o paličích řeč wůbec šla. A poněwadž také kladením ohně město Rosenberk na dobrém díle wyhořelo, tež městečko Dworístě do konce všeco,

že žádného domu nezůstalo, a wsi několik i drahně lidí 1561.
 skrz oheň we Dworíšti zahynulo, za kteraužto příčinou pan
 vládař otewřenými patenty po panstwi swých poddaných
 k opatrnosti a šetrnosti před ohni, a aby na takowé ne-
 šlechtné zháře pozor pilný dali, napominati ráčil, jichž
 datum we čtvrték ochtab slawného hodu božího na ne-
 besa wstaupení.

Toho roku na zámku Krumlowě proti pokoji JMti
 páně a proti pokoji, jenž slowe kráľowský, nowé staweni
 skrze Wlachy dělano za purkrabstwi Jana Wamberského
 z Rohatec, a také krow na též stawení nad nowau swětnici
 wyzdwižen, kteráž toho roku na místo dohotowena, a
 z staré swětnice do této přestěhowání stalo se a w ní po-
 čalo se jidati při času sw. Ondřeje; než z staré čelední
 swětnice, jakž níže dotkne se, bude kuchyně učiněna, a
 sklep proti pokoji JMti páně byl dohotowen.

Při času sw. Wíta zběhla se nějaká různice w Tře-
 boni na krchowě mezi kumpany třmi přespólními a sause-
 dem Třebonským Hawlem kožešníkem a pomocníky jeho,
 tak že tíž kumpani potlučení a okrwaweni byli. Pročež
 kněz opat, poněwadž krchow poškrvněn byl, mrtvých těl
 nedal tu pochowáwati, a pro tu příčinu nemalé nedoro-
 zumění mezi knězem Ondřejem, mezi opatem a úřadem
 Třebonským powstalo, tak že i mniši počínali s ručnicemi
 choditi. Ta wěc potom spokojena, jedno že kumpani ti,
 začawše jinú pranicí přeč odwandrowali, a druhé: krchow
 zase podlé řádů cirkewních posvěcen a očištěn po někte-
 rém času, a sice kněžstwo neřádným a rufianským živo-
 tem proti sobě měšťany znepokojilo, i potom wrchnost
 k tomu přiwedlo, že toho kláštera se vším statkem a při-
 slušenstwím, jakž něco položeno bude, se ujala, a sotwa
 toho opata do smrti na mnohú přímluwu pan vládař tu
 zanechati ráčil.

Při času sw. Markety rybník Wdowec na panstwi
 Třebonském dělán za purkrabstwi Kašpara Ebnera, kterýž
 požádal k tomu dílu z panstwi Krumľowského, Nowohrad-
 ského, Chaustnického po 100 osobách, že mu k té práci
 s reyči a lopatami odesláni, kterýmž se na den platilo,
 což slušného, aby nařikání nebylo. Dělán i druhého

1561. roku, přihlídaw k tomu dlu Mikuláš Ruthart z Malešowa a Kekule, heitman Třebonský; než poněwadž obce Třebonské nejedni rybníci a gruntowé pojati do téhož nowého rybníka Wdowce, pak JMt ráčil jim hojnú, s níž dobře spokojeni byli, za to odměnu jinými rybníky a gauwy dáti, tak jakž se w registrách a pamětech též obce obsírněji nachází.

Manželství druhé pana Wiléma z Rosenberka.

Pan vládař domu Rosenberského, wyřidiw swú cestu šťastně do říše k kurfirštu brandenburskému, o tom listowně arciknížeti Ferdinandowi znáti dal; na kteréž psaní w německém jazyku swau vlastní rukau arcikníže zase odepsati ráčil takto:

Urozený wěrný milý! Dostal jsem psaní Wašeho, a z něho porozuměl, že Wám na Waši cestě welmi šťastně a dobře se swedlo, a že Wám kurfiršta brandenburského nejmladší dcera bez odporu a prodlévání k swatému manželství připowěděna, čehož já Wám se wší milostí a rád přeji, s winšowáním od všemohaucího pána boha k tomu jeho božské milosti. Toho jsem Wám na Waše psaní s milostiwým míněním nechtěl zatajiti. Dán w Praze 22 Augusti léta 1561.

Ferdinand.

Smlauwy swatební wykonané mezi předepsaným kurfirštem Joachimem markrabím z Brandenburka i na místě panny dcery swé Sofie s jedné a panem Wilémem z Rosenberka s strany druhé. Předně panu vládařowi táž kněžna Sofia k stawu swatému manželskému připowěděna i den k dodání jí jmenowán (kterýž potom zjinačen a prodlaužen.) Wěna po ní markrabě 20,000 zl. s knížecí výprawau, však tak, aby se nápadu k spravedliwosti další z domu brandenburského odpowěděla, (kromě lečby domu toho kmen mužský sešel) zapsal. Naproti tomu pan Wilém připowěděl ji za swú nejmilejší manželku jmíti i při náboženstwi zanechati a nepřekážeti, wěno její obwěniw 20,000 zl. s přidawkem 500 tolarů; když by ji pán bůh bez dědicůw dříve powolati ráčil nežli pana Wiléma, aby výprawa, totiž stříbro, ozdoba a klenoty její všecky podlé inventáře i wěno těch 20,000 zl. po smrti pana Wiléma na brandenburské při-

padly a připadlo; a jiné nejedny věci nařízeny. Jichž datum 1561.
w Kolině nade Spraw (sic) 7 dne měsíce Augusta oc. 61.

Po nemnohých dnech panna kněžna Sofia, zasnaubená newěsta, krásný a drahý wěnc panu ženichowi odeslala.

5 Novembris, jinak we středu po všech swatých, pan Wilém ráčil z Prahy před sebe cestu wzíti k Berlínu, s několikerymi pány přátely w Pirnu sjew se.

14 Decembris, jinak w neděli po sw. Lucii Otilii, jenž byla třetí adventní, weselí swatebni w Berlínu od oswíceného knížete Joachima, markrabí a kurfiršta brandenburského, konáno, kdež tyž markrabě dceru swú Sofii (jejíž matka byla Hedwika, dcera Zigmunda I krále polského, ještě tehdaž žiwa) za pana Wiléma z Rosenberka wdáwati ráčil. Pan Petr Wok při sňatku tom býti neráčil, než při přínosu principalem, jakž níže. Na kterémžto weselí tito wzácní hosté byli: Kníže Augustus, kurfiršt saský a s ním níže poznamenani: Franc, mladší kníže saské, falckrabě Reingraf, Jan hrabě z Altenburka, Wolf hrabě z Barbe, Hanuš z Ponika, doktor Mürdoise, Jiřík Wesn, dworský maršálek, Wolf z Šenberku, Jindřich z Šenberku, Křištof z Raugwic, Til z Drotu, Joachim Reul, Mikoláš z Miltic, Kurt z Egkštetu, Balcer Werner, Wolf z Rauche, Bernart Fictumb, Heinrich z Šleinic, Jiřík Pflug, Hanuš Jiří z Poniku, Hanuš z Karlowic, Kurt z Arnym, Joachim Maltzan, Joachim z Pelaw, Jetřich z Drotu, Haublt z Šenberku, Hanuš Wolf z Šenberku, Heřman z Bondtleben, Eiflender a bratři jeho. Jměli s sebau jízdných koní společně 161, zápřežných koní neb woźníků 102. — Kníže Hanuš, markrabě z Brandenburku, kníže Jindřich Lehnické, kníže Arnošt z Anhaltu, hrabě Mertn z Hagnšteinu. Jměli wšickni koní 285. — Kníže Hanuš z Mechelburku přijel s 83 koňmi. — Arcibiskup z Hallu a s ním pan Hanuš Jiří hrabě z Mansfeldu, pan Rudolf z Almsleben, hofmistr, Hanuš Grausmark, Andreas z Draxendorfu, dworský maršálek, Bernhard z Winterfeldu, Mitias z Halsendorfu, Joachim Ror, Urban Ridr, Jindřich z Aschmburku, Lipolt z Arnim, Frane z Dorštatu, Finke z Pule, Fridrich z Širstatu, Zawšwitz, Hauptman Hoch, Jiřík z Šolnburku, Hanuš z Pulweitzu, Jetřich z Kláštera, Achacius z Veltem, Heinrich z Halle,

1561. Křištof Flantz, Lydolf z Salden, Hanuš z Bredaw, Heřman Barleben, Hanuš Posse, Bosse z Püle, Jetřich z Renntorfu, Zigmund z Wittesdorfu, Ott Arnstorf, Křištof Kweltz, Schannndrmarck, Baltzer Potm. Tito společně jměli koní 244. — Markrabě Hons Girg, hrabě z Štolberku, hrabě Wilém z Hagenšteinu, hrabě z Barbe. Jměli společně koní 200. — Pan N. zemský heitman z dolejší Lužice, pan Kašpar, purkrabě z Donína, Joachim z Šelenberku, Křištof Stuternham, Rudolf Gerstorf, Kašpar Minkwitz, Kašpar Zabelitz, Jošt Zabelitz, Kuntz Loben, Kašpar Šonfeld, Wolf z Puttelitz, Eustachius z Šlieben, Kuntz Wulfstorf, Bolzl Wulfstorf. Tito společně jměli koní 112. — Tyto nížepsané osoby w neděli po sw. Lucii z králowství českého do Berlína přijely. Pan Adam z Šwamberka, nejvyšší sudí dworský w králowství českém, hrabě Joachim Šlik, hrabě Šebestian z Gutenšteina, p. Jaroslav z Kolowrat, p. Hofmann mladší, p. Mikuláš z Puchamu, p. Woldřich Dubanský, heitman Hans Julius, Mikuláš Humpolec, pan Jindřich z Waldšteina se panem ženichem přijel, a tito služebníci při panu ženichowi JMti byli: maršálek pan Křištof Muchek, Jan Jeřábek, Křištof Buzický, pan Bohemický, hořrichtýř, Zigmund Malowec, Wilém Sádlo, Křištof Laubský, pan Woldřich Mičan, Mikuláš Humpolec, Metych, Pin, Šlif. Item fraucimor: Kněžna N. kurfürsta saského manželka, s fraucimorem tudíž býti ráčila. Item knížete Hanuše brandenburského markrabí paní manželka s fraucimorem býti ráčila a jiných drahně hrabínek a paní. — Než kterak přínos též paní kněžny do Čech wykonán, o tom při následujícím roku oznámeno bude.

Březský za regenta přijat takto: Wilém z Rosenberka oc. Oznamuji tauto cedulí řezanau všem, že jsem sobě za služebníka a úředníka přijal urozeného wládyku Michala Březského z Ploskowic a na Zwikowci od sw. Hawla l. 1561 do roka. Ten mi má a powinen jest ke všem piwowárům mým na všech mých panstwach dohlídati a říditi, cožby mého dobrého bylo, a opatrowati podlé též instrukcí, kterauz jest ode mne sobě k správě přijal; a za takowú práci má se mu dáti služby ročně 60 kop. miš. s jiným náležitým opatřením na dwa koně a pacholka. Při té službě sotwa dvě léta zůstáwal.

Léta páně 1562.

5 Januarii, jinak w pondělí před swatými třemi králi, 1562.
JMt pan vládař ráčil do Prahy přijeti w newelikém počtu.
Dlauho se tam nezdržował.

Potom brzo pan vládař jel do Lince za králem Maximilianem; od Jehož Milosti laskawě přijat a šťastně swé věci zřidiw, k domu se obrátil. Král byw od císaře na spěch obeslán, po pěti dnech za panem vládařem cestu z Lince ku Praze před sebe wzal; nejprw do kláštera Wyšebrodu noclehem prwním, druhým na Krumlowě, třetím w Budějowicích, čtvrtým w Soběslawi byl, kamž krále JMt pan vládař doprowodil, a na službu JMtí hleděl.

Přinos kněžny brandenburské.

S kurfürstem brandenburským, panem otcem swým, pan vládař w příčině přinosu kněžny manželky páně, aby do Libína k 24 dni Januarii dovežena, a odtud do Čech provedena byla, snesew se, pana Petra Woka, bratra swého, w auterý den sw. Fabiana a Šebestiana náležitě a ozdobně s dewadesáti třmi koňmi jezdecky a s mnohými wozmi a přitom paní sestry swé, paní kanclérku a paní Henrichowú Šwamberkowú, s wozem nákladně udělaným pro paní newěstu do města předepsaného wyprawiti ráčil. Na té cestě při panu Petrowi Wokowi jelo do Čech dwé hrabat bratři z Henneberku, Boppo a Jiří Ernst, a nemálo wzácných lidí z říše; kteříž všudy dobře bez nedostatku chowáni na cestách byli.

S kněžnau Sofií jela kněžna Alžběta Luneburská wdowa, sestra Její Mti, a mnoho jiných hraběnek, paní a panen wzácných. Cesta pak ta wykonána od Libína páně Ličkovského k Dráždanům, k Pernu, Teplici, Launům, Ličkowu, Králowicům, k Oseku, k Nepomuku, k Strakonícům, k Prachaticům; a odtud na Krumlow, přiwitáni slawně bywše, 9 dne Februarii, jinak w pondělí po neděli masopustní, přijeli.

Tito se panem Petrem Wokem tam jeli: Mičan 3, Kytliř 3, Petr Baubinský 6, Jindřich Lapáček 3, Jindřich Pazær 4, Wacław Častolar 4, Pasowarský 2, Křištof Kořenský 3, Olbrám 2, Kolchreiter 3, Škol 3, Jan Albin 3,

1562. Laubský 2, Dubský 2, Záhorka 2, Zigmund Kytlic 1, Trojanský 2, Šlif 2, Wrchotický 2, Kapaun 2, Hutštuker 1, Pín 1, Ojří 2, Jan Kunaš 2, Maitolar mladý 1 koně jměli = 61.

18 Februarii, jinak w sobotu po neděli Invocavit, JMt král Maximilian, jew z Prahy k Linci, toho dne přijeti ráčil do Weselí a tu noclehowati. Pan wládař pro hostě wzácného, nějaké hrabě, jedaucí k králi Maximilianowi od krále franského, na Krumlowě se zdržeti musiw, do Weselí k králi na službu nepřijel, než z Budějowic wstříc král wyjel, však nicméně skrze pana bratra swého při králi wymluwna se učinil. Druhý nocleh učinil král w Budějowicích, třetí w Kaplici.

6 Maji, jinak w středu po křížowé neděli, pan wládař mandatem swým všelijaká překupování a ladování věci žiwých po wsech zapowěditi, i také wywozování obilé a nošení z panství sýrůw, másla i jiných wsech věcí i piw brání odjinud kromě piwowárůw panských zbrániti ráčil, a za tu příčinau aby na to pozor dal, pojezdny na panství nařízen.

19 Maji, jinak w auterý swatodušní, weliká se škoda stala od powětří a krupobití, tak že okolo Třeboně čtvrt míle, a okolo Wlkowic, Zwikowa, Zaliň, Štěpanowa na wětším díle ozimné obilé wšecko zbito, i okolo sw. Jiljí u Třeboně obilé panské i knězi opatowi i jiným měšťanům a poddaným páně za několik mnoho tisíc škody stalo se, že pamětníkůw nebylo, aby takowá škoda okolo Třeboně stala se. Kraupy co slepičí wejce, wětší i menší, pršaly, a to wšecko w půl hodině zběhlo se; dopuštění boží bylo. Kačice, husi, wrány, holubi i jiného mnoho podobně zahynulo a pobité nacházeno bylo.

O shoření města Třeboně heitman tudíž Jan Kekule oznamowal listowně takto panu wládařowi: Waší Mti o nešťastné příhodě oznamuji, která jesti se stala wčera, to jest w sobotu po božím těle, hned po odjezdu WMti, skrze oheň, který jest wyšel od Jana postřihače, že jest wyhořelo 48 domů, na zámku kancelář wšecka, a nad pokojem mým strop zprohořel, a před týmž pokojem pawlačě dolů spadly, a obročnic se těžce obhájilo, a kolna za městem,

kdež jsau teneta a wazby k rybníkům byly, wšecky shořely, i několik kusů střelby i w obecních parkaních, a tak jest k hájení žádnému přijiti nemohlo pro prudkost ohně a mostu jednoho shoření, a tak jest strana wšecká shořela po zámek a rathaus, a k druhému konci až po Bartoše kožešníka. A tak jsem nazejtří téhož Jana postřihače před sebe obeslal, a jemu jsem jeho neopatrnost stížil, a kterak jest se poddaným WMti přihodilo, a že je o živnost připravil, a tak jsem jej pod 500 kopami gr. č. na záwazek wzal až do příjezdu WMti. S tím WMt pánu bohu poraučím. Datum na Třeboni w neděli po božím těle.

27 Junii, jinak w sobotu po sw. Janu křtiteli páně, JMCá Ferdinand panu vládaři w jisté summě ungelt, kterýž jmíti ráčil w městě Prachaticích a w Winterberce, skrze Lčowického auředníka Karlšperského w jisté umluwě, učiniw císař JMt od sebe pánu na to jistotu od datum téhož listu, odewzdati k užívání ráčil, ač postupování teprw stalo se 8 Julii, přijaw je k ruce JMt pána Adam Štaller, komorní písař JMt, s goldšteiderem Krumlowským.

Téhož 27. Junii, jinak w sobotu před sw. Petřem a Pawlem, JMt pan vládař i s Její Mtí paní kněžnau, manželkau swau, z Prahy wyjeti ráčili do Benešowa na noc, a odtud w neděli do Pacowa, w ponděli do Soběslawě, a w auterý na Třeboň přijewše, tu sobě ten teyden odpočínauti ráčili.

7 Julii, jinak w neděli po ochtábu těla božího, urozený wládyka pan Jan Kekule z Stradonic skrze pana Albina kancléře jménem JMtí pana wládaře za heitmana na panství Třebonské wyhlášen, dosazen, a lidé obesláni bywše, teprw mu poručeni. Nebo sice předtím některý čas tam se dostal okolo swatých Filippa a Jakuba.

Těch časů pan Wilém z Rosenberka pawowal hory Nałžowské, a to sobě zjednal, že král JMt dowoliti ráčil, aby rudy, co jich tehdaž před rukama bylo, k šmelcowání odtud na Krumlow dáti wezti, i stříbra odbyti kdekoli mohl.

13 Augusti pan vládař, nawrátiw se od krále Maximiliana z Lince, a wyrozuměw, že Její Mtí králowé příjezd do králowství českého w brzce wykonán býti má, a očekáwaw krále na Krumlow, učinil psaní pánům sausedům swým stawu panského i rytířského, aby dle poslaužení JMKé

1562. i dworánům JMti w pondělí před sw. Jiljí na Krumlow tím zážeji se najíti dali; nebo ustanowil se král natom, že wyjede z Lince w pondělí před sw. Jiljím až do klášteřa Wyšebrodu k noclehu, a nazejtří den sw. Jiljí na Krumlow že přibrati se ráčí. Pan wládař žádal, aby se w černé barvě wyprawili, pro srownání se s pánem.

21 Augusti byw ještě král w Linci, vyhledáwal o formany z panství do čtyřidceti for při panu wládařowi, aby do Lince ke 28 dni Augusti přijedauce, u štolmistra králowé Její Mti pána z Dietrichšteina se ohlásili, že jim dále náklad ukázán, a podle náležitosti zapláceno bude na kterou slušnú žádost pán se postaral, a co nejwíc shledáno býti mohlo, for do Lince odeslal. A chtěw pan wládař králi z Krumlowa zámku odprázdniiti, a s paní manželkau se jinde opatřiti, král přijaw to wděčně, z té powolnosti služebně pánu poděkowal, s tím doložením, že toho potřebí není, než že král s králowau dobře při pánu se schrániti moci budau, aby nahoře zůstali. Datum 24 Augusti králowského listu.

Toho roku berně dáwana byla s kopy po 6 den.

W auterý před powýšením sw. kříže, to jest některý den měsce Septembris, Její Mt kněžna paní Rosenberská ráčila na Třeboň jeti, jměwši při sobě pannu Ewu šlechtičnu z Rosenberka, pannu z Losenšteina, p. Elišku, dceru pana purkrabí nejvyššího, p. Annu Říčanskú, pannu z Warthenberka i jiný fraucimor swůj.

16 Octobris Krčín za purkrabí na Krumlowě byl po Wamberském, a služby 40 kop jměl, a tak hned uskrovnňowal, dworu wíno pánům raddám, jako panu Kábowi, zapowídal, ale z dluhu pánu nepomáhal; vyhledáwal také na panství pilně zloděje, kteříž zwěř stříleli, z nichž někteří na hrdle ztrestáni.

Při sw. Hawle i potom pan wládař dworem býti ráčil w klášteře Wyšebrodském se paní kněžnau manželkau swau, za příčinau morowého powětří na Krumlowě. Melichar Stolinský wydání dworské tam sprawowal.

24 Octobris císař Ferdinand JMt do Frankfurту na sněm uloženy přijeti, a tu s kurfiršty a knížaty swaté říše i jinými stawy u welikém počtu se shledati ráčil téhož

дне, dřív než JMCá král Maximilian též do Frankfurtu 1562 přijel; proti němuž jako i proti císaři kurfirštowé a knížata vyjeli. Dále co tam jednáno, w tištěných aktách říšských najde se.

Pan Petr Wok z Rosenberka při králi Maximilianowi tam w Frankfurtě býti ráčil, o čemž obšírněji při historii páně.

5 Novembris, jinak we čtvrtěk před sw. Martinem, pán bůh všemohaucí z tohoto světa (jakož Krčín, purkrabě o tom poznamenal) pojíti ráčil Wáclawa Peterku, písaře obecního vydání a toho času i při piwowáře Krumlowském.

16 Novembris, jinak w pondělí po swatém Martině, pan vládař s kněžnau paní swau i se vším haufem na Nowý hrad přijeti z kláštera Wyšehradského, a tu některý čas pobýti ráčil.

W pondělí před auterkem po sw. Otmaru umřel na Krumlowě Waněk, písař důchodní.

Toho roku dělán rybník nový na Třebonském panství, kdež slowe na Modřicích; potom mu přezdino Wdowec; kterýmž zatopeno bywši něco gruntů k Stráži náležejících, pán o ně s jistým dowolením pánů auředníků a saudců zemských se paní Apolonau Strážskou z Hodkova a na Stráži, mateři sirotek Strážských, umluwiti se i směnu náležitú učiniti ráčil. Šwandrle, fišmeistr, na to dílo peníze přijímal od Kašpara Ebnera, písaře důchodního Třebonského, a platil rybníkářům.

24 Novembris, jinak w autery před sw. Kateřinou, JMt král Maximilian při přítomnosti JMCé a všech kurfirštů w kostele po wykonání služby boží za krále Římského jest wolen i také wyhlášen; kdež JMCá w koruně císařské a hábitu z kostela jíti ráčil, a též král Maximilian w Římské koruně a w kurfirštském hábitu. Tu Jich Mti pod nebesa wzati býti ráčili, a Jich Mti všickni kurfirštowé s welikau solenní w jejich kurfirštských hábitích až do JMti obydlí císaře prowadili, s welikým haufem trubačůw, s traubením, pěšky. A w tom prowadení, i když JMCá do kostela jeti i z kostela pěšky jíti ráčil, s JMKau jelo i šlo před JMti patnáctero knížat, kteříž tam byli. A tak

1562. wšecknu tu solennii, když Jich Mti jíti ráčili, poselstwí turecké spatřilo, a očitě widělo; nebo mu toho bylo dopuštěno.

Pamět o pawowání hor na panstwí Krumlowském.

Léta páně předeapsaného 1562 a následujících 1563, 1564 i 1576, JMt pan vládať Rosenberský dwa doly u Domorajic nejbližší wsi k Krumlowu, totiž Rosenstingl a Gab Gottes ráčil pawowati. Tak předce za práci stálo a škody nejměl. Sice i na jiných místech při Krumlowě, jako na Králi Dawidowi před hořejší branau 1559 léta děláno, item na Štinghamru, sw. Lorenci, na Mladém Abrahamowi, na Wšech Swatých, na Špicemberku, na Gablu, item u Hašlowic u swaté Barbory, na Diwém Muži 1572 i 1559, u swaté Anny, u Welešina, u Attes, w Černém Dolu 1576, item u sw. Ducha ležícího při swaté Barboře, nad Záblatí u Šneiderslagu 1561, w Borgfridu u Matky Boží 1561, při hořejším Záblatí u sw. Trojice 1561, Hessenpaw za Krumlowem 1562, na Abrahamowi w Černých Prachatických Horách, u Olšiny na Wáclawu 1567, u Czunnasaku na sw. Janu 1567, u Wilterpoltu u Zlatého Jelena 1568, před horní branau Krumlowskau u Králowny, u Maškowce, na Mladém Abrahamowi, u Šlubnic na swaté Barboře 1570, u Rosenberka na Wůli Boží 1572, u Zenensaku u sw. Jana křtitele 1568, u Hodějowic na sw. Jiří 1564. (Toto z register horpích wytaženo 1607 die 22 Novembris, a přepsáno podruhé sem 28 Februarii Anno 1611.)

Léta páně 1563.

1563. Předěslého roku oznámil jsem, že měsíce Nevembris pán ráčil dworem na Nowém hradě býti. Nacházím, že na Krumlow neráčil se hnauti, až druhého roku před sw. Matějem některý den měsíce Unora; nebo potřeby po odjezdu páně Wojtěch Hultžstener zinwentowal w sobotu po sw. Matěji léta uts.

Měsíce Martii okolo středopostí pan vládař, chtěw zámek Krumlow potřebným stawením ozdobiti, a zvláště kuchyni nowú prostrannú nazad, kudy se wen z zámku na Plašt chodí, wystawěti; pročež Krčín, jměw některé

wěžně, k tomu je obrátil, že půdu všecku w světnici zadní 1563. weliké staré, kde pesy býwały, až na sklepy podlé wykázání mistra Antonina Wlacha tíž věžňowé raději, nežliby u wězení seděli, wybořili; i potom pro okno druhé wen z kuchyně zeď prolámati i klenutí bořiti dal; kterážto kuchyně okolo 15 dne Junii tak, jakož podnes stojí, dohotowena i podlažena jest.

2 Aprilis, jinak w pátek před nedělí kwětnau, JMt pan vládař ráčil smlauwu učiniti s panem Adamem Chanowským a panem Baltazarem Chrtem o prodaj zámku a města Rabí, že jeden každý jměl dáti pánu za ně na svůj díl 6750 kop m. a tak učinilo w summě za to zboží 13,500 kop m.

19 Aprilis, jinak w pondělí po prowodní neděli, wysazována w nowě a dělána chmelnice u bašty pod Služebným.

22 Maji, jinak w sobotu po božím wstaupení, JMt pan Wilém z Rosenberka s Její Mtí kněžnau jew z Soběslawě do Prahy, ráčil do Milčína přijeti, a tu přes noc zůstati. Bylo koní sečteno po hospodách při přítomnosti pana Kristofa Buzického, štolmistra JMti páně 75. W neděli po božím wstaupení jeti ráčili do Benešowa a tu přes noc zůstati; koní bylo 80. W pondělí po božím wstaupení JMt pán s Její Mtí kněžnau ráčil do Prahy přijeti.

1 Julii král Maximilian, o swém korunowání na králowství uherské znáti dáváje, pana vládaře požádal, aby k té jízdě do Uher se strojil, takovým psaním:

Wysoce urozenému Wilémowi z Rosenberka na českém Krumlowě, správci a vládaři domu Rosenberského, nejvyššímu komorníku králowství našeho českého, wěrnému našemu milému.

Maximilian druhý z boží milosti Římský a český oc. král, po všecky časy rozmnožitel říše.

Wysoce urozený wěrný náš milý! Jakož jest se JMCá pán a otec náš nejmilejší s stawy králowství uherského na tom sněsti ráčil, nás s pomocí pana boha všemohaucího se wší slávností a ozdobau, jak jest od starodáwna býwalo, korunau uherskau korunowati a potwrditi dáti, a za nejpríhodněji a nejpřiležitěji uznati ráčil, aby takowé korunowání a slávnost měsíce Srpna nejprw příštího w městě

1563. Prešpurce s pomocí boží před se wzata a wykonána býti mohla, kdež pak jsme se podle takového JMCé otcowského a milostivého powolení k přijetí koruny téhož království (pokudž by nám toliko w tom krátkém čase možné bylo) přihotowiti ráčili, a té vůle s pomocí pána -boha všemohaucího býti ráčíme, jmenovaného měsíce se wyzdihnauti, a cestu naši k Prešpurku wzíti, a potom tam bohda šťastně přijeti; a protož z té milostivé důvěrnosti a náchylnosti, kterůž k osobě twé jakožto k našemu wěrnému poddanému máme, tebe milostiwě žádati ráčíme, aby ty spolu s jinými osobami z království českého a zemí k témuž království příslušejících, kteréž jsme tolikéž jako i tebe obeslati psaním naším ráčili, k takové královské slavnosti naší poslušně se okázal, a k tomu se tak přihotowil, aby osmnáctého dne jmenovaného měsíce Srpna, to jest w středu po nanebewzetí panny Marie nejprw přísti w Kornawburce se najíti dal, a potom při nás do Prešpurku na jmenované korunování jel, a při témž korunování, kteréž také dlauho trwati nebude, při nás podle jiných zůstal, však tak, aby s sebau strawy a jiné potřeby chyba zbroje wzal, a w tom se opatřil, aby ten krátký čas u Prešpurku polem ležeti mohl; nebo Prešpurk město tak malé jest, že toliko ty osoby, kteréž při JMCé a nás každé hodiny býti musejí, s welikau těžkostí se shromáždiu moci budau. Barwa neb šaty černé býti mají; na jakú pak formu neb mustr, toho se při nejjasnějším knížeti panu Ferdinandowi, arciknížeti rakauském, Jeho Lásce, bratru našem nejmilejším, dotázati moci budeš; nebo my jemu o tom oznámiti ráčíme. Též také Jeho Lásce, kolik koní s sebau jmíti budeš, poznamenáno odešli. Na tom na všem nám poddanú wděčnú libost ukážeš; což my tobě milostiwě wzpomínati a nahražowati ráčíme. Dán w Widni po swatých Petru a Pawlu léta 63, a království našich Římského prwního a českého patnáctého.

Na tu cestu do Uher pan wládař wyprawiw se podle mustru nějakého mužicka wymalowaného sobě odeslaného, vše w jedné barvě, jměw do dwau set koní jízdných, z Krumlowa w sobotu u vigilií panny Marie na nebesa wzeti, jinak 14 dne. Augusti, s pány přátely a služebnyky

swými na Nowý hrad wyjeti, a cestu upřímo k Widni 1563.
před sebe wzíti ráčil; však nejprwé předeslaw, znáti dal,
kudy jeti měl, aby potřebami fedrowán byl.

Korunowání to w Prešpurce wykonalo se w auterý
den narození panny Marie, jinak 8 dne měsíce Září, u pří-
tomnosti císaře Ferdinanda a dwú bratří krále Maximiliana,
arciknížat Ferdinanda a Karla.

Kněžnu Sofii manželku swú pan vládař wyprawil
toho roku na Slezsko do Břehu k sestře její kněžně Bar-
boře, nařidiw Její Mti za hofmistra pana Jeřábka, a dwo-
řanům i jiné čeládce, kteří při Její Mti jeli, za maršálka
předstawil pana Kolichreitra, wydaw jim instrukci, podlé
které měli se řiditi, mezi jinými artikuli i to, za stolem
s Její Mti kněžnau manželkau páně aby žádný neseděl
než dvě šlechtičně, paní Anna Wyšin, hofmistryně a pan
Jeřábek.

17 Julii, jinak w sobotu po sw. Marketě, pan Wilém
z Krumlowa jew, u Ledenic stawunk učiniti, a tu některé
grunty spatřowati, předrozkázaw na se heitmana očeká-
wati, ráčil.

14 Octobris od krále Maximiliana takowé psaní panu
wládaři učiněno.

Maximilian druhý, z boží milosti Římský, uherský a
český oc. král, arcikníže rakauské.

Wysoce urozený wěrný náš milý! Z psaní, kteréžť
JMCá pán a otec náš nejmilejší činiti ráčí, porozumíš,
jaká milostiwa wůle a žádost JMti jest, aby na sněmy nej-
prwé do Morawy, potomně do Slezska a Lužic najíti se
dal a s námi jel; a protože tebe též milostiwě zato žádati
ráčíme, že na týž den w místo uložené a tobě od JMCé
jmenowané konečně se najíti dáš, nic sobě překaziti ne-
dadauc. Nebo jsme se na osobu twú konečně ubezpečiti
ráčili, té jisté naděje k tobě jsauce, znajíce, že nám to ku
potřebě a poctiwesti naší uděláš, w tom že se powolně
najíti dáš, a tu cestu s námi wykonáš; a my tobě milostí
naší wzpomínati i nahražowati ráčíme. Dán w Prešpurce
we čtvrtěk po sw. Diwiši léta 1563 a králowstwi našich
Římského, uherského prwního a českého patnáctého.

1563. Přitom w německém jazyku napsáno vlastní rukau kráľowskau:

Lieber von Rosenberg! Nachdem ich Ewer Person zu dergleichen wichtigen Handlung nit geratn khan, So versich ich mich gantzlich, Ihr werdet mir zu gefallen diese Ras undt Handlungen helffen verrichten. Dess erbeut Ich mich In allem gutn zu erkennen.

Milý z Rosenberka! Poňewadž k těmto platným jednáním twé osoby pominauti nemohu, tu naději jmám k Wám celú, že mně k zalibení tu jízdu a ta jednání pomůžete wykonati. Připowídám, že Wám to vším dobrým wzpomenu.

10 měsíce Novembris, w středu před sw. Martinem, pan Wilém z Rosenberka s JMKau cestu konal na sněmy. Prwní nocleh, jedauce z Třeboně, ráčili w Bystřici učiniti, do Olomauce, Wratislawě, do Lince, do Prahy.

Wyhledáwaw pan Mikoláš hrabě z Serinu při panu vládaři Rosenberském o pannu Ewu, šlechticnu z Rosenberka, aby mu k stawu sw. manželství dána byla, pan vládař k tomu jednání osobně dostačiti nemohw, w jazyku německém plnomocenství takowé od sebe učiniti ráčil 27 Octobris:

Já Wilém pán na Rosenberce, vládař domu Rosenberského, JMti císaře Římského oc. radda a nejvyšší zemský komorník kráľowství českého, známo činím tímto listem otewřeným plnomocenstwím, že já w příčině jednání mezi urozenau mau zwláště milau pannau sestrau Ewau, šlechticnu rozenau z Rosenberka a urozeným pánem Mikulášem hrabětem z Serinu, JMti císaře Římského raddau a nejvyšším heitmanem w Segetu, o manželství, pokudž by s obojí strany w tom wůle boží byla, urozenému pánu, panu Joachimowi z Hradce na Hradci a Hluboké, rytíři zlatého rauna, JMtiCé tajné raddě, komorníku a nejvyššímu kancléři kráľowství českého, tolikěž pánu, panu Petrowi Wokowi z Rosenberka, JMKé komorníku, mému zwláště důwěrně milému panu šwagrowi a bratru, na mém místě mú plaú moc jsem dal, a wědomo moci listu tohoto se wší dostatečnau formulí, kterážby před duchowním i swětským právem ostáti mohla, dáwám, tak aby

oni s pomoci boží o předjmenované manželské spříznění 1563.
na mém místě jakožto vládaře domu Rosenberského, po-
něwadž sám k tomu osobně pro jiná platná zaneprázdnění
dostačiti nemohu, úplně před se wzíti, jednati a zawíratí
mohli; a pokudž by můj zvláště milý pan bratr, pan Petr,
při tom plnomocném jednání osobně býti nemohl, tehdy
aby předjmenovaný můj zvláště milý pan šwagr, pán
z Hradce, na mém místě to vše, cožby předně ke cti pána
boha všemohaucího, a potom ku poctiwosti panny sestry
mé a pana hraběte z Serinu spříznění i časnému i věčné-
mu dobrému i k rozmnožení s obojí strany znamenitého
přátelství zřístu užitečné a prospěšné bylo, tak jakž k ně-
mu přátelskau důvěrnost jmám, zauplna zawíratí a dokon-
cowati plnau moc jměl a mohl. A což by on, pán z Hradce,
spolu se panem Petrem aneb w nepřítomnosti páně sám
jediný w tom jednání na místě postavil, k tomu ke všemu,
nic newynímaje, jest má konečná a plná wůle, a slibuji
toho přitom zauplna nechati, nýbrž tomu všemu, což tak
zjednáno bude, jakž na poctiwého pána přísluší, dosti či-
niti, to za pevné a nepohnutedlné držeti, proti tomu
w přítomném a budaucím času nikterakž nebýwati, a po-
kudž by předoznámení moji plnomocníci k tomu nějakého
dostatečnějšího zmocnění potřebowali, mimo to, což tuto
obsaženo jest, to jim i hned nejlepší, nejedostatečnější for-
mau a způsobem, kterážby před duchowním i swětským
právem nejplatnější býti mohla, jim tuto doplňuji, a listem
tímto dokonávám, upřímně a věrně. Tomu na swědomí
a pevnost oc. Dán na zámku mém Wintberce we středu
před sw. Šimonem a Judau l. p. 1563.

Dále o swatebním weselí též panně šlechticně wyko-
naném při historii též panny i nížeji najde se.

22 Junii rybník nový nad Malowicemi.

W auterý před památkau sw. Jana křtitele božího
projednáno dílo na rybníce nowém nad Malowicemi, pod
rybníkem Černoweským, z poručení wysoce urozeného
pána, pana Wiléma z Rosenberka a na Krumlowě, správce
a vládaře domu Rosenberského a nejvyššího pana ko-
morníka králowství českého, skrze pana Mikuláše Rutharta
z Malešowa a pana Wáclawa Dubského z Třebomyslic,

1563. úředníka na Libějowicích, s Janem Beraunským z Žiže. Předkem a nejprwé jmá wýš psaný Jan Beraunský tři rowazce welikého díla dělati na Samici, základu položit 24 lokty a zwýši sedmi loket, zázewek hrází osm loket. Od těch tři rowazců má se mu dát po 50 kopách, a na to se mu má přidati čtyry wětele piwa bílého a čtyry strychy Pražské míry žita. Wice má dělati menšího díla, co se ho wyměří, od těch tři rowazců až k wýpadům po obau stranách, každý rowazec po 15 kopách; nad to nade wšecko má se mu dát 4 wětele piwa bílého a 4 strychy žita Pražské míry; haldy wýšeji lokte hnány býti nemají. Grunty na groš panský wybrati i zapěchowati má, a on, Jan Beraunský, takowé dílo sobě projednané slíbil JMti pánu beze wšeho fortele, jakž na dobrého záleží, udělati oc. — Ondřej Hracholuský, Libějický pisař, jemu od toho platil.

5 Julii, jinak w pondělí po památce sw. Prokopa, projednáno dílo skrze předepsané na poručení pana wládaře Wawřincowi Maluškowi a Mikulášowi Mladkowi rybníkářům, stoky, kterýmiž se woda wěsti má na rybník nowý Wlaky od rybníčku Nadymače w Hradišti; kteréžto stoky mají býti u otowření zšíří osmi loket, a zemi wšecku na dolejší stranu wezti mají a horní kraj dobírat, aby woda wšeckna k hornímu kraji se nawěšowala. Za práci lokte w dolním kraji, aby se země dolů nešalowala; a ty wšecky stoky we dně rownati, tak aby nimi woda jíti wolně mohla, a z rybníků hned wodu po sobě wěsti mají; též ty stoky, které jsau ztržené, wýše přes pole, jak jim ukázáno jest, dělati mají, a to wše s pilností beze wšeho fortele. Protí tomu má se jim dát od každého rowazce, co se jich koliwěk wyměří, po 1 kopě m. a wždy na sto rowazců dwa strychy žita, a na wšecko dílo dwa wětele piwa bílého.

21 Decembris, jinak w auterý den památný sw. Tomáše apoštola božího, Ondřej Hracholuský, pisař Libějowský, platil Janowi Beraunskému od kladení tarasu na rybnice nowém na Wlakách.

Toho času platilo se od lámání kamene we twrzi Malowické od sábu 10 gr. na témž panstwi Libějickém,

a nalámáno ho k tarasu rybníka horního Malowského skrze 1563
Wawřince Malušku 241 sáh; facit od lámání 40 kop 10 gr.
Potom následujícího roku 1564 dne 24 Martii Wácslaw
Dubský z Třebomyslic, úředník na Libějowicích, projednal
s Wolfem Leštinau z Třeboně zedníkem o kladení a dě-
láni tarasu kamenného na témž rybníce horním Malowic-
kém od každého sáhu, když se wyměří, po 5 gr. 1 d. m.

4 Maji, jinak we čtvrtek před sw. Florianem, skrze
Mikuláše Rutharta z Malešowa smluwen podwoz na ryb-
nice nowém Malowském u twrze s Jirau Wečeří z Třeboně.
Měl jej tak dodělati a k zawírce přiwésti, k staré hrázi
nowých tří loket zawěrky dobře vyplňowati, aby rowný pod-
woz byl. A dalo se mu od každého prowazce po 3 ko-
pách m. což se na té hrázi wyměřilo, něco s přidawkem
od obilí a piwa, anno 1564.

4 dně měsíce Julii, jenž bylo w neděli památky sw.
Prokopa, Wojtěch Hulčšporer, auředník Nowohradský, dr-
žel s knězem farářem processí s kříži od Stropnice; a tu
když skrze městečko šli, několik towaryšů bednářských
prestopášný powyk a tanec jen w poctiwicích a kabátích,
s vykřikowáním a weyskáním, užrali bywše, wedli, žádného
nešanujíce. Auředník richtáři poručil je do trestání wzíti.
Jeden z nich poslušenstwí zachowati nechťel, tak že jej
sotwa do trestání připrawil, však do klády dáti nemohl,
než dal mu okolo nohy řetěz k trámu přiwázaný, a jiných
sedm s ním sedělo, a sem i tam chodili. W tom týž to-
waryš bednářský na ten řetěz mezi nimi všechněmi, že
žádný newiděl ani řetězů neslyšel, oběsil se, ješto mu ne-
bylo než o některú hodinu činiti a seděti. A takž mistru
poprawnímu práci zawalil, a takž dosti špatné záduší spů-
sobili tau processí.

Léta páně 1564.

Sedlecká twrz bořena.

Oznámeno napřed, že pan vládař od panů Kořen- 1564.
ských kaupil zboží Sedlecké s twrzí, kteréž k panstwí Li-
bějickému připojil, i nenessi tudíž to staré stawení žádné
platnosti, z nařízení páně projednáno s Jakubem mistrem

1564. Wlachem o zboření ho, a cedula na to mezi ním a Ondřejem Hracholuským, písařem Libějickým, zdělány w sobotu po památce sw. Pawla na wíru obrácení.

Forma přiznávajícího listu z domu na šacunk:

Já Wilém z Rosenberka, správce a vladař domu Rosenberského, nejvyšší komorník království českého, wyznávám tímto listem obecně přede všemi, kdežkoli čten aneb čtauci slyšán bude, že jsem podlé swolení sněmowného, kteréž se stalo na sněmu obecním, kterýž držán byl na hradě Pražském při přítomnosti JMti Římského; uherského a českého oc. krále oc. léta tohoto 1564 we čtvrtek po obrácení na wíru sw. Pawla, statek swůj všecken, kteréhož užívám, a zač by stál, též také, nad kterýmž wrchnost jmám, jakožto klášterský, farářský a kaplanský, zač stojí, spravedliwě šacowal, a poddaných swých, též i klášterských, farářských a kaplanských šacowati dal, a toho jmám za summu čtyrykrátě sto tisíc dwadceť tisíc kop vše mišenských; a lidé poddaní moji i ti, nad kterýmiž wrchnost mám, však wyražejíce těm, kteříž lhůty jmají pro krupobití, i také, kterým wloni i léto pohofelo, jmají toho za dwakrátě sto tisíc tři tisíce jedno sto padésáte kop vše mišenských, a to přijímám k swému swědomí. K tomu na swědomí pečet swú vlastní k tomuto listu dal jsem přitisknauti, s jistým mým wědomím a woli. Dán na Krumlowě w pondělí po sw. Jiří léta uts.

Byw toho času nowý rybník Wdowec napuštěn w přítomnosti pana wladaře, hned po odjezdu páně hráze na několikero místech ssadily se, tak že je Origines Roh, heitman, se panem Ruthartem, obáwawše se, aby wětší škoda nestala se, jochowati dáti museli, zastawiwše wodu; než když se ta místa opatřila a hráz se slehla a upewnila, zase naň woda, poněwadž nasazen byl, puštěna.

16. Junii, jinak w pátek po sw. Wítu, přijat auřad Helfenburský s inventářem od Wolfa Behera z Wejdu, s jistým dowolením a poručením JMti páně, a odewzdán panu Zikmundowi Kábowi z Rybňan skrze urozeného a statečného rytíře pana Adama Koca z Dobrše a na Ohraženicích a urozeného wládyku Wáclawa Albina z Helfenburku, kancléře.

Smrt kněžny, druhé manželky pana Wiléma.

1564.

O tom píše pan vládař panu bratru svému takto: Můj nejmilejší pane bratře! Pán bůh rač Wám dáti zdraví i jiné všecko dobré; věrně bych Wám toho přál. Oznamuji Wám swú velikú žalost a hořkost srdce mého. W neděli minulú před samým večerem, když skúro slunce zapadalo, má nejmilejší manželka tak welmi rychle se roznemohla, a welmi těžce božec ji napadl, a hned po malé chvíle umkla a nic nemluwila, a welmi ji těžce trápil dvě noci a dwa dni, až wčera zase opět k samému večeru s sluncem západem pán bůh ráčil ji z tohoto swěta powolati. Protož Wás, můj nejmilejší pane bratře, za to prosím, abyste se na JMtí králi pánu mém nejmilostiwějším wyprosili, a hned, co byste mohli nejspíše, ke mně sem na Krumlow jeli. Wěřím Wám, že tak učiníte. Pán bůh rač dáti naše spolu we zdraví šťastné shledání. Dán na Krumlowě w středu u vigilií sw. Petra a Pawla apoštolůw božích léta paně 1564.

Albin, kancléř, o nemoci a smrti Její Mtí poznamenal w listu ku panu Kábowi, heitmanu na Helfenburce: Jakož jsem Wám wčera oznámil, že Její Mt kněžna těžce se roznemohla, wězte, že wčera rovně, když slunce jmělo zapadnauti, pán bůh ráčil ji z tohoto swěta powolati. Rowně dwa dni a dvě noci se těžce trápila, a w kterou hodinu se roznemohla, w tůž i umřela; než já se naději, že jest jměla hlizu whrdle; než žeť nesmějí JMtí pánu prawiti. Datum uts.

Wdawky panny Ewy z Rosenberka oc.

Byw toho úmyslu pan vládař, panně sestře swé, panně Ewě, nákladné swatebné weselí na Krumlowě masopustního času wykonati, z čehož z jistých příčin sešlo a do dalšího času odloženo, a když w tom pán bůh pána zármutkem nawštíwil, a paní kněžnu, manželku jeho, jakž wyš oznámeno, z tohoto swěta pojiti ráčil, pan Joachim z Hradce, kancléř králowství českého, poněwadž jednatelem toho manželství byl, o to se přičinil, že swatební weselí též panně šlechtichně některý den měsíce Září, totižto tu neděli po památce narození panny Marie, na Hradci wykonáno, potřeby k tomu od pana vladaře odeslány bywše.

Toho roku na panství Nowohradském nad Stropnicí k pomezí rakauskému woda zdrawá, jenž podnes slowe

1564. Dobrá woda, se zjewila, kterauž se mnoho lidí zhojilo; kdež domowé stawěti se počali, a slowe ta hora Wilémowa hora. Jakú moc táž woda jmá, obzwláštní tištěný patent w německém jazyku o ní wydán.

Při času, sw. Wawřince doděláwán rybník Kanow, a taras od kamene počal se k hrázi klásti, též hranice dělány, a pádné trauby bezpečně wloženy, stoky také wyměňeny na rybník Wdowec.

Léta páně 1565.

1565. Prachatičtí, jměwše sobě swěřené k vybírání důchody téhož města od pana wládaře, totižto ungelní, solní, meyní, auroční i desáteční, je pořádně skrze jisté zřízení k tomu města swého osoby vybírawše, do komory JMti páně odwozowali, že nad tím pán ráčil spokojen býti.

22 Aprilis, totižto hōd welikonoční, pan wládař ráčil na Třeboni slawiti, a tu k sobě pozwaw pana Krajíře Bystrického, s ním o některé rybníky a wesnice jednati jměl; však na Třeboň pán z Rosenberka přijel w auterý po neděli Palmarum.

30 Aprilis, jinak w pondělí po neděli prowodní, heitman Třebonský Origenes Roh z Wilkanowa z auřadu toho propuštěn aneb raději odpuštění mu dáno; nebo Albin, kanclír wyprawil se tam na místě JMti páně, od něho postaupení též spráwy s inventárem požádaw, ji přijal, a poručil ten auřad do času, azby jiný heitman wyhlášen byl, Kašparowi Ebnerowi, důchodnímu písaři.

11 Maji, to jest w pátek před Jubilate, pan Wilém z Rosenberka na Krumlow přijeti ráčil.

6 Augusti exequiae neb služby zádušní wykonaly se tělu císaře Ferdinanda, kterýž předtím 25 Julii žiwot w Widni dokonal.

9 Augusti tělo císaře mrtvého z Widně ku Praze wezeno; w městě Soběslawi z kostela některé stolice wyprázdněny, aby též tělo císařské tu wolnějši přes noc stanowístě jmíti mohlo; a byw tehdaž tu farářem opat Miliwský, nedal jich zase na swá místa wstawiti, až mu měštky s sebe sebraly 18 kop, prawiw to za práwo jmíti;

ale některým chudinám dosti to obtížné přišlo. Byl týž 1565 kněz Matiaš dobrý kazatel, ale zlý činitel, a pan Zachariáš z Hradce o něm powěděl, kdyby při něm ctný žiwot se nalézal, žeby rovného kněze w Čechách neměl.

Mikuláš Ruthart z Malešowa, přijat byw toho roku za heitmana na panství Třebonské, 29 Septembris aneb při sw. Michale, daw nemálo lesu ke wsi Dworci swésti, oboru tu nowú pro bažanty dělati počal, i ji dokonat toho roku.

8 Octobris, jinak w pondělí před sw. Diwišem z poručení JMti pana vládaře skrze Mikuláše Rutharta, heitmana Třebonského, projednáno dílo Mládkowi rybníkáři, totižto že jměl na rybníku Kanowě podwoz dělati, dwanaći loket záwirku s starau hrází přiwésti, a k těm powyškám srownati, jakž mu wyměřeno. Pokudž wyraubání bylo, s pilností jměl zapěchowati, aby woda nemohla podbíjeti, a to dílo na místo postawiti. Dalo se mu od prowazce 24 kop, a přidalo k tomu 6 str. žyta a 6 sudů bílého piwa.

17. dne Octobris pan vládař byl w domu swém na hradě Pražském, a až na tom bylo, že do Wratislawě se panem purkrabí nejvyšším i s jinými na sněm w kommissi jeti jměl, ale nepřišlo k tomu. Nebo 28 Octobris. na Třeboni přebýwaje, za některý čas tudíž k hospodářství osobně w Lomnici, w Borowanech i jinde dohlídati ráčil.

Wilém z Rosenberka etc. Opatrným etc. Na vědomí dávám, že nejjasnější kníže a pán, pan Maximilian, Římský císař etc. pán můj nejmilostiwější, potřebowati drahný počet wozů a koní s formany k wezení všelijakých JMCé i také dworanům z Lince do Augšpurku potřeb, posílající služebniky swé, ukazatele listu tohoto, aby se všudy po formanech ptali, a jich, což možné nejwíce, shromáždili a wyprawili, a cožby mohlo býti nejspíše; že týmž formánům podlé slušnosti, což sprawedliwého, zapláceno bude. A protož všem poddaným mým přísně poraučím a příkazuji, kdežbykoli jací formané, poddaní moji, na panství mém nalezeni byli, abyste je hned s koňmi a wozy do Lince wyprawili, jináče nečiníce, pod skutečným trestáním. Dán na Hradci w sobotu po slavném hodu narození pána Krista léta 1565.

30 Decembris, totižto w neděli w noci na pondělí

1565. před nowým létem 1566, kněz Ondřej, opat Třebonský, umřel; zlé slovo po sobě zanechal, i po smrti bauřil a pokoje lidem nedal. A ten byl poslední w tom klášteře. Po jeho smrti ještě wětší neřadowé a rozpustilost než za žiwnosti jeho páchány, i bití a vraždy, tak že nějaký Michal, klíčnik téhož kláštera s warhaníkem, s žáky a nějakým Petrem, nedoswěceným knězem, Němce Mertle, rybníkáře, zabil w neděli w noci před swatým Štastným, a při nebožtíkowi jiní dva rybníkáři posekáni byli. Ten klíčnik přes zeď kláštera dolů se spustil a ušel, jiní do wězení dáni. Někaký N. Štoltzpekůw syn také přitom byl; a tak tudy dána příčina, že pan wládař ten klášter, jakž níže oznámeno bude, od těch neřadů wyčistil, a statky wšecky k panství swému připojil.

Léta páně 1566.

1566. Děpold z Lobkowic, byw při dworu pana wládaře, roznemohl se na Krumlowě těžce okolo hromnic, a z té nemoci nepowstaw umřel. Byl strýc pana Jana purkrabí nejwyššího, a on sprawedlnost jeho nějakú za sebau jměl.

Toho roku sněm říšský držán w Augšpurce, na kterém císař Maximilian i kurfirstowé osobně býti ráčili i jiní stawowé swaté říše. 23 Martii přednešení sněmowní tudíž na rathauze wyhlášeno. Vide Reichsabschied.

8 dne měsíce Maji, jinak we středu den sw. Stanislawa, pan Wácslaw Krajíř umřel. Byl strýc pana Wiléma Krajíře a na Nowé Bystřici. Tělo jeho mrtvé pochowáno w Dačicích w sobotu po sw. Stanislawu.

13 Maji takowé poručení od arciknížete Ferdinanda pana wládaře došlo:

Ferdinand oc. Wysoce urozený wěrný náš milý! Nepochybujem, že jest tobě JMCé, pána a bratra našeho nejmilostiwějšího, jisté poručení, aby s námi zde setrwal, dodáno; i poněwadž čím dále JMCé králowstwím a zemím toho wětší potřeba nastává, aby zde při nás byl, protož na místě JMCé etc. tobě milostiwě poraučíme, aby ihned, jakž tebe toto psaní naše dojde, se wyprawil, nemeškajíc k nám přijel, a při nás podlé poručení JMCé

zůstal, jináče nečiníce. Datum na hradě Pražském w pon- 1566.
děli Cantate léta oc. 66.

Okolo toho času welicí přiwalowé býwali na panstwi Třeboňském i jinde. U Borowan takowý přiwal brozný spadl, tak že spolu s ním kamení dolů pršelo; kteréž, byw tu auřednikem, Jan Nydrtham panu vládaři na Třeboň odeslal, w středu po neděli Exaudi, jinak 22 Maji.

Pán odtud z Třeboně nemeškaje na obeslání arciknižeci ku Praze cestu před sebe wzal.

O příčině kláštera Třeboňského, kterak mniši wybyti, pamět.

Oznámeno napřed, že opat Třeboňský, žiwot dokonaw, swým i jiných mnichů a klášterní čeládky nepřikladným obcowáním, i také mnozí dluhowé na týž klášter uwedení k tomu příčinu dali, že pan vládař wíce mnichů w tom klášteře trpěti nechtěl, radu o to s Antoninem arcibiskupem Pražským wzaw, i Jeho Welebnosti požádaw, aby s císařem Maximilianem, jakožto králem českým, w příčině úmyslu páně jednal, že klášter ten w jiný způsob s dowolením papežským, totižto, aby tu bratří societatis Jesu, Čechowé, býti, a školu wyzdwiwnauce, z nadání toho wyžiwení swé náležitě jmíti mohli. A však aby obmeškána w službách ta osada nebyla, mnichy wybyw, hned faráře, kněze Wáclawa, a brzo potom i kaplana ku pomoci do toho kláštera uwěsti dal, a tak konvent ten k dřewnímu způsobu, totiž w plebanstwi, zase obrátil. Poslední mnich w tom klášteře byl nějaký Kotásek přijmene; ten wol neb newol klíče od kláštera dáti, a sám wězněm býti musil. A ač ty věci k wyzdwižení školy Jesuitské naměřeny byly, (nebo i někteří Jesuitowé tam se zdržowali), však potom widělo se jim příležitější místo k studium jejich w Krumlowě, kdež jim collegium wystaweno a nadáno, a w Třeboňském klášteře na faráře a tři kaplany dostatečné opatření nařizeno; než statek k klášteru náležející pozemský, jakž wýš dotknuto, k panstwi Třeboňskému připojen.

Tažení weřejné do Uher.

Toho roku weliký strach a pokřik proti Turku, nejináč, než jakoby někde na pomezí českém ležel, wzešel. Pročež také proti ukrutnosti jeho, jenž tehdaž byl do Uher wpadl, a Segethu pewnosti dobýwal, weřejnost neto-

1566. liko w králowství českém s zeměmi k němu příležejícími, ale i w swaté říši i od jiných křesťanských zemí, kdež JMCá a mnozí znamenitá knížata do pole osobně táhli, nařízena. Nad českým lidem pan Wilém vladař domu Rosenberského za nejvyššího heitmana polního nařízen. Jměl služby na měsíc 1000 zl. a byli w tom tažení půl čtvrtá měsíce. Item tito byli nejvyšší w tom tažení: Nejvyšší polní laitingar urozený pán, pan Zbyněk Berka z Dubé a na Zákopí oc. služby měsíčně jměl 500 zl.; nejvyšší polní maršálek urozený a statečný rytíř pan Křištof Silber neb Zilwal z Pilnikowa a na Wlčicích, služby měsíčně na osobu jeho 300 zl., než na jeho oficíry za měsíc 104 zl.; fendrich hlavního haufu urozený pán, pan Wáclaw Zajíc z Hasenburku, služba 100 zl.; ritmeistru, urozenému pánu, panu Jiřímu hraběti z Gutenšteina, na každý měsíc i s oficíry 294 zl.; ritmeistru, urozenému pánu, panu Henrichowi Kurtzpachowi, služby i s oficíry tolikéž; ritmistru, urozenému pánu Zdeňkowi z Wartenberka, služby tolikéž i s oficíry; rentmistru, urozenému a statečnému rytíři, panu Čenkowi Dašickému z Barchowa, služby i s oficíry tolikéž; rentmistru, urozenému a statečnému rytíři, panu Křištofowi Muchkowi i s oficíry, služby tolikéž, jako předtím rentmistru; rentmistru urozenému a statečnému rytíři, panu Janowi Markwartowi, tolikéž služby jako jiným. Nejvyšší wachtmistr, urozený a statečný rytíř, pan Jan Jablonský, služby měsíčně jměl 90 zl.; profantmistr, urozený a statečný rytíř, pan Adam Budowec, měsíčně služby 70 zl.; kwartirmeister, urozený pan Jan Chwalowský, měsíčně služby jměl 40 zl. Wagenpurgmistr, urozený pan Wolf Rozwadowský, měsíčně služby 30 zl., rumormistr, urozený pan Petr Čejka, měsíčně služby 30 zl., leitunger páně wachtmistrůw, urozený pan Bořek Rochec, měsíčně služby 12 zl. wagenmistr, Wáclaw Wyšebřadský, měsíčně služby 25 zl.; doktor polní, pan Thadeáš Hájek, apatekář polní, Kristian Trunkelius, s těmi o službu také porownáno.

Lid [pana vladaře z panství vytáhl 5 dne Julii, a všecko vojsko české w Znojmě sebralo se před swatau Markytau, a od středy před tauž swatau pannau služba měsíčná platila se.

Místodržící w království českém, ač arcikníže Ferdinand na místě královském předně zůstáwati ráčil, tito nižepsaní k JMtí též přidáni byli: Jan mladší z Lobkowic a na Teyně Horšowském a Tachově, nejvyšší purkrabě Pražský, Jan z Waldšteina na Hrádku nad Sázawau, nejvyšší sudí království českého, Wolf z Wřesowic na Dabrowské hoře a Teplici, nejvyšší písař a praesident komory království českého, Wilém Muchek z Bukowa, purkrabě Karlšteinský, heitman Nowého města Pražského. Kterážto místodržící zemští wys psanému p. heitmanowi polnímu a jiným pánům auředníkům w témž polním tažení odeslali osm praporcůw, jeden nejwětší s erbem království českého, druhý rennfohn s znamením božího umučení a šest s barwami prostých a k tomu dvě dřewě aneb šercary k welikému praporci a k rennfohnu; podlé toho osm praporcůw trubačům na trauby a dva praporce na wlské bubny též poslali. Jak mnoho jízdy i pěchoty w té veřejnosti bylo, jiní o tom historici specifikují; newidí mi se toho opáčiti, než jisté jest, že z křesťanstwa z říše swaté nikdy prwé tak weliké wojsko proti Turku wypraweno nebylo.

Pan wládař za místodržící w kanceláři na Krumlowě zwoliti ráčil pana Jindřicha Wojíře z Protiwce, jakožto člověka starého a newelmi na zdawí dostatečného, aby w kanceláři s Wáclawem Albinem pro opatření a slyšení lidí ustawíčně zůstáwal; a toho slušně užil, poněwadž dwa syny swá podlé pana wládaře wyprawil. Jiní služebníci s dowolením arciknížete (poněwadž všickni, kteříž užíwali stawu rytířského i wládyky nowí měli se k tomu tažení potřebowati dáti) při hospodářství a panství pana wládaře zůstaweni, totižto: na Krumlowě: Jakub Krčín z Jelčan, purkrabě, doktor Tomáš Albin z Helfenburku, Adam Štrallar z Wosule, komorní písař; na Třeboni: Mikuláš Ruthart z Malešowa, heitman, Kašpar Ebner z Wosule, důchodní písař; na Nowých hradech Jan Kolkreiter z Kolkreitu, heitman, Wojtěch Hulzšporer z Hošteyna, písař; na Helfenburce Zigmund Kába z Rybňan, heitman; na Libějowicích: Wáclaw Dubský z Třebomyslic, purkrabě; na Drslawicích: Jan Černý z Winoře i také na Winterberce

1566. auředník; na Chúsníku a Zelči Křištof Srbický z Zálezl, heitman; na Rosenberce Alexander Škol z Grünperku heitman.

16 dne Augusti, jinak w pátek po nanebewzeti panny Marie, Jan Bořita z Martinic, purkrabě Karlšteinský, syny dwa, Zdislawa a Jiřika, ke dworu pana vládaře odewzdal, JMti je poručiw.

Toho roku a při tom času Antonin Kyzaur, starý služebník domu Rosenberského, umřel; w kostele kláštera Krumlowského pochován. Jměl někde w Němcích bratra Marka Kysaura.

27 Octobris pan vládař přijel do Soběslawě, a tu se s swým panem bratrem (kterěz město dle opatření s jiným panstwím od pana vládaře pánu postaupeno bylo) shledaw, na druhý den cestau před se wzatau ke Wratislawi dále jeti ráčil.

2 Decembris pan vládař na Třeboni dworem býti ráčiw, jměl wzácné hosti ze Wlach, pány streyce swé, knížata Ursini, a 4 Decembris s nimi na Krumlow jeti, i je na panstwí swém všudy poctiwě chowati a náležitě uctíti dáti ráčil.

Toho času u swaté Maří Magdaleny u Třeboně byli dwa paustenníci, bratr Wáclaw z Herafle, tu dosazen 1561 léta, starší, a Jiří Chlupáč mladší; a jakžkoli od swěta odřezawše se, žiwot zvláštní a swětější nežli jiní lidé wěsti chtěli, však nejznamenitějšího daru, totižto lásky wespolek, nejměli, a spolu o důchody a případnosti bez zaneprázdnění wrchnosti srownati nemohli se.

Toho roku rybník Hrádeček dělati se počal, a pojednáváno na prowazce dílo na Blátě od Mikuláše Rutharta heitmana.

Léta páně 1567.

1567. W pondělí po neděli Reminiscere nejvyšší auředníci zemští, JMCé raddy na hradu Pražském nařízené, znáti dali panu vládaři o příjezdu JMCé do Prahy, že JMt ráčí přijeti 1 dne měsíce Martii, to jest w sobotu před nedělí

Oculi; aby pán ku přiwítání krále JMti podlé jiných au- 1567.
ředníků a stawů králowstwí na hrad Pražský najíti dal se.

Toho roku, zvlášť měsíce Máje, na Wilémowě hoře, jinak u Dobré vody, nowí domowé pro pohodlí, kteříž by tu z přespólních mýti se chtěli, stawěni, to dílo řidiw heitman Nowohradský Wojtěch Hulcšporer.

6 Junii léta předepsaného našlo se poznamenání o jezeru Plekkensteinu na Krumlowském, že dlahost jeho jest 240 sáhů, šířka 84 sáhy; hlubokost 50 sáhy nemohla se doměřiti; w němž jsau chrausti, žízaly w zrostu welikého raka. Wychází z něho potok, že by se dvě kole mleyňská wody dosti bylo.

Při času swaté Markéty pan wládař domu Rosenberského byl w Prešpurce za příčinau jednáni wěci paní sestry swé hraběňky z Serina, a odtud jel na Eberau, a nawštíwil ji.

29 Julii, jinak w auterý den swaté Marty hospodyně, pan Wilém z Rosenberka učinil smlauwu trhowú s heitmanem swým na Třeboni, Mikulášem Ruthartem, o dwůr w Lutowě se všim příslušenstwím, kaupiw jej pán od něho za 3000 kop m. A ten trh Ruthart do desk zemských pánu wložil, měw jej prwé tam s wolí wrchnosti dědičné Bystřické, pana Krajíře.

18 Octobris, jinak w sobotu po sw. Hawle, pan wládař dobrým přátelstwím a sausedstwím weden jsa, tři krömy we wsech swých Hošlowicích, Hodějowě a Záhořicích k užíwání panu Přechowi Lčowickému z Čestic dotud, dokudž by sobě straně nedaly půl léta napřed wěděti, postaupil.

Toho roku při času Wsech Swatých pan Křištof Buzický umřel, a inventowán statek jeho w Krumlowě w domu též nebožtíka Adama Štralara. Týž nebožtik byl jměl dwůr Landštein u Lodenic, kterýž také s dobytkem i jinými swrchky prošacowan a k ruce JMti pánu kaupen jest od dědice po něm, též od jednoho Buzického.

23 Novembris, aneb w neděli před sw. Kateřinau, pan wládař weselé swadební na Krumlowě panu Janowi Wchynskému, služebníkú swému, wykonáwati ráčil.

1567. Toho času mustrunkowé byli w zemi držáni, k kterýmž třidcátý člověk z osedlých vybírán. A našlo se domu Rosenberského 12,028 lidí osedlých, farářůw, kteříž na farách byli, sedmdesáte pět.

Léta páně 1568.

- 1568 1 Januarii. Na nowé léto bylo tak teplo, že se mohlo letních šatů užíwati.

12 Januarii JMt pán ráčil odjeti do Třeboně.

17 et 18 zima náramně tuhá byla.

25 JMt pan vládař ráčil přijeti zase z Třeboně na Krumlow.

31 JMt pán ráčil na swatbu pana N. Pruskowského do Prahy jeti.

3 Februarii Baltazar, winný šenk, jměl weselí.

Těch časů paní Ewa z Rosenberka, wdowa po šlechtném a hrdinském pánu, Mikulášowi hraběti z Serinu, obýwala s synáčkem swým Janem w Krumlowě w domu na Nowém městě, kde prwé swůj byt paní matě Její Mti dobré paměti jmiti ráčila, jměwši poctiwé wyžiwení ode dworu pana vládaře.

10 Martii, jinak w středu po Invocavit, postaupen dwůr Swachowský wedlé Welešina k opatrowání a správě Janowi Černému z Winoře, heitmanu Nowohradskému; nebo předešle purkrabowé Krumlowští jej řídili.

20 Martii okolo šesté hodiny ráno božským uložením a wolí oswícené kníže a pán, pan Albrecht starší markrabě brandenburské, wévoda pruský oc., a rovně toho dne při desáté hodině w noci oswícená kněžna a paní, paní Anna Maria sestra paní Kateřiny Rosenberské, rozená z Brunšweigu a z Luneburku, manželka předepsaného markraběte, tak jako by ji po sobě zawołal, žiwot dokonala, nechawši po sobě dědice.

11 Aprilis přihodilo se, že nějaký myslivec Twořidlo chodiw na jeřábky postřelen, a sám také jednoho zastřelil a druhého ranil.

13 JMt pán ráčil z Prahy na Krumlow přijeti.

15 Heitmanka Nowohradská, to jest Jana Černého 8568.
z Winoře žena, stěhovala se z Winterberka.

23 Tomášowi Wintberskému syn umřel.

6 Maji, jinak we čtvrtek po nalezení sw. kříže, Maximilian císař byw w Widni, za jistými příčinami zemskými nejvyšší auředníky zemské a raddy své, a zvláště pana vládaře, na hrad Pražský k jistému dni obeslal.

11 Maji Wojtěch Hulžšporer, pisař důchodní Nowohradský, jměl veselí swadební.

27 Maji kraupy poškodily u Třebonína, u Welešina i jinde.

31 JMt pán ráčil odjeti na Rosenberk, odtud na Nowéhrady.

19 Junii Křištof z Lobkowic, nejvyššího pana purkrabí Pražského syn, přijel ze Wlach na Krumlow.

7 Augusti JMt pán ráčil domů z Třeboně přijeti.

10 JMt pán ráčil jeti do Šwartzpachu.

22 Poswícení bylo na zámku Krumlowě, a w městě oheň u Weselého vyšel, tak že w marštali jeho uhořeli témuž měšťanu dwa koní.

26 JMt pán ráčil odjeti do Třeboně.

7 Septembris Tomášowi Wintberskému dcera umřela.

Pan vladař dostaw úrazu na noze, několik dní pořád z pokoje vycházeti nemohl, hojiw se; pročež ani k saudu zemskému do Brna podlé poručení královského, jměw nějaké rozepře, kteréž byly mezi stawem panským w témž markrabství, pomoci rownati, dostačiti nemohl. A však pozhojiw se, neprodléwal té cesty dle jednání toho wykonati. Copia páně k stawům markrabství morawského datum na Třeboni we čtvrtek po narození blahoslavené panný Marie.

— Octobris jměl swatební veselí pan Ruth na Třeboni, odkudž k Krumlowu. pan vladař 26 Octobris před se cestu wzíti ráčil.

12 Decembris, jinak w neděli po swatém Mikuláši, pan Wilém ráčil měsícnú službu dworanům poručiti zapisati, totižto na jedenkaždý kůň doma zůstávajícím neb w králowství českém jezdcím kromě Prahy na měsíc zapísáno po 8 zlatých Rýnských; než jedauce se pánem do

1568. Prahy, Morawy, Slezska, Rakaus ode dne výjezdu až do návratu po 9 zl. placeno býti mělo na měsíc; do říše pak ačby pán jel, tehdy vyjedauce z pomezí českého, služba jim měsíčná jíti měla po 11 zl. Naproti tomu měli se, i čeledí i koně dobré jmající, opatřiti. Než šaty, ač by který do roka trval, měly se jim i pacholkům podlé obyčeje dáwati, a pro pohodlí tlumoky, kdyžby jízda byla, wezti se jim měly; s tím doložením: pán aneb služebník mohli sobě měsíc napřed věděti dáti a z služby té propustiti se.

Toho roku nějaký Jan Wlach stawěl od kamene mleyn a dwůr Opatowský w gruntu na tři lokty zšíři zed ke mleynu založiv.

Léta páně 1569.

1569. Kterak císař Maxmilian o dobré obecné zemi svých s pilností pečoval, z tohoto psaní níže poznamenaného ku panu vládaři domu Rosenberského dává se znáti:

Maximilian druhý z boží milosti oc.

Wysoce urozený věrný náš milý! Vědětiť milostiwě dáváme, že jsme se na tom ustanowiti ráčili, (poněwadž z některých slušných a jistých příčin rákoš uherský na ten čas k odložení swému přišel) sněmy obecní w králowství našem českém a zemích k němu příslušejících, poněwadž toho mnohé wysoce důležité potřeby netoliko vlastní naše císařské, ale také týchž zemi obecní, jakž pak poněkud o tom dobrou vědomost jmíti můžeš, držeti, a wyjedauc odsud s pomocí pána boha všemohauciho o středoposti nejprw příští, nejprwé držení týchž sněmůw w markrabství našem morawském začátek učiniti, odtud do knížetství slezských, potomně do markrabství lužických, a wykonajíce též sněmy, tam do králowství našeho českého se obrátiti, tak aby nám potomně odtud odjížděti potřeby nebylo, nýbrž abychom tu tím déleji pobýti, a všelijaké naše vlastní věci císařské, tolikéž téhož králowství obecné i osob obzvláštních, k tomu také mnohé newole a rozepře z týchž zemi jmenowaných a mnohá jednání, tolikéž z jiných zemi cizích, což na týž bohda šťastný příjezd náš

wšecko odloženo jest, wyříditi moci ráčili. A poněwadž 1569.
 k dotčeným sněmům a mnohým pilným jednáním našim,
 kteráž při týchž sněmích budau, osoby twé při nás po-
 třebowati ráčíme; proto tobě milostiwě poraučíme, žáda-
 jíc, aby se na túž cestu přistrojil, a wyprawě se, nejprw
 k nám sem do Wídně w auterý po neděli, která slowe
 Reminiscere, nejprw příští přijel, tak abychom s tebau a
 jinými auředniky nejvyššími zemskými, též jinými raddami
 našimi, kteříž k nám tolikéž k již jmenowanému času při-
 jeti mají, před výjezdem našim radu držeti, a to, co za
 potřebné bude, uwážiti a wyříditi, potom odsud cestu naši
 bráti a takowé sněmy tak s pomocí pána boha všemohau-
 ciho šťastně držeti, konati i dokonati mohli; kdež pak
 k tobě té celé jisté naděje a důvěrnosti, že znaje takowú
 důležitau a znamenitú potřebu naši císařskou, tak a nejináč
 se w tom poddaně a poslušně zachowáš, býti ráčíme, a na
 twú osobu w tom se konečně ubezpečujem. A my tobě
 takowú twú powolnost milostí naší císařskau wzpomínati a
 nahražowati ráčíme. Dán w městě našem Wídní w sobotu
 po památce obrácení sw. Pawla na wíru křesťanskú l. p.
 1569 a králowství našich Římského sedmého, uherského
 a českého dwadcatého.

Maximilian.

Wratislaw z Pernšteina,
 S. R. Boemiae Cancellarius.

Post scripta.

Oznámením tobě neopomíjme, žeť jsme těchto dní
 nyní pominulých, aby se na Hory naše Kutny k nejvyšším
 auředníkům zemským a raddám našim od nás nyní w krá-
 lowství českém nařizeným wyprawil, a spolu s nimi s strany
 držení týchž sněmůw, jak bychom to před sebe nejprile-
 žitěji bráti měli oc. uwážiti pomohl, psaní naše císařské,
 kteréž jest tebe bez pochyby došlo, učiniti ráčili. Však
 (jakž nám zpráva učiněna jest) jsi tam na týchž Horách
 Kutnách nebyl, což za jakau příčinau to stalo se, žádné
 zprávy ani wědomosti o tom nej máme, než tomu bychom
 rádi byli, aby se byl tam najíti dal a takowé poručení
 naše wykonal. Ale poněwadž se toho nestalo, ráčíme toho

1569 přitom zanechávat a k jmenowanému času na příjezd twůj k potřebě naší očekávat. Datum ut in literis.

Pan vladař jakžkoli s poníženau poddaností skrze psaní při JMCé toho vyhledával, aby té jízdy do Widně zbawen býti mohl, však od krále podruhé obeslán byw, na tu cestu se vydal, a w Widni i při času letnic zůstával, 11 Junii.

20 Junii, jinak w pondělí před sw. Janem křtitelem, JMt pan vladař ráčil z Třeboně vyjeti k Plané, a odtud k Wožici, k Ledni, a dále cestau skrze Čechy k Slezsku k Wratislawi. Přijew do Wratislawě w pondělí po sw. Janu křtiteli aneb 27 Junii, potom zase cestu před sebe wzal k Gregřstorfu, pak k Litomyšli, byw tam w sobotu před sw. Markétou, jinak 9 Julii, potom k Jihlawi w neděli před sw. Markétou, odtud k Hradci Jindřichowu, potom k domowí. O té jízdě napsal sám pan vladař takto: Cestu welmi zlau jsem jměl, a jak jsem z domu wyjel, wždycky znamenité pršky jsem jměl, tak že jsem již s prawau wěrau té procházky syt.

Sněm držán w Špeyru.

JMCá král Maximilian 13 dne měsíce Julii sněm začíti a skrze biskupa Špeyrského přednésti dáti ráčil, kterýž rozumnu a pěknau řečí to vykonal. Artikulowé pak přední, kterýchž JMCá na tom sněmě žádati ráčil, jsau tito:

1. Předkem o řád krigsmanský, aby cizím potentatům aneb i knížatům říšským proti landfridům se neslaužilo.
 2. O pomoc proti Turku a zaplacení lidu wálečnému.
 3. Cajkhauz w některém říšském městě aneb zbrojnice se všemi dostatky aby pro potřebu obecnú způsobena byla.
 4. Náklad na dobytí Gotty aby stawové zaplatili.
 5. Weynmarská knížata kterakby o statky porownána, a manželka toho wězně, knížete z Gotty, opatřena býti měla.
 6. Řád při minci císařem Ferdinandem nařízený aby zachowáwan byl.
 7. O sessi neb míst některým knížatům w říši nařízení.
- Po wykonání téhož přednešení kurfürstowé, knížata a

stawowé swaté říše JMCé skrze kurfüršta Mohučského odpowěd dali, že takowú žádost JMti bedliwě uwážiti a k srdcím swým připustiti, a co nejdříwe poníženú odpowěd dáti chtějí. Co pak na tom sněmu swoleno, o tom w tištěných recessích najde se; než welmi se wáhawě jednalo a swolowalo, tak jakž obyčej při sněmích říšských býwá.

Umřew toho roku w pondělí po neděli Laetare, jinak dne 21 měsíce Března, Wolf z Wřesowic a na Daubrawské hoře, nejwyšší písař králowstwí českého, po jeho smrti newole vznikla o dělení důchodůw při dskách mezi pány auředníky nejwyššími, totiž panem komorníkem a panem sudím, a mezi místopísařem a menším písařem desk zemských, poněwadž tito díl nejwyššího písaře zemského, kteréhož na ten čas nebylo, sobě osobowati chtěli. Ale pan wládař se panem sudím jim toho užiti, jměwše k tomu lepší práwo, nedali.

Měsíce Decembris dne 8 císař Maximilian do Prahy k sněmu položenému přijeti, a od pánů auředníků zemských i jiného panstwa a rytířstwa i Pražanů, wyjewše proti JMti, přiwtán býti ráčil. Pan wládař nemohw do Prahy k témuž výjezdu proti JMCé z jistých příčin dostačiti, při páních nejwyšších auřednicích zemských listowně wýmluwna učinil se; než k sněmu neprodleně do Prahy přijel, wyjew z Třeboně w sobotu před sw. Lucíi.

Mikuláš Ruthart z Malešowa, heitman, a Tobiáš Walatka z Klenče, purkrabě, dali stawěti dwůr poplužní Dworec na panstwí Třeboňském, projednawše s Prokšem tesařem o to dilo za 30 kop, a dawše staré stawení bořiti měsíce Prosince. Při nowém létě začíti mínili stawení nowé čerstwé, chtěwše okolo hromnic s ním hotowi býti, o čemž níže. Užíwalo se tehdáž také dworu k ruce páně Landšteinského a w Opatowících.

Toho roku Hradeček doděláwán; šlo na něj nákladu peněžitého za týž rok 1430 kop 50 gr. 2 den. Než kdyby se měly fůry, co se potahy panskými země naň přiwezlo, počítati, i také přidada k tomu předešlého času náklad, mnohem wětší by se našel.

Deo Laus.

Počal jsem přepisowati na čisto tyto paměti domu Rosenberského léta tohoto 1611 dne 3 Februarii, a dokonat jsem 8 Martii ejusdem anni.

W. Březan.

Continuatio historiae Domini Domini Wilhelmi Rosenbergiaci ab anno 1570 usque ad finem.

Léta páně 1570.

1570. Pan vládař při konci roku předešlého Krčina, jakožto člověka w věcech hospodářských správného a opatrného, za regenta všechněm heitmanům a úředníkům, aby se ním řídili, listem otewřeným pod swau pečeti předstawiti ráčil, učiniw Krčínowi zvláštní přitom psaní žádostiwé, aby ten auřad k sobě přijma, w něm pilně na budaucí časy pracowal; což Krčín, ač s předestřením swé nedostatečnosti, kterak k té práci, neřkuli jeden, ale několik sotwa by jich dostačilo, poněwadž panstwí široká a někteří auředníci k nawedení hospodářskému nesnadni jsau, k sobě přijal, a pánu wěrně slaužiti slibil. Datum odpowědi a podwolení Krčínowa na Leptači, w sobotu před nowým létem 1570.

Napřed oznámeno, že Dwořec dwůr k stawení na panstwí Třeboňském projednán a stawín; však w tom, než dobře co stawěti počalo se, Krčín tam přijew, to dílo zji-načil, daw prostrannější dwůr a wětší s dobrým uwážením swým i heitmanowým stawěti, tak že s tesařem poznowu projednawati muselo se.

Hned z počátku toho roku Mikuláš Ruthart, heitman Třeboňský, začaw předešlých let, jakož napřed oznámeno, rybník Hradeček dělati, chtěw rád to dílo dokonati, když dobrá sanice byla, an na sáně wíce země než na dwa wozy se nabíralo, hráz welmi pilně na saních nawožowati a dorownawati i taras dělati dal.

Na druhý rok, složen byw Ruthart s heitmanstwí, díla toho tak nechal, ani rybníka nenasadil; nežli Jan Černý z Winoře potom to dílo dodělaw, k lowení a k užitku přiwedl. Welmi často úředníci na tom panstwí i na jiných (nebo nekaždý w notu Krčínowi trefowati uměl) měnili se.

W auterý w noci po neděli Oculi hrozná přihoda 1570.
stala se na panství Rosenberském, dobyvše se lotři do
mleyna w městě Rosentalu, mlynáře, mlynářku, manželku
jeho těhotnú, a děvečky dvě zabili; pachole ranili, a to
utekši prawilo, že ty lotry zná, a prawil na nějakého pe-
kaře z Roštálu, jenž byl s nimi w příbuzenství; kterýž
w Lišowě jat, a do Budějowic dodán, a potom na Krum-
low wyzdwižen. Ten se přiznal, jakž jat byl, že to učinil,
že mu nic lítěji není jako té ženy těhotné, že tak pěkně
prosila, že jí neodpustil, a to prawil, že nebyl nežli sám
druhý s pacholkem. Po zamordování těch osob, co plat-
nějšího, pobrali, a mleyn zapálili. Doptalili jsau se po-
mocníka, nenacházím, nežli tento, jakž na takového mordíře
příslušelo, konec wzal.

Léta předepsaného w pátek po božím těle pan vladař
domu Rosenberského od císaře Maximiliana jakožto krále
českého, auředníků nejvyšších a saudeů zemských wolen
byw za nejvyššího purkrabí Pražského, k auřadu tomu po-
winnost učinil, však jakož nahoře oznámeno, s dostatečným
opatřením, tak aby to nebylo na ujmu privilegií a výsad páně.

Eteostichon.

Post CorpVs ChristI Caesar te LVce Rosenberg

In Praga BVrgraf noMinat atque facIt.

Item Gerarda Druidesa votum k témž auřadu:

Auspiciis obeas Burgravi munia dextris,

Quae tibi Pragensi Caesar in arce dedit.

Consiliis domini virtus tua celsa regatur,

Sors tibi sit vitae fausta favente Deo.

Při saudu purkrabském tehdaž menšího purkrabí ne-
bylo, než tyto raddy při témž auřadu byli: pan Jan Žďár-
ský, pan Wencelik, pan Sixt z Ottrstorfu, pan Myslik a
Tobiáš Nejedlý z Wysoké.

W pátek po sw. Medardu z poručení JMti pána, pana
Wiléma z Rosenberka, nejvyššího pana purkrabí Pražské-
ho, Pawel Žďárský z Kosmačowa, komorník při diskách
zemských, s jistým inventářem postaupil obau domů JMti
páně, na hradě Pražském jednoho, a druhého na Hradča-
nech, se všemi swrchky, a odwedl Křištofowi Rottmber-
kowi, hospodářowi JMti páně.

1570. Toho času kterak císař Maximilian o dobré království tohoto w nepřítomnosti své w zemi starati se ráčil, znáti dává list JMti, kterýž poslati ráčil panu vládaři w tato slova:

Maximilian oc.

Wysoce urozený wěrný náš milý; Jaké psaní wám společně, kteříž jste za správce a raddy naše na hradě Pražském od nás na místě našem zřízení, činíme, tomu z téhož psaní vyrozumíš. Poněwadž toho potřeba jest, aby ty osobau swau na hradě Pražském pro věci naše i jiné každého času připadité, na kterých nám nemálo záleží, přítomen byl; a protož tobě poraúčíme, milostiwě žádajíc, aby osobau twau, což nejwíce můžeš, na hradě Pražském přítomný býwal, a takowé wšelijaké věci wyřizowati pomáhal, a pokudžby kdy jaká potřeba toho ukazowala, že by nám o čem wěděti potřebí bylo, tehdy wedlé jiných o tom nám oznamowal, a dalšího oznámení očekáwal, jakž pak té nepochybné milostiwé naděje k tobě býti ráčíme, že při těch při wšech věcech pilnau bedlivostí swau nic sjíti nedáš; a my tobě to milostiwě wzpomínati a nahrazowati ráčíme. Dán w městě našem a říšském Špeyru w pátek před sw. Janem křtitelem božím l. etc. 70 a království našich Římského osmého, uherského sedmého a českého dwadcatého druhého.

Na to psaní mezi jinými slowy toto pan vládař JMKé za odpověď dal.

I nejmilostiwější císaři! Poněwadž jsem na milostiwů wůli WCMti, jakožto pána swého nejmilostiwějšího, tu práci wedlé jiných osob (ač dosti k tomu nestatečný) k sobě přijal; jistě na jiném nejsem, než potud, pokudž mi pán bůh zdrawí i také rozumu popřítí ráčí, we wšem tom, cožby k dobrému a prospěšnému WMti a tomuto království bylo, podlé své nejwyšší možnosti pracowati, a i to obmyslím, co bych nejčastěji jedné mohl, abych na hradě Pražském býwal; wšak že na tento čas doma jsem, to s wědomím a milostiwau wůli WCMti se děje, tak jakž nepochybuji, z jakých příčin a znamenitě důležitých potřeb swých domůw jsem odjeti musel; také do sw. Bartoloměje abych své věci doma sobě spůsobiti a zříditi mohl, milo-

stiwé dowolení a odpuštění jsem sobě od WMti zjednal; to vše w swé milostiwé paměti jmiti a držeti ráčíte. A protož ještě, aby to snad jináč při WCMti vykládáno nebylo, widělo mi se to ku paměti WCMti přiwésti, a na tom konečně jsem se ustanowil, budeli w tom wůle pána boha všemohaucího, při času sw. Bartoloměje na hrad Pražský přijeti, a tu, pokudž nejvýše možné, nejdéle pobýti, a wedlé jiných věci WCMti wyřizowati, a tak jakž milostiwým psaním WCMt o tom poraučeti ráčíte, se zachowati oc.

Umřew roku předeepsaného pan Jan z Lobkowic, nejvyšší purkrabě Pražský, arcikníže Ferdinand byw poručníkem sirotků nebožtíka Ladislawa neb Lacka ze Šternberka, spolu s týmž nebožtíkem panem purkrabím nejvyšším pana vládaře týž arcikníže listowně dožádati se ráčil, aby týchž sirotků na místě nebožtíka se ujal, a je sobě poručena jměl; což pán bez odpírání k sobě přijal, a těch sirotků dobré opatrowal.

Při času sw. Matauše paní Ewa z Rosenberka s synáčkem swým Janauskem ráčila obyt jmiti na Bechyni při panu Petrowi Wokowi, panu bratru swém.

Dwůr klášterský u Třeboně Tobiášowi Walatkowi z Klenče, purkrabímu Třebonskému, k opatrowání od pana vládaře oznámením Krčínowým poručen, a tak od kláštera jako jiní gruntowé održzen.

Rána morowá místem na panstwi Krumlowském proskakowala, i na Libějickém okolo památky všech swatých.

Téhož času od JMKé takowý mandát wysel:

Maximilian druhý z boží milosti oc.

Wysoce urozeným, urozeným, statečným, slowutným, opatrným pánům, rytířům, vládykám a městům i jiným všem obywatelům a poddaným našim ze všech stawů kraje Bechynského, wěrným milým, milost naši císařskou a všeckno dobré wzkazujem. Wěrní milí! Zpráwu toho jistú jmiti ráčíme, kterakby mnohé osoby z vyšších i nižších stawů, kteříž statky pozemské a lidi poddané jiných měst a městček w králowstwi našem českém všelijakého obilí i jiných věci potravních na trhy swobodně newozili, zapowěditi měli, skrze což že se nemalá drahota w témž králowstwi netoliko začíná, nýbrž ještě wětší, nebyloliby toho

1570. časně přetrženo, na stížnost mnohých, zvláště pak chudých lidí jest očekávati: kdež nechťic my, aby takové zápowědi proti dobrému řádu a jistým poručením a mandátům našim císařským, předešle nejednau, též také roku pomínulého 69ho s strany toho vyšlým, průchod swůj jmíti, a skrze to jaká další drahota a zárawy powstati měly; nic méně obmýšlejíc také při tom, aby teď při, dali pán bůh, šťastném a brzkém příjezdu našem na hrad Pražský, kdež netoliko stawové jmenowaného králowstwi českého ale i jiné mnohé osoby z jiných zemí příjezdy swými býwati a se sjížděti budau, dostatek obilí i jiných věcí potravních w městech Pražských býti mohl; protož wám všem i jednemu každému, zvláště pak těm, kteříž tak poddaným swým na trhy swobodně woziti zbraňujete, a tudy dotčenú drahotu působíte, poraučeti a prikazowati ráčíme, abyste ihned, jakž wás tento list náš císařský dojde, takové zápowědi swé wyzdvihli, jich wíce nečinili, a toho dražení obilí i jiných věcí přestanauce, to při nadepsaných poddaných swých i jiných lidech, wrchnost nad nimi jmajících, všelijak dostatečně nařídili a opatřili, aby jakž od starodáwna býwalo, na trhy swobodně do měst a městěček w témž králowstwi českém, zvláště pak měst Pražských, odewšad již psaná obilí a všelijaké potravní věci wezti, a w hojnosti, pokudž nejwíc možné, dodáwati; nebo jestli žeby se toho nestalo, a kdo z wás přes toto jisté poručení naše císařské takových nenáležitých a prwé nebywálých zápowědí nepřestal, již bychom na to pomysliti musili, kterak bychom takové nenáležitě předsewzeti tomu každému zastawiti moci ráčili. A však o Wás všech i jednom každém zvláště, jmajíc opět toto napomenutí od nás sobě učiněné, že se w tom tak poslušně a poddaně zachowáte a chowati budete, pochybowati neráčíme. Dán w městě našem říšském Špeyru w pátek po sw. Ondřeji léta 70.

We čtvrtek po sw. Lucii páni místodržící králowstwi českého na hradě Pražském w příčině opatření lidu wálečného w králowstwi uherském pana wládaře i jiné raddy králowské na hrad Pražský k středě po nowém létě nejprw příští obeslali, aby toho dne radu drželi.

Nowiny o wánocích tyto do Čech přišly: že dwa sy-

nowé JMCé, Rudolf a Arnošt, do Nornberka 21 dne měsíce Prasince přijeti ráčili, to jest we čtvrtek den sw. Tomáše o nešporách, a zase že z Nornberka vyjeli 26 dne téhož měsíce, to jest na den sw. Štěpána, ku Praze cestu před sebe wzawše. 1570.

JMCá slavnost wánoční w městě Dinklspihl za Nornberkem okolo 10 neb 11 mil držeti, a odtud k Nornberku cestu, pak do Čech před sebe wzíti po hodech ráčil.

Hory Budějowské neb Rudolfowa města na stříbře užitek dobrý vydávaly; na kterýchž některé kukusy pan vládař pawowaw, toho roku z kwartalu jednoho na kušes ausbaytu po 10 kopách miš. bráti ráčil, řidiw horní věci tehďáz JMTi pánu Jiřík Sweracký z Nydraw; než perkmistrem tehďáz byl Hans Müller.

Toho času w Třeboni brána do wnitřního zámku k straně polední aneb k Swinům dělána i podlé s tím stavením a pokoji skrze mistra Antonina Wlacha; než potom k ní k východu štok nový od JMTi pana Petra Woka, jakož při historii JMTi oznámí se, připojen. Toho roku také krow na věži kostelní nový udělán a plechem přikrýván; item krow postawen a přikryt nad sw. Alžbětau.

Dworové poplužní na panství Krumlowském tehďáz byly: Dwůr Nový Krumlowský, dwůr Kwítků jinak Starý, dwůr Plawnický, dwůr Malotín, dwůr Borownický, dwůr Kuklweit.

Podlé sněmowního snešení třicátý peníz králi w Čechách způsobem španělským vybírán, a nemalú nesnadnost to nowé nařízení písařům, newěděwše se w tom kterak chowati, přineslo.

Léta páně 1571.

We čtvrtek po památce nowého léta synowé JMCé 1571. krále Maximiliana, arciknížata Rudolf a Arnošt, na brad Pražský přijeli. Leželi přes noc w Berauně. Za nimi také brzo JMCá z Prahy po některém dni přijel.

3 Januarii Joachim, markrabě a kurfüršt brandenburský, žiwot dokonat ráno mezi 4 a 5 hodinau. Zanechal po sobě syna, dědice statku i důstojenství kurfüršt-

1571. ského, kníže Jana Jiřího, kterýž o smrti pana otce svého žalostně a túžebně panu vládaři Rosenberskému, jakožto panu šwagru swému, listowně oznámil; nežli paní manželka nebožtíka kurfüršta, kněžna Hedwika, rozená z kmene královského z Polska, ještě živa byla; ale pan strýc tehdejšího mladého a nebožtíka kurfüršta bratr, markrabě Jan z Brandenburku, 13 Januarii w Lusteinu ráno mezi 5 a 6 hodinau z tohoto swěta odebral se.

4 Januarii w 9 hodin ráno strhl se weliký wítr, tak že na panstwi Nowohradském z piwowáru Benešowského a z spílky weškeren krow dolů swrhl, za heitmanstwi Jana Černého z Winoře.

Nakazující nemoce tehdáž w Praze proskakowaly, pročež za příčinau legata španělského takowé psaní císař Maximilian panu vládařowi odeslati ráčil:

Maximilian.

Wysoce urozený wěrný náš milý! Wědětiť milostiwě dáváme, že jest hraběti de Monte Acuto, Jeho Lásky krále hispanského, pána, pana strýce, syna našeho milého, poslu při dworě našem císařském, jeden služebník jeho na petechii umřel; i aby též hrabě za některý den powěťří a obydlí swé změniti mohl, ráčili jsme se w domu twém, k nejvyššímu purkrabstwi Pražskému náležícím, těch pokojůw, kdež auřad není, zmocniti, a těch dotčenému hraběti postaupiti poručiti. A poněwadž to nebude na dlauze, jsme té milostiwě naděje k tobě, že to také proti tobě nebude. Dán na hradě našem Pražském w sobotu dne sw. Matěje l. oc. 70.

Wratislaw a Bernstein,

S. R. Boemiae Cancellarius.

Purkmistr a konšelé města Třeboně, projednawše dílo s mistrem Merkle m tesářem, dali dělati hranici čtrnácti loket z wyše w věži kostelní pro šest zwonů, do 170 kop od díla mu dawše.

We čtvrtek po neděli Cantate Petr Hostakowský z Arklebic i na místě paní Alžběty z Peclinowce, manželky swé, wysoce urozenému pánu, panu Wilémowi z Rosenberka, vládaři domu Rosenberského, prodali wes Německé Záhoří s dworem poplužním, wes Střítež i tolikéž krému

we wsi Muticích, za půljedenácta sta kop gr. českých. Jednatelé toho trhu byli pan Jaroslaw Smiřický z Smiřic a na Kostelci, Jiřík Mošaur z Waldowa a na Dobřejowicích. Ten trh do desk wložen. A poněwadž druhá dcera nebožtíka Peclínowského, panna Lidmila, na týchž gruntech díl a sprawedliwost nemenší jměla, pro očištění toho všeho statku i jí pan wládař za její dědictwí tudíž 2200 kop m. sprawiti ráčil. Actum smlauwy w auterý po sw. Trojici. Prostředkowé smlauwající byli mezi stranami pan Fridrich Mičan z Klinšteina a z Roztok a na Kornhauzu a Bohuslaw Ojír z Očedělic. 1571.

W pátek po sw. Marku pán ráčil z Třeboně upřímo jeti do Prahy; a tehdaž pán ráčil w Praze býti až do čtvrtku po sw. Ondřejowi; kteréhož dne zase k domowí cestu z Prahy před sebe wzíti ráčil.

Udělána bywši nowá brána prostá u Třeboně w tu stranu ke wsi Břilicům, (ne ta, která nyní stojí, o níž při historii JMti pana Petra Woka z Rosenberka oznámeno bude), i poněwadž tu bahna byla, aby se k ní jezdití mohlo, též nowý most skrze Prokše tesaře dělán, a předměstí Swinské, poněwadž Krčín rybník mínil nad městem udělati, k té straně přestawowano. Cemprechar, tesař Krumłowský, 25 dworů při jedné straně a jednu stodolu na Swinském předměstí za 200 kop m. zbožiti, a na jiném místě postawiti měl; než ještě na druhé straně ode dwora špitálského zůstalo osm domů; o ty obzvláště potom smluweno.

W té příčině bylli Krčín dobrý hospodář a politický člověk, že takowé město a pewnost snížil, rozumnému člověku k saudu podává se. Krčín k tomu dílu má dobrého towaryše Černého, aby černé, co se lidem škození dotýkalo, dělati trefil.

W sobotu před sw. Filipem Jakubem okolo nešporů wes Plawo, náležející k klášteru Wyšebrodskému, všecka wyhořela, kterýchž bylo osedlých patnácte dobře ustawených dworů, a žádný nezůstal; s óbau stran všickni pohořaly až k mostu, toliko 3 stodoly zůstaly. Jedna sedlka sirowátku wariwši zapálila w komíně, a od toho všecko shořelo welmi rychle.

1571.

Jan Černý z Winoře dosazen byw z rozkázání pana vládaře za heitmana na Třeboni při swatém Jiří, o hospodářství znáti dával panu vládařowi listowně, že jedno u Wranina les meyliti, planiti, reyti, dělati a nemálo země k sobě připrawiti dal, a že tu netoliko dwůr užitečný, kteréhož pole s Dwořeckými by se stýkala, ale i owčín býti může, s tím doložením, kdyby před dwěma léty na Třeboni byl, že mohla ta wes Dwořec zůstati předse. Druhé že při hodu Kristowa wstaupení na nebe rybníkáři grunty vybírali a wyseypali dle hráze pro rybník Newděk, kterýž potom Swětem nazwán, nad městem Třeboní na té straně k Walům, a pilně hráz dělali, ješto na některých místech wdy (sic—wždy) se jim propadala; kterýžto rybník Krčín wyměřil, a hráze o loket, aby Cirkwičný rybník do něho pojiti mohl, powýšiti dal.

Byl weliký nedostatek obilí a hlad toho roku w tyrolské zemi, i w Čechách žito, po 3 kopách m. místem i dražěji bylo.

W pátek po sw. Jakubu pan vládař milost ráčil prokázati Mikulašowi starému kancléřowi Rosenberskému, nebywši mu od 10 let strawa z zámku dáwana, že zase wyživení swé nahoře jměl. Jinde o něm nacházim, že oslepl a welmi se bídně jměl, zwlastě za regentství Petra Daudlebského; než ruka jeho znáti dáwa, že žiw jsa ješto toho času zase k zraku, poněwadž psáti mohl, přišel.

Bywši sněm držán na hradě Pražském toho roku w pondělí po swátosti, mezi jinými artikuli i hory Guttenské aby opatřeny byly, usnešeno. K kteréžto komissi pan vládař předně s jinými auředníky, saudci a pány wolen byl. Jměli sobě od JMCé k ní, aby do Hory se sjeli, den, totižto w auterý po sw. Jiljí, jmenowaný. Ale prodlaužilo se tím z jakýchkoli příčin; nebo w neděli po swatém Šimoniši Judowi teprw pan vládař ráčil do Hory přijeti. Byl tehdaž na Horách Guttnách hofmistr Ludwik Karel z Řasné. Mezitím wolil a nařídil za místodržícího při auřadu swém purkrabském za menšího purkrabí pana Čenka Mičana z Klinšteina, nejwyššího pana komorníka, dožadaw se, aby na ten auřad wydána mu byla podle zřízení zemského přísaha, u přítomnosti pánů radd králowských

bo dosadil. To se wykonalo a powinnoſt mu wydana 1571.
w ſtředu po wſech ſwatých.

W ſtředu po ſw. Jilji arciknžze Ferdinand na Bystřici
přijew, tu noclehowati račil. We čtврtek byl na Hradci
Jindřichowě u ſnidaně.

We ſtředu po narození panny Marie JMt pan Wilém
z Rosenberka na Nezašowě byl, a tam pana bratra ſwěho
z Bechyně, aby ſpolu ſe ſhledati mohli, obeslati račil.

Při času ſw. Hawla morowé powětří na Krumlowě
rozmáhati ſe počínalo, byw tam tehďáz heitnanem Křiſtof
Srbský z Záležl, pochowáwawſe za den i do jedenácti
oſob. Ten trwal předse i měsíce Prasince; ani zima ho
přetrhnauti nemohla.

W auterý nazejtří památky ſw. Alžběty z poručení
JMti pana vládaře dwůr Malotín k užíwání poſtaupen Wá-
clawowi Albinowi, kancléři, do žiwota jeho ſamého, s ji-
stým inventářem, podle kteréhož, ačby ſtarý umřel, ſynowé
zase měli pánu dworu poſtaupiti.

W neděli po ſwaté Lucii okolo deſeti hodin na půl
orloje piſař piwowáru Šworcbachského, něco s ručnicí za-
cházew, ſe zaſtřelil. Prawili ſládcí, že na ten den w pon-
dělí ráno ſel do leſa s ručnicí a potom zase brzo přišel.
Oni tehďáz wařili, až udeření z ručnice uſlyšeli; tu wſedſe
do ſwětnice, jej, že již umíral, a ručnici proti němu obrá-
cenu na ſtole našli.

Léta páně 1572.

3 Februarii JMCá Maximilian II, uſlyſew, žeby k kur-
fürſtowi ſaskému Auguſtowi jini dwa kurfürſtowé, Fri-
drich falckrabě a Jan Jiří markrabě na maſopuſt ſjeti ſe
měli, pana Wiléma z Rosenberka s liſty wěřícími k jednomu
každému zvláſtě, a pokudžby poſpolu byli, i ſpolečným
pſaním s jistau inſtrukci, že w přičině wěcí welikých ſwaté
říše a obhajowání jí před auklady, ſpuntowáním a ligau
křeſtanů i také pohanských nepřatel a Turkem jednati
má, wyprawiti račili.

18 Februarii pan vládař do Drážďan přijew, wlidně
přijat jako legat cíſařský a wzácný hoſt, kommiſſí ſwú

1578. w tajnosti při kurfürstowi wyřídil; než jiných kurfürstů tu nenalezl, pročež z Drážďan do Berlína obrátil se, a tu též takové poselství konal, přijew tam.

27 Februarii na tom zawřino, aby sněm w říši determinován byl.

6 Februarii, jinak w středu po památce panny Marie očišťování aneb hromnic, z rozkazu pana vládaře Wáclaw Albin, kancléř, a Křištof Srbický z Zálezl, purkrabě na Krumlowě, poznamenawše swrchky po nebožtíkowi Petrowi Iwanowi z Trojan, postaupili jich paní Engelburk Hřebenářové z Trojan oc. manželce pana Jana Hřebenáře.

10 Aprilis, jinak we čtvrték po welikonoci, wedli z Prahy 64 vězně na galee; i tu někde pod Slowany na Nowém Městě u Pražského špitálu sebrala se nějaká chasa, a odňali ty padauchy všecy Wlachům, a z řetězů wytlaukli, a něco těch Wlachů zmordowali. A předních vůdců jejich bylo něco na kočím; ti ujeli předce přes Vyšehrad až tam někde za Krč. I honili je, a když se jich měli dohoniti, skákali z kočího dolů a do lesa zutíkali, a na kočím do několika set hotových peněz měwše, jim od té lotrowiny Pažské pobráno. Předešle také několikrát se přiházelo, že když takové zločince wen z země wěsti na galee chtěli, že se zdobýwali. Již nyní od toho času, co komu práwo nalezne, nad nimi poprawuje se. Šla řeč, že plawec Tista, poddaný pana Petra Woka z Rosenberka, přítomen býti měl; za tau přičinau ku pánu k dosazení ho od JMCé radd a místodržících králowství českého dopisováno toho i následujícího roku; však nenacházím, aby dosazen byl.

23 Aprilis, jinak w středu den sw. Jiří, Mikulášem Humpolcem z Tucharaze smlauwa učiněna mezi panem vládařem a Jetřichem Slatinským, že za služebníka a raddu do kanceláře Krumlowské přijat, i také aby při počtech písařských sedával a we všech náležitých prácech dal se potřebowati. Za to pán mu ložument swobodný a k tomu 60 kop ročně k wychování naň, na pacholka a pachole a tři koně na zámku, a pro manželku a čeládku její 10 str. žita, 1 kopu slepic a 2 děbery kaprů a štik darowati se podwoliti ráčil, i cedulemi stwrditi.

Panství Raudnické jakau příležitostí pan Wilém z Ro- 1572.
senberka dosáhnouti ráčil, královské psaní nawrhuje.

Wysoce urozenému Wilémowi z Rosenberka.

Maximilian z boží milosti oc.

Wysoce urozený věrný náš milý. Uwedl jest nám w známost oswícený Januš Constantin, kníže Ostrožské, dwořenín náš věrný milý, že jest se tebe předešlého času dožádal, aby panství Raudnické i s auředníkem w spráwu i ochranu swú wzal, nás k tobě za toto připsání naše, aby takowá žádost jeho tím spíše průchod swůj jmiti mohla, prose. I ačkoliw o tobě milostiwě pochybowati neráčíme, že se w tom k nadepsanému knížeti bez toho jak ukázati wiš, však nemohauce takové prosby jeho oslyšeti, k tobě se milostiwě přimlauwati ráčíme, aby též panství Raudnické w spráwu a w ochranu swú i s dotčeným auředníkem wzal; a kdyby se w čem buď on kníže sám neb nadepsaný auředník k tobě utekl, w tom jeho radau a pomoci swau neopauštěl. Na tom nám obzvláštní wděčnost ukážeš a milostiwú vůli naši císařskou naplníš. Dán w Ebrštorfě w pátek po swatém Stanislawu léta páně 72, a králowství našich Římského 10, uherského 9, a českého 24.

24 Maji, jinak w sobotu po sw. Duchu, pan vládař, byw u Widni předtím některý čas nemocen, na Třeboň přijeti, a tu sobě, ještě nejša čacký zdráv, wyhowěti a odpočinauti po té jízďe ráčil, nejew do Prahy k saudu zemskému letničnému.

25 Julii, t. j. w pátek den sw. Jakuba apoštola páně, pan vládař ráčil z Třeboně k Widni s těži na obeslání císařské wyjeti skrze Hradec, Stanowice, a w sobotu w noci po sw. Jakubu byl w Trnawce nad Dyjí, a tu pána opět pošta došla, aby příjezdem swým do Wídně neprodléwal, oznamujíc JMCá, že w legaci do Polska s jinými z králowství českého wyprawen býti má. Pročež k té jízďe i hned hotowil se, a peněz co nejwíce shledáwati po panstwich poručiti ráčil. Do Wídně přijew na též poště w neděli po sw. Jakubu, w pondělí den sw. Dominika zase k Třeboni obrátil se.

31 Julii, jinak we čtvrtek po sw. Martě, strojiw se pan vládař do Polska, w kommissi JMCé se panem Wratislawem z Pernšteina, nejvyšším kancléřem království českého; k té jízdě zjednáno w Praze 12 kočí skrze Joachima Metycha, maršálka páně.

Augusta měsíce brzo z počátku pan vládař se panem kancléřem království českého strojili se do království polského.

15 Augusti pan vládař ráčil zase na Třeboni býti, a odtud do království polského s kočími Pražskými se wyprawowati. Wzal s sebau k jídlu a ku pití stříbro swé, jistým osobám je poručiw; item kněze Wáclawa, faráře Borowanského, kterýž s sebau wzal ornát, kalich, swicny a což potřebí; a tak pán wyjel w neděli po nanebewzetí panny Marie do Hradce. Jeli s JMtí pánem Jiřík Mošaur z Waldowa, Jan Buzický, Jan Netolický, jenž w Polště k milosti přišel (kání měl pro mord lokaje páně Wchynského, byl w Polště powědom), Oldřich Častoloř, pan Kunrát z Lichtnšteina, Kristof z Grafenšteina, Radslaw Wchynský, Woldřich Hodějowský, Kristof mladší z Leskowce, Jan Nekeš, pan Henrich Reiss z Plawna, pan Jan a pan Hašek (?) z Waldšteina, pan Jan z Kosti, Zdeněk Kawka, Šebestian z Leskowce, p. Meinhart z Hradce, p. Mikuláš z Řičan, p. Fridrich Mičan, Petr Dlačimský z Wřesowic, Jan Blžiňský, Petr Baubinský, Jan Czetlicz, Dietleb Koc, Jan-kowský, Jakub Mazancowský, Jan Sudek, Wáclaw Strážský, Petr Turnowský, Jan z Wřesowic Podsedický, Mathes Štolc, Mikuláš Řešowský, Jošt Kořenský, Petr Kořenský, mundsenk JMtí páně, Ferdinand Renšperger, Henrich Slataníř, Kristof Budowec, Burian Wrchotický, Bohuslaw Malowec, Petr Baubinský, Jan Beřkowský, Kristof Hysrle, Počepický, Kobylinský, Kekule, Adam Hřan, Jan Sudek, Jiřík Torbart (tam umřel), Jan Beřkowský, Jankowský (tam umřel, epitaphium mu položeno), Metych, maršálek, Jan Albin, komorník, Martin Gerstman, doktor, Bohuslaw Ojír z Očedělic, hofmistr, Adam Záhorka, dwořenín, kněz Wáclaw Baworowský, kaplan JMtí páně, Henrich Šemberk a Bíd, pacholata, Pawel Helm sekretář, a týž peníze vydá-

wal, p. Mikuláš Beyšowec kuchmistr, Tomáš futrmistr, 1572.
Jan Hradecký, Gregor trubač, Matl a Wolf, maštalíři
JMti páně.

P. Mikuláš Kozelka dostal se na Krumlow we žni.
Zamyslí, aby do stohu obilí skládáno bylo; než pro pršky
newelmi se jim to stohování dařilo, aniž trefuje se to
do podlesi; nebo mohau se stodoly snadno prostranné
wzdělati, a obilí tak walné není jako w krajích, aby na-
plnice stodoly musili do stohů dáwati.

23 Septembris, jinak w auterý po sw. Matauši, we
4 hodiny na noc umřela w Berauně Anna Mostnikowá
z Malešowa, dcera Mikuláše Rutharta, někdy heitmana
Třebonského.

25 Sept. w městě Prešpurce korunování JMti arci-
knížete Rudolfa na kráľowství uherské s náležitými cere-
moniemi wedlé starobylého způsobu a obyčeje slawné,
ačkoli s mokrým počasím, wykonáno.

27 Sept. honění k krauzku, a nazejtří w neděli
turnaj w Pešti. Naposledy

31 Sept. frajturnaj a potom šturmování k městu,
kterěž obzvláštně k tomu z prken dosti nákladně wysta-
weno, jistě pěkně držáno bylo. Při turnaji pěštm JMt ar-
cikníže Arnošt předni dank, a to že jest w foli deset špišů
neb dřewcí pěkně a ozdobně jedno po druhém zlápal,
obdržeti ráčil. A tak s pomocí boží jest všeckno pěkně
a dobře wykonáno, a obeslané osoby z kráľowství českého
a zemí k němu příslušejících s milostiwým odpuštěním
JMCé z Prešpurku k domowí odjeli, byw toho času pan
wládař Rosenberský w Polště.

Tehdáž w Čechách na mnoha místech, zwlastě pak
w kraji Plzenském čím dál wždy wice na morní bolesti mřiti
počínali, též také w Slezsku i na některých místech w Morawě.

We čtvrtek po sw. Bartoloměji pan wládař ráčil již
w Krakowě býti. Odtud jeto do Kněžína, Sandoměře,
Zawichostu, do wsi Babinku, Daubrawice, potom do wsi
Dembu. W pátek po sw. Diwiši přewezení přes Wislu
u Warszawy. W pondělí po sw. Diwiši we wsi Děkanowě
byli, w sobotu po obětování panny Marie dostali se po-
slowé čeští do Warszawy; pak přewezli se w neděli přes

1579. Wislu, a ke wsi Praze jeli; w pondělí den sw. Chrysogona w Wilkách. W středu po sw. Kateřině na Matějowicich. W pondělí po sw. Ondřeji w Auřandowě byli, nedaleko od Lublina; to místo mu ukázáno od pánů stawů králowství polského, aby tu přes zimu swůj obyť jmiti ráčil. Kde dále druhého roku páni legati w králowství polském putowali, při následujícím létu oznámeno bude.

Po smrti krále polského Sigmunda Augusta stawowé králowství téhož, duchovní i swětští, listem swým znáti dali wůbec, že 24 Augusti w Kněžíně, kde tělo mrtvé krále leželo, se sjewše, snesli 1. o den wolení nowého pána a krále, determinowawše jej 13 Octobris, i o místo mezi Lublinem a wsi Bystřicí mile (sic) od Lublina; 2. než partikulární sněmowé toliko we všech wejwodstwach předjiti dne 14 Septembris měli; 3. žádost Litwanů, aby při auřadech maršalství i jiných zůstaveni byli, i místa swá na sněmích i země swé meze wykázané mítí mohli, k uvažování podána; 4. mor poněwadž w Polště a w Kněžíně proskakowal, kdež tělo mrtvé králowské s dworem pozůstawalo, aby odtud do Tikotina přenešeno i s dworem bylo, a tu do dalšího času leželo; 5. Anna, sestra nebožtíka krále, poslední z rodu Jagellowského, aby jakž na její důstojnost a staw přísluší, opatřena byla; 6. dworu králowskému že službu zadržalú podlé register, když se jinak hnauti nechtěl, že z peněz králowských, jenž w truhlách při tělu mrtwém ležely, zaplatiti poručili; 7. poslowé cizozemci aby z země odjeli, proto, aby beze wší překážky krále zwoliti mohli; 8. raddy zemské a rytířstwo lidem wálečným pomezí slezské a uherské opatřiwše i w Litwě, že dobře a chwalitebně učinili, obec že jim za náklad připowídá, i země ruské žoldnérům služba spolu zjišťuje se; 9. kníže Slucký skrz posly jednaw o místo mezi pány Polany, tomu odepřino; 10. Polané wolili jisté osoby k sepsání artikulů a potřeb zemských, cožby k obecnému dobrému prospěšného bylo, aby je na sněmu budaucím přednesli; 11. w přičině mince odloženo k budaucímu příležejícímu času; 12. Poláci o smrti krále swého netoliko křesťanským potentátům ale i Turku znáti dali, s doložením, že příměří ostříhati chtějí; item k Mozkwowi i k Ta-

tarům poslali; 13. naposledy walaskému wejwodowi, co 1572. žádal při koruně polské, že se odpověď dá z plného sněmu neb kola, a co dobrého učinil w příčině zdržení 100 tisíc Turků, Tatarů i jiných pohanů, že to wděčně přijímajíce, jemu děkují; 14. privilegia wztahující se na králowství kdoby jměl, aby s sebau na sněm přinesl.

Když rok napřed psaný aneb sněm 13 Octobris měl držán býti, pan vládař snažně a upřímně pečowaw, komissi swé zadosti učiniti, ničehož nepominuw, w čemby domu rakauskému ku poctiwosti a k zvýšení býti mohl, na týž sjezd odeslal k stawům polským takowý list:

Wysoce důstojná knížata a páni urození a mnoho-mocní páni, páni wejwodowé a raddy koruny polské, páni a přátelé naši zwlastě laskawí. Zdrawí a přitom jiného všeho dobrého od pána boha přejem WMti wěrně rádi. Přitom WMti oznamujeme, že urozené pány, pány, pana Jana z Waldšteina, císaře Římského JMtí raddu a heitmana Menšího města Pražského, a pana Šebestiana Redera z Rederu, JMCé trukšasa, urozené a statečné rytíře pana Bohuslawu Malowce z Malowic na Třítíni, JMCé raddu, a pana Petra Baubinského a na Dubu oc., k WMti wyprawujeme, a jim jsme poručili, aby s WMtmi o některé důležité potřeby promluwení jměli. A protož WMti za to přátelsky žádáme, což tak koliw nadepsaní wyslaní naši s WMtmi jménem našim mluwiti budau, že jim toho jakožto osobám našim vlastním wěřiti, a k nám se wté příčině přátelsky ukážíc, předeepsané pány posly naše k nám zase s odpovědí přátelskau wyprawiti ráčíte. JMCá pán náš nejmilostiwější takowú powolnost WMti milostí císařskau wzpomínati a nahražowati ráčí, a my se toho WMtem dobrým přátelstwím odplacowati i odsluhowati rádi chceme. S tím se oc. Dán w poli nad Warsawau podlé. Wisly w středu po sw. Františku l. 1572.

Poláci zchytřale swé věci wedli, a ač determinowali sněm k Lublinu, však nicméně 9 Octobris sjezd skrze arcibiskupa na poli Warsawském mezi Warsawau a Walalugau (? Wolau) na wznešení radd a pánů Wětšího Polska položen i wykonán; a kdež nahoře znáti dali, že Turku o smrti krále w známost uwedli, raději k němu poselstwí odeslali, radi-

1572. všě se, koho by měli za krále wzíti; a tak nikdy k domu rakauskému srdce neměli. Při posledním sněmu u Kukšky (?) páni Polané snesli se, aby po wejwodstwich sjezd držeti mohli, a k wolení krále z každého wejwodstwí osoby mezi sebau vybrali. O sněmu se snesli, aby držán byl w Waršawě na tři krále nejprw příští, tu že všem poslům audienci dáti chtí, a zase na pomezí je prowaditi, aby wolně krále woliti mohli.

Pan Jiřík Mošaur, byw se pánem w Polště, potom pak napřed domůw odjew s nemocnými, jak se mu wedlo, poznamenal o tom w listu swém ku panu Wilémowi takto: Oznamuji WMti, že jsme s těmi nemocnými welmi těžkau jízdu jměli, že jsau nás nikdy dobrowolně do hospod přijmati nechťeli, ani nám potraw a obrokůw prodáwati, než což jsme se moci do chalup jejich wtlačili, i k bránění se postawiti museli. Žádné litosti nad námi neměli, wšěcky věci dwojnásobně zaplatiti jsme musili. Pan Reis ten nám umřel asi 12 mil od Waršawy; toho jsme s welikau prací w jakéms městečku biskupském, jenž słowe Běla, w kostele pochowali. A kdyby nebylo listů od pana biskupa, které jsme s sebau jměli, byli by nás s nimi wyhnali. Janšc Albrechta z Wejslawic, ujce swého, toho jsme také proto w kostele asi třidceti mil od Waršawy pochowali. Datum listu na Dobřejowicích w pondělí po sw. Ondřeji l. 1572.

Ještě widí mi se tuto život položiti Jakuba Krčína, tak jakž jej sám sepsal, nic neopravuje, až do tohoto léta 1572; jenž se začíná takto:

Život Jakubá Krčína z Jelčan, purkrabí Krumlowského.

A nejprwě o rodičích jeho se oznamuje;
 Neb každý, kdož je z prawého srdce miluje,
 Ctí, a častú o nich zmínku jmiwá,
 Ten proto weliké štěstí na swětě jmiwá.
 Jiřík Krčín z Jelčan otec jeho vlastní byl jest,
 Kterémuž až do swé smrti činiwal welikú čest,
 A matka jeho Kateřina z Olbramowic byla,
 A ta jest jej na tento bídný swět porodila
 W poledne w neděli před památkau welikého Jakuba
 swatého,

Léta páně tisícího pěti stého třicátého pátého.
 A jakž jest dochován byl k věku rozumnému,
 Hned jest dán od rodičůw k umění swobodnému,
 A w tom trwal mnohé časy,
 Opowrhši tohoto swěta všelijaké kwasy.
 Chudobu, nauzi oblíbil raději,
 Maje ku pánu bohu swému tu naději,
 Že jej poctiwau žiwností opatřiti ráčí,
 Prvé nežli ho smrt bídná zakwáčí,
 Jakož pak i tak se dalo,
 Že se proti všech zlých vůli stalo.
 Dostal se ku pánu welikému,
 Panu Wilémowi z Rosenberka, wysoce urozenému,
 Kterémužto slaužil se wší pilností,
 Což jest všechněm w wědomosti,
 A posawád se ukazuje,
 A tu práce jeho se wyprawuje:

1. Od léta oc. 61 začal slaužiti,
 A hned mnohým zprwu se nelíbiti,
 Neb činil vůli pána swého,
 Nic nedbajíc na žádného;
 Omluw mnoho musil trpiwati
 Od toho, kterým se měl sprawowati.
 Nejsa ještě dokonalým purkrabí,
 Toho léta přiwedl wodu na Předhradí,
 Kterážto do piwowáru zase teče,
 Tak že sládci na wodu nejmají žádné péče.
 W Krumlowském piwowáře piwa bílá warit se začalo,
 A mnohým s zisku scházeti počalo.
2. Druhého roku owčín a dwůr Swachů zwelebil,
 A všelijak dobyt看 jej osadil;
 Přičinil k němu rolí nemálo,
 Což se bez ujmy všech lidí stalo.
3. Třetího roku postavil owčín Plawnický,
 A k tomu dworu směnil roli Aujezdecký.
4. Čtvrtého roku postavil piwowár k němu,
 A to jest učinil z prawého hněwu;
 Neb na Widowu tak jsau waríwali,
 Že wíc úředníci než pán zisku jmiwali.

- Toho roku postawil jest wíce
 (Zdalo se mu, že jmá zbytky špiže,)
 Owčín Krumlowský a Nowý dwůr z gruntu,
 Ač proto klewetníci bauří, dawše se do punktu,
 Však když to Jeho Mti wše s pilností wyměřil,
 Wolů a kraw mnoho zplemenil,
 Hned potud pán tēm klamačům newěřil;
 Laskaw byl teprw naň od té chvíle,
 Promlauwaje s ním o wěcech swých welmi mile;
 A tak s pomoci boží postawil to obé.
 Což jest Jeho Mti pánu s užtkem a dobré;
 Neb dostatek tu jmiwá pšenice,
 Že netřeba na piwowar přikupowati wíce.
5. Nechtíc pak druhého roku zaháleti,
 Počal opět Chwalšínský owčín stawěti;
 Kterýž toho roku dostawil,
 A hned do něho owce wsadil.
 Toho roku také přidáno jest mu od pána boha umění,
 Kteréz w tomto swětě poslední není;
 Rybníky a stoky začal měřiti,
 Čemuž mnozi nechťeli wěřiti,
 Až tu stoku u Libějowic opravil,
 Kterúz zle jeden starý mistr wyměřil
 S nákladem welikým Jeho Mti páně,
 Tak že již styděti se musí za ně;
 A tu stoku wyměřil u Libějowic,
 Kterúzto mnohem wody wíc
 Na rybník Wlaky přibýwá;
 Nebo již plný rybník wody býwá
 Nežli tau prwnějši stokau,
 Tau rokli welmi hlubokau,
 Kterúz měřil mistr starý,
 Wzawši za to weliké dary;
 A netoliko ten rybník Wlaky,
 Ale i jiné k tomu panství taky
 Dostatek wody jmiwají,
 Tak že sobě s ni častokráte fišmeistři stýskají.
 Též rybník Počátek řečený od něho jest wyměřený.
6. Šestého pak roku wíce

Nawštíwil jest Netolice.
 Chtěje tu hospodařiti,
 Posudní musil zříditi,
 (Aby důchody starými nehýbal,
 Pro kteréž jest řeči jmiwal,)
 Kteréhož se sešlo nemálo,
 A do několik set shledalo;
 Neb Netoličtí na piwa,
 Jakož obyčej ten býwá,
 Nemohli listu najíti,
 Musili se wárky zbawiti.
 Ten rok k ruce JMti páně wařiti se tu začalo,
 A platu nemálo se přiwozowalo.
 Jmaje z toho posudního základ,
 Tak že hned z prwu nešel z komory žádný náklad,
 Netoliko ten piwowár tím založený,
 Ale z toho rybníci, nowé mleyny i dworowé spůsobeni;
 Neb tu Jeho Mt pán prwé nic neráčil jmíti,
 Až se ráčil té wárky ujíti,
 Owčín Nowohradský postavil také toho roku,
 A ze Žáru k Kapinosu udělal stoku;
 Musil ji před JMti pánem měřiti;
 Neb JMt pán i jiní nechťeli tomu wěřiti.
 Hned pod ní weliký rybník wyměřil,
 Aby jeden každý tomu wěřil,
 Že tau stokau půjde dostatek wody;
 Z čehož JMt pán nebude jmíti žádné škody,
 Ač newšickni rádi toho widěli,
 A snad po hřichu i za to styděli.
 Toho léta postavil dwůr Plawnický z gruntu,
 A Prachatické též wywedl z jejich fortele a puntu.
 Přiwedl je, že jedné prostice soli
 Chudý, bohatý, a kdož z nich koli
 Handluje co, sedm peněz JMti pánu dáwá,
 Tak že jistotně se to stáwá,
 Při jejich počtech se nachází,
 Že do komory JMti páně do několika tisíc w roce přichází.
 Toho léta také staw swůj změnil,
 Neb jest se w Krumlowě oženil.

- Pojal sobě bábu za ženu;
 Za své služby nebohý jmá tu odměnu;
 Musí w tom trwati do wůle boží,
 Dokud pán bůh s něho toho břemene nesloží.
7. Sedmého léta nechtěje zaháleti,
 Jal se piwowáru Benešowského a Lhenického stawěti.
 Ty dokonal s pomoci boží,
 A opět nemálo přibýlo JMti zboží;
 Neb JMt pán těch krčem neužíwal,
 Ale ledakdos jiný ten zisk jmiwal.
 Heitmana Nowohradského neužitečného z hradu wywrátil,
 A JMti pánu k užitku dwory, mlýny a potoky i jiné zwůle
 k ruce obrátil.
8. Osmého léta piwowár nový w Šworcepochu postawil,
 A ty hory neužitečné také k užitku připravil;
 Pod samým piwowárem weliké rybníky wyměřil,
 A by se w těch horách najíti mohly, žádný by tomu
 neuwěřil.
 Mohau se nákladem malým udělati,
 A znamenité pohodlí kupcům připrawiti;
 Nemnoho by se sjížděli k Wyhlawům ani k Chwale-
 šowicům;
 A bojím se, že ani k Hluboké ani k Diwčicům.
9. Dewátého léta z auřadu purkrabství Krumlowského
 jest propuštěn,
 A pánem bohem opět k větši poctiwosti připuštěn.
 Wyhlášen jest za regenta nejvyššího;
 Nemohlo býti lidem tehdáž nic diwnějšiho;
 Neb jsau ho všelijak nenáwiděli,
 A o jeho nepoctiwost i bezhrdlí se všech stran usilowali,
 Mikuláše Humpolce na něho wzbudiwše,
 A o to se se wší pilností starawše,
 Aby nejprw ztratil lásku pána swého,
 Nic nedočiniwše se nenáležitěho,
 Se všech stran jemu naswědčujíce,
 A nic pána boha swého se nebojíce.
 Ale pán bůh sprawedliwého opatruje,
 A nepřátely jeho w nic obracuje.
 Nemaje Humpolec slušné přičiny k swadě,

Teď sedí, jsa poražen šlakem, co w kládě;
 Priprawil se o zdrowí i o statek;
 W prawdě není to poslední zmatek.
 Když jest byl zbawen těch starosti,
 Opět nechtěl zůstatí w lenosti,
 Ale tehdáž piwowár Trojanský založil,
 A některým služebníkům JMtí páně handl složil.
 Toho léta také k důchodům pilně začal přihlídati,
 A welikú summu odaumrtí dal wyhledati.
 Při piwowářích také ustanowil dobré řády,
 Tak že není o přirosty žádné swády.
 Z toho weliký se užitek nachází,
 A sládek každý z swého počtu snáze vychází.
 A tak když JMt pán ráčil se toho všeho doptati,
 Nechtěl bez záplaty té práce zanechati;
 Darowal jej Leptačem, poctiwau žiwností,
 Že do swé smrti může jmiti na tom dosti.
 K tomu přidal mu dvě wesnice,
 Připowěděwši mu ještě více,
 Budeli déle chtíti slaužiti;
 Že ho tím nechce oddělití.
 Neráčil sobě zanechati na tom žádného panství,
 Ani jest ho uwésti ráčil w jaké manství.
 Utwrdil mu to vše zápisy a pečeti pewně,
 Ne ukrytě, než aby wěděti mohli všickni zjewně.
 Wida on takowú lásku pana ctného,
 Opět nic nechtěl šanowati zdrowí swého.

10. Sedmdesátého léta úplně

Wyměřil nowý rybník Newděk u samé Třeboně,
 Jistě s nemalau ujmau swého zdrowí,
 Což i jeho nepřátele wůbec prawí,
 Že se ne o malau věc pokusil,
 A málo kdo z lidí dobře jest mu tušil;
 Nebo skůro nebylo podobné k wíře,
 Aby ta hráz mohla na tom bahně dodělati se k té míře,
 Tak jakž mnozí zlí lidé chtěli to jmiti,
 Chtěwše tomu dílu překaziti,
 Nepřejíc pánu swému užitku takowého,
 Což zřetelně od pána boha samého

- Pro weliké miłosrdenstwí a dobrotu páně přichází;
 Neb ne člověk, než sám pán bůh dochází;
 Ale u pána boha všechno možno jest;
 Jemuž samému budiž chvála i čest.
 Tehdáž u Helfenburku jitra dal změřiti;
 Mnohý by nechtěl tomu věřiti,
 Co je za ně utrženo
 A do komory JMti páně uwedeno.
 Platu také nového s nich přičinil,
 Což jeden každý z poddaných rád učinil;
 Neb jsau jim k gruntům připsáni,
 A z odaumrtí vymazáni.
 Mlýn také dosti dobrý pod Baworowem,
 A s malým JMti páně nákladem,
 Dal u řeky postawiti,
 A okolní wsi k němu obrátiti.
 Nerádi toho okolní zemané widí,
 Neb jsau užíwali sami těch lidí.
11. Sedmdesátého prwního léta rybník Plastowský powýšil,
 A nemálo w něm násady zwýšil.
 Spokojil pěkně o zátoku lidi,
 Což jeden každý z nich widí,
 Že jest mu dáno za odměnu dosti,
 A nic mu se neublížilo jeho žiwnosti;
 Neb ta wěc mnoho platu dáwá,
 A častokráte se i to stáwá,
 Že na ně úředníci páně
 Mimo stálé a určité daně
 Činí k robotám potahowání,
 A často na ně to ukládají.
 Lauky u Pašic za to se mu daly,
 Které jsau po těch směnách zůstaly;
 Což mu pán jeho dal z milosti,
 Wděčně přijal, ale není za tu práci dosti.
 Nehněwal se proto na pána swého,
 Ale slaužíc wěrně staral se o důchod jeho.
 Mlýn opět pod Dechtařem Jeho Mti
 Spůsobil a sprawil s nemalau příležitostí;
 Plody na panstwí Třeboňském,

Krumlowském, také Nowohradském
 Rozmnožil netoliko, že dostatek bývá,
 Ale veliké zbytky JMt pán ho mívá,
 Kterýž jsau prvé musili kupowati,
 A od ledakuds jej shledáwati.
 Tím jímwali nepřipadné ryby,
 A při rybnících bývaly veliké chyby.

12. Sedmdesátého druhého mleyu u Sedlce není poslednější
 Ani hospodářství nejšpatnější;
 Neb ono každého téhodne dosti
 A téměř vši čeledi do sytosti
 Chleba na dwory Libějowské vydává,
 Žito domácí na obročnicích zůstává;
 Při dvoře také stoji se dělají,
 A mnozí proto se hněwají,
 Že se newymlacuje, jakž prvé, do čista,
 A již nekaždý se k tomu chystá,
 Aby wyžebal na JMti pánu
 Netoliko zrno ale i slámu,
 Jako prvé na některých panstwach bývalo,
 A málo kdy do nowého JMti pánu co zůstávalo;
 Taková dobrota každému škodí,
 A veliké hubenství uwodí,
 Což pane bože rač změnití,
 A ty břichopásky klewetné wykořeniti.

Materia wersůw předeapsaných též Krčínowau rukau
 napsaná.

1. Woda na předhradí Krumlowském a piwowár.
2. Owčín a dwůr Swachů.
3. Owčín Plawnický a dwůr.
4. Nowý dwůr, owčín a piwowár Plawnický.
5. Owčín Chwalšinský a rybník Počátek.
6. Owčín Nowohradský a rybníci Netoličtí. Wyměřil
 Kapinos. Stoky u Libějowic a Žáru. Ten rok se oženil.
7. Piwowár Benešowský, Netolický a Lhenický. Heitman
 Nowohradský wybyt. Mleyu Netolický, dworowé Ne-
 toličtí. Prachatičtí uwolili se w plát nowý. Dwůr
 Plawnický.

8. Piwowár Šwartzpochský, owčín Borownický a Cho-
tecký.

9. Rybníky u Šwartzpachu vyměřil. Za nejvyššího heit-
mana vyhlášen. Trojanský piwowár z auřadu pur-
krabského z Krumlowa propuštěn. K důchodům se
dohlídalo, odaumrt se vyhledávala, piwowáři bez
přirostů se nařídili. Leptač mi darován s wesnicemi.
Pani máti umřela. Žita se měřila, a w platy počala
se uwozowati, a zvláště na panství Baworském.

U Třeboně rybník nový Newděk wyměřen. S Hum-
polcem jměl jsem saudy. Baworský mleyň stawen.

Plastowský rybník powýšen a dvojnásobní učiněn.
O plodech se nařídilo, že jest jich dostatek. Mleyň pod
rybníkem Dechtařem, rybník u Hamru pod Sobišem, a
odtud stoku k Třeboni na rybník u Lawiček, na rybník
Newděk.

Mleyň Sedlecký a hospodářství Sedlecké. Násada
rybničná u Třeboně sprawena. Na Rosenberském panství
dvojnásobní plat. Posudní w městě a jitra toho panství
jsau sprawena. Rybník Spolský. Obora u Třeboně.

Dwořec u Třeboně z gruntu postawen. Rybník u
Lawiček. JMt pán ráčil do Polsky jeti a jemu Krčínowi
wšecko poručiti.

Léta páně 1573.

1573.

Předešlého roku měsíce Novembris a Decembris i
tohoto Januarii a Februarii ukazowala se nowá hwězda
neb kometa jasná a weliká, wětší než která planeta; o níž
sepsání kratičké wznešený toho času mathematicus Cypria-
nus Leovitius toho léta učinil, w Lawingu w Pfalcu ho-
řejším wytisknauti dal.

5 Januarii, jinak w pondělí před třemi králi, byw
pan wládař w Úřadowě w Polště, očekáwal na sněm, kte-
rýž byli Poláci w Děkanowě na den tří králů položili, a
jezdě z jedněch měst w témž králowství na druhé skrze
morowé powětří, od pána boha ochraněn, a při zdawí
zachowán.

Mezitím pan wládař hofmistra dworu swého, Bohu-

slawa Ojiře z Očedělic 7 dne Januarii, jinak w středu po třech králích, se 26 koňmi a 16 osobami z králowství polského k domowi na Třeboň wyprawiti ráčil. Kterýž wyjel z Auřadowa jmenowaného dne, a přijel na Třeboň do Čech skrze Slezsko a Morawu w neděli den sw. Pawla na wiru obráčení. A tak pan wládař s legaty českými a dworany w Auřadowě několik neděl pořád zůstával, až w sobotu po weliké noci wyjel k Kazimíru, a tu přewezti se dali, 136 koní s wozy a osobami, přes Wislu. W neděli prowdní w Kořenici, w pondělí w Pisečném, w středu po prowdní neděli w Warsawě; a tu zůstawali, až w neděli po nalezení sw. kříže přijeli do Lowice, a tu byli do auterého po sw. Duše, hnuwše se do Petrkowa, přijeli toho dne do Dobřichowic, a tu pán na fše hospodu jměl. W středu w Březině, we čtvrtek po sw. Duše w Olešné, w pátek w Střelici, w středu po sw. Trojici w Hubšicích, w pátek po božím těle w Olomauci. Též dne do Prostějowa dojeto; w neděli po božím těle w Wistonicích, w pondělí den sw. Urbana w Pacenštorfu, we čtvrtek ochtáb těla božího w Wiškowě, w sobotu po sw. Urbanu w Wídni.

2 Junii, w auterý po sw. Nikodemu, pan wládař ráčil na Bystřici býti.

3 Junii, t. j. we středu před sw. Wítem, ráčil do Třeboně přijeti a s poddanau wděčností přiwítán býti, wyšedši proti pánu všeco město; však pan wládař z Bystřice, kdež noclehowal, na Třeboň, jakž oznámeno, přijew, minu w Hradce, výmluwna se u paní Anny, sestry swé, učinil; než aby se s ní shledati mohl, pány požádal, aby ku pánu s pannau Annau dcerú swau w neděli přišti tu na Třeboň přijeli, což tak wykonati nepominuli i s pánem mladým, panem Adamem; pan bratr pak, jměj dobré kunšafy, hned toho dne, když na Třeboň pan wládař přijeti ráčil, listowně i také osobně, k wečeři přijew, pana bratra nawštíwiw, přiwítal. Náramně všickni byli potěšení z nawrácení šťastného pana wládaře.

W pátek po nawštíwení panny Marie ráčil JMt pán na Bystřici jeti se čtyrmi kočími za přičinau panství a sirotků Bystřických; nebo předtím, když pán w Polště byl, pan Wilém Krajír umřel a pána poručníkem nařídil.

1573. 6. Martii pan wládař ještě w Polště pana bratra psaním nawštíwil takowým :

Mému nejmilejšímu panu bratru, panu Petrowi Wokowi z Rosenberka a na Bechyni, císaře JMti komorníku, k vlastní ruce.

Můj nejmilejší pane bratře ! Oznamuji Wám, že Waš Wacrlík sem we zdraví přijel, a od wás chrtý, kordy, ručnice dovezl pěkně, i o zdraví Wašem mi oznámil; z čehož jsem potěšen, že se na zdraví swém dobře jmáte. O mně wězte, že z milosti pána boha také zdrav jsem. Z těch odeslaných věcí Wám welice děkuji, a Wám se toho odplatím a odměním skutečně. W prawdě jste mi wděčnost nad tím nemalú učinili; hned Wám z toho welice děkuji oc. O zdejších věcech nemám Wám co psáti; neb jest ještě ticho o tom, kdoby měl konečně zde králem zůstati, a mám za to, že ani páni Poláci sami o tom nic newědí gruntowně; neb sobě toho pán bůh sám w moci swé swaté pozústawiti ráčil; w kteréhožto rukau jest, králowství a spráwy národu s jedněch na druhé přenášeti a dáti tomu, komuž ráčí. Můj nejmilejší pane bratře ! po wás po všech mých nejmilejších přátelích mi teskno. Rádbych se s wámi již zase uhlédal; což wěřím, že pán bůh z milosti swé swaté wšecko brzo, když se jemu libiti bude, spůsobiti a dáti ráčí. A s tím já zůstawám Waš bratr wolný. Datum w Uřendowě w pátek Laetare anno 1573.

Waš bratr wolný

Wilém z Rosenberka,
rukau vlastní.

Jankowský, pachole JMti páně, na morní bolest, byw tam w Polště s JMti pánem, umřel. 6 Martii pochowan w Orsendorfu (?), a kámen s epitaphium nad hrobem jeho položen.

5 Aprilis determinowan sněm we Waršawě s tím do-
ložením, že legati čas k slyšení jmíti budau hned nazej-
tří, t. j. 6 Aprilis — a za tau příčinau pan wládař tak dlu-
ho w Polště zdržowati ráčil se. Legati tedy čeští příje-
wše k determinowanému místu a dni na sněm do War-
šawy, obsírnau, bystrau a rhetorickau orací poselství swé

konali, kteráž nato summowně se wztahowala, aby páni 1572. Polané ráčili za krále sobě woliti arcikníže Arnošta, syna císaře Maximiliana, mnohými příčinami žádost pána swého doličujíe.

7 Maji, jinak we čtvrtěk po neděli Exaudi, pan vládař psaním oznámil panu bratru takto: I toho před Wámi tajiti nemohu, že jsau nás páni Poláci wyslyšewše powolně w několika dnech po wyřízení poselství našeho z Waršawy do Lowice, dwanácte míl vzdáli, wyprawili, a tu na odpověď další abychom očekávali, nám oznámili, i jiným poselstwím, w jiná místa je položiwše, tolikéž. A hned po odjezdu našem z Waršawy dnes, datum tohoto, ku elekcí jsau přistaupili; a tak, po těch příčinách bohdá za to jmáme, že zde dlauho držáni nebudeme. A jakžkoli poslowé čeští dobře sobě tušili podle některých příležitostí, že dobře zjednají, však zmýleni jsau; nebo Poláci za krále wywolili sobě Henrika, kratra krále franského.

A takž pán, jakož nahoře oznámeno, po té neweselé odpovědi z Polska se ubíral, a přijew na Slezsko do Střelic, odtud Henricha Počepického, jagrmistra swého, s některau čeládkau a těžkými wozy napřed do Třeboně, wyprawil. Bylo osob 41 a koní 50, a sám pán k Widni obrátil se. Kterýáto Počepický w sobotu před sw. Trojicí prwní nocleh w Kozlím učinil, odtud skrze Holašowice, Olomúc, Wiškow, Ejwančice, Jaroměřice, Želetawu, Střimilow, Hradec Jindřichů do Třeboně přijeli w neděli po božím těle.

13 Jukii Přídolí wyhořelo, zapáleno bywši od powětří.

26 Julii Novum castrum fulmine tactum, jinak w desátú neděli po sw. Trojici na Nowý hrad, zámek, udeřiwiši zapálilo a welikú škodu učinilo; o čemž se pan vládař stízně císaři JMti znáti dal w psaní swém takto:

I toho před WCMtí poníženě mlčením jsem pomínauti nemohl, jaká jest mi se toho roku škoda weliká u dwau set wesnic a pěti městeček a patnácti předních poplužních dworůch mých a pana Petra Woka, bratra mého, krupobitím, tolikéž na zámku mém Nowých hradech, kterýž zapálením prachůw od powětří wšecken shorěl a po kusích roztrhán a rozmetán jest, stala, tak že od lidi

1578. poddaných, kteříž takowú škodu wzali, žádných platůw ani powinných do některého léta wybírati dáti nebudu moci. Datum psaní 7 Octobris.

13 Augusti, jinak we čtvrtek po sw. Wawřinci, JMt pan vládař ráčil Joachima Metycha z Čeřowa a Pawla Helma z Werlowa s počtem příjmů a vydání w té legaci w králowství polském k JMCé do Wídně wyprawiti; kterýžto sepsaný počet pořádně jměwše, JMCé raddám komory dworské w Widni w auterý po památce na nebe wzetí bl. panny Marie přednesše odwedli. I našlo se autraty neb též legaci passirowáno 38.662 zl. 12 gr. 1 d. 1 h.; než co pán dle osoby swé obzwláštně přitom utratil, též na tisíc našlo se.

31 Augusti, jinak w pondělí před sw. Jiljím, pan vládař w domě swém rád chtěje sobě poodpočinauti, toho užiti nemohl; nebo listowně před jmenowaným dnem od Ladislawa staršího z Lobkowic, nejvyššího hofmistra králowství českého a Jana z Waldšteina, nejvyššího komorníka králowství českého, ku pánu i předtím několikrát, aby s ním na hrad Pražský přijeda věci potřebných králowství i JMCé uwažowati pomohl, předstírajíce i JMCé jistý rozkaz, žádostiwě dopisowáno; a takž nachází se, že pán w Praze při saudu Swatojeronymském býti ráčil.

5 Octobris, w noci na auterý, na Hradecku kus hráze u splawu na oné straně k šibenici, tu kde pan Ruthart na tom wrchu chtěl lowiště jmíti, se utrhló. Žádnému se tau wodau škoda nestala, an skoro mlynáři dole nemnoho o té wodě zwěděli; neb z něho všechna woda nesešla, než toliko w tom místě wymlelo se až po cestu starú, že znáti bylo koleje, kudy prwé jezdili. A toho času Newděk, nowý rybník na Třeboni, napuštěný, plodem k lowení dosazowán, a hráze předse powyšowaly se.

11 Octobris, jinak w neděli před sw. Hawlern, w saumrak rybník Kaňow, byw příliš nadržán, když naň síla wody přibyla a taras všecek wlny podbily, w welikém nebezpečenství byl, a u samého bylo, že měl se strhnauti; sotwa Krčín ho obránil.

Kaupiw pan vládař dům Šwamberkowský na hradě

Pražském proti klášteru panen Swatojirských, dal jej bo- 1572.
 řiti, k domu swému přistawowati, a zahradu prostrannú wnitř
 udělati; na nějž nákladu šlo od sw. Hawla 1573 až do so-
 boty po mistru Janowí z Husince l. 1574, t. j. we 38 ne-
 dělich pořád [zběhlých, 1.020 kop, 2 gr., 6 den. vše miš.
 Byl kaupen za dewětmezcítma set, a placeno skrze Jana
 Čenka z Klinšteina. To dílo děláno skrze mistrà Woldři-
 cha, a gruntowé hluboce se vybírali jedenmecítma loket;
 rumowé do příkopů proti cisařské zahradě, poněwadž po-
 tokem odprázdňowání býti mohli, na kolečkách wězení a
 sypaní; než ještě nějaký jiný dům, w němž pan Lew někdy
 bydlil, a šwagru swému, panu Najdekarowí, ho dopřál, jenž
 na gruntech praelatských ležel, a bez wůle jejich prodáwán
 býti neměl, pan wládař jmíti žádal, a Čenkowí Mičanowí
 na grunt, komuby náležel, ptáti se poručiti ráčil.

13 Novembris, jinak w pátek po sw. Martinu, pán
 w psaní swém ku panu Petrowi Wokowí o ustawičných
 swých pojíždkách znáti dává takto: Jeda z Wídně se pa-
 nem sudím nejvyšším a panem landfojtem z dolních Lu-
 žic, na Hradci jsem dnes noclehowal, a ty oba pány s sebau
 na Třeboň wezmu. A tak jakž domů pospíchají, za to mám,
 že w neděli zase z Třeboně cestu swú k Táboru wezmau,
 a tu někde na gruntech Wašich budau chtíti se zastawiti
 a posnídati. Jestližebyste je chtěli k snídani zdržeti, ne-
 mohl jsem pominauti Wám tímto psaním o tom wěděti
 dáti, abyste o tom poručiti časně mohli. Wšak to při wůli
 Waší bud', a oni také že Wám píší, nic newědí.

Léta páně 1574.

6 Januarii, jinak w středu den swatých tří králů, 1574.
 pan wládař ráčil býti w Praze na sněmu, kterýž toho času
 držán byl na hradě Pražském. Než potom po wykonání
 sněmu, w středu po sw. Pawlu na wíru obrácení, nawra-
 cowaw se pán, noclehowal na Konopišti, a odtud nazejtří
 cestu před sebe wzal k Třeboni.

23 Januarii arcikníže Ferdinand odeslal psaní panu
 wládařowí z Rosenberka s tau žádostí: poněwadž JMCá do-
 wolowati ráci, aby pán JMt do Inšpruku přijel, že pána

1574 rád s wděčností uhlédati i we všem jeho dobrém a poctiwém fedrowati ráčí. Jmám za to, že arcikníže, poněwadž pán byl wdowcem, o manželku pánu starati ráčil se, o kteréž věci pan wládař panu bratru swému dále znáti 27 Januarii dáwal takto: Můj nejmilejší pane bratře! Na pánu bohu všemohaucím zdrawí a přitom jiného všeho dobrého žádajíc, přeji Wám wěrně. Nepochybuji, že o tom dobrú wědomost jmáte, že jsem úmyslu, na milostiwú žádost a připsání JMti arciknížete Ferdinanda střelbě, kterúž w Inšpruku při sjezdu některých knížat a lidí jiných znamenitých JMt tento masopust chtíti držeti ráčí, s pomocí boží přítomen býti. I nemoha pro odjezd JMti arciknížete Arnošta odsud z Prahy žádných kočí sobě objednati za peníze swé, k Wám, můj nejmilejší pane bratře, w této potřebě swé se utíkám, a bratrsky Wás žádám, že mi na túž jizdu kočího Wášeho propůjčíte, a na Krumlow mi jej den neb dwa před hromnicemi odešlete. Jsem té naděje, že mi to pohodlí učiníte. Rád se Wám toho bratrsky odplatím, a též kočí i s koňmi w celosti nawrátím. S tím milost pána boha rač býti s námi se všemi. Dán na hradě Pražském w středu po sw. Pawla na wíru obrácení l. 1574.

28 Januarii. Dále o příkazích a zaneprázdnění swých pan wládař ku panu bratru oznamuje jiným psaním vlastní rukau:

Můj nejmilejší pane, pane bratře! Dnes, datum listu tohoto, na Tábor jsem přijel w dobrém zdrawí, děkuji pánu bohu, z té starostliwé Prahy; a z kterých příčin na tento čas mi možné není ke Zwíkovu aneb Bechyni zajeti, nepochybuji, že jste z psaní mého i také z austního služebníkú mých oznámení vyrozuměli. Jistě sám nad tím těžek jsem, že swé welmi milé sestry na tento čas w jejím zármutku nawštíwiti nemohu. Za to Wás prosím, že jí přítomností swau neopustíte; však jste jí pak toho také powinni. Coby pak připadlo, a ona w něčem těžkost jměla (ač té naděje do žádného nejsem, aby bez příčiny kdo se o to pokusil), prosím, oznamte mi hned. Nerádbych na ni co těžkého dopustil, pokudž mi jedné možné bude; neb se jest ke mně od mladosti swé wždycky poslušně chowala, a wěk swůj s malau radostí stráwila: k čemuž

předně skrze vůli pána boha a potom i skrze osobu mau 1574.
 přivedena jest. Já před sebau odjezd jmám w krátkých
 dnech, budeli w tom wůle boží; však nejděle k saudu
 zemskému přístihu bohda zase doma budu. W prawdě,
 že jsem té chwile a prázdnosti neměl, abych se wolně
 najisti, wyspati aniž jakého nejmenšího pohodlí sobě
 učiniti mohl. Co jsem w Praze byl, newím takowau kra-
 tochwili, aby se jednomu w ráji nemohlo stýskati. Fiat vo-
 luntas domini. S tím se Wám od pána boha dobře jmiti
 winšuji. Datum na Táboře we čtvrtek post conversionis
 Pauli anno uts.

5 Februarii pan vládař ráčil z Třeboně vyjeti na tu
 cestu do Tyrolu.

14 Februarii, jinak w neděli den sw. Walentina, pán
 již w Jnspruku býti ráčil. Byli s JMtí Adam a Bohuslaw
 bratři Hasišteiňští z Lobkowic, Petr Baubinský, Častolor
 Chlumský, Jan Beřkowský oc. Wyjel odtud pán w pátek
 po sw. Matěji.

W ponděli po neděli Invocavit byl pán w Roznhamu;
 w auterý po neděli Reminiscere, jinak 9 Martii, JMt ráčil do
 Soběslawě přijeti.

30 Martii, jinak w auterý po neděli Judica, JMt pan
 Wilém za některými jistými příčinami služebnika swého
 Jana Netolického z Turnowa do kralowství polského z Mil-
 čína wyprawiti ráčil, když král korunowan býti jměl. Kterýž
 tu cestu wykonal skrze Radlice, Poděbrady, Wesce, Byd-
 zow, Jaroměř, Skalici, Dušník, Kladsko, Raichnštajn, Nisu,
 Malý Hlohov, Kozly, Aujezd, Pískowice, Bytom, Bědzin,
 Dlohoves, Křešowice až do Krakowa, a wyjel zase z Kra-
 kowa 26 Aprilis, a tu potom od Jaroměře dal se k Jičínu,
 Turnowu, Swijanům, Boleslawi Mladé, Rožďalowicům, Ko-
 línu, Janowicům, Načeraci, Kowaři (?), Soběslawi, do Tře-
 boně přijel.

Toho roku na panství Třeboňském při městě rybníka
 nowého Newděka, jinak Swěta, hráz i hrázky dodělávaly
 se. Item k kostelíčku nowému sw. Jiljí wápno, cihly i jiné
 wšelijaké potřeby swozowány, a dělati se počalo skrze
 mistra Jana zedníka, a s tím stawením, poněwadž skrowné

1574 bylo, nedlouho se meškalo. Dělána tehdaž i obora při Třeboni.

30 Maji umřew král franský Karel dewátý, uslyšew o tom bratr nebožtíka Henrich, král polský, a že Francuzowé jej za krále wolili, myslil, kterak by z Polsky wywážnauti mohl. Poláci, úmysl jeho nawětřewše, pozor naň dali, aby neujel. Ale on 17 Junii udělal pánům polským slawný a nákladný panget, a té noci, když se spili (an se všem pánům i služebníkům hojnost wína i jiného nápoje dalo), tajně a tiše z Krakowa wypadl, a wyklauz na poště přijel do Wídně 24 Junii.

Poláci, když jim takový posměch učinil, zase starali se o jiného krále. Někteři náklonní byli k domu rakauskému, jiní chtěli jmíti pana Wiléma z Rosenberka, nejwíce proto, že byl pán rodu starožitného Ursinowského, od několika set let po předcích swých Čech a bratr jejich přirozený, pán rozumný, učený, střídmy, katolický oc. Protož nemálo hlasů jměl, a nepochybně kdyby Poláci w tom sworně a upřímně se byli snesli, a při pánu o to vyhledávali, a za něj při JMCé jmenowitě žádali, že by pán tím důstojenstwím byl nepohrdal. Ale s nejwětším počtem usnesli se o Bátorý, wojvodu sedmihradského. A však i to nacházím, když Poláci k synu císařowu Arnoštowi chuti neměli, že páni legati čeští, aspoň aby císaře za pána podnikli, se wší pilností se starali a pracowali, ale wše nadarmo.

25 Junii, jinak w pátek po sw. Janu křtiteli, pan wládař domu Rosenberského Wáclawowi Albinowi, kanceléri swému, starému služebniku, kterýž od l. p. 1522 pánům předkům JMtí wěrně a stále slaužil, dwůr Malotín se wším příslušenstwím do žiwota jeho předešle zapsaw, postaupiti ráčil, jakož o tom i nahoře oznámeno. I poněwadž pro sešlost welmi hospodařiti nemohl, ujíti takový dwůr zase ráčil k swým rukám, než s nařizením mu opatření takowého z komory, služba roční 100 kop m. aby mu předse šla, 30 str. žita na chleb, 30 str. ječmene na piwo, 50 str. owsa, 6 lib. masa každého týhodně, ročně 10 wěder wína, tři kopy slepic, jedna fůra, totiž čtyry děbery

kaprů, dvě kopy štik, šest věder drobů, čtyry zajíce, saudek zvěřiny a jeřábek k welkonoci, a to do žiwnosti jeho. A k tomu k zahradě jeho při řece na Nowém městě nějakú zahrádku přidati ráčil.

9 Julií w psaní swém vlastní rukau kancléř nejvyšší, pan Wratislaw z Pernšteina, w příčině religii zmínku činí, kdež píše pán panu vládařowi z Rosenberka takto:

Waše Mti můj zvláště milý pane bratře a kmotře! Nemohl jsem pominauti, než tímto listkem WMti přátelsky nawštíwiti, a tak jakž jsem to w Praze austně učiniti žádostiw byl, ku paměti přiwěsti, že při přístím Swatomartinském sněmu jest se obáwati, že nejprwnější artikul, který na plac přijde, bude s strany religii, jak jste pak widěti ráčili, jaký počátek jest se toho při tomto minulém sněmě stal; z čehož jest zřetelně widěti, že všickni konfessi Augšpurské žádostiwí jsau, aby w tomto králowství swobodu jmiti mohla, o nic se wíce nestarají, a w ničem pilnější nejsau, o tom také, držím, ustawičné rozmlauwání mezi sebau jmají, aby swé věci w čas tak přihotowili a těmi prostředky před sebe wzali a také tak přednesli, aby předsewzeti jejich průchod jmiti mohlo, ač já jím jistě, že tak w swých věcech pilni a bedliwi jsau, za zlé jmiti nemohu, ale zase za welikú potřebu býti znám, abychom z nich příklad wzali a též učinili, a jsauce my katolíci, a nás již newelká hrstka, také w čas na to pomyslili, jak bychom se s swými věcmi přihotowili, tak aby naše wíra katolická k zmenšení a k wětšimu útisku nepřišla, a my všickni w tomto králowství abychom w lásce a swornosti s sebau mohli zůstati a trwati. A poněwadž WMt w tomto králowství přední osoba býti ráčíte a pán katolický, na kteréhož také všickni katolíci zde swé nemalé zření jmají, i mně se jistě widí, že jest toho weliká a důležitá potřeba, tím neprodlěwati, tak aby všem potom známé bylo, že mimo jiné wšecky věci swú religii sobě wážíme, swornosti a lásky žádostiwí jsme, a k ničemu jinému žádné přičiny nedáwáme. Pak WMti za to welice prosím i napomínám, že na ty prostředky w čas pomysliti ráčíte, jak by se to nejlépe před sebe wzíti mohlo, tak abychom tím lépe našimi věcmi přihotoweni byli. Mně nic stěžno nebude

1574. k WMti sjeti, a co na mně bude, ke všemu rád dopomáhati a nic sebau dáti nesjiti.

Na to pana vládaře odpověď též vlastní rukau psaná takto vyšla:

Urozený pane, pane bratře a kmotře můj zvláště milý oc. Z nawštívení přátelského listem děkuji, a tomu jsem wyrozuměl, čeho se obáwati ráčíte při budaucím sněmu, coby sstrany religii na plac přijíti mohlo, při tom to, že by se WMti zdálo, žeby nám katolickým příkladem strany naší odporné potřeba byla mysliti na věci naše a přiřhotowiti se k tomu, tak aby wíra naše katolická k zmenšení a k útisku wětšímu nepřišla oc. I můj milý pane bratře! Tato péče, kterúz WMt w této příčině jmiti ráčíte, dobře mi se líbí, a při sobě také jinému rozuměti nemohu, nežli že tento artikul religii z předních a nejprwnějších jeden by býti mohl při sněmu budaucím. K tomu že se odporní strojí, diw žádný není; nebo něco nowého před se wzíti a ustanowowati bez práce a dobrého rozważení to býti nemůže, než podle zdání mého jim potřeba bude, nám aby to předložiti uměli, cožby slušně místo jmiti mohlo. Naše religí, od samého syna božího poslá, tak mnohými wěky utwřzena, bohdá do swěta skonání ostane, leč bychom tomu, co sám Kristus pán, náš milý vykupitel, mluwiti ráčil, místo dáti nechťeli, čehož pane bože ostřež.

Že jest pak k takowému zmenšení počet katolických přišel w tomto králowstwi, z sprawedliwého saudu a rozhněwání pana boha pro hříchy a neprawosti naše to jest se stalo, a takowé zmenšení nás a utištění ne konfessionistům přičísti můžeme dle zdání mého, nežli těm, s kterýmiž jsau předkowé naši z prawé upřímné bratrské lásky a pro zachowání pokoje tohoto králowstwi a přetržení na onen čas mnoho různic a nepokojů w mír bratrský, w jisté smlauwy zjednání, mnohými sněmy i dskami stwřzené oc. wešli. Námli se pak bude moci to přičísti, což před wěky našimi od předkůw našich jest za jakýmikoli příčinami pomínulo aneb přehlédnuto aneb dopuštěno, to nechť každý powáží. Co by pak na tento čas od nás se činiti mělo, jiného newím, nežli napřed k tomu strážnému se utéci, bez kteréhož nadarmo jiní všickni města ostríhají; a ten,

poněwadź z kaměni syny Abrahamowy může učiniti, malé stádce swé také zachowati ráči, a z pěti chlebů, nakrmíc mnoho tisíc lidu, mnoho košů drobtů zůstalých přispořiti. Kdyby naše shledání některých osob předních religii naši s obau stranau býti mělo, což w tak malém počtu neznám, aby se státi mohlo, račte powážiti, newzalali by se přičina při wrchnosti k oškliwení nás a k mnohým diwným výkladům, a snadby se mnohým zdálo, i podstatnější k tomu přičina že jest nežli která předešlá. Druhé kdyby naše již tak patrné sjeti a shledání býti mělo, kterak bychom druhé straně tolikéž toho, aby též sjeti se a rady opravdové, přijmauce i jiných, od kterýchby dospělejší rady nežli sami při sobě jmíti a najíti mohli, za zlé jmíti mohli. A tak bychom my již sami z starobylého nařízení se wydali, což w zřízení zemském wyměřeno oc. čehož jsme se posawad wždycky drželi, a tím je nejwice dusili; což i tento sněm od nás, ač snad nerádi, jsau slyšeti musili, čehoby odporníci naši nejwíc, za to jmám, wděčni byli, aby toho od nás dočkati mohli. Protož aby jaký sjezd náš bez wědomí JMCé býti mohl, neznám toho při sobě. Jak by se to při JMCé hledati mělo, nerozumím; od WMTi rád w tom dalšího oznámení očekáwati budu; nebo co bych já k zachování religii naší, lásky, swornosti národu a nejmilejší vlasti naší swé jakž práce, starosti a s wším srdcem upřímé rady přidati a w čem prospěšný a užitečný býti mohl a uměl, toho podlé WMTi a jiných milowníků vlasti naší nebude mi, dáli bůh, nikdá těžké, odporné a nemožné wykonáwati. I to mi se widí, bychom pak při JMCé co toho hledali, aneb s JMTi wědomím co toho před se bráti chtěli, žeby JMt s těžkostí toho z mnohých příčin a bez welikého uwážení dopustiti ráčil. I jiná některá rozmyšlení na mysli jmám, o kterýchž někdy austně šíře rozmluwím s Waší Mtí. Než w tom další rady a dobrého zdání WMTi očekáwati budu, jakž nahoře dotčeno. O tom na ten čas dosti.

10 Julii, jinak w sobotu před sw. Markytau, pan wládať podruhé toho roku z Krumlowa ráčil wyprawowati do Polska, Krakowa, Warszawy i jiných míst Jana Netolického, když Poláci sněmowali o jiného krále.

1574. 27 Augusti, jinak w pátek po sw. Bartolomějowi, pán před se jizdu do Prahy pospěšně wzal, a w Soběslawi pokrmiti dal, a tu w Praze pán byl pořád pět neděl, a tu některé pilné a platné věci se panem strýcem od JMCé wyslaným w uvažování jměl; potom od arciknížete Ferdinanda na Hrádek Křiwoklád měsíce následujícího pozván a týden tam zdržán.

21 Septembris, jinak w auterý den sw. Matauše, přinos byl paní Hradecké, paní Kateřiny, hraběnky z Montfortu, manželky pana Adama z Hradce, i také swatební weselí konáno na Hradci až do pátku s nemalým nákladem; nebo bylo hostí o 153 stoly.

12 Octobris jakého wzácného hostě pan vládař očekáwati ráčil, psaním swým ku panu bratru znáti dal takto: Můj nejmilejší pane, pane bratře oc. Wězte, že jest mi dnes, datum tohoto, psaní dodáno, w němž mi se oznamuje, že JMt arcikníže Ferdinand w sobotu aneb w neděli tuto nejprw příští konečně u mne w Netolicích býti ráčí. A protož aby se JMtí náležitě posloužiti mohlo, a nějaká myslivecká kratochvíl učinila, za to žádám, že w pátek na noc aneb w sobotu tím zázeji ke mně do Netolic přijedete, JMt arciknížecí ctíti pomůžete. Datum na Krumlowě w auterý po sw. Diwiši l. 1574.

14 Octobris od císaře panu vládaři w německém jazyku vyšlo takové psaní:

Maximilian oc.

Wysoce urozený wěrný milý! Milostiwěť wěděti dáwáme o dobrém mínění našem, že jsme toho úmyslu a na tom zawřeli jsme w příčině budaucí successí w swaté říši německého národu, k wolencům též swaté říše znamenité a zřetedlné poselství učiniti. A poněwadž my nyní i každého času obzvláštní vysokú i milostiwú důwěrnost a náchylnost k tobě neseme (k kteréžs nám zajisté skrze swé poctiwé a platné služby, w nichž jsme tě k nám a k slawnému domu rakauskému až dosawad stálého a netesklivého nalezli a poznali, příčinu dal); a protož tebe spolu a podlé poctiwého a učeného našeho a říši milého wěrného Sigmunda Fischeysera, naši tajné raddy, k oběma kurfürštům saskému i brandenburskému wyprawiti a

poslati jsme předsewzali. Pročež w předdotočené milostiwé 1574.
důwěrnosti o tomť předoznamujeme, a jest náš celý mi-
lostiwy úmysl a žádost k tobě, že se ktěm platným wěcem
(na kterýchž owšem, jakož rozumně dowltipiti se můžeš)
netoliko našim nejmilejším synům a domu rakauskému,
ale také všemu křesťanstwu a neméně také wšě řiši ně-
meckého národu wysoce záleží, poslušně a dobrowolně
potřebowati dáš, tak aby, posprawě a opatře swé věci
doma, we dwau nedělích aneb nejděle we třech od datum
tohoto tu jízdu před sebe wzíti, a dále to, což naše in-
strukci ukazuje, a cožť již předjmenowaný doktor Fischey-
ser přednese, jednati a wyříditi mohl. A takž nejného
přitom nežli dobrowolné poslušnosti k tobě nadějeme se,
i tak naproti tomu tobě i twým nezapomenutelnau císař-
skau milosti w každé nastalé potřebě, to poznáwajice,
wzpomínati nepomineme. Dán w našem městě Widni 14
dne měsíce Octobris an. 1574.

Přitom vlastní rukau císaře Maximiliana následující
slova napsána takto:

Lieber von Rosenberg! Nachdem Euch wol bewusst,
was uns allen, Ja auch gemeiner Christenheit an dieser
hochwichtigen sachen gelegen, und ich zu E. ain sonders
Vertrauen hab, dass auch diese sachen nunmer Gottlob
ainen guten anfang bekhumen; So mach Ich mir gar khei-
nen Zweiff, Ier werdet an E. auch nix erbinden lassen,
sonder gemainem wesen zum besten E. guttwillig dorzu
finden lassen. Dess erkhenne Ich sambt den Meinigen
gegen E. In gnaden undt Billich oc. Geben Wien den
15 Octobris.

To jest:

Maximilian. oc.

Milý z Rosenberka! Dobře wědauce, co nám všech-
něm, ba i všemu křesťanstwu na těch znamenitě platných
věcech záleží, a já k Wám zvláštní důwěrnost jmaje, po-
něwadž ta věc již, buď bohu chwála, dobrý počátek wzala,
z té příčiny žádné sobě pochybnosti nečiním, že w tom
sebau ničímž sjíti nedáte, nýbrž dle platného a dobrého
obecného dobrowolně k tomu najíti dáte se; což já spolu

1574. s mými w milosti a slušnosti Wám zase wzpomeneme.
Datum w Wídni 15 Octobris.

O tom dále pan wládař ku panu bratru w psaní do-
týká takto :

O odjezdu swém až posawád jistého nic newíme ;
nebo dne wčerejšího JMCá ráčí mi na poště psáti, abych
se na péči měl, a když mi ráčí deset dní napřed wěděti
dáti, wyjeti mohl. A poněwadž pak žádosti w jsem před
týmž odjezdem mým mého s Wámi shledání a wolného
promluwení, w pátek tento nejprw přísti, budeteli moci
ke mně přijeti, rád wěrně Wás u sebe uhlídám, a příjezdu
Wašeho s radostí očekáwati budu. Dán na Třeboni w so-
botu u vigilií všech swatých.

16 Octobris pan wládař ráčil z Říma psaní dostati
od jednoho z kardinalů, že w tom se wší pilností praco-
wal, aby kněz Tomáš Albin z Helfenburku na přimluwu
JMti za biskupa Olomuckého wolen, wyhlášen a potwrzen
byl, a že k tomu (ačkoli ne bez překážky z počátku ně-
kterých) přiwedeno a při papežowi to biskupstwí mu zjed-
náno, a wyhlášení stalo se 1 Octobris ; w kteréžto příčině
také kardinal Ursinus aby pana streyce jeho Ursina Ro-
senberského žádost místo obdržela, w raddě a konsistoři
papežské s nejwětší opravdiwostí se snažil, až i breve
témuž Albinowi od papeže zjednaw, odesláno, aby se
předně w kostel, a potom we všecky statky biskupské
uwázati mohl. Než posel jeho, když to breve nawracuje
se nesl, málo chytilo, žeby se byl na Dunaji u Otten-
choimu utopil ; nebo šif se s plawícími pohřžil, a lidé na
něm byliby se všickni ztopili, kdyby proti nim s welikým
šifem nejeli, a na malau lodičku jiní plawci jich všech
nepobrali. Ale týž biskup na krátký čas, otráwen byw
skrže nějakého Philopona Biskupotrawce, jenž potom za
swé wzal, w swětle toho biskupstwí se poradowal.

11 Novembris, jinak we čtvrtek den sw. Martina,
pán ještě na Třeboni, jmlwaje často hosti, býti ráčil ;
wšak nicméně při konci roku toho na tu jízdu wen
z země wydal se.

Léta páně 1575.

1 Januarii pan Wilém vladař domu Rosenberského 1575.
a nejvyšší purkrabě Pražský do Berlína přijeti ráčil w té
legaci od JMCé, o níž napřed dotčeno; než kurfüršta
doma nenalezl, kterýž 2 Januarii z Grümigen do Berlína
přijeti ráčil; 5 z Berlína pán Rosenberský ráčil do Borutu
dojeti, 6 do Kirchamu, 7 Rottenburku, 8 Gottleben, 9 Tep-
lice, 10 Biliny, 11 Budyně; 12 pan vladař z té pauti říšské
ráčil do Prahy přijeti.

13 Z Prahy ráčil wyjeti. Téhož dne Jiřík Petřík po-
chowán w Krumlowě.

16 JMt pán do Třeboně ráčil přijeti. Dne téhož tři
slunce widína. Byla brozná tuhá zima.

17 Před noci s večera po páté hodině na poli
k šesté blýskalo a rozswěcowalo se.

3 Februarii JMt pan vladař domu Rosenberského
ráčil z Třeboně na Krumlow přijeti.

5 Februarii Wáclaw Albin wyprawil se do Olomauce
na korunování syna swého, kněze a doktora Tomáše, bi-
skupa Olomuckého.

10 Februarii, jinak we čtvrtek po sw. Apolloně, pan
Wilém z Rosenberka ráčil list dáti Krčínowi na lauky pode
wsí Pašicemi, aby jich užíwati mohl do smrti za swé věrné,
platné a užitečné služby, a zvláště, že powýšením hráze
rybníka Plastowského důchod rybničný i obilný w něm
zřejmě zlepšil.

13 pan vladař ráčil swatbu konati na Krumlowě Pe-
trowi Kořenskému, jinak w neděli masopustní.

14 w noci swětlo weliké ukázalo se k straně půlnoční.

8 Aprilis turecké poselství z Prahy odjelo.

9 JMCá též z Prahy se hnauti ráčil k Drážďanům.

10 pán z Pernšteina, nejvyšší kancléř, též za JMtí odjel.

18 Aprilis, jinak w ponděli před sw. Jiřím, JMCá s krá-
lem Rudolfem a Arnoštem, byw w Drážďanech u kurfür-
šta, toho dne zase k Čechům wyjeti ráčil, a w sobotu den
sw. Jiří byw na Mělnice, odtud ten den do Prahy přijeti
ráčil, o čemž pan kancléř, druh též cesty, ku panu vlada-

1575. řowí, tehďáž na Krumlowě residenci jmajícimu, napsal takto :
Dne 25 tuto sobotu minulú sěm Jich Mti páni naši zase s těmi z Drážďan w dobrém zdrawí přijeti ráčili; a tam w Drážďanech s welikým dostatkem a potřebami we všech věcech uctiwě chowáni byli, a jistě JMt s těmi knížaty wesel býti ráčil. Bywše w Praze, Rudolfowi, králi uherskému, císař poručil, aby po zámcích a hradech kráľowských w zemi se projel, a jak se na nich hospodaří a spravuje, k auředníkům dohlídl.

23 Aprilis, jinak w sobotu den sw. Jiří rytíře, stal se trh mezi prodávající urozenau paní Eliškau Kořenskau z Dlouhé wsi a w městě Třeboni, a kupující JMtí panem vládařem Rosenberským o wes Radostice s krěmau tudíž, item wes Daudleby též s krěmau, řekami, potoky oc. se vším příslušenstwím, což tu jměla, za 2.989 kop miš. a však za tu powolaost wsi Radostic aby do smrti své ona sama užíwala, pak zase k panstwím Rosenberským aby připadla. Smlauwcowé mezi stranami byli Krčín, regent, a Slatinský, heitman na Krumlowě.

(1 Maji) Den prwního měsíce Máje pan nejvyšší kanclér psaní odeslaw, když pán předešle se wýmluwna při JMCé a páních auřednicích zemských, že k počátku sněmu w Praze býti nemůže pro nedostatek zdrawí swého i jiné příčiny, učinil, pánu žádost JMCé i auředníků zemských, aby příjezdem swým neprodlěwal, w známost uwedl. A takž pan vládař

(11 Maji) jedenáctého dne měsíce téhož, jinak w středu po sw. Stanislawu, ku Praze z Třeboně wyjeti ráčil, zůstaw w Soběslawi, a shledaw se s swým panem bratrem přes noc. A tu i pan Adam z Hradce ku pánu přijel.

12 Maji Poláci drzewše walný sněm pod Stheszyczan na něm o hlavu a krále země své sněsti se nemohli; odložili toho na budauci sněm 4 Octobris do Waršawy.

16 Julii wes Soběnow na panstwí Nowohradském wyhořela.

28 Slunce bylo zarděné jako krew, a pošmurný den byl. A toho času na zámku Krumlowě pan vládař dal některá stawení wyzdwihowati a zámek rozšiřowati.

2 Septembris Krčín, chtěw důchody panu vládaři rozmnožiti, do všech kautů a stran nahlídal: dal poměřiti

gruntů šosovní k městu Krumlowu, aby se, co je jich, 1575.
načežby obdarování jměli, a to panského jest, zwědělo.
A tak i při jiných městech, městech a wesnicích k spravedliwosti dohlídal.

7 Septembris král Rudolf, zwěděw, že má býti korunován na králowství české, wděčnost w tato slowa swú ku panu vládaři listem rukau swau psaným prokázal takto:

Dem vom Rosenberg.

Lieber der von Rosenberg! Nachdem Ich verstanden, wie die stend des Königreichs Behamb sich verglichen betreffend die Succession undt Krönung meiner Person, hab Ich nit umbgehen wollen, Euch hiemitt zu schreiben, und dr wail ich wol wais, wie gar trewlich vnd fleissig Ihr ouch in diesem mir zu guetem bemühet, die sachen dahin zu richten und zu bringen, darneben gantz gnedigst zu danckhen und Euch dessen zu vergwissen, das Ich es bey mir in kain vergessen khummen lassen, und mich zu allen gelegenhaiten gegen euch der massen erzeigen will, das Ihr mich nit undanckbar solt befunden. Wünsch euch hiemitt allen glücklichen Zustand. Datum Pferow den 7 Septembris 1575.

Rudolf.

Milý z Rosenberka! Porozuměw já, kterak stawowé králowství českého w příčině successi a korunování osoby mé snesli se a srownali, nechtěl jsem pominauti wám toho napsati, poněwadž dobře wím, kterak se wší wěrností a pilností w tom k mému dobrému jste se tu wěc k místu přiwésti snažili. Ráčím s poděkowáním Wám to milostiwě wzpominati, tím Wás ujišťuje, že to u mne w žádné zapomenutí nepřijde, nýbrž we wší příležitosti k Wám tak se prokazowati chci, že mne newděčného nenaleznete. A s tím žádám se Wám dobře a šťastně jmíti.

12 Septembris weseli swatební pana Wáclawa Holického z Šternberka na českém Šternberce položeno podlé poznamenání JMti pana Petra Woka z Rosenberka.

22 Septembris korunován Rudolf druhý na králowství české. Jaký při tom process byl, při historii zemské obsírně by se našlo; než tuto toliko krátce dotknu. Když král JMt Rudolf na hradě Pražském w kostele welikém

1575. kapli swatého Wáclawa w královský habit oblečen, a dle korunování k welikému oltáři ubíratí se ráčil; pan Wilém z Rosenberka korunu před Jeho Jasností, což jemu pro rodu Rosenberského praecedenci jako purkrabí nejvyššímu Pražskému příslušelo, nesl. Jemuž po pravé straně šel pan Ladislav Popel z Lobkowic, nejvyšší zemský hofmistr, a po levé straně nejvyšší komorník pan Jan z Waldšteina. Jablko pak nesl nejvyšší pan sudí pan Bohuslaw Felix z Hasišteina, jež po pravé nejvyšší pan kancléř p. Wratislaw z Pernšteina, a po levé ruce pan Adam z Šwanberka, jako na místě všeho stawu panského prowázel. A tak dále to korunování s jistými ceremoniemi a hlukem instrumentů všelijakých i děl pauštěním wykonáno.

5 Octobris a toho času JMCá ráčil w Wídni býti, stonaw na dnu a těžký flus; welmi přepadlý byl.

18 Octobris, jinak w středu den sw. Lukáše ewangelisty, JMt pan wládař ráčil w jistú umluwu w příčině piwowáru Drslawského s Prachatickými wstoupiti jednáním Jakuba Krčina regenta, Wáclawa Albina, kancléře a Jetřicha Slatinského, na tento způsob: aby wárky na Drslawicích do roku přestaly, než aby se w Prachaticích wařilo, a do těch krčem, kamž prwé z Drslawic piwa brali, wystawovalo, naproti tomu Prachatičtí w roce dwa tisíce kop miš. na dwa termíny odwésti pánu powinni byli. Přitom nařízení o posudním a sbírce s obilí i jiní dobří řádové s strany žiwnosti a policie. Než ta smlauwa neměla déle trwati než do roku.

Novembri hned z počátku páni Polané do Waršawy k elekci krále se sjížděli; z nichž jeden wévoda psal panu wládaři o nowinách w latinském jazyku takto:

Welmi se Moskwy bojím; nebo po tomto od Tatarů wpádu a pohubení (nad kterýmž se pro swé hřichy Polsko zhrozilo) šlechta i obecni lid k němu jsau náchylní; nebo Tataři, když z turecké země skrze široké pauště do Podolie wpadli, na díle od Moskwy bywše rozehnáni, když naši z domu utekli, oni za nimi tiše se pustiwše, nenadále na naše udeřili, až ke Lwowu na čtyřidceti mil všeccko mečem a ohněm pohubili, nesčíslný počet lidí zajali, sídel zemanských neb twrží přes tři tisíce pohubili, našedše ně-

teré na postelích, pannám ani dětem neodpauštějice, kastelánowi Żarnowskému všecko w Rusích popálili, znamenitý statek odňali; sám sotwa ujel. Summau takový hrozný pohanský ukrutný tyranský wpád stal se, že i Krakow děsi i třešti se musil, i téměř všeckno králowství. Tak Tataři mimo nadálost nabrawše se a swému tyranství dosti učiniwše, wysuli se do walaské země na pomoc Turku, ješto toho prwé nebylo, proto že walaská země byla w punktu s Turkem. A tak Poláci někteří, wydawše se zbrojně k pomézím tatarským, čekawše na ně, kdyžby se nawracowali, aby jim zajaté a zlaupené zboží odňali, ošizeni jsau s welikau záhubau těch krajín. Wšecka turecká země porobau našich lidí naplněna jest.

7 Novembris JMt pan Wilém z Rosenberka, wládař, ráčil z Krumlowa do Lince odjeti.

12 Decembris někteří z wéwod, biskupů a šlechty, stawů králowství polského, na sněmě w Waršawě wolili sobě za krále i vyhlásili Maximiliana císaře JMt; za kterauž příčinau nejedni s tau weselau nowinau za císařem do Widně jeli, a wděčně přijati slawně se wším dostatkem chowáni a darowani byli.

15 Decembris páni polští, Petr z Borowa, nejvyšší heitman Krakowský, Jan Tarlo, palatin Lubelský, Ondřej hrabě na Tenčíně, palatin Bežský, Mikuláš Šenický, podkomoří králowství polského, učinili omluvné psaní k JMCé, oznamujice, proč wětší počet praelatů, pánů a rytířstwa té elekcí některých Poláků JMtí za krále polského místa dáti nemohau a nechtějí, prosíce JMtí, aby toho ničímž zlým wzpomínati neráčil. Na kteréž jejich jalowé příčiny (nebo sice nikdy Poláci chuti k Němcům, a zvláště k domu rakauskému neměli) císař Maximilian 29 Decembris odpověď zhotowiti daw, jim odeslal, kteráž ani jich k slušnosti k domu rakauskému pohnauť nemohla.

16 Decembris JMt pan wládař Rosenberský ráčil na Krumlow přijeti.

26 Decembris JMt pan Petr Wok vlastní rukau poznamenati ráčil takto: Jel jsem na Krumlow z Bechyně na Mikuláše Bouchwala a na Oldřicha Častolora weselí.

Léta páně 1576.

1576.

1 Januarii JMCá s jistau instrukcí pana Křištofa z Teufenbachu, raddu swú, k Štefanowi Bátory, wejwodě sedmihradskému, z Wídně wyprawiti ráčil, za příčinau tau, poněwadž JMCá od pánů Poláků za krále wolen, aby on wejwoda k libosti některé šlechtě dle uwarování mnohého nebezpečenství a škod proti tomu wolení nebywal, ale raději na stranu JMti se naklonil, a bywši od šlechty polské na tom zawříno, aby Annu, kněžnu polskou, sobě on Bátory za manželku pojma, tudý králowství dosáhl, nepominul císař Maximilian i k ní, daw zhotowiti w Widni dne 3 Januarii instrukci, arcibiskupa Gněznenského s některými jinými wyprawiti, a při Jeji Mti žádostiwě vyhledáwati, aby k sobě takowého wolení na ublížení JMti a domu rakauskému nepřijímala, ale raději o to se snažila, aby mezi Jeji Mti a domem rakauským wětší spříznění a přátelství býti mohlo, žádaje toho, aby sedmihradského sobě za manžela nebrala. A o tůž wěc, nepominuw ničehož ani kterého wzácného pána w králowství polském, císaře se wší pilností, aby zlehčení pro to wolení od Polákůw nenesl, se staral.

9 Januarii JMCá byw w Widni, ráčil pana wládaře domu Rosenberského se panem Mataušem z Lojow na Altendorfu, heitmanem knížetství Swidnického a Jawornického, s swědčícím listem a instrukcí do králowství polského na sněm do Ondřejowa, kterýž držán býti měl 18 Januarii, wyprawiti; kterážto instrukci to w sobě sumowně obsahowala: Jakož jsau páni Poláci pořádně a slawně JMCú za krále polského wolili i wyhlásili oc. než že někteří naproti tomu se postawiwše třetího dne po témž wolení a wyhlášení císařském nejjasnější kněžnu, pani, pani Annu, dědičku králowství polského, za králownu wyhlásili, však na ten způsob, aby Štefanowi Bátorymu, wejwodowi sedmihradskému, za manželku se dostanauc, na králowství mu dosednauti pomohla; a poněwadž Polákům, tak rozdwojeným, widělo se jinši sjezd k dokoncowání též elekci položiti, z té příčiny JMCá legaty swé wy-

prawil, aby se se vši pilností snažili, kterak by pánů Poláků odporných mysl oblomíce, k JMCé nakloniti mohli, všech cest vyhledávajíce. A poněwadž sotwa páni Poláci a šlechta od kněžny Anný dědičky upustí, aby aspoň k tomu přivedeno býti mohlo, aby Arnošta, císařowa syna, táž kněžna za manžela pojala. A tak pan vládař dle milostiwé wůle a nařízení JMCé tu jízdu do Polska, podruhé jednaje o králowstwí, před sebe wzal, neprodléwaje. 1576.

20 Januarii, jinak w pátek den sw. Fabiana Šebestiana, přijel pan vládař do městečka Měchowa. Odtud psaní panu Petrowi Zborowskému, wéwodě a generalu králowskému, žádaje rady, kde by dále příležitě obrátiti se bližěji k Jendřejowu měl.

28 Januarii na tom sjezdu w Ondřejowě w králowstwí polském rytířstwa odewšad dle retowání wolnosti aneb swobod bylo se sjelo do 20,000, a tu sjednali se o wévodu sedmihradského.

Ale sluší i to wěděti, jakož nahoře dotčeno, že pan vládař Rosenberský welikú (anobř wětší nežli dům rakauský, nemluwě toho na zmenšowání a ujmu téhož slawného domu) náchyllost od pánů Poláků jměl, a za krále žádan; jakož jeden tehdejšího času k důwěrnému příteli w polském jazyku byl takto napsal:

Jego Miřosci pana z Rožmberka, cnotliwego i świętego pana, aczešmy wszyscy radzi widzieli, ale na większy nasz žal do nas go posłano. Gdyby był przed sześciami niedziel przyjechał, prawie by w czas było rzeczom naszym. Ale Boże temu nieodpuszczaj, kto nam w tém winien. A doleji: Myśmy Uhra królem obrali (kiedy Czecha nieodpuszczano.)

Pan vládař pro tu k sobě náklonnost pánů Poláků w nemalém podezření u JMCé byl, jakoby on sobě wíce než domu rakauskému přál a jednal. Pán rozumný, aby žádné lehkosti a škody i zkázy w té příčině nenesl, welmi maudře sobě wedl, před císařem dostatečně newinu swú ukázal, nýbrž i k tomu přiwedl dle dokázání wěrnosti, že arcikníže Rudolf za krále českého wolen i korunován, Polákům také znáti dal, že w králowstwí wprošowati neb wкупowati se nemíni; než ačby legitimě, weřejně a jednosworně od nich wolen byl, žeby tauž jejich elekci, však

1576. bez uražení JMCé pohrdnauti nechtěl. A tak na obojí stranu zachowati se hleděl.

Pan vladař nawrátil se z té pauti z Polska do Widně 14 Februarii, jinak w auterý den sw. Walentina. Mezitím umřewši 5 dne Februarii téhož roku paní sestra páně, paní Alžběta Šwamberková na Zwikowě, pán o té smutné nowině w Widni zwědew, panu bratru swému listowní odpověď dáti ráčil: Jedno aby tělo mrtvé w neděli příští pochováno bylo. Druhé služebníci a služebnice nebožky aby pěkně wybyti byli. Třetí dle statku po ní opatření že Adama Záhorku wyprawuje; jakž by pohřeb se wykonan, aby pan Petr Wok zámek Zwikow se vším k němu příslušenstwím i Kestřany, což k nim náleží, přidada k Záhorkowi jednoho z služebníkúw swých stawu rytířského, jim oběma společně, jakž jest toho paní sestra nebožka w držení a užíwání byla, k opatření poručil. Čtvrté registra všech důchodůw až do času pohřbu nebožky paní sestry aby se zapečetiti a jiná nowá registra od toho času založiti se dala. Páté ačby pan Křištof z Šwamberka tomu odpíral, aby pan Petr Wok s paní a pánem z Hradce oznámili, že to s woli pana vládaře činí oc. a on pan vladař že s pánem, budeli co na odporu, porownati se chce; jakož pak tak podlé tohoto rozkazu a wyměření wykonáno.

23 Martii císař Maximilian předse we Widni zůstawati ráciw, se wší pilností staral se o obecné dobré králowství českého a zemí k němu přiwtělených; a kterého času by sněmowé w týchž zemích držáni býti měli i skrze poselstwí se panem vládařem domu Rosenberského radu bral.

3 Aprilis Adam Pergar, důchodní písař Krumlowský, platný služebník, umřel.

W králowství českém i jinde listowé odpowídající od nepřítelů Turka jakýmkoli půwodem procházeli takowí:

My Soliman (sic), welikého boha w nebi milostí bůh na zemi a weliký císař všeho swěta, otec a ochránce wší země, wzkazujem tobě Maximiliane všecku nemilost a zkázu všech twých zemí i s twými pomocniky. Oznamujeme tobě, jsauce my od welikého boha na nebi nejnepřemoženějším bohem a welikomocným císařem na zemi a w Babyloně pán, Armeny slawného kmene žoldán, weliký po-

mocník bohůw, kníže w Tyru, král všech králůw od východu až do západu, probošt w ráji boha Machometowa a záhubce všeho křesťanstwa, twých, kteříž se křesťané jmenují, ochránce a opatrovník hrobu twého ukřižovaného boha, swítězitel a pán všeho swěta, tebe Maximiliane, který se králem w říši i w zemi uherské píšeš, pod ztracením koruny naši tebe nawštíwíme. Protož k nám jiné naděje nejměj, než tu, že tebe se třinácti králowstwími, několikonácti tisíc w počtu na koních i pěších, s tureckými i německými rystunky, ba i se wší swau říši, že ty ani twoji jak žiwi newiděli ani neslyšeli, před Wídní, twým hlawním městem, a w tom městě tebe nawštíwíme, a tebe naším tyranstwím wezmeme. Cožby tobě bůh twůj, na kteréhož ty daufáš, chtěl spomoci, budeli to, tehdy my, bůh na zemi, s twými pomocníky tebe pobíti a nejohavnější smrti, kterauž vymyslíti moci budeme, utratiti dáme. Toho jsme tobě, aby se smutný w swětě wěděl čím sprawiti, tajna učiniti nechtěli. Dán w Constantinopoli w městě, z kteréhožto twoji předkové jsau wyhnáni a zajati, 24 dne měsíce Aprilis, králowstwí našich léta 22 (sic) 1576.

21 Junii pan Wilém z Rosenberka wyprawil Jana Netolického, služebníka swého, do Polska k knížeti Ostrowskému Constantinowi w příčině panstwí Raudnického, dokládaje, že téhož Netolického s instrukcí a listem wěřícím dle některých důwěrných a tajných wěcí o též panstwí jednání k knížeti schwalně odsílá, aby mu wěřeno bylo. K knížeti přijew, kníže do žádného jednání dáti se nechtělo; listem zase odeslaným po témž Netolickém welikým zanepráždněním zemským, a že králowstwí ještě upokojeno a k prwnějšimu řádu přiwedeno není, wýmluwna se učinil. A jakož pan wládař žádal, aby poselstwí z králowstwí polského do země české od téhož knížete k jednání o též panstwí Raudnické k 17 dni Decembris wypraweno bylo, kníže požádal dalšího terminu až do swátků welkonočních léta nejprw příštího, že k tomu času swé sekretáře odešle, aby se pánem o to panstwí smlauwu učinili; pán aby do toho času strpení jměl.

7 Král Rudolf JMt ráciw býti w Linci, přátelským psaním pana wládaře vlastní rukau se dožádal, poněwadž

1576. nejedněmi těžkými věcmi zaneprázdněn jsa, rady páně by potřeboval, aby pán k JMti tu cestu nedalekou vykonal. To se newí, vykonalli pan vládař tu jízdu; než že 15 Julii w neděli den rozeslání sw. apoštolů w Praze býti ráčil, dotvrzuje datum psaní páně ku panu bratru, w němž dokládati ráči, že okolo ponděliho neb auterého před sw. Jakubem pana bratra na Bechyni nawštíwí, žádaw se tu se paní hraběnkau z Serínu, paní Ewau, se sestrau swau, shledati, kteráž předtím byla u pána z Šprincenšteina na zámku Šprincenšteinu.

26 Julii, jinak we čtvrték po sw. Jakubu, JMt pán ráčil na Třeboň přijeti; a bywše již hotawí w nowě wystawení dwa kosteli u města Třeboně, jeden sw. Jiljí a druhý sw. Alžběty, JMt arcibiskup Pražský Antonín dle posvěcení jich na Třeboň na dožádání pana vládaře se wyprawiti ráčil, a jich posvětil. Odtud arcibiskup jel na Krumlow, a tam kapli na zámku w pátek po stěti sw. Jana posvětil, tak jakož pamět o tom poznamenána w latinském jazyku takto: 31 Augusti facta est reconciliatio ecclesiae in arce Crumloviensi per reverendissimum oc.

12 Octobris ráno mezi osmau a dewátau hodinau w Řezně na sněmu říšském žiwot swůj dokonal křesťansky s dobrau pamětí, a mluwiw až do nejposlednějšiho takměř ziwnutí, JMCá císař Maximilian, toho jména druhý, z domu rakauského. Před smrtí swau synu swému Rudolfowi poručil, aby rady pana vládaře domu Rosenberského nepobíhal, ale ní se říditi hleděl, že nebude zaweden. Tělo císaře mrtvé po wodě od Řezna na šifu plaweno až k Linci, kamž obesláni byli skrze císaře Rudolfa, syna nebožtíka, nejvyšší páni auředníci zemští, jakž o pilné a platné věci tohoto králowství a zemí k němu přináležejících, takž aby počestně tělo to mrtvé do Prahy, na hrad residenci králowské a císařské, dovezeno bylo, jakož pak na wětším díle přední páni zemští i pán z Rosenberka tam se wyprawili, a poslední tu službu císaři pánu swému konati pomáhali.

15 Decembris, jinak w sobotu po sw. Lucii, pan Petr Wok na oznamení pana vládaře za příčinau příjezdu JMCé na Krumlow i jiných mnoho poctiwých pánů a přátel, aby proti JMti poctiwě se wyjeti mohlo, napřed přijeli.

16 Decembris JMCá se paní mateř swau, císařowau 1576 Marii, i s nemalým dworem na Krumlow přijeti ráčil, od pana vládaře se vším dostatkem opatřen a uctěn.

18 Císař z Krumlowa wyjel, a cestu před sebe ku Praze wzal.

Toho roku a času tyto byly raddy a nařízené osoby w kanceláři JMti pána a vládaře domu Rosenberského na Krumlowě: Wolf Trautenberger z Trautenberku, Jetřich Slatinský z Slatiny, Baltazar Belzar z Eberšteina, item po smrti kancléře syn Jan Albin z Helfenburku i za žiwnosti, když otec odpočíwal; než Krčín, když přijel, přední místo jměl, a přední regent všech panství byl; heitmany, auředníky a písaři při důchodech všemi vládl. I to wědětí sluší, že pan vládař jim, raddám swým, do kanceláře dáti ráčil pečeť zvláštní, růže s štrichy čerwenými a bílými s nedwědy, a okolo text po stranách tento: Rozmberské kanceláře pečeť.

Již toho času i předtím pán ráčil alchumisty fedrowati, nějakého Claudia Syrra, Daniele Prandtnera, nějakého Jeremiáše, item Bawora Rodowského oc. Pan Wácslaw z Wřesowic a Petr Hlawsa z Liboslawě byli patroni alchumistů; než Hlawsa s Prandtnerem a Jeremiášem laborowali w klášterě Třebonském; w čemž jim nějaká Salomena kauzelnice nápomocna byla. Předtím léta 1574 nějaký pokladač alchymista byl na Krumlowě, jménem Kristof z Hiršberku neb Jelení hory. Ten pána k jisté smlauwě přiwedl, jakoby swým uměním jist byl; ale nedowedw nic, jako jiný podwodník wywázl. Léta 1566 laborowal jeden doktor Leonhart Vychperger z Erbachu w Prachaticích; i toho sobě mnoho pan vládař wázil, a vlastní rukau mu psáwal. Carolus Widman z Augšpurku ten také alchumisty fedrowal. Léta páně 1565 Magister Antonius Michael již znám byl panu vládaři Rosenberskému; o jeho podwodích mnoho by bylo psáti. Léta 1570 Nicolaus Reusperger mathematicus (jakož se titulowal) z Jochims-talu w tom se slyšeti dal, že wynalezl motum perpetuum, takowú wěc, o níž žádný od počátku swěta newěděl, a to kolo wyrýsowané pánu odeslal, jen aby něco na pánu wylauditi mohl.

Léta páně 1577.

1577. 9 Januarii předepsaný alchymista Claudius Syrrus Romanus, přijat byw od pana vládaře za laboranta, podal JMti těchto artikulů w Praze: 1. že při té službě páně swobodu duše i těla sobě vyhrazuje; 2. než obranu w věcech poctiwých od pána jmíti žádá; 3. w čas laborování aby žádný do příbytku jeho kromě JMt pán nechodil; 4. umění jeho aby zjewováno nebylo, než aby všemi živými věcmi náležitě opatřen byl; 5. ačby při té práci o zdraví přišel, aby vychování své od pána do smrti jměl; 6. kdyby z požehnání božího se zdařilo a filozofský kámen dokonán byl, pán aby s ním o něj právě se rozdělití ráčil; 7. než za dokonání toho díla a kamene že Claudius nepřipovídá, ale w rukau božích zanechává: než toliko práci že wynaložiti chce, w tom se zawazuje. Ten jistý skrze Wácslawu Wřesowce k JMti pánu byl komendován.

22 Januarii, ten den leželi arciknížata w Kaplici.

Funus Maximiliani allatum.

31 Januarii, ten den přinešeno tělo mrtvé císaře Maximiliana na český Krumlow.

4 Maji, jinak w sobotu po sw. Filipu a Jakubu, císař Rudolf JMt do saudu zemského králowství českého takowé poručení w příčině odjezdu do Slezska pana vládaře Rosenberského učiniti ráčil:

Rudolf oc.

Urozeni stateční a slowútní věrni naši milí! Wěděti wám dává, že jsme wysoce urozeného Wiléma z Rosenberka a na českém Krumlowě, správce a vládaře domu Rosenberského a nejvyššího purkrabí Pražského, věrného našeho milého, k nám do města Wratislawě pro důležité pilné potřeby naše obeslati ráčili; i oznámil jest nám poddaně, žeby na saudu zemském větším některé rozepře své i také na místě poddaných svých jmíti měl, nás w tom za opatření prosíc. A, protož wám milostiwě poraučíme, přišloliby na kterou tu při, buď jeho neb na místě poddaných, abyste ji až do zase jeho nawrácení odložili

a to opatřili, aby pro nepřítomnost k škodám připraven 1577.
nebyl. Na tom milostiwů wůli naši císařskou naplníte. Dán
na zámku našem Budišíně w sobotu po swatých Filipu
a Jakubu I. 1577.

22 Maji kněz Jiřík Četl, arcipryšt kraje Bechynského
a farář Krumlowský, žiwot dokonal na Krumlowě. Užíwal
lékaře nějakého Poláka Simeona, příjmením Rusa, z Po-
locka. Tyž farář pochován 24 Maji.

Item 22 pan Jan Wilém z Rogendorfu wdával dceru
swú šlechtičnu Alžbētu (jejíž matka byla nebožka paní
Margreta z Herberšteinu) za pana Jindřicha z Prahen, swo-
bodného pána z Windthagen. Swatební weselí konáno
w městě Widni; na kteréž i pan vladař Rosenberský jako
přítel pozván byl.

Jměw pan vladař Rosenberský Ladislawa z Kytlic
wyslaného swého u kurfüršta saského Augusta (i jiného, N.
u kurfüršta brandenburského) za příčinau jednání o man-
želství swé třetí s kněžnou Annau Marií, markrabinau z Ba-
den, žádal JMti Knížecí, aby ráčil pánu w tom nápomocen
býti a za přitele se postawiti; kteréžto poselství wděčně
kurfüršt přijíti, pánu winš křesťanský k takowému swaté-
mu předsewzetí wzkázati, a že posly a raddy swé ku pánu
do Prahy ke 14 dni měsíce Julii wyprawiti chce, oznámiti
ráčil; ti aby spolu s JMCé i jiných kurfürštů a knížat wy-
slanými a raddami, cožby k nejlepšímu páně býti mohlo,
uvažowati pomáhali. A tak pan vladař, uradiw se s JMCau,
do Bawor wyprawiti ráčil legaty; jakož o tom Michael
Španowský, jeden wyslaný, z Mnichowa napsal takto:

Nepochybuji, že WMti wědomo jest, z kterých příčin
a welikých, nedostatku zdrawí manželky pana Jiřího z Lob-
kowic, pán s námi jest sem jeti nemohl, a psaním swým
dvojím, abych při WMti pána wymluwil, jest mne žádal oc.
My pak, jakožto kurfürštůw saského a brandenburského
Jich Mti poslowé, sem do Mnichowa jsme přijeli w středu
u vigílii sw. Jakuba ráno, a kníže Wiléma jsme zde nena-
šli; nebo jest s arciknížetem Ferdinandem do Inspruku
odjeti ráčil w pondělí před námi oc. I nechťce daremní
poslowé býti, žádali jsme dnes a to jsme obdrželi, že
pan hrabě i jiní poslowé a já slyšáni jsme byli od JMti

1577. Albrechta knížete, staré kněžny a prostřední kněžny; jakož pak páni poslowé jsau jistě in meliori forma to vykonali, a zvláště saský. Já pak po jejich wyřízení jiného jsem k Jich Mti nic nepromluwil, nežli Jich Mti jsem od WMt množství služeb s winšowáním mnoho dobrého a prospěšného oznámil, s tím doložením, poněwadž jsau Jich Mti příčině od JMCé, Jich Mti kurfürštůw poslůw (pro který se od Jich Mti intercessí děje) porozuměti ráčili, tedy že WMti služebná a weliká žádost k Jich Mti jesti, aby se k Wám milostiwau a přátelskau odpovědí na to ukázati a wyjewiti ráčili oc. Přitom jsem listy dodal tři; nebo ani markrabě zde není. Nato JMt s kněžnami potaz držeti ráčil; a powolawše k sobě kancléře, zase skrze něho tato odpověď dána jest: Že jest se přednešení wyrozumělo, a předkem JMCé, kurfürštům a WMti z milostiwého a přátelského wzkázání se děkowalo. A poněwadž ta wěc bedliwého uwažowání potřebuje, že nás JMt k dání odpovědi zase k sobě, když toho čas bude, powolati ráčí. A podawše nám všickni Jich Mti zase ruce, tak jsme odešli oc. Dán w Mnichowě w pátek den s. Anny léta uts.

A tak to manželstwí jistau wolí a jednáním JMt císaře Rudolfa před se wzato, a smlauwy swatební 23 Septembris wykonány w Mnichowě; jejichž tato summa jest: Po zasnaubení a determinowání místa a času k manželstwí mezi panem vládařem a markrabinau z Baden na Krumlowě českém wěna jí odewzdáno od paní báby, kněžny Jakoby, a přátel 10,000 zl. s náležitau knížecí výprawau; proti tomu od pana Wiléma z Rosenberka, pana ženicha, odwěněno jí též 10,000 zl., a zapsáno na panstwí Nowohradském. Dále jak to swatební weselí konáno, při následujícím roku najde se.

Napřed oznámeno, že pán žádostiw byl, panstwí Raudnického dosáhnauti, k kterémužto panstwí toto náleželo: hrad a město Raudnice a wsi Wědomice, Launky, Černiwes, Dobřen, Kyškowice, Židowice, Hrobce, Wodochody, Wšestudy, Hněwice, Radčice oboje, malé i welké, Bříza, Rowný, Daměř, Černúček, Černička, Wesce, Záluží, Kozlowice, Nowá wes, Bukole; Chodúny, Křiwenice, Brzánky, Bězděkow, Wyšetín, Wetlá, Hoštka městečko, Lužec dwůr a wes, a náprawníci všickni odešli i panští s službami swými

i se všemi a všelijakými jejich příslušenstvími oc. Které- 1577
hožto panství pan vladař dostal od císaře Maximiliana za
swé wěrné služby léta páně 1575, tak jakž od JMCé wklad
do desk zemských toho dotvrzuje; však ničméně po smrti
císaře Maximiliana nemalé zaneprázdnění pro ně s Hanu-
šem knížetem Ostrowským, wéwodau polským, jměl, když
těž kníže proti pánu s chytrými obmysly a křivými po-
wstalo, a na císaře Rudolfa wznášelo; ale proti sprawedl-
nosti a práwu nic obdržeti nemohlo; musilo se spokojiti,
dostavši od pána slušné odpovědi, i na saudu zemském
téhož panství odsauzeno.

Toho roku w městě Krumlowě českém kaštna na
ryнку počala se stawěti z obecního nákladu.

29 Septembris wes Milikowice wybořaly.

4 Novembris hodiny bící na zámku Krumlowě, ne-
biwše předtím, skrze Jana Netolického z Turowa, purkrabí,
nařizeny.

18 Decembris učiněn pohřeb kancléři Rosenberskému
panu Wáclawowi Albinowi z Helfenburku, jenž wěrně a
dlauho domu Rosenberskému slaužil. Nenechal po sobě
mnoho statku; nebo lakomec nebyl, jen na mírném opa-
tření přestával, a halafanců nebral.

Léta páně 1578.

18 Januarii JMt oswícený kníže pán, pan Antonin, 1578.
arcibiskup Pražský, přijeti ráčil na Krumlow.

Ženitba třetí pana Wiléma z Rosenberka.

Oznámeno napřed, kterak pan Wilém, vladař Rosen-
berský, třetí kněžnu k manželství zjednati i smlauwy swa-
tební s přátely JMtí učiniti ráčil. Dále na jiném nepozůstá-
walo, než aby takové manželství potvrzeno a oslaweno
bylo. Z té příčiny pan ženich k weselí tomu nemálo pánů
přátel pozwati ráčil, oznamowaw, kterak předně z wůle boží,
potom milostiwau náchylností, radau a jednaním JMCé Ru-
dolfa II oswícená knížata, pan Albrecht, falckrabě na Reynu,
w horních i w dolních kníže Bawořích, s Její Mtí kněžnau
pani mateří swau, a pan Filip markrabě z Baden, hrabě
z Španheimu, ráčili jsau dceru a tetu a sestru swú Její Mt

1578. oswícenú kněžnu pannu, pannu Annu Marii, markrabínu z Baden, k stawu sw. manželstwí pánu zamluwiti a dáti. A dále se Jich Mti s panem ženichem sněsti ráčili, že pannu dotčenú Její Mt oswícenú kněžnu sami osobně na zámek páně Krumlow ten ponděli po neděli dewítníku totiž 27 Januarii přiněsti ráčí oc.

Na kterýžto den podlé řádu křesťanského potvrzení stawu manželského a weselí swatební konáno s welikau sláwau a hojností. Nebo se všech stran, z Čech, z Morawy i z Němec potřeb weliké nesčíslné množství dodáno. Na kteréžto pozvání a přátelskú žádost nejedni panu wládárowi připsali, i skutkem k tomu weselí najíti se dali; mezi nimiž pan Wratislaw z Pernšteina, nejvyšší kanclér králowstwí českého, wyslán byl na místě JMCé. Pan Petr Wok z Rosenberka s některými pány přátely proti knížatům Jich Mtem a kněžnám, když ten přínos panny markrabiny wykonáwali, na hranice dle přiwitání a provedení Jich Mti do Čech wyprawen byl. Pan ženich s pannau newěstau, oswícenau kněžnau Annau Marii, markrabinau z Baden, skrze Antonina, arcibiskupa Pražského, oddáwán, a k tomu swatému manželstwí potvrzen. Ač mnoho weršů k tomu sňatku, winšowawše manželům požehnání božího, složeno, však jen tato tři disticha widělo mi se jakožto obzwláštní tuto položiti:

Epigramma.

Sustulit atra dies socias Catharam Sophiamque,

Ast Annam felix reddidit alma dies.

Anna Maria decus fido de pectore vestram

Hanc thalami sociam jungit amore Deus.

Crescat amor crescat numerosa propago fidesque,

Austria cum Bavaro juncta Badena Rosis.

Abraham Böck.

1 Februarii arcibiskup Pražský odjel.

20 Februarii nawrátiw se kníže Wilém do Mnichowa z toho weselí, na kteréž na místě pana otce swého panně newěstě přínos učinil a na Krumlow průwod dal, pana otce swého, kníže Albrechta, i paní mater w dobrém zdrawí našed, o tom skrze přátelské psaní panu Wilémowi z Rosenberka znáti dal oc.

Z počátku měsíce Maji byl pan vladař na Krumlowě 1576. se pani kněžnou manželkou svou a panem Filipem markrabím z Baden.

13 Maji, jinak v auterý po na nebesa wstaupení Krista pána, JMt arcikníže Arnošt okolo hodiny sedmnácté do Hradce Jindřichova přijeti, a tu na zámku u Adama z Hradce posnídati, a až do dwadciti hodin zdržeti se ráčil.

8 Junii dux Bavariae venit huc (s. Crumloviam), to jest: Albrecht staré kníže baworské z Mnichowa se paní manželkou svou přijeti a nawštíwiti ráčili pana vládaře a paní markrabinu, přátely své, na Krumlowě českém. Chtěli tomu, že jměl s sebou 279 koní. Přiwítán slawně a chován byl se všemi dostatky, jakž na takové hosti náleželo. Proti JMti wyjel pan Petr Wok z Rosenberka s nemalým počtem reitharů dosti strojně a ozdobně až do Drkolen, a tu na JMt očekával. Byl jistý orator nařizen, který kníže výmluwně přiwítal, také dva stawu rytířského počtiwí staří Čechové, však německého jazyku powědomí, aby JMti Knížecí na službu hleděli, ustanoweni.

13 Junii zase z Krumlowa hnauti se ráčili.

19 Junii JMt císař Rudolf ráčil z Wídně wyjeti; jehož arciknížata bratři JMti prowodili, a posnídawše spolu na zastawení, rozjeli se, císař k Čechům, a tito zase do Wídně.

Toho času praedikanti z Wídně byli wypowědini.

25 Junii, jinak w středu po sw. Janu, paní Anna Hradecká z Rosenberka nawštíwiwši paní markrabinu na Třeboni, Její Mt s sebou na Hradec we čtvrték přivezla, zůstawši kněžna až do pondělí na Hradci, bywši odpustěna od pana vládaře.

13 Julii fulmen tetigit Blansky; to jest, Blanský, wes na panství Nowohradském nad Kaplicí, od powětrí zapálena a zkažena.

19 Julii imperator Rudolphus venit Crumloviam; JMCá ráčil na Krumlow přijeti w sobotu po rozeslání swatých apoštolůw, a tu w neděli celý den odpočinauti. Pan bratr pana vládaře, též k službě JMti najíti se dal.

21 Imperator discessit Budwiciūm; JMCá ráčil ode brati se z Krumlowa k Budějowicům.

1578. 20 Juli, jinak w neděli po rozeslání swatých apoštolů, pan Jan starší z Lobkowic, radda JMCé a praesident w komoře králowstwi českého, wdával pannu dceru swú Ewu šlechticnu z Lobkowic na zámku Točníku za pana Adama staršího z Šternberka a na Sedlci.

16 Septembris, jinak w auterý po powýšení sw. kříže, na Krumlowě českém pan vládař swatební weselí paní sestře swé, paní Ewě hrabince z Serinu, když se podruhé za hrabě wlaské, jakož nahofe při historii její oznámeno, wdávala, strojiti dáti ráčil. Kteráž jměwši w zemi hodné pány i jinde i též z Polska, kteříž o ni stáli, newidělo se jí, zawázawši na swém smyslu, s odstrčením rady pana vládaře, jiného wziti nežli Wlacha, přinessi k němu statku wíce než za 30000 kop miš. Pobýwši s Wlachem některý rok we Wlaších w Mantui, statku pozbywši, l. p. 1589 do Čech s ním přijela, a tu při panu vládaři i panu bratru menším dlahý čas zůstávala, až Jich Milostem to s obtížností bylo. Dala na sobě znáti, žeby nějaký statek rádi w Čechách koupili, ano již kupidla nebylo; ale poněwadž paní toho prwé neučinila, a newonělo jí w patrii, předce salátu wlaskému přiwykati musila, až i tam život zawřela. I to se nachází, že skrze pana manžela swého prwního, pana Mikuláše hrabě z Serinu, přiwedena byla k náboženství pod obojí ewangelickému; kteréž potom we Wlaších opustila, přistaupiwši k Římskému náboženství.

27 Octobris, jinak w ponděli před Šimonišem Judau, JMt pan Wilém z Rosenberka ráčil na Krumlow přijeti i s Její Mtí kněžnau, paní manželkau swau; než paní hrabinka, sestra pana vládaře, odjela před příjezdem Jich Mtí na Šprincenštajn k swému panu manželu.

8 Novembris, jinak w pátek po sw. Linhartu, pan vládař z Krumlowa na Třeboň wyjeti, a na druhý den, to jest w neděli, do Soběslawě přijeti, a odtud, shledaw se tu se panem bratrem swým, ku Praze obrátiti se ráčil, nechaw paní manželky doma.

25 Novembris a toho času buchalteria nowá na Krumlowě nad branau dolejšího placu dohotowena i jiné stavení tudíž.

15 Decembris, jinak w pondělí po sw. Lucii, pan 1578.
vládař nawrátiw se na Krumlow z Prahy, nalezl tu pana
šwagra hrabě z Gasoldu s některými jinými pány.

Léta páně 1579.

13 Januarii byw u JMti pana vladaře na Třeboni 1579.
pan Adam z Hradce, toho dne k domu na Hradec, a pan
vládař se paní kněžnau, manželkau swau, do Netolic od-
jeti ráčili, kdež se tehdaž obora začala dělati, o čemž
nížeji, úmyslu byw odtud na Zelenú Horu jakožto poruč-
ník, o čemž nahoře oznámeno, dohlídnauti. A takž

15 Januarii pan vladař ráčil na Střelu přijeti.

16 Na Zelenú horu; 17 zůstati ráčil tu.

18 zase na Střelu wyjel, a zastawil se u pana Wác-
lawa Šwihowského na Horáždowicích u snídání.

19 ráčil se zase do Netolic nawrátiti.

24 hrabě z Gasoldu odjel z Krumlowa s swým hau-
ferm Italianů w nebyti pana vladaře doma; nebo w Neto-
licích býti ráčil.

26 Pan Wilém na Krumlow z Netolic přijeti ráčil a
tu pobýti až do 31 Januarii, kteréhož dne wyjel ku Praze
až do Netolic.

Jízda páně k Raudnici.

1 Februarii na Blatnú, pak do Příbramě, Berauna,
Buštěhrad; 5 na Raudnici, kdež pan vladař ráčil zůstati
jeden den; 7 ráčil do Prahy přijeti, nechaw paní manželky
swé na Raudnici, kdež Její Mt toho měsíce zůstáwati a
potřebami skrze Wiléma Beřkowského fedrowána býti ráčila.

9 Februarii pan Petr Wok z Rosenberka k JMti panu
vladaři do Prahy přijeti ráčil.

3 Maji, jinak w pondělí po sw. Filipu a Jakubu, pan
vladař ráčil štwání držeti u Lomnice, na kteréž pana bra-
tra swého i některé pány a sausedy stawu rytířského po-
zwati ráčil.

20 Maji, jinak w středu po neděli Cantate, pánů a
obywatelů kraje Bechynského w městě Táboře sjezd; kdež
sebrali se přední stawu panského, pan Petr Wok z Ro-
senberka, pan Cimbůrk a mladý pán z Talmberka a pán

1579 z Hradce, než z stawu rytířského byli na větším dile mladí lidé, nemalý počet; nic tu sjednati se nemohlo, protože na sněmě bylo natom zawříno, že osoby z pánů saudeců zemských na týž sjezd wypraweny býti měly, čehož se pominulo.

17 Junii, jinak w středu po slawnosti swaté Trojice, jidawše někteří služebníci a čeládka JMti pana vládaře w městě Krumlowě u Michala Mazaucha w hospodě, aučet stal se mezi heitmanem tehdejším Adamem Záhorkau a týmž hospodářem o to protrávení čeledi zámecké; nebo w nebyti pána doma widěla se jim menší austrata kromě zámku.

Toho času u Raudnice obora bažantní dělána od kamene, a we třech skalách kamení k ní lámáno, a něco ji nedodělané k jaru zůstalo.

Roku toho Krčín, znamenaw, žeby na zmatku statek jměl, poněwadž na duchowenstwu kláštera Koruny byl, usilowal o jinší místo, kteréžby mu w dědictwí přišlo, totižto Sedlčany, kterýchž i dostal. Než Leptač daw pěkně diwným hospodářstwím a myslivosti wymalowati, chuť k němu panu vládaři učinil, tak že tu pán sobě to místo k zwůli a kratochwili obrátiti ráčil, daw tu udělati obůrku pro králíky i sice welikú oboru, kteréž rowné w Čechách není, jenž bezmála w okolku dvě mile drží, plotem dřewným ohraditi, pro niž swedeny tyto wesnice: Šitice, Ročowice, Třebánek horní a dolní a Krteli? wsi celé, a od Hrňowa, Třebanice a Žitného dil. Summa dworů swedených bylo 44. To dalo se regirowáním Krčínovým za Matěje z Wewerí, jinak Šilhánek řečeného, heitmana Netolického.

Pamět, co se dávalo od udělení jednoho prowazce obory Netolické.

Od trháni tesůw od jednoho kmene . . . 3 kr.

Od trháni latí od jedné holi 1 gr.

Od tesání stěn spodních od jedné po . . . 2 kr.

Z téhož od ustanowení jednoho prowazce

té obory dalo se, když ty tesy a lati

přihotowené jměli 50 gr.

Od přikrytí šindelem jednoho prowazce . 10 "

Od jechování dwau kolí 1 gr.

1579.

Od podezdívání jednoho prowazce dá-

walo se 15 »

a na 30 prowazců podezdění přidalo se jeden str. žita.

Prowazec jmá w sobě 32 lokte Widenské.

Widí mi se také ještě tuto položiti o hospodářství Krčínově, o němž takto w zvláštním spisu nacházím.

Za spravování a vládařství JMti wysoce urozeného pána, pana Wiléma z Rosenberka, nejvyššího pana purkrabí Pražského oc., tehdáž když jest pan Jakub Krčín z Jelčan JMti pánu slaužil, tito wnitř psaní důchodové a užitkové na panstwach JMti páně jsau wyhledáni a spraweni od l. 1560 až do l. 1579.

(Nota. Než co jest proti tomu čistých rolí, dědin, chmelnic, štěpnic, luk, trawníků, lesů užitečných, též dworů, wesnic i jiných gruntů swedeno, tuto nepokládá se. Jmám za to, že nepolepsilo se w Čechách, než se zkazilo a pohoršilo.)

Na panství Krumlowském :

Item nejprwé woda přiwedena trubami na předhradí zámku Krumlowského.

Item Rechl na řece nad Floperkem w nowě udělán, kterého se až posawad užíwá.

Item luk wyhledáno u Chwalšin, u Wišném, nad Křenovým, w hájemství Ktiském i jinde, na kterýchž jest znamenitý počet sena wozůw.

Item piwowár Krumlowský dostawen, a tehdáž nejprwé na něm začalo se wařiti.

Item piwowár Plawnický z gruntu w nowě wystawen a teprwa založen.

Item piwowár Šwartzpošský také z gruntu založen a wystawen.

Item hned pod tím piwowárem Šwartzpošským welicí dwa rybníci jsau wyměření.

Item młyn u Plawnice w nowě udělán i rybníci.

Item rybník Počátek wyměřen i udělán.

Item dwůr Plawnický wšecek z gruntu wystawen a welmi dědinami rozšířen.

1579. Item owčín w nowě postawen i owcemi osazen při tom dwoře Plawnickém.

Item odaumrt se wyhledala, kteréž každého roku do několika set se schází.

Item dwůr nowý Krumlowský založen a z gruntu wystawen a dědinami rozšířen.

Item při témž dwoře owčín také w nowě založen, wystawen i osazen již nyní jest u Borownice.

Item owčín u Chwalšin založen, wystawen i wysazen již nyní jest u Křenowého.

Item dwůr Borownický založen, wystawen i dědinami s dostatkem opatření.

Item dwůr Křenowský založen a dědinami rozšířen, tak že z týchž dworů, když jsau pilní auředníci, může býti na piwowáry dostatek pšenic.

Item zámek Krumlowský wystawen.

Item rybník Plastowský powýšen a welice zlepšen.

Item na piwowářích s sládky o přirosty narownáno, kterýmžto řádem mimo předeslý obyčej jinak o několika set kop užítu přibývá.

Item při písařích důchodních nařizeno, kterakby měli sirotkům peníze propauštěti, a tím řádem mnohem více připadá odaumrtí. Ani JMti pánu ani sirotkům již ublížiti se nemůže.

Item poddaní, kteří sobě jednají výhosty do měst a jinam, aby byli powinni JMti pánu propuštění upláćeti, čehož se také nemálo do roku shledati bude moci; a ten artikul na wšeckna panství se wztahuje.

Item na tom panství mnohem více stálého důchodu i běžného wyhledalo se, nežli prwé bylo.

Item městečko Chwalšiny, aby se jim piwo wařití nebránilo, uwolili se ročně platiti po 160 kopách miš.

Item na Kuklweitě do několika set koz se zplemenilo.

Item wolůw wzchowáno na tom panství weliký počet, tak že nebylo potřeby na kuchyni mnoho co prikupowati.

Item sladů ječných mimo potřebu zámeckú může se do několika set kop odprodati každého roku.

Item w Šwortzpachu mlýn spůsobený a sprawený.

Item na Plánském dwůr sprawen a postawen, w kte-

rémž až do dwau set wolů pohodlí swé jměti mohau 1579.
w pastwách.

Item na Wišni pro pastwu dobytka letním časem
i také přes zimu přechowání dwůr přikaupen a sprawen.

Item při hajných a při prodaji lesůw také se nařídilo,
tak že do několika set každého již roku se za ně
utržuje.

Item jitra jsau vyměřena, ale ještě nejsau spočítána;
za kteráž do mnoha tisícůw kop utržiti se bude moci, a
nemálo také stálého platu bude moci přibýti.

Na panství Netolickém.

Item nejprvé w městě Netolicích vyhledalo se, že
jsau na waření piw bílých žádného obdarování nejměli,
a proto museli jsau se w posudní, kteréhož do několika set
ročně se schází, uwoliti.

Item tu w tom městě JMti pánu k ruce jest založen
piwowár, a z toho do mnoha wesnic se wystawuje.

Item rybník Pomoc vyměřen i udělán.

Item rybník Nahrádil vyměřen i udělán.

Item rybník Naděje vyměřen i udělán.

Item rybník Machů připadl na JMt pána odaumrtí.

Item o rybník u města stala se směna se panem opa-
tem Korunským.

Item dwůr Netolický založen i wystawen a dobrými
dědinami rozšířen.

Item stoků welikých několik při témž dvoře jest
uděláno.

Item dwůr u Bašty Drchtařský na JMt pána připadl
a tu také k ruce JMti páně hospodářství jest založeno.

Item mlýn Jirowský wystawen a sprawen.

Item mlýn u města také z gruntu wystawen a k užítku
JMti páně obrácen.

Item mlýn Hysků kaupil se k ruce JMti páně, wysta-
wen a sprawen.

Item odaumrt w městě Netolicích se vyhledala, kteráž
jest do několika mnoho set kop.

Item sádky u města i u mlýna Jirowa i u Aujezdu
jsau udělány a spraweny, z kterýchž také několik mnoho
kop grošůw JMti pánu přichází každého roku, a k weli-

1579. kému pohodlí jsau kupcům, tak že i tím lepší odbyt na ryby jest.

Item myśliwost všelijaká okolním sausedům JMti páně jest přetržena.

Item nowá obora u Leptače wyměřena a udělána, w kteréž do několika set kusůw zwěři býti může.

Item od Leptače k tomu panství několik čistých rybníků jest přibýlo.

Item s sládky o přirosty jest narownáno, jakž napřed poznamenáno stojí.

Na panství Lhenickém.

Item w městečku Lhenicích w dvojnásobný plat za odaumrt se uwolili.

Item w témž městečku s každého wěrtel platí po 20 gr., kteréhož posudního do 150 kop ročně se schází.

Na panství Libějowském.

Item stoky na všecky rybníky w nowě udělány, kterýmž dostatek vody na rybníky se dohání a weliká oprawa tím na rybnících jest.

Item rybník Mláky malým nákladem nemálo se oprawiti může.

Item rybník pod rybníkem Mlakami wyměřen.

Item rybníci pod Sedlcem jsau powýšeni a spraweni.

Item mlýn u Sedlce sprawen.

Item dwůr při něm wystawen a kopáním nemálo uděláno, tak že již při něm do několika welkých stohů stojí, a wíce jich bohda bude přibýwati, a tu žádné čeledi se nechowá.

Item dwůr Libějowský sprawen a wystawen a dědinami kaupenými od jednoho dwora w Cholčicích rozšířen a směněn.

Item stoku mimo potřebu dworskú i piwowárů několik se při těch dworích Libějowských udělalo, a ještě přiděláwati se bude, aniž jest potřebí pšeníc na piwowár kupowati.

Item při rybnících jest napraweno, tak že ryby dobré býwají a plodu také nachází se dostatek i zbytky, jakož pak každého roku téměř nemálo se uprodává.

Item s sládky o přirosty jest narownáno, jakož na- 1579.
před poznamenáno stojí.

W Prachaticích.

Item dávalo se prvé z toho města ročně za desátek
60 kop, a již jsau se každého roku we 300 kop uwolili.

Item s každé prostice soli podwolili se platiti po
1 gr., z čehož se znamenitá summa schází.

Item s každého strychu obilí také se podwolili pla-
titi $3\frac{1}{2}$ den. čehož prvé nebývalo.

Na panství Husineckém.

Item odaumř se vyhledala, kteréž každého roku ne-
málo scházeti se bude.

Item z městečka Záblatí za waření piwa bílého, (neb
jsau na to nejměli žádného obdarování) uwolili se ka-
ždého roku platiti 50 kop m.

Item w městečku Husinci též takové wárky, ač jest
jim mlýn jeden při městečku puštěn, uwolili se ročně pla-
titi 200 kop miš.

Item o piwowáře a o sirotčích penězích, tak jakž na
jiných panstvih, jest nařízeno.

Na panství Helfenburském.

Item mlýn pod Baworowem odaumřtí na JMt pána
případl; kterýž jest wystawen a sprawen.

Item rybník Písařowský powýšen; do kteréhož dvoj-
násob násady nežli prvé nasaditi se může.

Item jitra wyměřena i lidem rozprodána, za kterážto
utržilo se několik tisíc, i také postaupena pod stálý plat,
kteréhož nemálo se schází.

Item w městečku w Jimíně uwolili se JMti pánu za
bílé wárky platiti ročně 40 kop.

Item stoků při dvoře Štětinském několik jest weli-
kých uděláno.

Item s sládky o přirosty jest smluweno, jakož wpřed
poznamenáno stojí.

Na panství Nowohradském.

Item Swachů dwůr dědinami rozšířen a wystawen.

Item owčín při témž dvoře jinak, lépe nežli prvé,
osazen.

Item owčín u Nowých hradů postawen.

1579. Item dwůr Nedrtál a mlýn při něm k užíwání JMti páně přiweden; nebo heitman, kterýž užíwal netoliko toho, ale i řek a lowůw, jest odtud odbyt.

Item piwowár w Benešowě založen a z gruntu wystawen.

Item mlýn při témž piwowáře též jest sprawen a wystawen.

Item stoka nowá udělána z rybníku Žáru, kudyby woda měla jíti na ta místa, kde rybníci pod ní w několik set kop násady wyměření jsau.

Item u Welešina w horu weliký rybník jest wyměřen.

Item lauky w háji Zubčickém, Feslowský a pod Pořešínem k ruce JMti pánu jsau vyhledány; na kterých weliký počet sen wozů býwá.

Item na tom panství rybníci jsau napraweni; ryby na nich býwají dobré a plodu dostatek, a odtud mnoho set kop plodu na panství Třeboňské se dodává.

Item s sládky o přirosty jest narownáno, jakž napřed poznamenáno stojí.

Item odaumřt též jest vyhledána, i též takowý řád, jakž na jiných panstvích všech při propauštění peněz sirotčích se zachowává.

Item w Stropnici uwolili se za bílé wárky ročně platiti 150 kop.

Na panství Rosenberském.

Item na toin na všem panství za odaumřt uwolili se we dvojnásobní plat, a každý z osedlých po 4 dnech roboty.

Item jitra jsau wyměřena, a jest za ně utrženo do několika tisíc, a stálého platu k tomu nemálo jest s nich přibylo.

Item z městeček toho panství uwolili se JMti pánu za bílé wárky každého roku wydáwati 300 kop m.

Item dwůr při zámku i jiné hospodářství lowowě zwůle w řekách k ruce JMti pánu jest obráceno; nebo heitman, který toho byl všeho užíwal, prwé jest odbyt.

Na panství Třebonském.

Item rybník Swět wyměřen i udělán.

Item rybník Newěrný.

Item rybník Pařatuj.

Item na Lawičkách rybník veliký jest wyměřen.

Item u Šalmanowic též welmi veliký rybník jest wyměřen, i také vody jsau na ty oba rybníky wyměřeny.

Item nedaleko od Suchdolu také veliký rybník jest wyměřen i stoka, kterauž by od mlynáře Fulaše voda z řeky na ně vyjít mohla.

Item dwůr Dwořec wyměřen a z gruntu wystawen welmi w dobrých a užitečných dědinách, tak že již není potřebi pšenice na panství Třebonském kupowati.

Item dwůr nový při městě, který býwal k klášteru, také jest k ruce Jeho Mti páně přišel.

Item mlýn u Opatowic na šestnácte kol téměř z gruntu jest postawen.

Item pila při témž mlýně w nowě postawena, na kteréž weliká a znamenitá summa reylů na prkna zřezati se může.

Item mlýn w zámku Třebonském w jedné věži všechek nový postawen, kteréhož tu nikdy nebylo.

Item mlýn pod Záblatským rybníkem wyměřen a z gruntu výborně čistě postawen.

Item mlýn pod rybníkem Weselským, kterýž také z gruntu se stawí.

Item staw nový kamenný u sw. Maří Magdaleny, kterýmž se téměř všickni rybníci Třebonští nahánějí a mlýnowé tau wodau jdau, kamenný z gruntu jest udělán.

Item při samém městě Třeboni weliká obora na welikú zwěř a na srny jest udělana.

Item stoka nowá z rybníka Zwikowského jest udělana, kterauž se rybník Pamatuj nahání, a druhá stoka do téhož rybníka mimo rybník Lanský.

Item násada rybníčná aneb rybníci dobře jsau napraweni, tak že býwají na všech rybnících ryby dobré a plodu dostatek, a každého roku téměř že nemálo zbytku se štikám a do stok vysýpati musí.

Item s sládky o přirosty, jakž napřed stojí, urownáno.

Item odaumrt vyhledána i také s strany propuštění peněz sirotčích takowý řád, jakž i na jiných panstwach, se zachowává.

1579 Item owčín nový u Wranína jest postawen a owcemi osazen.

Item dobytka weliký počet na dvořích se wczowalo.

Item obilí při zámku dostatek a již do stohu skládati se musí.

Item kostel sw. Jiljí w rybníce Swětě jest wystawen a od pana arcibiskupa Pražského posvěcen.

Item kostel sw. Alžběty, kterýž byl zatopen rybníkem Swětem, jest znova a z gruntu na předměstí Břilickém postawen, a týž skrzě pana arcibiskupa Pražského posvěcen.

Na panství Strážském.

To panství jest od pana Jana z Lobkowic toliko za 50,000 kop m. kaupeno.

Item rybník Potěšil jest wyměřen i udělán.

Item rybník Skutek jest udělán.

Item rybník Krásné pole jest powýšen a dodělán.

Item rybník Naděje jest wyměřen, a nyní se na něm hráz dělá.

Item rybník Krwawý w lesích zarostlý jest nalezen, kterýž také brzo jinačejší bude.

Item na řece nad Lužnici nový staw na řece jest udělán, w něm slup dobrá, a odtud stokau nowau nyní udělanau žene se woda s dostatkem na rybník Potěšil Skutkem a Nadějí.

Item na rybník Krásné pole w nowě stoka jest wyměřena, kteráž také hned dělati se bude, tak že netoliko na ten rybník, ale i na jiné rybníky dostatek wody dodáwati se bude, a bude moci i ta woda na ten pustý rybník, kterémuž nyní Krwawý říkají, se přiwésti.

Item rybník Tauškanec jest wyměřen a malau powýškau we 200 kopách násady býti může.

Item rybník Stawiště také malau powýškau dvojnásob wětší může se přistrojiti.

Item nový dům weliký dřewěný mezi těmi novými rybníky jest postawen.

Item o sládcích a písarích důchodních napřed poznamenáno stojí; nebo též na tom panství jest to nařizen.

Na panství Milčinském.

Městečko Milčín za wárku bílého piwa (nebo nato nejmaji žádných swobod) každého roku uwolili se platiti 70 kop m.

Na panství Raudnickém.

Item Raudničtí měšťané uwolili se ročně dáwati za wárku bílého piwa 2000 kop miš.

Item městečko Hoštka swolili k posudnímu, kteréhož se schází 600 kop i wíce; nebo město i městečko žádného obdarování na wárky jsau nejmeji a nejmaji.

Item piwowár nový w Raudnici jest wyměřen i postawen.

Item dwůr a owčín u wsi Netřeše jest wyměřen, a má se postawiti.

Item o mýtu tu w městě i jinde jest nařízeno, že ho může dvojnásob i trojnásob nežli prwe se scházeti.

Item rybník starý u Ptáků k powýšce jest wyměřen, z kteréhož do města Raudnice snadno woda přiwedena býti může.

Item u Židowic mnoho se dědin k ruce JMti páně vyhledalo.

Item Raudničtí měšťané uwolili se s každého strichu obilí, kteréz ladují z města, po 3½ den. platiti.

Item s strany odaumrtí i jiných věcí, tak jakž na jiných panstwach nařízeno.

Na panství Borowanském.

Item klášter Borowanský, dworowé i piwowár k ruce JMti páně obrácen i wšelijací důchodowé.

Item rybník Krčín wyměřen i udělán.

Item o rybnících, o piwowáře, o sirotčích penězích, tak jakž na jiných panstwach, jest nařízeno.

Item z toho panství několik set kop plůdu na panství Třebonské se dodává.

Item hned nad mostem Borowanským nedaleko znamenitě weliký rybník jest wyměřen.

JMCá JMti pánu tyto nížepsané swobodníky a dědiníky dědičně darowati ráčil; jenž jsau:

Wondra Čeněk w Čerejowě.

Petr Kauba w Welkém Třebči.

1579.

Sewerin w Todni.

Jakub Zeman w Jawornici.

Šebestian jinak Šebesta w Slawči.

Matauš w Čerejowě.

Jakub w Bukwici.

Martin Cikán w Wrčowě.

Jiřík a Jan bratří na Bartochowě pod Krasejowkau.

Jiřík Šrámek w Tonrowém.

Wojta w Záluží.

Franěk Guldan w Záluží.

Walenta Dwořák w Zubčicích.

Martin a Slawek w Nykolech.

Jan, jinak Janek, w Chuchliku.

Ambrož u Welení.

Bartoloměj, jinak Barta, na Jiříkowě u Welení.

Při auřadu nejvyššího purkrabství Pražského.

Item nový piwowár skrze kaupi jednoho domu na Nowém městě Pražském jest spůsoben, z kteréhož veliký užitek do roku se schází.

Item owčín nový při dvoře Ruzyňském postawen i owcemi osazen.

Item winice nowá weliká wysazena, na kteréž jest naděje že bude býwati do 100 sudů wína.

Item s sládky o odaumrtech, o věcech sirotčích i při hospodářství tak jest nařizeno, jakž napřed poznamenáno stojí.

Léta páně 1580.

1580.

3 Januarii. Toho dne swatební weselí konáno panu Fridrichowi Mičanowi.

25 Januarii pan sudí nejvyšší ženil se.

8 Februarii té noci pan Čeněk Mičan z Klinšteina umřel.

13 Februarii pan vládař domu Rosenberského i se paní kněžnau manželkau swau na weselí swatební pana Petra Woka z Rosenberka na Bechyni přijeti ráčili.

14 Februarii JMt pan vládař Rosenberský ráčil poznamenati těmito slowy: Oddawky bratra mého a weselí

swatební na Bechyni konáno, wdávawši se za pána panna 1580.
Kateřina šlechtična z Ludonic.

17 Februarii pan wládař domu Rosenberského z Bechyně po wykonaném weselí swatebním na Třeboň odjel se paní manželkau swau.

15 Aprilis pan wládař jměw nějaký nedostatek a otok na těle, dal jej sobě, když se změkčil, protíti, a několik neděl lékaři s ním práci měli, nežli jej zahojili; i doktor Štrometer potřebován byl.

28 Aprilis kommissi o horní věci w Budějowicích českých determinována, poněwadž hory nad městem tehďáž pěkně šly.

29 Aprilis pan komorník nejvyšší, pan Bohuslaw Felix Hasišteinský z Lobkowic, též Harder a saští vyslaní do Budějowic přijeli. Pan wládař na swém místě JMt pana Petra Woka, bratra swého, do Budějowic wyprawiti ráčil, a po obšírném jednání naposledy mezi týmiž pány kwerky smlauwa učiněna.

8 Maji po wykonané takové kommissi pan komorník nejvyšší přijel z Budějowic na Třeboň.

16 Maji. Toho dne, jenž bylo w pondělí po božím wstaupení, mustrunk držán byl na Písku, na kterýž i pan Petr Wok k jízdě pana bratra swého sedm koní spráwných z Bechyně wyprawiti ráčil.

29 Maji, ten den weliké powětří dwoje na Třeboni bylo, i nemálo okolo poškodilo.

4 Junii hrabě N. z Monfortu na Hradci umřel.

13 Junii, jinak w pondělí po sw. Medartu JMCá osobně s Jich Mtmi nejvyššími pány auředníky a saudci zemskými i některými od saudu komorního w swětnici, kde JMt jídati ráčí, ráčil slyšeti pana Adama Krajíře s Wančury o moc nad nimj od pána provedenú; a hned se tu pan prokurator JMCé ozwal, a žádal za přečtení zřízení zemského o pokutě a moci. Pan Krajír toho čtení bránil před průwody obojí strany. Mluwil od něho doktor Jan z Kunštatu. Naposledy poněwadž se pan Krajír w suplikaci swé k té moci přiznal a neodepřel, nalezeno, aby zřízení zemské bylo čteno; a potom JMCá wywstati, a Jich Mti wystaupiti stranám poručiti ráčili; a když se zase wstaupilo, odloženo

1580. toho do čtyř nedělí. Naposledy když pan Krajíř dosti w strachu byl, aby o hrdlo nepřišel, pokutu za ten účinek 60,000 kop m. položiw, tak krále i Wančury spokojil. Ale kterak se ta wěc zběhla, widí mi se, poněwadž jsem toho neda-leko tehdaž byl, krátce připomenauti. Wančurowé na ko-ních po gruntech páně sem i tam za časté swobodně se projížděwše, až přihodilo se, že do Kosmonos jednoho dne přijeli. Tu se sedláci z ponuknutí panského zdvihli a je-jimati chtěli, a hned tehdaž k šturmu i w městě udeřeno-Lid, že se nimi cesta netrhla, k Kosmonosům z města bēzel, a tu w peci jednoho Wančuru našedše, vytáhli i druhého též jali, a dobře jim přitlaukše, do Boleslawě co zločince wedli, a do věže po rumpále na zámku spustiwše, dali. Někteří práw a zřízení zemského neznající chwalili pana Krajíře, že to slušně učinil jakožto hejtman krajský; ale jinak se potom našlo, jakž wyše oznámeno.

3 Julii pan Pawel z Šternberka zastawil se na Třeboni, wzaw před sebe cestu jako rytíř sw. Jana Jerosolymitanského do Malty.

28 Julii kníže Henrich Lehenické přijel ku panu wlá-dařowi na Třeboň, a nazejtří odjel.

Mense Augusto, při času památky sw. Petra w oko-wách, JMt pan wládař Rosenberský, byw poručníkem (jakož napřed oznámeno) sirotkůw Šternberských Zelenohorských, panstwi to na wyhledávání pana Ondřeje z Šternberka pánu skrze wyslané a zmocněné na swém nístě, jmenowitě pana Wáclawa Šwihowského z Risenberka, Jana Dlauhoweského z Dlauhé wsi, Petra Baubinského z Aujezda a Jiřího Haranta z Polžic postaupil.

1 Augusti. Pozhojiw se pan Wilém z Rosenberka, za dlahý čas newycházel ani newyjížděl z zámku Třeboně. Toho dne ráčil se dáti wěsti k některým rybníkům, poru-čiw w nich dle opatření ryb a ohledání zatahowati.

12 Augusti pan Wilém z Rosenberka ráčil wyjetí z Třeboně ku Praze do Soběslawě; 13 do Milčína, 14 Ne-spek, a tu nejwyšší pan písař k JMtí pánu přijel, 15 do Prahy; 16 ráčil jmiti audienci u císaře JMtí.

10 Septembris Její Milost paní Rosenberská, markra-

bina z Baden, ráčila do Krumlowa přijeti, a pán Její Mti 1580.
pan vladař Rosenberský 13 téhož měsíce.

25 Septembris panna Kateřina Kunašská oblečena
do zákona w klášteře Krumlowském, přítomen byw při
těž slavnosti její pan vladař se paní manželkau swau,
markrabinau z Baden.

10 Octobris cometa visus.

15 Městečko Planá na panství Krumlowském wyhořelo.

15 Octobris nález se stal mezi prokuratorem JMCé
a Jiřikem Woděradským.

20 Jiřík Woděradský štat pro partyty.

15 Novembris w noci na středu paní Jakoba, kněžna
stará baworská, život svůj dokonala, znáti daw o smrti
Její Mti paní báby své kníže Wilém baworský panu
vladařowi.

23 Novembris pan Delphinus episcopus Brixensis,
legat papežský, byl na Krumlowě, a nazejtří zase odjel.

12 Decembris wyprawil pan vladař pana Metycha a
hofmistra svého do Mnichowa na místě svým na pohřeb
kněžny staré.

16 Decembris, jinak w pátek w noci na sobotu dne
památního maudrosti boží, paní Anna Hradecká, rozená
z Rosenberka, sestra pana vladaře, však z jiné matky
(o níž napřed obšírně napsáno) život svůj na Hradci
dokonala.

18 Decembris pohřeb a exequiae konány staré kněž-
ně baworské, a potom zboží její inventováno.

28 pan vladař na Hradec přijel, kdež nazejtří 29
Decembris pochování bylo těla mrtvého paní Hradecké,
při kterémž na místě JMCé wyslaný byl pan Křištof
z Lobkowic.

Toho roku krow na věži nové okrauhlé Krumlow-
ské na Hrádku podlé projednání Jetřicha Slatinského od
mistra Merkle tesaře krásně udělán a postawen.

Item toho roku zahrada Fefferkornská w Praze k ruce
JMtí vladaře kaupena.

Léta páně 1581.

1581. 1 Januarii nowé léto na Třeboni pan vládař Rosenberský oslawil, pobyw tu některý den; než paní kněžna na Krumlowě zatím býti ráčila, a do nowých horních pokojů w fraucimoru stěhowala se.

4 Januarii pan vládař ku panu bratru swému takowé psaní učiniti dáti ráčil:

Můj nejmilejší pane bratře! Zdrawí i jiného wšeho dobrého přeji Wám wěrně rád. Oznamuji Wám, že pan Wacslaw Wacelik jest dnešního dne sem na Třeboň přijel, a listy Waše jest mi dodal; z kterýchž jsem porozuměl, že jest mu panna Mariana Špulířowa k stawu swatému manželskému zamluwena, očež se mnau také sám austně promluwil, a za to žádal, abych ku poctiwosti jeho weselí swatebního přítomen byl; i napřed jsem to rád uslyšel a jemu toho wěrně přeji, i také žádost jeho bych rád wykonal, ale poněwadž za příčinau smrti-sestry naší paní Anny Hradecké, tolikéž manželky mé paní báby zármutek jmám, toho wykonati nebudu moci; w čemž jsem se mu také i omluwil. Nicméně když mi den weselí swatebního jmenowán bude, na místě swém osobu ku poctiwosti jeho wyprawiti chci, a Wás za to žádám, že ho w té příčině i jinak dále fedrowati budete, tak aby jemu táž panna Špulířowa k stawu swatému manželskému bez dalších od-tahůw dodána byla. S tím se Wám dobře a šťastně jmiti winšuji. Datum na Třeboni w sobotu po památce tří králůw 1. uts. Na ten list pan Petr Wok bratrské a wolné odepsání, že to tak rád wykonati chce, učinil.

12 Januarii pan vládař na Krumlow přijel, a tu swau nejmilejší paní manželku w dobrém zdrawí našel.

12 Februarii pan vládař přijeti ráčil na hrad Pražský.

13. Februarii byl u JMCé.

14 Februarii předložení sněmowní stalo se.

17 Februarii pan vládař z jisté rady lékařůw dle zachowání zdrawí, aby od ryb se zdržowal, zjednal sobě od nunciusa apoštolského Horatia indulgenci, aby w postě

nastalém mohl maso jisti; a toho dne saud zemský začal 1581. se, než nazejtří zase sněmowano.

Předěše oznámeno, že císař Rudolf wyzdwihowal na nabádání duchowních z některých měst, jako i z Widně, praedikanty ewangelické, a tohoto roku w Welikém Hlohowě na Slezsku tolikéž reformací předsewzata; odkudž nejedny newole w obcích a zanepráždnění pocházela, a tím obecné dobré wzděláno neni.

1 Maji kníže Filip, markrabě z Baden a hrabě z Španheimu, dal znáti panu šwagru a bratru swému, panu Wilémowi z Rosenberka, že třetím dnem z Prahy miní se hnauti a ku pánu na Třeboň upřímo jeti.

19 Maji, jinak w pátek po letnicích, pan wládař domu Rosenberského se panem Adamem z Hradce ráčil nawštíwiti pana bratra swého, pana Petra Woka, na Bechyni.

Byw toho času nowý cimbál na nowé wěži Krumlowské, zawěšen, památka toho listowní tato se nachází:

Epigramma in cymbalum arcis Crumnoviensis noviter erectum anno salutis 1581 die 5 Junii.

Cymbalum affatur legentem.

Fata vocant, fugit hora celer, mors jacula tendit.
Tempora ego mensuro: necis tu sis memor, atque
Me resonante putato, dies instare supremos,
Continuo solvens grates pro munere Christo,
Praesens extrema et etiam remanet tibi hora.

Distichon complectens numerum anni, mensis, diei ut supra.

QVinta Vt LVX IVnII LVCentI eXfuLsIt In aXe,
HoC VrsInVs opVs struXIt reXItqVe ViLheLMVs.
S. Petřík.

Vel sic:

Quinta ubi lux Junii lucenti exfulsit ab axe.
Hoc Ursinus opus struxit rexitque Wilhelmus.

27 Junii a těch časů arcikníže Arnošt, bratr císařůw, w Praze býti ráčil.

27 Julii JMt pan wládař w nebyti doma Joachimowi Metychowi dwůr swůj na Třeboni poručiti ráčil, kdež

1581 i kněžna Její Mt paní Rosenberská zůstáwati ráčila, vykonáwaw tehdaž jízdu k kurfürštu saskému do Drážďan.

Mense Octobri we čtvrték před sw. Hawlem Krčín podruhé stoku wyměřowal z Wěrného do Krčína, a dobře mu se powedlo; a w ponděli přístí, to jest den sw. Hawla, dal se do dělání též stoky u Smržowa; a to proto učinil, aby z Wěrného do Krčína, a z Krčína do Oplatila wodu hnáti mohl.

Při času sw. Ondřeje paní hrabinka z Serinu ráčila býti w klášteře Krumlowském mezi pannami, nikam newycházející, až měsíce Decembris na Hradec jeti ráčila.

30 Novembris dělány stoky w oboře Kratochwíli, skrze Krčína wyměřeny bywše; a toho času někteří sedláci poddaní w krádeži zwěři shledáni bywše, nařízením Krčínovým šibenici ztrestáni; a na ostrach Krčín okolo obory tři šibenice postawiti dal.

Měsíce Decembris biskup Saltzpurský panu vládaři zalblínky odeslal, některé tři pídí zděli, kteréž předtím naschwále chowati dal, s nimiž byli do 30 centnéřů jater a plic stráwili. Ty na Krumlowě Krčín opatřiti dal.

Toho roku pan vládař ráčil dostati dwú horních měst w Slezsku, totižto Raichštainu a Silberberku..

Léta páně 1582.

1582. Mense Januarii JMCá panu vládaři takowé psaní odeslali ráčil:

Wysoce urozený! Jakož tebe tajno není, že jsme dnůw nedáwno pominulých sněm obecni w králowstwi našem českém z wysoce důležitých příčin k pondělimu po bromnicích nejprw přístích rozepsati dáti ráčili, jakož tomu dále z předložení sněmowniho budeš moci wyrozuměti; i milostiwě tebe žádati ráčíme, že se k tomu skutečně přičiníš, a toho všelijak nápomocen budeš, aby milostiwá žádost naše, kteráž tak na stawy wzložena bude, své místo jmíti mohla; a my tobě takowú powolnost wší milostí naši císařskou wzpominati a nahražowati ráčíme.

Dán na zámku našem Prešpurce w auterý po památce sw. 1581.
Pawla na wiru obráčení léta oc 82.

26 Februarii JMt pan Wilém z Rosenberka weseli swatební služebníku a komorníku swému Pawlowi Finkenarowi, pojímajícimu sobě wdowu Paulusku, na Krumlově wykonáwati dáti ráčil.

6 Martii, jinak w auterý po Invocavit, po prwní hodině na noc nad městem Sedlčany welmi širocí oblawové ohniwí neb krwawí na způsob slaupu widíni, tak že lidé domníwali se, že hoří.

20 Martii toho dne renovatio s strany kanceláře Krumlovské stala se. Jindřich Domináček, jinak z Písnice, kancelářem učiněn.

31 Martii, w sobotu před nedělí Judica, na neděli okolo osmi hodin až do dne widíni slaupové ohniwí potikající se.

22 Aprilis paní Kristina N. z N. pana Petra Babinského manželka, pohřbena.

24 Maji weliké powětří a na mnoho místech i krupobiti bylo a škody na obilí, tak že welicí kusové padali, a owce na poli ztlaukli; a powětří domy z gruntu wywrátilo, a škodu welikú učinilo.

1 Junii přšel dešť ten den, a tak z toho weliké vody byly; místy škody zdělaly ku podiwu. Tak mnoho dříwí do Prahy k mostu snesla, že s mostu je tyčí dosáhnauti mohli; a bradáče pod mostem až do čela dosáhla, lidi i dobytka mnoho ztopila. Na Raudnickém mostu, jezu, mlýnách nemalú škodu učinila. Za tau přičítau pan vládař od pana bratra k sprawení toho zas dříwí sosnowého i dubowého některé sto kmenů z lesů Bechynských požádati ráčil.

We čtvrték po neděli Exaudi byw JMCá w Widni, odtud psaním swým panu vládařowi poručiti žádostiwě a laskawě ráčil, aby k 7 Junii, jinak we čtvrték po letnicích, do Prahy přijeda, s jinými nejwyššími auředníky zemskými před začátkem saudu zemského pilných a důležitě potřebných zemských věcí uwažowati nápomocen byl; jakož pán k tomu času do Prahy se wyprawiti a podlé rozka-

1582. zání královského zachowati se minil. Ale powodně hrozné ten sjezd zrušily.

8 Junii, jinak den sw. Medarda, kterýž (jakož Římané chtějí) deštěm vládně, byl ten den jasný bez deště.

26 Junii, jinak w auterý den swatého Jana Buriana, umřel urozený pán, pan Křištof z Šwamberka.

3 Julii ten den na noc veliké powětří, hromobití a blýskání bylo, téměř o celú noc, s velikým podiwením a zázrakem.

25 Octobris, jinak we čtvrtěk po sw. Woršile, JMt pan vládař ráčil wyjeti z Krumlowa k Linci s nejvyšším panem komorníkem a sudím království českého, a w pátek ráčili do Lince přijeti.

11 Novembris kanclér Rosenberský pan Jindřich z Písnice w staw sw. manželství wstupowal, přinesw sobě manželku z města Widně.

Byl toho času takměř po wši české zemi veliký a náramný mor a powětří nakažené a jedowaté kromě některých hornatin a pomezních statků království českého, jako Krumlowa, kdež pán Rosenberský s nejvyšším p. komorníkem a sudím a manželkami swými před nakažením tím schrániti se ráčili.

Toho roku pan vládař dal mincowati dukáty w Raichenšteině s obrazem sw. Christophora, a na druhé straně s erbem Ursinowskýni a textem: Guliel: Guber. Dom. Rosenberg 1582.

Léta páně 1583.

1583. 4 Januarii, jinak w pátek po nowém létě, císař. byw w Widni, znamenaw, že čas sbírkám w království českém i jinde vychází, aby Čechové zase o jiné starati se zapomínati a dawatí jich neodwykali, o swolení k jiným staral se, a za tau přičinau, aby dnowé k sněmům uloženi byli, panu vládařowi psaní učinil; a tak zřejmé jest, že nejwíce sněmowé pokládání za přičinau sbírek.

6 Februarii Buzický ženil se w Kaplici.

2 Martii pan Wilém z Rosenberka z Krumlowa wyjel až na Třeboň, k Widni cestu před se wzaw; i zůstal na

Třeboni; 4 na Slawonice, 5 na Šratnthol, 6 dne pan vlá- 1588-
dař přijel do Kytzenštorfu, 7 do Widně, 8 před císařem
audienci jměl; 11 sněm se držel w Widni a proposici od
JMCé stawům rakauským předložena; 12 u císaře opět
audienci jměl, odpuštění k domowi wyžádal, o těžké a
nebezpečné nemoci paní manželky své oznámiw; 13
z Widně wyjel až do Kytzenštorfu spolu se panem písa-
řem nejvyšším panem Michalem Španowským, a tu noc
napadl veliký snih; 14 jeto do Hunderštorfu, a tu se pan
vládař se panem písařem rozjeti ráčil; 15 na klášter Laucký
pan vládař přijel k Znojmu; 16 přijel pan heitman mo-
rawský k JMti panu vladařowi; item paní z Pernštýna,
wдова, se panem synem swým Janem a s panem hrabě-
tem z Fürstenberku a s paní hrabinkau.

17 a 18 Martii w Znojmě jednání nějaké bylo w při-
čině též paní wdowy Pernšteinské.

19 pan vládař ráčil z Znojma odjeti až do Budějo-
wic morawských. Tu shledati se ráčil se panem Hošlem (Haš-
kem?) z Waldšteina, pánem z Kunštatu a panem heitmanem.

20 pan Wilém z Rosenberka z Budějowic jel až na
Těleč, průwod pánu daw opat Laucký.

21 pan vládař přijel na Bystřici; 22 na Třeboň na-
vrátiti se ráčil; 23 na Krumlow přijel s wečerem dosti
pozdě; nebo tam paní manželka JMti býti ráčila, jměw
tu také pán tehdaž některé laboranty, jenž pracowali o
nejtajnější maudrost a vyhledání kamene filosofského.

2 Aprilis pan vládař s paní manželkau swau jeti rá-
čil až na Třeboň; 4 jízdu pán zase ku Praze na poručení
císařské, bywše obesláni všickni nejvyšší auředníci a saud-
cowé zemští a raddy saudu dworského a komorního krá-
lowstwi českého k neděli prowodní, až do Soběslawě před
sebe wzíti ráčil; 5 do Milčína; 6 na Konopiště; 7 na hrad
Pražský.

17 Aprilis nawrátiw se pan vládař z Prahy na Tře-
boň, kdež paní kněžnu, manželku swú, nemocnú nalezl,
u níž byla paní Lobkowská z Bystřice; 22 pan Jan z Lob-
kowic se paní manželkau pana vladaře na Třeboni nawštíwili.

25 Aprilis o smrti paní své pan vládař takto po-
znamenati ráčil: Toho dne ráno w osm hodin má nejmi-

1582. lejší manželka, Anna Maria, markrabina z Baden, na zámku Třeboni život svůj křesťansky a pobožně dokonala; je-
 jižto duši pán bůh skrze zasloužení syna svého nejmilej-
 šího, pána Ježíše Krista, rač milostiv býti, a w počet wy-
 wolených svých swatých přijíti. Amen. Dominus dedit,
 dominus abstulit; sicut domino placuit, ita factum est; sit
 nomen domini benedictum. Amen. Fiat voluntas tua. Na
 jakúby nemoc umřela, nenacházím; nežli před některým
 tyhodnem že we dne w noci dáwení jměla, a nic zacho-
 wati nemohla; než potom jí pomůženo z toho. O smrti
 její pan vladař bratru nebožky, markrabowi Filipowi li-
 stowně znáti dal, kterýž toho času w Paříži byl, a psaní
 17 dne Maji dostaw, pro smrt paní sestry své spolu se
 panem vládařem truchlil, a však k mírnosti, poněwadž
 w tom vůle boží byla, pana šwagra napomenul, s tím do-
 ložením, ku pohřbu toho knížecího těla, ač by sám ne-
 přijel, však na swém místě že vyslati míní.

Mezi jinými karmíny a epitafími sepsal orací obšírnú
 kněz Zigmund Domináček z Písnice, farář tehdejší Wele-
 šinský, o dokonání běhu života též kněžny Anny Marie;
 a ač dobře pil, však dosti wznešený orator byl.

1 Maji sjewše se ku panu vladařowi na Třeboň pan
 bratr JMti se paní manželkau swau i pán Adam z Hradce,
 též se paní manželkau swau, i pan Jan z Lobkowic, pan
 Pleský i jiní dobří lidé rytířští, 2 Maji, jinak we čtvrtek
 po sw. Filipu a Jakubu, jeli z Třeboně s tím tělem mrt-
 vým na Krumlow; 3 Maji exequiae wykonány témuž tělu,
 kdež w sklípku nowém w kostele farním Krumlowském
 pohřbeno, a nad hrobem rám udělán, w kterémžby swic-
 nowé státi mohli i swětla; než wnitřní audy Její Mti
 w Třeboni pochowány.

6 Maji JMCá ráčil býti w Eberštorfě, kamž ráčil 30
 Aprilis, jinak w autery před sw. Filipem Jakubem, přijeti
 z uherského rákoše, tu chtěje některý čas pobýti. Na
 tom rákoši páni Uhři z počátku tuze na swém předse-
 wzetí stáli, aby stůžnostem jejich předně spomoženo bylo;
 však po JMCé bedliwém a pilném jednání od toho upu-
 stili a JMCé, první pomoci do dwau let pořad zběhlých swolili.

JMCá uslyšew o smrti markrabiny z Baden, man-

želky pana vládaře Rosenberského, obával se, aby pán 1583.
pro zármutek nebožky na sněm položený na hradě Pražském k neděli Exaudi snad nepřijel; pána milostiwě požádal, aby, poněwadž na osoby jeho přítomnosti mnoho záleželo, doma nezůstával, nýbrž přijeda k sněmu, o to se přičinil, aby předložení JMKé místo jmti mohlo; a takž pán z Krumlowa wyjeti ráčil 11 Maji až do Wesel, 12 do Milčína, 13 do Jesenice, 14 na hrad Pražský; 15 sněm se začal a předložení stalo se; 18 snešení sněmowní učiněno; 24 Maji, jinak w pátek před sw. Urbanem, vigiliae nocturnae ač tricesimus s službami a ceremoniemi k tomu náležitými nebožce kněžně w kostele Krumlowském ode dwau opatů, Wyšebrodského a Korunského, se třidceti jinými kněžími konány; od komrmistra Matiaše Fucha chudým lidem almužny rozdávány; předtím we čtvrtek tělo mrtvé z sklípku s truhlami wyzdwiženo a do pěkné nowé cinové truhly wloženo, a zase zazděno, jakž náležl.

Toho měsíce při 15 dni Jan Netolický z Turowa, auřednik téhož panstwí, w oboře u Netolic k nowému štoku dal grunt postawiti a kolím dubowým a olšowým nabíjeti. Mistr Mertl tesař k tomu potřebowán, kterýž také krowy na věže Krumlowskú i Bechynskú ozdobe postawil. Štok neb krowu toho nowého stawení u woboře počítal se 21 sáhů délka; než šířka 12 sáhů. Mistr Balcar byl baumistrem.

3 Julii té noci weliké na Raudnici powětří bylo, na mostě i jinde poškodilo.

5 Augusti přijewše k JMti panu vládařowi pan arcibiskup s panem proboštem hradu Pražského, 6 convocatio neb hromada držána kněžská ze všech panstwí na Krumlowě, a kněží na examen wzati. Přední dotázka na ně byla, majili manželky čili kuchařky a tak dále podlé Římského zkušování.

8 Augusti pan arcibiskup do kláстера Wyšebrodu dojel s panem opatem Zbraslawským.

15 Augusti přijeli na Krumlow k JMti panu vládaři pan Jan z Kolowrat, p. Kurtzpoch, p. písař, p. Adam Slawata a pan Ferdinand Šwihowský. Na druhý den přijewše též ku pánu pan Hartwik Žejdlíc a páni Zárubowé, 17, 18 et 19 smlauwání a smluweni jsau.

1583.

27 Augusti takto poznamenati ráčil JMt pan vládař o smrti pana Hasišteinského: W auterý o půl noci na středu pan Bohuslaw Felix Hasišteinský z Lobkowic, nejvyšší komorník království českého, můj milý důvěrný šwagr, z tohoto světa od pána boha powolán, jehož duši pán bůh milostiw býti rač.

2 Septembris pan Wilém z Rosenberka do obory přijel.

3 u Plastowského rybníka sjíti se ráčil se pánem z Hradce a pánem z Donina, a štwání držáno u Hlawatce; 4 zůstal pan vládař na Kratochvíli; 5 štwání bylo u Hradiště; low udělán w oboře Netolické a zastřeleni čtyři jeleni.

7 zase pan vládař na Krumlow odjeti ráčil, a jiní páni k swým příbytkům.

18 pan vládař ráčil na Třeboň přijeti.

23 štwání držeti ráčil pan vládař u Lomnice, a odtud jeti ráčil na Dobruňmysl, a měřen Potěšil rybník.

28 Septembris w přítomnosti Krčina rybník Swět lowen, a welmi dobré a tučné kapry jměl; wysazeno z něho přes 1224 džberů; než wcházelo jich na džber po 27 i 28, ale ještě dolowen nebyl; nad čímž welmi Krčín potěšen, a tak panu vladaři napsal: Chwálím milého pána boha, že není po vůli zlých a neupřímných lidí; nebo když uslyší, že se WMTi na rybnících létos dobře podařilo, a zvláště na těch, kteréž jsme w nowě udělali, budau je uši boleti; a přálbych, aby je i jazykové boleli, a usta aby jim stekla, aby podruhé toho nemluwili, zač se nyní mu-sejí styděti.

12 Octobris tělo mrtvé pana Wratislawy z Pernšteina wezeno do Prahy, a na Hradčanech w kostele u sw. Benedikta složeno.

13 do kostela sw. Wíta donešeno.

14 Exequiae témuž mrtvému tělu wykonány a pohřeb.

16 císař JMt na hrad Pražský přijeti ráčil z Brandeysa.

19 Novembris sněm položen na hradě Pražském; propositio do zejtrejšiho dne odložena.

20 Propositio předložena u přítomnosti JMCé.

Toho času ještě zdravé powětří na Krumlowě bylo;

než vůkol všudy po panství zlé hned walem se rozmá- 1583.
halo; we Lhenicích za den po 12, 13 i 14 pochovávali.

9 Decembris Trautson starý i s syny svými přijat
do země.

Odpověď od stawů JMCé dána na všecko jednání
sněmowní.

14 Sněmowní relaci stala se, a pán z Hoya do země
přijat.

Léta páně 1584.

20 Februarii JMt pan vladař ráčil z Třeboně ku 1584.
Praze cestu před sebe wzíti, dojew toho dne do Soběslawě.

28 Martii nawrátil se zase pan vladař na Třeboň,
a w té jízdě pán dostal Libně, a tu sobě stawuňk w svých
putowáních učinil.

8 Aprilis pan Jiří Mošaur přijel na Třeboň za JMtí
pánem.

9 seděl pan Mošaur na Třebonských počtech s Me-
tychem.

10 pán JMt jeti ráčil k wyměřování rybníka Rosen-
berského, kterýž Krčín předtím byl již vyměřil.

26 Štwání držáno na Kratochwili, kdež tehdaž pan
vladař býti ráčil se panem Kořenským i s jinými pány rytíři.

22 Maji pan vladař byw na Raudnici, štwání tam
držáno.

23 Maji pan vladař ráčil jeti na Mělník.

24 na hrad Pražský se panem sudím nejvyšším.

W pondělí před božím wstaupením Krčín dokonce
řeku nowú až do Krásného pole, žádného při tom díle
nedostatku nejměw, doměřil, a we středu po božím wstau-
pení rybník nowý Rosenberský zakládati dal, beze všeho
strachu, bezpečně a wesele.

5 Julii pan vladař ranním jitem wyjeti ráčil z Prahy
až na Libeň.

6 Julii w noci přijeti ráčil na Kosowú horu.

7 býti ráčil kmotrem dítěti pána z Říčan, a odtud
jeti ráčil až na Tábor.

8 z Tábora nawrátiti se ráčil na Třeboň. Měsíce

1534. toho JMCá ráčil býti na Brandeyse, a tu myśliwost pro-
wozowati; mnoho jelenů tučných a dobrých ráčil zaraziti,
a welmi štědře k předním i také nižším pánům auřední-
kům, vícekanclérům i také písařům se chowati ráčil, že
jsau i páni praelatowé té myśliwosti účastni byli.

8 Septembris, totiž w sobotu den narození panny
Marie, přijel k JMtú pánu na Krumlow nuntius apostolicus,
a příjezdem swým termin k štwání u Netolic zrušil a
k prodlaužení přiwedl.

9 jel pan vládař s týmž legatem do kláštera Wyše-
brodského.

18 w Třeboni konvokací držána kněžstwa u přítom-
nosti téhož legata papežského.

27 pan vládař wyjeti ráčil ku Praze z Třeboně, a
do Prahy přijel 30 Septembris.

1 Octobris pan vládař ráčil býti u JMCé.

9 Octobris Krčín do Prahy JMtí o hospodátwí Tře-
bonském mezi jinými věcmi napsal takto: Milostiwý pane!
WMti oznamuji, že jsem opět tento úterý pominulý wodu
chobotem rybníka Krásného pole do řeky Strážské spustil,
abychse podíwati mohl, co ta woda bude působiti; nebo i
lidí každého dne, kteříž jsau té wodě pomáhali, nemálo
sem jměl, protože w některém místě welmi rumowato bylo,
a sama od sebe woda bez pomoci lidské bylaby toho rumu
bráti nemohla. I děkuji pánu bohu, opět mi se dobře
dařilo, a již za několik honů dosti hluboká a prostranná
stoka se prodělala. Oprawdu jmám pána boha proč chwa-
liti; nebo to místo wedení té řeky bylo nejnesnadnější a
nejnebezpečnější. Na díle nowého rybníka Rosenberského
jmám také dělníků nemálo, a tento týden mnoho jest na
hrázi přibylo. Popřejeli pán bůh takových časů, za dvě
nebo tři neděle pěkný by se léto na té hrázi počátek
udělal. Datum na Třeboni we čtwrtek po sw. Diwiši.

20 Octobris pan vládař JMt z Prahy wyjeti ráčil až
do Nespek, 22 na Třeboň, 23 na Krumlow přijeti ráčil.

27 Novembris weselí swatební konáno pana land-
kraběte Lauchtenburského.

29, jinak we čtwrtek po sw. Kateřině, pan vládař
podlé předoznámení swého, k p. bratru do Soběslawě

přijeti, a tu se s pánem, opět putowaw do Prahy, shle- 1584.
dati ráčil.

3 Decembris ráno do Prahy přijeti ráčil.

9 tre arciknížat, totižto Arnošt, Matiaš a Maximilian,
ráčili z Prahy k Hradci a odtud do Wídně odjeti.

18 Decembris po hodině šesté u večír pán bůh
wsšemohaucí pana hofmistra nejvyššího, pana Ladislawa
staršího z Lobkowic, z tohoto světa powolati ráčil.

22 Decembris pan wládař wýjel z Prahy na Raudnici,
a tu wánoční hod slawil, jezdiw k službám do kláštera
Dogzian (sic).

Léta páně 1585.

Měsíce Ledna přimòří w Čechách; i na Krumlowě 1585.
českém promírali, tak že od nowého léta až do hromnic
umřelých osob třinácte; pročež pan wládař na Krumlowě
byti neráčil; ale hned z počátku toho roku byl pán
w Praze, kdež 15 Januarii sněm se začal na hradě Praž-
ském, a toho dne poselstwí krále hišpanského u pana wlá-
daře bylo na panketu.

Februarii die 3 stawowé králowstwí českého w pří-
čině předložení a žádosti sněmowní JMCé jakožto králi
českému odpověď dali.

8 Král JMt proti tomu replikowati ráčil, a však po
tom snešení s JMtí stalo se.

10 Weselí swatební konáno pana Jindřicha z Wald-
šteina w domu pana Adama z Hradce při přítomnosti
mnoho poctiwých a dobrých lidí.

13 Zawření sněmu a relací stala se.

19 Pan wládař wyjeti ráčil z Prahy až na Libeň.

20 Tu druhý den zůstal.

24 Přijeti ráčil w dobrém zdrawí domů na Třeboň.

28 Tomáš Wintrberský, heitman panstwí Třebon-
ského na zámku Třeboní umřel.

4 Martii, jinak w ponděli masopustní ráno w domu
swém w Praze dlahý čas nemocný ležew Tobiáš Nejedlý
z Wysoké, písař přední při auřadě purkrabském na hradě
Pražském, umřel, a nazejtří pochován. Na jeho místě do-

1585. sedl Lorentz Waiszperger, a jiní písaři mu poručení; a dokládá pan Mošaur, kterýž toto poznamenal, takto ku panu vládaři: A tak jsau se za auřadu WMti ztratili: 1 pan Čeněk z Klinšteina, 2 pan Jakub Rhodano z Lokte, 3 p. Bohuslaw Ojiř, 4 p. Wáclaw Wencelik, 5 p. Wáclaw Bílský, 6 p. Jeronym Hrobčický, 7 Šebastian Šorš, 8 p. Adam Myslik, 9 p. Sixt z Ottersdorfu, welmi platný, 10 Tobiáš Nejedlý, platný.

5 Martii pan vládař byw na Třeboni, přijel k JMti pan Mikuláš Kawka.

6 pan vládař odjel na Krumlow.

11 pan vládař z Třeboně jízdu před sebe wzal ku Praze, přijew tam 20 Martii.

27 Otto Henrich, kníže Brunšwický, byw w Praze, nenašedw tam pana vládaře, chtěw se se pánem rád shledati, zase cestu před sebe wzal do Nyderlantu na službu králi hispanskému; však prwé nežli odjel, dal wěděti o tom panu šwagru swému, pánu z Rosenberka, 2 Aprilis.

10 Aprilis Gregorius XIII pontifex summus život dokonat.

15 pán ráčil jeti z Prahy na Libeň, 19 na Třeboň.

29, jinak w pondělí po prowdní neděli, císař JMti znáti dal listowně, že do králowství českého na hrad Pražský k neděli křížové nejprw příští arciknížat rakauských, pánů strýcůw a bratří swých, očekáwati ráčil. Z té příčiny pána, aby w pátek po neděli Cantate do Prahy konečně přijel, obeslati ráčil.

2 Maji pán jew z Třeboně na Stráž, kteréž w držení býti ráčil, sjeti se ráčil tam se panem Adamem z Hradce.

4 pan vládař jel k Dobré wodě.

9 od JMti arciknížete Ferdinanda psaní panu vládařowi odesláno skrze pana Hasamville, kterýmž JMti pánu oznamowati ráčil s strany oddání pánu rauna zlatého skrze JMti jménem a na místě krále hispanského JMti.

14 pan Albrecht z Šprincenšteina na poště ku pánu přijel s listem JMti arciknížete.

15 pan vládař jeti ráčil na Krumlow, kdež ku pánu přijeli pan komorník nejvyšší, pan Jaroslaw z Smiřic,

pan Petr Baubinský, kommissari císařství k přivítání JMti 1555. arciknížete.

21 přijelo drahně dobrých přátel pro příjezd JMti Ferdinanda arciknížete, a toho dne týž arcikníže Ferdinand JMt do kláštera Wyšebroda přijeti ráčil.

22 Maji, jinak w středu po neděli Cantate, JMt arcikníže Ferdinand přijeti ráčil na Krumlow se paní kněžnou i se paní markrabí, i pan Petr Wok na Krumlowě býti ráčil.

23 Maji arcikníže zůstati ráčil na Krumlowě.

24 ráčil jeti do Budějic a snidati we wsi Rajowě, a pan vládař wyprowodiw JMt až do Budějowic, odjel předce toho dne až na Třeboň.

26 pan vládař wzal před sebe cestu z Třeboně, ku Praze wyjew, do Soběslawě, 27 do Wotic, 28 na Libeň.

29 ráno, t. j. we středu před božím wstaupením, pan vládař přijeti ráčil na hrad Pražský, a ten den JMCá proti arciknížeti Ferdinandowi wyjeti ráčil s velikým počtem kočí.

31 deputati neb nařízení páni od králowství českého a zemí připojených sešli se w domu pana heitmana, a pan vládař byl kommissařem nařízeným mezi nimi.

2 Junii JMt arcikníže Ferdinand oddal towaryšstwo rauna zlatého císaři JMti na místě krále hispanského, a potom týž den arciknížatům Karlowi a Arnoštowi.

3, to jest w pondělí po neděli Cantate, oddáno towaryšstwo od arciknížete JMti i panu Wilémowi z Rosenberka a panu Linhartowi z Harrachu staršimu. Jindřich z Písnice, kancléř Rosenberský, dle zalíbení pánu a oslawení toho skutku napsal drahně wersů latinských, nazwaw je Argo-Pentalogus velleris aurei, a wytisknauti dal. Processus též slawnosti ku počtiwosti týmž dvěma pánům od přítomného poety Jakoba Vivaria (i jiných) welmi ozdobně wyspán.

Toho dne pan vládař poslati ráčil ku paní Alžbětě Čáslawové, aby do Prahy jela a kšaft we dsky sobě wložiti dala.

5 Junii Jich Mti tré arciknížat a arcikněžny u JMti pana vládaře w domu páně wečeřeti ráčili.

6 Junii wložen kšaft Čáslawů do desk, a frajturnaj na koních držán byl na hradě Pražském před palácem.

1585.

9 kníže Jiří Lehnické s paní manželkau swau u pána z Rosenberka jedli, též i kníže Münsterberské.

11 arciknížata s císařem jedli.

12 arcikníže Ferdinand a Karel ráčili odjeti.

14 saud zemský držán.

15 arcikníže Arnošt odjeti ráčil.

19 oddán spis defensí JMCé.

30 odjel kníže Jiří Lehnický.

11 Julii pan vládař ráčil odjeti z Prahy až na Libeň, přijew na Třeboň 17 dne téhož měsíce.

1 Augusti přijel pan vládař do obory Netolické, a s Jeho Mti pánem pan Mikuláš Kawka, našedše tu pana Kunše Dwořeckého, p. Swatkowského, p. Jetřicha Baubinského, p. Beyčka.

2 Štwal pan vládař s panem Kunšem, a wyhrál.

4 smlauwa stala se mezi panem vládařem a Adamem Kořenským o Aujezd. Umřel pan Jindřich Lapáček.

24 Augusti s paterem Alexandrem Jesuitau pan vládař radu držel u přítomnosti Krčina w příčině collegium Krumlowského, kterakby stawino býti mělo.

8 Septembris pan Hynek z Waldšteina z Morawy o tehdejším příběhu panu vládařowi napsal: Morowá rána zhusta také w mnohých místech proskakuje, a mnozí jsau mezi námi, kteříž se welmi smrti bojí; za kteraužto příčinau welmi se obávám, aby mnozí se k odkladu saudu tohoto příštího Brněnského nepřimlauwali. Náš pan komorník již ni toho něco nawrhl, že s těžkostí do Brna pojede; jáť jistě bych tomu odkladu nerád byl; neb žádnému hůře není jako mně při auřadu mém, a u mne se snáší, že tau měrau, když wdow chudých a sirotkůw w sprawedliwostech jejich opatrowati nebudeme, hněwu pána boha neukrotíme; a byť pak co nebezpečného nás koho při zdrawí potkalo, když bychme pak i w powinnostech, w nichž nás pán bůh a wrchnost postawiti ráčil, zemřeli, že blahoslaweně umíráme.

16 Septembris Krčín spůsobiw nowú řeku w Krásném poli, jakož jsem nahoře dotekl, na panství Strážském, podíwat se na ni wyjel.

Pan písař nejvyšší, pan Michal Španowský, měw syna

Ericha sui juris, kterýž bez wůle jeho zawázal sobě swět s dcerau nějakého Matiaše Pekárka, měštěnána Pražského, otec nelibě to nesl, wšeljak se přičinil, aby syna dostati, a w moc swú wzjti mohl, a dosáhw ho, nočním časem z Prahy na Pacow přivezl a opatřil, i k tomu přiwedl, že týž Pekárek wězením ujistěn. Potom i pro tu wěc s ním Pekárkem na saudu zemském činiti měl, o kteréž věci při dskách zemských obšírněji najde se.

18 pan wládař byw pozwán, 22 Augusti na swatební weseli od Karla knížete Münsterberského, toho dne maršálka swého Joachima Metycha na místě swém na též weseli wyprawiti ráčil.

26 Septembris arcikníže Maximilian k JMti pánu přijeti ráčil na Třeboň, a posnídaw po poledni od JMti odjeti ráčil až na Hlubokú.

2 Octobris pan Ferdinand z Šternberka na Třeboň ku panu wládařowi přijel.

3 Item přijeli k JMti pánu nejwyšší pan písař pan Michal Španowský a pan Jan Wchynský, purkrabě Karlšteinský, bywše posláni od JMCé.

22 mor na Krumlowě byl; mezi jinými toho času umřela Matiašowi Fuchowi manželka, těhotná bywši.

29 Octobris JMCá ráčil před přímořím dworem na Poděbradech býti, a již počínal na se diwný melancholický spůsob bráti, a nerád audiencí dáwal.

3 Novembris byw pan wládař na Třeboni, k večeru jeti ráčil do mlýna Záblatského na noc.

4 Začal se lowiti Oplatil rybník. Týž den štwání držáno okolo Záblatí, a wyhráli chrti páně na páně Kunšowých, Dwořeckých a páně Rutowých a páně Walowského chrtech.

25 Novembris z Třeboně pan wládař ráčil wyjeti k Hoře, a posnídati w Hamru u pana Walowského, a odtud jedl na Dírný k noclehu, 26 do Načerace, 27 ku panu Slawatowi na Čestin kostel; 28 do Hory Kútny pán přijel; ten den jini páni auředníci všickni přijeli krom p. hofmistra.

30 byl pan wládař w klášteře Sedleckém při mši. Toho měsíce osmdesáte čtyry osoby mor na Krumlowě porazil.

1585.

6 Decembris JMt pan vládař wyjeti ráčil z Hory až na Ledeč ku panu Trčkowi; 7 na Pacow; 8 zůstal na Pacowě; 9 až na Dobromysl; 10 na Třeboň, a tu našel pana Jana z Pernšteina.

16 Brunšwické kníže Otto Henrich pana Petra Woka psaním nawštíwiti a oznámiti ráčil, že w tom nejwětším nebezpečenství morním w Praze zůstával až do toho času, a že toho úmyslu jest pána k wánočním hodům nawštíwiti.

20 Pan vládař jeti ráčil do Kaplice.

21 Pán ráčil do kláštera Wyšebrodského přijeti k slawnosti wánoční.

22 W neděli po sw. Tomáši zapálilo se w Welikém Wrabíně skrze dvě děvky w chlíwech, kteréž utekly; shořely dwa dwory a dvě stodoly a dobytka něco i obilí; ostatek obhájeno, byw tehdaž tu w Netolicích úředníkem Matěj z Wewerf.

Toho dne Victoria Accarambona, relicta illustris Pauli Jordani Ursini, Paduae 3 hora noctis est occisa, to jest: paní Viktoria Akkarambona, pozůstalá wdowa po oswíceném knížeti Pawlowi Jordanowi Ursinowi w Padue we tři hodiny na noc zámordowána jest.

26 Decembris, jinak we čtvrtek den sw. Štěpána, Krčín panu vládařowi do kláštera Wyšebrodského mezi jinými věcmi i o budaucím stawení kolleje Krumlowské toto napsal: Mistru Balcarowi také hned napíši, aby na Krumlow sjel a podlé wyrýsowání patris Alexandri to stawení nové kolleje rozdělil, a kde potřeba by byla, prázdnil; nebo přes zimu wolně to všecko spraweno a wyprázdněno býti může. A tak collegium to druhého roku walné stawino. Item o nové řece dokládá: Tyto dni díwal jsem se na nowau řeku, i welmi hrubě sobě ten písek prázdnil, a již nemálo sobě praudu nahoru do Krásného pole zdělala; na tarasích ani na hrázích, děkuje pánu bohu, nic se nehýbe.

29 Pan Jan z Pernšteina přijel k JMti na Třeboň.

Toho roku podlé swolení sněmowního listowé čeledínům poddaným obojiho pohlaví od pánů, aby s wolí jejich slaužití mohli, wydávání, a mnoho písařům zaneprázdnění i užitku přinesli.

Toho roku nowým rázem zlaté mincovati dal pan 1585.
Wilém z Rosenberka na Horách Raichšteinských s erbem
swým a textem na jedné straně a na druhé s obrazem
sw. Christophora.

Léta páně 1586.

1 Januarii, z počátku toho roku, na panství Krum- 1586.
lowském o mlýny vznikla newole, a to taková: Když Slatinský, heitman, chtěl aby důchodové panští i v té příčině rozmnožení brali, lidí k tomu měl, zvláště z Swe-razského richtářství, aby do mlýna JMti páně Krumlowského vozili, oni jinde s lepším užtkem své zdělati (nedávawše- než půl mírky s strychu měřičného) mohše, zbraňovali se, a pánu na něj suplikovali. Slatinský zas zprávu swú učinil, a na posledy své dobré zdání takto přivedl: Milostiwý pane! Nerád se na těžkost chudých lidí přimlauwám; však nicméněji u mne se snáš, jestli že ráčíte, aby WMti mlýnowé užitek jakž náležitě wynášeli, aby mlýnowé někteří na potocích složení byli, těm mlynářům platy, berně s mlýnůw se sňaly a slewily, a všecko mlení zapovědělo, musiliby poddaní do mlýnů WMti wezti trojnásob, nechci čtvernásob říci. Milostiwý pane! nad platy a berně ráčili byste mlýnůw WMti užiti. — A tak tudý příčina dána byla k swedení mnohých mlýnůw na panství. Ač nemohli to lépe na mírnosti postaweno býti? nebo mnozí mlýnowé znova postaweni, a weliký náklad na ně. šel a jde, a osedlých lidí a stálých platů z panství ubylo.

4 Januarii, jinak w sobotu po nastalém nowém roku, starawše se o dobré důchodu horniho při městě swém, páni horníci města Hory Guttny, připomenuwše kommissi vykonalú předešlého roku, a kterak dále na tom sněmowně zawřino, že i toho roku mezi tímto časem a přitím saudem zemským jiná kommissi k wyrozumění nedostatkům a záwadám týchž hor a wyřízení počtůw wyslána býti měla, panu vládařowi psaní odeslali, prosíce JMti, aby pán k tomu přičiniti se ráčil, aby ta kommissi a fedrun

1586. hor jejich před se šla a změněna nikterakž nebyla, jakož pak to i wykonáno.

6 Januarii mor na Krumlowě předce pomalu wlekl se i okolo toho času.

8 Januarii, jinak w středu po sw. třech králích, Jakub Menšík, heitman Pražský JMti pana vládaře při purkrabství, za nowiny pánu swému toto poznamenal w swém listu:

Nejvyšší pan hofmistr (pan Jiří z Lobkowic), dostal toho domu welikého na Hradčanech po nebožtikowi panu purkrabí, a to tímto způsobem: Poněwadž jest k tomu přišlo, že pan Křištof z Lobkowic bratru swému díl jeho dáti má, w tom dělení rozuměti, že ten dům měl na dwa díly býti rozdělen; toho se newí, kterak jest pan hofmistr díl bratra mladšího, daremli aneb kterak, dostal, než panu Křištofowi jest pán za jeho díl dům swůj pod panem arcibiskupem, w kterémž posawad bydlel, s tím rybníkem a zahradau oddal, a k tomu ještě do čtyr tisíc přidati měl; a hned paní sem přijela, a tu společně se tak stěhowali, jedna fůra z domu, druhá do domu, až se to dostěhowalo. Císař ještě tehdaž nebyl pro přímoří w Praze.

9 Januarii. Oznámeno předešlého roku, že pan vládař na hody boží wánoční přijel do kláštera swého dědičného Wyšebrodského, w kterémž až do tohoto dne zůstawati ráčil, kteréhož wyjel; odkad přijeti ráčil na Kratochwil.

12 Na Kratochwilí pána nawštíwili p. Adam Chanowský, p. Ratkowec a p. Audrcký, p. Wilém Kawka.

23 Pán JMt cestu před sebe wzíti z Kratochwilé ku Praze na obeslání JMCé, nejwice za příčinau horních věcí, a odjeti až do Šewetína ráčil.

24 Januarii pan vládař ráčil přijeti na Tábor, a tu ku pánu přijel pan písař nejvyšší pan Michal Španowský.

25 Pan vládař ráčil přijeti na Lešno; 26 na Libeň; 27 na hrad Pražský; 28 u JMCé audienci jměl, a toho dne začali páni rozvažowati kommissi o hory.

1 Februarii. Toho dne stala se nešťastná přihoda na nowém mostě u Dobronic, že dřevo weliké, podwal, zabilo pana Jana Hozlaura z Dobronic na témž mostě; od kteréhož auražu umřel w šest hodin na noc.

4 Pochován týž nebožtík pan Hozlaur na Bechyni 1556. w klášteře w přítomnosti bratří swých, Kristofa, Jetřicha a Jřika.

3 Februarii swatba byla pana Wolfa mladšího z Štubenberku s pannau Kateřinau dcerau pana Jana Wchynského, purkrabí Karlšteinského, w Praze w domu téhož pana Wchynského.

10 Swatba pana Jana Wáclawa z Lobkowic s paní Johannau z Barchowa.

11 Februarii pie in Christo obdormivit Augustus elector Saxoniae, cum vixisset annos 59, menses 6, dies 11, horas 12. Augustus kurfürst saský pobožně w Kristu pánu usnul; žiw byl let 59, měsíců 6, dnů 11, hodin 12.

Toho dne pan vladař wyjel z Prahy k Hoře, a noclehowal w Brodu českém. 12 Snídal pán na Kolíně a odtud jel do Hory; 13 začalo jednání horní; 14 Horníci slyšáni.

16 Februarii pan vladař ráčil býti na Žehušicích u pána z Donína.

26 Když Jesuitské collegium stawino w Krumlowě, od téhož stawení neb raději starých zdí boření téhož dne jeden zedník Wlach zahynul.

7 Martii Krčín jakožto regent písaře Plawnického Matauška dal oběsiti, potom 21 dne téhož měsíce i sládka z téhož piwowáru řečeného Bumbu, a to za příčinau krádeže, že newěrně slaužili, třetí war sobě wystawowawše, ač i písař, jakž se doslýchalo, do botek jeho se obúwal, a na freji s Krčínem spolky jmíti měl.

12 Martii, w středu den sw. Řehoře, Jakub Krčín, regent panství domu Rosenberského, byw na Třeboni, dowěděl se, že nějaký mládek, syn nebožtíka Mertle kuchaře z Třeboně, tolary a zlaté měnil, a kwasil, trubačům od traubení kaménky pěkné červené darowal, a žeby někteří u něho beránka aneb rauno zlaté widěli, a za tau příčinau že od auřadu do wězení šatlawního dán; pročež Krčín nemeškaje do šatlawy šel, a když týž wězeň rozličné řeči pletl, dal jej stáhnúti; kterýž přiznal se, že na pawlač z domu šwakra swého Franka pekaře nějakým dymníkem wlezl, a potom po pawlači že wešel do JMti páně pokojů, prawiw, že dwěře byly otewřiny, a ty věci, které

1586. pobral, že zakopal w domu matere swé. I poslal s ním Krčín primatora a richtáře, aby mu to přinesli. I nebylo zakopáno, než padauch nahoře w krowě jměl to schováno, a sám pro to nahoru lezl, a jim toho dodal; i našlo se toto: Beránek aneb rauno zlaté. Prstének s šmarakem malým. Kaménků čerwených nápodobných k rubínu 19. Perliček nepěkných 10. Stříbra pět malých kausků. Sekret pánů z Šwamberka. Měsíc zlatohlawový krumplowaný. Tolarů 6 a peněz drobných za 13 krejcarů. — Ten u Tréboně proto zawisl.

13 Martii nawštíwiw pan Jan hrabě z Serinu paní mateř swú nedostatečnú na zdraví, paní Ewu z Rosenberka, tehdáz manželku hraběte z Kasoldu we Wlaších w Mantui, wyprawiw se k Její Mti ode dwora JMCé, byw edelknabem, toho dne zase z Mantue odjeti do Čech měw, od pana Pawla hraběte, otčima swého, s přátelským psaním ku panu Wilémowi z Rosenberka propuštěn, a we zdraví cestu swú vykonal ku panu ujci, panu vládaři, nawrátil se i ke dworu JMCé.

O collegium Krumlowském.

19 Martii, t. j. dewatenáctého dne měsíce Března, Krumlowská kolej jest založena a grundfešt začat w hodinu dewátú, při přítomnosti ctihodných kněží, kněze Wáclawa Šturma, doktora, a kněze Pawla a kněze Lukáše Vita Jesu, též kněze Urbana Suchodema (sic) faráře Krumlowského a kněze Sebastianana, kazatele německého. Přitom jsau také byli pan Jetřich Slatinský z Slatinky, toho času heitman Krumlowský, pan Jindřich z Písnice obojích práv doktor a kancléř na Krumlowě, pan Jan Albin z Helfenburku oc. A jest také ten gruntfešt toho času posvěcen se wší uctiwoostí a poctiwoostí k tomu nařízenými ceremoniemi. Též collegium kterak potom dále pan vládař opatřil, we diskách najde se. Wystawěl tůž kolej mistr Baltazar May, baumistr JMti páně; přišlo se mu od ní dáti přes 1600 kop m. a mistrowi Antoninowi kamennikowi od tesání štukového kamene ke dveřům a oknám přes pět set kop.

28 Martii, jinak w pátek po zwěstování panny Marie, na swítání přišla weliká powodeň na řece Lužnici na

panství Třeboňském (a to bylo, když dělal se rybník Re-
senberský), tak že ty všechny zájezky, kteříž byli pro při-
hodu zděláni, zatopila, a po těch dobře lokte zvýši po
všech voda šla, řeku novú dosti wysoce zalila, tak že
u Hlíný nemohli lidé k mostu přicházeti, než na loděch
musili se přeplawowati. A tak již teprwa po té příhodě
mohlo se víceji tomu nowému dílu na řece věřiti.

29 Martii, předtím 16 Februarii Jan Šlechta ženich
držew smlauwy swatební, toho dne utekl.

6 Aprilis, na den hodu welikonočního, pan vládař
ráčil na Raudnici býti.

8 Přijel k JMtí pánu praesident české komory, pan
Jaroslaw z Smiřic.

9 Pan Jan z Pernšteina pána nawštíwil.

14 Pan vládař JMt jeti ráčil se pánem z Smiřic na
Pátek; 15 zase z Pátku na Raudnici nawrátili se.

19 Aprilis z Raudnice pan Wilém z Rosenberka ráčil
do Prahy přijeti.

7 Maji, w noci mezi 11 a 12 hodinau na půl orloji,
s srdečným wzywáním syna božího Jiří kníže w Slezi
Lehnické a Břežské w Břehu život dokonal. Nechal syna
Jana Jiřího, kterýž k ochraně ku panu vládařowi utíkal
se. A toho dne pan Wilém z Rosenberka wyjeti ráčil
z Prahy až na Klučow.

8 Maji pán do Hory přijeti ráčil.

9 Začalo se opět jednati; 13 jeli páni na Kaňk, a
toho dne přijel do Hory pan biskup Olomucký, item
pan heitman téhož markrabství.

22 Wyjel pan vládař z Hory až na Klučow, 23 na
Benátky.

24 Na Raudnici přijel i se pánem z Smiřic, a tu
pána nawštíwil pan Adam z Hradce i se paní manžel-
kau swau.

29 Pan vládař přijel do Prahy.

4 Junii Joannes Dee, muž učený, byw s manželkau
a dítkami a towaryši swými wypowiedín od císaře z Čech
jednáním legata papežského, do Němec k Erfurtu táhnauti
miniw, dostal se do Laun, odtud k Annaberku, nazejtří
pak předse dále do Němec; ale když w Erfurtu w ne-

1586. bezpečenství byl, do Gothy dostal se mezi Lutheriany, když fedrunku a lásky u Římanů nemohl užiti. Příčina wypowiedění byla nějaké omluvení ho u císaře, jakož by černokněžníkem byl, mēw k tomu proti sobě velikého nepřítele pana Jiřího z Lobkowic, nejvyššího hofmistra.

7 Junii, když pan vládař byl w Praze, při tom čase arcibiskup Pražský byw dal tisknauti nějakú bullam ex-communicationis, tím welmi rozumně (?) pány české jakž pod obojí tak pod jednau pohnul, kteříž to způsobili, že zapowědino mu kněh wydávání neb tištění a prodávání jich bez wůle JMCé.

1 Julii pan Adam z Hradce, nejvyšší kancléř králowství českého, přijel na Raudnici, nawracuje se z Teplice, kdež byl za čas myl se s manželkau a dítkami, a tu nalezl pana vládaře.

19 Wyjel pán z Raudnice až na Mikowice; nazejtří na hrad Pražský přijel; tehdaž arcikníže Arnošt byl w Praze.

22 U JMCé pán ráčil býti; ač předtim, půwodem (jakž tomu chtěli) Jiřího z Lobkowic, nejvyššího hofmistra, welice u JMCé pan vládař byl osočen, načež málo dbaw, jako heroický pán udatně sobě wedl; ani na první obeslání JMCé nedal sebau hnauti, tak že JMCá sám za pánem posílal pana Rumfa a pana Hofmana, chtěw wyrozuměti tomu, co naň někteří jeho protiwníci wedli.

14 Augusti pan vládař ráčil sobě pannu Polexinu z Pernšteina k manželství čtvrtému zjednati w Praze, a pak k domowí odjeti.

2 Septembris, byw pan Wilém JMt na swém zámku Kratochwili, tam k JMti sjeli se pan kancléř nejvyšší, pan Smiřický, pan Slawata a jiných mnoho dobrých lidí. Štwání drželi na jeleny, a jměli dobrý low.

6 Pán ráčil odjeti na Třeboň, a odtud k Morawě.

17 Pán ráčil do Brna přijeti; pan biskup Stanislaw, též páni saudcowé ráčili JMti wstříc wyjeti.

18 Panu biskupowi císařské psaní od legata dodáno a u něho obědowano.

19 Páni kommissaři u pana heitmana jedli.

25 Ten učený člověk Dee byl na Třeboni w ochraně

pana vládaře, a tak se tomu rozumí, že i ta příčina byla, 1586.
proč císaře proti panu vládařovi popudili.

1 Octobris smlauwa mezi panem biskupem Olomuckým a pány saudci téhož markrabství vyhlášena a stranám oddána, a ten den páni kommissari z Brna odjeli, a pan vládař až do Bytíže jel.

11 Octobris, jinak w sobotu po sw. Diwiši, po vzdání saudu zemského pan Rumf, JMCé na ten čas nejvyšší komorník, poslal ku panu Janowi Wchynskému, aby se u něho zastawil, toho doloživ, že pánu Wchynskému z poručení JMCé má něco oznámiti. I dostawi se pan Wchynský, tu pan Rumf, učiniw od osoby své velikú wýmluwu, pánu Wchynskému to oznámil, že nepochybně w dobré mu paměti a wědomosti zůstawa, kterak jest proti poručení JMCé při dosazování děkana Karlšteinského se zachowal, a jakých přitom řečí se dopustil; z té příčiny že mu, pánu Wchynskému, JMCá poraúčeti ráčí, aby na ten čas dworu JMCé prázen byl; jakož pak skrze to, když kněžstvu někteří swětší přitáhli, veliké a nebezpečné starosti pocítil, a strach, aby byl wětší neřesti, kdyby mu pan vládař a jiní dobří za přátely nestáli, nésti nemusil. Ale pokořiw se JMCé (o čemž níže) zase k milosti přišel.

15 Octobris pan vládař na Dobrúmýsl odjel; pan heitman morawský a pán z Smiřic přijeli na Dobrúmýsl.

16 Pan Adam z Hradce ku pánu přijel, a držáno štwání u Lomnice.

17 Kratochwil w štwání wykonána u Weselí, a pán jel s pány do Weselí na noc.

18 Rozjeli se páni z Weselí.

Okolo tobo času bylo jedno kníže Brunšwické na Krumlowě, přijew tam s panem Metychem w nebytí pana vládaře, a sotwa se pánem pro zaneprázdnění páně týž kníže shledati se mohl.

1 Novembris JMCá toho roku panu vládařowi a dědicům jeho ráčil učiniti majestátem swým milost na hory Rátiborské i na ertzkauf, aby ho za 30 let od datum tohoto obdarování i s dědici swými užíwati mohl.

1586. 15 Decembris sněm w Praze zawřín, na kterémž i pan wládař býti ráčil.

16 Pan Jan Wchynský pokořil se JMCé, dwakrát k nohám jeho padw na kolena, a tudy crimen laesae majestatis, to domnění, jakoby welebnost JMCé urazil, z sebe odwedl.

Toho roku na Kratochwili w oboře Netolické diwní wodní strojowé a obrazowé, skrze něž woda tekla, postaweni. Mnogo na to nákladu šlo, a nic stálého nebylo; tudy jen cizozemci peníze vyšidili.

Léta páně 1587.

1587. Na ten rok pan wládař složil tento distich:

Non habet impietas successus, credite, longos,
Et male promeritos tristia fata manent.

To jest:

Wěšte mi, že bezbožným nedlauho bude se dařiti;

Nebo na ty, kdož sobě toho zaslaužili, walí se neštěstí.

1 Januarii pan wládař ráčil býti na Libni na swém statku.

4 Obeslán psaním JMCé, aby do Prahy přijel.

5 Byl u JMCé s nejvyšším panem hofmistrem.

11 Januarii, jinak w neděli po třech králích, pan Wilém z Rosenberka po čtvrté ženiti se ráčil w Praze w domu swém na zámku, pojímaw sobě šlechticnu z Pernšteina, pannu Polexinu, sirotka po panu Wratislawowi z Pernšteina, nejvyšším kancléři králowství českého, na kterémžto weselí i JMCá prwní den býti ráčil w domě Rosenberském. W městech Pražských na rozdílných místech štědře dal pan ženich krmiti weliký počet chudých lidí za tři dni pořád. Rozličná carmina na též manželství od poetů skládána; mezi jinými Nicodemus Trischlinius, poeta laureatus, byw tehdaž w Praze, toho w werších swých doložil, že pánu manželky wšecky dostaly se pod literau B, totiž Brunschweig, Brandenburg, Baden, Bernstein; takto obsáhl to:

Esse quid hoc dicam: quod Be cognominat omnes

Uxores hujus (res mihi mira) ducis;

Nam Brunswicensi magnum de stirpe trahebat

Prima marita genus principe nata domo;

Brandenburgiacae fuit orta penatibus aulae

Alterā; Badeno tertia patre nata;

Nunc Berosteinheno generosa Polyxena virgo

Nata patre in thalamum quarta marita venit.

Distichon numerale, annum, mensem, diem ac festum nuptiarum indicans:

Clanĭ VnDena Eos Pragaē Dat LaVta Rosensĭ

Festa thoro lesVs pVer erVDIT Vrbe SlonĭS.

18 Januarii byla pana Wchynského swatba.

21 JMt arcikníže Maximilian přijeti ráčil na hrad Pražský, a pan vladař byl u JMCé.

23 Pan vladař u JMti arciknížete býti ráčil.

27 Týž pan Wilém•Rosenberský wyjel toho dne z Prahy do Milčína.

28 Přijel ku panu Růtowi na Dírný, 29. do Slawonic, 30 do Weitrfeldu, 31 do Holcprunu.

1 Februarii přijel JMt pán do Korneiburku.

2 Do Klostrneiburku. Ke mši zůstal tu i u snídání, a odtud do Widně jeli.

3 Byl pán u JMti arciknížete Arnošta; k večerau byla swatba a oddawky pana Jana z Pernšteina, a byl mumraj, i nazejtří veselí swatební předse a mumrajové držáni.

5 I toho dne turnaj pěkný a mumraj wykonán.

6 Toho dne pan vladař odjel z Widně až do Korneiburku, 7 do Pulkawy; 8 do Slawonic; z Slawonic wyprawil pán čeládku do Prahy pro swau manželku; a pan vladař ráčil přijeti do Třeboně; 12 na Plawničku; 13 na Krumlow; 19 paní Poxina manželka JMti páně též w dobrém zdraví přijela na Krumlow; 20 pan Jan z Pernšteina odjel z Krumlówa.

12 Aprilis Christianus kurfüršt saský wyprawil legata swého Wolfganga Eulebeka a na Brossiku (sic), w práwích doktora, ku panu Wilémowi z Rosenberka, přátelsky pána požádaw, aby we dwau věcech, dům jejich, knížat saských, při JMCé jakožto králi českém fedrowati nápomocen byl: jedno aby jim léna fojtlandská podána byla, druhé erb-

1587. anunky neb smlauwy mezi králowstwím českým a zeměmi knížat saských aby obnoweny byly. Co se prwního artikule dotýče, nepochybně že wykonáno : než o druhém newim.

Došlo pana vládaře takowé JMCé psaní:

Wysoce urozenému Wilémowi z Rosenberka na českém Krumlowě, správci a vládaři domu Rosenberského, rytíři slawného towaryšství zlatého rauna, tajné raddě naši a nejwyššímu purkrabí Pražskému, urozenému Adamowi z Hradce na Hradci a Hluboké, komorníku našemu a nejwyššímu kancléři, a statečným Michalowi Špaňowskému z Lisowa na Pacowě a Wožici, nejwyššímu písaři, Burianowi Trěkowi z Lipy na Swětlé nad Sázawau, podkomorímu králowstwí českého, raddám našim, společně neb rozdílne, wěrným našim milým.

Rudolf druhý z boží milosti wolený Římský císař, po wšecy časy rozmnožitel říše a uherský, český král oc.

Wysoce urození, urození a stateční wěrní naši milí! Milostiwě pochybowati neráčíme, že jsau wás již psaní naše císařská, kterýmiž jsme wám, že jsme sněm obecni w markrabstwí našem morawském do města Brna k neděli Rogationum nejprw příští k sjetí a w pondělí ráno k předložení sněmownímu všem stawům dotčeného markrabstwí položiti a rozepsati rozkázali, wás pak na týž sněm za kommissaře naše woliti a zříditi ráčili, w známost uwedli, došla; jakož i jiné naděje k wám nejsme, než že se k tomu času tam do Brna konečně sjedete, a takowého jednání sněmowního wyhlídati budete. A protož wám teď instrukcí a list wěřící, kterémuž z příležitého wýpisu wyrozumíte, posíláme, milostiwě poraučejíce, budauce wy tak tam w Brně, abyste na dotčené stawy markrabstwí morawského naddotčený list náš a podlé instrukcí potřeby naše wznesli i také s nimi wůbec, tudíž také s předními osobami z nich, na kterýchž záležeti bude, ad partem, se wší pilností a bedliwostí, žádné práce w tom (jakž o wás žádné pochybnosti jmíti neráčíme) nelitujíc, aby žádost naše na ně z takowých wysoce důležitých a pilných příčin wyložena skutečně swůj průchod jmíti mohla, jednali, nic méně což tak zjednáte, a na čem se stawowé snesau, toho nás bezprodléwání tejna nečinili; a my wám takowú práci

a bedliwost waši wši milostí naši císařskou a kráľowskau 1587.
wzpomínati a nahražowati ráčíme. Dán na hradě našem
Pražském w ponděli po neděli Cantate léta oc. 87 a krá-
lowství našich Římského dwanáctého, uherského patnácté-
tého a českého též dwanáctého.

A takž pan vládař dle takowé císařské kommissi
dosti učinění 29 wyjel z Krumlowa i s manželkau swau
až na Třeboň, 30 na Hradec.

1 Maji pan vládař přijel z Hradce na Teleč, a tu
našel pana komorníka pana Zachariáše z Hradce na zdraví
nespůsobného; 2 jel pán na Třebíč; tu se s panem heit-
manem zemským sjeti ráčil; 3 pán ráčil do Brna přijeti.

4 Páni kommissari čeští za odklad požádali do zejří
pro nepřítomnost stawů.

5 Páni kommissari w hospodě ode všech stawů pří-
wítání a potom we jméno boží předložení sněmowní stalo
se, bez pochyby o pomoc nějakú peněžitú.

19 Páni kommissari, odpověď na sollicitování swé
od stawů markrabství morawského přijawše, wyjeli 20 na
Brtnici, 21 do Litomyšle; 22 pan vládař zůstati ráčil na
Litomyšli; 23 jel do Bohdánče, 24 do Limburka, 25 na
Libichow, 26 na Raudnici. Týž den pan Jiří Ludwík land-
krabě z Laichtenburku s manželkau swau ku panu wlá-
dařowi přijel, jednaw se pánem w příčině panství Plai-
šteinského, w kteréž mu se kurpfalckrabě wkládal.

27 Pan landkrabě zase odjel.

2 Junii pan Wilém z Rosenberka přijeti ráčil na
hrad Pražský.

10 Pan Laelius Ursinus do Prahy přijel.

15 Jměl audienci u JMCé.

16 JMCá ráčil na Brandeys odjeti.

3 Julii pan Laelius Ursinus wyjel z Prahy k Wídni.

21 Julii pan vládař z Třeboně na Krumlow se obrá-
til, a tu čas s swau milau manželkau pobyl.

2 Augusti, jinak w desátú neděli po swaté trojici,
JMCá ráčil z Prahy na Brandeys jeti.

13 Pan Jan z Pernšteina s manželkau swau přijel
z Wídně k JMTi panu šwagrowi na Krumlow.

17 Augusti Stanislaw biskup Olomucký, byw přední

1587. wyslaný od JMCé a arciknížete Maximiliana do Polska w jednáni témuž arciknížeti o králowství polské po smrti Bátory, co se tam dalo, listowně znáti dal takto:

Wysoce urozenému pánu, panu Wilémowi z Rosenberka.

Pozdravení naše přátelské. Již z vůle pána boha k tomu přišlo, že we čtvrtek minulý pokoj obecni zřízen a vyhlášen, tak aby od toho dne žádný s ručnicemi a střelbau a jako válečným způsobem, jakž se po ty časy dalo, též ani s takovými haufy lidu zbrojného nepřicházel a nenajížděl; po kteréhožto řádu nařízení nazejtří w pátek pan nuncius swatosti papežské audienci měl; po něm pak já spolu s jinými pány kolegy mými, též oratorové JMti krále hispanského, jsauce tehdaž všichni tolikéž i jiní wyslaní Jich Mti arciknížat s námi pospolu, okolo poledne k audienci dó kola welikého (kdež všickni předni senatorové, jakožto pan kardinal Radiwil, pan arcibiskup Gnězněnský, primas regni, a jiní páni biskupové a senatorové svěští, tudíž i litewští stawové shromáždění byli) od pana Jana Zborowského kaštellana Gnězněnského, který 300 koní, pana Mikoláše Jeźloweckého starosty Si-natenského (?), ten 200 koní, pana Stanisława Stadnického, 150 koní, pana Cziolko 50, pana Jakuba Secijinenského (?) 50, a pana Petra Sobka 200 koní, a tak blízko 1000 koní jízdnych, kromě hejdukůw a jiného lidu pěšihó měli oc. jakožto k tomu nařízených osob wprawzení, i také zase potomně doprowázení jsme byli, a tam při nemalém počtu a shromáždění lidí poselství spravowali, a já orací jměl oc. Po mně pak hned JMti krále hispanského poselství (sic) swú řeč k nim učinil, že to všecko, co ode mne předloženo jest, také na místě pána swého jim připowídá a k tomu přistupuje oc. Tu potom po odjezdu našem také jiní poslowé, jako Moskowští (kteří dosti auprawně a šatně wedlé jejich způsobu do sta osob w dlahých zlatohláwowých, na způsob nějakých dalmatik, šatech, tak jako i klobauky, perlami a drahým kamením krumpłowaných wybraných jmájíce) wice arciknížete Maximiliana, aby jej za krále wolili, nežli pána swého kommendowali. Po něm ještě toho dne pan landkrabě z Laichtenburku, wyslaný markraběte z Anšpachu, též zase wévody sedmihradského,

w sobotu pak krále šwedského, krále dennemarského, po- 1587.
tomně vyslaní kurfürštů říšských, též knížete kurland-
ského a jiných slyšání jsau byli; a dnes turecký posel,
jak se zpráva dáwa, slyšan býti má. Datum w Warsawě
17 Aug. l. 1587.

A tak tu ještě nic skoncowáno nebylo; a potom
k tomu přišlo, což pan Adam z Hradce, nejvyšší kancléř,
prorokowal, že biskup Olomucký domů cum titulo sed
non cum vitulo nawrátil se, totiž že tak mnoho zjednal,
jakoby doma seděl, anobř domu rakauskému k škodě a
k zlehčení příčinu dal.

27 Augusti arcikníže Maximilian, byw wolen 22 téhož
měsíce na králowstwi polské, o té dobré nowině panu
wládaři listowně znáti dal z Widně, doloziw, že od Lit-
wanů i nemenšího počtu Poláků to wolení stalo se, nic-
méně že někteří sobě zwolili syna krále šwedského Zig-
munda; však na tom zůstáno, který nejprw přijede, že
obdrží. Pročež Maximilian nemeškaje, na tu jízdu do
Polska strojil se, peníze, kde mohl, shledáwaw; ale jak
ho Poláci přiwítali, níže doloží se.

7 dne Septembris JMCá zprawen býti ráčil, kterak
Krčín welmi dobře na rybnících rozumí se, vyhledáwal
toho při panu wládařowi, aby od pána odpuštěn byl na
panstwi Poděbradské k předepsanému času i na jiná
k spatření rybníků králowských a rady, kdeby potřebí
bylo udělání; že na něj tam Hertwik Zejdlíc, wrchní heit-
man panstwi JMKé očekáwati bude.

10 Septembris pán bůh všemohauci pana Jiřího Za-
jimače z Kunštatu, již posledního mužského pohlawi z toho
rodu, w noci prostředkem smrti powolati ráčil. Pohřeb mu
wykonal pan Hynek z Waldšteina 12° Octobris, dáw jej položiti
w Znojmě, kdež pan otec jeho i jiní předkové leží.

11 Septembris pan wládař zase na Krumlow z obory
příjeti ráčil, a ten den ráno pan Fridrich z Saxendorfu,
buchalter a radda JMTi, na Krumlowě život swůj dokonal.
Symbolum jeho bylo: Nic bez wůle boží.

12 Wezeno tělo jeho mrtvé ku pohřbu do Lhenic,
kdež žádal pohřeb proto, že pod obojí swátost wečeře
Kristowy přijímal, jmti, i toho užil a w kostele položen.

1587. 15 Umřela paní Dorota z Řadkovic přitímím Slepičková po prvním manželu, Krčinowa manželka (kterůž byl babku pojal 1566 léta) w Krumlowě na swém domu w Latranu, kde nyní Hans komorník bydlí.

26 pan vladař ráčil z Třeboně vyjeti do Weselí; obeslán byl od JMti do Prahy.

30 Na hrad Pražský tím ranněji přijel.

1 Octobris saud zemský začal se.

3 Auředníci zemští všickni při panu vladaři byli u JMCé.

5 Sešli se páni do kanceláře k uwázení věci od JMCé podaných. 6 Odpowěd JMCé dána w spisu.

24 Pan vladař jměl audienci u JMCé, při níž i o swú fundaci collegii societatis Jesu w Krumlowě řeč učinil.

4 Novembris pan vladař odjel z Prahy na Raudnici; 12 zase na hrad Pražský přijel s paní manželkau swau.

14 Pan vladař spolu s jinými auředniky zemskými ráčili býti u JMCé.

18 Dali odpowěd JMCé w spisu.

26 Pan vladař wyjel z Prahy až na Libeň.

27 Pan Hofman na Libeň přijel, a po snídani pan vladař ráčil na Konopiště, 28 do Milčína, 29 Weselí, 30 na Třeboň.

12 Decembris pan vladař ráčil do Krumlowa přijeti. Toho roku Jakub Menšík od pana Jana Wchynského dostal Mokropsy wesničku.

Léta páně 1588.

1588. Jakými obecními pracemi bez oddechu pan vladař, když bez něho nic řízeno nebylo, zanešen byl, i dotvrzuji toho níže položená císařská psaní takowá:

(Januarii) Wysoce urozenému Wilémowi z Rosenberka. Rudolf druhý oc.

Wysoce urozený wěrný náš milý! Milostiwěť wěděti dáwáme, že toho úmyslu býti ráčíme, pokudž mozně, aby se sněm obecní všem stawům markrabství našeho morawského k osmnáctému dni měsíce Ledna do města Olomúce

rozepsal, a toliko s strany kontinuací posudního (ktéř 1588. již vychází) s stawy aby se skrze kommissaře naše s pilností jednalo. I poněwadž nám na tom mnoho záleží, aby posudní od stawůw dotčeného markrabství dáleji nám swoleno bylo a vycházelo; a protož, nežli bychom co toho před se wzíti ráčili, milostiwě tebe žádáme, poněwadž čas krátký a periculum in mora jest, aby nám dobré zdání swé, co se při tobě snaší, a jestliby dotčený sněm obecní na swrchu psaný den o ten samý artikul s strany posudního měl rozepsán a skrze které kommissaře držán býti, bez meškání po tomto našem naschwalním poslu oznámil; a my tobě wší milostí naší cisařskau wždycky náklonni býti ráčíme. Dán na hradě našem Pražském w pátek na nowé léto l. oc. 88 a králowství našich Římského 13, uherského 16 a českého též 13.

Jiné psaní.

10 Januarii.

Wysoce urozený wěrný náš milý. Z poniženého psaní twého tomu jsme milostiwě vyrozuměti ráčili, že by se za příčinau nedostatku zdraví swého na den sw. Pawla na wíru křesťanskú obrázení podle milostiwé žádosti naší s těžkostí při nás najíti dáti mohl, za to nás poddaně prose: pokudžby k témuž dni a času sem do Prahy přijeti nemohl, abychom tebe při sobě milostiwě omluwna jmiti ráčili. I poněwadž sám znáti můžeš, že nám na tom nemálo, než mnoho záležeti chce, abychom s tebau před tímto nastawajícím sněmem obecním o některé wysoce důležité a pilné potřeby rozmluvení měli; a protož z té milostiwé důvěrnosti, kterúz k osobě twé wždycky jmiti ráčíme, tebe milostiwě za to žádáme, aby se wždy k nám dwa neb tři dni (pokudžby dřívěji býti nemohlo) před týmž sněmem, do kteréhožto času s zdravím twým nepochybně se polepši, wyprawil; načemž nám obzwláštní zalíbení ukážeš, a my tobě to každého času naší milostí cisařskau a králowskau, již předně náklonni jsme, wzpomínati a nahražowati ráčíme. Dán na hradě našem Pražském w neděli po sw. třech králích.

24 Januarii, jinak w neděli před obráčením sw. Pawla na wíru křesťanskú, stala se nešťastná bitwa w Slezsku

1588. u Bičfna, kdež arcikníže Maximilian od kancelře polského jat, skrze což mnozí příznivci domu rakauskému k velikému ponížení a škodě přišli. A toho dne pan vladař z Krumlowa wyjel ku Praze až do Budějowic, 25 do Weselí, 26 do Milčína, 27 na Konopiště, 28 na Libeň, 29 ráno na hrad Pražský; 30 u JMCé audienci měl.

2 Februarii byl pán u JMCé, nemalý čas rozmlawání jměwše. 3 Sněmowní předložení stalo se, a 4 rytířstwa snešení oznámeno; 5 snešení všech společně učiněno; 6 JMCé odpověď dána, a týž den pan Kurtz od té nešťastné bitwy odeslán k císaři JMTi.

8 Weselí swatební konáno pana Rudolfa Trčky.

10 Odpověď od císaře dána stawům; 13 odpověď na wšecky proposici JMCé dána; 20 snešení s JMCau se stalo o wšecko; 24 relací sněmowní wykonána.

1 Martii pan vladař byw u JMCé, odpověď pánu z Bibršteina i panu Janowi Wchynskému zjednal.

2 Stwrzena smlauwa w Praze mezi JMCau a panem wládařem Rosenberským o skupování od pana wládaře polowice rud na Horách Joachimstálských za šest let; wyměňuje se, jaká ruda po čem placena býti měla. Jest artikulů w té smlauwě položeno 23; jednowše tu wěc Matiaš Fuch, Rosenberský kammrministr, a Křištof Putz z Kničaneku. Jest při té smlauwě pečet císařská i také pana wládaře Rosenberského.

3 Martii kníže z Aryskotu a Don Guilielmo de sancto Clemente na místě krále hispanského léno na některé země nidrlantské od JMCé přijal.

Toho dne panna Bohunka z Šternberka, abatyše kláštera Krumlowského, w věku prodlaužilém, bywši na desátky (sic) let abatyši w témž klášteře, žiwot svůj dokonala. Byla sestra pana Adama z Šternberka, nejwyššího komorníka králowství českého, kterýž byl před dwadcti osmi léty umřel, a dcera pana Jana.

7 Martii kníže Saphojské říšská léna přijal od JMCé.

8 Pan Wilém z Rosenberka wyjel z Prahy k domowi, a toho dne na Libeň; 9 do městečka Bystřice, 10 do Milčína, 11 do Weselí, 12 na Třeboň.

12 Martii z příčiny zajetí arciknížete do Polsky ně-

kterých rady k wojně schylowaly se, jakož i níže položené 1588.
císařské psaní to nawrhuje takto:

Wysoce urozenému Wilémowi z Rosenberka.

Rudolf oc.

Wysoce urozený wěrný náš milý ! Jakož jest na tom bylo, že jsi spolu s urozeným Jiřím starším z Lobkowic na Libochowicích a Mělníce, raddau a komorníkem naším a nejvyšším hofmistrem království českého, wěrným milým, tu věc, co se přijetí ritmistrůw a nejvyšších nad jízdnými a pěšími dotýče, a na jaký způsob by s nimi jednáno a jisté snešení se státi mohlo, w bedliwé uwážení wzíti, a potomně po wyřízení zdání waše nám w známost uwésti měli; i poněwadž jest se to před odjezdem waším newykonalo, a toho potřeba, aby se tau věci déle neodkládalo, ukazuje; a protož tebe milostiwě žádati a o tom pochybowati neráčíme, než že na to spílnosti pomyslíš, a tím dřívěji nám swé zdání, jak by to před se wzato a náležitě wyřízeno býti mělo, poddaně učiníš; a my tobě každého času wší milostí naší císařskau a králowskau náklonni býti ráčíme. Dán na hradě našem Pražském w sobotu po neděli postní, jenž slowe *Invocavit*.

29 Martii pan wládař ráčil z Třeboně wyjeti až na Krumlow.

30 Pater provincialis minorum přijel na Krumlow za příčinau wolení abatyše.

3 Aprilis panna Kateřina Tachowská za abatyši kláštera Krumlowského wyhlášena.

28 téhož tak poznamenáno rukau někdy dobré a wzácné paměti pana Wiléma z Rosenberka: Toho dne wsazeno do díla a začato od písaře Třeboňského; nebo pan Edwardus písaři dal tincturam, aby dělal. Než co tingowáno, zlatoli či stříbro, a jak mnoho, nenacházím a s jakým užitkem, ale sotwa, nebyl-li to podwod.

11 Maji pan wládař z Kratochwile na Krumlow nawrátiti se musil pro příjezd pana nunciusa papežského.

12 Přijel pan nuncius na Krumlow, a s ním pan Jiří z Lobkowic et praesidens appellationum.

15 Benedictio abbatis Altovadensis. Poswěcen a powrzen opat Wyšebrodský.

1588. 16 Maji byli uwedeni Jesuité do collegium nowého Krumlowského.

18 Pan nuncius odjel až do Budějowic.

7 Junii, jinak w auterý swatodušní, pán bůh všemo-
hauci pana Filippa markrabí z Baden a z Hochberku,
hrabě na Španheimu a w Eberšteinu, pána w Lahru a
w Arahlberku mezi pátau a šestau hodinau po poledni
z tohoto swěta prostředkem smrti w Raštatu, kdež tehdáž
dworem byl, powolati ráčil. Byl Římského náboženstwí
horliwý následownik, a k nemoci swé welikými posty a
pautěmi příčinu dal.

8 Pan wládař Rosenberský z Krumlowa k Třeboni
wyjeti ráčil, jměw před sebau cestu do Prahy.

15 Na hrad Pražský přijel w 11 hodin.

16 Byl u JMCé, též u hišpanského poselstwí.

25 Rada držána o polské věci; 27 odpověď dána.

29 Jedli u pána páni auředníci zemští, a smlauwali
pány z Šternberka se pány z Kunowic.

30 Item páni auředníci zemští ku pánu sešli se;
opět o polské věci rada držána i odpověď dána. Týž
den pan wládař wyjel z Prahy až na Raudnici. 2 Julii na
poručení JMCé pan wládař plawil se od Raudnice po Labi
až do Austí. 3 Až do Perna po wodě přijel; 4 do Drá-
žďan k obědu, byw ochotně a poctiwě od kurfüršta při-
witán a traktirowán; 5 zase na Perno s kurfürstem jel;
6 byl tu low držán i na druhý den; 8 odjel pán Rosen-
berský od JMti kurfüršta saského z Pernowa až do Teplice.

9 Přijel pan wládař we zdrawí na Raudnici, a pan
Ladislaw z Lobkowic z Teplice se pánem až na Raudnici
jel. Téhož dne pan Henrich starší Kurtzpach u pána na
Raudnici byl.

10 to jest w neděli čtvrtú po sw. Trojici, přijel pán
na hrad Pražský; 15 přijel pán na Třeboň; 19 na Krumlow.

22, jinak w pátek den památky Maří Magdaleny Ru-
dolf císař takowé psaní ku panu wládaři odeslal:

Wysoce urozený wěrný náš milý! Milostiwěť wěděti
dáváme, že toho některé wysoce důležité a znamenité
potřeby ukazují, pro kteréž tebe milostiwě žádati ráčíme,
kdyby Jeho Láska arcikníže Ferdinand, pan strýc náš

nejmilejší, od tebe wyjel, aby se dlauhó doma nezdržo- 1588.
wal, nýbrž, co nejdřív možné, sem k nám přijel, a další
milostiwé wůli naší císařské poddaně wyrozuměl; a my tobě
každého času wši milostí naší císařskou a králowskou ná-
klonni býti ráčíme. Dán na hradě našem Pražském uts.

27 JMt arcikníže Ferdinand do Lince přijeti ráčil.

29 Týž arcikníže JMt do Wyšebrodu přijeti ráčil.

30 Týž JMt arcikníže i s Její Mtí paní manželkau swau
a mnohými wzácnými lidmi, dworem swým, přijel ku pánu
Rosenberskému na Krumlow mezi jednau a druhau hodi-
nau z poledne.

31 Julii JMt arcikníže Ferdinand do obory Netolické
na Kratochwíl jeti a tu nocleh jmíti ráčil.

1 Augusti arcikníže ráčil z Kratochwile odjeti k Týnu
nad Wltawau, a tu posnídaw na Tábor k noclehu přijeti
ráčil. A téhož dne pan wládař zase na Krumlow odjel.

2 Arcikníže w Milčíně snidati a na Konopišti nocleho-
wati ráčil.

4 Byw pán již na Třeboni snažně dožadován od pana
kancléře nejvyššího jménem císařským, aby do Prahy, po-
něwadž tam přátelé krewní JMCé sjeli se, příjezdem ne-
meskal, proto aby i to jednání polské před se wzato
býti mohlo;

6 A takž pan wládař z Třeboně wyjel toho dne až
na Tábor; 7 až do Benešowa; 8 na hrad Pražský.

9 Audiencí jměl u JMCé; od JMCé proposicí pá-
nům raddám a úředníkům zemským dána a w domu Ro-
senberském uwažována, na druhý den w kanceláři, pak
třetího a čtvrtého dne zase u pana wládaře.

Před 13 dnem Augusti pozván byw pan wládař Ro-
senberský od Kristiána kurfüršta saského do Drážďan na
křtiny dcerky JMtí, kteréžto za kmotry zwolil kurfüršta
brandenburského a pána Rosenberského, když pán nepři-
jel, než na swém místě služebníka swého Zdenka Kapléře
z Sulejowic s wýmluwau důležitau odeslal, kurfüršt s tím
spokojen jsa, pánu zase s tím doložením, poněwadž tu
kurfüršt brandenburský byl, žeby byl také pána dle plněj-
šího shledání dobrých pánů přátel w domu swém žádó-
stiwě uhlédal, přátelsky odepsati ráčil.

1588. 1 Septembris wyjel pan Wilém Rosenberský z Prahy až do Bystřice; 4 Septembris přijel na Třeboň.

3 Septembris, jinak w sobotu před dwanáctau neděli po sw. Trojici, po nešpořích Marta z Weselice, pozůstala wdowa po panu Adamowi Krajířowi, pánu Boleslawském, w domu pana hofmistra na Hradčanech umřela, poručiwši se pánu; po níž dobrý kus statku dosáhl; nebo šlechtičny z Krajků, sestry nebožtíka nedílné, měwše s ní newoli, od panství Boleslawského skrze nejvyššího hofmistra a jemu napomáhající odstrčeny; kdež na městě Boleslawi w domě pana Mladoty w saudcích pod máslem weiká hotowá summa peněz našla se. Pannám šlechtičnám toliko jedné každé po 50 tisících za panství Boleslawské dáno. Hofmistrowi to panství nelíbilo se; sáhl k lepšímu Chomutowskému, a o ně směnu s strýcem swým Janem Wolde-marem pánem Hasišteinským učinil, a také ho dobře ometl, jakož wůbec mluweno.

4 Septembris byw JMt arcikníže Maximilian w Polště wězeň w Krasnostawě, odtud p. vládaře psaním laskawým nawštíwiti ráčil, wděčen toho jsa, že pán spolu s JMtí krewními přátely a domu jejich o wyproštění jeho radu držel, žádaje pána, aby dále neoblewowal, a zvláště w kommissi na pomezí wyslané dobré JMtí, aby prost byl, wyhledáwati.

9 Mikuláš Beyšowec umřel.

15 Pan kancléř nejvyšší, pan Adam z Hradce, a pan Jan z Kolowrat a na Bystře přijeli k JMtí pánu a vládařowi na Třeboň.

19, jakož i předtím 11 Septembris, JMCá bratra swého jatého Maximiliana z Polska zprostiti rád chtěje, žádostiwě a snažně jakž listowně tak i skrze pana Adama z Hradce kancléře králowství českého s panem vládařem mluwiti a jednati, aby kommissi do králowství polského o to a spokojení Poláků na sebe wzał. Pán několik platných přičin a obran předložiw, před takowým zanepráždněním těžkým i nebezpečným, k kterémuž přičiny nedal, a Maximilianowi, aby do Polska táhl (powědom jsa obyčejů polských) neradil, pokoje užiti žádal. Císař newyhnutelnau potřebností donucený, pána nepřestáwal snažně

žádati, aby pro ušetření království českého, vlastní své milé, a zemi k němu přivtělených i JMCé té legaci k vykonání se nezbraňoval, s tím doložením vlastní swau rukau takto:

Ich hab mich auf main an euch so gnediges schreiben-ainer anderér ercklerung versehen, vnd ersuche euch nochmals gnediglich, iir wollet euch guttwillig ertzeigen mir vnd dieser kron zum bösten, wie Ich das gentzlich vertrauen zu euch hab. To jest:

Na mé tak milostivé psaní nadál jsem se jinačejší odpovědi, a vyhledávám ještě toho milostivě, že pro dobré mé a koruny dobrowolně se w tom prokážete, tak jakož já celú důvěrnost k Wám jmám.

Při konci téhož měsíce, byw na Krumlowě heitmanem Mikoláš Šreibersdorf, zprávu učinil panu vládaři o stawení zámku Krumlowa i o hospodářství oc.

5 Octobris, jinak w středu po sw. Františku, o druhé zasnaubené panně manželce Krčínově pan kancléř, pan Hradecký, takto napsal. Weyprosy pana Krčina, služebníka WMti, jsau se dnes při přítomnosti Jeho Mti pana Jana z Pernšteina a jiných mnohých počtiwých lidí staly, a pěkně z milosti boží wykonaly, i k tomu jsem heitmana swého, Jana Zelendara z Prošowic, přiwedl, že podlé poručení WMti a žádosti pana Krčina tak chce učiniti a dcerku swú panu Krčínowi tu neděli před sw. Martinem do Krumlowa dowezti, a tu jemu ji k stawu swatého manželství dodati.

6 Octobris a okolo toho času při saudu zemském Swatowáclawském pan vládař pro nedostatek zdraví swého býti nemohl, učiniw se výmluwna skrze nejvyššího pana sudího, pana Jiřího z Martinic.

6 Novembris, jinak, jakž předoznámeno, w neděli před sw. Martinem, swatební weselí konáno na Krumlowě Jakubowi Krčínowi; a týž den pan Pawel hrabě z Galsoldu se paní manželkau swau paní Ewau z Rosenberka na Krumlow přijeli.

9 Pan vládař jeti ráčil do obory Netolické se paní manželkau a panem hrabětem i paní sestrau; 12 zase na Krumlow nawrátili se.

1588. 16 Pan vládař wyjel na obeslání JMCé z Krumlowa ku Praze na Třeboň, a na druhý i třetí den tu zůstal; 24 přijeti ráčil na hrad Pražský.

1 Decembris pan vládař k žádosti JMCé teprw w příčině kommissí na sebe do Polska wzeti powolil.

27, jinak w auterý den sw. Jana ewangelisty, bez pochyby prohlédaje pan vládař na časté swé nemoci a ne tak wěk léty jako ustawičnými pracemi sešlejšť, i jízdu, kterýž před sebau jměl, zjednal sobě od JMCé mocný list, aby mohl dům swůj poříditi; kterýžto však majestát pán potom zase kassirowal, aniž nachází se, aby jaké dokonale pořizení učinil.

28 Toho dne pan vládař, již stroje se na cestu, s JMCau rozžehnati se a JMt požehnati ráčil.

29 Pan vládař wyjel z Prahy až do Brandeysa; 30 do Limburka; 31 do Bydžowa.

Léta páně 1589.

1589. Předěšlého roku oznámeno, že pán wzal před sebe cestu w legatstwi do králowstwi polského, a takž 1 Januarii do Jaromiře k pomezí slezskému se přiblížil; 2 na Náchod blíže k Slezsku přijel ku panu Jaroslawowi z Smiřic; 3 w nějaké krčmě noclehowal; 4 do Reichenšteina, 5 na Nisu, pozván byw od pana biskupa Wratislawského, přijel, a tu dobře traktirowán; kdež i na druhý den odpočinul. 7 Jel pán do Silce, 8 do Kozlí, a tu pošta ku pánu od JMCé přišla; 9 Waiskrätzen; 10 Beuten neb do Bytomě.

11 Pán shledal se s kardinalem Aldobrandinem, legatem papežským.

12 Kardinál odjel od kommissařů císařských do Bendzina, a wyprawili kommissaři k arciknížeti králi Maximilianowi Friedenbergera.

15 Pan Štein přijel, a ten byl též jeden kommissař císařský s Křištofem Popelem a p. Promnicem.

22 Pan Wilém z Rosenberka býti ráčil u pana kardinala.

28 Přijeli ku pánům legatům pan wejwoda Rawský a pan wejwoda Břeský.

31 Pan kardinal přijew do Bytomě, pána Rosenber- 1589.
ského w přibytku páně sám osobau swau nawštíwil.

1 Februarii pan kardinal odjel do Bendzina.

6 Poslán pán z Lobkowic a pan Ištwnský do Bendzina, a toho dne w pondělí památný den swatě Doroty w noci na úterek umřel pan Zachariáš z Hradce na Telči.

7 Odpověď Polákům přečtena, a pan kardinal z Bendzina a pán Pruskowský přijel.

19 Kardinal zase obrátil se do Bendzina.

21 Nejprwnější shledání se panem Zamojským, kancléřem polským, w Přelajce u pana Stařinského,

22 Byl u pánů kommissarů pan decanus Poznanský, přednesw artikule od kancléře polského.

26 Kancléř polský byl w Bendzině.

2 Martii děkan Poznanský byl u pánů kommissarů w Bytomi, wyslaný od pana kancléře s strany knížete Ostrowského.

3 Pan Tolosan od císařských do Bendzina wyprawen, též Wchynský od pana vládaře k JMCé poslán.

4 Belwic poslán domů. Item štathalter z Morgenthalu a Hannibal přijeli ku pánům kommissarům, též doktor Wakker ku panu kancléři wyprawen.

5 Tholosan ráno přijel, a ten den zase s poslední resolucí wyprawen, a té noci u pana vládaře doktor Mercatus byl od pana kardinala a o konkluzí traktirowáno.

6 přijel ku pánům kommissarům zase pan kardinal, a zawřel sněm. Wyprawen Španowský do Prahy; a toho dne umřel w Bytomi pan Pawlowský.

7 Kardinal zase do Bendzina dojel, 8 zase kardinal přijel.

9 Přijel pan biskup Kyjowský, a ten den jednání šťastně zawřino u pana kardinala.

10 Šťastně z Bytomě (kdež legati císařští byli) pan vládař s nimi odjel, a cestu níže psanů k Čechům před sebe wzal.

11 Z Tarnowic do Slawotic; 12 do Hlohowa menšího, 13 do Šteina, 14 do Otmachowa, 15 do Raichenšteina, 16 do Glacka, 17 do Lewína, 18 do Nowého města; 19 do Králové Hradce, a odtud do Prahy pan vlá-

1889. dař některé své wyprawil; 20 na Chlumeč jeto; 21 do Limburka; pan Ladislaw z Lobkowic ku pánu přijel; 22 pan vládař přijel do Brandeysa; pan Jindřich z Donína pána nawštíwil.

23 Na hrad Pražský pán přijeti ráčil, kdež paní manželku swú (nechaw jí tu při paní materi, přidaw jí ku potěšení paní Weroniku Beřkowskú z Krajku) i wšecky jiné w dobrém spůsobu našel.

24 Pan vládař byl před JMCau.

25 Byl též při dworu JMCé hostem.

2 Aprilis pan vládař se panem strýcem u JMCé wyřízení kommissi své polské přednášeli před nešpory.

3 Smlauwy o pokoj s Poláky JMCé odeslané po panu Kristofowi z Lobkowic, kterýž také jedním kommisaršem byl.

6 Pan Kurtz ku panu vládařowi a ku panu Štreinowi odeslán od císaře JMTi, i od nich zase odpověď dána.

7 Resolutio od JMCé stala se; pánu bohu chwála.

18 Pan hrabě z Ostrorogu, posel krále polského, podlé smlauwy Bytomské přijel dosti strojně do Prahy.

24 Posel týž z králowstwí polského slyšán od JMCé privata audientia.

27 Pan posel polský obědwal u pana vládaře; a 28 zase pan vládař jedl u p. legata polského.

29 JMCá dal odpověď panu poslu polskému.

1 Maji pan posel polský u pana vládaře w domu JMTi na hradě Pražském byl.

5 Odjel týž pan legat polský z Prahy.

24 Junii opět jiní legatowé z Polsky do Prahy w větším počtu a slawněji přijeli, totižto pan kardinal Radiwil a pan wejwoda Krakowský.

28 Páni poslowé byli u JMCé, jměwše audienci.

29 Pan vládař Rosenberský též pány legaty polské jměl w domu swém na hradě Pražském u oběda.

3 Julii pan Wilém vládař domu Rosenberského zase obědwal u pana kardinala legata polského.

4 Na druhý den obědwal u pana wejwody.

8 U pana vládaře byl pan wejwoda Krakowský.

10 Juramentum neb přísaha (podlé kompaktat mezi

císařem a královstvím polským učiněných) vykonala se 1589.
od JMCé a osob wolených z království a zemí k němu
náležejících.

12 Páni legati polští císaře požehnali.

13 Pana vládaře nawštíwil pan kardinal, a tak odjeli.

14 Pan vladař po té pauti a prodlaženém jednání
wyjel toho dne se paní manželkau i se vším dworem
swým až na Libeň; 15 do Soběslawě; 16 na Třeboň šťastně
w dobrém zdraví.

20 Pan nuncius jménem Antonius Puteus archiepi-
scopus Barenis, přijel k Netolicům do obory.

21 A pan vladař do obory také přijel.

22, jenž bylo w sobotu den památný sw. Maří Mag-
daleny, posvěcen kostelik a oltář w oboře Kratochwili ke
cti pánu bohu a panně Marii matce boží.

23 Pan Jan z Pernšteina odjel do Olomauce.

26 Pan vladař šťastně na Krumlow nawrátil se, a
týž den ku pánu přijel též D. Juan Manriquez.

29 Pan nuncius od pana vládaře odjel až do Wy-
šebrodu kláštera.

30 Pan Jan z Pernšteina zase na Krumlow ku pánu
přijel.

2 Augusti pán z Pernšteina odjel do obory.

Bořiti se začala věže na hrádku Krumlowském.

3 Od pana Albrechta hraběte z Fürstenberku pan
vladař pozván na křtiny s požádáním za kmotrowství.

7 Pan Petr Wok z Rosenberka se paní Kateřinou
z Ludanic, paní manželkú swau, též panem hrabětem z Ga-
soldu a paní manželkau jeho pana vládaře nawštíwili.

19 Pan vladař Rosenberský JMt odjeti ráčil na Tře-
boň, pana hrabě z Gasoldu s paní manželkau jeho paní
Ewau z Rosenberka nechaw na Krumlowě. Líbilo se jim
w Čechách, a nejměli chuti zas do Wlach jeti.

21 Páni auředníci přijali od pana Edwarda Kellea list
jeho revers ke diskám s přiznáním osobním, když přijat
byl do země.

27 Augusti, jinak w neděli XIII po sw. Trojici, panna
Anna z Winoře, dcera někdy Jana Černého z Winoře,
služebníka a úředníka pánů z Rosenberka, oblíbiwši sobě

1589. samotný pokojný život a staw duchowní, toho dne w klášteře Krumlowském w habit též řeholy oblečena, prwe bywši služebnici w fraucimoru pana Jiřika Bořity z Martinic a na Smečně. Pozwala pána i paní manželky jeho, paní swé někdejší, k témuž swému weselí duchownímu.

30 Pan wládař z Krumlowa do Obory s manželkau swau odjeti ráčil, a týž den pan hrabě z Gasoldu ode pána i s manželkau swau k Italii odjeli.

Téhož dne pan heitman markrabstwí morawského (p. Hynek z Waldšteina) i s paní manželkau swau ku pánu na Kratochwil přijel.

2 Septembris přijel pan Křiřtof mladší z Lobkowic na Kratochwil.

3 Přijeli pan komorník, pán z Waldšteina, p. Jaroslav z Smiřic a pan Jindřich z Donína na Kratochwil.

6 dne pan heitman morawský se paní manželkau swau ode pána zase odjeli.

7 dne umřel pan Henrich z Waldšteina a na Sádku.

8 odjeli ráno pan komorník, pan Smiřický a pán z Waldšteina.

9 Odjel pán z Lobkowic.

12 Septembris pan Petr Wok z Rosenberka k JMti panu wládaři, panu bratru swému, přijeti ráčil i se paní manželkau swau na Kratochwil.

14 Přijel pan sudí na Kratochwil.

16 dne všickni zase odjeli z Kratochwile.

18 Septembris, jinak ten pondělí po sw. Lidmile, pan Bohuslaw Joachim Hasišteinský z Lobkowic w nebytí bratra swého staršího pana Jana Woldemara w zemi od osoby swé, a pokudž na něm záleželo, zamluwiw k stawu swatého manželstwí urozenú pannu, pannu Barboru, šlechtichu Hasišteinskú z Lobkowic, sestru swú, za urozeného pána Matiaše Štampacha z Štampachu na Kornhauzu a Srbči, týž den předoznámený na zámku swém Boleslawi weselí swatební jím wykonal, na kteréž i pana wládaře pozwal.

29 Octobris Mandalena z Wartenberku na Hrádku nad Sázawau a morawským Krumlowě, zamluwiwši dcerku swú pannu Kateřinu z Waldšteina k stawu manželskému za pana Smila Osowského z Daubrawice a na Třebiči, JMCé

raddu, k neděli po swatých Šimoniši a Judowi k večeri 1589.
k sjezdu na Krumlow moravský pánů přátel dle vykonání
nazejtří, to jest w pondělí 30 Octobris, přínosu též panny
newěsty panu ženichowi na Třebíč pozvala.

5 Novembris, jinak tu neděli po všech swatých, uro-
zený pán pan Wilém z Lobkowic ženil se na Teyně
Horšowském, pojímaw sobě pannu, pannu Ewu, šlechticnu
z Šwamberka, dceru JMti pana Jana Jiřího z Šwamberka.

18 Novembris, w neděli po sw. Martině, pan arci-
biskup Barenský, posel swatosti papežské, též i pan don
Juan Manriquez od pana vládaře z Krumlowa odjeli, a pan
Jan z Pernšteina toho dne ku pánu přijel.

Léta páně 1590.

21 Januarii byli nějaké swatby na Krumlowě.

24 Hosté rozjeli se.

2 Maji pan vladař domu Rosenberského, daw skau- 1590
piti sedmnácte pěkných českých klisen, ty w dar Kri-
stianowi kurfürstowi saskému odeslal; kterěz welmi wděčně
od pána kurfüršt přijal.

17 Julii té noci w auterý po čtvrté neděli po sw.
Trojici pan vladař wyjel w dobrém zdraví z Prahy až na
Štířín; 21 na Třeboň, a tu zůstal některý den.

25 Na noc na čtvrték z Třeboňe ráčil až na Plaw-
nici jeti. Tu pobýw některú hodinu přijel šťastně na
Krumlow na den sw. Anny ráno.

11 Septembris, jinak w auterý po XII neděli po sw.
Trojici, pan vladař i se paní manželkau jew na Bechyni
na weseli swatební Jiříka Homuta heitmana a regenta tudíž,
posnídati ráčil na Dřitni u pana Bohuslawa Malowce. Toho
dne týž pan Homut oddán se pannau Alžbětau šlechticnau
z Cimburku.

9 Septembris JMCá laskawě swau vlastní rukau psa-
ním učiněným při panu vladařowi vyhledáwati ráčil, aby
nemůželi býti před saudem zemským, ale aspoň brzo při
počátku téhož saudu do Prahy přijeti neobmeškáwal.

13 Pan vladař z Bechyně zase na Kratochwil návra-
titi ráčil se.

1590. 15 Septembris země trásla se w sobotu před večerem dwakrát, což nebylo tak pozorно, jako když w noci též dwakrát welmi pozorně, an se všecko stawení hýbalo, krowowé i kruntowé, asi okolo dwů hodin z večera zatrásla se, a to po wsi české zemi. A bylo náramně sucho, tak že mnozí potoci přeschli.

16 Pan Petr Wok z Rosenberka ku panu bratru swému panu vládařowi přijel na Kratochvíl, kdež ten den swatební weselí konáno Fridrichowi Čejkowskému, pojímajícímu sobě N. dceru pana Chwala Kunaše.

27 Na wyhledávání JMCé pan vládař z Krumlowa ku Praze až na Třeboň ten den odjel, 28 až do Soběslawě, a tu se swým nejmilejším panem bratrem shledati se ráčil.

1 Octobris pan vládař tu cestu w dobrém zdraví šťastně a časně vykonal.

2 Saud zemský započal se.

17 Pana Trautsona vykonával se pohřeb.

5 Novembris pan vládař Rosenberský z Prahy do Welwar jel.

6 Na Raudnici přijel w dobrém způsobu zdraví.

10 Wyprawił paní manželku swú do Prahy na kmotrowství synu pana Oldřicha z Lobkowic.

12 Paní Polexina manželka pana vládaře zase přijela na Raudnici.

14 Wyjel pan vládař z Raudnice do Lužice, 15 na Dobřejowice, 16 do Benešowa, 17 do Milčína, 18 do Soběslawě, 19 na Třeboň w dobrém zdraví šťastně, 22 na Krumlow pan vládař přijel.

24 Novembris, jinak w sobotu po obětowání panny Marie, Jakub Menšík z Prahy panu vládaři toto za nowiny napsal:

Této hodiny úředník pana Dawida Boryně sem s supplikací k JMCé přišel a dává zpráwu, že této pominulé noci na sobotu, když tak veliký witr byl, w Roztokách, mili od Prahy, do twrze wpadlo do dwau set zběři lotrowské, a dobywše se na něj samého pana Boryně, wzali jej, a swázawše sem i tam wodili po twrzi z kauta do kauta,

bili a tlaukli ho, jednak aby jim okázal šaty čeládce své pobral (sic), jednak aby jim ukázal, kde má peníze. Synové jeho w tu chvíli obadwa, Jan i Wáclaw, byli tu také w Roztokách. Jeden se spustil w košili, a obrazil se welmi; chtěl běžeti ke wsi a udělati pokřik, ale všudy wně od té čeládky bylo osazeno, že žádný nemohl tak w rychlosti proběhnauti. Prawí se, že jednu truhlu s penězi wynesli; osm osob měly co na ní nésti. Úředník prawí, že ne na sta, nežli na tisíce jest mu wzato; někteří prawí do dwadcti, jiní že do padesáti tisíc mu wzali. Úředník prawí, že k jednomu udeřil z ručnice, a ten že zkríkl, že má dosti, a prosil jiných, aby ho tu nenechávali. A tak prawí, že se všickni ku Praze hnali. Zigmunda Sluzského, kterýž tu blízko na Suchdole bydlí, jsem widěl na noc sem do Prahy se stěhowati. Item dokládá na ceduličce: Tento wečír pan Křištof z Raupowa starý zde w swém domě umřel.

1 Decembris, jinak w sobotu po sw. Ondřeji, dále pan Menšík toto poznamenal:

Ta lotrowská zběť udeřili na Hysrli w Cholupicích, ale nezdarilo se jim. Nočně wpadli do Sibiriny, kde paní Chodaurowá. Wybrali všecko, cožkoli w twrzi bylo; i do mého dworečku w Wonoklasích wpadli; na to štěstí, že jsem jednom tři hodiny předtím dobytečky, nábytečky své s čeládkau zase do Mokropes přestěhowal, že jsem je od ohně přes všecko leto tam jměl, nenašedše u mne nic, wpadli podlé mého dworečku do dworu jednoho mana Karlšteinského. Sotwa jim sám do lesa utekl; wytlaukli mu všecky komory a truhlice, a pobrali mu za tři stá; jinde a jinde škodili. Této minulé noci richtářowé Malostranský a Hradčanský w Jinočanech dostali truhličku, a w ní okolo tří set těch Boryňowských peněz, což se dostalo jednomu tomu pacholku na jeho díl. Také této noci minulé richtář Staroměstský u krčmáře w Nuslích sebral jich s tím krčmářem do třidceti všecko mladých pacholků, pohůnků, k tak welikému předsewzetí prostých a nepodobných.

10 Decembris posvěcen nový dům neb collegium

1590. w Krumlowě českém, a toho dne stalo se uwedení do něho bratří Jesuitů.

28 Pan Witanowský syna swého za pachole panu vládařowi odewzдал.

Léta páně 1591.

1591. 14 Januarii w městě Hradišti hory Tábor stala se smlauwa mezi statečným rytířem Diwišem Malowcem z Libějowic a Linhartem Felthamerem z Aussa o některé staré zašlé aučty na horách Ratibořských, dotýkající se dolu Pomoci boží, skrze Walentina Rölunga, toho času JMCé nejvyššího berkministra w králowství českém, a Adama Ziel-sena z Goltperku, císařského bergweragsberaitera, kommis-saři k tomu wyslanými.

3 Februarii byw na panství Nowohradském heitman Wincenc Hultzšporer z Hošteina, se wší pilností dobře hospodařiti a důchody panu vládařowi rozmnožowati hle-děl, tak že toho času o to se přičinil, že dwanácte mlýnů k ruce JMti páně k užíwání zhotowiti dal, a w některých i mlíti se počalo, a nemalý užitek pánu přicházel.

7 Februarii přijel na Krumlow nunciuš apostolicus; až do dne 18 téhož měsíce tu byl. Hodowáno dne po dni a kratochwile držány. Zase toho dne odjel.

20 Martii JMCá panu vládaři Rosenberskému od sebe revers proti zapůjčení 2000 tolarů na polowici erckaufu Joachimstalského, že do určitého času nemají mu oplacowání býti, učiniti ráčil, s tím doložením, že úrok s nich obecný na erckaufu porážeti se má.

Pan vládař toho měsíce, když k saudu zemskému postřimů do Prahy cestu před sebe wzal, tak welice roz-nemohl se, že zase k domowu na Krumlow nawrátiti se musil; z kteréž však nemoci zase powstal.

12 Aprilis na panství Krumlowské a na město tak weliký snih připadl, že všeccko w něm pohřžené leželo.

Měsíce Maje i předtím drahný čas Edwardus Kelleus, Engellender, jměw pro swé umění w alchumii, však wíce zchytralé než prawdiwé, weliké slowo, tak že i JMCá jeho práce užiti žádal, za tau přičinau w Praze zůstáwal, a w la-

boratorium císařském netoliko we dne, ale druhdy i celé noci zůstával; než jakkoli přehlídl, upadl w velikú nemilost, tak že JMCá, když z Prahy ujel, mandaty swými otwřenými takowými jej stíhati a jateho na hrad Pražský dodati poručiti ráčil.

Rudolf oc.

Urozeným, statečným, slowutným oc. Wěrní milí! Wěděti wám milostiwě dáváme, že z obzwláštního poručení našeho císařského slowutný Gregor Böul, dworský kwartírmistr náš wěrný milý, též s profausem našim dworským a některými jinými k němu přidanými osobami do Soběslawě pro Edwarda Kylea Engellendera, wězně, kterýž sem na hrad Pražský přiweden a doprawen býti má, se wyprawuje. I aby dotčený Gregr Böul takowé poručení naše tím lépeji wyříditi, a s těmi osobami k němu pro obhájení a zachowání dotčeného wězně s přidanými osobami we všelijakých příčinách a potřebách fedrowán býti mohl; protož wám všechněm oc. Datum na hradě Pražském we čtврtek den sw. Zigmunda l. 91.

22 Maji pan wládař wyjel z Krumlowa do Weselí, 23 do Milčina; 24 tu pro veliké horko a potom powětří a bauřku odpočinuto; 25 do Nespek přijeli, 26 do Prahy.

Byl w Praze i měsíce Junii, a dal sobě funtanel pro polehčení nemocí swých a zbytečných wlhkostí odtazení wsaditi.

8 dne Junii, jinak w sobotu památky Medarda, když byl pěkný čas, arcikníže Maximilian, někdy od Poláků zadržaný, na woze přijel do Prahy. JMCá proti němu wyjeti, a na swůj wůz ho wzíti ráčil.

9 Julii pan wládař ráčil z Prahy wyjeti až na Dobřejowice ku panu purkrabímu, panu Mošaurowi, 10 do Benešowa, 11 Milčina; 12 odpočínauti ráčil.

12 Augusti, jinak w ponděli po sw. Wawřinci Octavianus Spinula zahodil se do Weselí, předtím některý čas w teplici Rosenberské na Wilémowě hoře, jenž Dobrá woda slowe, myw se, žádostiw byw se panem wládařem se shledati, jeda zase ku Praze.

13, jinak w auterý po sw. Wawřinci, pán starý ráčil přijeti do Soběslawě, 14 do Třeboně, a tu zůstal pán až

1591. do 19, jew na Stráž, 20 Jindřichowa Hradce, 21 et 22 tu nádherně zbytečně hodováno. Ispe luxus pompa ingluvies. (Smyslím, že se ženil pan Ladislav Berka.)

23 Zase do Stráže, dobře uhnawše koně, přijeto, 30 na Plawničku, 31 do Krumlowa.

Paní Ewa hrabinka z Kasoldu, rozená z Rosenberka, život dokonala w Mantue, některý den měsíce Augusta.

20 Septembris nejvyšší pan kancléř království českého pan Adam z Hradce i se paní manželkau swau i sestrau, paní Annau Lobkowskau, i také panem manželem jejím, panem Oldřichem z Lobkowic, přijeli ku panu vládaři na Krumlow dle poslední služby podlé řádu Římského wykonání paní hrabince z Kasoldu. Pročež vigiliae nazejtří držány, 22 i celé služby zádušní neb officium defunctorum. W těch dnech welmi nábožni byli, dávawše štědře almužny.

21 Octobris inventován statek w truhlách složený w domu na Nowém městě w Krumlowě i jiný po paní hrabince paní Ewě z Rosenberka, nejwice od šatstwa i též rozličných swrchkůw, kteříž náleželi panu Janowi hraběti z Serinu, panu synu Jeji Mti.

Předěslého měsíce, ač pan vladař k sandu zemskému Swatojeronymskému do Prahy jeti se strojil, však opět nawštíwen byl nemocí těžkau, doma zdržán. Lékaři ode dwora císařského k němu od Menšíka z Prahy wypraweni.

1 Novembris nějaké obludy bílé na bílých koních jezdicí ukazowaly se při městě Krumlowě na Flecerce w noci.

15 Decembris pan vladař za lékaře přijal pro sebe a dwůr svůj doktora Jindřicha Kunrata z Lipska, zapsaw mu služby roční 200 tolarů se třemi koňmi a čtyřmi osobami slušně k opatření.

Toho času nějaký Zigmund Petsacher na Štainpachu, wymluwiw na panu vládařowi do 3000 kop miš. na skaupení w Rakausích i jinde pšenice na piwowáry Nowohradské, když ty peníze utratil, a pšenice ani jednoho strichu nekaupil, a za drahný čas o něm newědělo se, potom pak nicméně ku panu vládařowi, powědom jsa dobrotivosti paně, se dostawil, a audiencí sobě zjednal, na neštěstí nařikal, a kterak skrze ně w nekonečnost přišel, a na po-

ctiwosti zmařen býti musí, s tím doložením, poněwadž 1591. swau rukau několik jich shladil, že sobě také konec raději učiní, nežliby bez poctiwosti žiw býti měl, a tak k tulichu sáhl, a počal jej dobýwati. Pan wládař mu zbránil, aby toho nečinil, že mu tu summu šenkuje, a tak on tudý tím obmyslem z toho vyšel, a pánu newím aby co oplatil.

Léta páně 1592.

1 Januarii Jeho Mt pan wládař, pan Wilém z Rosenberka, byw na Krumlowě s Jeji Mtí paní i se vším swým dworem, ráčil býti u oběda u pana Joachima Metycha w domě jeho w Latraně (jehož nyní w držení jest pan Šreiberstorf), nakloniw se k služebné prosbě jeho i s paní manželkau a fraucimorem, a tu také tanec držán byl.

23 Martii nowiny z Prahy tyto na Krumlow odeslány takto: Jmáme zde od krále polského dwa oratory, jednoho biskupa a druhého wévodu, s welikým haufem šlechticů a služebníků, a již dnes pátý den, jak JMCá ráčil jim audienci dáti. Císař rozkázal jim seděti, a biskup učinil přátelskú, ozdobnú i dosti prodlaužilú řeč w latinském jazyku se wší uctiwostí a gesty náležitými w příčině jedné panny arcikněžny, aby králi polskému za manželku dostati mohla se. Wšak nežli řeč swú zawřel, toho žádostiwě wyhledáwal, aby arcikníže Maximilian žádného dalšího práwa a sprawedliwosti k králowství polskému proto, aby dokonalejší mezi králem a domem rakauským utvrzeno mohlo býti přátelství, sobě nepokládal a nepozústawował, i také král hišpanský aby tomu místo dal. Bylo jim hned po té orací za odpověď dáno skrze pana Kurce, to což sobě od císaře tiše k usím zaporučeno jměl, že JMCá to předeštění jejich chce w bedliwé powázení wzíti, a je potom konečnú odpověďi zprawiti. A s tím legati od JMCé odešli.

16 Aprilis, jinak we čtvrtek po sw. Tiburci, toho dne popis stal se w Krumlowě českém statku po nebožtíkowi Janowi Kysaurowi, o jehož předku w předcházejících létech najde se. Našlo se na penězích hotových a klínotech po něm za několik set, i jiných swrchkůw domowních hospodářských nemálo.

1592. 21 Maji, jinak we čtvrtek po letnicích, pan Petr Wok z Rosenberka při saudu zemském na hradě Pražském při vyhlásování půhonů, dříve nežli pan bratr do Prahy přijel, býti ráčil; nicméně. pan vladař neprodlewał také do Prahy před sebe cestu wzíti s nemalým počtem dworanů a pánů přátel; proti němuž slawně z Prahy wyjeto. I pan bratr dworstwo své wstříc JMti z Prahy wyprawil. A to byla poslední jízda pana włádate do Prahy; nebo ač rád chtěl na Krumlow se nawrátiti, však nemocí potom zachwácen, w Praze ulehnutí musil.

31 Štrasburští Jana Jiřího Brandenburského markrabě za biskupa svého wolili i přijali, kterýžto pak brzo, když o to wálka zašla, jmenován administrátorem.

1 Julii panu władaři někteří schwalowali a radili, i poněwadž nějaký škodný nedostatek na životu jměl, i sice u wnitrních audech nezdráv byl, aby do Wlach k Marii Lauretanské putowal, že tudy i zdrawí nabude i znamenité slovo sobě učiní; ale pánu newidělo se toho učiniti, aniž bezpečno bylo z twrdého powětří čerstvého do teplých zemi wydávati se.

8 Julii Wolf Prandthaber, komorník páně władařů, mēw w opatrowání swém rauno zlaté s jinými klenoty, šatstwem páně a jinými, postaupil toho všeho Janowi Studnickowi k schranění s jistým inventářem, na kterýž se pan Joachim Metych maršálek podepsal.

15 Julii pan władař tak byl welice od těch podvodných alchymistů jatý, že jim diwné zápisy od sebe činil, jako i nějakému Křištofowi z Hirštemberku, heitmanu, když lžiwě dal se slyšeti, že dvě tajnosti umí, předně w měsíci jednom stříbro w zlato ryzí proměňowati s paternásobným užitkem, druhé z jedné hřiwny stříbra tři loty čistého fain zlata wytahnauti. Chtěw pán tomu se naučiti, kdyby mu to ukázal, přislíbil mu darowati, a k tomu se zapsal, 6000 dukátů. Nad to wyše tak mnoho jim wěřil, že jeden pána nawedl, že zlatí w zemi jako jiná semena, když se k tomu připrawí, růsti mohau, a tudy wymluwil na pánu 80 dukátů, a sázel je w jistém místě do země, pokropowaw k tomu strojenými wodami. Za některý den dohlíd-

nuw k nim, a když swú chvíli uhlídal, wybral semeno, 1599.
wywázl přeč, a tak pána podwedl.

27 Augusti pan wládař byw na hradě Pražském w domu swém w těžké nemoci lezew, welmi přepadlý a takměř na polo mrtwý, poslal sobě pro swého sekretáře Martina Šurera, aby pánu na inštrument zahrál, chtěje tudy nějakého polehčení užítí, ale tudy w nejmenším nemoc a bolest swú k ukročení přiwésti nemohl, nýbrž 30 Augusti mezi 11 a dwanáctau hodinau polední zachtělo mu se wína, kteréhož požádal, a napil se dwakrát, ješto sice wína nikdy nepíjel.

31 Augusti, jinak w ponděli po čtrnácté neděli po sw. Trojici, též o polednách a téhož času jako předešlého dne mezi jedenáctau a dwanáctau hodinau, to jest práwě we čtyřmécitma hodinách, napiw se potřetí wína, život swůj w pánu bohu dokonal. Tu padl platný slaup králowstwi českému, anobrž wší swaté říši, jakož hned proměny hrozné a daw lidí následowaly. Fatale illud in calendario M. Danielis Adami pagina 129.

LaetaLis CroGeo fVLgens paLLore CoMetes

Ostentum petit hoc te Leo Roma Caper.

Ter tria ter quatuor ter quinque, nec amplius addas,

Terminus hic rerum vel status alter erit.

Nenacházím, aby kterého pána českého kdy více lidé pobožní a obecné dobré milující tak dobře podjednau jako pod obojí jako tohoto pana Wiléma z Rosenberka, a zvláště když na ně těžkosti nejedny přiwalily se, srdečně oželeli a oplakali.

Tělo mrtvé pana wládaře do kosteliku sw. Jiří hned napřoti domu Rosenberskému wnešeno, tam od pánů dworánů hlídáno, kdež kostel wšecek po stranách i po zemi sukнем černým obestřín byl, a swíčky parunkowého wosku bílého we dne i w noci hořely, a množství mší konáno. Leželo tu až do 26 Octobris, odkudž wyzdwiženo a neseno tímto způsobem:

1. Nejprw šli pacholata Jesuitská w drahném počtu.
2. Potom koralistowé hradu Pražského.
3. Za nimi matky boží bratrstvo a towaryšstwo s zelenými woskowanými swícemi.

1599.

4. Potom bratrstwo s červenými svěcemi.

5. Po nich katolické Římské kněžstvo u velikém počtu s žlutými svěcemi, item mniši od sw. Tomáše, sw. Jakuba a z Strahowa.

6. Po obau stranau podlé nich chudí lidé a Rosenberští poddaní, přes 2000 osob, v kápích s windlichty s zawěšenými Rosenberskými erby.

7. Za kněžstwem Rosenberští služebníci, zemané a úředníci.

8. Po nich císařští muzikanti.

9. Za nimi kanovníci hradu Pražského s žlutými svěcemi.

10. Po nich šel opat Strahovský s swau ozdobau a korunau, se dvěma lewitý jej následujícími; za ním i berla biskupská nesená.

11. Za nimi čtyři praporci neb korauhwe a čtyři koňové, nejprvé. korauhew Ursinowská z černého damašku, na níž erb Rosenberský namalovaný byl, následowaly.

12. Potom kůň oděný černým aksamitem s pěti erby krumplowaným dílem.

13. Za ním pěkný damaškový praporec s celým Rosenberským erbem.

14. Po něm kůň oděný černým aksamitem, a na něm pět celých erbů krumplowaným dílem.

15. Za tím nesena korauhew erbu hlawního domu Rosenberského s koněm a jizdným zbrojným na něm sedícím, a okolo něho zlaté rauno z černého damašku.

16. Za kterýmž weden kůň aksamitem přioděný, na kterém takovýchž pět hlawních erbů s koněm a ozbrojeným jezdcem krumplowaným dílem přiwěšeno bylo.

17. Potom nešena byla smutková korauhew z černého duplowaného taffatu, za níž weden kůň oděný černým sukнем, však bez erbu. Ti, kteříž korauhwe nesli a koně wedli, všecho byli wzácní páni. Potom pan hrabě Šlik pozlacené ostruhy nesl, pán z Waldsteina meč, pan Smiřický pozlacený helm, ozdobený červeným a bílým perím, pan Adam Gall Popel štít nesl, pán z Šternberka zlaté rauno na černém aksamitowém polštáři.

18. Za nimi mrtvé tělo následowalo od několika a

třidcítí stawu rytířského nešeno, s aksamitowým dekem, 1592.
na němž z stříbrohlawu kříž a šest Rosenberakých erbů
krumplowaných přiwěšeno bylo.

19. Podlé něhož cisařští drabantí a hartšitři šli. Za
mrtwým tělem jíti ráčil pan Petr Wok z Rosenberka,
páně bratr, jež po stranách dwa páni rytíři wedli:

20. Po něm nejvyšší pan kancléř, pan Adam z Hradce,
w sesli nesen, a za ním pan Jan hrabě z Serinu šel.

21. Za nimi pan Hofman, dworské komory president;
a podlé něho pan Joachim Oldřich, syn pana kancléře
nejvyššího, šel.

22. Potom šli pan hrabě z Fürstenberku a pan
Oldřich Popel. Všickni ti předeptsaní páni w smutku šli.

23. Dále následowalo Florentinské poselství, které-
muž po prawé ruce pan nejvyšší hofmistr Jiří z Lob-
kowic a po lewé pan Paul Sixt Trautson, dworský mar-
šálek, šli.

24. Za nimi pan komorník nejvyšší a pan sudí nej-
vyšší králowství českého i jiní auředníci a saudcowé a
páni zemští spolu s raddami císařskými, a po nich dwor-
ská čeládka a jiní.

25. Před fraucimorem někteří páni w smutku šli.
Paní wdowa, wedena bywši ode dwau pánů, w smutku za-
hražena s welikým kwilením a umdléwáním následowala;
za níž jiných několik šlo w smutku, též bywše od pánů
wedeny. Jiných do šedesáti bylo, kteréž po dwau i po
třech spolu za nimi šly.

A takž ten kondukt od sw. Jiří přes hrad Pražský
(kdež i to znamenati sluší, že přitom weliký, hrozný, ná-
ramný wítr strhl se a zídku od slunečních hodin, od ko-
stela welikého na hradě Pražském odtrhw dolů shodil,
wšak neslyšel jsem, aby koho urazila) po stupních dolů
toho těla mrtwého na Malau Stranu do kostela sw. To-
máše wykonán. Nad nímž tu jeden pater Jesuitský ká-
zaní učinil, potom vigilia držána skrz opata Strahow-
ského. Kostel byl všecken suknem pěkným obestřín a
Rosenberskými erby ozdoben, a we prostřed castrum do-
loris, hrob truchliwosti, s mnohými swíčkami woskowými
wyzdwižen, při němž čtyrmecítma welikých parunkových

1592. ruky ztlaustí swěc postaweno, a na každém oltáři bílé swíce parunkowého wosku takowéhož čtyry stály. Weliký oltář černým aksamitem obestřín a přikryt byl; na něm čtyři celí erbové krumplowaným dílem zawěšeni s raunem zlatým okolo, vždy každý erb drzewše dwa medwědy.

Následujícího 27 dne Octobris jeden Jesuita opět latinskú orací říkal, a služba zádušní konala se skrze opata Strahowského. Po wykonání toho mrtvé tělo o polednách z Prahy k Krumlowu českému wezeno s 77 koňmi jízdnými, a 35 kočí bylo. Nejprw jel jeden trubač, za ním 56 reitharů, vždy tři a tři pospolu w jednom glidu, takměř všickni w smutcích. Za nimi ty čtyry korauhwe předjmenowané na koních nesené, a za každau jeden reithar jel, a k tomu náležitého koně wedl, kteříž jen tehdaž černým sukнем odíni byli. Potom následowalo tělo mrtvé, ná woze wezeno, s aksamitowým přikrowem, přes nějž byl roztažen bílý kříž a w woze táhlo šest koní, oděných černým sukнем, při obau stranách šedše po padesáti poddaných w smutku. Za mrtvým tělem jeti ráčil JMt pan Petr Wok z Rosenberka, a s ním pan hrabě z Fürstenberku a pán z Hradce seděli. Za nimi dwa wozy, na nichž čeští páni seděli; po nich dewět jízdných stawu rytířského, po třech w řadu, w smutku jelo. Po nich paní Rosenberská, wdowa, s jiným fraucimorem jela. Wůz byl wšecken wnitř i zewnitř smutkem obtažený, jako i šest koní w něm. Za nimi jelo 31 kočí s pány, paními a služebníky. Naposledy jeden wůz s zbožím, šesti koňmi tažen.

Do Krumlowa přijeli dne 3 Novembris, wezše tělo mrtvé do kláštera, kdež w kostele až do 10 dne Decembris zanecháno. Kteréhožto dne neseno od rytířstwa s nemalým haufem kněží z panstwí a opatů Wyšebrodského a Korumského do welikého farního kostela. Orací latinská od jednoho Jesuity říkana; ofěra štědře dáwana, postawiwše z důchodů páně welikú mísu peněz na oltář. Na druhý den jeden Jesuita kázani nejwíce o růžích a genealogii Ursinowské učinil. Potom dal se w spravování rozličných wěr oc., a toho dne to tělo mrtvé pochowáno. Nowý hrob pánu w kůru kostela Krumlowského farního udělán a sklenut, kdež i prwé tělo oswícené kněžny Anny Marie mar-

krábyny z Baden, předešlé manželky páně, pohřeb jmělo. 1592.
Mramorový hrob powýšený nad ním udělán, s tímto textem:

Guilielmus Ursinus, domus Rosenbergicae Gubernator, aurei velleris eques, D. D. Imp. Ferdinando I et Maximiliano II a consiliis nostroque Rudolpho etiam ab arcanis, supremus regni Bohemiae burgravius oc. Praegae pridie Kal. Sept. MDXCII, aetatis suae anno LVII, vita functus, cujus anima Deo vivat.

Anna Maria marchionissa Badensis, comes in Sponhaim oc. Philiberti marchionis Badensis comitis in Sponhaim, ducis Bavariae Alberti sororis filia, Guilielmi Ursini Rosensis conjunx, obiit Trebonae anno MDLXXXIII, XXV Aprilis.

Než epitaphium, kteréž w oltáři welikém JMt pán, pan Petr Wok až k klenutí naboru vysoko od mramoru a gypsu oc. panu bratru swému udělati dáti ráčil, do tří tisíc stálo. Však ještě co do wnitřka na mědi od pěkných figur treibování přijiti mělo, to auřadu Krumlowskému k dokonání odewzdáno. I to wěděti sluší, že pán stonával na wodnatelnost a sauchotiny, totižto porušení a zwředowatilst plíc.

A tak pán ten swaté a slavné paměti, ač wycwičen byl w náboženství Římském od mladosti, kteréž s welikau srdečnou horliwostí rozumně říkáním mnoho pěkných žal-mů, modliteb i zpovědi každodenně oc. provozowal; však ewangeliků nikdy netupil, nýbrž zároveň s druhými milowal i k auřadům fedrowal. I to wýmluwna ho činilo, že pod obojí nepřijímal, poněwadž byl abstemius, totiž od přirození wina pítí nemohl, při čemž od nejedněch učenných mužů zdání dobrého, kterak by ten při požíwání wečeře páně, kdož wina nepije, zachowati se měl, wyhledával. Doktor Luther s Jenenskými theology na tom se snesl, že tomu, kdoby wina pítí a koštowati naprosto nemohl, nejlépeji jest, od wečeře páně se zdržowati. Jiní z ewangelických učitelů, nežli by sama suchá přední částka k požíwání dána býti měla, usaudili za dobré, aby se w tón wody položilo s krůpějí některau wina, a tak pánu i tudy příčina dala se, že při požíwání jedné částky zůstal a setrowal. Při politických pak věcech ničehož wíce newýhledával nežli ohecného dobrého, i co se obzwláštních osob ne-

1599. snází dotýkalo, ty jako pokoje žádostiwý pán před osobu swú sročował a smlauwal, nelituje w tom práce ani nákladu. Item umění literních zvláštní fedrowník byl; summau byl pán všech ctností plný, střídmý, mírný, pokojný, udatný, milosrdný a spravedliwý, umělý, rozumný, štědrý, však s dobrým rozmyslem, hospodářský oc. A zvláštní libost jměl w stawení; pročež hrad Krumlów starý, nepořádný, uzký, tmawý a neweselý, takměř we všech místech rozšířil, přeformował, w způsob weselý a prostranný wystawěti dal, tak že kromě wěže staré podobenství starého nezůstalo. W dolejšim place naskrze z gruntu krásné stawení a pořádně dvoje klenutí jedno na druhém, kdež zespod marštále a s druhé strany světnice, kuchyně a špižírna jest, a nahoře k úřadům hradeckým příhodní pokojové wyzdwižení. Item na zámku tudíž welmi ozdobný hrádek a wěž při tom okrauhlá, krásná a spanilá, již rovně tím způsobem a položením w Čechách nenachází se. Item k horní bráně w témž městě wystawěti dáti račil z gruntu kollej Jesuitskú we čtyry uhly. Týž pán mezi všemi stawenými w oboře Netolické welmi nákladné a krásné stawení, totiž wnitř w prostředku nowý štok klenutý na bahně, což vše na kolí stojí, a we všech stranách bašty zewnitř, též bránu s wěží a pokoje při tom a ložumenty pro své služebníky pořádně i nákladné, též i kostelík postawiti dal. W Praze k domu swému na zámku prostrannú zahradu s krásnými wěžemi připojil. W Třeboni také díl zámku wnitřního postawiti a zformowati dáti račil. Než co na Raudnici wystaweno nařízením téhož pána, powědom nejsem.

Jehož paměť w požehnání páně na věky zůstáwej Amen.

Finita haec descriptio vitae DD. Guilielmi Třebonae 13 Julii 1611, adhuc superstitie DD. Petro Wok ultimo Rosensi gubernatore, cujus primam partem perlegit. Reliquorum transscriptio manu ejusdem auctoris finita Třebonae anno 1612 die 11 Januarii, dominante magnifico DD. Joanne Georgio seniore de stirpe antiqua dominorum de Schwanberg oc.

Wenceslaus Brezan.

Přehled

žiwota pana Wiléma z Rosenberka.

1535. Wilém z Rosenberka narodil se dne 10 Března; str. 3.
1539. Jošt z Rosenberka, otec jeho, umřel; str. 5. Wilém dán na Krumlow ke strýci swému p. Petrowi Kulhawému, vládaři domu Rosenberského 27.
1542. Dán do Mladé Boleslawě k panu Arnoštowi Krajířowi, a zase odtamtud wzat na Krumlow 27. 28.
1544. Dán na učení do Passowa k biskupowi Wolfgangowi 28. — Studia jeho tamže 31.
1545. Umřel strýc jeho, p. Petr Kulhawý 6.
1549. Wilém z Rosenberka wrátil se z Passowa do Krumlowa 32.
1550. Praesentován ke dworu krále Ferdinanda we Wídni 33. — Byl s dworem w Augšpurce 31. 34. 35.
1551. Nastaupil spráwu panství Rosenberských 38. — Jel do Genuy naproti arcikněžně Marii, manželce krále Maximiliana s jinými pány českými 43—47.
1552. Nedal se najíti w soudě zemském pro osobení sobě prwního místa od knížete z Plawna 51.
1553. Nařizen za heitmana kraje Prachenského 54. Prowázal krále Maximiliana do Krakowa 55.
1554. Konal swatební weselí sestře swé Alžbětě, kteráž prowdána za p. Jindřicha staršího ze Šwamberka 58. — Rozepře s knížaty z Plawna o přednost místa 60—87.
1556. Rozepře s knížaty z Plawna skončena 93—111. 114. — Pan Wilém dosedl do saudu zemského a učiněn raddau královským 114. — Wymluwil se z jízdy s králem Maximilianem do Nizozemska 115. — Byl královským kommissarem na snémích morawském w Olomauci a slezském we Wratislawi 116.
1557. Pojal za manželku kněžnu Kateřinu Brunšwickau 119.
1559. Kateřina Brunšwická, manželka pana Wiléma, umřela 133.
1560. Pan Wilém zwolen za nejvyššího komorníka králowství českého 137.
1561. Pojal podruhé manželku Sofii kněžnu Brandenburskau 145.
1563. Jel ku korunování krále Maximiliana do Prešpurka 153. 154. — S týmž králem jel na sněmy do Morawy, Slezska a Lužice 155. 156.

1564. Soše, kněžna Brandenburská, druhá manželka Wiléma z Rosenberka † 161. — Ewa, sestra pana Wiléma, provdána za Mikuláše, hraběte Zrinského (ze Serinu) 161.
1566. Pan Wilém z Rosenberka nařízen za nejvyššího heitmana polního k tažení proti Turkovi 166.
1569. Byl kommissarem při sněmě ve Wratislawi 174.
1570. Zwolen za nejvyššího purkrabí Pražského 177.
1572. Byl v poselství do Drážďan 185. — W poselství do Polska z příčiny wolení nového krále w Polsku 187 — 192.
1573. Jednání w Polsku 200—204.
1574. Pan Wilém jel do Inspruka k arciknížeti Ferdinandowi 205. — Wyprawil posla svého do Polska 207. — Naději měl zwolenu býti za krále polského 208. 221. — Jednání s panem Wratislawem z Pernšteina s strany náboženství 209. — Druhé poselství wyprawil do Polska 211. — Nařízen za vyslance ke kurfirstům saskému a Brandenburskému 212.
1575. Konal poselství w Berlíně 215.
1576. Pan Wilém podruhé byl poslem císařským w Polsku 221.
1577. Swatební smlauwy s Annau Marií markrabinau z Baden 228.
1578. Pan Wilém pojal za manželku Annu Marii markrabinu z Baden 229. — Sestra jeho Ewa podruhé provdána za hrabě z Gasoldu 232.
1583. Anna Maria, markrabinu z Baden, třetí manželka pana Wiléma, umřela 254.
1585. Obdržel zlaté rauno od krále španělského 261.
1587. Byl kommissarém císařským při sněmu Brněnském 274. 275.
1588. Přijal na sebe poselství do Polska k wybawení arciknížete Maximiliana 286.
1589. Konal poselství do Polska 286—288.
1591. Sestra jeho paní Ewa hraběnka z Gasoldu umřela 296.
1592. Pan Wilém z Rosenberka umřel dne 31 Srpna, 299.

Poznamenání

příběhů zemských a jiných obecných w tomto
žiwotopise zmíněných.

1546. Sněm w Praze při času sw. Jakuba, 12. — Tažení proti kurfirstu saskému 13. 14. — Weřejnost proti Turku, 13. 14. 29. — Mauric a Augustus, knížata saská, do Prahy přijeli, 14.
1547. Mandat kráľowský s strany Hanuše Fridricha kurfirsta saského, 16. — Sjezd kraje Prachenského w Písku, 17. — Psaní kráľowské s strany tažení k Litoměřicům 18. — Tažení proti kurfirstu saskému 19. — Nawrácení krále Ferdinanda do Prahy 20.
1548. Pan Albrecht Šlik s wojskem u Eseká 23.
1549. Sněm w Praze; arcikníže Maximilian zwolen za krále 24. — Panství Šwarzenberk s kurfirstem saským děleno 25. — Mandat krále Ferdinanda s strany kráľowských dluhů 25. — Sněmowní swolení o míře a wáze 25.
1551. Weřejnost proti Turkům 46.
1552. Martin von Rossa wtrhnul do Franska 49. Kníže Mauric saský wzal Erenburské klauzy 49. Albrecht markrabí Brandenburský oblehl Normberk a Cheb 49. Weřejnost proto w Čechách 50. Smlauwa w Passowě 50. Sněm na hradě Pražském w pondělí po nowém létě 51. Posudní toho roku 52. — Berně proti Turkowi 52. Drahota w Čechách 53.
1553. Sněm na hradě Pražském prwní neděli w postě 54. Sněm říšský w Augšpurce 57.
1554. Sněm říšský w Augšpurce 59. — Mustrunky po krajích 59. — Sněm na hradě Pražském w auterý po sw. Bartoloměji 60. — Rozepře mezi p. Wilémem z Rosenberka a knížaty z Plawna o přednost místa na sněmích oc. 60—87.
1555. Saud nad neswěcenými kněžími w Plzni 88. — Sněm říšský w Augšpurce 88. — Sjezd knížat říšských w Nornberku 91.
1556. Rozepře mezi p. Wilémem z Rosenberka a pány z Plawna o přednost místa 93—111. — Jednání stawů rakauských s českými o pomoc proti Turku 113. — Sněm w Praze w středu po prowodní neděli 114. — Mistodržící zřízení w Praze po odjeti 20*.

- arciknížete Ferdinandu do Vídně za přičinán turecké války 114.
— Sbírký zemské toho roku 115. — Sněmowé w Olomauci a
Wratislawi z přičiny turecké války 116—118. 119.
1557. Tažení do Uher proti Turku 120. — Shromáždění říšské w Ulmu
125. — Sněm w Praze 125.
1558. Spor o meze s Bawory na panství Winterberském 127. — Sněm
na hradě Pražském o sw. Martině 129. — Ferdinand I po při-
jetí císařství slavně wešel do Prahy 129.
1559. Sněm říšský w Augšpurce 131. — Papež veliký počet knih
spálil 131. — Exequiae za císaře Karla V. 131.
1560. Sněm na hradě Pražském w pondělí po nowém létě 139.
1562. Berně toho roku 150. — Sněm říšský we Frankfurtu 150. —
Maximilian zvolen za Římského krále 151.
1563. Maximilian korunován w Prespurce na království uherské 155.
— Sněmy w Morawě, Slezsku a Lužici 155.
1564. Sněm na hradě Pražském we čtvrtek po obrácení sw. Pawla 160.
1565. Císař Ferdinand I †. 162. — Sněm we Wratislawi 163.
1566. Sněm říšský w Augšpurce 164. — Tažení proti Turkowi 165.
1567. Mustrunkowé w zemi držání 170.
1568. Sněm držán w Brně 171.
1569. Uherský rákoš. Sněmowé w Morawě, Slezsku a Lužici 172—
174. — Sněm říšský we Špeyru 174. — Spor mezi úředníky
zemskými o dělení důchedů při dskách 175. — Sněm w Praze 175.
1570. Wálka w Uhrích 180.
1571. Drahota 184. — Sněm na hradě Pražském w pondělí po swá-
tosti 184.
1572. Jednání w Drážďanech o nepříteli Turku 185. — Wzbaurění lidu
w Praze o zločince wezené na galee 186. — Jednání o woleni
nowého krále w Polsku po smrti Sigmunda Augusta 187.
188—192. — Rudolf VI korunován na království uherské 189.
— Mor w Čechách 189.
1573. Další jednání w Polsku o nowého krále; zvolen konečně Jindřich,
bratr krále franského 200—204.
1574. Sněm w Praze o sw. třech králích 205. — Henrich bratr krále
franského Karla IX utekl z Polska 208. — Bátory zvolen za
krále polského 208. — Jednání o náboženství 209. — Jednání
w Říši o successi 212. — Tomáš Albin z Helfenburku biskup
Olomucký 214.
1575. Turecké poselství w Praze 215. — W Polsku jednání o no-
vého krále 216. 218. 219. — Rudolf II korunován na králov-
ství české 217. — Nemoc krále Maximiliana 218. — Wpád Ta-
tardů do Polska 218.
1576. Jednání s Poláky a Štefanem Bátorym 220 oc. — Císař Maximi-
lian † 224.
1577. Pohřeb Maximiliana 226.
1579. Sjezd kraje Bechynského w Táboře 233.
1581. Ewangeličtí praedikanti wybytí z Hlohowa 249.

1583. Sném we Wídni 253. — Uherský rákoš 254. — Sném na hradě Pražském po neděli Exaudi 252. 255.
1585. Sném na hradě Pražském 15 Ledna 259. — Papež Řehoř XIII † 260.
1586. Jednání o Kutnau horu 265 oc. — August kurfirst saský † 267. — Arcibiskupu Pražskému zapověděno knih vydávání bez vůle císařské 270. — Sném w Praze zavřen 15 Prosince 272.
1587. Jednání o léna foitlandská a erbanunky se Sasy 273. 274. — Sném w Brně o neděli Rogationum 274. 275. — Poselství do Polska o zwolení arciknížete Maximiliana za krále 275—277. — Zwolen od jedné strany Maximilian, od druhé Sigmund švédský 277.
1588. Sném měl býti držán w Olomanci 278. 279. — Arcikníže Maximilian od Polanů jat u Bičina 280. — Sném w Praze 280. — Král španělský přijal léno na nizozemské krajiny 280. — Kníže Safojské přijal léna říšská 280. — Jednání o vybavení arciknížete Maximiliana ze zajetí 281—286.
1589. Poselství do Polska o zjednání míru 286—289.
1590. Laupežnická rota wylaupila Roztoky a jiná místa w tom okolí 292. 293.
1592. Poselství polské w Praze 297. — Jan Jiří markrabí Brandenburský zwolen za biskupa Strasburského 298.

Registřík jmen osobních a místních.

A.

Abraham mladý, důl 23. 152.	Antonin Michael, kamenník (mistr) 153. 181. 225. 268.	Auřadow, Auřadow, wiz: Uřendow.
Accorambona, Victoria 264.	dell'Aqua Alexander 140. Pawel 140.	Aussa, wiz: Felthammer.
Agrest, Křištof 90.	Arahlberk, wiz: Filipp	Austi 132. 282.
Albe, Křištof 53.	Arklebice, wiz: Hostakowský.	
Albin, wiz: z Helfenburka.	Armenic, 222.	
Albrecht, kníže baworské, falckrabí na Rýnu 228—231.	z Arnim, Kurt 145. Li-polt 145.	B.
Albrecht, markrabí brandenburský 49. 170.	Arnošt, arcikníže 181. 189. 203. 206. 208. 215. 221. 231. 249. 259. 261. 262. 270. 273.	Babink, 189.
Aldobrandini, 286.	Arnošt, kníže baworské 85.	Babylon, 222.
Alexander, zedník 140.	Arnošt (Ernest) biskup Passowský 3. 7. 11. 12.	Baden, 230; wiz: Filipp.
z Almsleben, Rudolf 145.	Arnstorf, Ott 146.	z Baden, Anna Marie, manželka pana Wiléma z Rosenberka 2. 227. 228. 230. 231. 247. 250. 253. 254. 273. 303.
z Altenburka, hrabě Jan 145.	Arthopaeus, Laurentius 123.	Balcar, 255. 264.
Altendorf, 220.	z Aryskotu, kníže 280.	Baltazar, 170.
Altenšteiner, Ruprecht 23. 125.	z Aschmburku, Jindřich 145.	Bar, 289. 291.
Altovadum, wiz: Wyšebrod.	Ašpach, 34.	z Barbe, hrabě Wolf 145. 146.
Amschetten 34.	u Attes, 152.	sw. Barbora, důl 152.
Angličany, 122.	Audreký, 266.	Barchow; wiz Dačický.
z Anhaltu kníže Arnošt 145.	Augšpurk, 31. 34. 35. 57. 59. 87. 88. 91. 131. 163. 164. 209. 225.	z Barclowa, Johanna 267.
Anna, královna česká 1. 3.	August, kurfirst saský 14. 113. 145. 185. 227. 267.	Barleben, Herman 146.
Anna, kněžna polská, dcera Sigmunda Augusta 190. 220. 221.	Aujezd, 207. 237. 262. wiz: Baubinský; A. u Prahy 27.	Bartochoy, 244.
u sw. Anny 152.	Aujezdec 193.	Bartoš, 149.
Annaberk 269.		Bašta, 153. 237.
Anšpach 276.		Bátory, Štefan, wojwoda sedmihradský 208. 220. 221. 276.
Antonin, arcibiskup Pražský 165. 224. 229. 230.		Baubinský Adam 55. Jetřich 262. Pawel 118. 120. 128.
		Baubinský Petr na Dubu 147. 188. 191. 207. 251. (z Aujezda) 246.
		Bawory 57. 88. 227.

230. 303. wiz: Ar-
nošt.
z Bawor kněžna Jakoba
228. 247.
Baworow 198. 200. 239.
Baworowský, Jiřík. 55.
Wácslaw 188.
Behr, Wolf z Wejdu
127. 160.
Bechyně 3. 4. 24. 25.
56. 179. 185. 202.
206. 219. 224. 244.
245. 249. 251. 255.
267. 291.
Bechyně Fridrich 68.
Petr (z Lažan) 94.
110. Wácslaw 94.
Bechynsko, Bechynský
kraj, 59. 227. 233.
Béla, w Polsku 192.
Belwic, 287.
Belzský palatin 219.
Benátky 269
sw. Benedikta na Hrad-
čanech, 256.
Bendzin, 207. 286. 287.
Benešow, 122. 123. 149.
153. 283. 292. 295.
(na panství Nowo-
hradském) 182. 196.
199. 240.
Beraun, 120. 181. 189.
233.
Beraunský, Jan (ze Ži-
ce) 158.
Berka, Ladislav 296.
Zbyněk (z Dubé, na
Strakonících, na Zú-
kopí) 4. 11. 166. Sig-
mund (na Stranově)
94.
Beřkowský, Jan 188.
207. Wilém 233. Beř-
kowská Veronika (z
Krajků) 90. 288.
Berlin 145. 146. 186.
215.
Beřín, Ladislav 68.
(Dlauhý) 128.
Beuten, wiz: Bytom.
Beyček, 34. 262.
Beyšowec, Mikuláš 284.
Bezďekow, 228.
Bibrštajn, 280.
Bičín, 280.
Bid 188.
Bílá věž na hradě Praž-
ském 124.
Billna 215.
Bilský, Wácslaw 260.
od Bílých Orlůw, Jiřík
bakalář 42.
Binar 37.
Bindigsteik 116.
z Biskupic, Katerina 58.
Wácslaw 58.
Blanský, wes 231.
Blatná, 233.
Bláto, 168.
Blažek 34.
Blžiňský, Jan 188.
Boathauz, 116.
Bognwasser, 127.
Bohaunice, 50.
Bohdáneč, 275.
Bohemický, 146.
Boleslaw Mladá, 27. 207.
246. 284. 290.
Bolikowice 50.
z Bondleben, Heřman
145.
Bor, 4. 20. 116. 128;
wiz ze Šwamberka.
Borgfrid 152.
Borotin, wiz: Malowec.
z Borowa, Petr 219.
Borowany, 12. 40. 135.
136. 163. 165. 188.
243.
Borownice, 181. 200. 236.
Borut, 215.
Bouchwal, Mikuláš 219.
Böul, Gregor 295.
Boryně, Dawid, 292,
Jan, 293. Wácslaw
293.
Brandenburk 49. 131.
134. 144. 212. 227.
283. wiz: Albrecht,
Jan, Joachim.
z Brandenburka, Alžbě-
ta 119. 126. Barbora
155. Sofie, manželka
pana Wiléma z Ro-
senberka, 144. 145.
147. 150. 161. 230.
273.
Brandeys, 256. 258. 275.
286. 288.
Branná, 113.
Braumow, 135.
z Bredaw, Hanuš 146.
Břeh, 155.
Břeský wojwoda 286.
Březan, Wácslaw 176.
304.
Březi, 23
Březina, 201.
Březský, Michael (z
Ploskow a na Zwi-
kowě) 146.
Brilice, 183. 242.
Brixen, 247.
Bríza, 228.
Brno, 34. 171. 262. 270.
271. 274. 275. Staré
58.
Brod český, 266.
Brossik (?) 273.
Brtnice, 275.
Brunšwik, (Braunšwaig)
119. 127. 133. 134.
271.
z Brunšwika, Alžběta
126. Anna Maria (a
z Luneburka) 170. E-
rich (a z Luneburka)
119—153. 126. 127.
133. Katerina manžel-
ka p. Wiléma z Ro-
senberka 119—122.
125—128. 132—134.
230. 273. Otto Heu-
rich 260. 264.
Bruntál 117.
Brychnar 68.
Brzánky 228.
Budějowice, (Budějice,
Budwičané) 15. 16. 25.
29. 48. 57. 58. 110.
122. 125. 147. 148.
177. 181. 231. 245.
261. 280. 282.
Budějowice morawské,
253.
Budišín 227.
Budowec, Adam 68. 166.
Křištof 188.
Budyně 19. 46. 215.
Bukole, 228.
Bukwice, 244.
Bumba, 267.
Burchart, doktor 133.
Bušanowice, 50.
Buštěhrad, 233.
Buzický 118. 128. 140.
252. Jan 188. Křištof
120. 146. 153. 169.
Bydžow, 207. 286.
Bystřice 49. 56. 113.
123. 156. 169. 185.
190. 201. 253. 280.
284. wiz Krajíř.
Byšický, Jan 53. 68.
Bytíž, 271.
Bytom, (Beuten) 207
286—288.

C.

Cedlic, Kašpar (z Mauru w Ertperku) 114.
 Celetná ulice, w Praze 27.
 Cemprech, 183.
 Cerekwice, wiz: Leskowiec.
 Cikáni, 48. 86.
 Cikán, Martin 244.
 Cimburk, 233. z. C. Alžběta 291.
 Cinar, Pawel 132.
 Cinyšpán, Jindřich (z Heršlaku) 50.
 Cips, 20.
 Cirkwičný, rybník 184.
 Claudius Syrrus Romanus, 226. 226.
 Constantinopole, 223.
 Ctinský, Adam 68.
 Cukmantel, 117.
 Czetlicz, Jan 188.
 Cziolko 276.
 Czunnasak (Zenensak) 152.

Č.

Čabelický, Jan (na Teyně) 68.
 Čáček, Ladislav 23. 24.
 Čáhlav, 58.
 Čáslawová, Alžběta 261.
 Častolov (Castolor) Oldřich 188. 219. Wáclaw 147.
 Čejka 94. Jiřík 68. Petr 166.
 Čejkowský, Fridrich 292.
 Čeněk, Wondra, 243.
 Čepřejice, 50.
 Čerejowice, 243.
 Čermička, 228.
 Černé (Prachatické) hory, 152.
 Černiwes, 228.
 Černowes, 157.
 Černůček, 228.
 Černý, Jan (z Winoře) 4. 127. 167. 170. 171. 176 182—184. 289.
 Černý Důl, 152.
 Čerow, wiz: Metych.
 Čestice, wiz: Lcownicý.
 Čestín kostel, 263.

Češowice 20.
 z Čestic, Wilém Přech 54. 57.
 Četl, Jiřík 227.

D.

Dačice, 164.
 Daměř, 228.
 Dašický, Čeněk z Barchowa.
 Daubrawice, 93. 189.
 wiz: Osowský.
 Daubrawská hora, wiz: z Wřesowic.
 Dauby 30.
 Daudleby, 216.
 Daudlebský 23. 30. 125.
 Jan 134. Petr 6. 19.
 20. 23—26 35. 184.
 u Dawida krále, důl 23. 152.
 Deckendorf, 35.
 Dee, Joannes 269. 270.
 Dechtař, rybník 198. 200.
 Děkanow, 189. 200.
 Damb, wes 189.
 Dennemark, 277.
 Dietrichštejn 150.
 Dindorf, Michal z Kaplice 13.
 Dinklapihl, 181.
 Dirný, 263. 273.
 Diwčice, 196.
 na Diwém muži, 152.
 Dlauhá wes, 125; wiz: Kořenský.
 Dlauhowesky, Jan (z Dlauhéwsi) 246.
 Dlažimský, Petr (z Wřesowic) 188.
 Dlohowes, 207.
 Dluhá, wiz: Sudek.
 Dobrámysl, 256. 264. 271.
 Dobrá woda, 162. 169. 260. 295.
 Dobřejowice 192. 292. 295. wiz: Mošaur.
 Dobřeň, 228.
 Dobřichowice 201.
 Dobronice, 266.
 Dobrowice, wiz: z Waldšteina.
 Dogzany, 259.
 Domináček Jindřich z

Pisnice 251. Sigmund z Pisnice 254.
 Domorajice, 152.
 Donawert 35. 91.
 Donický 34.
 Donin 256. 267.
 z Donina; Jindřich 141. 288. 290. Kašpar 146.
 Kristof 68. Wáclaw 120.
 Doria, Andreas (Andre Dori) 47.
 z Dorstatu Franc 145.
 Drahobuzský, Jindřich 67.
 Drachowský, Jindřich 8. 13. 19. 26. 29.
 z Draxendorfu, Andreas, 145.
 Drážďany, 20. 113. 147. 185. 186. 215. 216. 282. 283.
 Dřítěn, 291.
 Drkolna, 92. 231.
 z Drotu, Jetřich 145.
 Til 145.
 Drslawice, 23. 37. 41. 127. 167. 218.
 Druides, Gerard 177.
 Dub, wiz Baubinský.
 Dubanský, Oldřich (z Duban) 94. 146.
 z Dubé, wiz: Berka.
 Dubský, 148. Wáclaw (z Třebomyslic) 157. 159. 167.
 u sw. Duchy, 152.
 Dunaj, 214.
 Dunajowice, 126.
 Dušník 207.
 Dutek, 16.
 Dworák, Walenta 244.
 Dworec, 163.
 Dworec, 175. 176. 184. 200. 241.
 Dworeček, 68. Kunec 262. 263.
 Dworštět, 142. 143.
 Dyje, 187.

E.

Eberau 169.
 Eberštejn wiz Filip.
 z Eberšteina Baltazar Belzar 225.
 Eberstorf, 187. 254.
 Ebner, (Ebnar) Kašpar

z Wosale 116. 129.
143. 151. 162. 167.
p. Edwardus (Kelleus?)
281.
Egenburk, 2.
z Egkštetu, Kurt 145.
Eicinger, Křištof 31.
Eifender, 145.
Ejwancice 117. 203.
Elbel, Křištof 52.
Elsnice 13.
Engelburk, 186.
Engellender, 294.
Engelštat 35. 91.
Erazim, řečník 68.
Erbach, wiz: Vychber-
ger.
Erenburgské klausy
49.
Erfurt, 269.
Erich, wiz: z Brun-
šwika.
Ernest, wiz Arnošt.
Ertperk, wiz: Cedlic.
Esek 23.
Eschwir, 124.
Eulebek Wolfgang (z
Brossika) 273.
Ewangeliči 119. 123.
232. 249. 303.

F.

Fale, falckrabě, 20. 145.
wiz: Fridrich.
Feckopruk, 34.
Fefferkornská zahrada
w Praze 247.
Feldorf, wiz: Metelský.
Felthammer, Linhart (z
Aussa) 294.
Ferdinand I, král český,
1—3. 6. 13—16. 18.
21. 24. 25. 30. 33.
38. 42. 52. 54. 57—
60. 87. 68. 92. 93.
108—112. 114. 119.
120. 123. 129. 131.
137. 139. 140. 149—
151. 155. 162. 174. 303.
Ferdinand, arcikníže 14.
25. 44. 52. 55. 56.
59. 87—90. 92. 114.
124. 129. 131. 136.
137. 140. 142. 144.
154. 155. 164. 167.
179. 185. 205. 206.
212. 227. 260. 261.
262. 282. 283.

W. Březan.

Feslowské lauky, 240.
Fictumb, Bernard 145.
Filipp II, král španěl-
ský 122.
Filipp markrabě z Ba-
den a z Hochberku,
hrabě ze Španheimu
229. 231. 249. 254.
282.
Filippina panna 90.
Finkenar Pawel 251.
Fischeyser, Sigmund
213.
Flantz, Křištof 146.
Fleckerk, 296.
Floperk, 235.
Florentia, 301.
Fogera, 47.
Fojtland 273.
Fraidenthal, 117.
Franc, kníže saské 145
Franc, švec 60.
Francuži 47. 208.
Frank, pekař 267.
Frankfurt, 150.
Fransko 49. 148. wiz
Henrich, Karel.
Freint, 116.
Fridberk, 23.
Fridrich, falckrabě 185.
Friedenberger, 286.
Frimburk 142.
Fuch, Matias 255. 263.
z Fürstenberka, hrabě
Albrecht 253. 289.
301. 302.
Füršic, 46.

G.

Gab Gottes, 152.
na Gablu, 152.
Gall Adam, 300.
dr. Gallus 89.
Garyš, Toman 130.
z Gasoldu (Kasoldu),
hrabě Pawel 5. 233.
268. 285. 289. 290.
manželka jeho Ewa
wiz: z Rosenberka.
Gellern, Ernest 118.
Genna 44. 45. 47.
Gerow, wiz z Plawna.
Gerstmann Martin 188.
z Gerstorfu Jiřík (na
Cholticích) 27. 62. 66.
94. 115. Rudolf 146.
Glacko, wiz: Kladsko.
z Glosen, Wolfgang 93.

Gmund, 116.
Gnězno, 220. 276.
Goltperk, wiz: Zielsen.
Görlická knížata 106.
z Gorky, hrabě 27.
Gotha, 174. 270.
Gottleben, 19. 215.
z Grafenšteina, Křištof
188.
Gratz, 114.
Grausenmark, Hanuš
145.
Gróin, 35.
Gregor, trubač 189.
Gregn, pachole 49.
Gregnstorf 174.
Grispek, Florian 68.
Groff, Jiřík 13.
Grümigen 128.
Grünperk, wiz Škol.
Grünpuchl, wiz: Hof-
mann.
don Guilielmo de sancto
Clemente 280.
Guldan Franěk 244.
z Gutenšteina Albrecht
hrabě 5. 6. 12. 13.
15. 17. 19—26. 28.
31. 36. 38. Henrich
36. Jiří hrabě 166.
Šebastian 36. 146. z
Gutenšteina paní 46.

H.

Habrowice, 19.
vom Hag hrabě N. 2.
z Hagenšteina hrabě
Merten 145. Wilém
146.
Hailigštat 120.
Hájek, Thadeáš 166.
Hal, 48. 145.
z Halle Heinrich 145.
z Halsendorfu Mitias
145.
Hamr, 263. 200.
Hamza, Petr 68.
Hannibal, 287.
Hans Julius 146.
Hans, komorník 278.
zedník 26.
Hanus Fridrich kurfiřt
saský 16. 17. 21.
Hanus, markrabě bran-
denburský, wiz: Jan.
Harant, wiz: z Polžic.
z Hardeka hrabě Ber-
hart 31. Julius 58.

- Harder, 245.
 Harnštejn, wiz: z Plawna.
 z Harrachu, Linhart 261.
 Hartman, Hans 30.
 Hasamville 260.
 z Hasenburka, wiz: Zajíc.
 Hasišteinský Adam (z Lobkowic) 207. Bohuslaw Felix (z Lobkowic) 207. 218. 245. 256. Bohuslaw Joachim (z Lobkowic) 290. Jan Woldemar 284. Barbora (z Lobkowic) 290.
 Haslowice 152.
 p. Haugwic 56. Jan (na Litomyšli) 93.
 p. Hauska 94.
 Házle 12.
 Heb, wiz: Cheb.
 Hedwika dcera krále polského Sigmunda I. 145.
 Heida 23.
 Heldtl 111.
 Helfenburk 23. 37. 40. 55. 127. 160. 161. 167. 198. 239.
 z Helfenburka Jan Albin 31. 120. 147. 188. 225. 268. Tomáš Albin 128. 167. 214. 215.
 Wacław Albin kanclér 3. 6. 20. 23. 26. 35. 41. 42. 53. 141. 149. 160. 162. 167. 185. 186. 208. 215. 229.
 Helm Pawel (z Worlowa) 188. 204.
 z Henneberka Alžběta 122—124. 133. Jiří Ernst 122—124. 147. Boppo 127. 147.
 Heinrich, bratr krále franského, král polský 203. 208.
 Heinrichow 117.
 Herafi 141.
 z Herafie Wacław 168.
 z Herberšteina Margreta 227.
 von Herda (Dam) 124.
 Heršlak, wiz: Cinyšpán 50.
 Hessenpaw, 162.
 z Hirsberku (neb Jelení hory) Kristof 225.
 z Hirstemburku Kristof 298.
 Hišpanie 44. 47. 92. 131. 259—261. 276. 280. 282. 297.
 Hlawatce 256.
 Hlawsa Petr (z Liboslawě) 225.
 Hlina 269.
 Hlohov Malý (Menší) 207. 287. Welký 249.
 Hlohowské knížetství 118.
 Hluboká 37. 50. 52. 139. 196. 263. 274. wiz: z Hradce, Ungnad.
 Hněvice 228.
 Hobelt z Sleinic 94.
 Hodějow 169.
 Hodějowice 152.
 Hodějowský Jan 49. 94. Woldrich 188.
 Hodkow, wiz: Stráž.
 Hoch Hauptmann 145.
 Hochberk, wiz: Philipp.
 Hofmann, Hapuš (Jan Fridrich) swobodný pán z Grunpuohlu a z Strocha 3. 15. 22. 23. 31. 33. 34. 44. 88. 270. 278. 301. mladší 146.
 Hološowice 203.
 Holeprun 273.
 Holejč, wiz: Šlik.
 Holjč, Holický, wiz: ze Sternberka.
 Homut, Jiří 291.
 Hons Girg, wiz Jan.
 Hons (z Thürnu) zedník 128.
 Homut, Jiří 291.
 Hora, wiz: Kutná hora.
 Horažďowice 4. 135. 233. wiz: Šwihowský.
 Horatius 248.
 Horusice 126.
 Hostakowský, Petr (z Arklebio) 182.
 Hostice, 50.
 Hostinný, wiz: z Waldšteina.
 Hošlowice, 169.
 Hošteyn, wiz: Hultzšporer.
 Hoška 228. 243.
 z Hoys pán 257.
 Hazlaur Hendrich 68.
 Jan (z Dobronic) 266. 267. Jetrich 267. Jirik 267. Kristof, 267.
 Hrabaně 128.
 Hradčany w Praze 24. 177. 256. 266. 284. 293.
 Hradee Jindřichůw 5. 9. 11. 14—16. 24. 25. 60. 87. 92. 113. 116. 129. 163. 174. 185. 187. 188. 201. 203. 205. 212. 231. 233. 245. 247. 250. 259. 275. 296.
 z Hradee Adam 201. 212. 216. 231. 233. 249. 254. 259. 260. 269—271. 274. 277. 284. 285. 296. 301. Joachim (na Hradci a Hluboké) 1. 2. 4. 5. 9. 10. 12. 46. 48. 50. 52. 56. 57. 58. 66. 67. 87. 111. 113. 156. 157. 161. Menhart 188. Zachariáš 4. 45. 53. 56. 58. 67. 87. 163. 275. 287. ze Hradee páni 2. 37. 43. 50. 92. 222. 233. 256. 302.
 Hradecký Jan 189.
 Hradee Králové 287.
 Hradecký kraj 94. 115. 125.
 Hradeček rybník 168. 175. 176. 204.
 Hrádek, wiz: Myška, z Waldšteina, z Warthenberka.
 z Hrádku Šebastian Markwart 62. 94. 117.
 z Hradešína Wilém 43.
 Hradiště 158. 256.
 Hradiště hory Tábor; wiz: Tábor.
 Hracholuský Ondřej 158. 160.
 Hřan, Adam 188. Jan 68. Tobias 68.
 Hrbow 234.
 Hřebenář Jan 186.
 Hrobee 228.
 Hroběický Jeronym 260.
 Hruška Jakub 68.
 Hubšice 201.
 Hultzšporer Wincenc (z Hošteina) 294. Wojtěch (z Hošteina) 118. 131. 159. 167. 169. 171.
 Hultzštener Wojtěch 152.

- Humburk** Jan 67.
Humpolec Mikuláš (z Tucharaze) 4. 41. 42. 50. 54. 59. 88. 93. 117. 118. 120. 128. 135. 141. 146. 186. 196. 200.
Hunderstorf 253.
Husinec 14. 24. 127. 239.
Hutátuker 148.
Hyskúw mlyn 237.
Hysrie Krištof 188. 292.
- Ch.**
- Chanowský Adam** 68. 120. 153. 266.
Chaušník (Chádník) 40. 143. 168.
Cheb (Heb) 13. 49. 121.
Chlum Cidruh 89. 90.
Chlumský Častol 207.
Chlumeo 288, viz: z Lobkowic.
Chlupáč Jiří 168.
Chodaur 293.
Chodúny 228.
Cholčice 238.
Choltice, viz: z Gerštorfa.
Cholupice 293.
Chomútow 14. 20. 284.
Chotecký owčín 200.
Chotek Petr (z Wojnina, na Wranném) 94. 110.
Chrt Baltazar 153.
Chuchlík 244.
Chwalešowice 196.
Chwalowský Jan 166.
Chwalšiny 136. 194. 199.
Chýnow, viz Malowec.
- H.**
- Hmenau**, 127.
Inápruk 45. 47—49. 92. 205—207. 227.
Istwanský 287.
Italie 5. 44. 45. 49. 51. 87. 290.
Italiani, viz: Wlachowé.
- J.**
- Jablonský Jan** 166. Jiřík 89. 90.
Jagellowský rod 190.
- sw. Jakuba w Praze** 300.
Jakub Wlach 159.
Jan král 108.
Jan Jiří (Hanuš, Hans Gírg) 145. 146. 182. 185. 298.
Jan pachole 34.
Jan písař 37.
Jan postřihač 148. 149.
Jan Wlach 172.
Jan zedník 207.
na sw. Janu, důl 152.
Janausěk, viz: ze Scrinu.
Jankowský (z Španberku) 94. 188.
Janowice 207.
Janowští páni 68.
Jaromeř (Jaromír) 207. 286.
Jaromeřice 203.
Jawornice 244.
Jawornické knížetství 220.
Jelčany, viz Krčín.
Jelení hora, viz Hiršberk.
Jemniště, viz Wojkowský.
Jena 303.
Jendřejow (Ondřejow) 220. 221.
Jeníček Jan 68.
Jeřábek Jan 58. 113. 146. 155.
Jeremiáš 225.
Jesenice 255.
Jesuité 165. 262. 264. 267. 278. 282. 294. 299. 301. 302. 304.
Ježlowecký Mikuláš 276.
Jiřín 207.
Jihlawa 46. 174.
Jimín 239.
Jinočany 293.
Jiretice 50.
Jiří král 82. 102. 107.
sw. Jiří klášter w Praze 205.
Jiřík mlynář 132.
Jiřík písař 23. 54.
Jiříkow 244.
Jirow 237.
Jitra, viz: Špulíř.
Joachim markrabě Brandenburský 144. 145. 181. manželka jeho Hedwika 182.
Joachim warhaník 48.
- Joachimsthal** 36. 68. 225. 280. 294.
- K.**
- Kába, Sigmund (z Rybnan)** 150. 160. 161. 167.
Kadaň 13. 20.
Kalenice Jan 68. 94.
Kamenná 50.
Kauk 269.
Kanow rybník 162. 163. 204.
Kapaun 148.
Kapinos, rybník 195. 199.
Kaplér, Zdeněk (ze Sulewie) 283.
Kaplice 148. 226. 231. 252. 264. viz Dindorf.
Koppel Krištof 23.
Karel IV. 102.
Karel V. 92. 131.
Karel IX. král francský 208.
Karel arcikníže 185. 261. 262.
Karlšperk 149.
Karlštejn 57. 62. 68. 92—94. 116. 117. 125. 167. 168. 263. 267. 271. 293.
Kasold, viz: z Gasoldu.
Kašperské hory 126.
Katolici (Římané) 209. 210. 232. 270. 282. 296. 300. 303.
Kauba Petr 243.
Kawka 17. 53. 129. He-
 ralt (z Říčan na Štěkni
 a Švihově) 2. 57. 83.
Mikuláš 260. 262. Wi-
 lém 266. Zdeněk 128. 189.
Kazimír město 201.
Kekule 144. 188. Jan
 (ze Stradonic) 148.
149. Petr 68.
Kellerstorf 116.
**Kelleus (Kýlo) Edwar-
 dus (Engellender)** 294.
 295.
Kernich W. 126.
Kestrany 222.
Kinsperk 20.
Kiroham 215.
Kladsko (Glacko) 117.
 207. 287.
 21*

- z Kláštera Jetřich 145.
 Klatowský Jan 23.
 Klatowy 4.
 Kleneč, wiz: Walatka.
 Klenowský Wilém 66.
 68. 94.
 z Klinšteina Jan Če-
 něk 205. 260. wiz
 Mičan.
 Klosterneunburk 35. 273.
 Klučow 269.
 Knežín 189. 190.
 z Knichaneu Kristof
 Putz 280.
 Koblenský Jan 130.
 Kobylinský 188.
 Koc 94. Adam (z Do-
 brše a na Ohrazení-
 cích) 68. 87. 160.
 Dietleb 188. Jan 68.
 Kristof 68.
 Kokořowec Jiřík 68.
 Kolchreiter Jan (z Kolk-
 reitu) 15. 35. 52. 53.
 120. 147. 155. 167.
 Kolin 207. 267.
 Kolin nad Spraw (sic)
 145.
 z Kolowrat 13. Jan (na
 Bystře) 255. 284. Ja-
 roslaw 68. 90. 91. 94.
 146. p. Košátecký 89.
 Wacław (Maštow-
 ský) 68.
 z Komárowa Jan Pešík
 (na Waldeku) 68.
 Konopistě 205. 253. 278.
 280. 283.
 Kopisty; wiz Stolinský.
 Kopenice 201.
 Kořenský 257. Adam 262.
 Eliška (z Dlauhéwai)
 216. Jošt 189. Kri-
 stof 23. 118. 130.
 135. 147. Mikuláš 120.
 Petr 188. 215. Seba-
 stian 37. 60. 68. Ko-
 řenští páni 159.
 Kornawburk (Kornei-
 burk) 154. 273.
 Kornhauz, wiz Mičan,
 Stampach.
 Koruna 6. 7. 23. 40. 54.
 109—112. 130. 234.
 237. 255. 302.
 Kosmačow, wiz: Žďárský.
 Kosmonosy 246.
 Kosowá hora 257. wiz:
 z Ričan.
 Kostelee, wiz: Smiřický.
 Kost; wiz: Zajíc.
 Košice 30.
 Kotásek 165.
 Kowář 207.
 Kozelka Mikuláš 189.
 Kozlí 203. 286.
 Kozlowice 228.
 Kozly 207.
 Kožka Matěj 135.
 Kraicperk 23.
 Krajek 284. wiz Krajír;
 Berkowská.
 Krajír 53. 103. 105. 106.
 169. Adam 245. 246.
 284. Arnošt 27. 28.
 Bystřický 162. Wác-
 slaw 164. Wilém (na
 Nowé Bystřici) 164.
 201. Wolf (z Krajku
 a na Nowé B.) 49.
 56. 57. Zdeněk (na
 Landštejně) 94.
 Krakow 55. 189. 208.
 211. 219. 288.
 Králowice 147.
 u Králowny 152.
 Krasejowka 244.
 Krásná Komora, wiz:
 Reinsperger.
 Krásné pole, rybník 242.
 257. 258. 262. 264.
 Krasnostaw 284.
 Kratochwil 250. 256.
 257. 266. 270—272.
 281. 283. 289—292.
 Krč 186.
 Krčín, Jakub (z Jelčan)
 60. 135. 141. 150—
 152. 167. 183. 184.
 192. 199. 200. 204.
 215. 216. 225. 234.
 235. 250. 256—258.
 262. 264. 267. 277—
 279. 285.
 Krčín, rybník 243.
 Krembsmünster 34.
 Kremž 116.
 Křenčice 54.
 Křenový 235. 236.
 Křesowice 207.
 Křinecký Jiřík 58. Šta-
 stný (z Ronowa) 67.
 Kristian kurfürst saský
 273. 283. 291.
 Křiwenice 228.
 Křiwohlád, Hrádek 212.
 Krtel 234.
 Krumlow, 2—12. 14—
 16. 19. 22—25. 27—
 29. 31. 32. 35. 36. 40—
 43. 45—48. 50. 51.
 53—58. 60. 66. 68.
 91—93. 110. 112—
 114. 116—123. 125.
 127—132. 134—136.
 140—143. 147—155.
 157. 160—162. 164.
 165. 167—171. 177.
 179. 181. 183. 185.
 186. 189. 193—196.
 199. 200. 206. 211.
 212. 215—217. 219.
 222. 224—236. 247—
 256. 258—268. 271.
 273—275. 277. 278.
 280—283. 285. 286.
 289—292. 294—298.
 302. 304.
 Krumlow morawský 291.
 wiz: z Wartenberka.
 Krupka 20.
 Krwawý rybník 242.
 Ktis 235.
 Kuklweit 59. 112. 181.
 236.
 Kukáka 192.
 Kulíčka Kristof 59.
 Kultzboch Wilém 118.
 Kunaš Chwal 292. Jan
 148. Jiřík 23. Wác-
 slaw 33. Kunašská Ka-
 terína 247.
 Kunc Mikuláš 11.
 z Kunowic páni 282.
 Kunrát Jindřich doktor
 296.
 z Kunstatu Jan 245. 253.
 Jiří (Zajímač) 277.
 Kurland 277.
 Kurka, Pawel 68.
 Kurperk 23.
 Kurtz 280. 288. 297.
 Kurtzpach 68. 255. Hen-
 rich 166. 282.
 Kutná hora (hory Gutay,
 Hora) 37. 173. 184.
 263. 264. 267. 269.
 Kweltz Kristof 146.
 Kwitkůw dwůr, jinak
 Starý 181.
 Kyjow 287.
 Kyskowice 228.
 z Kytlie Ladislav 227.
 Sigmund 148.
 Kytliř 147.
 Kytzenstorf 253.

Kyzaur 53. Antonin (z
Mejowa) 117. 168.
Jan 297. Marek 168.

L.

Labaunský Jiřík (ze
Strašina) 42. 63. 67.

Labe 282.

z Laichtenburka (Lauch-
tenburka) landkrabě
Jiří Ludvík 116. 258.
275. 276.

Lambach 34.

Landštejn 169. viz:
Krajiř.

Landšteinský 175.

Lanský, rybník 241.

Lapáček Jindřich 147.
262.

Latran (w Krumlově)
16. 36. 92. 278. 297.

Laubský Kristof 146. 148.

Lauka 253.

Launky 228.

Launy 147. 269.

Lauretanská panna Ma-
ria 298.

Lautr Hans 52. 53.

Lawický, rybník 200.
241.

Lawing 200.

Lažany, viz: Bechyně.

Lčowický 140. Přech
(z Čestie) 169.

Leben Franck 113.

Ledeč 264. viz: Lom-
nice.

Ledeň 173.

Ledenice 54. 155.

Lehnický kníže Jindřich
145. 246. Jiří 262.

Leonora arcikněžna, kně-
žna Mantuanská a z
Montferratu 5.

Leovítius Cyprianus 200
Leptač 176. 197. 200.
234. 238.

Leskowec 45. 52. 53.
126. Jan (na Cerek-
wici) 58. 68. 87. 94.
Kristof 188. Šebestiar
68. 94. 188. Wáclaw
2. 58. 68. 128. Wla-
chyně 2. 55. 58. 68

Leština Wolf 159.

Leštno 40. 46. 50. 121.

123. 129. 266 viz:
ze Šternberka.

de Leva Julius 81.

Lewin 287.

Lhenice 41. 196. 199.
228. 257. 277.

Libějice (Libějowice) 15.
134. 158. 159. 160.

167. 179. 194. 199.
238. viz Malowec.

Libeň 257. 259—262.
266. 272. 278. 280.
289.

Libichow 275.

Libín 147.

Liboslaw, viz: Hlawsa.

Libštejn, viz: z Wald-
šteina.

Ličkow 66. 68. 147.

Lideřowice, viz: Šádlo.
z Lichtenšteina Konrád

188.

Limburk (Nimburk) 275.
286. 288.

Linec 23. 35. 45. 48.
49. 58. 87. 92. 147—

149. 150. 156. 163.
219. 223. 224. 252.

283.

Lingelius Christophorus
31.

Lipa, viz: Trčka.

Lipsko 120. 296.

Lisow, viz: Španowský.

Lišov 177.

Litoměřice 18. 19.

Litomyšl 174. 275. viz
Haugwic.

Litwa, Litwané 190.
276. 277.

Litwin Burian 36. 113.

Loben Kuntz 146.

z Lobkowic Anna 296.

Dépold 164. Eliška
150. Jan 3. 27. 58.

164. 179. 232. 242
253. 254. (na Zbi-
roze a Točniku) 93.

115. (na Týné Hor-
šowě a Tachowě) 93.

115. 167. Jan Popel
4. 62. 142. Jan

Wáclaw 267. Jan
Woldemar 290. Jiří

(na Libochowicích a
Mělnice) 227. 266.

270. 281. 301. Kri-
štof Popel 161. 247.

266. 286—288. 290.

Oldřich Popel 292.
296. 301. Ladislav

Popel (na Chlumu, z
Teplice) 87. 93. 204.

218. 259. 282. 288.

Wilém 291. paní Lob-
kowská 253. viz:

Hasišteinský.

Lodenice 169.

Lochowice 116; viz:
z Prostiboře.

z Lojow Matauš 220.

Loket 260, viz: Šlik.
Lomnice 12. 59. 139.

140. 163. 233. 256.
271.

Lomnický Jiřík 134.
Zdeněk (na Ledci) 93.

na sv. Lorenci 152.

Los, Dawid 118.

z Losenšteina panna 150.
Lowice 201. 203.

Lubelský palatin 219.

Lublín 190. 191.
z Ludanic Kateřina 245.

280.

Ludvík král 97. 108.

Lukšánka, paní Lukša-
nová 90.

Luneburk; viz Erioh.
Luneburská Alžběta 147.

Lustein 182.

Luther 31. 303.

Lutheriani 122. 123. 290.

Lutow 169.

Lužec 228.

Lužice 13. 140. 155.
172. 205. 292.

Lužnice 54. 242. 268.

Lwow 218.

M.

Mailand 45.

Maitolar 128. 148.

Machomet 223.

Machůw rybník 237.

Malá strana w Praze
(Menší město) 20.

191. 293. 301.

Malešow, viz: Ruthart,
Mostníková, Salawa.

Malotin 129. 181. 208.

Malowec 58. 128. Anna
37. Bohuslaw (na Bo-
rotině, na Wihlawech,

na Třitni, z Malowic)
68. 168. 191. 291.

- Diwiš z Libějovic) 273. 276. 277. 280.
 284. 286. 295. 297.
 May Baltazar 268.
 Mazancowský Jakub 188.
 Macaouch Michal 234.
 Meckelburk 56. kníže
 Hanuš z M. 145.
 Mehl doktor 117.
 Měchov 221.
 Mejow, wiz Kyzaur.
 Mělník 215. 257. wiz:
 z Lobkowic.
 Menšík Jakub 266. 278.
 292. 293. 296.
 Merkat, doktor 287.
 Merkl (Mertl) tesař 182.
 247. 255.
 Mertl kuchař 267.
 Mertl Němec 164.
 Metelská Anna 15. Wic-
 slaw (z Feldorfu) 15.
 37.
 Metych Joachim (z Če-
 řova) 118. 128. 146.
 188. 204. 247. 249.
 257. 263. 271. 297.
 298.
 z Mezříče pán 3. 58.
 Ludwik (Mezeřícký)
 120. Zdeněk (Meze-
 řícký) 66. 67.
 Mičan 52. 53. 147. Če-
 něk (z Klinšteina)
 184. 205. 244. Fri-
 drich (z Klinšteina a
 na Kornhausě) 183.
 188. 244. Woldřich
 146.
 Mikowice 270.
 Milboch Jan 8. 16. 30.
 Milčín 40. 56. 130. 153.
 207. 243. 246. 253.
 255. 273. 278. 290.
 283. 292. 295.
 Milejowice 50.
 Mílek 34.
 Milewsko 161. wiz: ze
 Šwamberka.
 Milhostice; wiz: Woj-
 kowský.
 Milikowice 229.
 z Miltic Mikuláš 145.
 Minden 119. 120. 127.
 Minichwolt, wiz: Wald-
 münchen.
 Minkwitz Kašpar 146.
 Mirek Jiřík 55. 120.
 128. 140.
 Miřkowský Mikuláš 68.
 Sesima (ze Stropčie)
 141. Wilém 89.
 Mišeň 20. 69. 71. 72.
 74. 77—85. 94—111.
 wiz: z Plawna.
 Mižensko 56.
 Mládek Mikuláš 158. 163.
 Mladota 284.
 Mláky, rybník 158. 194.
 238.
 Mlázowský, Sylvester
 68.
 Mnichow 34. 57. 227.
 228. 230. 231. 247.
 Modřice 151.
 z Mohelnice Antonín,
 110. wiz: Antonín.
 Mohuč 174.
 Mokropsy 278. 293.
 de Monte Acuto, hrabě
 182.
 de Monte, kardinal 33.
 Montferrat 5.
 z Montfortu Kateřina
 212. N. 245.
 Morawa 56. 87. 93. 117.
 118. 155. 171. 172.
 189. 201. 230. 253.
 262. 269—271. 274.
 275. 278. 290.
 Morgenthal 287.
 Moskwa (Moskwa) 190.
 218. 276.
 Most 20, 110.
 Mostníková Anna z
 Malešowa 189.
 Mošaur Jiřík (z Wal-
 dowa a na Dobřejo-
 wicích) 183. 188.
 192. 257. 260. 295.
 Mráz Mikuláš 24.
 Muchek Adam 52. 68.
 Kristof 54. 120. 146.
 166. Wilém (z Bu-
 kowa) 167. Woldřich
 68.
 Müller Hans 181.
 Münsterberská knížata
 106. 262. Hanuš 118.
 Jindřich 102. Karel
 102. 263.
 Mürdoise, doktor 145.
 Mutice 183.
 Myslík Adam 177. 260.
 Mýška Jan (na Hrádku)
 94.

N.

Načerao 207. 263.
 Naděje, rybník 237. 242.
 Nadymao, rybník 158.
 Nahorany 50.
 Nahradi, rybník 237.
 Náchod 117. 296.
 Naipurk (Neuburk) 35.
 116.
 Najdekar 205.
 Nałzow 149.
 Naringer Seifrid 114.
 Neapolis 47.
 Nebřehovský Ondřej 68.
 Nedrtal 240.
 Nejedlý Tobiáš (z Wy-
 soké) 177. 259. 260.
 Nekoš Jan 188.
 Němci, Německo 48. 93.
 127. 135. 168. 219.
 230.
 Němc 117.
 Nepomuk 88. 147.
 Nesměn 135.
 Nespeky 246. 258. 295.
 Nestajow, wiz: Zehu-
 žický.
 z Nestajowa Bernart (na
 Risenburce) 94.
 Neuburk (wiz Naipurk).
 Neuslužice 50.
 Netolice 52. 195. 199.
 212. 233. 234. 237.
 255. 256. 258. 262.
 264. 272. 283. 285.
 289. 304.
 Netolický Jan (z Turo-
 wa; Turnowa?) 188.
 207. 211. 223. 229.
 255.
 Netřeš 243.
 Newděk rybník, (potom
 nazwán Svět) 184.
 197. 200. 204. 207.
 Newěrný, rybník 240.
 u Newstáwald (dům w
 Lomnici) 139.
 Nezašow 185.
 Niderland 49. 92. 115.
 260. 280.
 Nisa 207. 286.
 Nornberk 49. 91. 181.
 Northauz 120.
 Nowá wes 228.
 Nowěhrady (Nowýhrad,
 Novum castrum) 16.
 40. 53. 54. 116. 118.
 119. 130. 131. 135.

143. 151. 152. 155.
 159. 161. 167. 169—
 171. 182. 195. 196.
 199. 203. 216. 228.
 231. 239. 294. 296.
 Nowé město (w Hrade-
 ckém kraji) 287.
 Nowé město Pražské 94.
 167. 186. 244.
 Nowé město w Krum-
 lowé 16. 30. 129. 170.
 209.
 Nowý dwůr 194.
 Nusle 293.
 Nydraw, wiz: Sweracký.
 Nydrtham Jan 165.
 Nykoly 244.
 Nytanaw 116.

O.

Obytecký Petr 68.
 Ocedělce, wiz: Ojř.
 Ohraženice, wiz: Koc.
 Ochausz 128.
 Ojř Bohuslaw (z Oče-
 dělic) 148. 183. 188.
 201. 260.
 Olbram 147.
 z Olbramowic Kateřina
 192.
 Olešná 201.
 Olešnice 118.
 Olomauz 55. 56. 116—
 119. 156. 201. 203.
 214. 215. 269. 277.
 278. 289. wiz: Stani-
 slaw.
 Olšina 152.
 Ondřej šlámistr 60.
 sw. Ondřeje důl 23.
 Ondřejow, wiz: Jendře-
 jow.
 Opatowice 172. 175. 241.
 Oplatil, rybník 250. 263.
 Opolská knížata 106.
 Orsandorf 202.
 Osek 147.
 Osowský Smil z Dau-
 browice (a na Třebíči
 290.
 z Ostrogo hrabě 288.
 Ostrowský (Ostrožský
 kníže Constantin 187.
 223. 229. 287.
 Otmachow 287.
 Öttingen 34.

Ottenchoim 214.
 z Otterstorfu Sixt 177.
 260.

P.

Pacenstorf 201.
 Pacow 43. 55. 129. 149.
 263. 264; wiz: Ma-
 lowec, Španowský.
 Padua 264.
 Palachar Wolf 23.
 Pamatuj, rybník 240.
 241.
 Papež 33. 131. 214. 258.
 260. 269. 276. 281.
 286.
 Pardubice 117; wiz: z
 Pernšteina.
 Paříž (Paryž) 49. 254.
 Pasadowský 128.
 Pasaun, wiz: Šlik.
 Pasowarský Jan 38. 147.
 Passow 28—32. 47. 50.
 58. 91. 93. 127. wiz:
 Arnošt; Wolfgang.
 Passowský biskup 2.
 Pašek tesař 129.
 Pašice 198. 215.
 Pátek 269.
 Pauluska wdowa 251.
 Paur Nicolaus 33.
 Pauzar Jan 13. Jindřich
 147. Wok 118. Pau-
 zarowé 130.
 Pawlowský 287.
 z Peclinowce Lidmila
 183. Wáclaw 42.
 Pekárek Matiaš 263.
 z Pelaw Joachim 145.
 Pergar (Perger) 52. 53.
 Adam 222. Křištof 88.
 Perno 20. 145. 147. 282.
 z Pernšteina Jan 263.
 264. 269. 273. 275.
 285. 289. 291. Jaro-
 slaw (na Pardubicích)
 67. 93. Polixena (Po-
 lexina) 270. 272. 273.
 292. 301. 302. Wra-
 tislav 4. 49. 173. 182.
 188. 209. 218. 230.
 256. 272. z Pernštei-
 na pání 4. 215. 253.
 Pešť 189.
 Peterka Wáclaw 151.
 Petingarin N. 15. Bar-
 bora 125.

- Petřík Jiřík 215.
 Petrkow 201.
 Petšacher Sigmund (na Šteinpachu) 296.
 Pfalc 200. 275.
 Pfarung 35.
 Pflug Jiřík 145.
 Philopon Biskupotrawce 214.
 z Pilníkova Zilwal (na Wlōcieh) 166.
 Pin 146, 148.
 Pisařowský rybník 239.
 Pisečné 201.
 Písek 2. 17. 59. 245.
 Piskowice 207.
 z Písnice Jindřich 252. 261. 268. viz Dominaček.
 Písek Matěj 117. 125.
 Plaišteín 275.
 Plana 23. 30.
 Planá 54. 174. 247.
 Plany 48.
 Planský 236.
 Plasy 111. 112. 254.
 Plastowský rybník 36. 198. 200. 215. 236. 256.
 Plašt 152.
 Plawnice 181. 193. 195. 199. 235. 236. 267. 291.
 Plawnička 129. 273. 296.
 z Plawna páni (hrabata, knížata, purkrabové Mišenští 29. 31. 51. 62—69. 72. 74. 78—87. 93. 94. 96—111. 114. Henrich nejstarší (Henricus burgravius Misnensis) 19. 21. 44. 59. 71. 72. 74. 75. 78. 79. 83. 95—97. 101. 102. 105. 107. Henrich starší (hrabě z Harnšteina, z Gerowa) 59. 77. 94. 100. 109. mladší (hrabě z Harnšteina, z Gerowa 59. 77. 94. 100. 109.
 Plawo, wes 183.
 Plekkenšteín, jezero 169.
 Pletnásteín 20.
 Plošek Jan (z Ploskowie) 13. 37.
 Ploskowice, viz: Brzský.
 Plzeň 67. 88. 116.
- Plzensko, Plzenský kraj 68. 189.
 Počátek, rybník 194. 199. 235.
 Počepický Henrich 188. 203.
 Poděbrady 52. 124. 207. 263. 277.
 Podlesice 20.
 Podolie 218.
 Podsedický, viz: ze Wřesowic.
 z Polden 34.
 Polej Matiaš 27.
 Polchingerin Markéta 88.
 Polná 46. 53.
 Polock 223.
 Polska, Polsko 27. 56. 182. 187—192. 200—204. 207. 208. 211. 216. 218—223. 229. 232. 276. 277. 280. 282—284. 286—289. 295. 297. viz Hedwika, Henrich, Sigmund.
 z Polžic Jiří Harant 246.
 Pomoc, rybník 237.
 Pomoc boží, důl 294.
 Ponědraž 116.
 z Ponika Hanuš Jiří 145.
 Popel Mikuláš 31. Litwin 46., viz: z Lobkowic.
 Pořešín 240.
 Posidowský 89.
 Posse Hanuš 146.
 Potěšil, rybník 242. 256.
 Potm Baltzer 146.
 Poznaň 287.
 z Pragen Jindřich 227.
 Praha 8. 9. 12. 14. 15. 17—26. 31. 35. 37. 49. 52. 56. 57. 60. 67. 68. 70. 87. 92. 93. 102. 103. 105. 107. 109. 110. 116. 120. 121. 123. 125. 126. 128—131. 135. 140. 142. 145. 147—149. 153. 156. 158. 162. 165. 167. 168. 170—172. 175. 177. 179—183. 186—188. 204—207. 209. 212. 215—217. 224—227. 232. 233. 235. 242. 244. 246. 247. 249. 251. 253. 256—264.
266. 267. 269. 270. 272—275. 278—280. 282—284. 286—288. 291—298. 302—304.
 Pražský arcibiskup 110. 270. viz Antonin.
 Pražský hrad 27. 44. 45. 51. 54. 55. 57. 60. 67. 68. 90. 94. 112. 114. 115. 117. 121. 123. 124. 126. 129. 130. 139. 141. 165. 168. 169. 171. 177—182. 184. 204. —206. 217. 224. 248. 253. 255—257. 259 —261. 266. 270. 273. 275. 278—283. 286. 288. 295. 298—301.
 Pražský kostel 110—112.
 Pražský špitál 186.
 Pražské učení 60.
 Praha, wes u Wrařawy 190.
 Prachalice 4. 14. 40. 52. 55. 88. 125. 127. 134 —136. 147. 149. 152. 162. 195. 199. 218 225. 239.
 Prachensko, Prachenský kraj 17. 18. 54. 59.
 Prandthaber Wolf 296.
 Prandtner Daniel 225.
 Praunberger Pawel 60.
 Pražma 128.
 Předenice Tristram 68.
 Přehradí 193.
 z Prefatu Blažej 27. Lukáš 27.
 Přech Wilém 87.
 Přelajka 287.
 Přespurk 2. 3. 59. 154. 155. 169. 189. 251.
 Příbram 233.
 Přídolí 36. 203.
 Přinda; viz ze Šwamberka
 Prokeš tesař 175. 183.
 sw. Prokopa klášter 135.
 Promnic 286.
 Prostějow 201.
 z Prostiboře Woldřich (na Lochowicích) 43.
 Proškovský 90.
 Prošowský Jan 10.
 Prošowice, viz Zelendar.
 Protiwec, viz: Wojtř.
 Pruk 34.

Prungraber Mates 36.
Pruskowský N. 170. 237.
Pruský kníže 126. Prusy 170.
u Ptáki, rybník 243.
z Pucheimu (Puchama) paní N. z Rapsu 2.
Mikuláš 146. Wit Albrecht 4.
z Páile Bosse 146. Finke 145.
Pulkawa 273.
z Pulweitzu Hannš 145.
Purkhauszen 34.
Puendorf 118.
Puteus Antonius, archiepiscopus Barenensis 289.
z Puttelitz Wolf 146.

R.

Rabí 135. 140 153.
Rabštejn 43.
Radoice 228.
Radiwil' 276. 288.
z Radkowie Dorota (Slepícková, manželka Krčina) 278.
Radlice 207.
Radhostice 50.
Radostice 216.
Raichenstein 207. 250. 252. 265. 286. 287.
Rajow 261.
Rakausy 2. 3. 12. 14. 48. 113. 161. 172. 253. 296.
Rakauský dům 191. 208. 212. 213. 219 - 221. 230. 280. 297.
Rankow 135.
Raps; wiz: z Pucheimu. z Rasné Ludwik Karel 184.
Raštat 282.
Ratibořice 37. 271. 294.
Ratkowec 266.
Raudnice 52. 187. 223. 228. 233. 234. 243. 251. 257. 259. 269. 270. 275. 278. 282. 292. 304.
z Rangwie Křištof 145.
z Rauche Wolf 145.
z Raupowa Křištof 293.
Rawský wojwoda 286.
W. Biezan.

Reder Sebastian z Rederu 191.
Regenspurk; wiz: Řezno.
Řehoř XIII papež 280.
Reinsperger Němec (z Krásné Komory) 68.
Reiss Henrich z Plawna 188. 192.
z Remburka Sofia 23.
z Renntorfu Jetřich 146.
Reinsperger Ferdinand 188.
Řepický Adam 37. 45.
Rešowský Mikuláš 188.
Roul Joachim 145.
Reusperger Nicolaus 225.
Řezno (Regenspurk) 34. 35. 93. 112. 116. 119. 224.
Rheingraf 145.
Rhodano Jakub 260.
Ričany 257; wiz Kawka. z Ričan Anna 150. Heralt 58. Jan starší 62. 67. 87. 93. 128. Jan mladší (na Kosowé-hoře na Wšeradicích) 67. 93. Linhart 58. Mikuláš 188.
Ridr Urban 145.
Rim 31. 93. 214.
Rímané 252.
Rímská wíra; wiz Kattolci.
Rinarec 135.
Risenburk; wiz: z Nestajowa, Šwihowský; Žehušícký.
Říše 166. 172. 174. 175. 186 212. 213
Robmhap Jiřik (ze Suché) 54. 60. 126. Petr 68. Wales 68. Sigmund 37.
Ročowice 234.
Rodowský Bawor 225.
z Rogendorfa Alžběta 22. 227. Anna (manželka Jošta z Rosenberka, paní máti) 2. 8. 12. 14—16. 22. 23. 25. 37. 47. 48. 55. 88. 92. 113. 114. 116. 120. 125. 128. 132—134. 136. 200. Jan Wilém 227. Jindřich Ernreich 4. Potentiana

23. 88. z Rogendorfa pán 31. 116.
Roh Origenes (z Wikanowa) 160. 162.
Rohy 116.
Rochec Bořek 166.
Röling Walentin 294.
Ronow; wiz Křinecký.
Ronsperk; wiz: ze Šwamberka.
Ror Jan 120. Joachim 145.
Rosenberk, město a zámek 40. 50. 114. 132. 135. 142. 152. 168. 171. 200. 240.
z Rosenberka Alžběta, (manželka Henricha staršího ze Šwamberka na Zwikowé) 2. 3. 58. 60. 222.
" Anna (manželka Joachimima z Hradce) 1. 3. 9. 11. 29. 40. 41. 201. 231. 247. 248.
" Bohunka (jinak Wendelina) 3.
" Ewa manželka Mikuláše hraběte ze Serinu; potom Pawla hraběte z Gasoldu) 5. 113. 120. 125. 150. 156. 161. 169. 170. 179. 224. 232. 250. 268. 285. 289. 296.
" Ferdinand Wok 2.
" Jan Pokojný 15.
" Jindřich 23.
" Jošt 1. 2. 7 — 9. 15. 27.
" Oldřich 3.
" Petr starší 6. 112.
" Petr Kulhavý 1. 6. 9. 10. 26 — 28. 39 43. 53. 71. 97. 99. 103. 105.
" Petr Wok 3—5. 31. 46. 50. 71. 92. 95. 113. 120. 123. 125. 128. 129. 136. 140. 145. 147. 151. 156. 157. 161. 179. 181. 183. 186. 201 — 203. 205. 206. 214. 22

216. 217. 219. Salawa Jan (z Lipy a
222. 224. 230. na Malešowě) 94.
231. 233. 244. Salopurk 31. 37. 45. 58.
245. 248. 249. 92. 250.
261. 264. 269. Salden Lydolf 146.
290. 292. 298. ze Salmu hraběnka 47.
301—304. Ludwik 31. Mikuláš
z Rosenberka páni 2. 31. wiz Wolfgang.
Rosenberský dům na Salomena kauzelnice
hradě Pražském 26. 225.
27. 123. 124. 126. 141. Samice 158.
163. 272. 283. 288. Sandoměř, 189.
299. 304. Sasy 13. 25. 131. 146.
Rosenberský rybník 257. 212. 274. wiz August,
258. 269. Franc, Hanuš Frid-
Rosenstingl 152. rich, Kristian, Mauric.
Rosental (Roštal) 177. Saská kněžna Kateřina
von Rossa, Martin 49. 56. Sofia 123.
Rottenburk 215. Sausedský, rybník 129.
Rottmberk, Krištof 177. Savoyské kníže 280.
Rovensis, Wencesilauš ze Saxendorfu Fridrich
133. 277.
Rowný 228. Sázawa, řeka 274.
Roznham 207. Schanndermark 146.
Roztoky 292. 293. wiz Schatzel Benedikt 29.
Mičan. Schener 34.
Rozwadowský Wolf 165. Sohottowé we Wídni 34.
Rožďalowice 207. Scribonius, Jindřich pro-
Rožmitál 23. bošt Pražský 29. 31.
z Rožmitála Lew, 103. 110. 112.
Rudolf II 181. 189. 215. Secijnewský (?) Jakub
216. 221. 223. 224. 276.
226. 228. 229. 231. Sedlčany 234. 251.
249. 261. 274. 278. Sedlec 37. 159. 199.
281. 282. 295. 303. 200. 238. 263; wiz:
Rudolfowo město 181. ze Sternberka.
Rumf 270. 271. Sedlice 60.
Rus 219. Sedmíhradsko 276, wiz:
Rus Simeon, Polák 227. Bátory.
Růt (Ruth) 171. 263. Seget 156. 165.
273. Selsko 117.
Ruthart Mikuláš z Ma- ze Serina hrabě Miku-
lešowa 143. 157. 159. láš 5. 156. 157. 170.
160. 163. 167—169. 232. Jan (Janaušek)
175. 176. 189. 204. syn jeho 170. 179.
Ruzyně 244. 268. 296. 301.
Rybnany wiz: Kába. Setěchowice 50.
Rychnow 55. Sewerin 244.
Sibřina 293.
Sicendorf 116.
Sigmund August, král Sigmund August, král
polský 145. 190. polský 145. 190.
Sigmund kníže šwedské Sigmund kníže šwedské
wolený král polský wolený král polský
277. 277.
Silber Krištof 166. Silber Krištof 166.
Silberberk 250. Silberberk 250.
Silberfercha 23. Silberfercha 23.
Silice 286. Silice 286.
- Sinatenký (?) starosta 276.
Sittich, Beneš 50.
Skalice 207.
Skuhrowský Krištof 94.
Skutek rybník 242.
Slaný 120.
Slataniř Henrich 188.
Slatinský Jetřich 50.
186. 216. 225. 247.
268. 269.
Slawata Adam 255. 263.
270.
Slawec 244.
Slawonice 253. 273.
Slawotioe 287.
Slepíčková, wiz: z Rad-
kowic.
Slezsko 85. 117. 118.
155. 172. 174. 189.
190. 201. 203. 226.
249. 250. 279. 286.
Slowany, klášter w Pra-
ze 186.
Slucký kníže 190.
Sluzský Sigmund 293.
Sluzebný, rybník 153.
Smečno, wiz: z Martinic.
Smichow 27.
Smiřice 117.
ze Smiřic Albrecht 68.
Jan starý 92. Jaro-
slaw (na Kostelci a
Škworci 88. 90. 91.
93. 183. 260. 269. 286.
290. Smiřický 270.
271. 300.
Smržow 250.
Sobek Petr 276.
Soběnow 216
Sobis 200.
Soběslaw 12. 13. 19. 25.
56. 68. 110. 121. 135.
136. 140. 142. 147.
149. 153. 162. 168.
207. 212. 261. 232.
246. 253. 257. 258.
261. 289. 292. 295.
Soliman 222.
Sonberk 23.
u Sosny stříbrné 23.
Spinula, Octavianus 295.
Spolský, rybník 200.
u 14 Spomocníkůw, důl
23.
Sponheim, wiz Baden.
Srbeč, wiz Stampach.
Srbický Krištof (ze Zá-
lesl) 168. 185. 186.

S.

Sádek, wiz z Wald-
šteina.
Sádno, wiz: Wrš.
Sádlo, Jarohněw (z
Wražného a na Li-
deřowicích) 54. 60.
Wilém 55. 146.

- Stadnický Stanislav** 276.
Stanislav, biskup Olomucký 170. 271. 275.
Stanowice 187.
Staré město Pražské 27. 94. 293.
Stařínský 287.
Starý dvůr, viz: Kwitkūw.
Stauf 35.
Stawiště, rybník 242.
Stier Bastian 153.
Stolinský Melichar (z Kopist) 30. 32. 36. 53. 60. 117. 135. 140. 141. 150.
Stradonice, viz Kekule.
Strahow, w Praze 300 —302.
Strachotinský Jiřík 120. 141.
Strakonice 55. 147., viz: Berka, Wojř.
Stranějowice 50.
Stranow, viz: Berka.
Strašín, viz: Labaunský.
Straubing 35.
Stráž 151. 242. 258. 260. 262. 296.
Strážská Apolena (z Hodkova) 151. Wáclaw 188.
Střela 55. 125. 133.
Střelice 201. 203.
Strěmilow 203.
Strětež 182.
Stroch, viz: Hofmann.
Stropčice, viz Miřkowský.
Stropnice 159. 161. 240. (Dlauhá) 118.
Stubenberger 31.
Studnicka Jan 298.
Stuternham Křiřtof 146.
Sthesyzcan (?) 216.
Sudek Adam (z Dlauhé) 8. 15. 17. 23. 41. 59. 117. Jan 188. Jindřich (z Dlauhé) 23. 117. 128. 135.
Sudlice Wáclaw 130.
Suda na Zdechowicích 68.
Suchá, viz Robmhap.
Suchdol 136. 241. 293.
Sulewice, viz: Kaplér.
Sunek, viz: Ungnad.
- Sušice** 4. 135.
Swachūw dwůr (Swachowský) 131. 170. 193. 199. 239.
Swatkowski 262.
Sweracký Jiřík z Nydraw 181.
Sweraz 269.
Swět, rybník 240. 242. 256. viz Newděk.
Swětla, viz Trčka.
Swidnické knížetství 118. 220.
Swijany 207.
Swiny Trhowy 31. 49. 116. 181.
Swinenská brána w Krumlově 129.
Swinenské předměstí 183.
- Š.**
- Šaler, Toman (Tomáš)** 123.
Šalmanowic 241.
Šamburská hrabata 11.
Šebesta 244.
Šeinoch Fabian 68. Šebastian (Šenoch) 68. 89.
z Šelnberka Jan 67. Joachim 146. Petr 56. Sigmund 56.
Šemberk Henrich 188.
z Šenberku Hanuš Wolf 145. Haublt 145. Jindřich 145. Wolf 145.
Šepický Mikuláš 219.
z Šermpurku hrabě Jakub 114.
Šewetín 266.
Šicendorf 3.
Šilhánek, viz: z Weveřt 234.
z Širřtatu Fridrich 145.
Šitice 234.
Škol Alexander (z Grünperku) 52. 53. 114. 120. 147. 168.
Škworec, viz Smřický.
Šlechta Jan 269.
z Šlejbor Bohuslaw 68.
z Šlefnic Henrich 145. viz Hobelt.
z Šlieben Eustachius 146.
Šlif 146. 148.
Šlik 19. 27. 300. Al-
- brecht** 23. Jan 67.
Jeronym (z Holejče, hrabě z Passaunu a Lokte) 6. 16. 28. 30. 36. 38. 39. 43. Joachim (na Šwamberce) 4. 23. 68. 88. 89. 93. 146. Lorenc 67. Šebastian 68. 89. Wolf 68. Šlikowá Joachimowá 90. Lorencowá 90.
Šlokaber 13.
Šlowský Jan 68. 94.
Šlubnice 152.
Šneidřslag 152.
z Šolnburka Jiřík 145.
Šonfeld Kařpar 146.
Šorš Šebastian 260.
Španberk, viz Jankowský.
Španělý 48. 181. 182. viz Filipp.
Španheim 229. viz Filipp.
Španowský (na Zelci) 16. 34. 43. 52. 287.
Erich 263. Jan (z Lisowa a na Pacowě) 120. 128. 133. 140.
Michal (z Lisowa, na Pacowě a Wořici) 53. 58. 68. 113. 120. 227. 253. 262. 263. 266. 274. Oldřich (na Zelci) 9. 37.
Špeyr 174. 178. 180.
Špicenberk 152.
Špilberk 34.
Sprinćenřtein 224. 232.
ze Šprinćenřteina Albrecht 260.
Šprincel 91.
Špulř Wáclaw (z Jitter) 26. Špulřowá Mariana 248.
Šřánek, Jiřík 244.
Šreibersdorf Mikuláš 285. 297.
ze Štahrenberka Erazim 113.
ze Štainachu Anna 114.
Pawel 114. Šebastian 114.
Štainpach, viz Petřacher.
Štaller Adam 149.
Štalpach 34.
Štampach 88. 89. 94.

Matias (na Karbauze a Srbci) 290.
 ze Štarkemberka Bohunka 1.
 Štein 267.
 Štěpán 52. viz: Kawka.
 z Štětko Jan Welbram 54.
 Štěpanow 148.
 Šternberk, moravský 117.
 ze Šternberka, Adam (na Zelené hoře, na Sedlici) 54. 56. 58. 67. 92. 93. 118. 136. 137. 232. 280. Alžběta 141. Anna (Holická) 36. Bohunka 58. 280. Ferdinand 263. Jan (Holický) 36. 141. 280. Ladislav (Ladslaw, Larek) 130. 141. 179. Oldřich (Holický, na Leštné 6. 18. 19. 20. 23. 28. 36. 39. 40. 46. 48. 50. 54. 56. Ondřej 246. Ottagar 50. Pawel 246. Wacslaw (Holický, na českém Šternberku) 34. 50. 217. Wilém 58. 141. Zdeněk 141. ze Šternberka páni 262. 300. Zelenohorští 346.
 Šternberger 57.
 Štětínský dvůr 239.
 Steyr 8. 15. 22. 33. 34. 36. 50. 88.
 Štingelhammer 128. 152.
 Štířin 291.
 Štítný Wacslaw 9.
 ze Štolberka hrabě 146.
 Štöle Mathes 189.
 Štolzpek 264.
 Štrallar Adam (z Wosule) 167. 169.
 Štrasburk 298.
 Štratnhol 253.
 Štrein 286. 288.
 Štrkow 30.
 Štromer doktor 245.
 ze Štubenberka Wolf 267.
 Šturm, Wacslaw 268.
 Štybie, Mikuláš 120.
 Šurat 125.
 Šurer Martin 299.
 Šwamberk 25. viz: Šlik.
 ze Šwamberka Adam

(na Přimdě) 64. 94. 144. 218. Bartoloměj 4. 58. Ewa 291. Heinrich, Jindřich (na Zwi-kowě) 2. 4. 57. 60. 67. 87. 88. 92. 113. 120. 136. Jan (na Milowském klášteře, na Boru 57. 68. 87. 90. 94. Jan Jiří 304. Jiří 291. Joachim 68. Krištof 222. 232. Petr (na Ronšperce) 66. 68. Šwamberková Heinrichowá 147. Šwamberkové 116. 268. Šwamberkowský dům na hradě Pražském 204.
 Šwandrie 151.
 Šwedy 277.
 Šwejnoch 55.
 Šwihow, viz: Kawka.
 ze Šwihowa Anna 113. Břetislav (na Horaž-dovicích) 2. 53. 66. 67. 93. Ferdinand 255. Páta 113. Wacslaw (z Risenberka) 2. 58. 67. 90. 233. 246.
 Šworcemburk 25.
 Šwartzpach 171. 185. 196. 200. 235. 236.

T.

Tábor (hradiště hory Tábor) 22. 24. 30. 59. 122. 123. 132. 135. 205—207. 233. 257. 266. 283. 294.
 Tachow, viz: z Lobkovic.
 Tachowská, Katerina 281.
 z Talmberka pán 233.
 Tarlo, Jan 219.
 Tarnowice 287.
 Tataři 190. 191. 218. 219.
 Tauškanec, rybník 242.
 Tegendorf 91.
 Teleč 117. 253. 275. 287.
 na Tencíně Ondřej hrabě 219.
 Tengler Oldřich 127.
 Teplá 20.

Teplice 147. 215. 270. 282. viz: z Lobkowic, z Wřezowic.
 Těšinská knížata 106.
 Těšile 123.
 Tetaur 58.
 Teufel Andre 91.
 z Teufenbachu Krištof 220.
 Thära 128.
 Tikotin 190.
 Tista 186.
 Tisý, rybník 60.
 Točník 232. viz: z Lobkovic.
 Todeň 244.
 Tolosan 287.
 Tomáš futrministr 189.
 sw. Tomáš w Prase 300. 301.
 Tonrowé 244.
 Torbart Jiřík 188.
 Trautenberg Wolf 225.
 Trautson, Paul Sixt 257. 292. 301.
 Trčka 27. 58. 264. Burian (z Lipy na Světlé nad Sázawou) 53. 68. 274. Rudolf 280.
 Wilém na Wellši 68. 92. 94.
 Trébánek 234.
 Trebanice 234.
 Trebeč Velký 243.
 Treblé 117. 275. 291. viz: Osowský.
 Trebmyslice, viz: Dubský.
 Trébon 8. 19. 31. 37. 40. 46. 50—54. 56. 57. 59. 60. 113. 116. 122. 123. 126. 129. 130. 135. 136. 139—144. 148—151. 156. 159. 162—165. 167—171. 174—176. 181—184. 187—189. 197. 198. 200. 201. 203—205. 207. 208. 214—216. 224. 225. 231—233. 240. 241. 243. 245. 246. 248. 249. 252—254. 256—264. 267—270. 273. 275. 278. 280—284. 286. 289. 291. 292. 295. 303. 304.
 Trébonín 171.
 Trident 33.

- Trischlinius Nicodemus 272.
 Tríten, wíz: Malowec. Tríteže 50.
 Trojany 197. 200.
 z Trojan Petr Iwan 128. 134. 140. 148. 186.
 sw. Trojice 152.
 Trnawka nad Dyjí 187.
 Trunkelius Kristian 166.
 Tučap Hynek 13. 52.
 Tucheraz, wíz: Humpolec.
 Turci 13. 29. 46. 52. 113. 115. 117. 120. 121. 139. 165. 167. 174. 185. 190. 191. 215. 218. 219. 222. 277.
 v. Turn, Franc 90.
 Turnow 207. wíz: Netolický.
 Turnowský Petr 188.
 Turow (?) wíz: Netolický.
 Tworidlo 170.
 Tým Wáclaw 27.
 Týn; wíz: Oabelický.
 Týn Horšův (Horšowský) 4. 5. 116. 120. 128. 132. 291. wíz: z Lobkowic.
 Týn nad Wltawau 283.
 Týnec 4.
 Tyrol 184. 207.
 Tyrsenreit 20.
 Tyrus 223.
- U.**
- Uhry 12. 14. 24. 46. 98. 115. 120. 153. 154. 165. 172. 178. 180. 187. 189. 190. 216. 221. 254.
 Úlehle 50.
 Ulm 125.
 Ungnad Ondřej (ze Sunku, na Hluboké) 2. 4. 50. 57. 58. 89. 91. 139.
 Uřadow (Uřadow, Auřadow) 190. 200—202.
 Ussin Jiřík (z Wladeře) 42. Pawel Jordan 264.
 Ursini 87. 106. 108.
109. 138. 168. 208. 249. 252. 300. 302.
 Ursinus kardinal 214.
 Laelius 275.
- V.**
- z Veltem Achacius 145.
 Vivarius Jacobus 261.
 z Voltelina Jan Bernard 140.
 Voltfatr, důl 23.
 Vychperger Leonhart (z Erbachu) 225.
- W.**
- Wacelik, Wacrlík Wáclaw 202. 248.
 Wáclaw paustewník 141.
 na Wáclawu, důl 152.
 sw. Wáclawa kaple na hradě Pražském 218.
 Waiskrätzen 286.
 Waiszperger Lorents 260.
 Wakker, doktor 287.
 Walachie 191. 219.
 Walaluga 191.
 Walatka Tobiáš (z Klence) 175. 179.
 Waldek, wíz: z Komárov.
 Waldmünchen (Minichwolt, Woltminichen) 116.
 Waldow; wíz: Mošaur.
 z Waldšteina páni 4. 90. 300. Fridrich 67. Hašek (?) 67. 188. 253. Hynek 262. 277. 290. Jan (na Hrádku nad Sázawau 62. 66. 67. 93. 167. 188. 191. 204. 218. Jindřich, Henrich (na Dobrowici, na Sádku) 67. 94. 120. 123. 124. 146. 259. 290. Jiří (na Hostinném) 94. Katerina 290, Wáclaw 67. Wojtěch na Libštejně 94.
 Walowska, Maruše 113.
 Walowski 263.
- Waltzer, Gebhart 113.
 Waly 184.
 Wamberský 128. 180.
 Hynek 68. Jan 141. 143. Muchek 118.
 Woldfish 68.
 Wančura 245. 246.
 Waněk písař 151.
 Warsalona 44.
 Warszawa 189. 191. 192. 201—203. 211. 216. 218. 219. 277.
 z Wartenberka Jan (z Kosti) 103. 105. 106. 188. Mandalena (na Hrádku nad Sázawau a morawském Krumlowé) 290. Zdeněk 266. Zdislaw (Zwiřetický) 67. z W. panna 150.
 Wary 133.
 Wasen 34.
 Wasserburk 34.
 Wdowec, rybník 143. 144. 151. 160. 162.
 Wečeře, Jira 159.
 Wedomice 228.
 z Weitmile Jan 68. Šebastian 14.
 Weitrfield 273.
 Wejd; wíz: Behr.
 z Wejslawie Janeš Albrecht 192.
 Welení 244.
 (z Weleslawina) Daniel Adam 299.
 Welešín 131. 152. 170. 171. 240. 254.
 Welíš; wíz: Trčka.
 Welwary 19. 292.
 Wencelik Wáclaw 177. 260.
 Werner Balcer 145.
 Werný, rybník 250.
 Wesce 207. 228.
 Weseli 24. 56. 92. 121. 142. 148. 241. 255. 271. 278. 280. 296.
 z Weselice Marta 284.
 Weselý 171.
 Wesn, Jiřík 145.
 Wetlá 228.
 Weyamar 174.
 z Wewerí Matěj, jinak Šilhánek 234. 264.
 Wchynský 188. 273. 287. Jan 169. 263. 267. 271. 272. 278. 280.

- Kateřina 267. Rad-
 slaw 188.
 Wohynského dům w
 Praze 267.
 Widen 6. 22. 28. 30.
 33 — 35. 38. 46. 47.
 49. 55. 59. 78. 87.
 92. 111. 113. 115.
 116. 121. 125. 129.
 130. 136. 140. 154.
 162. 171. 173. 174.
 187. 201. 203—205.
 208. 213. 214. 218—
 220. 222. 223. 227.
 231. 235. 249. 251—
 253. 259. 273. 275.
 277.
 Widman Carolus 225.
 Widow 132. 193.
 Wilém, kníže baworské
 227. 230. 247.
 Wilémowa hora 162.
 169. 295.
 Wilky 190.
 Wilterpolt 152.
 Windewasser 128.
 z Windischgrätzen Eras-
 mus 113.
 Windthagen 227.
 z Winore Anna 289. wiz
 Černý.
 Winterberk 4. 37. 41.
 125. 127. 128. 134—
 136. 140. 149. 157.
 167. 171.
 Winterberský Tomáš
 171. 259.
 z Winterfeldu Bernhard
 145.
 Wisla, řeka 189 — 191.
 Wistonice 201.
 Wiškow 117. 201. 203.
 Wišné, Wišný 235. 237.
 Witašský 68. Zdeněk 68.
 sw. Wita w Praze 256.
 Witanowský Arnošt 68.
 294.
 Witoras 22.
 Wittenberk 27. 59.
 z Wittesdorfu Sigmund
 146.
 Wittich Mikoláš 48.
 Wladislaw král 63. 69.
 70. 75. 80 — 84. 95.
 97 — 100. 103 — 108.
 Wlador, wiz: Ursin.
 Wlach Julius 89.
 Wlachowé, Wlachy (Ita-
 liani) 26. 29. 44. 45.
 47. 49. 96. 140. 143.
 153. 160. 168. 171.
 172. 181. 186. 232.
 233. 267. 268. 289.
 298.
 Wlói pole 127.
 Wlóiće, wiz: z Pilní-
 kowa.
 Wlhawy 92.; wiz: Ma-
 lowec.
 Wilkanow; wiz: Roh.
 Wikowice 148.
 Wltawa 23.
 Wltawa, řeka 25. 132.
 Wodčradský, Jiřík 247.
 Wodňany 2. 15. 52.
 Wodochody 228.
 Wojír 15. 26. 52. Frid-
 rich (z Stradonic) 68.
 Jindřich (z Protiwce)
 8. 41. 167.
 Wojkowski Wilém (z
 Milhostic a na Jemni-
 ští) 39. 68.
 Wojnín, wiz: Chotek.
 Wola 191.
 Wolary 14. 23.
 Woldrich, mistr 205.
 Wolf 189.
 Wolfgang biskup Pas-
 sowský, hrabě ze
 Salmu 28. 29. 33. 44.
 58. 71. 92. 95.
 Wolfštan 127.
 z Wolkenšteina Jan 1.
 Wolyň 37.
 Wonoklasy 293.
 Worlow, wiz: Helm.
 Wosal, wiz: Ebnar.
 Wosule, wiz: Štrallar.
 Wotice 261.
 Wožice 174. wiz: Špa-
 nowský.
 Wrabín Weliký 264.
 p. Wrabský 94.
 Wrané, wiz: Chotek.
 Wranín 184. 242.
 Wratislav 116 — 119.
 156. 163. 168. 174.
 226. 286.
 Wražné, wiz: Sádlo.
 Wrčow 244.
 z Wřesowic Bernart 53.
 Jan (Podsedický) 188.
 Wáclaw 225. 226.
 Wolf (na Daubraw-
 ské hoře a na Tepli-
 ci) 43. 53. 94. 167.
 175., wiz: Dlažimský.
 Wrochotický 128. 148.
 Burian 188. Ctibor 9—
 11. Mikuláš 120.
 Wrš, Beneš (ze Sádlna)
 68.
 na Wšech Swatých, dđl
 152.
 Wšechlapy 50.
 Wšeradice, wiz: z Ři-
 čan.
 Wšestady 228.
 Wulfstorf Bolzl 146.
 Kuntz 146.
 na Wůli Boží 152.
 Wúrtenberk 88.
 Wyhlawy 196.
 Wysoká, wiz: Nejedlý.
 Wyšebrod, Wyšší brod
 (Altovadum) 2. 3. 25.
 26. 31. 40. 48. 112.
 133. 147. 150. 151.
 186. 255. 258. 261.
 264. 266. 281. 283.
 289. 302.
 Wyšehradský Wáclaw
 166.
 Wyšetin 228.
 Wyšin, Anna 155.

 Z.
 Zabelitz, Jošt 146. Ka-
 špar 146.
 Záblatí 14. 23. 127. 152.
 239. 241. 263.
 Záhoří Německé 182.
 Záhořice 169.
 Záhorka Adam 148. 188.
 222. 234.
 ze Zahrádky Burian Lit-
 win 59.
 Zajíc 90. Křištof 89.
 Wáclaw (z Hasen-
 burka a z Kostí) 93.
 166.
 Zákopy; wiz: Berka.
 Zálezly, wiz: Srbský.
 Zaliné 148.
 Záluží 228. 244.
 Zálužský Petr 68.
 Zamojský 287.
 Zárubowé 255.
 Zawichost 189.
 Zawšwitz 145.
 Zbiroh, wiz: z Lobko-
 wic.
 Zborowský, Jan 276.
 Petr 221.

Zbrasław 255.	Zubčice 240. 244.	wel (z Kosmačowa) 177.
Zbraslawice, wiz: Ma- lowec.	Zwikow 2—4. 120. 148. 206. 222. 241. wiz:	Žehušice 267.
Zdechowice, wiz: Suda.	ze Šwamberka.	Žehušický Bernhart (z Nestajowa, na Risen- burce) 115.
Zejdlic, wiz: Zejdlic.	Zwikowec, wiz: Březský.	Žejdlic, Hartwik 255. 277.
Zelec 16. 37. 54. 168.	Zwiřetice, wiz: z War- tenberka.	Želetawa 203.
wiz: Španowský.		z Žerotina páni 128. 129. Karel 66. 68. 92.
Zelená hora 4. 54. 55. 110. 233., wiz: Štern- berk.	Ž.	Žiž, wiz: Beraunský.
Zelendar Jan (z Pro- šowic) 285.		Židowice 228. 243.
Zeman Jakub 244.	Žabka 21.	Žirownice 12. 17. 25.
Zenensak; wiz Czunsak.	Žabowřesky 130.	36. 38. 43. wiz: z Gutenšteina.
Zielsen Adam z Golt- perku 294.	Žár, rybník 195. 199. 240.	Žitný 234.
u Zlatého Jelena 152.	Žarnow 219.	Žlutice 20.
Zmrzlik, Zdeněk 56. 67.	Žatecký, Jan 68.	
Znojmo 166. 243. 277.	Žďárský, Jan 177. Pa-	

Ch y b y.

Na str.	8 w řádku	14	misto: děti panu Jořtovi,	opraw: děti páně Jořtovy.
" "	151	" 15	" a kláštera Vyšehradského	" a kláštera Vyšehradského
" "	158	" 22 a 32	" Wlaky, Wlakách	" Mlaky, Mlakách
" "	163	" 19	" až	" až
" "	194	" 28 a 34	" Wlaky	" Mlaky
" "	204	" 25	" na Hradečku	" na Hradečku
" "	240	" 11	" Feslowský	" Feslowski
" "	245	" 2	" Ludonic	" Ludanic
" "	263	" 30	" Kuniowých, Dwořeckých	" Kuniowých Dwořeckých

